

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÝCH VĚD HISTORICKÝCH

Edice pamětní knihy města Netolice, tzv. žluté

1630-1848

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vedoucí práce: doc. PhDr. Josef Hrdlička Ph.D.

Autor práce: Bc. Markéta Voříšková

Studijní obor: Archivnictví

České Budějovice 2014

Prohlašuji, že svou diplomovou práci s názvem „Městská pamětní kniha města Netolice z let 1630 až 1848, tzv. žlutá“ jsem zpracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 SB. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, dne 8. 5. 2014

.....
Bc. Markéta Voříšková

Poděkování

Především bych tímto chtěla poděkovat vedoucímu své bakalářské práce doc. PhDr. Josefu Hrdličkovi, Ph.D. za odborné vedení a pomoc při psaní a závěrečné formální úpravě mé diplomové práce a především za jeho trpělivost. Rovněž bych chtěla poděkovat Mgr. Lence Martínkové, Ph.D. za odbornou konzultaci v otázkách týkajících se církevní správy a pomoc při práci s latinskými texty. Také bych zde chtěla poděkovat za ochotu a pomoc pracovníkům Státního okresního archivu v Prachaticích. V neposlední řadě nesmím zapomenout poděkovat své sestře Mgr. et Bc. Barboře Voříškové za pomoc s jazykovou korekturou.

ANOTACE

Jako hlavní téma své diplomové práce jsem si zvolila moderní kritickou edici městské pamětné knihy města Netolice z let 1630–1848, zvanou žlutá. Originál je dnes uložen ve Státním okresním archivu Prachatice ve fondu Archiv města Netolice 1495–1945. Toto téma jsem si zvolila především proto, aby byl rukopis skrze edici zpřístupněn širší veřejnosti, jelikož podle mého názoru obsahuje zajímavé informace ohledně dějin města a vývoje tehdejší společnosti.

Úvodní část práce bude tvořena třemi kapitolami. První kapitola bude věnována obecnému vývoji městských knih a dosavadnímu badatelskému zájmu. Druhá kapitola bude věnována vnitřnímu a vnějšímu rozboru dochovaného a v příloze editovaného pramene. Část této kapitoly bude rovněž věnována pisatelům zápisů, kteří samozřejmě nesmí být opomenuti. Pokusím se tyto pisatele identifikovat a charakterizovat. V následující a zároveň poslední kapitole se pokusím přiblížit dějiny města a rozebrat vybrané zápisy obsažené v městské pamětní knize ve snaze interpretovat tyto zápisy v kontextu dějin samotného města, prachatického panství i událostmi zemských dějin.

Přílohu diplomové práce tvoří již zmiňovaná moderní vědecká kritická edice městské pamětní knihy města Netolice z let 1630–1848. Součástí této přílohy bude rovněž ediční poznámka spolu se jmenným, místním a věcným rejstříkem, doplněná o základní slovníček archaismů vyskytujících se v editovaném rukopise.

ANNOTATION

I chose as a main topic of my diploma thesis the critical edition of town memory book of town Netolice from years 1630-1848, called yellow. The original is placed in the State district archive Prachatice in the fund the Archive of town Netolice 1495-1945. I chose this topic so that the manuscript would be open to public through the edition because according to my opinion it contains interesting information about the history of the town and the progress of the company at that time.

The opening part of the thesis will be made up from three chapters. The first chapter will be devoted to general development of town books and the overview of present exploration interest. The second chapter will be devoted to the inner and outer analysis of the editorial source. A part of this chapter will be also devoted to the writers of the records who cannot be omitted. I will try to identify and characterize these writers. In the following and last chapter the history of town will be described and also analysed in more detail the chosen record registered in town memory book trying to interpret these records in context of the history of the town, the dominion of Prachatice and also events of land history.

The mentioned modern critical edition of the town memory book of town Netolice from years 1630-1848 makes the supplement of the diploma thesis. The editorial note together with nominal, place and subject index supplemented by basic dictionary of archaisms found in the editorial writing will also be the part of this supplement.

OBSAH

ÚVOD	7
1. KNIHA V KONTEXTU VÝVOJE ČESKÝCH RANĚ NOVOVĚKÝCH MĚSTSKÝCH, ZEJMÉNA PAMĚTNÍCH KNIH	10
1.1 Přehled badatelského zájmu	10
1.2 Městská kniha v kontextu vývoje českých raně novověkých městských knih	15
2. VNĚJŠÍ A VNITŘNÍ POPIS MĚSTSKÉ PAMĚTNÍ KNIHY MĚSTA NETOLICE Z LET 1630–1848	23
2.1 Vnější popis	23
2.2 Vnitřní popis	25
2.3 Přehled zápisů v pamětní knize	29
2.4 Písaři	36
3. JEDNOTLIVÉ ZÁPISY V KONTEXTU DĚJIN MĚSTA A DĚJIN ZEMSKÝCH	43
3.1.1 Rozbor zápisů v knize	43
3.2 Historie města	44
3.2.1 Město Netolice ve středověku	44
3.2.2 Město Netolice v novověku	47
3.2.3 Vybrané zápisy v pamětní knize v kontextu dějin panství a dějin celozemských	51
ZÁVĚR	63
SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY	64
Přílohy	
EDIČNÍ POZNÁMKA	71
EDICE	73
JMENNÝ REJSTŘÍK	365
MÍSTNÍ REJSTŘÍK	378
VĚCNÝ REJSTŘÍK	387
SLOVNÍK ARCHAISMŮ A LATINISMŮ	393

ÚVOD

Cílem předkládané diplomové práce je ediční zpřístupnění netolické městské pamětní knihy z let 1630-1848.¹ Nedílnou součástí této diplomové práce je i úvodní text, ve kterém se pokusím blíže charakterizovat editovaný pramen. Zápisy v pamětní knize nám mohou přiblížit každodennost malého jihočeského městečka. V některých záznamech se dotýkají i samotného Jihočeského kraje. V mnoha případech jsou dějiny města nezpochybnitelně spojeny s dějinami celého státu. Propojeny jsou zejména skrze pány červené pětilisté růže a prostřednictvím šlechtického rodu Schwarzenberků. Zápisy v netolické městské pamětní knize dávají nahlédnout do jednotlivých sporů mezi sousedy, fungování městské správy i hospodaření města. Tato kniha ukrývá také zápisy, které nám napomáhají přiblížit historii města, která zatím nebyla detailně zpracována. Některé písaři pořízené záznamy také podávají informace o náboženské situaci v zemi.

Informace, které v sobě městské pamětní knihy a kroniky ukrývají, jsou zřejmě důvodem zvýšeného zájmu o tyto typy knih, který je patrný především od 19. století. Do širšího podvědomí badatelů se tento typ pramene dostal zejména zásluhou Václava Vojtíška,² Jaroslava Čelakovského³ či Rostislava Nového.⁴ V současné době se tomuto tématu věnují např. Ivana Ebelová,⁵ Michaela Hrubá,⁶ Miroslav Flodr⁷ a další.

Zřejmě největším současným projektem, který se zabývá problematikou městských knih, je ediční řada LIBRI CIVITATIS. Tento projekt byl zahájen v letech 2004-2006 a jeho hlavním cílem je zpřístupňování městských knih a zaměření se na

¹ Státní okresní archiv Prachatice (dále SOKA), Archiv města Netolice 1495-1945 (1964), sign. II-160a, inv. č. 170.

² Zdeněk FIALA (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953.

³ Jaromír ČELAKOVSKÝ, *O domácích a cizích registrech české a jiných rakouských dvorských kanceláří*, Praha 1890; TÝŽ, *O právních rukopisech města Brna*, ČČM, 56, 1882, s. 514; TÝŽ, *O právních rukopisech města Litoměřic*, ČČM, 53, 1879, s. 143-153.

⁴ Rostislav NOVÝ, *Městské knihy v Čechách a na Moravě. Katalog*, Praha 1963.

⁵ Ivana EBELOVÁ a kol. (ed.), *Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722*, Ústí nad Labem 2005.

⁶ V letech 2004-2006 byla hlavním řešitelem projektu *Ediční řada Nejstarší městské knihy severozápadních a severních Čech*, v současné době se podílí na ediční řadě *Libri Civitatis*; Helena HASILOVÁ – Martin MYŠIČKA – Michaela HRUBÁ (ed.), *Rejstřík stavby děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie (1517-1519)*, Ústí nad Labem 2006.

⁷ Miroslav FLODR (ed.), *Právní kniha města Brna z poloviny 14. století I-III*, Brno 1990-1993.

městskou problematiku. V této edici již vyšly *Pamětní kniha města České Lípy* a *Městská kniha Litoměřic* atd. Dalším významným podnikem, který se věnuje tomuto tématu, jsou *Prameny dějin moravských*. Zde vyšla např. *Pamětní kniha města Brna z let 1391-1515*.⁸

Pamětní kniha města Brna, jak už sám název napovídá, má sice charakter pamětní knihy, ale ve skutečnosti se jedná o knihu smíšenou a rovněž bývá nazývána *Knihou městskou a testamentů*. Většina zápisů, které kniha obsahuje, pochází z činnosti městského soudnictví, a proto byla J. Dřímalem zařazena mezi knihy nesporného soudnictví.⁹

Diplomová práce věnovaná kritické edici netolické městské pamětní knihy je členěna do tří základních kapitol. První kapitola se zabývá obecným přehledem badatelského zájmu, který byl doposud městským knihám věnován. Dále se pokusím také přiblížit vznik a vývoj městských knih se zaměřením na knihy pamětní.

V druhé části práce bude věnována pozornost vnitřnímu i vnějšímu popisu dochovaného pramene. V této části jsou tedy uvedeny informace o rozměrech rukopisu, vazbě, počtu folií, psací látce a také jazycích, které byly užity při psaní jednotlivých záznamů. Poslední část druhé kapitoly bude věnována jednotlivým pisatelům zápisů. Písaři by neměli být opomenuti, jelikož jsou neodmyslitelnou součástí knihy a bez nich by nikdy nemohla vzniknout. V této podkapitole se tedy pokusím jednotlivé pisatele identifikovat a popsat, co bylo pro jejich záznamy charakteristické.

V následující kapitole se nejprve pokusím alespoň trochu přiblížit dějiny města, ve kterém editovaná městská pamětní kniha vznikla. Na dějiny města se pokusím navázat rozborem vybraných zápisů obsažených v městské pamětní knize, ve snaze interpretovat tyto zápisy v kontextu dějin města či prachatického panství a v neposlední řadě i s událostmi zemských dějin. Pozornost bude věnována jen vybraným událostem, které byly zaznamenány v rukopise, jelikož není v mých silách podrobně se věnovat úplně všem zápisům, které byly do knihy pořízeny.

Velice podstatnou a z mého pohledu nejdůležitější částí mnou předkládané práce je samotná edice. Ta je samozřejmě opatřena poznámkami pod čarou, které nám pomohou pochopit některé výrazy či přiblížit danou lokalitu. Edice byla rovněž

⁸ TÝŽ (ed.), *Pamětní kniha města Brna z let 1391-1515*, Brno 2010.

⁹ Ludmila SULITKOVÁ, *Vývoj městských knih v Brně ve středověku*, Praha 2004, s. 144-146.

opatřena jmenným, místním a věcným rejstříkem s abecedním řazením a slovníčkem přejatých slov, latinismů a archaismů.

1. KNIHA V KONTEXTU VÝVOJE ČESKÝCH RANĚ NOVOVĚKÝCH MĚSTSKÝCH, ZEJMÉNA PAMĚTNÍCH KNIH.

Tato kapitola bude věnována přehledu vývoje badatelského zájmu o městské knihy v Českých zemích. V druhé podkapitole bude věnován prostor obecnému vývoji městských knih, zejména jejich vzniku a postupnému vývoji, který směřoval k různorodému zaměření knih.

1.1 Přehled badatelského zájmu

Z historiografického hlediska jsou počátky zájmu o studium městských knih na českém území kladeny do druhé poloviny 19. století, i když ani v tomto období nebyla ještě zcela vyvinuta metoda práce s tímto typem pramenů. Do obzoru badatelského zájmu se studium městských knih dostávalo v období konce 18. století. V této době se však ještě nedá mluvit o tak rozsáhlém badatelském zájmu, jak si ho představujeme v dnešním slova smyslu.

Na konci 18. století se objevují zmínky o nejstarší pamětní knize pražské v práci Františka Martina Pelcla.¹⁰ V této době jsou však ve většině případů městské pamětní knihy využívány pouze jako zdroj informací pro další vědní obory, jako je například genealogii. Zájem o pramen jako takový přichází až v pozdější době. Z hlediska výzkumu městských knih se pro nás v tomto ohledu stává zajímavou práce Emila Františka Rösslera.¹¹ Do centra jeho zájmu se již dostaly právní knihy a jejich význam. Věnoval se rukopisům právní povahy ze 14. století z prostředí Brna a Starého Města pražského a zaměřil se na jejich právní význam.¹² Dalo by se říct, že tato publikace se stala jakýmsi stavebním kamenem pro studium podstaty městských knih. Skrze výše zmiňovanou publikaci se tedy rozšířil zájem o městské knihy z hlediska jejich vzniku, způsobu vedení a v neposlední řadě se rozrostl zájem i na obsahovou stránku.

¹⁰ František Martin PELCL, *Kaiser Karl der Vierte, König in Böhmen*, Praha 1780-1781; TÝŽ, *Lebensgeschichte des Römischen und Böhmisches Königs Wenceslaus I-II*, Praha 1788-1790.

¹¹ Emil František RÖSSLER, *Deutsche Rechtsdenkmäler aus Böhmen und Mähren eine Sammlung von Rechtsbüchern, Urkunden und alten Aufzeichnungen zur Geschichte des deutschen Rechtes I-II*, Praha 1845-1852.

¹² Z. FIALA (ed.), *Výbor rozprav*, s. 60.

Ve druhé polovině 19. století byla publikována práce Václava Vladivoje Tomka,¹³ ve které se podrobně věnoval studiu pražských archivních dokumentů, mezi kterými nechyběly ani městské pamětní knihy a především nejstarší kniha Starého Města pražského, založená roku 1310. Zásahu na rozšíření badatelského zájmu nelze připisovat jen Tomkovi s Rösslerem. Dalším, kdo se o rozšíření přičinil, byl politik a zároveň historik Jaromír Čelakovský. O rozšíření zájmu o městské knihy se zasadil zejména svým dílem o domácích a cizích registrech,¹⁴ kde se věnoval mimo jiné i významu městských knih. Dalším jeho významnějším počinem k tomuto tématu je i první část *Soupisu rukopisů chovaných v archivu královského hlavního města Prahy*,¹⁵ ve které je naznačen obsah 122 nejstarších rukopisů až do roku 1526. Svou pozornost rovněž věnoval právním knihám, a to zejména litoměřické právní knize.

Městskými právními knihami se také zabýval Hermenegild Jireček.¹⁶ Nemůžeme opomenout ani zástupce německých historiků žijících v Čechách, Bertholda Bretholtze. Tento německý historik již na počátku 20. století připravoval edice knihy pamětní a knihy lozunků, které patří mezi nejstarší brněnské knihy a svým přístupem napomohl k tomu, aby městské knihy začaly být chápány jako užitečné i z hlediska pomocné vědního a nejen jako zdroj cenných poznatků z hlediska věcného.¹⁷

I když už se na městské knihy pohlíželo i z jiného úhlu, stále byly převážně brány jako doplňkový materiál pro získání informací. Jakýmsi mezníkem v tomto vývoji se stala práce Václava Vojtíška, který vstoupil na scénu s téměř dokonalou metodou, návodem, jak s takovými materiály pracovat.¹⁸ Tato metoda se odvíjela od pracovních postupů tzv. listinné diplomatiky, jejímž úkolem je na základě zkoumání vnějších i vnitřních znaků stanovit její společenské poslání. Ve své práci tedy vycházel z dosud známých postupů, které se uplatňovaly při manipulaci s listinami.¹⁹ Dovolím si

¹³ Václav Vladivoj TOMEK, *Základy starého místopisu Pražského I-VI*, Praha 1866 – 1875.

¹⁴ J. ČELAKOVSKÝ, *O domácích a cizích registrech české a jiných rakouských dvorských kanceláří*, Praha 1890.

¹⁵ TÝŽ, *Soupis rukopisů chovaných v archivu královského hlavního města Prahy*, Praha 1907.

¹⁶ Hermenegild JIREČEK (ed.), *Codex iuris bohemicus*, Praha 1867 – 1892; TÝŽ, *Slovanské právo v Čechách a na Moravě II. Od počátku XI. Do konce XII. století*, Praha 1864; TÝŽ, *Právníký život v Čechách*, Praha – Brno 1903.

¹⁷ L. SULITKOVÁ, *Vývoj městských knih v Brně ve středověku*, Praha 2004, s. 14-22.

¹⁸ Václav VOJTÍŠEK, *O studiu městských knih českých*, Praha 1916.

¹⁹ L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 22.

tvrdit, že Václav Vojtíšek přinesl podstatné a těžko překonatelné poznatky v přístupu k městským knihám a rovněž vývoji městských kancelářů. Ve své práci částečně navazoval na poznatky zjištěné v předchozích letech J. Čelakovským. V. Vojtíšek rovněž podal přehled doposud známých právních městských rukopisů města Havlíčkův (Německý) Brod.²⁰ V druhé polovině 20. století pracoval V. Vojtíšek v Komisi pro soupis a studium rukopisů.

Z teorie a metod Vojtíška ve své studii vycházel i Jiří Pražák,²¹ kterému se podařilo některé Vojtíškovy metody zdokonalit. Na počátku 20. století se studiu městských knih ze 14. století věnoval Bedřich Mendl, historik převážně hospodářských dějin.²² I přesto, že toto studium nebylo v jeho hlavním zájmu, věnoval se své práci natolik pečlivě, že se prakticky stal autorem edičních pravidel pro zpřístupňování.²³ V této době rovněž došlo k ustanovení dvou základních členění městských knih. První dělení bylo z hlediska obsahu. Toto dělení se soustředilo na fakt, zda byly knihy vedeny pro potřeby a ochranu práv města jako celku nebo jednotlivce. Druhé dělení bylo podle různých typů institucí, z jejichž kompetence vycházely, zda se jednalo např. o městskou radu, zahájený soud atp.

Důležitým faktorem, který měl negativní vliv na prohlubování zájmu o městské knihy, byla druhá světová válka, která se promítla velice nepříznivě a i díky ní na nějaký čas zájem o městské knihy ustal. K oživení došlo až kolem roku 1953, kdy byla ustavena Komise pro soupis a studium rukopisů při Ústředním archivu Československé Akademie věd. K opětovnému nárůstu zájmu také přispěla poválečná reorganizace sítě archivů, která byla dokončena v polovině padesátých let. V tomto směru pomohla také započatá výuka pomocných věd historických na vysokých školách. Díky ní byl rozšířen zájem o problematiku týkající se studia městských knih. V tehdejší době probíhala výuka na univerzitě v Praze a rovněž v Brně. Díky reorganizaci byla započata systematictější evidence archivního bohatství na našem území. Vládní nařízení z roku 1954 tedy zcela změnilo do té doby užívaný systém. Prostřednictvím nařízení byla zavedena jednotná organizace archivů pod správu Ministerstva vnitra. Archivy tedy

²⁰ V. VOJTÍŠEK, *O právních rukopisech města Německého Brodu*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 116-138.

²¹ Jiří PRAŽÁK, *O metodě diplomatického studia městských knih*, *Archivní časopis* 3, 1953, s. 145-163, 205-227.

²² Bedřich MENDEL (ed.), *Knihy počtů města Brna z let 1343- 1365*, Brno 1935.

²³ L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 14.

sloužily politickým, vědeckým, kulturně-osvětovým a rovněž i hospodářským potřebám obyvatel.²⁴ Prostřednictvím tohoto nařízení byl zaveden jednotný archivní fond, v dnešní době je používáno označení Národní archivní dědictví. Byl tvořen soubory písemností a dokumentů archivní povahy, které vznikly z působnosti státních orgánů, právnických osob a národních podniků. Vznikly dva státní ústřední archivy, státní archivy, které vznikly z bývalých zemských archivů, také se zřizovaly archivy krajské. Díky této reorganizaci se rozšířila možnost studia archivního materiálu a byl umožněn vznik práce Rostislava Nového o městských knihách v Čechách a na Moravě.²⁵

Prostřednictvím umístění vysokoškolsky vzdělaných lidí do archivů se centry bádání, které se věnovaly studiu městských knih, staly právě státní okresní a městské archivy. V této době zřejmě největší pozornost městským knihám věnoval František Hoffmann. V sedmdesátých a převážně v osmdesátých letech došlo k nárůstu zájmu o městské knihy téměř ve všech archivech působících na našem území. Další významnou osobností, která se studiu městských knih, zejména moravských, věnovala a stále věnuje je Ludmila Sulitková. Z její činnosti vznikla mnohá významná díla o vývoji městských knih a samotných měst.²⁶

I v dnešní době stále pokračuje zájem o městské knihy v jednotlivých archivech a samozřejmě i na vysokých školách po celé České Republice. Na počátku jednadvacátého století se zřejmě největší zájem o městské knihy projevuje na Katedře historie Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, která se ve spolupráci s dalšími spřízněnými institucemi snaží vydávat ediční řadu *Libri civitatis*.²⁷ Tento projekt se věnuje vydávání nejstarších a nejvýznamnějších rukopisů městských knih, které jsou dochované ve všech archivech v České republice. Cílem autorů ediční řady *Libri civitatis* je snaha tyto významné materiály zprostředkovat badatelům. Součástí edic je

²⁴ Vládní nařízení o archivnictví, předpis č. 29/1954 Sb.

²⁵ Rostislav NOVÝ, *Městské knihy v Čechách a na Moravě. Katalog*, Praha 1963.

²⁶ L. SULITKOVÁ, *Městské úřední knihy z Archivu města Brna 1343-1619 I-IV*, Brno 1998 – 2003; TÁŽ, *Vývoj městských knih v Brně ve středověku*, Praha 2004; L. SULITKOVÁ - H. JORDÁNKOVÁ, *Brno. Město uvnitř hradeb*, Praha-Litomyšl 2008.

²⁷ Ivana EBELOVÁ a kol. (ed.), *Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722*, Ústí nad Labem 2005; H. HASILOVÁ – M. MYŠIČKA – M. HRUBÁ (ed.), *Rejstřík stavby děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie (1517-1519)*, Ústí nad Labem 2006; Barbora KOCINOVÁ – Jindřich TOMAS (edd.), *Městská kniha Litoměřic (1341)-1562 v kontextu písemností městské kanceláře*, Ústí nad Labem 2009.

samozřejmě doprovodný kritický aparát a komentáře k jazykové stránce editovaných materiálů. Přístup editorů se mění v návaznosti na typ editovaného rukopisu, jelikož knihy městských práv si vyžadují jiný způsob zacházení. V těchto případech jsou užity registrové záznamy, které jsou zpřístupňovány formou přehledných tabulek. Edice vždy obsahuje úvodní historické studie, formální popis, jazykový rozbor, studie k obsahové části dokumentu, ediční poznámku, vlastní edici s kritickým aparátem, bibliografii, cizojazyčné resumé a samozřejmě i rejstříky.²⁸

V současné době je zájem o městské pamětní knihy rozšířen, a to zejména díky edičním zpřístupněním městských knih všech typů. Jedním z mnoha důvodů, proč bylo po badatelské stránce v letech nedávno minulých městským knihám věnováno tak málo prostoru, byl i fakt, že byl k těmto knihám složitější přístup, jelikož archivy v minulosti ještě zcela nefungovaly tak, jako dnes. Ve většině případů se k těmto materiálům dostávali jen zaměstnanci archivů a širší okruh badatelů měl přístup téměř znemožněn. Vývoji badatelského zájmu bychom se mohli věnovat ještě podrobněji, ale to není hlavním cílem mé práce.

Dnešní dělení městských knih

První české dělení městských knih bylo vytvořeno v roce 1915, a to Václavem Vojtíškem. Dělení V. Vojtíška bylo v roce 1954 upraveno a rozšířeno Antonínem Haasem.²⁹

²⁸ Do této doby byly edičně zpřístupněny I. EBELOVÁ a kol. (ed.), *Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722*, Ústí nad Labem 2005; Martin MYŠIČKA a kol. (ed.), *Rejstřík stavby děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mostě 1517-1519*, Ústí nad Labem 2006; Barbora KOCÁNOVÁ - Jindřich TOMAS a kol. (ed.), *Nejstarší městská kniha Litoměřic 1341-1562*, Ústí nad Labem 2006; B. KOCÁNOVÁ - M. HRUBÁ - J. MAREŠ a kol. (ed.), *Knihy soudní a pamětní Ústí nad Labem 1438-1514*, Ústí nad Labem 2006; Jaroslava MENDLOVÁ (ed.), *Knihy měšťanských práv na Novém Městě pražském 1518-1581*, Praha – Ústí nad Labem 2011; TÁŽ (ed.), *Knihy měšťanských práv na Novém Městě pražském 1582 – 1657*, Praha – Ústí nad Labem 2012.

²⁹ František ROUBÍK - Antonín HAAS - Josef KOLLMANN - Zdeněk FIALA, *Slovníček archivní terminologie I*, Praha 1954.

- I. Knihy pamětní (*Libri memorabilium*). Tyto knihy obsahují přepisy královských privilegií, statutů, zápisy o památných událostech, přísahy úředníků a inventáře.
- II. Knihy městské správy
 1. Knihy městského zákonodárství, např. knihy privilegií, statutů, královských patentů, dekretů zeměpanských úřadů.
 2. Knihy městských financí, berní registra, knihy městských dávek, knihy městských počtů, knihy početní.
 3. Knihy městské správy v užším slova smyslu, knihy a protokoly městské rady, knihy obnov městské rady, seznamy městských úředníků, přísahy, nařízení městské rady nižším městským úřadům, knihy instrukcí.
- III. Knihy městského soudnictví, knihy trhové, knihy posledních vůlí (kšaftů, libri testamentorum), knihy inventářů, knihy svatebních smluv, knihy kvitancí, knihy městských nálezů, knihy apelací, knihy svědomí (svědeckých výpovědí), knihy práva útrpného (smolné, černé), knihy vězeňské.
 1. Knihy civilního soudnictví
 - a) knihy městského soudu (rychtář a rada)
 - b) knihy delegovaných soudů
 2. Knihy trestního soudnictví
- IV. Knihy vzniklé z přenesené veřejnoprávní působnosti města, knihy sirotčí, knihy branců, evidence lidí přespolních.

1.2 Městská kniha v kontextu vývoje českých raně novověkých městských knih

Vůbec první městské knihy se na našem území v městských kancelářích začínají objevovat již na konci 13. století. Zprvu se jednalo především o kanceláře královských měst, příkladem takovýchto měst je Staré Město pražské. Vůbec nejstarší kniha v Praze vznikla již za panování Přemysla Otakara II., předpokládaná doba jejího vzniku je kolem roku 1280. Založena byla zřejmě z popudu jednoho z pražských staroměstských měšťanů.³⁰ S největší pravděpodobností se jednalo o knihu určenou pro potřeby městského soudu.

Prvním impulsem pro vznik těchto knih a rozšíření do většiny měst se stala narůstající agenda, která souvisela s rozvíjejícím se městským životem a která

³⁰ L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 11-12.

neumožňovala vyhotovování listin v tak velké míře. Zejména z toho důvodu, že samotný proces vyhotovování listin byl finančně velmi náročným počinem. V důsledku toho knihy ve svých počátcích začaly listiny doplňovat. Vývoj městských knih je tedy velice těsně spjat právě s listinami, jejichž právní funkci nakonec přejaly a téměř je nahradily. K tomuto procesu dochází po polovině 14. století.³¹

První městské knihy vznikaly na českém území po vzoru knih zahraničních. Zásadní vliv na vývoj a samotný vznik českých městských knih měly především knihy z prostředí německy mluvících zemí. Tyto knihy byly vedeny zejména pro správní i právní záležitosti, které bylo nutné písemně upevnit. Sloužily samotnému městu a v neposlední řadě i jeho obyvatelům jako písemné svědectví právního pořízení.

Konec 14. století lze označit za první zlomové období ve vývoji městských knih, jelikož se městské knihy začaly objevovat ve většině větších českých měst. Zápisy do městské knihy nebyly povinným právním krokem, záleželo na jednotlivci, zda si chtěl své právo pojistit a hlavně zda měl finanční prostředky k tomu, aby si mohl takovýmto způsobem své právo a výsady nechat potvrdit, jelikož stejně jako v dnešní době nebyl žádný úřední úkon zadarmo.

V počátcích výskytu městských knih byla vedena jen jedna kniha, do které se zapisovaly záznamy ze všech odvětví. Rozhodnutí, nařízení a různá práva se zapisovaly za jedním hlavním účelem, a to pro uchování paměti do budoucna. V dnešní době tyto knihy nesou název pamětní knihy či knihy památné. V těchto knihách tedy docházelo, z hlediska dnešní terminologie, k prolínání zápisů veřejnoprávní povahy se soukromoprávní.³² Tyto zápisy jsou v mnoha případech doplněny rovněž o opisy privilegií či statut.

S rozvojem hospodářského života, který je typický již pro druhou polovinu 14. století, dochází k velkému nárůstu agendy. Tento jev vedl k tomu, že se začínají knihy specializovat a tematicky vyhraňovat. V prvopočátcích existence městských knih spolu s městskými pamětními knihami se začaly objevovat i knihy městského zákonodárství. Dokladem právního využití knih je i právní kniha města Brna.³³ Mimo jiné se v městech objevují knihy statutů, dekretů a i knihy privilegií. Samostatná kniha privilegií sloužila i

³¹ V. VOJTÍŠEK, *O studiu městských knih českých*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 52-85.

³² L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 12.

³³ M. FLODR (ed.), *Právní kniha města Brna z poloviny 14. století I-III*, Brno 1990-1993.

radním v Netolicích. Právním knihám se mimo jiné věnoval i J. Čelakovský³⁴ a M. Dvořák.³⁵

Ve 14. století se v knihách pomalu ale jistě začínají na posledních listech objevovat rejstříky a seznamy, které měly umožnit snadnější orientaci v záznamech. Toto se ovšem týká jen velkých měst. Ve vedení knih ve velkých a menších městech jsou jen nepatrné rozdíly. Jedním z nich je ten, že v menších městech bývaly veškeré záznamy dlouho vedeny jen v jedné knize. To bylo zapříčiněno především tím, že menší města neměla tak obsáhlou agendu jako ta větší. Jako doklad může sloužit i mnou editovaná netolická pamětní kniha, jež obsahuje tematicky velice různorodé záznamy. Počet knih, které město užívalo, se tedy zpravidla navyšoval v návaznosti na počtu měšťanů, kteří v tom určitém městě bydleli. Záznamy v těchto knihách obvykle vedli městští písaři, i když není výjimkou, že se o některý záznam mohl postarat sám radní. Jazykem prvních pamětních knih byla především latina, později němčina a samozřejmě i čeština. Národní jazyky začaly převládat od 16. století.

V počátcích existence městských knih byly knihy vyvazovány do nákladných vazeb, které dávaly knihám osobitý ráz a vzhled. Proto se setkáváme s různými kovovými sponami, kováním na rozích knih, puklicemi na středu desky atp. Samotné desky potom mohly být ze dřeva, které bývalo hladké nebo ryté, obalené v kůži či pergamenu. Ovšem touto výzdobou, která byla viditelná na první pohled, zdobení knih nekončilo. Umělecká výzdoba se projevovala i uvnitř knihy mezi samotnými záznamy. Tyto ilustrace mohly s textem souviset či nikoli. Pro oddělování odstavců bylo rovněž užíváno zdobných iniciál.³⁶

Nejstarší dochovanou knihou na českém území je Liber vetustissimus, která se nachází ve sbírce rukopisů Archivu hlavního města Prahy. Liber vetustissimus je již psána na papíře. Celkem má 297 listů. Vazba byla zřejmě zhotovena až na přelomu 14. a 15. století. Záznamy v této knize byly psány gotickou polokurzívou a kurzívou. Po tematické stránce je obsah velice rozsáhlý, což bylo v počátcích těchto knih zcela normálním jevem. Většina záznamů je psána v latině, ale jako zaznamenávací jazyk se

³⁴ J. ČELAKOVSKÝ, *O právních rukopisech města Brna*, ČČM 56, 1882, s. 514; TÝŽ, *O právních rukopisech města Litoměřic*, ČČM 53, 1879, s. 143-153. Rovněž nesmíme opomenout *Codex iuris municipalis regni Bohemiae*.

³⁵ Maxmilián DVOŘÁK, *Roudnický rukopis knih distinkčních práva saského*, Časopis muzea království českého 53, 1879, s. 138-143.

³⁶ V. VOJTÍŠEK, *O studiu*, s. 79-80.

vyskytuje i němčina a od 16. století se ve větší míře objevuje i čeština. Kniha obsahuje opisy privilegií a listin Starého Města pražského, rovněž záznamy o obecních příjmech a vydáních, statuta řemeslnických cechů, záznamy o udělování měšťanského práva a také seznamy městských rad.³⁷

Druhou nejstarší knihou na našem území je Kniha svědomí z let 1311 až 1470, která se vztahuje k městu Nový Bydžov.³⁸ Oproti předchozí knize měla novobydžovská městská kniha svůj vyhraněný ráz, daný už při svém vzniku a byla vedena u městského zahájeného soudu. I tyto soudní záznamy byly do knihy zapisovány převážně pro uchování paměti. Při svém vzniku byla rozdělena do dvou oddílů, z nichž první se měl věnovat záležitostem trhovým a druhý byl vymezen pro věci trestní. Mimo to zde také můžeme nahlédnout do vývoje názvu samotného města. I když výše zmiňované knihy byly různého charakteru, obě si ponechaly svůj význam do dnešní doby.³⁹

V průběhu 16. století došlo ve vývoji městských knih k dalším změnám. V této době se knihy začaly dělit podle množství agend, které jednotlivá města vykonávaly. Hlavními skupinami se staly knihy pamětní, knihy městské správy, knihy soudnictví a poslední skupinu tvoří knihy vzniklé z přenesené veřejnoprávní působnosti města. Dělení knih v jednotlivých skupinách je popsáno v předchozí kapitole, proto se jím zde nebudu znovu zabývat. Toto dělení přetrvalo až do roku 1850, kdy začal platit jiný systém.⁴⁰

V první kapitole mé práce byla větší pozornost věnována městským knihám pamětním, proto bych nyní aspoň ve stručnosti chtěla přiblížit badatelský zájem o další knihy, které byly vedeny při městských úřadech.

³⁷ Více Hana PÁTKOVÁ, *Liber vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis*, Život jedné středověké městské knihy, ČČH 105, 2007, č. 2, s. 393-405; Táž (ed.), *Liber vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis 1310-1518*, Praha 2011; V. VOJTÍŠEK, *O nejstarších městských knihách českých, pražské a novobydžovské*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 341-367.

³⁸ Jan KAPRAS (ed.), *Kniha svědomí města Nového Bydžova z let 1311-1370*, Nový Bydžov 1907.

³⁹ Více V. VOJTÍŠEK, *O nejstarších městských knihách*, s. 341-367.

⁴⁰ Tamtéž, s. 76.

Knihy městské správy

Mezi knihy městské správy patří např. knihy privilegií,⁴¹ statutů⁴² a dekretů zeměpanských úřadů.⁴³

Další podkategorii tvoří knihy městského hospodářství, které zastupují knihy financí, berní registra, knihy městských dávek, knihy městských počtů, knihy početní.⁴⁴ Prvním vývojovým stupněm těchto knih jsou knihy spojované s výběrem městské speciální berně a jsou doloženy již pro 14. století. Ve století následujícím došlo k vyvinutí knih městských příjmů a vydání neboli knihy početní. Pod označením knihy purkmistrovských počtů nebo radní rejstříky jsou dochovány pro mnohá města, jako jsou České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec atp.

Badatelský zájem se na tento typ knih obrátil především proto, že jsou téměř jedinými prameny, které nám podávají informace o sociálním, majetkovém a rovněž profesním dělení městského obyvatelstva. Informace z těchto knih byly ve větší míře zpracovávány statistickým vyhodnocováním. I přesto, že tyto knihy ukrývají mnoho zajímavých informací, edičního vydání se dočkalo jen málo z nich.

⁴¹ Více J. ČELAKOVSKÝ (ed.), *Privilegia měst pražských*, Praha 1886; TÝŽ (ed.), *Privilegia královských měst venkovských v království českém z let 1225 až 1419*, Praha 1895; J. ČELAKOVSKÝ – G. FRIEDRICH – V. VOJTÍŠEK (ed.), *Privilegia královských měst venkovských v království českém z let 1420-1526*, Praha 1948; A. HAAS (ed.), *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232-1452*, Praha 1954; TÝŽ (ed.), *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1453-1500*, Praha 1960; TÝŽ (ed.), *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1501-1526*, Praha 1961.

⁴² Ludmila KUBÁTOVÁ, *Statuta horního města Jáchymova z roku 1526*, Praha 2012.

⁴³ Jaroslava MENDELOVÁ (ed.), *Dekrety reformační komise pro Nové Město pražské z let 1627-1629*, Praha 2009.

⁴⁴ Kateřina URBÁNOVÁ – Veronika WIHODOVÁ (ed.), *Brněnské berní rejstříky z přelomu 14. a 15. století*, Brno 2008; Václav PEŠÁK, *Berní rejstříky z roku 1544 a 1620*, Praha 1953; B. MENDL (ed.), *Knihy počtů města Brna z let 1343-1353*, Brno 1935; J. VANIŠ (ed.), *Knihy počtů královského města Loun z let 1450-1472 a 1490-1491*, Praha 1979; Miloslav BĚLOHLÁVEK, *Knihy počtů města Plzně 1524-1525*, Plzeň 1957; B. JANOUŠEK, *Purkmistrovské počty 1392-1393 v Českých Budějovicích*, JSH 35, 1986, s. 188-192.

Prvním, kdo se ve své práci věnoval berním knihám, byl Karel Beer.⁴⁵ Objasnil podstatu a vedení berních knih, ovšem bez návaznosti na vývoj knih městských.⁴⁶ S větší důsledností městské berní knihy studoval Bedřich Mendl.⁴⁷ Hlavním tématem jeho práce bylo studium výpovědní hodnoty do dnešní doby dochovaných berních pramenů. I když do terminologie zavedl menší zmatek, který byl zřejmě zapříčiněn neustálenou dobovou terminologií, i přesto je jeho práce velmi cenná.⁴⁸ Práce, které se podrobněji věnovaly berním knihám, vznikaly až po druhé světové válce. Již ve své disertační práci se jimi zabýval Miloslav Bělohlávek.⁴⁹ Ve své práci z šedesátých let⁵⁰ publikoval nové členění berních knih. Děлил je na knihy berní, úroční, rejstřík berní, kniha, v níž je spojen rejstřík i berní kniha, pamětní knihy berní a různé.⁵¹ V této době vytvořil ve své práci podobně dělení i R. Nový.⁵²

Do této široké skupiny rovněž patří knihy městské správy v užším slova smyslu, knihy a protokoly městské rady, knihy obnov městské rady, seznamy městských úředníků, přísahy, nařízení městské rady nižším městským úřadům, knihy instrukcí.⁵³ Tyto typy městských knih se ve středověkých českých městech objevují jen zřídka. Mnohdy se záznamy tohoto typu objevují v knihách pamětních. Změna nastává s příchodem novověku, kdy se s těmito knihami setkáváme ve větší míře.

⁴⁵ Hana PÁTKOVÁ, *Berní knihy Starého Města pražského (1427-1434)*, Praha 1996; více Karel BEER, *Über Losungsbücher und Losungswesen der böhmischen Städte in Mittelalter*, Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung 36, 1915, s. 31-95.

⁴⁶ L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 74-75.

⁴⁷ Bedřich MENDL (ed.), *Knihy počtů města Brna z let 1343-1365*, Brno 1935.

⁴⁸ L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 75.

⁴⁹ M. BĚLOHLÁVEK, *Knihy berní a úroční města Plzně z roku 1418 a 1471. Příspěvek k městské diplomacie*, Disertační práce FF UK 1948.

⁵⁰ TÝŽ, *Berní knihy plzeňské z let 1418 a 1471*, *Minulost Plzně a Plzeňska* 3, 1960, s. 81-92.

⁵¹ H. PÁTKOVÁ, *Berní knihy*, s. 8.

⁵² R. NOVÝ, *Městské finanční knihy doby předhusitské a husitské*, *Zápisky katedry čs. Dějin a archivního studia* 4, 1960, s. 29-41.

⁵³ V. VOJTÍŠEK, *Manuály radní Nového města pražského z let 1548-1553*, in: Zdeněk Fiala (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtíška*, Praha 1953, s. 11-51.

Knihy městského soudnictví

Předposlední skupinou jsou knihy sporného a nesporného městského soudnictví,⁵⁴ mezi které patří knihy trhové, knihy testamentů, knihy svatebních smluv, knihy městských nálezů, knihy práva útrpného a také knihy vězeňské. I těmto typům knih se prozatím nedostalo větší pozornosti a zatím se jedná jen o ojedinělé práce. V novověku se setkáváme s nárůstem počtu těchto knih. Důkladný rozbor většího množství do dnešní doby dochovaných trhových knih provedl zatím jen Stanislav Polák,⁵⁵ který se ve své práci věnoval šestadvaceti trhovým knihám. Důkladný rozbor knihy trhové provedl i pro město Příbram.⁵⁶ Další, kdo se věnoval trhovým knihám, byla Jolande Trachtová. Ve své práci se zabývá knihami z Českého Krumlova.⁵⁷ Edičního zpřístupnění se prozatím dostalo jen dvěma trhovým knihám, a to knize z Vysokého Mýta, která pochází z 15. století a pardubické trhové knize ze století šestnáctého. I když se z faktografického hlediska jedná o velice cenný typ písemnosti, bylo mu doposud badateli a historiky věnováno jen málo prostoru.

Podobná situace panuje v českém badatelském okruhu i ohledně knih testamentů. Tyto knihy sloužily a slouží badatelům především jako zdroj informací vypovídajících o každodenním životě tehdejších obyvatel. O testamenty a inventáře se historikové zajímali především z formálního hlediska, z hlediska každodennosti měšťanských domácností. V poslední době jsou testamenty využívány k bádání o dějinách smrti.⁵⁸ Dnes existuje množství studií věnovaných tomuto tématu, ale prozatím žádná kniha nebyla edičně zpřístupněna jako celek. Testamenty, které byly

⁵⁴ František MENČÍK, *Soudní kniha města Jičína (od roku 1362-1407)*, Jičín 1898; Štěpán GILAR (ed.), *Městská kniha České Třebové (1375-1407)*, Vlastivědný sborník Ústí nad Orlicí, Supplementum 3, Ústí nad Orlicí 2000.

⁵⁵ Stanislav POLÁK, *Trhové knihy českých poddanských měst v první polovině 16. století*, Sborník archivních prací 18, 1968, s. 412-451.

⁵⁶ TÝŽ, *Trhová kniha města Příbramě z let 1512-1553*, Sborník archivních prací 19, 1969, s. 518-540.

⁵⁷ Jolande TRACHTOVÁ, *Vedení knih v městské kanceláři města Český Krumlov ve 2. polovině 16. století*, Okresní archiv v Českém Krumlově 1983-1988, Český Krumlov 1989, s. 19-33.

⁵⁸ Jiří PEŠEK, *Pozůstalostní inventáře jako pramen poznání kultury každodenního života*, České Budějovice 1991 (= Opera Historica 1), s. 30-42; Marta HRADILOVÁ, *Soběslavské kšafy z let 1455-1523*, Táborský archiv 4, 1992, s. 47-103.

doposud zpřístupněny, bývají součástí jiného editovaného pramene.⁵⁹ Větší pozornost byla věnována spíše testamentům z městského prostředí než z prostředí šlechtického.⁶⁰

Co se týká knih svatebních smluv, i zde je situace téměř totožná a ani tomuto tématu nebylo v minulosti věnováno mnoho pozornosti. Z badatelského hlediska je na knihy smluv nahlíženo z více úhlů. Historik se zajímá o právní postavení žen v minulosti a v tom případě se jedná o právně-historický pohled.⁶¹ Rovněž mohou být knihy svatebních smluv využívány z hlediska statistického a demografického, kdy se badatel zaměřuje na údaje o věku manželů, z jakého důvodu se lidé brali atp. nebo také mohou být využívány pro etnografické studie.⁶² V českém badatelském okruhu vyšlo jen malé množství studií, které by se dotýkaly tohoto problému. Ve většině případů se jedná o práce se zaměřením na historickou demografii. Knihy svatebních smluv se ovšem na našem území nedochovaly v nijak velké míře a až do devadesátých let 20. století byly opomíjeny.⁶³ Více se tomuto tématu věnuje např. Josef Grulich a Alice Velková.⁶⁴

⁵⁹ L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 87.

⁶⁰ Jaroslav KUBÁK, *Závěti budějovických měšťanů v druhé polovině XVI. století*, JSH 24, 1965, s. 96-103; Jiří PEŠEK, *Pražské knihy kšaftů a inventářů. Příspěvek k jejich struktuře a vývoji v době předbělohorské*, Pražský sborník historický 15, 1982, s. 63-92; Petr RAK, *Kadaňské knihy trhů a testamentů z let 1465-1603 a testamentární praxe v Kadani od poloviny 15. do počátku 17. století*, Sborník archivních prací 48, 1988, s. 3-106; Michaela ŠTAJNEROVÁ, *Litoměřické testamenty z let 1527-1576 jako pramen k dějinám rodinných struktur*, in: M. Hrubá (ed.) *Města severozápadních Čech*, s. 87-106.

⁶¹ Jiří KLABOUC, *Manželství a rodina v minulosti*, Praha 1962.

⁶² M. HRUBÁ, *Sňatek a zabezpečení nevěsty ve světle pramenů předbělohorských měst*, in: *Oznamuje se láskám našim... aneb svatby a svatební zvyky v českých zemích v průběhu staletí. Sborník z konference konané 13.-14. září 2007 ve Východočeském muzeu v Pardubicích*, Pardubice 2007, s. 19-24.

⁶³ Tereza SIGLOVÁ, *Svatební smlouvy a manželství na příkladu městečka Dašic v letech 1563 - 1652*, in: *Oznamuje se láskám našim... aneb svatby a svatební zvyky v českých zemích v průběhu staletí. Sborník z konference konané 13.-14. září 2007 ve Východočeském muzeu v Pardubicích*, Pardubice 2007, s. 27-45.

⁶⁴ Josef GRULICH, *Populační vývoj a životní cyklus venkovského obyvatelstva na jihu Čech v 16. až 18. století*, České Budějovice, 2008; TÝŽ, *"Slavnostní okamžiky" - svatební a křestní obřad v období raného novověku*, *Historická demografie* 23, 2000, s. 49-82; Alice VELKOVÁ,

2. VNĚJŠÍ A VNITŘNÍ POPIS MĚSTSKÉ PAMĚTNÍ KNIHY MĚSTA NETOLICE Z LET 1630–1848

Nejstarší dochovaná netolická pamětní kniha, tzv. žlutá z let 1630–1848, je dnes uložena ve Státním okresním archivu Prachatice ve fondu Archiv města Netolice a je vedena pod signaturou: II-160a, inv. č. 170. V současné době je pro tento typ městských knih užíváno jednotné novodobé označení kronika. Netolická pamětní kniha byla s největší pravděpodobností založena v druhé polovině třicátých let 17. století.

Přestože samotný rukopis vznikl v první polovině 17. věku, svým nejstarším odkazem sahá o mnoho let zpět, a to do roku 1463. Oproti tomu nejmladší záznam byl do knihy zapsán o téměř čtyři století později, v roce 1848. Největší množství záznamů odkazuje na dění v 17. století. Nejstarší dochovaná městská pamětní kniha byla vedena městskými písaři při městském úřadě, respektive městské radě a později u městského magistrátu.

2.1 Vnější popis

Zřejmě časté užívání knihy a rovněž špatné podmínky, ve kterých byl dříve tento rukopis uložen, se nepříznivě podepsaly na jeho ne zcela dobrém fyzickém stavu, ve kterém se před druhým restaurováním nacházel. V této původní podobě je zpřístupněn na stránkách digitálního archivu SOA v Třeboni. Poškození bylo dobře viditelné na okrajích jednotlivých listů, které byly téměř po celém svém obvodu poškozené, na některých místech chyběly i větší kusy papíru, které byly v důsledku nevhodného zacházení odtržené. V některých částech rukopisu bylo výrazné poškození i uprostřed stran, a to zejména díky povolení vazby, které v některých částech umožnilo oddělení od bloku. Na menším množství stran je stále patrné poškození, které zcela brání přečtení některých slov, avšak nikdy není poškozena úplně celá strana. Největší množství poškozených listů se nachází spíše na začátku rukopisu, zejména v dolních rozích jednotlivých stran. Vzhledem k těmto skutečnostem došlo k celkové restauraci, v řadě již druhé, a to v roce 2011. První, ale pouze částečná restaurace, proběhla již v dřívějších letech, kdy bylo k opravě knižního bloku užito podlepů.

Krutá vrchnost, ubozí poddani? Proměny venkovské rodiny a společnosti v 18. a první polovině 19. století na příkladu západočeského panství Štáhlavy, Praha, 2009.

Vazba knihy je původní pergamenová. Dnešní podobu získala v průběhu druhé restaurace. Dnes jsou desky kaširované potažené původním pergamenem. Před restaurováním byla vazba na mnoha místech značně poničena. Desky byly oddělené od bloku a po celé ploše desek byly znatelné oděry. Vazba byla natolik poškozená, že od sebe byly odděleny i jednotlivé listy, především v zadní části rukopisu, kde na povrch vylézaly vázací provázky. Největší poškození rukopis utrpěl na svém hřbetu, což již není po restauraci znát. Desky nejsou a zřejmě ani nebyly nijak zdobené. Na přední straně je pouze špatně dochované orámování, provedené tenoučkou linkou. Na předním přidešti byl dobře dochovaný tištěný text v německém jazyce, který je ve své horní polovině obrácen vzhůru nohama, což bylo zapříčiněno tím, že se ve své původní funkci skládal do knihy menšího formátu. Při restauraci byl z vazby vyjmut a nahrazen novými předsádkami z ručního papíru. Větší pozornost bude textům vyjmutých z vazby věnována v kapitole Vnitřní popis. Na zadním přidešti papírové vazby byl zaznamenán jednoduchý početní úkon, zřejmě novějšího data pořízení. Celkové rozměry desek jsou 19 cm x 30 cm.

Celý rukopis je psán na ručním papíře stejné kvality. Nikde v celém rukopise se nevyskytují žádné vodoznaky, které by nám mohly prozradit původ papíru. Rozměry psací látky jsou totožné s velikostí desek. V netolické pamětní knize nebylo užíváno linkování. Výjimku tvoří pouze folia 106r až 110r, kde se nachází tužkou provedené linkování. Na foliích, jejichž obsah je věnován inventárním záznamům, odvodům dávek atp. byla na každou stranu předkreslena tabulka, která umožňuje lepší orientaci v textu. Počet sloupců jednotlivých tabulek se odvíjel od množství informací, které bylo nutné k tomu určitému tématu zaznamenat (samostatná kolonka pro zlatý, denár, krejcar atp.). Většina záznamů pořízených do netolické městské pamětní knihy byla zarovnána do jednoho sloupce. Výjimku tvoří folia 171r - 173r a 221v - 223r, kde je text psán do dvou sloupců. Velikost okrajů je různorodá a měnila se v závislosti na písářích. Ve většině případů byly v levé části reversních stran užívány okraje větší, zatímco na aversních stranách byl text psán téměř od jednoho okraje k druhému. Ne všechny strany pamětní knihy jsou popsané. S nepravidelností jsou vynechávány jedna až dvě strany. Ve druhé polovině rukopisu jsou dva bloky, kde je vynecháno více stran najednou. Jedná se o folia 225 až 260 a folia 264 až 277.

Netolická pamětní kniha má celkem 290 folií. K označení folií byly užity arabské číslice od 1 do 290. Jedná se o původní číslování, které bylo v pravém horním rohu aversní strany a dnes je hůře čitelné. Při číslování jednotlivých stran došlo

k několika omylům. V číselné řadě bylo vynecháno číslo 4 a z toho důvodu po čísle tři následuje pětka. K dalšímu omylu došlo po foliu 52, kdy následuje folio 52/II. Poté foliace pokračuje plynule, tedy folií číslo 53 až 203. Třetí chyba se stala po foliu 203, kdy byl jeden list přeskočen a označení folia 203/II bylo připsáno tužkou až v pozdější době, čemuž nasvědčuje i jiný styl psaní u číslice 2. K opomenutí jednoho čísla při foliování došlo i po foliu 214, kdy následuje folio 216.

K zaznamenávání byl užit železozalový inkoust různé koncentrace. V návaznosti na výši koncentrace inkoustu jsou na papíře viditelné výrazné hnědé skvrny, které mohly být zapříčiněny působením vlhkého prostředí. V rukopise se nevyskytuje žádná umělecká výzdoba až na folio 11r, kde je v levém horním rohu tužkou namalován křížek. Kresba odpovídá tvaru gotického kříže. V německy psaných textech je užitá novogotická kurzíva. V česky psaných textech je užitá polokurzíva a kurzíva. Kurzivní psaní se vyskytuje především v mladších textech. Jednotlivá písmena ještě nejsou tvarově ustálena. Latinské vpisky v textech jsou psány humanistickou kurzívou. V případě opisů privilegií je v nadpisech užit kreslené novogotické písmo.

Vzhledem k časovému zařazení některých zápisů, které se datují před vznik rukopisu, lze předpokládat, že jednotlivé zápisy byly do knihy zaznamenávány dvojitým způsobem, a to bezprostředně po události (především u záznamů novějšího data z přelomu 18. a 19. století) nebo byly zapisovány s větším časovým odstupem podle starší předlohy (ve většině případů se to týká opisů privilegií). V některých textech byla v pozdější době dopsána slova, která z důvodu poškození zcela chyběla. K tomuto počínu zřejmě došlo v době prvního restaurování. Rovněž byl nad některá slova tužkou připsán přepis, což se ale týká přibližně jen patnácti slov v celém rukopise.

2.2 Vnitřní popis

Editovaná pamětní kniha obsahuje velké množství zápisů přibližně z let 1630 až 1848, včetně dobového indexu, který je zapsán na šesti posledních popsáných stranách, tedy folio 278 až 281. Z hlediska jazykového je převážná část záznamů v rukopise psána v jazyce českém. Text psaný v německém jazyce se vyskytuje na foliích 70r až 70v, 74v - 75v, 78r - 82r, 83r-83v, 109r, 111r - 122r, 143r - 152v, 162v - 165v, 168r, 190r - 191v, 193r - 195r, 197r - 199r, 204r - 204v, 210r - 210v a folio 211v - 212v, tedy celkem na 89 stranách. Ve většině případů se jedná o přepisy předešlých česky psaných záznamů nebo je za textem dopsán česky psaný regest. Samostatný latinský text se vyskytuje jen na foliu 186v, 187r a 209r. V pamětní knize se s latinou setkáme především v datačních

formulích a v té době ustálených slovních spojeních, jako např. forma *authentica*. Napříč celým rukopisem se v česky i německy psaných textech objevují latinismy, které jsou dovysvětleny ve slovníku archaismů.

Ze začátku rukopisu nejsou záznamy psány v chronologickém sledu a s největší pravděpodobností se jedná o zápisy, které byly zapsány s časovým odstupem od událostí. Většina zpětně zaznamenaných zápisů pochází z přelomu 16. a 17. století. Na foliu 35r je v první polovině strany záznam z roku 1631, jehož obsah se týká prodeje gruntu. Pod tento text byly v roce 1684 doplněny další informace k prodeji téhož gruntu. Na první pohled je viditelné, že níže psaný text byl zaznamenán jiným písařem o mnoho let později. Rozdíl je znát i na odstínu užitého inkoustu. K podobné situaci došlo i na foliu 83r,v. Původní text je taktéž v pozdější době doplněn, a to textem německým. Záznam byl věnovaný dávkám, které byly odváděny pánům farářům. I zde je na první pohled znát, že texty pocházejí od dvou různých písařů. U obou textů je jiný sklon písma, jiný odstín inkoustu a i jiné zarovnání textu. Stejná situace nastala i na foliu 128v.

Zápisy v jakési chronologické řadě se začínají objevovat až kolem roku 1637 od folia 56r. Následující záznamy jsou až na nepatrné výjimky (záznamy o obnovení privilegií) psány v chronologickém sledu. Z řazení textů v některých částech městské pamětní knihy usuzují, že se jednotliví písaři nesnažili psát jen v chronologické návaznosti, ale rovněž se snažili o tematické řazení záznamů.

Úplně první záznam pojednává o udělení výročního jarmarku a byl do knihy s největší pravděpodobností zapsán pro uchování paměti a také pro svůj značný význam, který měl pro netolické měšťany. Udělení privilegií nebo jejich obnovení se v rukopise objevuje ještě zhruba desetkrát a v různých částech rukopisu. Velké množství záznamů se týká ustanovení a nařízení obce ohledně pravidel chování v obci. V této tematicky široké skupině se objevují i nařízení týkající se chovu a pastvy dobytka. Rovněž obsahuje nařízení, která zakazovala povalování se po hospodách a rvačky. Další předpisy se věnují i způsobu zvonění, který se odvíjel od toho, zda byl člověk, kterému se zvonilo, místní nebo přespolní a kolik měl peněz.

V menším množství jsou v knize zaznamenány také artikuly pro cechy, které působily ve městě. Jmenovitě šlo o cech pekařský, sladovnický a sklenářský. Větší počet záznamů než u předešlé skupiny se dotýká platů a různého naturálního ohodnocení osob spjatých s obcí. Součástí těchto „platových tabulek“ je také popis jak a kolik platit řemeslníkům, kteří byli najímáni na předem domluvenou práci. Jiný typ

zápisů podává svědectví o městských penězích, které byly vynaloženy např. na dláždění fary, stavbu nových silnic nebo na zbraně a výbavu pro vojáky, kteří byli posíláni do Uher. V kronice rovněž můžeme narazit na zachovací listy bratří Schilingerů a synů Šimona Švihy, a to na foliu 21r, 69r - 69v a 70r - 71r.

Ve velké míře se také objevují pasáže, které se týkají působení městské jurisdikce. Ve většině případů se důvodem sporů stává nářek na cti, v dnešní době věc běžná, která v mnoha případech zůstává bez povšimnutí. Výjimkou v těchto soudních záležitostech není ani obvinění z ublížení na zdraví pobodáním. V nejzávažnějším případě museli v městské radě řešit i obvinění z vraždy. Přes tyto dvě posledně zmiňované výjimky se jedná jen o menší přestupky, které byly zpravidla postiženy pouze pokutou.

Menší zastoupení v knize mají záznamy, které se věnují záležitostem spojeným s fungováním městské správy. Na foliu 171r až 173v se v nařízení o renovaci magistrátu můžeme dočíst, jak měla volba do městské rady v roce 1729 probíhat. Ostatní zápisy, které se týkají městské správy, jsou obyčejné seznamy úředníků, respektive městských zaměstnanců, kteří byli voleni do úřadů spojených s fungováním města nebo aby dohlíželi na pořádek ve městě. Mezi nejčastěji zmiňované kontrolory patří ti, co měli za úkol dohlížet na kvalitu chleba, pořádek ve městě a také dodržování nařízení týkajících se vodotoků a zapalování a přenášení ohně.

V pravomoci městské rady bylo také vydávání stavebních povolení, která jsou na foliích 179r - 179v a 187v - 189r. V těchto konkrétních případech se jednalo o povolení ke stavbě roubenek a chalup pro myslivce v Olšovickém a Brusenském lese. Součástí těchto „stavebních povolení“ je i seznam celkového vydání na stavbu obydlí a také na stavbu chlívů, které byly nutnou součástí stavby.

Velice zajímavé jsou i některé inventární zápisy, jenž jsou na foliích 16r, 43r - 44r, 46r - 50v, 51r - 51v, 52r, 54v, 184r - 184v. Z mého úhlu pohledu nejzajímavějším zápisem tohoto charakteru je soupis výbavy, která se v první polovině 17. století nacházela při zdejších kostelech. Ve větší míře jsou tyto seznamy tvořeny pomůckami, které byly zapotřebí při sloužení mše. Neméně zajímavý je i jmenný seznam zdejších obyvatel z roku 1594, u jejichž jmen je podrobný výčet zbraní a věcí potřebných k boji, které se nacházely v jejich obydlích. Jedná se o zbraně různého charakteru. Nejčastěji se mezi netolickými obyvateli vyskytovala šavle, meč a oštěp.

Dalším typem záznamů, který je v této pamětní knize zastoupen, i když jen v minimálním množství, jsou podrobné seznamy mezníků. Tyto mezníky měly za úkol

vyznačit místa, kudy vedou hranice mezi jednotlivými panstvími a vesnicemi. V tomto seznamu jsou velmi pečlivě udávány informace o vzdálenosti jednotlivých mezníků a také popis symbolů a jejich umístění na nositeli. Jako symboly velmi hojně sloužily kříže, které byly někdy doplňovány o různé litery. S těmito mezníky se v netolické krajině setkáváme ještě dnes, i když v mnoha případech již neplní svou funkci. Hranice na Slouni, okolo Rábíná a mezi Brusenským a Lhenickým lesem jsou popsány na foliích 23r - 24r, 53r - 54v a 109v.

V pěti případech jsou stránky netolické pamětní knihy věnované informacím o místních kostelech a zejména jejich zvonech. Na jedné z těchto stran je popsán „život“ zvonů v kostelech Nanebevzetí Panny Marie a u svatého Václava. Jsou zde obsaženy informace, kým a kdy byly zvony ulity, popřípadě přelity, posvěceny a vytaženy zpět na věž kostelů. V jednom z těchto odstavců je také podána detailní informace o nápisech, které jednotlivé zvony nesou. Součástí některých nápisů byly také chronogramy. V dalším ze záznamů, týkající se netolického kostela je také popsána paměť bouřky, která poničila téměř celý kostel a zejména jeho věž. Paměť následně doprovází popis renovace věže a náklady, které byly na její opravu vynaloženy.

Velké množství prostoru v rukopise je věnováno samotným pamětem událostí a dění, které ovlivnily město a jeho obyvatele. Písař Václav František Mokrý zaznamenal svědectví o přírodních pohromách, které postihly téměř celé město a velké množství jeho tehdejších obyvatel. Jedním z největších zásahů do života netolických byla povodeň z roku 1663, kdy v důsledku fišmistrovo zanedbání práce došlo k protržení hráze místního rybníka. Díky jeho nedbalosti a únavě způsobené opilostí bylo zaplaveno, v některých horších případech i strženo, velké množství domů pod hrází rybníka. Jiné trochu obsáhlejší pamětní záznamy popisují také neštěstí, které zasáhla téměř celou zem. To se stalo v roce 1770, kdy celou zem zasáhla strašná zima, která zapříčinila nedostatek obilí, což vedlo k nadměrnému zvyšování cen a v neposlední řadě k velkému přesunu obyvatel do Uher. Pamětního rázu jsou rovněž i zápisy týkající se jezuitského řádu na foliích 205v - 206r, 208r - 209r a 209v - 213r. Tyto záznamy byly tehdejším písařem doplněny i o symbolický epitaf.

Zápisy v netolické pamětní knize, tzv. žluté, jsou obsahově velice různorodé, a v mnoha případech tedy přinášejí velice zajímavé informace o dění v tomto městě, ať už se jedná o mezilidské vztahy nebo hospodaření a fungování samotného města. Opomenout bychom neměli ani texty, které byly při restauraci rukopisu vyňaty z desek této městské pamětní knihy. Celkem bylo vyjmuta dvacet jedna listů. I na těchto listech,

stejně jako na celém rukopise, se za ta léta podepsal zub času a na některých místech došlo k velkému poškození. K restauraci těchto listů došlo současně s kronikou. Rozměry plus mínus odpovídají velikosti rukopisu. Z okrajů jednotlivých listů, kde jsou dochované kousky tematicky navazujících textů, je patrné, že se původně jednalo o větší formát a do současné velikosti byly seříznuty.

Ve všech jednadvaceti případech se jedná o text tištěný a byl natištěn po obou stranách jednotlivých listů. U dvaceti z celkového počtu se jedná o texty, které byly psány v německém jazyce a v jednom jediném případě se jako zaznamenávací jazyk objevuje latina. V jazykově německých textech dochází k prolínání švabachu s frakturou. Pro natištění jednoho listu, tedy dvou stránek v latinském jazyce, bylo užito antikvy. Tyto dvě strany se zabývají latinskou gramatikou; s největší pravděpodobností se jedná o soudobou učebnici tohoto jazyka. Německy tištěné listy nesou texty s náboženskou tematikou. Z indexů, které jsou na některých stranách natištěné, je zřejmé, že se jedná o části knih žalmů, zpěvů a hymnů.

2.3 Přehled zápisů v pamětní knize

Udělení a opětovné potvrzení privilegií

folio	obsah	rok
1r-1v	Udělení jarmarku na den sv. Václava.	1463
26r-27v	Majestát na obnovení privilegií.	1627
28r-29r	Odúmrť.	1576
29v-30r	Udělení jarmarku na den sv. Jana.	1544
107v	Obnovení výsad a privilegií.	1602
108v	Propuštění z poddanosti, člověčenství	1602?
111r-119v	Potvrzení privilegia.	1663-1668
129r-152v	Výpis a potvrzení privilegií.	1596-1731
193r-195r	Privilegia.	1709

Artikuly, předpisy a nařízení pro cechy

folio	obsah	rok
6r -6v	Artikuly pekařského cechu.	1628
7r-10r	Výpis z listu řemesla sladovnického.	1518

22r	Obnovení majestátu mistrům sladovnickým.	1629
120r-122r	Artikuly sklenářské.	1668

Památné zápisy

folio	obsah	rok
6v	Prohlášení mistrů koželuhů.	1568
11v	Pochovávání rodiny Benýdkovi při kapli sv. Michala	1592
22r	Usnesení cechmistrů a mistrů sladovnických.	1609
35r	Paměť platby za grunt.	1631-1684
42r-42v	Paměť obdarování Jana Meliše, městského písaře za jeho služby.	1601
59v-60r	Rozsvěcování svící v kapli sv. pany Barbory.	1637
61v	Psaní od konzistoře.	1638
68r	Posvěcení dvou zvonů.	1656
96v-97v	Přísaha sládků.	1658 ?
102v-103v	Obnovení cedule pro pastýře.	1685
106r-106v	Žádost o vyzdvižení spáleného chrámu.	?
126v-127r	Paměť povodně.	1663
127v-128v	Paměť shození krovu z věže kostela, částečná renovace.	1683-1770
159r-159v	Paměť obdarování Urbana Mokrého gruntem po Židu Adamu Áronovi.	1621
160r-160v	Slib věrnosti pánům z Eggenberku.	1681
161r-162r	Správa ohledně špitálu.	1684-1761
164r-165v	Memorial.	1717
174r-175v	Spor s řezníky.	1729
199v-200r	Paměť nepříznivého počasí.	1770
202v-203/IIv	Zpráva učiněná na Židy.	1596, 1650
205v-206r	Zpráva na chování Jezuitů.	1773
208r-209r	Jezuité. Epitaf.	1773-1775
209v-213r	Paměť šíření hereze.	1775
213v-214r	Otčenáš.	1775
214v	Křížová cesta při chrámu páně.	1775

214v-215r	Paměť velké zimy.	1775-1776
216v	Posvěcení svatojánského hřbitova.	1785
216v-217r	Obnovení řeznického cechu.	1791
218r	Paměť zaházení jámy na cestě z Mahouše.	1799-1801
220r	Předláždění ulic Václavské a Bavorovské.	1828-1829
221r-223r	Pamětní popsání usazení kroflíků na věž chrámu páně.	1773
223v	Krátké záznamy o dění roku 1848	1848
263r	Prodej orného gruntu.	1637

Statuta, zvyklosti, instrukce, právní a správní předpisy a nařízení

folio	obsah	rok
1v	Nařízení o vycházení na obecní luka a za kolik se mají prodat.	1560
1v	Nařízení o chovu dobytka a skotu podle velikosti gruntů. Výše pokuty za porušení nařízení.	1629
2r	Nařízení o chovu koní. Výše pokuty za porušení nařízení.	1587
2r	Nařízení o chovu kačen a zákazu chytání ryb.	1588
2r	Nařízení o zákazu výskytu kačen v potoce.	1602
2v – 3r	Předpisy týkající se zakládání ohně a hašení. Výše pokuty za porušení nařízení.	1558
3r	Předpisy týkající se vožení dřeva do města a krádeže. Výplata za přivezení vody k hašení.	1558
3v	Předpisy týkající se boření hradeb a výše pokuty za porušení.	1560
3v – 5r	Předpis pro mlynáře na krytí lubů a výše pokuty za porušení.	1560
5r	Pastva koní, sviní	1572
5v	Předpisy týkající se oprav vodotoků.	1562
5v-6r	Ustanovena výše pokuty za nepřítomnost v obci.	1586
6v	Usnesení se na výši pokuty za nepřítomnost na radnici.	1572
10r-10v		1576
12v	Nařízení k vaření piv bílých.	1594

12v	Nařízení jak se má zvonit. Ustanoveny osoby k	1594?
16v-18r	dohlížení.	1594?
18r	Zákaz točení piva o svátcích a výše pokuty za	1594?
56r	porušení.	1637
61v	Instrukce vydané pro faráře, kantora, oficiály.	1638
90r-92v	Instrukce zvoníkům jak a kterým zvonem potrhati.	1675
93r-96r	Nařízení o zákazu rvaček a výše pokuty za porušení.	1658
105v-106r	Usnesení ohledně hospod.	1749
107r-107v	Cedule a instrukce pro servuse.	1602
153r-158r	Obnovení instrukce sladovnická.	1611
171r-173v	Instrukce sladovnická.	1729
176r-178v	Vaření piv.	
	Výpis z urburních register.	
	Punkta k renovaci magistrátu.	1730
	Nařízení kolik je kdo povinen odvádět na	
	schwarzenberském panství v jednotlivých čtvrt létech.	1730
184r	Punkta pro město Netolice.	1602
201r-202r	Postoupení várek piv bílých.	

Nařízení jak se komu, za co platí

folio	obsah	rok
11r	Plat pro formana a šlotýře.	1594
44v-45v	Zaopatření pana kněze. Deputáty.	1638
74r-75v	Plat pro faráře z libějického panství.	1661
76r-76v	Platy dělníkům.	1669
83r-89r	Plat pro faráře, kantora, varhaníka, mládenci, purkmistru, primasovi, písari, úředníku obecnímu, starším obecním, polnímu, hodin natahování, písari obročnímu, servusovi, calcontu, fišmistrům, zvoníkům, vodákovi, sečení luk, ponocným, chmelířům, pastýřům, poslovi.	1660
100r-100v	Plat zvoníkům.	1669
101r-102r	Plat kantorovi.	1681

105r	Nařízení platů spojeným s vařením piv.	1732
123r-126r	Povinnost platit desátky faře.	1649-1661
197r-199r	Plat pro faráře a deputáty.	1769

Městské finance

folio	obsah	rok
13v-14v	Vydání osobám na cestu do Českého Krumlova.	1594
15r-15v	Náklady na vojáky, které se vynaložily z desátků při tažení do Uher.	1594
19v	Poplatky z okolních vesnic na pacholka.	1596
20r	Vydání za koně.	1596
31r	Půjčka z obecní truhlice.	1625
52/II.r	Poplatky z okolních vesnic, které mají přijít na nákup 4 koní, bubeníka, písaře a dva pacholky.	?
185r-187r	Účet na zvon, který byl zhotoven na věčnou památku.	1730
218v	Dláždění fary.	1802
218v	Výstavba silnice na svatogertrúdský vrch. Sazení stromů. Pachtování měšťanské várky. Sazení stromů. Dláždění silnice směrem na Lhenice.	1802-1803
219r	Výstavba silnice proti cihelně. Sazení stromy.	1804-1814
219v	Dláždění.	1822-1824
220r	Příkopy kolem silnice.	1826
261r	Prodej Brázdovského domu.	1630

Tržní a obchodní záležitosti města

folio	obsah	rok
19r	Směna rybníku v Brusném.	1584
59v	Pronájem gruntu v Brusném.	1637
77r-77v	Grunt na hlínu kopání koupený.	1669
98r-99v	Pronájem mlýna.	1668
104r-104v	Pronájem rybníka Novákovského.	1642
109v-110r	Oprava na pronájem hospodářství.	1755-1760

Zachovací, rodné listy

folio	obsah	rok
21r	Potvrzení manželského původu dětí. (Valentin zámečník).	1610
69r-69v	List zachovací synů Šimona Švihy.	1660
70r-71r	List zachovací bratrů Schillingerů.	1659

Městské soudnictví

folio	obsah	rok
24v	Urovnání sporu ohledně nářku poctivosti mezi Martinem Tichým a Benešem Jíchou.	1608
25r	Urovnání sporu ohledně nářku cti.	1629
33r	Kvitance.	1630
33v-34r	Spor o náрек cti. (Jan Felix Jelínek z Lovoše, Václav Vorlík).	1631
56v-57v	Ubrmanská smlouva. Náрек cti (Izachiel Paulín).	1637
57v-58v	Rozeře o vraždu.	1637
58v-59v	Ubrmanská smlouva. Pobodání. (Matěj Pobřísl).	1637
61r	Výpověď ohledně prodání domu. (Martin Hofner, Mikuláš Liška).	1637
65r-65v	Právní rozeře o náрек cti. (Martin Toušek)	1633
66r-66v	Těžké provinění proti celé obci a obojímu úřadu, následně zbaven živnosti. (Martin Toušek).	1648
72r-72v	Porovnání mezi dědici Kladrubovskými.	1659-1660
73r-73v	Směna mezi Pavlem Holých a Václavem mokrým.	1660
78r-82r	Porovnání s dědici Rumpálovskými.	1657-1666
162v-163v	Výpověď na vodotok.	1686
190r-192r	Manželské sdání.	1719
204r-204v	Narovnání ohledně vyoraných mezníků mezi Netolicemi a Lužicí.	1758

Volby úředníků, městských zaměstnanců, jejich dosazení

folio	obsah	rok
-------	-------	-----

3r	Volba úředníků nad ohni a vodotoky.	po 1558
5r	Volba důchodních úředníků.	1629
6v	Volba osob ke kontrole chleba.	1593
12r	Volba úředníků k dohlížení nad neřády a chleby.	1594
13r	Volení osob nad hromováním a zlořečením proti pánu bohu.	1598
32r	Volba do obce.	1630
52v	Zvolení úředníci na škodami, potokem, lesy.	1598
55r	Úředníci nad grunty.	1602
63r-63v	Obnovení úřadu primase.	1637
220r	Instalování nového purkmistra.	1826

Stavební povolení

folio	obsah	rok
179r-179v	Stavění chalupy v Brusenském lese pro hajného a náklady.	1785
187v-189r	Stavění chalupy v Olšovském lese.	1786

Inventáře a soupisy

folio	obsah	rok
16r	Inventář na šaty, šavle, ručnice, hermelíny, toulce a kličky.	1595
43r-44r	Inventář na kostely a špitál.	1638
46r-50v	Inventář zbraní, které jaký hospodář vlastní.	1594
51r-51v	Soupis zbraní, které byly odeslány na Krumlov a navraceny a které tam zůstaly.	1594
52r	Soupis zbraní, které zůstaly na radnici.	1606
54v	Soupis rybníků přínáležejících k obci.	?
184r-184v	Soupis chalup.	1730
186v-187r	Index zápisů.	?

Mezníky. Hranice mezi obcemi

folio	obsah	rok
-------	-------	-----

23r-24r	Mezníky kolem Slouní.	1619-21
53r-54v	Mezníky kolem Vrabince a v Brusném.	?
109v	Krokování města.	1775

Contribuce a generální vizitace

folio	obsah	rok
60v	Kontribuce na vystavení fary.	1637
67r	Výpis dávek, které město Netolice platí do důchodů knížecí milosti.	1650
180r-183v	Počet osedlých.	1703-1730
206v-207v	Kdy se začala platit Kontribuce.	1773-1774

Záležitosti týkající se netolických kostelů a záduší

folio	obsah	rok
36r	Odkaz pana kněze, na místě manželky své k záduší.	1631
37r-41r	Rejstřík platů, které náleží k místním kostelům.	1588
167r-170v	Specifikace záduší z polí a gruntů.	1729
196r-197v	Přelití zvonů a opětné vytažení na věž.	1717-1760
205r	Nový cimbál.	1772
206r-206v	Nová střecha na věži kostela.	1779
215r-216r	Nápisy na kostelních zvonech.	1748

2.4 Písaři

S nárůstem písemné agendy i v menších městech a ustanovením požadavku právnického vzdělání písaře vzrostla potřeba odborně vzdělaného písaře i v Netolicích. Povinností písaře byla stálá pomoc a práce pro městskou radu a rovněž další úředníky, kteří pracovali při městě. Jeho hlavní náplní práce bylo vedení „administrativy.“ Městský písař tedy vyřizoval veškerou písemnou agendu, jejíž součástí bylo i vedení městských pamětních knih, kterému bude věnována tato část práce. V této pamětní knize se za celé období jejího vedení, tedy mezi léty 1630 až 1848, vystříдалo celkem jedenáct písařů. Pro lepší přehlednost byli jednotliví písaři označeni čísly.

Písař č. 1. Písařem číslo jedna, který se měl v pamětní knize města Netolic na přelomu dvacátých a třicátých let 17. století postarat o první zápisy, je Jan Meliš. Jan Meliš zastával na počátku 17. století v Netolicích funkci městského radního písaře. Jeho jméno se poprvé v rukopise objevuje pod textem na foliu 21r, poté znovu na foliu 42r,v: „*Jest poznamenáno skrze Jana Meliše, toho času písaře radního.*“ Tato věta by mohla kdekoho přivést na myšlenku, že je tím, kdo se o první záznamy v rukopise přičinil. Vzhledem k tomu, že následující texty jsou psány stejnou písařskou rukou a jsou datovány k letům, kdy již Meliš jako městský písař v Netolicích nepůsobil, bylo by značně zavádějící tvrdit, že právě on byl prvním, kdo do pamětní knihy psal.

Skutečnost, že převážná část záznamů z kraje knihy na sebe v chronologickém sledu nenavazuje, ale samotný text na sebe není násilně napojován, mě vede k názoru, že jednotlivé zápisy nebyly pořizovány bezprostředně poté, co k jednotlivým událostem došlo, ale byly do knihy zapsány s časovým odstupem. Vůbec první záznam v pamětní knize se vrací až do roku 1463, kdy byl městu udělen první výroční jarmark. Ostatní záznamy, které by měly spadat pod autorství Jana Meliše, se ve větší míře věnují různým usnesením a nařízením obce. Mezi těmito spíše stručnějšími texty se zřídka objevují také opisy artikulů, které byly vydány místními cechům a rovněž jmenné seznamy zvolených úředníků, kteří byli zvoleni k opatrování a dohlížení nad určitými věcmi.

Na začátku každé události autor užil u prvních dvou slov nebo celého řádku většího písma a polokurzívy. První zvětšený řádek měl zřejmě plnit funkci nadpisu. Větší část zápisů je datována. Za pomoci svátků je možné určit i přesné denní datum. Pro psaní cizojazyčných výrazů využíval autor humanistické polokurzívy. V případě, že se jednalo o delší texty, byl text členěn do odstavců. Nový odstavec nezačíná na nové řádce, mezi jednotlivými větami byla vynechána větší, dobře rozeznatelná mezera.

Písař č. 2. Dalším písařem, který se měl podílet na psaní městské pamětní knihy, byl Václav Mikuláš Pacovský. Jméno tohoto písaře se v knize poprvé objevuje pod zápisem datovanými k roku 1630 na foliu 33r. S podpisem V. Pacovského se opět setkáváme na foliu 67r - 68r, 80r a 123r - 125r. Zmiňované podpisy na foliu 33r a dva podpisy na foliích 67r až 68r byly vytvořeny znatelně odlišným rukopisem. Vzhledem k tomu si dovoluji tvrdit, že V. Pacovský není autorem záznamu na foliu 33r a nejedná se tedy o vlastnoruční podpis. V Netolicích jako městský písař působil v 17. století, a to ve dvou časových obdobích. Poprvé ve třicátých letech a podruhé nastoupil na konci čtyřicátých

let a působil zde až do roku 1658, kdy je s jeho jménem spojen poslední záznam. Rovněž i zápisy, které měl mít při svém prvním působení v Netolicích na svědomí Pacovský, byly téměř všechny poctivě datovány. Součástí datace bylo i přesné denní datum. Pro určení měsíčního data užíval latinských zkratk jednotlivých měsíců.

V této fázi vývoje městské knihy se u zápisů dá již pozorovat s jistým nadhledem i snaha psát zápisy v časovém sledu, i když mezi záznamy z třicátých let 17. století autor zařadil text ohledně dávek příslušejících k faře, který je datován k roku 1588. Záznamy se stále věnují velice širokému okruhu témat. Pojednávají o nařízeních městské rady a potvrzeních právních záležitostí měšťanů. Velice zajímavé jsou také soupisy, ze kterých se např. dozvídáme o tehdejší vybavení místních kostelů. K oddělení dlouhého souvislého textu sloužily odstavce, které byly tvořeny na stejném principu, jako u jeho „předchůdce“. To vše zatím nasvědčuje tomu, že i když máme pod textem podepsané dvě různé osoby, stále se jedná o jednu a tutéž písařskou ruku. To si dovoluji tvrdit i na základě toho, že zápisy, které datací odkazují na jeho druhé působení v Netolicích, nemají tak výrazný sklon a také jsou psány zcela jiným odstínem inkoustu. Odlišnosti jsou dobře rozpoznatelné i u psaní některých písmen, např. písmeno **t** při psaní uprostřed slova. V prvním případě se jedná o tvar typický pro polovinu 17. století a při jeho druhém působení tvar **t** připomíná dnešní podobu. Písmeno **n** na začátku slov v prvním případě má špičatý tvar a v druhém je zaoblené a vzhledově zcela jiný tvar má i formule *anno et die ut supra*.

Písař č. 3. V době, kdy měl úřad městského písaře v Netolicích zastávat V. M. Pacovský, byl na obec zaslán dopis od Valentiana Koptiadese Přeštického, ve kterém žádá o místo radního písaře. Tato žádost je datována k 22. lednu 1636. Ve své žádosti uvádí, že práci písaře začne vykonávat poté, co se přestěhuje do Netolic. K tomu došlo ještě téhož roku. Koptiades Přeštický v Netolicích působil již v letech 1618 až 1624, a to jako učitel na místní škole. Poté krátkou dobu plnil povinnosti městského písaře v Soběslavi, odkud odešel do Třeboně, kde pracoval jako písař ve vrchnostenské kanceláři. Poslední léta svého života strávil jako městský písař v Netolicích, kde v roce 1640 zemřel. Jméno Valentina Koptiadese se vyskytuje pod záznamy na foliu 57r a 60r. Právě Koptiades Přeštický by měl být onou osobou, která se postarala o všechny předchozí zápisy v netolické městské pamětní knize. Zároveň by tedy měl být i tím, kdo knihu založil. Pro stylistickou úpravu je typické vše, co bylo psáno v odstavcích věnovaných písaři číslo 1 a 2. Okraje v levé části strany, jak u reversu, tak i u aversu,

dosahují téměř k jedné pětina celkové velikosti strany. Zatímco pravé okraje reversní strany jsou téměř nulové a text je psán až na samý okraj papíru. Jím psaný záznam se objevuje také na foliu 130r až 141v, 261r a 263r. Sklon jednotlivých písmen je minimální. Pro psaní názvu města využívá výhradně dvou podob, a to Netholicz a Netolicz. Písmeno **d** je vždy psáno s otevřeným bříškem a se smyčkou, která sloužila pro napojení na další písmeno. Písmeno **s** se v textu vyskytuje v dlouhé i okrouhlé formě. Celkem hojně užívá interpunkčních a diakritických znamének. Rovněž dodržuje psaní spřežek **cz** a **rz** (např. czechmistr, rzemesla). Písmeno **j** je všude nahrazeno písmenem **g**. Písmeno **u** je na začátku slov výhradně nahrazováno písmeny **v** a **w**. U psaní písmen **m**, **n** jsou užity ostřejší tvary než u jeho nástupců. Psal výhradně v českém jazyce s užitím menšího množství latinských výrazů. Zkratek užívá pouze pro hmotnostní jednotky a měnu.

Písař č. 4. V roce 1642 na místo písaře v Netolicích nastoupil písař, který dříve působil ve službách hejtmana hlubockého panství.⁶⁵ S největší pravděpodobností do městské pamětní knihy zaznamenal text na foliu 63r až 66v. Oproti předchůdci jde o zběžné písmo, je neúhledné a hůře čitelné. Užívá iniciál, které jsou zdobené jen minimálně. Okraje na reversu jsou z obou stran téměř totožné, zatímco na aversu sahá levý okraj do jedné pětiny strany. Na konci textů v pravém dolním rohu užívá dvou šikmých čar pro oddělení textu a upozornění, že text pokračuje ještě na další straně. Stejně znamení se opět objevuje na následující straně před začátkem textu, tedy v levém horním rohu. Jednotlivé tvary písmen dostávají oblejší tvar. Písmeno **t** se tvarově přibližuje podobě dnešního psacího **t**. Bříško u písmene **d** je zcela otevřené a je psáno se smyčkou i bez ní. V případě, že je psán bez smyčky je dřík zvlněn. Tvary písmen **m** a **n** jsou oblé. Tento písař rovněž užívá diakritických a interpunkčních znamének. Při psaní názvu města využívá varianty Nettolitz.

Písař č. 5. O další zápisy v netolické městské pamětní knize se postaral Václav František Mokřý. Do úřadu městského písaře nastoupil po Václavu Michaelovi Pacovském. První záznam, který je doprovázen jeho podpisem, se objevuje v roce 1660, a to na foliu 69v. Souvisle zapisoval až do folia 103v. Rukopis V. F. Mokrého je zpočátku velmi úhledný a dobře čitelný. Písmeno **S** má obě varianty, jak okrouhlou, tak

⁶⁵ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 619, sign. I D b, kart. 21.

dlouhou formu; v druhém případě je výrazně protaženo, místy sahá přes tři řádky. Tvar písmene a má oproti předchůdcům uzavřené břicho. Jsou pro něj typické kratičké registry, které předcházejí vlastnímu textu a jsou od textu odděleny jednořádkovou mezerou. Text je psán hustěji než u jeho předchůdců. Ke členění textů do jednotlivých odstavců užívá mezer mezi slovy. Na začátku každé strany užívá předsazení prvního slova před ostatní text. Zpravidla se jedná o první dvě až tři písmena prvního slova. Dvěma menšími šikmými čarami v pravém spodním rohu, které jsou bezprostředně za textem, upozorňuje na to, že text pokračuje na další straně. Zde je stejná značka umístěna v levém horním rohu a samotnému textu předchází.

Václav František Mokrý je rovněž prvním, který ke psaní záznamů užíval německého jazyka. Se záznamy pořízenými rukou F. V. Mokrého se setkáváme až do osmdesátých let 17. století, kdy si přestal dávat na úhlednosti svého rukopisu záležet. Záznamy psané jeho rukou se také nalézají na foliích 111v - 122r, 125v - 129r, 144r - 158v a 159 - 163v. Ve svých záznamech se především věnoval přepisům privilegií a výsad, které město do té doby obdrželo. K psaní nadpisů písař užíval kresleného novogotického písma. Iniciály jsou velmi zdobné. Zdobné prvky se vyskytují i u dalších písmen v nadpisech. V česky psaných textech užíval pro psaní cizích slov humanistické kurzívy. Je zde užitá i interpunkce a také oddělovací znaménka u slov, které jsou na konci řádku rozdělena. Ve spodní části folia 162r je připsán přibližně o 80 let mladší text. U těchto dvou textů je patrný jiný odstín užitého inkoustu, jiná velikost písma a jiný způsob psaní číslic. O tyto přípisy se s největší pravděpodobností postaral Adalbert Anselm Moller, tedy písař číslo osm.

Písař č. 6. Mezi texty, které do městské pamětní knihy zaznamenával V. F. Mokrý, je na foliu 73r a 73v rozpoznatelný jiný rukopis. Největší rozdíly jsou postřehnutelné převážně u psaní písmene **t** a **w**. Písmeno **t** má v tomto případě podobu dnešního tiskacího **t** a v případě V. F. Mokrého má podobu dnešního psacího **t**. **W** má v textech V. F. Mokrého ostřejší tvary. Autor užíval interpunkce i diakritických znamének. Je zde znát i jiná váha písma. U některých slov se zde objevuje zcela nefunkční zdvojení souhlásky **t**, např. létta, ottec. Jedná se o záznam směny mezi pány Pavlem Holým a Václavem F. Mokrým. Autorem tohoto záznamu je s největší pravděpodobností Jiří starší Neuhauszer, který v Netolicích zastával pozici radního a je pod textem podepsán.

Písař č. 7. Na foliu 104 se objevují další písařské ruce. Tvary jednotlivých písmen se zatím s žádným s předchozích písařů neshodují, i když datum uvedené v dataci na začátku textu odkazuje na rok 1642. Autor pro psaní využíval téměř veškerého prostoru, který mu strana nabízela. Okraje jsou tedy po obou stranách jen minimální. Je užit inkoust světlejšího odstínu. U tohoto písaře je typické užití tečky nad jedničkou při psaní čísel. V případě, že je připsán nadpis byl psán nepatrně větší velikostí písma než zbylý text. Okraje písař téměř neužíval. Iniciály se v textu tohoto písaře až na jedinou výjimku nevyskytují. Pro psaní písaře číslo sedm je charakteristické, že na konec téměř každé řádky připisoval spodní uvozovky. Ve většině případů jsou zcela nefunkční a neplní ani úlohu rozdělovacího znaménka. Dvou šikmých čar s dvojtečkou používal na konci a na začátku každé strany. Převážně se jedná o jednolitý text a mírně nakloněn levou částí dolů. Tento písař je tedy autorem folií 104rv, 142-143v, 164r-165v, 174r-178v, 181r – 187r, 199v-200r a 201r až 216r.

Písař č. 8. Další písařská ruka se přičinila o záznamy na foliích 105r až 110r. U osmého písaře v pořadí se poprvé setkáváme s linkováním, které bylo provedeno tužkou. Linkování bylo narýsováno celkem hustě, ale ne na všech stranách, které ke svým záznamům využil. Mezi jednotlivými slovy jsou jen minimální mezery a ani samotná písmena nedostávají moc prostoru a jsou velmi úzká. Autor vůbec neužíval členění textu do odstavců. Okraje jsou pouze z levé strany a na pravé straně bylo psáno téměř až po okraj papíru. Pro text psaný touto rukou je typická dvojtečka psaná nad y. Písmo není tak dobře čitelné. Stejný rukopis se objevuje i na foliích 179r,v, 187v až 188r a 196r. Také v textech na těchto foliích se vyskytuje ŷ. Pod zmiňovanými záznamy je podepsán Adalbert Anselm Moller, tehdejší netolický primas, který je s největší pravděpodobností i jejich autorem. Tento písař má rovněž na svědomí „index zpředu psaných památek,“ který začíná na foliu 231r a obsahuje seznam zápisů, které byly datovány do konce 18. století.

Písař č. 9. Od folia 167r do 173v se objevila v pořadí již desátá písařská ruka. V rukopise tohoto písaře můžeme pozorovat větší sklon písma. Na první pohled vidíme, že tyto záznamy byly psány zběžně, ale i přesto je text celkem dobře čitelný. Od folia 171r do 173v člení text na jednotlivých stranách do dvou sloupců.

Písař č. 10. Další písař zapisoval od folia 180r. Je zde znatelná změna rukopisu, velikost písma je na rozdíl od předchozího písaře větší a jednotlivá slova jsou od sebe oddělena většími mezerami. Oproti zbytku textu je k vytvoření nadpisu znovu užitá větší velikost písma. Iniciály nejsou nijak výrazně zdobené. Při psaní letopočtů psal autor nepatrně větší velikostí písma. Na konci strany, v případě že text pokračuje na další stranu, užíval dvou šikmých čar s dvojtečkou nad i pod čarami. Toto znamení se také objevuje v horní části strany následující. V německy psaných textech se objevuje výraznější stínování u horních i spodních kliček. V jím psaných textech bylo omezeno užívání ostrého **ß**. Tento písař je zřejmě také autorem záznamů na foliích 190r až 195r.

Písař č. 11. Předposledním písařem, který zapisoval do netolické městské pamětní knihy, byl písař s pořadovým číslem jedenáct. Je autorem folia 196v a 216v až 220r. V tomto případě již tvary jednotlivých písmen převážně přebírají podobu typickou pro druhou polovinu 18. století. Jeho písmo je celkem dobře čitelné. Text je upraven do více odstavců, který umožňuje lepší přehlednost.

Písař č. 12. Posledním písařem, který do knihy zapisoval a zápisy dovedl až do roku 1848, zaznamenával od folia 221r do 223v. Jeho písmo má velký sklon. Tvary jednotlivých písmen jsou typické pro první polovinu 19. století. I přes to, že jsou jednotlivá písmena na sebe nahuštěna, dá se text celkem dobře číst. Zapisování posledního písaře se vyznačuje i tím, že psal ve dvou sloupcích a snažil se psát ve verších.

3. JEDNOTLIVÉ ZÁPISY V KONTEXTU DĚJIN MĚSTA A DĚJIN ZEMSKÝCH

3.1 Rozbor zápisů v knize

Městské knihy, zejména knihy pamětní, jsou významným svědkem, který vypovídá o životě všech měst i městeček, ve kterých byly vedeny. Již v počátcích organizování městské správy do nich byly pro památku a jako svědectví zaznamenávána všechna důležitá rozhodnutí a významné události týkající se celého města a jeho obyvatel. Jedná se o cenné památky, které v sobě zrcadlí obrazy běžných zvyklostí jednotlivých městeček a také právní normy.⁶⁶

Vzhledem k časovému rozpětí a také z hlediska jazykového vyvstává mnoho otázek, a to zejména jak samotná kniha vznikala, kdo dal podnět pro vznik knihy a také co vedlo jednotlivé pisáře k tomu, aby jednotlivé zápisy vytvořili. Na všechny tyto otázky jsem se v této práci pokusila odpovědět. Dovolím si tvrdit, že téměř za každým zápisem v knize mohou být až tři činitelé, a to samotný pisář, městská rada a také samozřejmě obyvatelé města. V netolické pamětní knize se vyskytují především tyto typy záznamů:

Listinné zápisy respektive opisy privilegií a různých výsad např. fol. 1r, 26r-27v, 29v-30r atd. Opisy obsahují pevné formule, ze kterých zpravidla bývala tvořena i listina. Jako další se zde vyskytují soupisy rozličného charakteru, např. seznamy zbraní, které vlastnili jednotliví obyvatelé, soupis vybavení kostelů nebo seznamy mezníků, které určovaly hranice mezi obcemi. V rukopise se objevuje celkem 8 soupisů či inventářů včetně závěrečného dobového indexu, který obsahuje seznam zápisů zaznamenaných v rukopise. Nejsou v něm však uvedeny zcela všechny záznamy, které se v rukopise objevují. Městská kniha také ukrývá zápisy hospodářského charakteru vztahující se k městu i k jednotlivým obyvatelům. Do tohoto typů záznamů lze zahrnout i stavební povolení a samozřejmě městské finance. Většina těchto informací je zaznamenána v přehledných tabulkách, ve kterých se objevuje jméno toho, kdo je povinen platit, jak často a kolik.

Velmi často se v rukopise vyskytují jednoduché zápisy o rozhodnutích a usneseních městské rady, např. fol. 2r, 2v, 3r atp. Jedná se o písemný záznam obsahující pouze stručné informace. Téměř všichni pisáři, kteří se podíleli na vzniku rukopisu,

⁶⁶ L. SULITKOVÁ, *Vývoj*, s. 10-13; V. VOJTÍŠEK, *O studiu*, s. 52-85.

užívají ustálené formule jako např. fol. 68r „*Což pro paměť do této knihy zapsáno ode mě níže podepsaného*“, fol. 69v „*na svědomí a pro lepší důvěrnost toho dali jsme pečť naši městskou s jistým vším vědomím k tomuto listu zavěšeně přitisknouti*“, 6r „*stalo se jest snešení pana purkmistra a úřadu obojího a též všechny obce*“, 7r „*vyznáváme tímto listem přede všemi, kdež čten neb čtoucí slyšán bude*“, fol. 21r „*pro budoucí paměť*“ atp.

3.2 Historie města

V této podkapitole bych chtěla nastínit historii města Netolice se zaměřením na období 16. -18. století. Jelikož historie města není hlavním cílem diplomové práce, bude tato kapitola pojata stručněji. Ale myslím si, že zmínit historické události, které se vztahují k městu Netolice, je nezbytné pro celkové vyznění práce.

3.2.1 Město Netolice ve středověku

Netolice leží v jižních Čechách na trase z Českých Budějovic do Prachatic, v krajině propletené hustou rybníční sítí nedaleko šumavského podhůří. Stavbou těchto rybníků jsou proslulí Josef Štěpánek Netolický a Jakub Krčín z Jelčan, kteří zde působili za dob pánů červené pětিলisté růže. Město s největší pravděpodobností vzniklo jako trhov^á osada na Linecké stezce. První písemné zmínky o osadě Netolice pocházejí z 10. století, a to z Kosmovy kroniky. Dnešní město leží v údolí obklopeném ze všech stran třemi kopci, jmenovitě Mužský vrch, Peklo a Ptáčník.⁶⁷

Poloha osady, v jejíž blízkosti později vzniklo město Netolice, je známá také díky archeologickému nalezišti přemyslovského hradiště v osadě Svatý Ján. Název vrchu je spojen s kostelem, který zde stával do 18. století a nepřežil dobu rušení kostelů a klášterů v době josefínských reforem.⁶⁸ K úpadku přemyslovského správního hradu došlo ve 13. století, kdy neustál konkurenci královských měst, jako byly sousední České Budějovice.

13. století bylo pro vývoj města zlomovým. V celé zemi docházelo ke správním změnám a město Netolice v roce 1263 změnilo svého majitele. Netolice, tvořící součást Boletického statku, byly věnovány klášteru Svaté trnové koruny neboli Zlaté Koruně. Další změna pro město nastala v roce 1284, kdy Václav II. městu udělil výsadu, podle

⁶⁷ *Tisícileté Netolice*, Netolice 1970, s. 3.

⁶⁸ Josef BENEŠ, *Archeopark Netolice & Gabreta*, Netolice 2008, s. 4

kteřé neměli být měšťané předvolávání před jiný soud než soud kláštera ve Zlaté koruně a rovněž soud královský. Město se dále rozvíjelo a rozrostlo se o novou část. Velkou zásluhu na tom měl především kvetoucí obchod, který ve městě fungoval již po staletí.⁶⁹

V průběhu staletí se v Netolicích vystřídalo několik významných českých i rakouských panovnických rodů. Byli jimi již zmiňovaní Přemyslovci, jejich nástupci se stali Rožmberkové, kteří byli neodmyslitelně spojeni s dvorskými úřady v českých zemích. Dalšími držiteli netolického panství byly Eggenberkové a posledním šlechtickým rodem, který Netolice vlastnil, byli Schwarzenberkové.

V době vlády posledních Přemyslovců byly Netolice hlavním sídlem netolického kraje a také významným obchodním centrem na Linecké stezce, která vedla z Lince do Prahy. Trasa Linecké stezky byla tvořena přirozenou osou regionu od jihu k severu a sloužila jako obchodní spojnice mezi Čechami a rakouskými zeměmi, především Bavorskem. Původně se jednalo o tzv. soumarskou stezku, která sloužila pouze pro dopravu soli. Postupem času byla využívána i k dopravě surovin a potravy pro šlechtické dvory. Převážně se jednalo o mořské ryby, víno, jižní ovoce, zámořské koření, měď, plátno, sukna a nechybělo ani hedvábí. Stezka také sloužila k vývozu místních surovin a výrobků, jako bylo obilí, sýry, dobytek, slad, pivo atd.⁷⁰

V souvislosti s Lineckou stezkou se v Netolicích konaly každodenní dobytčí a koňské trhy, které znamenaly navýšení životní úrovně obyvatel a také jejich majetku. V hospodářské oblasti zřejmě bylo město spravováno velmi zodpovědně. První trh a jarmark Netolicím udělil král Jiří z Poděbrad (1458-1471) v roce 1463, a to na den svatého Václava a čtyři dny po něm:⁷¹ „[...] naši královskou milostí dovolujeme trh i touž jarmark na den svatého Václava každý rok aby drželi a jarmark mívali čtyři dni pořád zběhlé po svatém Václavě, tak aby vším právem užívali a užívati mohli.“⁷²

Prostřednictvím trhů, které se konaly na starém náměstí, město značně bohatlo. V první polovině 14. století připadly Netolice a celé netolické panství Rožmberkům, pánům červené pětিলisté růže. Konkrétně se tak stalo roku 1341, kdy byl král Jan Lucemburský (1296 – 1346) nucen svůj majetek v netolickém kraji zastavit

⁶⁹ *Tisícileté Netolice*, s. 14-15.

⁷⁰ Pavel FENCL, *Linecká stezka*, České Budějovice 2009, s. 8-14.

⁷¹ Theodor ANTL, *Dějiny města Netolic*, Netolice 1903, s. 16.

⁷² SOKA Prachatic, AM Netolice, *Městská kniha pamětní, tzv. žlutá*, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 1.

Rožmberkům. Prvním majitelem z rodu Rožmberků se stal Petr (-1347). Roku 1349 král Karel IV. jmenoval Jošta z Rožmberka a jeho bratry výběřčími daní na netolickém panství a tím upevnil propojení tohoto šlechtického rodu s místní krajinou.

Ze 14. století rovněž pochází první doklad o užití městské pečeti, která byla podle pramenů užívána do roku 1850. V pečetním poli byla vyobrazena Panna Marie. Z tohoto vyobrazení byl s největší pravděpodobností odvozen i obraz městského znaku.

Král Václav IV. v roce 1384 listinou potvrdil darování netolického panství klášteru ve Zlaté Koruně. Jiné prameny, jako byly prosby a žádosti obyvatel, které se obracely na majitele českokrumlovského panství, tedy na Rožmberky, vypovídají o tom, že za své skutečné pány považovali Rožmberky a nikoli Zlatou Korunu. Oficiálně ovšem Netolice stále náležely ke zlatokorunskému panství. To dokládá i list opata Theodorika z roku 1451, ve kterém potvrdil starším netolickým pekařům privilegia.⁷³

Na počátku bouřlivého 15. století se i na netolické panství, které se v té době skládalo z Netolické a Lhenické rychty, rozšířilo husitství. Někteří netoličtí obyvatelé se zúčastnili tažení Jana Žižky (1360 – 1420) na Zlatou Korunu. Účast netolických obyvatel na tažení proti klášteru byla zřejmě vyvolána také dřívějšími spory, které mezi sebou dlouhá léta měli netoličtí faráři a klášter ve Zlaté Koruně. Možnost svobodně užívat kostel svatého Václava utrakvistickými faráři až do počátku 17. věku dokládá, že se zde husitství rozšířilo ve velké míře. Jména některých obyvatel, kteří se výpravy účastnili, ukrývá popravčí kniha pánů z Rožmberka.⁷⁴ Jakýmsi mezníkem pro utrakvistické faráře se stal rok 1592, kdy zemřel Vilém z Rožmberka. Nástupcem se stal jeho bratr Petr, o kterém bylo všeobecně známo, že nepatří mezi zaryté katolíky. To se projevilo i v Netolicích a od roku 1595 zde bylo veřejně přisluhováno pod obojí. Dokladem jsou i četné náhrobní kameny dochované na zdejším hřbitově.⁷⁵

V průběhu 15. a 16. století docházelo na našem území k rozvoji městských knih. Stejně tomu bylo i v Netolicích. V Netolicích jsou dochovány zlomky knihy sirotčí, přijatých měšťanů a také kniha trhová na domy, která pochází z let 1591-1626. Ze 17. století jsou dochovány radní manuály. Rovněž se zachovaly knihy účtů a samostatné knihy stavebních smluv. Nejstarší církevní matrika je pro netolické panství dochována z

⁷³ ANTL, *Dějiny*, s. 9-10.

⁷⁴ František MAREŠ, *Popravčí kniha pánů z Rožmberka*, Praha 1878; Adolf KALNÝ (ed.), *Popravčí kniha pánů z Rožmberka*, Třeboň 1993.

⁷⁵ *Tisícileté Netolice*, s. 25.

roku 1656 a sloužila pro zaznamenávání pokřtěných, oddaných i zemřelých. Pro nás je nejzajímavější městská kniha pamětní, která začala být vedena ve třicátých letech 17. století a záznamy v ní jsou dovedeny do roku 1848.

Listinou z Čáslavi z počátku 15. století obdržel Oldřich z Rožmberka za prokázané služby Zlatokorunský klášter. O několik let mladší list potvrdil, že se Oldřich a jeho dědicové stali doživotními držiteli výše jmenovaných statků. Hned v počátcích se musela nová vrchnost potýkat se spory mezi Netolicemi a Prachaticemi o solné sklady na silnici z Pasova přes Netolice. Z královského rozkazu bylo Netolicím přikázáno využívat staré stezky přes Prachatice, ale jelikož tohoto nařízení nedbali, vznikl dlouholetý spor.⁷⁶ Dalším velkým problémem, který museli Rožmberkové řešit, bylo dobovačné řádění Jindřicha Roubíka. Jindřich Roubík na rožmberských panstvích plenil a dokonce si přivlastňoval některá města, což se přímo dotýkalo i Netolic. Správu nad městem předal Jindřich Roubík svému otci Oldřichovi a dál se věnoval plenění. Tentokrát se zaměřil na helfenburské panství, které rovněž spadalo pod správu Rožmberků. Po jednání s králem spor vyřešil Bohuslav ze Švamberka a správa rožmberského majetku přešla na nezletilé bratry Voka, Petra a Oldřicha. Roku 1493 byl v Budíně vydán list, který rožmberským dědicům postoupil vrchní královské právo nad klášterním majetkem.⁷⁷ Od této doby se datuje nová éra města.

3.2.2 Město Netolice v novověku

Listinou krále Vladislava z roku 1513 s konečnou platností město Netolice s okolními vesnicemi Hrbov, Hořikovice, Chrástřany, Chvalovice, Lužice, Mahouš, Mokrý, Ročovice, Sedlovice, Třebánek, Třebánice, Zvířetice a Žitná připadlo pánům z Rožmberka.⁷⁸

Na konci 15. věku Petr z Rožmberka udělil netolickým měšťanům výsadu svobodného nakládání se svým majetkem, kterou roku 1576 potvrdil Vilém z Rožmberka. Větší pozornost je tomuto tématu věnována v následující kapitole.⁷⁹ V těchto letech stále probíhal spor o sůl. Netoličtí stále pokračovali v obchodu se solí a

⁷⁶ *Tisícileté Netolice*, s. 21.

⁷⁷ *Tamtéž*, s. 23.

⁷⁸ T. ANTL, *Dějiny města* s. 23, 28.

⁷⁹ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 28-29.

rozkazu používat starou cestu přes Prachatice nedbali. Z tohoto důvodu Ferdinand I. roku 1548 vydal rozkaz, podle kterého měly být stezky k Netolicům zasekány. I přes toto tvrdé nařízení se zřejmě městu dál vedlo v celku dobře, jelikož si Netolice mohly dovolit koupit Slouně od Viléma z Rožmberka.⁸⁰

V roce 1579 Vilém z Rožmberka rozšířil své jihočeské državy a zakoupil od Diviše Malovce statek Libějice s Malovicemi a Nestánicemi. V době, kdy měli správu nad netolickým panstvím v rukou poslední Rožmberkové, nechali zde vystavět renesanční lovecký letohrádek Kratochvíle. Kratochvíle byla obklopena oborou vytvořenou z okolních obcí, které byly kvůli vystavění obory zrušeny. Do počátku 16. století zde byla tvrz „Nový Leptáč,“ která byla obklopena velkou loveckou oborou. V této době patřila Jakubu Krčínovi z Jelčan. Na konci sedmdesátých let 16. věku tvrz přešla zpět do rukou Rožmbersků, jelikož ji s Jakubem Krčínem směnili za Sedlčany. Směna byla pro nové pány impulsem k renesanční přestavbě tvrze, která dala zámku Kratochvíle podobu, jakou známe dnes. Hlavní podíl na výstavě měl vlašský stavitel Baldassar Maggi z Arogna (1550 – 1619). Předlohou pro úpravu zámku mu zřejmě byla vila Farnesiny Baltazara Peruzziho v Římě.⁸¹

Listinou ze 14. listopadu 1596 Petr Vok z Rožmberka městu a jeho obyvatelům potvrdil veškeré dříve udělené výsady a privilegia. Mezi ně patřilo svobodné spravování města bez větších zásahů vrchnosti, svobodné stěhování atp. Rokem 1601 začala neklidná léta pro místní obyvatele. Petr Vok z Rožmberka daroval netolické panství císaři Rudolfu II., a tím fakticky přestaly i návštěvy Petra Voka na Kratochvíli. Petr Vok se pak usídlil na panství v Třeboni.⁸²

Roku 1611 město čelilo vpádu Pasovských, kteří zde ve velkém drancovali. Další rána pro město přišla během stavovské války vedené proti císaři, kdy bylo město vypáleno armádou generála Dampierra. Rozhodnutí generála Dampierra přišlo v důsledku pobytu části Mansfeldovi posádky ve městě. Jejím úkolem bylo krýt zbytek Mansfeldovy armády přesouvající se z Plzně do Českých Budějovic. Posádka čítala kolem šedesáti mužů. Velice překvapivě se císařská armáda vedená Karlem

⁸⁰ *Tisícileté Netolice*, s. 25.

⁸¹ Rudolf HAMPL, *Kratochvíle*, Od Zlaté stezky, roč. 2, č. 5, s. 66-69; Jarmila KRČÁLOVÁ, *Renesanční stavby B. Maggiho v Čechách a na Moravě*, Praha 1986, s. 30-38.

⁸² Anna KUBÍKOVÁ, *Prodej českokrumlovského panství císaři Rudolfu II. a přestěhování rožmberského archivu do Třeboně*, in: *Archivum Trebonense* 2002, s. 3-13.

Longuevailem Buquoyem a generálem Dampierrem obrátila proti městu a požadovala kapitulaci Mansfeldovi posádky, ke které ale nedošlo. Neochota Mansfeldovy posádky kapitulovat vyvolala následný útok císařských, který zlikvidoval nejen posádku, ale i některé obyvatele města. Útok byl doprovázen drancováním. Císařští poté vypálili velké množství netolických domů. Z tak ohromného zásahu do života se místní obyvatelé vzpamatovávali několik let.⁸³ Dá se říci, že to byl jeden z nejhorších dnů v dějinách města. Většina obyvatel, která nebyla při útoku usmrcena, přišla o střechu nad hlavou a místo, kde do té doby vykonávala svá řemesla.⁸⁴

Ve třicátých letech 17. století došlo k další změně v držbě netolického panství. V těchto letech se císař Ferdinand II. rozhodl darovat celé netolické panství Janu Oldřichu z Eggenberka (1568 – 1634). Jan Oldřich následně předal správu nad panstvím do rukou svého syna Jana Antonína z Eggenberka.

Eggenberkové byli významným jihočeským šlechtickým rodem, jehož kořeny sahaly do Štýrska. Jan Oldřich z Eggenberka se narodil v roce 1568 a byl katolického vyznání, které mělo kladný vliv na jeho budoucí kariéru. To se projevilo zejména na konci devadesátých let 16. století, kdy se dostal na dvůr arcivévody Ferdinanda Štýrského. Ve službách Ferdinanda Štýrského se stal prezidentem dvorské komory. Jan Oldřich z Eggenberku svou činností přispěl ke zvolení Ferdinanda Štýrského císařem a byl mu nápomocen i v době českého stavovského povstání. Za věrnou službu byl Jan Oldřich z Eggenberku odměněn českokrumlovským panstvím, jehož součástí byly i Netolice. Centrem panství se stal opět Český Krumlov. Eggenberkové zde setrvali téměř století.⁸⁵

Za vlády pánů z Eggenberku získalo město prostor, aby se vzpamatovalo z krutostí třicetileté války, které město zasáhly. Na počátku roku 1648 město začalo s opravami. Mezi prvními budovami, které se opravovaly, byl kostel Nanebevzetí Panny Marie. Renovace byla přerušena vpádem švédských vojsk pod velením generála Arvida Wittenberga. Město se stalo obětí řádění švédské armády a bylo znovu vypleněno. Při tomto řádění armády byl dokonce zajat i tehdejší primas, který musel být měšťany posléze vyplacen.⁸⁶

⁸³ *Tisícileté Netolice*, s. 3.

⁸⁴ T. ANTL, *Dějiny města*, s. 108.

⁸⁵ *Tisícileté Netolice*, s. 25-26.

⁸⁶ Tamtéž, s. 26.

V těchto těžkých letech vyvstal po smrti Jana Antonína z Eggenberku spor o dědictví jednotlivých panství, který byl vyřešen v roce 1655, když se panství ujal Jan Kristián z Eggenberku. Hejtmanem panství se stal Pavel Špinka z Helfentálu. I v těchto letech byla vydávána nová nařízení, která stanovovala platy farářů a kantorů působících ve městě a také byl zakoupen Benýdkovský statek s pivovarem.⁸⁷

Další pohroma město zasáhla roku 1663, kdy velká povodeň protrhla hráz několika rybníků. Při této povodni došlo také ke zničení některých písemných památek města. Voda strhla několik domů a poničila i mlýn pod hrází. Podrobněji je tato tragédie popsána v městské pamětní knize.⁸⁸

V sedmdesátých letech 17. století došlo v Netolicích ke zřízení vikariátu. Jeho působnost se vztahovala na fary v Bavorově, Bílsku, Bohumilicích, Chelčicích, Hůrce, Křtěnově, Lažišti, Lhenicích, Myšenci, Němčicích, Prachaticích, Vimperku, Vlachově Březí, Vodňanech, Volarech a Záblatí. To platilo až do roku 1785, kdy byla v Českých Budějovicích zřízena diecéze s působností na netolický vikariát.

Důležitá událost, týkající se držby města nastala, v roce 1666, kdy se Jan Kristián Eggenberku (1641 – 1710) oženil s Marií Arnoštkou (1649 – 1719), dcerou Jana Adolfa ze Schwarzenberku. Jelikož bylo jejich manželství bezdětné, tak roku 1710, kdy Jan Kristián zemřel, netolické panství přešlo do rukou jeho manželky a rodu Schwarzenberků.⁸⁹ Poté, co zemřela Marie Arnoštka, stal se právoplatným dědicem panství synovec Adam František ze Schwarzenberku.

Se změnou pánů na netolickém panství došlo i ke změně úředního jazyka. V písemných stycích se vedle češtiny začala ve velké míře objevovat i němčina. Vláda Schwarzenberků byla provázena vznikem velkého množství různorodých soupisů. Nechali vytvořit soupis všech realit, soupis právovárečných domů atd. Schwarzenberkové byli velmi čini i co se týká zemědělství a v první polovině 18. století zde Ferdinand ze Schwarzenberku zavedl chov švýcarského hovězího skotu.

Ani v době, kdy měl v rukou správu nad Netolicemi rod Schwarzenberků, se městu nevyhnuły problémy spojené s císařskými boji. Město se stalo svědkem sporu o českou korunu mezi císařovnou Marií Terezií a Karlem Albertem Bavorským.

⁸⁷ *Tisícileté Netolice*, s. 27; SOkA Prachatice, AM Netolice, *Městská kniha pamětní, tzv. žlutá*, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 84r-89v.

⁸⁸ Tamtéž, fol. 128.

⁸⁹ *Tisícileté Netolice*, s. 38.

Ve spojení s válkou o českou korunu zde byl v roce 1742 ubytován královský pěší pluk Baden. Jako vládnoucí rod se Schwarzenberkové na netolickém panství udrželi až do čtyřicátých let 20. století, kdy jejich majetek přešel do vlastnictví státu.⁹⁰

3.3 Vybrané zápisy v pamětní knize v kontextu dějin panství a dějin celozemských

Privilegia, výsady

Z prvního záznamu pořízeného do městské knihy můžeme vyvozovat, že Netolice patřily mezi česká města, jenž se mohla pyšnit různými výsadami a privilegii, udělenými ať už vrchností nebo samotným českým králem. Ještě než město připadlo do rukou pánů červené pětিলisté růže, bylo mu v roce 1463 českým králem Jiřím z Poděbrad uděleno historicky první právo na svobodný trh a jarmark. Touto listinnou město obdrželo na budoucí časy právo na den svatého Václava pořádat jarmark a trhy.⁹¹ V této době to bylo jistě pro městečko Netolice významným počinem, ale v celozemském měřítku se nejednalo o nic výjimečného. Sousední město Prachatice, které leželo na Zlaté stezce, disponovalo právem pořádat trh již od 14. století a i vzhledem k tomu, že se jednalo o město královské, bylo nadáno velkým množstvím výsad a privilegií.⁹² Tehdejší písař si byl zřejmě vědom významu, který tyto trhy pro město měly a nezapomněl do kroniky poznamenat i udělení práva na druhý výroční jarmark, tentokrát na den svatého Jana Křtitele a osm dní po něm.⁹³ K rozhodnutí udělit městu druhý jarmark v pořadí dospěl císař Ferdinand v roce 1544.⁹⁴

⁹⁰ Josef JELÍNEK, *Schwarzenbergové v jižních Čechách*, Hraničář 1993, roč. 38, č. 21, s. 7; Jiří ZÁLOHA, *Eggenberské dědictví v Čechách*, JSH 38, 1969, s. 10-14.

⁹¹ *Codex iuris municipalit regni Bohemiae. Sbírnka práva městského království Českého*: A. HAAS (ed.), *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232-1452*, Praha 1954; TÝŽ (ed.), *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1453-1500*, Praha 1960; TÝŽ (ed.) *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1501-1526*, Praha 1961.

⁹² A. HAAS a kol., *Soupis privilegií měst a městeček Jihočeského kraje od roku 1526*, in: Archivum Trebonense 1973, s. 89-216.

⁹³ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 29-30.

⁹⁴ T. ANTL, *Dějiny města* s. 23, 28; A. HAAS a kol., *Soupis privilegií měst a městeček Jihočeského kraje od roku 1526*, in: Archivum Trebonense 1973, s. 89-216.

Tyto dva jarmarky ale nebyly jedinými právy, kterými bylo město nadáno. V prvních letech, kdy město spravovali páni červené pětিলisté růže, učinil Petr z Rožmberka roku 1495 velké rozhodnutí a netolickým udělil výsadu, podle které mohli svobodně nakládat se svým majetkem. Tímto krokem zamezil obavám rodin ze ztráty majetku, který mohla shromažďovat i po několika generacích. Znovu jim tuto výsadu potvrdil roku 1576 Vilém z Rožmberka, který byl v té době pánem rožmberského domu: „*Na takový ovšem způsob, aby všichni obyvatelé téhož města našeho Netolic obojího pohlaví všechen svůj statek a zboží mohovitý i nemohovitý, kterýmž by jmény mohlo jmenováno bejti, kteréž mají, aneb míti by mohli, svobodně prodati, dáti, odkázati, o něm kšaftovati všechen pos[po]lu nebo rozdílně, a to za zdravého života, neb na smrtelné posteli, komuž by a kdo by kolivěk chtěli.*“⁹⁵ Takovéto udělení odúmrti v Českých zemích nebylo ojedinělým případem.⁹⁶

Tímto však štedrost Rožmberků zdaleka nekončila. V roce 1602 nechal Petr Vok z Rožmberka sepsat další listinu, ve které obdaroval město a jeho obyvatele dvěma místními mlýny a k nim přináležejícím rybníkem se sádkami. Tou samou listinou městu obnovil práva várečná na tři druhy piv a k tomu jim daroval chmelnici ležící poblíž zdejšího kostela svatého Václava.⁹⁷

Významný krok učinil Petr Vok z Rožmberka na přelomu 16. a 17. století, kdy vydal dokument, kterým netolické měšťany a na netolickém panství osedlé propustil z človecenství, z čehož se mohl radovat zřejmě jen po dobu vlády Rožmberků. Konšelům a radním udělil právo přijímat mezi sebe nové měšťany, a to pouze na základě jejich dobré vůle a svědomí, bez jakéhokoliv zásahu vrchnosti. Mezi těmito významnými privilegii a obdarováními se objevují pro dnešní dobu nereálná, avšak někdy také potřebná nařízení, která měla za úkol ochránit měšťany a ostatní obyvatele osedlé na rožmberském panství.

V těchto letech se stále více projevovala snaha Židů zbohatnout a ve většině případů to nebylo poctivou cestou. I když v mnoha případech již mohla hrát hlavní roli i závist sousedů. Byla s nimi spojována lichva a různé handly, které v mnoha případech

⁹⁵ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 28-29, 137-138.

⁹⁶ Více Josef KALOUSEK, *O staročeském právě dědickém a královském právě odúmrtém na statcích svobodných v Čechách i v Moravě*, Praha 1894.

⁹⁷ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 108; A. HAAS (ed.) *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1501-1526*, Praha 1961.

vedly k chudobě místních lidí, kteří se s nimi snažili obchodovat. Tomuto dění chtěl Vok zabránit, a proto vydal nařízení, která živnost Židům zakazovala. Součástí nařízení byl i zákaz mezi sebe nové Židy přijímat a Židé, kteří zde do té doby žili, se museli odstěhovat.⁹⁸ První opatření dotýkající se Židů bylo vydáno v roce 1596. Ze záznamu pořádaného do pamětní knihy datovaného k roku 1621 je zřejmé, že nařízení bylo dodrženo a Židé byli nuceni město opustit „*spáleniště a grunt pozůstalý po Adamovi Áronovi, Židu v městě Netolicích.*“ Ovšem netrvalo dlouhou a Židé se do města opět vrátili. Po vypálení města za třicetileté války purkmistr a rada města zaslali svému pánu prosbu o zakročení proti „*Jidouši,*“ který se v městě zdržoval a překupováním a handlem městu škodu činil. Na základě této prosby bylo nařízení dříve vydané Petrem Vokem obnoveno.

Co se týká situace Židů v celozemském měřítku, tak dění v Netolicích nebylo výjimkou. Na konci 15. století došlo k proměně židovské společnosti. Nenávist ostatních obyvatel k nim z důvodů náboženských, sociálních či hospodářských, byla na chvíli téměř překonána, a tak se Židé z královských měst mohli začít přesouvat i na venkov do měst poddanských. Tam je pod svou ochranu vzali šlechtici a Židy dokonce v jejich činnosti podporovali. S jistou opatrností lze tvrdit, že následující roky pro ně byly v jejich dějinách, a to v celoplošném měřítku, jedny z nejklidnějších. Ovšem i přes tento zdánlivý klid se proti nim a jejich chování střídavě v různých městech zvedaly vlny nevole, které ústily v podobná nařízení, které vydal i Petr Vok.⁹⁹

Cechy, cechovní artikule

Součástí veřejného života ve městech již od středověku byly různé řemeslné cechy. Pro jejich fungování bylo bezesporu důležité vydání „*cechovních artikulí*“, bez kterých nemohly existovat. V průběhu 16. a 17. století si jednotlivé cechy artikuly sami nesepisovaly, ale přebíraly je od cechů stejného řemesla z nějakého okolního města, které bylo z hospodářského hlediska vyspělejší.¹⁰⁰ Takto získané a sepsané artikule a

⁹⁸ Tamtéž, fol. 132.

⁹⁹ Více Judaica Bohemiae; Tomáš PĚKNÝ, *Historie Židů v Čechách a na Moravě*, Praha 2001; Alexandr PUTÍK – Olga SIXTOVÁ, *Dějiny Židů v Čechách a na Moravě. I, Od počátků po emancipaci*, Praha 2005.

¹⁰⁰ Zikmund WINTER, *Český průmysl a obchod v 16. věku*, Praha 1913, s. 91.

statuty cechu potvrdila městská rada.¹⁰¹ Podle předešle popsáných pravidel to fungovalo až do roku 1739, kdy došlo k vydání generální cechovní artikule, která se vztahovala na všechny země habsburské monarchie. Tímto nařízením obdržely cechy závazný vzor pro úpravu svého uspořádání a organizace.

Cechovní artikule¹⁰² podávají mnoho zajímavých informací o životě v cechu a o tom, jak samotný cech fungoval. Zpravidla se věnovaly ustanovením ohledně organizace, tovaryších, o propůjčení živnostenského práva atp. Nejinak tomu bylo i u řemeslnických cechů v Netolicích. V roce 1628 pekařskému cechu artikule potvrdila městská rada.¹⁰³ Rok na to byly obnoveny artikule sládkům, které pocházely z roku 1609.¹⁰⁴ Od folia 7 jsou také v rukopise podrobně popsány artikuly sladovnického cechu, které pocházely již z roku 1518 a byly znovu potvrzeny Petrem Vokem z Rožmberka. Jednotlivé odstavce se věnují různým otázkám, např. kdo a za jakých podmínek se může stát mistrem, za jakých okolností může být člověk přijat do učení a jak by měl vztah mezi mistrem a tovaryšem fungovat. Rovněž je popsán postup k děláni sladu a v případě, že se tovaryš dopustí chyb, tak jak tento problém vyřešit. V neposlední řadě je zde i popis toho, jaké chování je od tovaryšů a samozřejmě i mistrů očekáváno. O několik desítek let později roku 1668 došlo v instanci, která potvrdila artikuly pro cech sklenářský, ke změně. Artikuly jim byly zaslány z kanceláře z Českého Krumlova.¹⁰⁵

¹⁰¹ Josef JANÁČEK, *Přehled vývoje řemeslné výroby v českých zemích za feudalismu*, Praha 1963, s. 157.

¹⁰² Podrobněji se ve svých studiích cechům na jihu Čech věnoval Jaroslav Čechura: J. ČECHURA, *Cechy rožmberských měst a městeček do poloviny 16. století*, JSH 58, 1989, s. 113-124; TÝŽ, *Rozvoj cechů na rožmberském dominiu po roce 1550: potravinářská a kožedělná řemesla*, JSH 59, 1990, s. 1-10; TÝŽ, *Rozvoj cechů na rožmberském dominiu po roce 1550: textilní řemesla*, JSH 58, 1989, s. 177-185.

¹⁰³ SOkA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 5.

¹⁰⁴ Tamtéž, fol. 22.

¹⁰⁵ Tamtéž, fol. 120 až 122.

Pohřby

Způsob pohřbívání celá staletí procházel složitým vývojem, a to především v návaznosti na dobovém chápání smrti.¹⁰⁶ V souvislosti s přijímáním křesťanství bylo velmi důležité pohřbívat mrtvé do posvěcené půdy. Oblíbeným místem pohřbů se stávaly vnitřní prostory kostelů a jejich blízké okolí. Taková tendence byla zjevná zejména od konce 12. století. Do této doby byly stále častá pohřebiště na místech dřívějších pohanských pohřebišť nebo byla zakládána nová místa. Příslušníci vyšších městských společenských vrstev, kteří mohli být zároveň i donátory kostelů, a šlechtici se nechávali pohřbívat uvnitř kostelů nebo v co nejbližším okolí. Vedlejším úmyslem byla snaha demonstrovat před ostatními obyvateli své postavení. Hlavním důvodem pohřbívání v kostelech byla ale víra v to, že co největší blízkost k Bohu a ostatků svatých zvýší mrtvému pravděpodobnost na spasení.¹⁰⁷ Ve spojení s touto tematikou se v netolické městské pamětní knize objevuje záznam z roku 1592, kdy pozdější hejtman krumlovského panství Jan Benýdek z Vevěří a Mysletína žádá o povolení pohřbení při kapli sv. Michala v kostele sv. Václava, jíž byl donátorem: „*Obec dovolení svý dala, aby pan Jan Benýdek při kaple s[vatéh]o Michala sobě s budoucími jeho k pohřbu stavení chrámův na groš jeho dal vystaviti [...], aby se potomně panu Janovi Benýdkovi ani budoucím jeho v tom chrámu Páně od nižádného nyní i na časy budoucí věčný, žádný překážky nedálo a nečinilo, aby se svobodně tu pochovávali, když by Pán Bůh je prostředkem smrti z tohoto světa povolati ráčil.*“¹⁰⁸

Zvony a způsoby zvonění

Zvonařství svého největšího rozmachu dosáhlo v 16. století. Tehdejšího člověka zvony provázely po celý jeho život od narození až do hrobu. Zvony nesloužily jen ke svolání do kostela k modlitbě, ale plnily i mnoho jiných funkcí. Zvony určené ke svolávání k modlitbě jsou známé již od středověku. Od vydání ediktu milánského bylo stanoveno, že se přes den bude zvonit celkem čtyřikrát. V našich v kostelech se zvony běžně

¹⁰⁶ Více Philippe ARIÈS, *Dějiny smrti I-II*, Praha 2000.

¹⁰⁷ Josef UNGER, *Pohřební ritus 1. až 20. století v Evropě z antropologicko-archeologické perspektivy*, Brno 2006, s. 43–60.

¹⁰⁸ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 11.

vyskytovaly až od desátého století.¹⁰⁹ Zvonění v minulosti doprovázelo téměř všechny důležité události, jako byly korunovace, shromáždění lidu na náměstí, pranýřování atp. Nejinak tomu bylo i v Netolicích, kdy bylo roku 1594 do knih poznamenáno toto: „*Ráno v deset hodin, o poledni, u sedmnácté hodiny, navečer ve dvaceti tři hodiny, v takové určité hodiny všichni mají klekati a Pánu Bohu se modliti.*“ Aby se způsob a doba zvonění dodržovaly, byli k tomu voleni úředníci z řad členů městské rady. Od folia 17 je přesné popsání jakým způsobem se komu má zvonit a jaké zvony k tomu má zvoník užít, zda zvony na kostele sv. Václava nebo při kostele Nanebevzetí Panny Marie. V poznamenáních jsou uvedené sumy peněz, které se za zvonění určitým typem zvonu platily. Od 10. století se zde konalo vysvěcení zvonů, které prováděl kněz nebo biskup. U této významné události bylo zpravidla zvonům dáno i jméno. V Netolicích v roce 1656 byly od preláta vyšebrodského kláštera za přítomnosti urozeného pána a rytíře pana Dětřicha z Germersheimu a Anny Marie kněžny z Eggenbergu vysvěceny dva zvony kostela sv. Václava. Jeden z nich obdržel jméno Václav a druhý nesl jméno Michael Archanděl.¹¹⁰ K podobné situaci došlo znovu v 18. století, kdy byly přelity zvony v kostele na Nanebevzetí Panny Marie a poté vysvěceny bývalým místním děkanem a krumlovským prelátem Františkem Šulpachem. Většina zvonů nenesla jen svá jména, ale měla na sobě i nápisy, které v sobě ukrývaly mnoho zajímavých informací, jako jsou jména donátorů, datace atp.¹¹¹

Tažení do Uher

Na začátku šedesátých let 16. století začalo postupně narůstat napětí na hranicích s Osmanskou říší. Proto v této době habsburský císař Maxmilián II. začal hledat podporu v boji proti nepříteli. Kromě zahraniční podpory získal na svou stranu i šlechtu, mezi kterou byl i Vilém z Rožmberka, jako velitel českého vojska.¹¹² Vydal se tedy v čele armády na obranu Uher a pevnosti Segetu. V těchto válkách se proslavil i jeho švagr Mikuláš Zrinský ze Serinu. Války s Osmanskou říší se táhly mnoho let a osobní

¹⁰⁹ Více Jan MICHALSKÝ, *O zvonech*, Prostějov 1921; Zikmund WINTER, *Život církevní v Čechách*, Praha 1896.

¹¹⁰ SOkA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 68.

¹¹¹ Tamtéž, fol. 215.

¹¹² Jaroslav PÁNEK, *Vilém z Rožmberka: politik smíru*, Praha 1998, s. 138; J. PÁNEK (ed.), *Václav Březan. Životy posledních Rožmberků II*, Praha 1985, s. 519-521.

pomoc Viléma z Rožmberka nebyla jedinou podporou, která z rožmberského panství přišla. Po nevelkých úspěších uzavřel Maxmilián II. s Turky mír. Nelze říci, že by po celou dobu trvání míru z roku 1568 byl na hranicích klid, ale loupeživé výpady prozatím nebyly důvodem k porušení míru. Doba míru trvala až do devadesátých let 16. století, kdy se boje opět naplno rozhořely.¹¹³

Z roku 1594 je v pamětní knize města Netolic dochován záznam, který popisuje vydání na vojáky, kteří se v Netolicích shromažďovali před tažením do Uher.¹¹⁴ Tito vojáci zřejmě měli být součástí armády vedené Petrem Vokem z Rožmberka, která ale byla nakonec, ještě předtím než dorazila na místo bojů, rozpuštěna.¹¹⁵ V následujícím roce v Netolicích proběhl soupis zbraní držených v jednotlivých domácnostech. Bylo napočítáno 197 osob, které ve své domácnosti měly v držení nějakou zbraň. V návaznosti na sčítání byly zbraně odeslány do Českého Krumlova,¹¹⁶ odkud s největší pravděpodobností měly s armádou putovat do Uher. Vzhledem k vývoji, který ve válce nastal, tedy že císařská armáda byla několikrát poražena, byly tyto zbraně jistě zapotřebí. Součástí záznamů v kronice je i seznam datovaný k roku 1606, na kterém je napsáno, kolik zbraní bylo vráceno zpět a zůstává uloženo na radnici.

Vpád pasovských

Vpádem pasovských vojsk do Čech vykrystalizoval spor o moc mezi Rudolfem II. a Matyášem, bratry z rodu Habsburků, který byl doprovázen bojem o náboženskou svobodu a sporem o nadvládu nad knížectvím Jülich-Kleve.¹¹⁷ I když již v roce 1608 to vypadalo, že spor mezi nimi urovnal Libeňský mír, tak spory pokračovaly. Rudolf II. se díky dění v roce 1609 cítil být poražen a na pomoc proti stavům si pozval arciknížete Leopolda Pasovského, svého bratrance. Již samotná zpráva o pohybu pasovských v Horních Rakousích vyvolala v Čechách zděšení. Téměř nikdo nevěřil tvrzení, že pasovští vojáci přicházejí s mírumilovnými úmysly a už vůbec nikdo nevěřil tomu, že by odešli hned poté, co by jim císař vyplatil dlužný žold. Naopak tomu, že s tím má

¹¹³ Josef JANÁČEK, *Rudolf II. a jeho doba*, Praha 1987, s. 311.

¹¹⁴ SOkA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 15.

¹¹⁵ J. PÁNEK, *Petr Vok z Rožmberka. Život renesančního kavalíra*, Praha 2010, s. 133-134.

¹¹⁶ Tamtéž, fol. 46 až 51.

¹¹⁷ J. JANÁČEK, *Rudolf II.*, Praha 1987, s. 434-463.

něco společného sám císař Rudolf II., věřila většina lidí.¹¹⁸ Působení pasovských na českém území, především v jižních Čechách, se omezilo na pouhé drancování a řádění žoldnéřů. V následujících měsících došlo k několika střetům se stavovskou armádou v okolí Prahy. Pasovští byli následně nuceni ustoupit a vrátili se zpět na jih Čech, do Českých Budějovic a na území krumlovského panství.¹¹⁹ I když měla stavovská armáda možnost ustupující armádu pasovských rozprášit, tak se k tomuto kroku neodhodlala.

Až do jara jihočeská města opět čelila útisku pasovských, který zastavil až Petr Vok z Rožmberka, když se rozhodl Matyášovi půjčit peníze na Leopoldovo vyplacení.¹²⁰ Tato událost se citelně dotkla i netolického panství a zejména samotného města, které bylo roku 1611 pasovskými vojáky vydrancováno. V důsledku tohoto nemilosrdného řádění pasovských byli nuceni obyvatelé města požádat vrchnost o odpuštění části dávek, které jí byli povinni do té doby odvádět „*pro velikou mnohých sousedův toho vojenského pasovského lidu příčinou schuzení, že jim takové summy vypravovati budoucně nikterak možné není.*”¹²¹

Bída zapříčiněná počasím v roce 1770

Nepříznivé počasí, které vyústilo v nevídaný hladomor v sedmdesátých letech 18. století, mělo své kořeny již v roce 1762. Toto období se vyznačovalo zvýšenou srážkovou činností, která byla v některých letech doprovázena tuhými zimami. Kromě let 1764, 1765 a 1769 se toto období vyznačovalo významně podnormálními sklizněmi obilí a píce. Zima v roce 1769 byla sice mírná, ale sněhové přívaly se objevily až v březnu a jejich tání zapříčinilo vymáčení obilí, které vedlo k malé sklizni a následnému zvýšení cen u obilovin. Na jaře následujícího roku se opakovala velmi podobná situace, která obilí opět poškodila promrznutím a podmáčením. V letních

¹¹⁸ Tamtéž s. 472.

¹¹⁹ Tamtéž, s. 488.

¹²⁰ Tamtéž, s. 471-492; J. PÁNEK (ed.), Václav Březan, *Životy posledních Rožmberků* s. 616-617; Petr VOREL, *Velké dějiny země Koruny české VII. 1526-1618*, Praha-Litomyšl 2005; J. ČECHURA, *České země v letech 1584-1620. První Habsburkové na českém trůně II*, Praha 2009; I. ČORNEJOVÁ – J. RAK – V. VLNAS, *Ve stínu tvých křídel. Habsburkové v českých dějinách*, Praha 1995.

¹²¹ SOkA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 156.

měsících pro změnu panovala velká vedra, která růst zpomalila, aby v důsledku lijáků bylo obilí zcela zatopeno. Neúroda tudíž narostla do závratných výšin.

Ve snaze zabránit hladomoru byl vydán patent, který zakazoval vývoz obilí. Vydání patentu přišlo příliš pozdě a tragédii již nestihlo odvrátit. V důsledku toho všeho došlo až k 15 % úbytku obyvatel.¹²² Velmi podobný průběh měla nastalá situace i v Netolicích: „1770 roce se přihodilo, že celá zima jest byla shnilá, načež též jaro podobný následovalo tak, že sotva s velkou těžkostí lidé skrze veliké mokra zasítí mohli [...], bída, nouze a drahota mezi lidem <post> povstala, že čemu říkajíce lidé mdlobou po cestách ledckdes se polomrtví nacházeli i hladem ze světa sešli.“¹²³ V netolické pamětní knize se rovněž dozvídáme o velkém množství krádeží, nárůstu počtu žebráků, stejně jako o útěku velkého množství místních obyvatel z Čech od Uher. Ti, co zůstali, se zjara živili rozličnými travami, jako byl pýr, kopřivy, lebeda, jetel atp. V návaznosti na tuto strašnou zimu byli místní obyvatelé donuceni požádat přes lokální komisi královský úřad o zvážení výběru berně, kterou byli jinak povinni odvádět.

Jezuité a jejich zrušení roku 1773

Vznik jezuitského řádu byl potvrzen bulou Regimini militantis ecclesiae papeže Pavla III. v září roku 1540. V Praze se první jezuité objevili v roce 1556. Svou kolej si otevřeli v Klementinu, kde se věnovali výuce. Rovněž se věnovali kázání a hlavní součástí jejich práce se stala rekatolizace. Stále podporovali vzdělanost, ale na jejich školách neexistovala svoboda vyznání. To zřejmě bylo jedním z důvodů, proč na ně česká společnost nahlížela spíše negativně. Postavení jezuitů v Českých zemích a Rakousku bylo spojeno především s názorem císařovny Marie Terezie. Dalo by se říci, že do sedmdesátých let 18. století bylo postavení jezuitů na císařském dvoře neotřesitelné. Ovšem pod vlivem politického spříznění s dvory ovládanými Bourbony se začala císařovna přiklánět k názoru, že je třeba jezuitský řád zakázat. Tou dobou již byla

¹²² Zdeněk VAŠKŮ, *Deštivé roky 1770 – 1772*, Vesmír 75, 1996/8, s. 445-457; více Rudolf BRÁZDIL a kol., *Historie počasí a podnebí v Českých zemích I-VII*, Brno – Praha 2005, zejména svazek IV; Rudolf BRÁZDIL - Hubert VALÁŠEK – Jürg LUTERBACHER – Jarmila MACKOVÁ, *Die Hungerjahre 1770–1772 in den böhmischen Ländern. Verlauf, meteorologische Ursachen und Auswirkungen*, Österreichische Zeitschrift für Geschichtswissenschaften 12, 2001, s. 44–78.

¹²³ SOKA Prachatice, AM Netolice, *Městská kniha pamětní, tzv. žlutá*, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 199-200.

vydána bula papeže Klementa XIV, jejímž prostřednictvím byl řád zrušen. I proto se zřejmě císařovna rozhodla k likvidaci řádu a jmenovala tajnou komisi, která měla za úkol připravit jejich zrušení, a tím byl předurčen konec jezuitů i v českých zemích.¹²⁴

Že se jednalo o téma, které zajímalo mnoho tehdy žijících lidí, svědčí i poznamenání v netolické pamětní knize: „*V celej královskej českéj, rakouskéj, uherskéj, moravskéj, dědičných zemí z jejich společnosti u Polojův vypovězení, a to d[ne] 15. [Septem]bris 1773*“

Z pokračování tohoto záznamu je více než jasné, že mnoho jezuitů muselo své pozice opustit s okamžitou platností: „*Tu, kde jezovité se vynacházeli, hned ten den sa museli hledět z koleje stěhovat a šaty v nákych 8mi dnech hned sobě dáti svěcký.*“ Místní lidé z toho ale zřejmě velkou radost neměli a byli z počínu papeže a císařovny překvapeni. „*Dyž to ponejprv slyšel, že se každý na tím účinku pozastavit mušel a velice jich litoval, poněvač velebný, učení, cnostní, pobožní duchovní byli.*“ O tom, že to byl od papeže špatný krok, se netolický písař rozepsal na dalších několika foliích, ve kterých projevil značný nesouhlas a tento krok připisuje samotnému peklu.¹²⁵

Selská rebelie roku 1775

Oproti okolním zemím do Čech selské rebelie dorazily relativně pozdě, až koncem 17. století. V povstání z roku 1775 se odráží hned několik faktorů. Selský stav nabyl na vážnosti a nebyl ochoten souhlasit s robotou. Lidé byli zdecimováni hladomorem způsobeným předchozími neúrodnými léty. Toto selské povstání vzniklo ve východních Čechách v podhorské oblasti, a to především proto, že roboty zde díky nepříznivým přírodním podmínkám měla více volného času než např. v Polabí, jižních Čechách atp. Ve svém volném čase se lidé věnovali také výrobě textilií, které vyváželi do západních zemí a přiváželi si sebou i jiné myšlenky než tehdy byly v českých zemích aktuální. V této době se rovněž mezi obyvatelstvem začala šířit fáma, že Marie Terezie vydala patent, který měl rušit robotu. Rolníci došli k závěrům, že jim ho jejich vrchnost tají.

¹²⁴ Jaroslav ŠOTOLA, *Zrušení jezuitského řádu a olomoucká univerzita*, Acta Universitatis Olomucensis, Faculta Philosophica, Historica 31, 2002, s. 165-178; Tomáš Václav BÍLEK, *Tovaryšstvo Ježíšovo a působení jeho v zemích království Českého vůbec a v kollegiu Pražském u sv. Klimenta zvláště*, Praha 1873, s. 1-44. Podrobněji Ivana ČORNEJOVÁ, *Tovaryšstvo Ježíšovo: Jezuité v Čechách*, Praha 2002.

¹²⁵ SOKA Prachatice, AM Netolice, *Městská kniha pamětní, tzv. žlutá*, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 205, 208-209.

Tento spor vyústil v selské tažení na Prahu, proti kterému byla nucena zasáhnout armáda. Ke střetu došlo u Chlumce nad Cidlinou. Vzhledem k tomu, že proti sobě měla stanout vycvičená armáda a houf, který s bojem neměl téměř žádné zkušenosti, byl výsledek snadno odhadnutelný. I když došlo k selské porážce, získal vzbouřený dav vědomí o tom, že když budou jednotní, mají šanci na úspěch. Dění z let 1775 se odrazilo i v patentu vydaném Josefem II. roku 1781, který rušil človehčenství.¹²⁶

K tomuto dění se vyjadřuje i netolická pamětní kniha a podává nesouhlasný pohled zapisovatele na tuto událost: „*Po tak dlouhém toho rozmáhání toho d'ábelského bludu [...], v jiných krajích také sedláky skirze Roboty a svobodu popuditi mohli.*“ Popisuje řádění „*husitů, beraníků,*“ kteří útočili na vrchnostenská sídla: „*Vokna, kamna, dveře, truhly rosekali, vobili králi rozhazovali, pivovařích piva, v sklepích vína vytahovali a co nezkonsumírovali, to sudy rosekali [...]*“ v reakci na chování sedláků došlo k shromáždění vojáků a již avizované bitvě u Chlumce. Po této porážce se sedláci navraceli zpět do svých domovů. Ovšem na některých panstvích jako bylo jindřichohradecké a orlické sedláci pokračovali v rebeliích, proti kterým se opět rozhodla armáda zakročit. Velmi podobná situace zřejmě nastala na panstvích v okolí Netolic: „*Co ale nejbolestivějšího bylo, že ty nešťastný sedláci se tak zatvrdili, že na mnohých panstvích jako na libjeckým, též wlahobřežským na žádnéj způsob robotovat v času z nich žádnou pomoc činiti nechtěli, [...] tepirva dyž až téměř tři díly božího obilí stojací jak pšenice, tak žita, ječmeny a ovsí téměř vypíršely a vypadaly.*“ Netoličtí zřejmě měli více rozumu a po předchozích neúrodných létech se rozhodli své obilí sklidit. Z tohoto počínu se rozhodně nelze domnívat, že by netoličtí nestáli o zrušení roboty, ale spíše nechtěli znovu zažít léta hladomoru a strašné nouze, která je v nedávné

¹²⁶ Více Václav HUSA - Josef PETRÁŇ, *Příspěvky k dějinám třídních bojů v Čechách I., Nevolnické povstání r. 1775*, Praha 1974; J. PETRÁŇ (ed.), *Příspěvky k dějinám rolnických hnutí v 18. století*, Acta Universitatis Carolinae – Philosophica et historica 3/1969; TÝŽ, *Rebelie. Příběh jednoho týdne a dvou dní v březnu roku 1775*, Praha 1975; Erik BOUZA, *Povstání poddanského lidu 1775 v severovýchodních Čechách*, Hradec Králové 1975; Jaroslav ČECHURA, *Broumovská rebelie*, Praha 1997; Oldřich JANEČEK, *Povstání nevolníků v českých zemích roku 1775*, Praha 1954; Josef PETRÁŇ, *Nevolnické povstání 1775*, Praha 1972; Josef VÁLKA, „*Sedláci a moc,*“ *Dějiny a současnost* 16, 1994, č. 3, s. 27–30; č. 4, s. 16–20; Miroslav TOEGEL – Josef PETRÁŇ – Jindřich OBRŠLÍK a kol. (ed.), *Prameny k nevolnickému povstání v Čechách a na Moravě v roce 1775*, Praha 1975.

době potkala. Na následujících stranách byl přidán i selský otčenáš,¹²⁷ který měl pro obyvatele zřejmě značný význam: „*Za ten otčenáš jeden každý, ten robotní člověk potěšený byl, jakoby jeho kráva zlaté tele porodila.*“

¹²⁷ Jedná se o veršovanou skladbu, která na českém území vznikala v 17. a 18. století a stala se oblíbeným způsobem, jak reagovat na politické a sociální dění. Jedná se o lidový pohled na soudobou problematiku. Do lidové tradice se zapsal po nevolnickém povstání roku 1775. Selský otčenáš dává nahlédnout do myšlení tehdejšího obyvatelstva. Více Zdeňka TICHÁ, *Verše bolesti, posměchu a vzdoru*, Praha 1958; Jindřich SKOPEC (ed.), *Paměti Františka J. Vaváka souseda a rychtáře milčického z let 1770 – 1816 I-II*, Praha 1908 – 1912; Jaroslav VRCHLICKÝ, *Selské balady*, Praha 1956.

ZÁVĚR

Cílem diplomové práce s názvem Edice pamětní knihy města Netolice, tzv. žluté, bylo blíže seznámit čtenáře s tímto typem pramene, pokusit se o komplexní rozbor rukopisu a také o něco více přiblížit dějiny města Netolice. Hlavní část přílohy tvoří edice zmiňované pamětní knihy. Jejím bližším rozbohem se zabývá druhá kapitola diplomové práce. Záznamy v pamětní knize se věnují celé škále různých témat a z tohoto hlediska se tedy nejedná o tematicky vyhraněnou knihu. Zápisy v knize pojednávají o privilegiích udělených městu, církevních záležitostech, správě města, městských nařízeních, obléhání a vypálení města, přírodních katastrofách a následnému zdražování surovin potřebných k životu obyvatel, soužití s Židy, různých sporech mezi obyvateli atp.

Netolická městská pamětní kniha patří mezi knihy, jejichž prvotním cílem bylo pojistit práva města jako celku a v některých případech i samotných měšťanů. Naprostá většina záznamů byla do knihy pořízena za účelem uchování informací v ní obsažených pro budoucí generace. Většina záznamů v knize byla psána v jazyce českém.

Při porovnání s městskými pamětními knihami podobně velkých měst tehdejší doby, netolická městská pamětní kniha neskrývá žádné velké rozdíly. Z rozboru knihy bylo zjištěno, že záznamy datované do konce třicátých let nebyly zaznamenávány těsně po události, ale s větším odstupem času. Ve většině ostatních případů docházelo k zaznamenání události s kratším časovým odstupem. Mladší záznamy jsou psány stručněji než v počátcích knihy. Záznamy datované od počátku 19. století se omezují jen na krátké jednověťé poznamenání události. Žádný z písařů se nesoustředil na vybrané téma ze života tehdejších obyvatel, ale všichni se snažili do knihy zaznamenávat veškeré dění ve městě.

Edice městské pamětní knihy může dalším badatelům posloužit ke studiu problémů dějin každodennosti novověkých obyvatel. Z uváděných cen surovin a zboží, lze určit sociální postavení jednotlivých obyvatel, i jak si vedlo samotné město. Rovněž jsou v knize uváděny zajímavé informace z dějin města, fungování městské správy, o vývoji počasí, o náboženském vyznání netolických obyvatel atp. Netolická městská pamětní kniha by také mohla být využita ke studiu vývoje dobového jazyka.

SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY

Prameny nevydané

Státní okresní archiv Prachatice (dále SOkA), Archiv města Netolice 1495-1945 (1964), sign. II-160a, inv. č. 170.

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 619, sign. I D b, kart. 21.

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 619, sign. I D b, kart. 21. (úředníci)

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 621, sign. I E a, kart. 23. (měšťané)

Státní oblastní archiv Třeboň, Sběrka matrik Jihočeského kraje, matrika narozených, oddaných, zemřelých farního úřadu Netolice 1656-1685.

Literatura

ANTL Theodor, *Dějiny města Netolic*, Netolice 1903.

ARIÈS Philippe, *Dějiny smrti I-II*, Praha 2000.

BEER Karel, *Über Losungsbücher und Losungswesen der böhmischen Städte in Mittelalter*, Mitteilungen des Instituts für Österreichische Geschichtsforschung 36, 1915, s. 31-95.

BĚLOHLÁVEK Miloslav, *Berní knihy plzeňské z let 1418 a 1471*, Minulost Plzně a Plzeňska 3, 1960, s. 81-92.

BĚLOHLÁVEK Miloslav, *Knihy počtů města Plzně 1524-1525*, Plzeň 1957.

BĚLOHLÁVEK Miloslav, *Knihy berní a úroční města Plzně z roku 1418 a 1471. Příspěvek k městské diplomacie*, Disertační práce FF UK 1948.

BENEŠ Josef, *Archeopark Netolice & Gabreta*, Netolice 2008.

BÍLEK Tomáš Václav, *Tovaryšstvo Ježíšovo a působení jeho v zemích království Českého vůbec a v kollegiu Pražském u sv. Klimenta zvláště*, Praha 1873.

BOUZA Erik, *Povstání poddanského lidu 1775 v severovýchodních Čechách*, Hradec Králové 1975.

BRÁZDIL Rudolf - VALÁŠEK Hubert – LUTERBACHER Jürg – MACKOVÁ Jarmila, *Die Hungerjahre 1770–1772 in den böhmischen Ländern. Verlauf, meteorologische Ursachen und Auswirkungen*, Österreichische Zeitschrift für Geschichtswissenschaften 12, 2001, s. 44–78.

BRÁZDIL Rudolf a kol., *Historie počasí a podnebí v Českých zemích I-VII*, Brno – Praha 2005.

ČECHURA Jaroslav, *Broumovská rebelie*, Praha 1997.

- ČECHURA Jaroslav, *Cechy rožmberských měst a městeček do poloviny 16. století*, JSH 58, 1989, s. 113-124.
- ČECHURA Jaroslav, *České země v letech 1584-1620. První Habsburkové na českém trůně II*, Praha 2009.
- ČECHURA Jaroslav, *Rozvoj cechů na rožmberském dominiu po roce 1550: potravinářská a kožedělná řemesla*, JSH 59, 1990, s. 1-10.
- ČECHURA Jaroslav, *Rozvoj cechů na rožmberském dominiu po roce 1550: textilní řemesla*, JSH 58, 1989, s. 177-185.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír – FRIEDRICH Gustav – VOJTÍŠEK Václav (ed.), *Privilegia královských měst venkovských v království českém z let 1420-1526*, Praha 1948.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír (ed.), *Privilegia královských měst venkovských v království českém z let 1225 až 1419*, Praha 1895.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír (ed.), *Codex iuris municipalis. Sbírká pramenů práva městského království českého I. Privilegia měst pražských*, Praha 1886.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír, *O právních rukopisech města Brna*, ČČM 56, 1882, s. 514.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír, *O právních rukopisech města Litoměřic*, ČČM 53, 1879, s. 143-153.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír, *O právních rukopisech města Litoměřic*, ČČM 53, 1879, s. 143-153.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír, *Soupis rukopisů chovaných v archivu královského hlavního města Prahy*, Praha 1907.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír, *O domácích a cizích registrech české a jiných rakouských dvorských kanceláří*, Praha 1890.
- ČELAKOVSKÝ Jaromír, *O domácích a cizích registrech české a jiných rakouských dvorských kanceláří*, Praha 1890.
- ČORNEJOVÁ Ivana – RAK Jiří – VLNAS Vít, *Ve stínu tvých křídel. Habsburkové v českých dějinách*, Praha 1995.
- ČORNEJOVÁ Ivana, *Tovaryšstvo Ježíšovo: Jezuité v Čechách*, Praha 2002.
- DAŇHELKA Jiří, *Směrnice pro vydávání starších českých textů*, Husitský Tábor 8, 1985, s. 285-301.
- DVOŘÁK Maxmilián, *Roudnický rukopis knih distinkčních práva saského*, Časopis muzea království českého 53, 1879, s. 138-143.
- EBELOVÁ Ivana a kol. (ed.), *Pamětní kniha města České Lípy 1461-1722*, Ústí nad Labem 2005.

- FENCL Pavel, *Linecká stezka*, České Budějovice 2009.
- FIALA Zdeněk (ed.), *Výbor rozprav a studií Václava Vojtěška*, Praha 1953.
- FLODR M. (ed.), *Právní kniha města Brna z poloviny 14. století I-III*, Brno 1990-1993.
- FLODR Miroslav (ed.), *Pamětní kniha města Brna z let 1391-1515*, Brno 2010.
- FLODR Miroslav (ed.), *Právní kniha města Brna z poloviny 14. století, I-III*, Brno 1990-1993.
- GILAR Štěpán (ed.), *Městská kniha České Třebové (1375-1407)*, Vlastivědný sborník Ústí nad Orlicí, Supplementum 3, Ústí nad Orlicí 2000.
- GRULICH Josef, "Slavnostní okamžiky" - svatební a křestní obřad v období raného novověku, *Historická demografie* 23, 2000, s. 49-82.
- GRULICH Josef, *Populační vývoj a životní cyklus venkovského obyvatelstva na jihu Čech v 16. až 18. století*, České Budějovice, 2008
- HAAS Antonín (ed.) *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1501-1526*, Praha 1961.
- HAAS Antonín (ed.), *Berní rula, Kraj prácheňský II*, Praha 1954.
- HAAS Antonín (ed.), *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1232-1452*, Praha 1954.
- HAAS Antonín (ed.), *Privilegia nekrálovských měst českých z let 1453-1500*, Praha 1960.
- HAAS Antonín a kol., *Soupis privilegií měst a městeček Jihočeského kraje od roku 1526*, in: *Archivum Trebonense* 1973, s. 89-216.
- HAMPL Rudolf, *Kratochvíle*, *Od Zlaté stezky*, roč. 2, č. 5, s. 66-69.
- HASILOVÁ Helena – MYŠIČKA Helena – HRUBÁ Michaela (ed.), *Rejstřík stavby děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie (1517-1519)*, Ústí nad Labem 2006.
- HRADILOVÁ Marta, *Soběslavské kšafy z let 1455-1523*, *Táborský archiv* 4, 1992, s. 47-103.
- HRUBÁ Michaela, *Sňatek a zabezpečení nevěsty ve světle pramenů předbělohorských měst*, in: *Oznamuje se láskám našim... aneb svatby a svatební zvyky v českých zemích v průběhu staletí. Sborník z konference konané 13.-14. září 2007 ve Východočeském muzeu v Pardubicích*, Pardubice 2007, s. 19-24.
- HUSA Václav - PETRÁŇ Josef, *Příspěvky k dějinám třídních bojů v Čechách I., Nevolnické povstání r. 1775*, Praha 1974.
- JANÁČEK Josef, *Přehled vývoje řemeslné výroby v českých zemích za feudalismu*, Praha 1963.

- JANÁČEK Josef, *Rudolf II. a jeho doba*, Praha 1987.
- JANEČEK Oldřich, *Povstání nevolníků v českých zemích roku 1775*, Praha 1954.
- JANOUSEK Bohumír, *Purkmistrovské počty 1392-1393 v Českých Budějovicích*, JSH 35, 1986, s. 188-192.
- JELÍNEK Josef, *Schwarzenbergové v jižních Čechách*, Hraničář 1993, roč. 38, č. 21, s. 7.
- JIREČEK Hermenegild (ed.), *Codex iuris bohemicus*, Praha 1867 – 1892.
- JIREČEK Hermenegild, *Slovanské právo v Čechách a na Moravě II. Od počátku XI. Do konce XII. století*, Praha 1864.
- JIREČEK Hermenegild, *Právníký život v Čechách*, Praha – Brno 1903.
- KALNÝ Adolf (ed.), *Popravčí kniha pánů z Rožmberka*, Třeboň 1993.
- KALOUSEK Josef, *O staročeském právé dědickém a královském právé odúmrtém na statech svobodných v Čechách i v Moravě*, Praha 1894.
- KAPRAS Jan (ed.), *Knih svědomí města Nového Bydžova z let 1311-1370*, Nový Bydžov 1907.
- KLABOUCH Jiří, *Manželství a rodina v minulosti*, Praha 1962.
- KOCÁNOVÁ Barbora - HRUBÁ Michaela - MAREŠ Jan a kol. (ed.), *Knih soudní a pamětní Ústí nad Labem 1438-1514*, Ústí nad Labem 2006.
- KOCÁNOVÁ Barbora - TOMAS Jindřich a kol. (ed.), *Nejstarší městská knih Litoměřic 1341-1562*, Ústí nad Labem 2006.
- KOCINOVÁ Barbora – TOMAS Jindřich (edd.), *Městská knih Litoměřic (1341)-1562 v kontextu písemností městské kanceláře*, Ústí nad Labem 2009.
- KRČÁLOVÁ Jarmila, *Renesanční stavby B. Maggiho v Čechách a na Moravě*, Praha 1986.
- KUBÁK Jaroslav, *Závěti budějovických měšťanů v druhé polovině XVI. století*, JSH 24, 1965, s. 96-103.
- KUBÁTOVÁ Ludmila, *Statuta horního města Jáchymova z roku 1526*, Praha 2012.
- KUBÍKOVÁ Anna, *Prodej českokrumlovského panství císaři Rudolfovi II. a přestěhování rožmberského archivu do Třeboně*, in: Archivum Trebonense 2002, s. 3-13.
- MAREŠ František, *Popravčí knih pánův z Rožmberka*, Praha 1878.
- MENČÍK František, *Soudní knih města Jičína (od roku 1362-1407)*, Jičín 1898.
- MENDELOVÁ Jaroslava (ed.), *Dekrety reformační komise pro Nové Město pražské z let 1627-1629*, Praha 2009.
- MENDL Bedřich (ed.), *Knihy počtů města Brna z let 1343- 1365*, Brno 1935.

- MENDL Bedřich, *Knihy počtů města Brna z let 1343-1353*, Brno 1935.
- MENDLOVÁ Jaroslava (ed.), *Knihy měšťanských práv na Novém Městě pražském 1518-1581*, Praha – Ústí nad Labem 2011.
- MENDLOVÁ Jaroslava (ed.), *Knihy měšťanských práv na Novém Městě pražském 1582 – 1657*, Praha – Ústí nad Labem 2012.
- MICHALSKÝ Jan, *O zvonech*, Prostějov 1921.
- MYŠIČKA Martin a kol. (ed.), *Rejstřík stavby děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Mostě 1517-1519*, Ústí nad Labem 2006.
- NOVÝ Rostislav, *Městské finanční knihy doby předhusitské a husitské*, Zápisky katedry čs. Dějin a archivního studia 4, 1960, s. 29-41.
- NOVÝ Rostislav, *Městské knihy v Čechách a na Moravě. Katalog*, Praha 1963.
- PÁNEK Jaroslav (ed.), *Václav Březan. Životy posledních Rožmberků II*, Praha 1985.
- PÁNEK Jaroslav, *Vilém z Rožmberka: politik smíru*, Praha 1998.
- PÁNEK Jaroslav, *Petr Vok z Rožmberka. Život renesančního kavalíra*, Praha 2010.
- PÁTKOVÁ Hana (ed.), *Liber vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis 1310-1518*, Praha 2011.
- PÁTKOVÁ Hana, *Berní knihy Starého Města pražského (1427-1434)*, Praha 1996.
- PÁTKOVÁ Hana, *Liber vetustissimus Antiquae Civitatis Pragensis, Život jedné středověké městské knihy*, Český časopis historický 105, 2007, č. 2, s. 393-405.
- PĚKNÝ Tomáš, *Historie Židů v Čechách a na Moravě*, Praha 2001.
- PELCL František Martin, *Kaiser Karl der Vierte, König in Böhmen*, Praha 1780-1781.
- PELCL František Martin, *Lebensgeschichte des Römischen und Böhmisches Königs Wenceslaus I-II*, Praha 1788-1790.
- PEŠÁK Václav, *Berní rejstříky z roku 1544 a 1620*, Praha 1953.
- PEŠEK Jiří, *Pozůstalostní inventáře jako pramen poznání kultury každodenního života*, České Budějovice 1991 (= Opera Historica 1), s. 30-42.
- PEŠEK Jiří, *Pražské knihy kšaftů a inventářů. Příspěvek k jejich struktuře a vývoji v době předbělohorské*, Pražský sborník historický 15, 1982, s. 63-92.
- PETRÁŇ Josef (ed.), *Příspěvky k dějinám rolnických hnutí v 18. století*, Acta Universitatis Carolinae – Philosophica et historica 3, 1969, 170 s.
- PETRÁŇ Josef, *Nevolnické povstání 1775*, Praha 1972.
- PETRÁŇ Josef, *Rebelie. Příběh jednoho týdne a dvou dní v březnu roku 1775*, Praha 1975.

- POLÁK Stanislav, *Trhová kniha města Příbramě z let 1512-1553*, Sborník archivních prací 19, 1969, s. 518-540.
- POLÁK Stanislav, *Trhové knihy českých poddanských měst v první polovině 16. století*, Sborník archivních prací 18, 1968, s. 412-451.
- PRAŽÁK Jiří, *O metodě diplomatického studia městských knih*, Archivní časopis 3, 1953, s. 145-163, 205-227.
- PUTÍK Alexandr – SIXTOVÁ Olga, *Dějiny Židů v Čechách a na Moravě. I, Od počátků po emancipaci*, Praha 2005.
- RAK Petr, *Kadaňské knihy trhů a testamentů z let 1465-1603 a testamentární praxe v Kadani od poloviny 15. do počátku 17. století*, Sborník archivních prací 48, 1988, s. 3-106.
- RÖSSLER Emil František, *Deutsche Rechtsdenkmäler aus Böhmen und Mähren eine Sammlung von Rechtsbüchern, Urkunden und alten Aufzeichnungen zur Geschichte des deutschen Rechtes I-II*, Praha 1845-1852.
- ROUBÍK František - HAAS Antonín - KOLLMANN Josef - FIALA Zdeněk, *Slovníček archivní terminologie I*, Praha 1954.
- SIGLOVÁ Tereza, *Svatební smlouvy a manželství na příkladu městečka Dašic v letech 1563-1652*, in: Oznamuje se láskám našim... aneb svatby a svatební zvyky v českých zemích v průběhu staletí. Sborník z konference konané 13.-14. září 2007 ve Východočeském muzeu v Pardubicích, Pardubice 2007, s. 27-45.
- SKOPEC Jindřich (ed.), *Paměti Františka J. Vaváka souseda a rychtáře milčického z let 1770 – 1816 I, II*, Praha 1908 – 1912.
- SULITKOVÁ Ludmila - JORDÁNKOVÁ Hana, *Brno. Město uvnitř hradeb*, Praha - Litomyšl 2008.
- SULITKOVÁ Ludmila, *Městské úřední knihy z Archivu města Brna 1343-1619, I-IV*, Brno 1998 – 2003.
- SULITKOVÁ Ludmila, *Vývoj městských knih v Brně ve středověku*, Praha 2004.
- ŠOTOLA Jaroslav, *Zrušení jezuitského řádu a olomoucká univerzita*, Acta Universitatis Olomucensis - Historica 31, 2002, s. 165-178.
- ŠTAJNEROVÁ Michaela, *Litoměřické testamenty z let 1527-1576 jako pramen k dějinám rodinných struktur*, in: M. Hrubá (ed.) *Města severozápadních Čech v raném novověku*. Ústí nad Labem 2000, s. 87-106.

- ŠŤOVÍČEK Ivan, a kol, *Zásady vydávání novověkých historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16. – 20. století pro potřeby historiografie*, Praha 2002.
- TICHÁ Zdeňka, *Verše bolesti, posměchu a vzdoru*, Praha 1958.
- Tisícileté Netolice*, Netolice 1970.
- TOEGEL Miroslav – PETRÁŇ Josef – OBRŠLÍK Jindřich a kol. (ed.), *Prameny k nevolnickému povstání v Čechách a na Moravě v roce 1775*, Praha 1975.
- TOMEK Václav Vladivoj, *Základy starého místopisu Pražského I-VI*, Praha 1866 – 1875.
- TRACHTOVÁ Jolande, *Vedení knih v městské kanceláři města Český Krumlov ve 2. polovině 16. století*, Okresní archiv v Českém Krumlově 1983-1988, Český Krumlov 1989, s. 19-33.
- UNGER Josef, *Pohřební ritus 1. až 20. století v Evropě z antropologicko-archeologické perspektivy*, Brno 2006.
- URBÁNOVÁ Kateřina – WIHODOVÁ Veronika (ed.), *Brněnské berní rejstříky z přelomu 14. a 15. století*, Brno 2008.
- VÁLKA Josef, „*Sedláci a moc*,“ *Dějiny a současnost* 16, 1994, č. 3, s. 27–30; č. 4, s. 16–20.
- VANIŠ Jaroslav (ed.), *Kniha počtů královského města Loun z let 1450-1472 a 1490-1491*, Praha 1979.
- VAŠKŮ Zdeněk, *Deštivé roky 1770 – 1772*, *Vesmír* 75, 1996/8, s. 445-457.
- VELKOVÁ Alice, *Krutá vrchnost, ubozí poddaní? Proměny venkovské rodiny a společnosti v 18. a první polovině 19. století na příkladu západočeského panství Štáhlavy*, Praha, 2009.
- VINTR Josef, *Zásady transkripce českých textů z barokní doby*, *Listy filologické* 121, 1998, s. 341-346.
- Vládní nařízení o archivnictví, předpis č. 29/1954 Sb.
- VLÁŠEK Martin, *Jindy a nyní (K historii vydávání raně novověkých česky psaných textů)*, *Listy filologické* 123, 2000, s. 149-156.
- VOREL Petr, *Velké dějiny zemí Koruny české VII. 1526-1618*, Praha-Litomyšl 2005.
- VRCHLICKÝ Jaroslav, *Selské balady*, Praha 1956.
- WINTER Zikmund, *Český průmysl a obchod v 16. věku*, Praha 1913.
- WINTER Zikmund, *Život církevní v Čechách*, Praha 1896.
- ZÁLOHA Jiří, *Eggenberské dědictví v Čechách*, *JSH* 38, 1969, s. 10-14.

Ediční poznámka

Vzhledem k mému zpracovatelskému záměru, a to zpřístupnit v kritické edici městskou pamětní knihu nejen pro další využití archiváři a historiky, ale i pro veřejnost, byla v česky psaných textech použita transkripce. Německé a latinské texty byly důkladně transliterovány. Česky psané záznamy převažují. Edice netolické městské pamětní knihy byla provedena v souladu se zásadami vydávání novověkých historických pramenů.¹²⁸

Řazení jednotlivých záznamů bylo ponecháno stejné jako v originále, a proto u jednotlivých záznamů nedochází k chronologické návaznosti. Byla ponechána i původní foliace. V původním textu se téměř nevyskytovala interpunkce nebo byla nevhodně zvolena, proto byla v celém textu doplněna a upravena vhodnějším způsobem. Jednotlivé odstavce byly tedy rozděleny do vět. Interpunkční znaménka byla také doplněna k řadovým číslovkám. Rovněž slova nebo celé věty, které byly v originálním textu podtrženy, byly podtrženy i v editovaném textu. V některých částech knihy se setkáváme s marginálními poznámkami. Tyto poznámky byly vepsány do hranatých závorek a v textu umístěny na místo, ke kterému se vztahovaly. Samotný text z poznámek byl vždy doplněn až na konec příslušného textu.

Jak už bylo zmíněno výše, česky psané zápisy byly transkribovány pro snadnější čtení textu. Ve snaze zachovat autentičnost jednotlivých písařů byly ponechány různé způsoby psaní některých slov, jako jsou Netolice (Nettolice, Netholic atp.) a koncovka ej. Rovněž gramatické jevy byly upraveny podle dnešní mluvnice českého jazyka, proto dochází k upravení i/y v případě, že byly nevhodně užity např. wobczy => obci. Zejména se jedná o úpravy schody podmětu s přísudkem. V původním textu se rovněž vyskytovalo spojování slov s předložkami, i tato slova byla převedena do dnešní podoby např. natom => na tom, ktomu => k tomu. Psaní velkých a malých písmen bylo rovněž ve směr upraveno, tak aby bylo v souladu s dnešními pravidly. Proto byla psána u zeměpisných názvů, vlastních jmen, názvů měsíců a tak dále. Velké

¹²⁸ Ivan ŠŤOVÍČEK, a kol, *Zásady vydávání novověkých historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16. – 20. století pro potřeby historiografie*, Praha 2002; Josef VINTR, *Zásady transkripce českých textů z barokní doby*, Listy filologické 121, 1998, s. 341-346; Martin VLÁŠEK, *Jindy a nyní (K historii vydávání raně novověkých česky psaných textů)*, Listy filologické 123, 2000, s. 149-156; Jiří DAŇHELKA, *Směrnice pro vydávání starších českých textů*, Husitský Tábor 8, 1985, s. 285-301.

písmeno na začátku slova bylo podle originálu ponecháno u slov, které se s velkým písmenem pravidelně užívali sami písaři (Rellati, Amen).

Převážná část změn v textu se týkala hlásek a samohlásek. Podle významu byly také upravovány hlásky i/j/g např. gesstie => ještě, gaké => jaké), au→ú (auřzedníci => úředníci), dvojhláska au→ou (pokutau => pokutou, saused => soused) nebo ie→ě (pánie => páně, zápowied'→ zápowěď, gesstie => ještě), avšak diftongizované ej bylo zpravidla ponecháno podle užívání v originále (vejpowěď, vejpis, mlejn). Spřežky cz a rz byly podle významu slova převedeny na c, č respektive ř (kaczen => kačen, zabijicze => zabijíce, przissla => přišla). Skupina hlásek th byla rovněž převedena do moderní podoby (Netholiczích => Netolicích, letha => léta, dathum => datum). Dále bylo převáděno w na v (wsseckna => vseckna) a ss→š (vssí => vší, snessení => snešení, przissla => přišla). Tam kde zdvojené hlásky byly zcela nefunkční, byly zjednodušovány (rozssaffnosti => rozšafnosti). V textu také docházelo k zjednodušování u gk na k (purgkmistr→purkmistr).

Text psaný v latině zůstal v originální podobě. Rovněž i latinismy. Německy psané záznamy, jak už bylo předem naznačeno, byly důkladně transliterovány. Podle originálu bylo tedy ponecháno i psaní velkých písmen, zdvojení souhlásek i užívání ostrého ß, daß, alß, dießes. Z toho důvodu, že bylo důsledně respektováno užívání souhlásek i samohlásek. Dochází k velkým odlišnostem v psaní v rámci jednoho výrazu und/vnd/undt, vnßern/unsern atp.

Ve všech textech psaných česky, německy i v latině bylo dále užíváno těchto symbolů:

<> do špičatých závorek byl vepsán přeškrtnutý text. Přeškrtnutý text, který nebylo možné přečíst, byl ve špičatých závorkách nahrazen třemi tečkami <...>. Text, který byl v originále vložen do závorek, byl i v přepisu ponechán v kulatých závorkách (). Slova, která vzhledem ke své nečitelnosti nebylo možné přepsat, byly nahrazeny otazníkem vloženým do hranatých závorek [?]. Hranatých závorek bylo rovněž užito především k doplnění slov, nebo částí slov, které v textu chybí, a tedy rovněž i při rozepisování zkratk, které se v textu vyskytují v hojeném počtu např. JM => J[eho] M[ilosti], LS => L[ocus] S[igili] atp. rozepisovány rovněž byly i zkratky, které jsou v textu užívány pro peněžní hodnoty jako je kr => krejcar, d => denár a rovněž i hmotností jednotky libb => libra, cent => centěř atp. Podobná situace nastala i v datačních formulích, kdy bylo zapotřebí název měsíce rozepsat. Velmi často se v textu objevovalo 7bris, 8bris, 9bris => [Septem]bris, [Octo]bris, [Novem]bris.

Fol. 1r

Jarmark¹²⁹ Svatováclavský.

My Georgius,¹³⁰ z Boží milosti český král, moravs[ký] markrabě,¹³¹ lucemburský¹³² a slezský¹³³ vejvoda,¹³⁴ i také lužický¹³⁵ markrabě, známo činíme přede všemi, že prošení od obyvatelův a měšťanů městečka Netho[lic],¹³⁶ věrných milých, abychom jim svobodný trh a jarmark učiniti ráčili. Protož My s povoleními našim [králov]ským jim toho přiti ráčíme před řečenými netolickými, aby všech věcí trhových a jarmarkových svobodu [uží]vati mohli. V témž městečku, aby se mohli oprá[...] [...]zbožeti, a to své učiniti ráčili dobrovolně s roz[myslem] našim plným královským a plnou [mo]cí i v[...] našim královským, a to s našim královským [...] předřečenému městečku Netholic i také všechn[ěm] měšťanům, v témž městečku obývajícím dáváme a naši královskou milostí dovoluujeme trh i touž jarmark na den svatého Václava¹³⁷ každý rok, aby drželi a jarmark mívali čtyři dni pořád zběhlé p[o svatém] Václavě tak, aby všim právem užívali a uží[vati mohli] [...] všeckny vedli jakož za obyčej jest v jiných všech našich městečkách království našeho českého i směny, frejdy,¹³⁸ aby zachováno bylo. A toho trhu neb jarmarku mají užívatí dotud, dokud bychom nerozkázali odvolati. Do naší vůle dobrá [...], a to My prikazujeme věrným a poddaným

¹²⁹ Jarmark Svatováclavský, výroční trh (z německých slov Jahr = rok, markt = trh), udělen na den sv. Václava.

¹³⁰ Jiří z Kunštátu a Poděbrad, (1420-1471) pocházel z rodu pánů z Kunštátu, byl českým zemským správcem, od roku 1458 českým králem.

¹³¹ Markrabě, z něm. *Markgraf*; lat. *marchio* jedná se o titul vládce závislého území nebo vysoký šlechtický titul. Původně se jednalo o titul královského nebo císařského úředníka spravujícího marku.

¹³² Lucembursko, Velkovévodství lucemburské, západoevropský vnitrozemský stát.

¹³³ Slezsko, historické území, rozkládající se v současnosti převážně v Polsku, Česku a v Německu.

¹³⁴ Vejvoda, též vévoda, něm. *herzog*, hodnost panovníka.

¹³⁵ Lužice, historické území dnes spadající převážně pod Německo, menší část území spadá pod Polsko a Česko.

¹³⁶ Netolice, jihočeské město, v severovýchodní části okresu Prachatice, 25 km severozápadně od Českých Budějovic.

¹³⁷ Tedy 28. září a následující 4 dny: 29. 9., 30. 9., 1. 10., 2. 10.

¹³⁸ Frejd, volný prodej vína v jarmareční době.

Fol. 1v

milým, aby jsou od nižádného žádná překážka učiněna nebyla. Ale raději, aby se jim trhové a jarmarky dál rozmnožovaly, jakožto našim poslušným. *Actum*¹³⁹ *Anno*¹⁴⁰ *Domini*¹⁴¹ 1463. {11/3}

Anno 1560 na louky vobecní vycházeti mají každého roku na svatého Víta,¹⁴² kdo volen bude, dva z [sta]rších, dva z vobecních, čtyry z obce a zač se která prodati má. *Actum die Sabati*.¹⁴³

Dobytek chovati.

Zůsta[vení] mezi vši obcí, kdo gruntův¹⁴⁴ nemá, víc dobytka chovati nemá než dvě krávy, nebo dvě jalovičky, ty aby do stáda honit a zvláště jich nepásti, a víceji aby žádný nechoval a na lidský a vobecní grunty, aby nechodil ani nehonil. Leč, kdo sobě u koho, co uprosí a kdo by čeho toho dopustil, polož pokuty vobci kolikrátkoli se dopustil jednu kopu¹⁴⁵ míš[eňských].¹⁴⁶

A sousedí, kteří grunty mají, ti mohou chovati ovcí, ale jeden mimo druhého. Soused víc vovec chovati nemá, než plemenných neb bahnic čtrnáct a berana patnáctého. Kdo by to ze sousedův přestoupil, polož pokuty 1 [kopu] míš[eňských].

Lét[a P]láně 1629, kdo nemá gruntův, na tom se pan pur[kmi]str¹⁴⁷ a páni i všeckna obec¹⁴⁸ snesla, aby jednu krávu [cho]val a jinšího dobytka žádného pod pokutou psanou n[íže].

¹³⁹ *Actum*, z lat. *acta, orum*, činy, skutky, jednání, zápis o jednání.

¹⁴⁰ *Anno*, z lat. *annus, i*, rok, léto.

¹⁴¹ *Domini*, z lat. *dominus, i*, pán.

¹⁴² Tedy 28. června.

¹⁴³ *Actum die Sabati*, viz. *actum*; die z lat. *dies, ei*, den; Sabati z lat. *sabbata, orum*, sobota.

¹⁴⁴ Grunt, selský statek, půda, pozemek.

¹⁴⁵ Kopa, početní jednotka 60 kusů, v českém mincovnictví se používala od roku 1300, značena ss, zkratka pocházející z německého Schock, tedy kopa.

¹⁴⁶ Míšenský groš, mince, kterou razila saská knížata, 1 groš míšenský = ½ groše pražského.

¹⁴⁷ Purkmistr, předseda městské rady, popřípadě obecní rady. Zpočátku se konšelé v úřadu purkmistra střídali, v pozdější době byl volen a potvrzován vrchností.

Fol. 2r

Kdo by koliv choval dobytek mimo snešení a záповěď, dej poku[tu] vobci 2 [kopy] míš[eňské].

Léta Páně 1587 o svátcích let[n]ičných,¹⁴⁹ na tom se všecka obec snesla, aby žádný soused kobyl nechoval ani [hří]bat pod pokutou propadení 2 [kopy] míš[eňské].

Léta Páně 1588 v středu na svatéh[o] Víta¹⁵⁰ s[nesla se] na tom všeckna obec. Kteří jsou při potoce sousedy, [aby žádný] kačen nechoval, saků¹⁵¹ a čeřenu¹⁵² neměl, ani na [něm] ryb žádný, aby nechytal pod pokutou a skutečným trestem.

Léta Páně 1602 v pondělí velikonoční¹⁵³ stalo se sne[šení] vsí obce, která by koliv kačena do potoka, kteréhoko[liv by] přišla, tu každý může zabít. A zabijíce ji o tom, když ozná[mí] ještě má míti na spropitný.

Fol. 2v

Léta Páně 1558 toto snešení stalo se ve vsí obci v městě Netholicích v pondělí před s[vatý]m Pavlem na víru obráčení.¹⁵⁴

O voheň.

Artikul¹⁵⁵ o voheň. Item, kdož by v domu svým vohně dopustil, z jaké všetečnosti neb rozšafnosti¹⁵⁶ a z nezbednosti, neopatrnosti, a k tomu vohni k šturmu¹⁵⁷ aby zvonili. Ten

¹⁴⁸ Obec, orgán v čele města, který měl na starost chod města.

¹⁴⁹ 21. květen.

¹⁵⁰ 15. červen.

¹⁵¹ Sak, pytel, žok.

¹⁵² Čeřen, druh rybářské sítě čtvercového tvaru.

¹⁵³ 8. duben.

¹⁵⁴ 20. leden.

¹⁵⁵ Artikul, z lat. *articulus*, i článek stanov, článek, předpis.

¹⁵⁶ Rozšafnost, podle slovníku českých synonym rozšafnost znamená rozumný, uvážlivý, moudrý, rozvážný. V tomto případě zřejmě chápáno ve smyslu rozpustilost, rozržitost.

¹⁵⁷ Šturm, z něm. *sturm*, zvonit na poplach.

hospodář, aby pokuty na rathauz¹⁵⁸ vobci položil sedmý kopy míš[eňské], leč by voheň kladený byl, to se jináč vážiti má.

[I]tem, kdyby se k šturmu zvonilo o voheň, čehož Pán Bůh všemohůcí rač nás všechněch zachovati, jeden každý hospodář s čeládkou¹⁵⁹ svou, se všemi potřebami na pomoc každému sousedu najíti se dáti má, aby pomáhal od zlého.

Item jeden každý soused v domu svém, aby měl řebřík nebo dva a tlouky¹⁶⁰ také tři, aby měl jako střechy vobíjejí, a kdo by se tím neopatřil a toho sobě neobjednal, kteréhokoliv čtvrt léta úředníci to spatřili, že toho vina dá pokuty 10 gr[ošův] míš[eňských].

Item čtvrtníci {=konšel},¹⁶¹ kteří voleni jsou, a co neřádného u kterého souseda by spatřili a ten soused po jich napomenutí uposlechnutí by nechtěl, tehdy ti čtvrtníci mají to vznést na úředníky, kteří voleni jsou nad vohni opatrováním, jako [tato] jména na Gallusa,¹⁶² na Jana Nejhouzara,¹⁶³ na Šebestu [Elpeka]¹⁶⁴ [?] nato oni vyjítí mají a spatřili, co u kterého hospodáře, ten polož pokutu 10 gr[ošův] míš[eňských] a těch úředníkův u vohně i jinde, což koliv komu dobrého poručí, všichni jich uposlechnouti mají.

Fol. 3r

Item kdo by postižen byl, v kterým koliv domu s vohněm bez lucerny¹⁶⁵ na dvoře neb na ulici neb na rynku,¹⁶⁶ ten dej po[kuty] obci 10 gr[ošův] míš[eňských].

¹⁵⁸ Rathauz, z něm. *Rathaus* tedy radnice, hlavní sídlo a budova městské správy, zasedají zde radní, slovo bylo odvozeno od slovesa radit se.

¹⁵⁹ Čeládka, služebnictvo žijící v domě, případně nájemní pracovníci v zemědělství.

¹⁶⁰ Tlouk, mechanický nástroj využívající momentu hybnosti kladiva, např. součást hmoždíře.

¹⁶¹ Konšel, z lat. *consul, lis*, radní, člen městské, obecní rady. Volba byla vázána na plné městské právo.

¹⁶² Gallus, zřejmě Šimon, městský radní v 16. století, měšťan města Netolic.

¹⁶³ Jan Nejhouzer, městský radní, v 16. století hejtman netolického panství, měšťan města Netolic.

¹⁶⁴ Šebesta Elpek, městský radní, měšťan města Netolic.

¹⁶⁵ Lucerna, jednoduché svítidlo.

Úředníci nad ohni a neřády voleni nad čtvrtníky Blaže[j] Václav Fáber.¹⁶⁷

Nad vodotoky volení sousedi k přehlídání Václav Fáb[er],¹⁶⁸ Urban kovář.¹⁶⁹

Item, kdož by koli vzal po vohni neb u vohně vědro nebo neb jakoukoliv nádobu a jeho nebylo a v tom posti[žen], dej pokuty 10 gr[ošův] míš[eňských] a k tomu trestán buď.

O drva.

Item co se drev vození do města dotýče. Sladovníci¹⁷⁰ a pe[kaři],¹⁷¹ aby víc drev neměli v domu, než hvozdoých¹⁷² tři sáhy,¹⁷³ [volšo]vých tři sáhy, topících dva sáhy. Hrnčíři¹⁷⁴ tolikéž, anobrž žá[dný], aby víc drev nemíval v domu, než po třech sázích, a to přestoupil, dej pokuty 2 [kopy]. A na to vycházet mají každéj čtvrt léta úředníci.

A kdo by se toho dopustil, druhému drva bral bez vědomí, a to mu prokázáno, [by dal] pokuty 2 [kopy] míš[eňské] a čtyry neděle v kázni sed'. Též i p[ak], kdo by jeden druhému bral, též pokuta.

Item kdobykoli nejprv (kdyby Bůh voheň dopustiti ráčil, čehož [Pane] Bože ostřež) na voze vodu přivezl, tomu od ob[ce dáno] bejti 30 gr[ošův] míš[eňských], druhému 10 gr[ošův] míš[eňských], třetímu 5 gr[ošův] míš[eňských], poté darmo vozit mají.

Fol. 3v

Ze strany plotu a hradeb všelijakých.

¹⁶⁶ Rynek, starší označení pro náměstí, tedy volné veřejné prostranství ve městě, ohraničené přílehlými domy, často mu dominuje významná stavba kostel, radnice, atp. v centru je zpravidla umístěna kašna či nějaký monument.

¹⁶⁷ Blažej Václav Faber, faber = kovář, městský úředník, měšťan města Netolic.

¹⁶⁸ Václav Fáber, faber = kovář, městský úředník, obyvatel města Netolic.

¹⁶⁹ Urban kovář, městský úředník, měšťan města Netolic.

¹⁷⁰ Sladovník, řemeslo, prováděl odborné práce při výrobě sladu.

¹⁷¹ Pekař, pekl chléb, housky a jiné tehdy běžné pečivo.

¹⁷² Hvozď, hluboký, rozsáhlý les.

¹⁷³ Sáh, stará délková míra, původně délka vodorovného rozpětí ramen dorostlého muže od špiček prstů jedné ke špičkám prstů druhé ruky. Dětila se na 6 stop po 12 palcích.

¹⁷⁴ Hrnčíř, řemeslo, které se zabývalo výrobou keramiky a nádob z hlíny.

Léta Páně 1572 v pondělí po svaté Trojici¹⁷⁵ snešení pana purkmistra a pánův a vši obce, aby jeden každý z sousedův, ač by chtěl jakou hradbu starou bořiti a novou dělati, a potom po udělení domu k užítku svému dříví vésti, nemůž toho nijakž nésti bez vůle a opovědi jisté pana purkmistra, který tehdaž bude pod pokutou 2 [kopy] míš[eňské].

A tomuto zápisu všeckna obec svolila. Pakli by, kdo cizí se toho dopustil, ten podle zápisu o škodách z města vemen [?] bejti.

Mlynářův narovnáni.

Stalo se narovnáni mezi panem purkmistrem a pány obecními, na místě vši obce z jedné a mezi mistry řemesla mlynářského¹⁷⁶ ze strany druhé, a to takové narovnáni, že mají míti luby¹⁷⁷ kryté. U kteréhož by lub krytý bejti nemohl a u toho kdokoli, co z obce mele slady, neb vobilí jaké, ten aby sobě zakryl a vopatřil, jakž nejlépe rozumí, a na to mají býti s mlynářem dva starší přísežní a ze starších pánův jeden a z vobecních jeden a ze sladovníkův jeden, z pekařův dvě osoby, z vobce jeden.

A ti mají každého měsíce do mlýnův přihlídati. A jestliže by uznali, že se tam co nepořádného děje a opatřeno není, ten mlynář položí pokuty 2 [kopy] míš[eňské].

A jestliže by kdo, co z vobce mlejtí přinesl, buď 1 d[enár],¹⁷⁸ aneb ½ d[enáru] tehdy, jestliže by hodné

Fol. 5r

obilí bylo, aby se společně semlelo, a pakli by chatrné obilí byl [by] kdo přinesl, to aby se tomu samému semlelo. Sta[lo] se ve středu před Hromnicí léta Páně 1560.¹⁷⁹

Pakli by, kdo z chudých nebo bohatých na mlynáře sobě [po]stěžoval, že mu málo semlený dal po 1 d[enáru], neb [dvou] neb třech neb víc neb míň, a to se na kterého m[lynáře] uznalo, že jest komu málo dal mimo náležitost, ten [by] byl pokutován.

Strany pastvy koňův.

¹⁷⁵ 5. červen 1572.

¹⁷⁶ Mlynář, majitelem nebo nájemcem mlýna, obstarával chod mlýna, mlel.

¹⁷⁷ Lub, dřevěné bednění, které slouží k zakrytí mlecího kamene.

¹⁷⁸ Denár, z lat. *denarius*, ii, stříbrná mince.

¹⁷⁹ 27. ledna.

Léta napřed psaného 1572 snešení, též vši o[bce], by kdo měl koně a ho pásł kdežkoli v jaké past[vě], přebítý na provaz, pakli by jinače uživil a [kůň] se mu utrl a nám to shledáno bylo, dá pokuty {2 kr[ejcary]}.¹⁸⁰

Sviň také žádný semotamo mimo pastejře¹⁸¹ pásti n[emá], pod pokutou jistou. Řezníci¹⁸² vepře jen do dv[ou].

Léta Páně 1629 v pátek den památný {dušiček}¹⁸³ {zvo}leni jsou dva úředníci k důchodu {obecnímu i} napravování rathauzu a jiných vě[cí] {obecních}. Pan Jiří *Martius*,¹⁸⁴ pan Vavřinec {Chrášřanský},¹⁸⁵ Jakub Libišar.¹⁸⁶ *Actum* v plnosti obce {města Netolic}. *Anno et die ut supra*.¹⁸⁷

Fol. 5v

O vodotoky. Léta Páně 1562 v úterý velikonoční¹⁸⁸ stalo se snešení pana purkmistra a všech čtyrmicítma pánův i vši obce. Jakož některý vodotokový z města mimo některé domy sousedské ven z města jdou, pak ti sousedé kudy ty vodotokové jdou, buď jeden neb jich dva spolu mají, takový vodotoky do svatého Jiří¹⁸⁹ příštího napraviti, aby se cesty v ulicích těmi vodotoky nekazily. A jestliže by který soused napraviti do s[vatéh]o Jiří toho zanedbal, tehdy ten každý propadne pokuty vobci 2 [kopy] míš[eňské]. A úřad má na takový vodotoky každého čtvrt léta vycházeti a taky všickni sousedé nemá žádný žádného kamení, hnoje, trní, lesův ani na vobci, buď v rynku aneb v ulicích, klásti. Kde

¹⁸⁰ Krejcar, z něm. *Kreuzer*, mince s křížem. Stříbrná mince, v českých zemích byl zaveden ve druhé polovině 16. století, jako drobná mince.

¹⁸¹ Pastýř, měl na starost pastvu především užitkových zvířat, skotu, ovcí atp.

¹⁸² Řezník, řemeslo zabývající se porázkou, porcováním jatečních zvířat a dalším zpracováním masa.

¹⁸³ 2. listopad.

¹⁸⁴ Jiří Martius, městský radní, důchodní úředník, primas, měšťan města Netolic.

¹⁸⁵ Vavřinec Chrášřanský, důchodní úředník, měšťan města Netolice.

¹⁸⁶ Jakub Libišar, důchodní úředník, měšťan města Netolic.

¹⁸⁷ *Anno et die ut supra*, viz. anno; *et*, a, i, ale; *die* z lat. *dies*, *ei*, den; *ut*, jak, jako, jakož, jakožto; *supra*, nahoře, svrchu.

¹⁸⁸ Tzv. šedivé úterý, 27. březen.

¹⁸⁹ 24. duben.

by ke škodě té vobci bylo, leč z dovolení pana purkmistra a úřadu, a kdo by pak bez vůle kladl a úřad na to vyšel, týž ten 2 [kopy] míš[eňské] pokuty propadne. Také starý vodotokové, který jsou v polích mimo grunty sou[sed]ské, tolikéž při kterýmžkoli gruntu takový vodotok [by] byl, maje časně prázdni, aby se skrže to cesty neka[zily]. Pakli by toho zanedbal a úřad nato vyšel, tentýž [...] grošův propadne.

[Pakli] by se po obeslání do obce nedal najíti.

Léta Páně 1586 v neděli, den památný svatého Matouše,¹⁹⁰ stalo se jest snešení pana purkmistra a úřadu

Fol. 6r

obojího i též všechný obce. Když by se koli obec[ní], buď to pro Jeho Milosti Páně, aneb obecní potř[eby] po obeslání, kterýkoli soused nedal se do obce na[jíti], pořádně se neopověděl, tehdy ten každý, aby [...] cesty, kde mu ukázáno bude, opravoval.

Léta Páně 1628, den svatě Anny,¹⁹¹ v plnosti ra[dy i] vši obce tito dva artikulové vejš položený, [sneše]ním vši obce jsou potvrzeny.

Tito artikulové vepsáni jsou z majestátu pekař[skýho] cechu,¹⁹² kterak se v řemesle svém v obci cho[vati].

Item každý z pekařův, který se v Netolicích osadí, [má ke] kostelu Matky Boží¹⁹³ vosku čtyry libry.¹⁹⁴

Item každý z pekařův má chudýmu, bohatýmu v o{bci mou}ku a k ní připrodávatí a každý z nich vždycky v {práci} krupici míti má.

Item kdož by koliv z pekařův práv jich držeti necht[ěl], je rušiti bez milosti upadni v pokutu ve 4 {lib[ry] vosku} ke kostelu Matce Boží.

¹⁹⁰ 21. září.

¹⁹¹ Středa 26. července.

¹⁹² Cech, sdružení řemeslníků, které hájilo práva a zájmy členů, dohlíželo na jakost a cenu výrobků a rovněž mělo na starost výchovu učedníků, též plnil funkce reprezentativní, náboženské a sociální.

¹⁹³ Kostel Matky Boží, tedy kostel Nanebevzetí Panny Marie, který byl vystavěn v gotickém slohu v druhé polovině 13. století, patří k dílům stavební huti kláštera Zlatá Koruna. Nachází se ve starém městě, Školní ulice.

¹⁹⁴ Libra, hmotnostní jednotka, původně jednotka římské váhy, která se dělila na 12 uncí.

Item třikrát do týdne mají na stolích chléb prodáv[ati kaž]dého toho dne v neděli, v pondělí, v pátek [...] bílý chléb.

Item mají po stolích choditi pekařských a chléb rozkrajovati, {aby} rozeznali chléb pěkný a upravený. A pakli by se tak ne[dělo],

Fol. 6v

mají bejti napomenuti podvkráté a potřetí, jestliže by se neopravili, upadnou ve vinu rychtáři¹⁹⁵ 7 d[enárů].

Item, jestliže by kterého toho dne obec obmeškali pekaři, tehdy má se jim mouka pobrati, leč by jim jednou prominuli.

Přiznání mistrův¹⁹⁶ koželuhův.¹⁹⁷

Léta Páně 1568, v úterý památný s[vatéh]o Víta,¹⁹⁸ cechmistrí a mistrí řemesla koželužského předstoupivší v plnost rady i přede všechny čtyrmečítma přiznali se, že mistrům řemesla řeznického nebrání kůže prodávati, kde chtějí, které by sami na krám zbyly.

Kdo by na rathauz nešel.

Léta Páně 1572 v pátek u vigíli¹⁹⁹ Všech svatých²⁰⁰ snešení obojího úřadu. Kdo by svévolně bez opovědi po obes[lán]í do rady nepřišel z konšelův, tomu má dáti pan purkmistr klíč od rathauzu a odtud nemá jíti bez pokuty 2 g[roše] až položí.

Léta Páně 1593, v pondělí den s[vatéh]o Kryšpína,²⁰¹ osoby obojího úřadu k chlebův opatrování zvolené. Předně [poka]ždý pan purkmistr, k němu přidání rychtář, [V]áclav Pištínský,²⁰² starší cechu pekařského.

¹⁹⁵ Rychtář, také *richter*, *iudex* v historickém hledisku se více či méně podílel na chodu měst.

¹⁹⁶ Mistr, majitelem a vedoucím řemeslnické dílny, jeho povinností pedagogické vedení učňů.

¹⁹⁷ Koželuh, řemeslník, který zpracovával kůže zvířat.

¹⁹⁸ 15. června, v roce 1568 připadl na sobotu.

¹⁹⁹ Vigílie, svatvečer, tedy bohoslužba v předvečer náboženského svátku.

²⁰⁰ 31. října, v roce 1572 úterý.

²⁰¹ 25. října.

²⁰² Pištínský Václav, starší v pekařském cechu, měšťan města Netolic.

Fol. 7r

Vejpis listu řemesla sladovnického.

My Petr z Rožmberka,²⁰³ jménem svým a všech dědicův a všech budoucích našich, vyznáváme tímto listem přede všemi, kdež čten neb čtoucí slyšán bude, že sou před nás předstoupili opatrní mistři řemesla sladovnického, měšťané města našeho Netholic, věrní naši milí a vznesli sou na nás, kterak by nižádného zřízení pořádného ve svém řemesle potvrzeného neměli, podle kterého by se spravovati mohli a chtějí rádi řemeslo své řádně vésti, že jsou o některé kusy dobrovolně se svolili, kterým v tom řemesle v městech Království českého, i jinak užívají, prosíc nás pokorně, abychom jim naši vůli k tomu dali a jim těch listův listem naším milostivě potvrditi ráčili. Kdež jsme My ty věci předsevzali a toho s pílí povážili.

I poněvadž jsme tomu porozuměli, že prosba jest hodná a pro rozšíření řemesla jich [měšť'a]ny města našeho svrchu psaného potřebná, k to[mu] jim vůli dali a takového řádu, ustanovení a i [podo]bného zřízení řemesla jich jsme potvrdili. [...] tohoto potvrzujeme, chtějí tomu, aby potomně ve [všech] časech ode všech měšť'anů, mistrův a to[varyšův],²⁰⁴ téhož řemesla sladovnického svrchu psaného [města naše]ho Nettholic, držáno a zachováno bylo, jakož [následuje].

Item *nejprve* máme dva přísežný mistry [v městě] našem a k tomu dva přidané starší, jichž řemeslo podle zřízení má poslušno býti. A kdož [v ře]

Fol. 7v

mesle našem chtěl mistrem bejti, ten nejprve list zachovací²⁰⁵ má ukázati. A kdyby se řemeslu vyučil, a k tomu aby byl dobrého lože, a pokud by se neusadil, má ručiti, aby lidé svým statkem, kteréž mu dílo dají, jisti byli. A má na tom rukojemství státi, dokudž by se řemeslo dělaje neosadil a má přitom dáti šest liber vosku, tři k faře ke kostelu svatého Václava²⁰⁶ a tři do cechu a mistru s vydání jich právo. Než co se dotýče dětí

²⁰³ Petr IV. z Rožmberka, (1462-1523) český šlechtic, hejtman Království českého.

²⁰⁴ Tovaryš, učeň, který úspěšně dokončil tovaryšské zkoušky, poté mohl samostatně vykonávat práce ve svém oboru.

²⁰⁵ List zachovací, list, který potvrzoval, že zájemce o vstup do cechu byl zplozen v řádně uzavřeném manželském svazku a byl pokřtěn.

²⁰⁶ Kostel sv. Václava, byl postaven kolem poloviny 13. století, v románsko-gotickém slohu. Původně sloužil jako farní kostel. Nachází se mezi Rynečkem a Vodňanskou ulicí.

mistrův, téhož řemesla našeho mužského pohlaví, aneb pojali by, kdo mistrovu dceru neb vdovu řemesla našeho, ti mají od takového dání svobodní bejti.

Item, kdož by se od nás řemesla učiti chtěl, ten má svých rodičův, i také své zachování a ze stavu manželského řádu pošlo[...] listem nebo hodnověrným svědomím prokázati, a potom má mistru svému rukojmě postaviti, že se řemeslu řádně vyučiti, mistra svého poslouchati chce, a tak jej pak mistr na dvě léta před mistry zjednati má. A když by se svrchu psaným způsobem vyučil a chtěl by třetí rok u mistra sloužiti a mistr jeho by jej zase chtěl míti, tehdy se s ním mistr o službu smluviti má. Pakli by třetí rok u mistra sloužiti nechtěl, neb se o službu smluviti nemohli, tehdy ho mistr před řemeslem propustiti má a má mu list fedrovní²⁰⁷ dáti, že se řemeslu řádně vyučil a zachovat, jak na to [pří]sluší. Také nemá žádný mistr dvouch učedn[íkův] spolu učiti pod pokutou deset liber vosku do cechu [a dv]ě do komory Páně.

Ite[m] přivandroval by sem, který tovaryš řemesla našeho odkudkolivěk a chtěl by u kterého mistra dělati, tehdy má

Fol. 8r

také list fedrovní před mistry v cechu ukázati, že se jest řemeslu řádně vyučil <a zachoval jako na dobrého sluší>. A pokudž by mistři uznali, že list hodný, tehdy od mistrův za tovaryše má fedrován býti.

Pakli by mistři uznali, že by za tovaryše odbýti nemohl, tehdy má profedrován býti, ale toliko k rozkázání, aby sám od sebe nic nemistroval, než jakž mistr neb starší tovaryš rozkáže, tak činil a má mu se také menší služba dáti vedle zasloužení jeho.

Item, jestliže by se který tovaryš s mistrem svým oč pořekl, což se řemesla dotejče, tehdy proto od mistra odcháze[ti] nemá, než má to prve na starší mistry vznést, aby jej o to slyšeli, a když o to slyšení budou, kdož by jeden druhému vinen byl, má dáti do cechu jednu lib[ru] vosku. Pakli by tovaryš přesto svévolně odšel a s mistrem se nesmluvil, takový nemá od jiných mistrův chován ani fedrován býti.

Item, jestliže by kdo sladovnu ve svém domu měl a [ne]byl by řemesla našeho a chtěl by slady dělati, ten sobě tovaryše sladovnického dobrého, kterýž by řemeslo uměl před mistry, zjednati má. Na něhož by se učiti mohl, aby se skrze to lidem na jich díle [...].

²⁰⁷ Fedrovní list, vysvědčení, které bylo dle českého zemského zřízení vydáváno čeládce a nádeníkům na důkaz, že odešli ze služby s povolením pána, jemuž sloužili.

Item také mistři a tovaryši řemesla našeho [sladovnického] slady dělají, tak dobře jiným lidem zn[...] samému mají povolně a nechvátajíc [...] v tom čas slušný, starodávný zachovávajíce, ta[k] aby z dobře udělaného sladu dobré pivo vařeno býti mohlo. Tak jakž

Fol. 8v

[pr]ve bejvalo ke cti a chvále řemesla našeho a zvláště předkům ke cti a užitku pánu našemu, Jeho Milosti a městu tomuto.

Item, jestliže by se který mistr nebo tovaryš krádeže dopustil a naň to usvědčeno bylo člověkem hodnověrným, takový má z řemesla vysazen a vyobcován bejti a má nad ním posta učiněna býti, jakž na takového sluší podle vůle pána, Jeho Milosti.

Item žádný mistr ani tovaryš nájemný nemá sypati cizího ječmene ani svým ani s cizím, ani má dva sladův cizích dvěma osobám rozdílným spolu polívati, ani ječmene sobě do díla daného a svěřeného jiným ječmenem horším a lehčejším proměnit. Pakli by, který v tom shledán byl, má do cechu pokuty deset liber vosku dáti a pán Jeho Milosti do komory, oba pak a komu by se v tom ukrátilo od něho již dotčeným způsobem, tomu má to napravit podle slušnosti.

Item, což jim od kohožkolivěk do sladovny ječmene dáno bývá k udělení sladu, buď mnoho neb málo, to každému zvláště má uděleno býti. A cožkolivěk z toho ječ[mene] sladu uděláno bude, ten má všecken do konce, [to]mu číž ječmen byl, navrátiti. Nic sobě odtud nebere [a zů]stavuje, než v tom se věrně a právě zachovati, pod [pokuto]u kázně a trestání panského. Neb poněvadž jest j[em]u ten statek do věrné k udělání sladu dán a svěřen a za to záplatu béře, má a povinen jest zase všecko na-

Fol. 9r

vrátiti. Na žádné viny neukazuje ani spoléhaje, neb pokud sobě co z úmyslně nejméně a vědomím zůstavil, by to pak bylo toliko z jedné prehušlí,²⁰⁸ to by bylo zlodějství a upadl by v pokutu trestání k tomu příslušejícího.

Item, jestliže by slad pokažený v městě vařen byl, tak že by sníti nemohl, mají k tomu cechmistři zavolání bejti prve, nežli-by s chmelem zavařen byl a mají v to věrně a právě podle přísahy své nahlédnouti se vši bedlivostí a pilností, a když by skrze

²⁰⁸ Přehršle, stará česká jednotka objemu, byla používána pro sypké látky. Množství, které se vešlo mezi dvě dlaně.

cechmistry za zkažený položen byl, tehdy se ten sladovník má v to pivo uvázati, a tomu, jehož jest slad byl, má škody nahraditi, vedle ho vésti [?]. Pakli by prve ten s chmelem zavařil, nežli by cechmístři k tomu zavalání byli, tehdy ten sladovník tím vyučen nebude.

Item mistři i ženy jich i tovaryši mají se ve spolek v poc[ti]vosti míti a nemají sebe haněti, ani se jak v lehkosti míti. Pakli by se kdy haněli a v tom svědomím spatření byli, mají dáti pokuty do cechu po dvou librách vosku.

Item, jakož každé suché dny²⁰⁹ mše svaté zádušní, záduš[í] našich míváme v cechu našem, k tomu všickni [mistři] i mistryně i tovaryši mají a povinni budou [...] a při nich býti, až do skonání těch mší sva[tých], [mistři] i manželky jich mají všeckny k ofic[ijím]²¹⁰ [...] toho vždycky prve obyčej byl. Pakli by kdo svévolně přijíti nechtěl, a to zanedbal a naň to bylo zvěděno, ten aby

Fol. 9v

bez milosti dal libru vosku do cechu. Než jestliže by, kdo pro svou potřebu někam přes pole odjísti musel toho času, tehdy ten se opověz jednomu staršímu, kterýž by tehďáž byl, a tak té pokuty prázen budeš.

Item na každé suché dny mistři a tovaryši mají se do cechu scházeti a jednostejně po sedmi penězích do cechu dáti a tu mají společně a potřebné věci mezi sebou řídit. Anebo jestliže by jeden druhého z čeho viniti chtěl, o ty věci, což se řemesla jich dotýče, tu je mají o to srovnati a smluviti nerozcházejíce se. A jestliže by se pak, kdo přesto smluviti nechtěl, buď z tovaryšův nebo z mistrův, tehdy ten pokuty dej libru vosku do cechu.

Item, jestliže by který z mistrův umřel, tehdy dva cechmístři, kteří by tehďáž byli, mají mistrům i tovaryšům opovídati, aby umrlého k hrobu provodili a mají témuž umrlému cechovnic svíc k marám²¹¹ půjčiti. A jestliže by to kdo zanedbal a jeho k hrobu provoditi svévolně nechtěl, ten lib[ru] vosku do cechu dáti má, než který by tehďáž doma nebyl, ten pokutován bejti nemá.

²⁰⁹ Suché dny, lat. *quattuor temporum* jsou to postní dny, které se v církevním roce opakují čtyřikrát, a to v týdnu po třetí neděli adventní, po první neděli postní, ve svatodušním týdnu a po svátku Povýšení svatého Kříže.

²¹⁰ Oficium, z lat. *officium*, *ii* služba, práce, denní modlitba, tvořící oficiální liturgickou modlitbu římskokatolické církve, církevní úřad.

²¹¹ Máry, z něm. (*Toten*)*Bahre*, pohřební nosítka.

Pakli by tovaryš, který umřel, tehdy dva starší tovaryši mají to všem mistrům a tovaryšům opovídati, aby jeho všickni k hrobu provodili vším tím způsobem, jakž se svrchu píše, [ten] pod pokutou jedné lib[ry] vosku. Také sobě, dědicům, [bud]oucím našim tuto věc zanecháváme a pozůstavujeme. Jestliže by, kdy v budoucích časech byl, který nedostatek obci města našeho svrchu psaného a zdálo se nám neb našim

Fol. 10r

dědicům a budoucím, kdy co v tom zřízení opraviti, přičiniti, anebo umenšiti pro obecné dobré svrchu psaného města našeho, také mistrův téhož řemesla abychme mohli učiniti, a to nám ani našim dědicům a budoucím k žádné škodě přijíti nemá.

Tomu na svědomí a na pevnost pečeť naší vlastní větší dali jsme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán na Krumlově²¹² léta od narození Syna Božího patnáctistého osmnáctého, v pondělí u vigílií svatého Ondřeje,²¹³ apoštola Božího. {1518?}

Narižení některá o várky bílé. Snešení vsí obce v první středu postní léta Páně 1576.²¹⁴

1. Kdo by chtěl várku udělati, ten každý má předně sobě pšenice koupiti a měl čím zaplatiti bez žaloby.
2. Každý sudy svými se doma zhotov pod pokutou 1 [kopy]. O tom šlo[tý]řům²¹⁵ poručeno, aby každý svůj verk měl na sudu, pakli [by] aby nevytahovali.
3. Kdo vařiti chce, ať jest dobře zachovalého rodu a [...] po všecky časy choval i list zachovací ukázati, [že jest řádně] z kmene manželského zplozen.
4. Který nový hospodář do obce chce přijat býti, ten podle práv městských všeckno vykonej a živnosti pořádně vyžádej.

Fol. 10v

5. Do sladovny má {dáno} býti 12 st[rychů] pšenice. Z těch se vystaví, z těch se vystaví 12 věrtelův.²¹⁶ A který by se tak nezachoval, propadnutí má tu summu.

²¹² Český Krumlov, jihočeské okresní město, 22 km jihozápadně od Českých Budějovic, sídlo pánů z Rožmberka.

²¹³ 30. listopad, v roce 1518 sobota.

²¹⁴ Středa 11. února.

²¹⁵ Šlotýř, řemeslník, který vyráběl sudy.

K tomu buďte dvě osoby přísežné ze sládkův a třetí z obce. Sládek vydá sladu dobře udělaného 14 st[rychů]²¹⁷ a 1 [čtvrtku]. V pondělí po s[vaté]m Ondřeji²¹⁸ snešení vší obce, aby sládek dal ze 12 st[rychů] pšenice 15 st[rychů] sladu.

6. Sedláku žádnému, aby žádný sladu nedělal přes 2 st[rychy] a piva žádného řídkého nevařil potud.
7. Snešení v pondělí po svatém Bartholoměji²¹⁹ ze strany sudův, který by nevrátil, dá pokuty 1 [kopu]. A kdo by kde svůj sud poznal, má jej svobodně vzíti.
8. Bečváři²²⁰ mají sousedy sudy fedrovati a za věrtel nový dá se 11 gr[ošů] <kop> míš[eňských]. Co se dotýče Michala Písaře,²²¹ poněvadž dosti nouze zde postoupil sudy, kde může se objíti tomu se samému dovoluje.
9. Šenkýřka,²²² jedna každá ode dne vytažení ve čtyrech nedělích, konečně beze vší žaloby, ať zaplatí.
10. {Bečvá}ři má se dáti od pobíjení za obruč na plný sud, polo[viční neb] rozličný 3 d[enáry] na prázdný 2 d[enáry].

Těmto vpisům, opět v pondělí po svatém Ondřeji léta Páně 1576, všechna obec dovolila, tomu všemu má se zadosti státi.

Fol. 11r

Anno 1594 v pondělí po svaté Kateřině²²³ snešení obojího úřadu i vší obce, kterak se formanu²²⁴ od svozování sladu do mlejna i ze mlejna dávati má. Též i šlotýřům od věder jak se platiti má a přitom jak se chovati mají.

²¹⁶ Věrtel, z něm. viertel, neboli čtvrtku, stará česká jednotka objemu užívaná pro sypké látky. Rovněž užívána jako jednotka plošného obsahu, přibližně 1/4 korce.

²¹⁷ Strych, také korec je stará obilní míra.

²¹⁸ 6. prosinec.

²¹⁹ 30. srpen.

²²⁰ Bečvář, řemeslník, v počátcích vyráběl bečvy, sudy (ležácké, transportní) a kádě z „černého“ tvrdého dřeva (dubové a bukové). Tyto výrobky byly pobity kovovými, převážně železnými obručemi. Od 19. století splynulo toto řemeslo s bednářem.

²²¹ Michal Písař, měšťan města Netolic.

²²² Šenkýř/ka, zastaralé označení pro hospodského, výčepního, měl povoleno prodávat pivo.

²²³ 28. listopad.

²²⁴ Forman, vozka, kočí, povozník neboli osoba vykonávající formanské řemeslo. Jednalo se o těžkou nebo dálkovou nákladní dopravu potahovými vozy, které byly zpravidla taženy koňmi.

Šlotýři mají dáti formanu věděti časně, kdy se koliv od kterého souseda piva stará i červená táhnouti mají.

Formanu od svezení sladu do mlejna i ze mlejna po 5 gr[oších]²²⁵ míš[eňských], k tomu jeden škop mláta.²²⁶

Šlotýřům od 12 věder²²⁷ z lochu²²⁸ do lochu po 12 gr[oších]. Formanu z toho 4 gr[oše]. Z pivnice do pivnice od 12 věder po 10 gr[oších]. Formanu z toho 4 gr[oše].

Od 5. žberního z lochu do lochu po 6 gr[oších]. Formanu 2 gr[oše].

Od 5. žberního z pivnice do pivnice 5 gr[ošů]. Formanu 2 gr[oše].

Když se piva táhnou, má se dáti všem i formanu [...] gr[ošů]. A žádný ze šlotýřův piva žádného potažovati {tažovati} [nemá].

Co se koliv piv políhách potáhne, též se i s for[many rovným] dílem děliti mají.

A jestliže by kterémukoliv sousedu jakoukoliv [škodu udělali], povinni jsou ji platiti. A oni se hned narovnají.

Toto svrchní přidání jim všem jest učiněno, aby pilně jednomu každému sousedu měli, aby skrze ně nic obmeškáno nebylo. Pakli by toho tak vykonávati pomíjeti by chtěli, tehdy skutečným

Fol. 11v

trestáním pokaždý ztrestání bejti mají.

Léta Páně 1592 v úterý velikonoční.²²⁹ Vedle žádosti pana Jana Benýdka²³⁰ tomu všeckna obec dovolení své dala, aby pan Jan Benýdek při kaple s[vatéh]o Michala,²³¹ sobě s budoucími jeho k pohřbu stavení chrámův na groš jeho dal vystavěti. Vedle vůle

²²⁵ Groš, z lat. *denarius grossus*, tlustý denár, stříbrná mince.

²²⁶ Mláto, nerozpustné tuhé zbytky po filtraci piva, díky vysokému obsahu živin užíváno jako krmivo.

²²⁷ Vědro, stará jednotka objemu, odpovídala přibližně 56 litrům.

²²⁸ Loch, z něm. *Loch*, díra, středověké sklepení, hloubené ve skále či pískovcovém masivu. Sloužily jako úkryty, skrýše a zásobárny potravin, protože zde bylo chladno a stálá teplota.

²²⁹ 24. březen.

²³⁰ Benýdek Jan z Veverí a Mysletína, rožmberský úředník, do roku 1608 českokrumlovský hejtman, hlavní účetní a spoluregent.

²³¹ Kaple svatého Michala, nachází se v kostele sv. Václava, byla přistavěna na severní straně kostela.

jeho a možnosti a povystaveném takového díla a nákladu jeho, aby se potomně panu Janovi Benýdkovi ani budoucím jeho v tom chrámu Páně od nižádného nyní i na časy budoucí věčný žádný překážky nedálo a nečinilo, aby se svobodně tu pochovávali, když by Pán Bůh je prostředkem smrti z tohoto světa povolati ráčil.

Vincens Hobežssporar²³² z Hosstejna na Svíbozích a Wobbramech.

Žiofie h[oc]ta Hobežssporarová z Hossteina,²³³ manželka téhož pana Hobežporara 1608. Sepultura²³⁴ prosopiae benitcorum de Veverzi et Miletina 1608.

Fol. 12r

Léta Páně 1594 úředníci voleni aby přihlídali k čtvrtníkům nad všelijakými neřády.

Walentin Smaha,²³⁵

Martin Žídek,²³⁶

Zikmund Drábek,²³⁷

Vondřej Třebanický,²³⁸

Jan Dvořák.²³⁹

Úředníci nad chleby.

Jan Paulin²⁴⁰ rychtář,

Hanuš Červenka,²⁴¹

²³² Vincent Holzsparrer z Holsteinu, též. Vincenc Hulešporer z Holštejna, novohradský hejtman, majitel tvrze a panství Svébohy, českokrumlovský purkrabí.

²³³ Žiofie Hobežssporarová, manželka novohradského hejtmana Vincenta Holzsparrera z Holsteinu.

²³⁴ Sepultura, z lat. *sepultura, ae*, pohřbívání, pohřeb, hrob, hrobka.

²³⁵ Walentin Smaha, městský radní, purkmistr, dohlížel na všelijaké neřády, měšťan města Netolice.

²³⁶ Martin Žídek, městský úředník, dohlížel na všelijaké neřády, měšťan města Netolice.

²³⁷ Zikmund Drábek, městský úředník, dohlížel na všelijaké neřády, měšťan města Netolice.

²³⁸ Ondřej Třebanický, městský úředník, dohlížel na všelijaké neřády, měšťan města Netolice.

²³⁹ Jan Dvořák, soukeník, městský úředník, dohlížel na všelijaké neřády, měšťan města Netolice.

²⁴⁰ Jan Paulín, postřihač, člen městské rady, rychtář, dohlížel na kvalitu chleba, měšťan města Netolice.

²⁴¹ Hanuš Červenka, městský úředník, dohlížel na kvalitu chleba, měšťan města Netolice.

Matěj Kohout.²⁴²

A cechmistrí řemesla pekařského.

Fol. 12v

Léta Páně 1594 v pondělí po Proměnění Pána Krista.²⁴³ Podle jistého snešení obojího úřadu i vši obce, předně jak se na klekání²⁴⁴ zvoniti má. Ráno v deset hodin, vo poledni, u sedmnácté hodiny, navečer ve dvaceti tři hodiny. V takové určité hodiny všickni mají klekati a Pánu Bohu se modliti. Od takového zvonění jeden každý čtvrtník od sousedův má z vyupomínati po 6 d[enárech] a dusíkovi [?] s kejm bude zvonívati odvésti se má.

Poručeno nad tím obzvláštní pozor míti purkmistr i konšeli, přidání k rychtáři:

Vilím Souček,²⁴⁵

Albrecht Ulman,²⁴⁶

Vácslav Pištínský,

Matthauß Svoboda.²⁴⁷

V nedělní den i v jiné svátky evangelické, o nešpořích²⁴⁸ žádných šenkův v hospodách provozovati se nemá. Jestliže by kdokoliv v tom postizen byl, podle uznání rychtá[ře] pokutou i vězením stěžován bez odpuštění býti má. [Tako]vý hospodář přes tři hodiny piva nešenkuj pod [poku]tou 10 gr[ošů] i trestání. Tež her všelijakých a ob[zvláš]tě na obecní zahradě, kdo by postiženi byli pokuta [...] i trestání. Kteří by se dopustili svody neb rváči u kterého hospodáře, takový každý ztrestán i pokutován bejti má.

Husy jsou prve zapověděny i kačeny, kde by je koliv poslova

²⁴² Matěj Kohout, městský úředník, dohlížel na kvalitu chleba, měšťan města Netolice.

²⁴³ 8. srpen.

²⁴⁴ Klekání, zvoní se po dobu trvání modlitby Anděl Páně, asi dvě a půl minuty.

²⁴⁵ Vilím Souček, městský úředník, dohlížel na dodržování zvonění, měšťan města Netolice.

²⁴⁶ Albrecht Ulman, městský úředník, dohlížel na dodržování zvonění, měšťan města Netolice.

²⁴⁷ Matouš Svoboda, tkadlec, městský úředník, dohlížel na dodržování zvonění, měšťan města Netolice.

²⁴⁸ Nešpory, odpolední či podvečerní pobožnost.

Fol. 13r

postihla, má je pobrat, a tak se chovat, jak se za starodávna chova[ly].

Léta Páně 1598 v neděli *Jubilate*²⁴⁹ voleny osoby nad hromováním a zlořečením proti Pánu Bohu k přetržení. Úřad obojí:

p[an] rychtář,

Jiřík Krystlů,²⁵⁰

Jakub kolář,²⁵¹

Valenta Valášek,²⁵²

Matthauß Prázdnej,²⁵³

Jan Šnejdl,²⁵⁴

Martin Škarda,²⁵⁵

Šimek,²⁵⁶ krejčí.

Fol. 13v

Honzovi²⁵⁷ šmukaři,²⁵⁸ Fendrichovi bubeníku²⁵⁹ i trabači, když musel na Krumlov vypraven bejti, vydáno na útratu peněz za střeví[ce] i od ušití šatův 3 [kopy] 31 gr[ošův].

Matthoušovi Svobodovi dáno za 6 ½ lokte sukna.²⁶⁰ Matějovi Šípalovi,²⁶¹ kterej má vypraven bejti při voze spižným na šaty 2 [kopy].

Janovi provazníku²⁶² z Netholic dáno za čtyry páry prostránku 50 g[rošů].

²⁴⁹ Neděle Jubilate, třetí neděle po Velikonocích, v roce 1598 12. duben.

²⁵⁰ Jiřík Krystlů, městský úředník, hospodář, měšťan města Netolice.

²⁵¹ Jakub, kolář, městský úředník, měšťan města Netolice.

²⁵² Valenta Valášek, městský úředník, měšťan města Netolice.

²⁵³ Matouš Prázdnej, městský úředník, měšťan města Netolice.

²⁵⁴ Jan Šnejdl, městský úředník, měšťan města Netolice.

²⁵⁵ Martin Škarda, městský úředník, měšťan města Netolice.

²⁵⁶ Šimek, krejčí, městský úředník, měšťan města Netolice.

²⁵⁷ Honza šmukař, nepodařilo se blíže určit.

²⁵⁸ Šmukař, výrobce ozdobných věcí, zvláště klobouků.

²⁵⁹ Fendrich, bubeník, obecní sluha.

²⁶⁰ Sukno, tkanina se zplstěným povrchem.

²⁶¹ Matěj Šípal, zřejmě řezník, obyvatel města Netolice.

Za Matěje Šípala sbírky i berně 30 g[rošův] 2 d[enáry].

Za dvoje rozpary zadní i přední 1 [kopa] 30 gr[ošův].

Matějovi Šípalovi za boty koupené od Ambrože Karpíška²⁶³ 1 kopa 12 gr[ošův].

V[ilímov]i Součkovi dáno od ušití šatův soukenných, kabátu, kalhot, punčoch 20 g[rošův].

Janovi provazníku dáno za voprati na popínky 3 g[roše] 3 d[enáry].

Matthoušovi Svobodovi dáno za 6 ½ lokte sukna, Havlovi Štembovi ze Lhenic,²⁶⁴ který má při voze spížným vypraven bejti 2 kopy.

B[a]rtošovi postříhači²⁶⁵ a Janovi Paulínovi dáno od postřihání sukna 13 loket 7 g[rošův] 3 d[enáry].

Fol. 14r

Vydání za potřeby napřed psaný:

Jakobovi Dvořákovi²⁶⁶ z Mahouše²⁶⁷ za 1 kůň 26 [kop].

Jiříkovi Krystlovic do Netholic za 2 koně 44 [kop].

Výše vydání obecního.

Za 4 chomouty i s propitným	3 [kopy]	4 g[roše].
Za 1 sedlo	1 [kopa]	6 g[rošů].
Za 4 páry šejdlů	1 [kopa]	3 g[roše].
Za 4 uzdy	2 [kopy]	8 g[rošů].
Za 3 kšíry zadní i s řetězy	3 [kopy]	10 g[rošů].
Za 2 nářbetníky na přední koně		50 g[rošů].
Za 5 votěží		39 g[rošů].
Za 1 voprat'		10 g[rošů].
Za 1 popruh k sedlu		10 g[rošů].
Za 1 pár řemenišť s třmeny		18 g[rošů].
Útraty dvou pacholkův ²⁶⁸ se třemi koňmi za voves, pití		

²⁶² Jan, provazník, obyvatel města Netolice.

²⁶³ Ambrož Karpíšek, švec, obyvatel, města Netolice.

²⁶⁴ Havel Štemba, ze Lhenic, nepodařilo se blíže určit.

²⁶⁵ Bartoš, postříhač, měšťan města Netolic.

²⁶⁶ Jakob Dvořák, z Mahouše, nepodařilo se blíže určit.

²⁶⁷ Mahouš, obec ležící 4,5 km východně od Netolic.

a jídlo po dva dni	51 g[rošů]	2 d[enáry].
Útraty osobám dvoum vyslaným, když ty potřeby [...] i od přivezení těch věcí	1 [kopa]	6 d[enárů].
Maršovi a Kozlovi dáno na útratu, když do Lhenic o kůň šli	8 g[rošů]	4 d[enáry].
Útraty když se sčítalo s úřady okolními	4 g[roše]	3 ½ d[enáru].
Mikulášovi Valáškoví ²⁶⁹ za maso hovězí, Matějovi Šípalovi dány za 3 lib[ry] po 11 d[enárech]	4 g[roše]	5 d[enárů].

Fol. 14v

Trnkovi ²⁷⁰ ševci ze Lhenic dáno za nový boty, Havlovi Štambovi, kterej k vojenskýmu vozu vypraven bejti má	1 [kopa]	10 g[rošů].
Za kladívko a kleště i sekyru k vozu vojenskému		26 g[rošů]
Havlovi Štambovi na cestu dáno		30 g[rošů].
Matějovi dáno na cestu		30 g[rošů].
Za 9 str[ychů] ovsa vydáno těm koňům, když stáli po 20 g[roších].	3 [kopy]	míš[eňské].
Za hřebelce a hřeben		12 g[rošů].
Za tři lokte plátna na žok po 4 g[roších]		12 g[rošů].
Od ušití toho žoku		2 g[roše].
{As 1594}		

Fol. 15r

Poznamenání, co se na vojáky z jednoho každého desátku²⁷¹ vynaložilo při tažení do Uher²⁷² léta 1594.

1. V Hanušovým desátku dráb²⁷³ Kašpar barvíř.²⁷⁴ Shledáno podle uložení jednoho každého 13 [kop].

²⁶⁸ Pacholek, čeledín, který zapřahal koně, pomocník v různých zaměstnáních.

²⁶⁹ Mikuláš Valášek, řezník, měšťan města Netolic.

²⁷⁰ Trnka, švec ze Lhenic.

²⁷¹ Desátek, z lat. *decuma, ae, decima*, desátek. Původně desetiprocentní daň placená náboženské (např. kostelu, chrámu, církvi) či světské instituci.

²⁷² Uhry, Uherské království, historický mnohonárodnostní státní útvar.

2. U Albrechta Ulmana desátku dráb Jakub Mučenejch.²⁷⁵ Podle uložení jednoho každého 13 [kop].
3. U Jiřika Sloupa²⁷⁶ Jakub kolář, dráb. Podle uložení těch devíti osob 13 [kop] 5 g[rošů].
4. U Mikuláše Beneše,²⁷⁷ dráb Hans Šíve,²⁷⁸ kovář. Podle uložení těch 9 osob 11 [kop] 5 g[rošů].
5. U Valenti Valáška, dráb Šimon krejčí.²⁷⁹ Podle uložení těch 9 osob 6 [kop] 51 g[rošů].
6. U Šebesty Laurence,²⁸⁰ Mareš Ctiborů.²⁸¹ Podle uložení 9 osob 11 kop 20 g[rošů].
7. U Mikuláše Valáška, Šebesta Řídl.²⁸² Podle uložení 9 osob 13 [kop] 35 g[rošů].
8. U Mikuláše Hrona,²⁸³ Mikuláš Motáček.²⁸⁴ Podle uložení těch 9 osob 9 [kop].
9. U Štěfana Lipolta,²⁸⁵ Matthouß nádeník.²⁸⁶ Podle uložení těch 9 osob 9 [kop] 11 g[rošů].
- X. U Pavla Slombydli,²⁸⁷ Vít Hrubeš.²⁸⁸ Podle uložení těch 9 osob 8 [kop] 30 g[rošů].

²⁷³ Dráb, pěší voják, žoldněř, rovněž dozorce na polích a panských statcích v dobách feudalismu, vykonavatel tělesných trestů.

²⁷⁴ Kašpar barvíř, obyvatel města Netolic.

²⁷⁵ Jakub Mučenejch, dráb.

²⁷⁶ Jiřík Sloup, nepodařilo se blíže určit.

²⁷⁷ Mikuláš Beneš, nepodařilo se blíže určit.

²⁷⁸ Hans Šíve, kovář, dráb.

²⁷⁹ Šimon, krejčí, měšťan města Netolice.

²⁸⁰ Šebesta Laurenc, měšťan města Netolice.

²⁸¹ Mareš Ctiborů, nepodařilo se blíže určit.

²⁸² Šebesta Řídl, nepodařilo se blíže určit.

²⁸³ Mikuláš Hron, městský radní, měšťan města Netolice.

²⁸⁴ Mikuláš Motáček, nepodařilo se blíže určit.

²⁸⁵ Štěfan Lipolt, městský úředník, měšťan města Netolice.

²⁸⁶ Matthouß nádeník.

²⁸⁷ Pavel Slombydlo, nepodařilo se blíže určit.

²⁸⁸ Vít Hrubeš, nepodařilo se blíže určit.

Fol. 15v

11. U Jana Touška,²⁸⁹ Jakub Lyska.²⁹⁰ Podle uložení těch 9 osob 12 [kop].
 12. U Matěje Chrást'anského,²⁹¹ Jan Šnejdl. Podle uložení těch 9 osob 10 [kop] 20 g[rošů].
 13. U Václava fábera, Jíra Vítů.²⁹² Podle uložení 10 [kop] 40 g[rošů].
 14. U Ondřeje Zbudovského,²⁹³ Jozef Hlinských.²⁹⁴ Podle uložení 10 [kop].
 15. U Štěpána Elpeka,²⁹⁵ Urban Holej, kavka.²⁹⁶ Podle uložení 10 [kop] 20 g[rošů].
 16. U Jiříka Churáně,²⁹⁷ Šimon Hronků.²⁹⁸ Podle uložení 9 [kop] 15 g[rošů].
 17. U Václava Rosy,²⁹⁹ Pavel Bauslav.³⁰⁰ Podle uložení 13 [kop] 10 g[rošů].
 18. U Viléma Součka, Hans bednář.³⁰¹ Podle uložení 9 [kop] 25 g[rošů].
 19. U Řehořovým, Mikuláš Rambouzek.³⁰² Podle uložení 10 [kop] 40 g[rošů].
 20. U Václava Pištínskýho, Pártl kovář.³⁰³ Podle uložení 11 [kop] 35 g[rošů].
- Summa všeho nákladu na všecky desátky v městě Netolicích 215 [kop] 57 g[rošů] míš[eňských].

Fol. 16r

Inventář³⁰⁴ v obci Netolické na šaty, ručnice,³⁰⁵ šavle,³⁰⁶ hemelíny,³⁰⁷ toulce,³⁰⁸ kličky. Kdyby potřeby bylo na mustrunk³⁰⁹ léta Páně 1595.

²⁸⁹ Jan Toušek, městský úředník.

²⁹⁰ Jakub Lyska, nepodařilo se blíže určit.

²⁹¹ Matěj Chrást'anský, osedlí v Netolicích.

²⁹² Jíra Vítů, nepodařilo se blíže určit.

²⁹³ Ondřej Zbudovský, nepodařilo se blíže určit.

²⁹⁴ Josef Hlinských, městský úředník v Netolicích.

²⁹⁵ Štěpán Elpek, městský úředník v Netolicích.

²⁹⁶ Urban Holej, kavka.

²⁹⁷ Jiřík Churáně, nepodařilo se blíže určit.

²⁹⁸ Šimon Hronků, nepodařilo se blíže určit.

²⁹⁹ Václav Rosa, nepodařilo se blíže určit.

³⁰⁰ Pavel Bohuslav, nepodařilo se blíže určit.

³⁰¹ Hans, bednář.

³⁰² Mikuláš Rambouzek, nepodařilo se blíže určit.

³⁰³ Pártl, kovář, obyvatel města Netolice.

³⁰⁴ Inventář, z lat. *inventarium*, seznam, soupis, spis.

Sukničky a kalhoty nový na 10 pacholkův.

Starých sukniček.

Ručnic, které z Krumlova odeslány 27.

Hemelínu, též z Krumlova odesláno 22.

Toulcův 9.

Klíček.

Forem.

Šavlí, též z Krumlova odesláno 39.

V malý světnice nachází se.

Ručnice 4.

Hemelíny 2.

Vostatek hemelínu mezi sedláky.

Na zad v těchto knihách nachází se popsání, co na kterého [sou]seda zbraně při domu náleží, též i co jak který soused ručnic a hemelíny dluhův od sedlakův.

Fol. 16v

Instrukci farářům netholickým i oficiálům³¹⁰ školním, jak se chovati mají.

My purkmistr a rada města Netholic, staršími konšeli, též i z obce přidányi osobami podle jistého snešení vší obce pro naříkání chudého lidu k tomu záduší netholickému náležitého, tuto *Instructi*³¹¹ jednomu každému faráři, kterak by mírnost v braní ode křtu dítek, od voddávání, od pochovávání těl mrtvých se chovati měli, a tak mimo toto snešení vejše nic před sebe nebrali.

Kněz, jestli kterému sousedu odsud křtem svatým poslouží 3 g[roše] 3 d[enáry].

³⁰⁵ Ručnice, označení pro každou ruční palnou zbraň s delší hlavní a s hladkým vývrtem hlavně.

³⁰⁶ Šavle, sečná zbraň obvykle zakřiveného tvaru s ostřím na jedné straně, může ale být i přímá a oboustranná.

³⁰⁷ Hermelín, nejušlechtilejší kožešina pocházející z lasice hranostaje, v zimě je bílá s černou špičkou ocásku.

³⁰⁸ Toulec, pouzdro na šípy.

³⁰⁹ Mustrunek, přehlídka naverbované vojenské jednotky před tzv. mustrovními komisaři. Cílem ověření počtu vojáků a stavu jejich výzbroje. Dnem mustrunku začínala vojákům služba a vznikal jim nárok na žold.

³¹⁰ Oficiál, z lat. *officialis, is*, učitel, zřízenec, úředník, zástupce katolického biskupa.

³¹¹ *Instructi*, z lat. *instructio, onis*, zřízení, vystavění, uspořádání.

Od podruhův³¹² neb pořádných zde obyvatelův 2 g[roše] 4 d[enáry].

Od přespolních sedlákův, chalupníkův, podruhův, to co z pořádného manželstva pochází, od křtu po 3 g[roších] 3 d[enárech].

Kmotrové a kmotry, co chtějí učiniti.

Které by pak dítky chtěly, nepořádně zplozeny byly, od těch se kněžím v moci pozůstavuje.

Od voddávání zdejších všech v této vosadě sem náležité, kdyby oba dva sem příslušeli, od takového voddávání po 5 g[roších] [...] d[enárech] a slepice 2.

Těž tato [vej]min[ka], kdyby kteří bez vůle přátel neb rodičův se scházeti chtěli, totěž v moci farářově se pozůstavujíc.

Fol. 17r

Od oznamování, na kázání pořádného nového manželství 2 g[roše]. A kdyby se přitrefilo někomu scházení manželstva v advent, tak páni faráři podle *Cánonu*³¹³ svého chovati se mají.

Od pochovávání těl mrtvých u Matky Boží 2 g[roše].

Při svatém Václavě 1 g[roš].

Jestli se kázání činí, o to se mají s farářem smluviti.

Farář oficiálům oběma stravu na ně náležitou podle deputátu Jeho Milosti Páně jim dávati povinen jest. A oni také všelijakou uctivost v kostele i kdekoliv jinde zachovati má. Proti faráři nic takového dopouštěti se nemají. A podle rubriky³¹⁴ při kostelích s naučením farářovým držeti a konati mají.

Oficiáles takto se ve škole při vyučování a i při zvonění k pohřbům i jiné své povinnosti [chovati] mají.

Pan farář, páni *Inspectores*³¹⁵ k nim časně podle snešení mezi sebou do školy dohlídati mají a jich napomínati, voditi k dobrému a pobožnému vyučování byli, předně

³¹² Podruh, námezdní zemědělský pracovník, který bydlel v nájmu u sedláka.

³¹³ Cónon, z lat. *canon, onis*, (původně z řečtiny) církevní zákon, pravidlo, soubor zásad, ustanovení církevního práva.

³¹⁴ Rubrika, z lat. *ruber* červený, původně poznámka v liturgických knihách (obvykle psaná červenou barvou), později označení pro titulek zákona či části knihy.

³¹⁵ *Inspectores*, z lat. *inspecto, are, avi, atum*, znovu se na něco dívat, pohlížet na něco, zkoumat.

Pánu Bohu k poctivosti, jeho slávě božské a jim oficiálům k pochvale a rodičům k potěšení.

Rector³¹⁶ povolání svého s pilností ve škole, aby vykonávali též i kantorovi³¹⁷ v kostele zpíváním nápomocen byl.

Fol. 17v

Kantor též ve škole povolání své muzice, i co náležitého jest ku pomoci *Rectorovi*, aby byl a každého čtvrt léta *Examen*,³¹⁸ čemu dobrému a pobožnému dítky se vyučují při přítomnosti faráře a *Inspectorův*, aby držen byl tak, aby řečeno od obecního lidu nebylo, že se nad tím nade vším žádného bedlivého pozoru nedrží.

Od dítek {od dítek} placení na quartály, jak předešlým oficiálům se platilo. Tak také bez odkládání a častého napomínání jeden každý souseď od svých dítek s poděkováním povinen jest oficiálům platiti.

Též oficiáles nepřikladného a zbytečného vožírání, toho aby se se vši bedlivostí jsa rozumní mládenci vystříhali a se nedopouštěli. A jestliže by kterýkoliv z nich obou dvou takového čeho se dopustil a na své povolání paměti neměl, v hospodách po šenkovních domech trajral, nepřikladně proti Pánu Bohu i dobrým lidem sobě počínal, tehdy má slušně ztrestán bejti a potom *Extra tempus*³¹⁹ má mu odpuštění dáno bejti. Aby pro takové dočinění majíc naučení jiné z takových nepřikladů vyvozovati a sám kdyby se toho dočinil v žádném dobrém příkladu, v tom by zůstaven bejti nemohl a nemá.

Ze strany zvon[íkův]. Kdyby který souseď aneb souseďa umřela, těm osobám velkým zvonem má se potrhati a potomně, když se všechno skrze pulzy všemi zvony vykoná, od zvo-

³¹⁶ Rector, z lat. *rector, oris* rektor, představený církevního ústavu.

³¹⁷ Kantor, z lat. *cantor, oris*, zpěvák, hráč.

³¹⁸ Examen, z. lat. *examino, examinare*, zkoušet.

³¹⁹ Extra tempus, *extra* na vnější straně, vně, vyjma, kromě, mimo; *tempus, oris*, čas, doba, chvíle.

Fol. 18r

nění při Matce Boží dáváno bejti má 18 g[rošů] míš[eňských]: a z toho náleží knězi 2 g[roše], kostelníkům od potrhání velkým zvonem po 3 g[roších] a od prostředního zvonu potrhování po 2 g[roších].

Přespólním lidem, krom kteří by odkazem k tomu záduší zdejšímu dobře učinili, tomu se též velkým zvonem potrhovati může. Ženám, dětem přespólním, těmto taktéž ze slušných platů propuštění býti nemá.

Při svatém Václavě od zvonění i pochovávání: žákům 4 g[roše], knězi 1 g[roš].

U svatého Jana též od zvonění žákům 4 g[roše].

Proti povětrí zvonění. Poněvadž na to manipulaci *officiáles* od okolních, kteří sem náležejí, mají toho pilně še[třiti] {třiti} jsou povinni, aby skrze takové zvonění povětrí ška[...] jsouc nim k modlitbám svatým vzbuzený. Při týž sám Pán Bůh svejm svatejm požeňáním božským od nás zahnatí a oseníčka všeho na poli i nás všech při živnůstkách ochraňovati a ode všeho takového zlého zachovati ráčil. Amen.

Též nazad v těchto knihách hledej [*In*]structi, co se ze vsi knězi desátku dáva. {viz fol. 88.}

Fol. 18v

Léta Páně

Fol. 19r

{ 123 } **Léta Páně 1584** stala se jest smlouva celá a dokonalá mezi panem purkmistrem a pány rady obojí a Vítem Máchovým³²⁰ ze vsi Lužic³²¹ o směnu rybníčka v Brusným.³²²

A to smlouva taková, že jsou obec netholická Vítovi Máchovi, ke dvoru jeho za ten rybníček, grunt postoupili, slove Vackovský při průhonu,³²³ který j[es]t do Brusného. Kromě průhonu kus sobě ho vymluvili, aby se jemu škoda nedělala ani obci. A k tomu Vítovi přidali 5 [kop] míš[eňských] a Vít Mácha nebo budoucí na tom dvoře: což by se

³²⁰ Vít Mácha, hospodář z Lužic.

³²¹ Lužice, obec leží zhruba 2 km jižně od Netolic, první zmínka o obci pochází z roku 1400.

³²² Brusný, malá vesnička ležící v Brusenském lese mezi městem Netolice a Lhenicemi.

³²³ Průhon, cesta, která slouží pro vyhánění dobytka např. na pastvu nebo k napajedlu, tedy pruh území ohrazený proti pronikání dobytka na okolní pozemky, zpravidla dřevěnou ohradou.

mimo po vejšku a opravu toho rybníka vodou nevytopilo, trávou mají svobodně, též do vody užívati a plat úroční a berní jeden za druhéj.

Fol. 19v

Poznamenání, co se má přijíti z města Netolic, z městys Lhenic i z vesnic summy na skoupení dvou koní vorných, rozpar na šaty jednoho pacholka podle uložení jakž níže.

Ve čtvrtek po svatém Linhartu Anno ~~1696~~. {1596}.³²⁴

Z města Nettholic	24 [kop]
Z městys Lhenic	13 [kop]
Z Mahouše	7 [kop]
Z němčického úřadu ³²⁵	5 [kop] 24 g[rošů]
Z sedlovského úřadu	10 [kop] 40 g[rošů]
Z lužického	5 [kop] 52 g[rošů]
Z hrbovského ³²⁶	4 [kopy] 16 g[rošů]
Z újezdeckého ³²⁷	10 [kop] 5 g[rošů]
Summa příjmu	88 [kop] 17 g[rošů]

Fol. 20r

Vydání z napřed psaného příjmu.

Do Nestanic ³²⁸ Koubkovi ³²⁹ za 1 kůň	16 [kop]
Do Mahouše Štěrbovi ³³⁰ za 1 kůň	23 [kop]
Panu Matějovi z Veveří ³³¹ za 1 kůň	18 [kop]
Do Lhenic Umřelovi ³³² [?] za 1 kůň	26 [kop]
A[ugit]	83 [kop] míš[eňských]

³²⁴ 8. listopadu 1696. Respektive 7. Listopad 1596.

³²⁵ Němčice, nejvýchodnější obec prachatického okresu, zhruba 6 km východně od Netolic.

³²⁶ Hrbov, část městyse Lhenice v okrese Prachatice asi 3,5 km na sever od Lhenic.

³²⁷ Újezdec, současný název Třešňový Újezdec část městyse Lhenice, asi 3 km na jihovýchod od Lhenic.

³²⁸ Nestanice, vesnice zhruba 7 km severně od Netolic.

³²⁹ Koubek, hospodář z Nestanic.

³³⁰ Štěrba, hospodář z Mahouše.

³³¹ Matěj z Veveří, nepodařilo se blíže určit.

³³² Umřel, hospodář ze Lhenic.

Fol. 20v

Fol. 21r

Valentina zámečníka³³³ s manželkou jeho paměť sepsána o sjití manželském v městě Netolicích i zplození synův jejich.

Léta Páně 1610, ve středu po památce Nanebevstoupení Krista Pána,³³⁴ za úřadu purkmistrského pana Pavla Nejhouzara³³⁵ i obojího úřadu Valentin zámečník, v té plnosti radě dožádal se jest náležitě za poznamenání společného řádného sjití manželského s Annou, manželkou jeho. Kteréžto potvrzení skrze správce církevního v kostele farním, zde se jest stalo. A z tohoto oznámeného manželstva jsou zplozeni synové Kašpar a Štěpán. Svědkové toho jsou Brikcí truhlář,³³⁶ Mikuláš Valášek, Matthouš Prázdenj, Vácslav Meliš,³³⁷ spolusousedé a někteří radní naši. Jmenované osoby, obzvláště před námi dle práva a zřízení zemského vysvědčili, že z téhož pořádného manželstva dotčení dva synové zplozeni jsou. A když jim koliv, neb jednomu z nich potřeba jich ukazovati bude žádosti a na vysvětlení, takové tolikéž i podle vědomosti naší list pod pečeti města našeho vydati se má. Pro budoucí paměť těmito knihami městskými netolickými pamětnými na pořizení a jisté dovolení naše k žádosti osob psaných a jich rellaci jest poznamenáno skrze Jana Meliše,³³⁸ toho času písaře radního. Léta a dne svrchu psaného.

Tohoto zápisu výpis s dovolením pánův radních města Netolic jest vydán k žádosti Valentina zámečníka. Jan Meliš.

Fol. 21v

³³³ Valentin, zámečník, měšťan města Netolice.

³³⁴ 26. květen.

³³⁵ Pavel Nejhouzer, purkmistr, městský radní, měšťan města Netolice.

³³⁶ Brikcí, truhlář, měšťan města Netolic, rovněž Brichcí.

³³⁷ Vácslav Meliš, nepodařilo se blíže určit.

³³⁸ Jan Meliš, městský písař v Netolicích.

Fol. 22r

Snešení ze strany cechmistrů a mistrů řemesla sladovnického. {156}

Léta Páně 1609 v pondělí u vigilií Narození Panny Marie.³³⁹ Podle snešení pánův purkmistra a rady starších obecních a vši obce města Netholic, majestát cechmistrům a mistrům řemesla sladovnického, kterýž jim předešle do věže schován byl, jest na žádost jich vydán. Kteříž to připověděli řemeslem svým jednomu každému chudému i bohatému věrně posluhovati a proti obci i obdarování jich nic před sebe nebrati. Čímž to z jistého poručení urozeného pana Zigmunda Turnovského z Turnštejna,³⁴⁰ toho času J[eho] C[těné] V[rchnosti] hejtmana panství Krumlovského, pro radu, pomoc a vzdělání toho dobrého řádu dvě osoby, jeden z prostředku pánův radních a druhá ze starších obecních, aby vždycky při každé schůzce mezi nimi přítomni bývaly, jsou přidány. A ten způsob neměnitelně na budoucí časy, aby zachováván byl, jest nařízeno. A to pro budoucí paměť do knih těchto pamětních zapsáno. *Actum* v městě Netolicích léta a dne svrchu psaného.

Léta Páně 1629 tento nadepsaný artikul sladovnický v plnosti obce s povolením jest obnoven. A poněvadž pánův sladovníkův nemálo jest, zvolen jest za cechmistra pan Jan Škopek³⁴¹ a k nim přidány jsou osoby k dohlídání a zpracování těch věcí: urozený pan Jan Grejnar z Veverí a z Mysletína³⁴² a p[an] Jiří *Martius*, p[an] Jan z Lovoše,³⁴³ pan Urban Mokrý.³⁴⁴ *Actum* den památný Dušiček *ut supra*.

Fol. 22v

Fol. 23r

Mezníci na Slouni.³⁴⁵

1. Jdouce od dědiny Šípalovi a Leptáčských do lesa jest okolo 25 kročejuv dub, na něm kříž ke straně polední obrácený.

³³⁹ 7. září.

³⁴⁰ Zikmund Turnovský z Turnštejna, hejtman Krumlovského panství.

³⁴¹ Jan Škopek, sladovník, mlynář, měšťan města Netolice.

³⁴² Jan Grejnar z Veverí a z Mysletína, urozený pán.

³⁴³ **Jan Felix z Lovoše**, Rektor netolické městské školy, měšťan, literárně činný.

³⁴⁴ Urban Mokrý, městský radní, purkmistr, měšťan města Netolice.

³⁴⁵ Slouně, osada nedaleko Netolic, směr Bavorov.

2. Od toho tlustší dub, na něm dva + od onoho padesáté kročejův.
 3. Dub též blízko nad dědinami leptáčskými,³⁴⁶ na něm dva + od onoho okolo 74 kročejův.
 4. Dub od prvního okolo 78 kročejův, na něm dva +.
 5. Odtud okolo osmi kročejův jest kámen v zemi, na něm jeden + obrácený ke straně západní.
 6. Odtud okolo 20 kročejův kámen, na něm + vzhůru.
 7. Od těch se dává na stranu pravou, šikmo jdouce cestou okolo 54 kročejův leží kámen polevé straně, na něm + obrácen k Leptáči.
 8. Též po levé straně kámen nížkej, na něm + vzhůru. Od prvního okolo 14 kročejův.
 9. Po též straně levé okolo 40 kročejův leží kámen, na něm + k polední straně.
 - X. Při samé cestě proti rybníčku okolo 57 kročejův kámen, na něm + vzhůru.
 11. Na samou koleji kámen v zemi proti rybníčku, na něm + vzhůru, od prvního okolo 25 kročejův.
 12. Vohnilý pařez při něm hromádka kamení, od prvního okolo 60 kročejův.
 13. Velký dlouhý kámen, od prvního okolo 40 kročejův, na něm + vzhůru.
- {mezníky mezi Slouní a oborou}

Fol. 23v

14. Od toho velkého mezníku jdouce okolo 72 kročejův leží kámen nad hradbou, na něm + vzhůru.
15. Kámen nížkej, na něm kříž vzhůru, od prvního okolo 50 kroče.
16. Kámen ostrý, od prvního okolo 8 kročejů, na něm + k východu.
17. Dubec starý, na něm + zarostlý ke straně západní okolo 37 kročejův od prvního.
18. Sosny od onoho okolo 17 kročejův, na ní + k západní straně.
19. Kámen v zemi od té sosny okolo 24 kročejův, na něm + na západ obrácený.
20. Od prvního tři kameny špičatý, na jednom + k východní straně.
21. Od těch se uhýbá k západu, jest sosna velká na mezi, od těch kamení okolo 35 kročejův, na ní + obrácený mezi západ a polodne.
22. Odtud jdouce na západ okolo 120 kročejův jest kámen špičatý na něm + k polednímu a na sosnice při něm druhý, též na poledne.

³⁴⁶ Leptáč, obora, kterou nechal zbudovat Jan Krčín a na místě které později vznikl renesanční zámek Kratochvíle.

23. Kámen sazený od oněch okolo 65 kroče: na něm +.
24. Sosna od toho, od toho okolo 4 kročejů, na ní + k polednímu.
25. Nad hradkou kámen špičatý mezi kamením onen + vzhůru od té sosny okolo 71 kamene.
26. Odtud dělí hradka a potůček až k březině, na břehu přední mezník od prvního okolo 270 kročejův.

Fol. 24r

27. Odtud jdouce k východu na vrch okolo 47 kro[čejův] kámen sazený, na něm + vzhůru.
28. Jdouce přece na vrch kámen, na něm + vzhůru.
29. Vycházejíc na vrch kámen, podle pařezu sosnového od prvního okolo 68 kročejův, na něm + vzhůru.
30. Odtud jdouce cestou podle hradby na uhlí, kámen od prvního okolo 181 kročeje, na něm + k půlnoci.
31. Tu v rohu dědin třebáňských hromada kamene, od něho okolo 71 kročeje. {as 1619-21}

Fol. 24v

My purkmistr a rada města Netolic majíc to v bedlivém povážení v příčině nedorozumění, které jest mezi Martinem Tichým³⁴⁷ a Benešem Jíchou,³⁴⁸ sousedy města Netolic, o slova některá, vztahující se k nářku poctivosti vznikly. Poznali jsme, že strany toliko zbytečně zaneprázdnění právu činiti by chtěli. Z kteréžto příčiny touto ubrmanskou vejповědí takto to moříme a věc přivozujeme. Beneš Jíchů Martina Tichého, spolusouseda svého, že vždycky za dobrého a poctivého člověka drží a držeti bude. Budoucně v tom se jest ohlásil. V plnosti radě a toho rukou podáním potvrdil, prosíc ho Martina Tichého, aby mu to, v čem jest mu řečí ublížil, odpustil. Však obě strany na jich poctivostech se na časy budoucí opatrují a toho ničímž zlým ani sobě sami, ani žádný jiný pod propadením pokuty 20 [kop] míš[eňských] vyzdvyhovati

³⁴⁷ Martin Tichý, zřejmě švec, osedlí v Netolicích.

³⁴⁸ Beneš Jícha, nepodařilo se blíže určit.

nemají. Což pro lepší stálost do knih městských pamětních netolických se pořádně poznamenalo. *Actum* ve středu den svatého Mansvéta léta 1608.³⁴⁹

Fol. 25r

Jakož jest rozepře právní o nárek cti mezi Kateřinou Vrabcovou³⁵⁰ a Pavlem Nejhouzarem, p[anem] Šebestiánem³⁵¹ Mollerem na místě manželky jeho, Václavem Nejhouzarem,³⁵² též na místě manželky jeho, vznikla. Tu my purkmistr a rada města Netholic pováživší a uznávaje, že by to z nějakých klevet a darevných řečí pošlo, k tomu jsme obě strany podle povinností našich přivedli, že jsou k porovnání přátelskému právy to vše v moc uvedli a podali. Z té příčiny, co jest koliv mezi stranami vzešlo, to vše mezi nimi touto ubrmanskou smlouvou a vejповědí moříme, kazíme a na věčnou nepaměť uvozujem. Obě strany na poctivosti dobře opatrujice, tak aby před jízlivými a hanlivými lidmi nyní i na časy věčné, pokoře dobrého užití mohli. Stalo se v plnosti rady města Netholic *ultima Augusti A[nno] 1629.*³⁵³

Fol. 25v

Fol. 26r

Majestát na obnovení privilegií všech čtyř stavův Království českého.

My Ferdinand druhý,³⁵⁴ z Boží milosti volenej římskej císař, po všechny časy rozmnožitel říše, uherský, český, dalmatský,³⁵⁵ charvátský³⁵⁶ král, arcikníže rakouské, markrabě moravské, lucemburské a slezské kníže a lužické markrabě vyznáváme tímto listem a všem v známost uvozujeme, jakož vědomě zjevně jest, kterak jest se království

³⁴⁹ 3. září.

³⁵⁰ Kateřina Vrabcová, nepodařilo se blíže určit.

³⁵¹ Šebesta Moller, městský radní, purkmistr, měšťan města Netolice.

³⁵² Václav Nejhouzer, nepodařilo se blíže určit.

³⁵³ Posledního srpna roku 1609.

³⁵⁴ Ferdinand II. Štýrský (1578 – 1637) z rodu Habsburků, císař římský, král český, uherský a chorvátský, arcivévoda rakouský.

³⁵⁵ Dalmácie, historické území při východním pobřeží Jaderského moře, dnes rozdělené mezi Chorvatsko a Černou Horu.

³⁵⁶ Chorvátské království, na pobřeží Jaderského moře na pomezí střední a jižní Evropy.

naše dědičné, české času nedávno pominulého proti nám *in forma universitatis*³⁵⁷ mocně zprotivilo i ohavnou a takovou *Rebelii*³⁵⁸ začalo, že jsme též království naše dědičné, české, z donucené potřeby, znamenitými válečnými vejpravami s vynaložením vší možnosti naší [sla]vného domu našeho zase s pomocí Pána Boha mečem dobyli a je pod naší moc uvedli. Pročež bychom slušně všecky témuž království náležející *privilegia*,³⁵⁹ pokudž a jak daleko se ty na stavy Království českého obecně aneb *universitatem*³⁶⁰ jejich vztahují, zvýšiti a vyzdvihnouti mohli [...] vzhledše na stálou věrnost některých obyvatelův [našich] Království českého, kteří raději svou vlast opustili, [kteří se] proti nám postavili, též také že již na něčím [...] jmenované Království české, muže naše svaté sou[ci]tedlné kattholické přistou[pili] i mnozí z věrných [našich] a ze služebníkův našich se v něm osadili. Za kterýmižto [příči]nami jsme se z přirozené dobrotivosti a milostivosti po bedlivém toho všeho uvážení na tom ustanoviti ráčili, aby svrchu psané

Fol. 26v

Království české zase v jisté starý, jakž naše Obnovené zřízení zemské to v sobě šířeji obsahuje a zavírá, vyzdviženo býti a všecka všelijaká *privilegia*, obdarování, svobody a majestáty, jenž by proti témuž Obnovenému zřízení zemskému nečelily.

Jakož pak všechno to, co tak jakž dotčeno proti takovému zřízení zemskému jest a obzvláště dva za kralování císaře Rudolfa, toho jména druhého, slavné paměti od osob, jenž se pod obojí jmenovaly. Vynucené majestáty, první na náboženství a druhý na upuštění od všelijakých pokut, stvrzení statkův za věci neplatné a již zrušené vyhlašujeme, držíme a máme bez překážky jednoho každého člověka užívati a na ně se těšiti mohli, též také mocí listu tohoto našeho císařského a královského sna, před položenou vejminkou a vyhražením všechna a všelijakých slavných předkův našich, stavům téhož Království českého společně jako i jednomu každému stavu rozdílně, obzvláště pak stavu panskému. V létu tisícím pětistým druhým, ve středu před nedělí

³⁵⁷ *In forma universitatis*, *in*, *v*, *ve*, *na*, *mezi*; *forma*, *ae*, *tvar*, *vzhled*, *podoba*; *universitas*, *atis*, všeobecnost, veškerenstvo, souhrn.

³⁵⁸ *Rebelie*, z lat. *rebellio*, *onis*, vzpoura, odboj povstání, forma boje proti vládnoucí vrstvě, či okupující armádě armádě, kterého se účastí zpravidla větší část obyvatelstva.

³⁵⁹ *Privilegia*, z lat. *privilegium*, *ii*, zákon, zvláštní právo, výsada.

³⁶⁰ *Universitatem*- z lat. *universitas*, *atis*, všeobecnost, veškerenstvo, souhrn.

postní *Reminiscere*,³⁶¹ nadaná a propůjčená *privilegia*, práva a svobody, kteréž by jakž s vrchu dotknuto, proti témuž zřízení zemskému novému nečelili. A že jsme o nich jiné nařízení neučinili, schvalujem, obnovujem a potvrzujem, prikazujíce za nás i za dědice naše budoucí, krále české, že všecky čtyry stavy i celou obec téhož království našeho dědičného českého, též také každý stav obzvláště při jejich p[ráve]ch, spravedlnostech a dotčeném od nás Obnoveném zřízení zemském ochraňovati a zachovati chceme.

Nechceme také žádné berně a daně od poslušných stavův našich jinačeji, nežli na sněmích podle artikule

Fol. 27r

v témž zřízení zemském pod literou A. 5. položeného, žádati. A mimo to, co by tak kdy stavové svolnili nám jiných daní a berní neukládati. Též nechceme na žádnou osobu ze stavův království našeho dědičného českého a [všech]na statky jich *de facto*³⁶² neb moci sahati, než jednoho každého u jeho právě slyšeti a po rozeznání té věci podle p[rá]va a spravedlnosti kráčetí.

A poněvadž jest nedílnosti v náboženství, největší příčinu k té minulé *Rebelii* podala, tehdy chceme a máme všecky stavy svrchu psaného království dědičného našeho českého v jednotě církve svaté římské katolické zdržeti a zachovati a žádné jiné víry a náboženství, neb provozování jeho v témž Království českém netrpěli. Nýbrž, kteří ještě, k nahoře jmenované víře katolické nepřistoupili, je náležitými prostředky k to[mu] přivéstí dáti, tak aby v jednotě víry a mysli pozná[...].íce, předně Pánu Bohu všemohoucímu a nám tím lépeji sloužiti a tedy obecné dobré a užitečné fedrovati mohli.

Naposledy chceme také každého času strany mince nařízení takové učiniti, nimž by obecnému dobrému v témž Království českém dobrými hodnými penězi s pomůženo býti, též skrze to živnosti a obchody lidské vzrůst svůj bráti mohli. Tomu na svědomí pečeť naší císařskou větší k tomuto listu a majestátu sme přivěsiti rozkázali a v něm se vlastní rukou podepsati ráčili. Dattu[m v] městě našem Vídni³⁶³ v sobotu po slavném hodu Soslání Ducha s[vatéh]o v apoštoly. Jinak dvacátého devátého dne měsíce Máje léta od narození Syna Božího tisícího šestistého dvacátého sed[mé]ho a království

³⁶¹ Reminiscere, druhá neděle postní, 26. únor.

³⁶² De facto, *de*, předložka s ablativem; facto z lat. *factum*, *i*, čin, skutek, výkon => podle skutku, ve skutečnosti, v praxi.

³⁶³ Vídeň, sídelním městem Habsburků v současné době hlavní město Rakouska.

Fol. 27v

našich římského osmého, uherského devátého a českého desátého počítajíc. Ferdinand.

Ad mandantum Sa[crae] Caes[areae] Majestatis proprium.

Sdenco A[dalbert] prin[ceps] de Lobcovicz,³⁶⁴ S[ummus] R[egni] Bohemiae
Cancelarius. {1627}

Fol. 28r

{odúmrť, 66} **Na odúmrť Confirmatio.**³⁶⁵

My Vilém z Rožmberka,³⁶⁶ správce a vladař do[mu] rožmberského, nejvyšší purkrabě pražský, jménem naším i také pana Petra Voka,³⁶⁷ bratra našeho nejmilejšího i všechněch dědicův a budoucích našich, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi kdežkoli čten nebo čtoucí slyšán bude, že jsou před vstoupili před nás moudří a opatrní purkmistr a konšelé i na místě vši obce města našeho Nettholic poddaní, věrní naši milí a prositi jsou nás pokorně, abychom obtížení odúmrti z nich sňali a je v tom obdařiti a osvoboditi ráčili.

I znamenaje My jich prosbu pokornou i také slušnou a před očima majíce jich poslušenství a věrné proti nám zachování majíce také žádost, aby v časech budoucích, v časné živnosti a ve statku skrze takové obdaření a osvobození tím lépe a více rozmnoženi byli a nám a budoucím našim, v potřebách našich dostatečněji posluhovati a hoditi se mohli.

I také, aby přátelé jedni po druhých nedělný po příbuzenství na panství našem v témž městě Netholicích užívali s dobrým a věčným rozmyslem s radou našich v[ěr]ných milých v jich prosbě své je uslyšeli. Majíce toho plnou moc a svobodu, jakožto mocný správce a vladař domu rožmberského a pán téhož města N[etho]lic, zvláštní milosti takové obtížení odúmrti a nezvoli, v kteréž jsou obeznali z nich jsme sňali a snímáme a je, i všechny jich dědice a budoucí, obojího pohlaví, v městě našem napřed psaném obývající

³⁶⁴ Sdenco Adalbert Poppel de Lobkovic, (1568-1628) nejvyšší kancléř, český šlechtic a politik.

³⁶⁵ Confirmatio, z lat. *confirmatio, onis*, upevnění, tvrzení, upokojení, potvrzení.

³⁶⁶ Vilém z Rožmberka, (1535-1592) český politik a představitel českých stavů ze šlechtického rodu Rožmberků, majitelem netolického panství.

³⁶⁷ Petr Vok z Rožmberka, (1539-1611) český politik a představitel českých stavů ze šlechtického rodu Rožmberků majitelem netolického panství.

Fol. 28v

z takového odúmrtního obtížení vysvobodili jsme a mocí [list]u tohoto osvobozujem, obdařujem a tuto milost činíme. Na takový ovšem způsob, aby všichni obyvatelé téhož města našeho Nettholic, obojího pohlaví, všecken svůj statek a zboží mohovité i nemohovité, kterýmž by jmény mohlo jmenováno bejti, kteréž mají, aneb míti by mohli, svobodně prodati, dáti, odkázati, o něm kšaftovati³⁶⁸ všecken pos[po]lu nebo rozdílně, a to za zdravého života neb na smrtelné posteli, komuž by a kdo by kolivěk chtěli.

Pakli by, kdo o svém statku žádného zřízení neb kšaftu učiniti nechtěl nebo zanedbal, aneb skrze náhlost smrti z tohoto světa dopuštěním božím bez kšaftu sešel a děti buď mužského neb ženského pohlaví po sobě pozůstavil, kteříž by jinde kdekolivěk, kromě města našeho Netolic obydli své měly a chtěly by s jinými dětmi, aniž by, kteří v tu v Nettholicích pozůstaly toho statku otce svého požívati, tehdy se do Nettholic, města našeho přibrati a tu předkem osaditi, a tak potom podle práva města toho statku užiti a s ním ostati mají.

Pakli by žádných dětí po sobě nepozůstavil, tehdy takový statek všecken mohovitý i nemohovitý, aby připadl na nejbližšího přítele jeho přirozeného, kterýž by s městem pomicky a hlasen trpěl. Pakli by tu žádného přítele přirozeného nebylo, aneb byl-li by kde jinde bližší přirozený přítel po krvi a chtěl toho statku dle příbuznosti krve, před těmi, kteří by tu v Nettholicích

Fol. 29r

městě našem byli užiti. Tehdy se nejprve do Nettholic přibrati a tu osaditi, a tak potom toho statku právem přirozeným nápadem užiti a s ním tu ostati má, bez naší i všech dědicův a budoucích našich překážky, všelikteraké, neb již po tento den od datum listu tohoto dále úředně odúmrt' z svrchu psaného města na věčnost nemá brána bejti.

Kromě toliko, jestliže by se přihodilo, že by kdo umřel bez kšaftu ani žádných přátel po něm nikdyž nebylo, tehdy, aby takový statek po něm pozůstalý na potřebu vychování lidí chudých ve špitále tu v Nettholicích, anebo na opravu téhož špitála, ku polehčení jeho duši obrácen byl, než kde jí jsou dvorové a mlejny viné [?]. Před městem svrchu psané osvobození přijati nejsou, ale v takový povaze zůstaví, jakož jsou, byly od starodávna.

³⁶⁸ Kšaftovati, obchodovat a odkazovat svůj majetek.

Chtíce tomu konečně, aby při též milosti a obdaření svrchu psaní obyvatelé města našeho Nettholic od nás, pana bratra našeho i všechněch budoucích našich dědicův i jednoho každého bez přerušeni zachováni byli, nyní i na časy budoucí věčné.

Tomu na svědomí a potvrzení toho všeho pečeť naší, jistým naším vědomím, vlastní svou rukou se podepsavše. Poručili jsme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán a psán na hradě Pražském, v úterý den svatého Havla, léta Páně patnáctistého sedmdesátého šestého. Vilém z Rožmberka ruku. {1576}

Fol. 29v

{123} **Na jarmark svatojánský.**

My Ferdinand, z Boží milosti římský král, po všechny časy rozmnožitel říše a uherský, český, dalmatský, charvátský král, infant v Hispánii,³⁶⁹ arcikníže rakouské, markrabě moravské, lucemburské a slezské kníže, lužický markrabě, oznamujem tímto listem naším, že sme od urozeného Petra z Rožmberka a na Krumlově, věrného našeho milého, pokorně prošeni, abychom městečku jeho Nettholicím jeden jarmark roční dáti a znovu vysaditi ráčili. K jehožto snažné prosbě nakloněni jsouce, s dobrým rozmyslem naším, jistým vědomím, mocí královskou v Čechách k tomu jsme povolili a svrchu psanému městečku Nettholicím a obyvatelům v něm, jeden jarmark roční na den svatého Jana Křtitele³⁷⁰ božího dáti ráčili. A tímto listem dáváme a znovu vystavujeme, tak aby toho jarmarku na ten čas vejš dotčený s osmi dny pořád zběhlými, frejlinkem obyčejným, obyvatelé již psaného městečka Nettholic, nynější i budoucí, měli držby a jeho užívati tím vším způsobem jako jiné městečka v Království českém svých jarmarků užívají, buď z práva neb obyčeje, a to bez naší, budoucích kralův českých i jiných všech lidí všelijakých překážky.

Fol. 30r

Protož příkazujem všem obyvatelům a podd[aným] našim ze všech stavův Království českého, nynějším i budoucím věrným milým, abyšte v užívání toho jarmarku napřed psaným obyvatelům městečka Nettholic nepřekáželi, ani komu jinému překážek činiti dopouštěli. Nýbrž je tak dobře nynější jako budoucí při svrchu psané milosti a obdarování našemu nepomšitedlně nyní i v budoucích časích zachovati, jináče nečiníc.

³⁶⁹ Hispánie, historické území nacházející se na Pyrenejském poloostrově.

³⁷⁰ 24. červen.

Však proto chtějí, aby toto naše znovu dání a vysazení toho jarmarku jednomu každému bez újmy na jeho spravedlnosti bylo.

Tomu na svědomí pečet' naší královskou k listu tomuto přivěsit jsme rozkázali. Dán na hradě Pražském, v sobotu po svatém Diviši,³⁷¹ léta Božího tisícího pětistého čtyřicátého čtvrtého a království našich římského čtrnáctého a jiných osmnáctého. Ferdinand. {1544}

Fol. 30v

Fol. 31r

Léta Páně 1625 den svatého Havla, podle jistot kteréžto *Repositi*³⁷² truhlice obecní zůstávají po n[ebožtíku] Vítovi. Hrabínový peníze osobám těmto jsou propůjčeny jakž níže.

P[anu] Vácslavovi Nejhouzarovi	7 [zlatých] 30 kr[ejcarů],
P[ánům], P[ánům], P[ánům] města Netolic	24 [zlatých],
Šebestiánovi Vatkovskému ³⁷³	15 [kop] 25 g[rošů],
Janovi Vatkovskému ³⁷⁴	12 [kop] 51 g[rošů].

Fol. 31v

Fol. 32r

Léta Páně 1630 16. Aprilis, zvoleni jsou osoby v plnosti obce na místě a k ruce jich dobrému. Jakž jest celá obec města Netolic od pana Jiřího Martiusa na poctivosti a dobrém jménu velmi ztenčena, aby o to s ním právně na místě vši obce činiti měli, čemuž všeccka obec povolení své s rukou všech dáním povolila. Jsou nařízení tito. Jako slovnutný pan Mikuláš Hronek, Pavel Nejhouzar, Melichar Krása,³⁷⁵ Izechiel Paulín,³⁷⁶ Jan Dvořák, Mikuláš Zihávka.³⁷⁷ *Actum ut supra.*

³⁷¹ 14. říjen.

³⁷² *Repositi*, z lat. *repono, ere* zpět položit, uložit, vložit.

³⁷³ Šebestián Vatkovský, nepodařilo se blíže určit.

³⁷⁴ Jan Vatkovský, Vadkovský, kolář, měšťan města Netolice.

³⁷⁵ Melichar Krása, městský radní, inspektor, měšťan města Netolice.

³⁷⁶ Izechiel Paulín, městský radní, rychtář, měšťan města Netolice.

³⁷⁷ Mikuláš Zihávka, městský radní, purkmistr, měšťan města Netolice.

Prokurátora³⁷⁸ neb řečníka páni obce v té při zvolili sobě p[ana] Jana Felixa Jelínka z Lovoše, souseda města Nettholic.

Fol. 32v

Fol. 33r

Léta Páně 1630 9. dne měsíce října. Matěj Doudlebský³⁷⁹ přiznání učinil, jakož jest svou legitimu³⁸⁰ v městě Nettholicích při knihách městských spolu s Alžbětou Vilíkovou,³⁸¹ sestrou svou, každoročně po vejduňcích,³⁸² bráti měl. To, že jest sestra jeho Alžběta Vilímková od něho vše, což by na něj spravedlnosti jeho náleželo skoupila a jemu na hotově zaplatila tak, že s ní ve všem spokojen po všecky časy býti připovídá. Z ničehož ji a budoucí jich napomínati nemůže, pročež ji touto kvitancí³⁸³ kvituje nyní i na časy budoucí a věčné. Stalo se v domě pana Jiřího Martiusa primátora města Netholic. *An[no] et die ut supra.*

Mikuláš Pacovský³⁸⁴ písař radní.

Fol. 33v

Vejpověď od práva města Netolic učiněná 7. Feb[ruarii] A[nno] 1631.

Jakož jest právní rozepře při právě města Netolic mezi urozeným panem Janem Felixem Jelínkem z Lovoše z jedné a panem Václavem Vorlíkem³⁸⁵ ze strany druhé v příčině Soukupa o nárek cti vznikla. Ačkoliv urozený pan Jan Felix Jelínek z Lovoši předneše jak před ně majetek svůj, listy zachovací, též také kde jest v poctivých službách

³⁷⁸ Prokurátor, z lat. *procurator, oris*, správce, místodržitel. Většinou zastupoval svého pána v obchodech nebo u soudu.

³⁷⁹ Matěj Doudlebský, nepodařilo se blíže určit.

³⁸⁰ Legitimu, z lat. *legitimatío, onis* oprávnění, zmocnění k právním úkonům, podle práva, zákonně, správně.

³⁸¹ Alžběta Vilíková, nepodařilo se blíže určit.

³⁸² Vejruňk, stejně veliké každoroční splátky, též zvané področní nebo gruntovní peníze.

³⁸³ Kvitance, z lat. *quietatio, onis*, písemné potvrzení věřitele dlužníku, že splnil svůj závazek.

³⁸⁴ Mikuláš Pacovský, městský písař v Netolicích.

³⁸⁵ Václav Vorlík, nepodařilo se blíže určit.

zůstával, jak od osvíceného knížete z Lichtenštejna,³⁸⁶ tak i jiných pánů náležitá vysvědčení, z nichž se poznává, že jest se ve všem náležitě a poctivě zachoval. V ničemž poctivosti své dobře zachovalé neublíživší od svého úmyslu jsouce nepoctivosti. Z dotykou nikoliv upustiti nemínil, však na přímlovu poctivých lidí, jak dvojí ctihodného kněze Jana Alexandra Miliusa,³⁸⁷ pana faráře našeho, tak urozeného a statečného rytíře pana Václava Benýdka z Veveří a z Mysletína³⁸⁸ i nás všech to mimo sebe pustil a tu věc právu v moc podal. Pročež my purkmistr a rada města Nettholic poznávaje, že ta věc původem d'ábla skrze zlé a hanžlivé lidi se stala a jmenovanému panu Janovi z Lovošovi veliká křivda v tom učinila. Mezi nimiž to vyzdvihujeme, kazíme, moříme, v nic obracíme a na věčnou nepaměť uvozujeme. Pro jízlivé a utrhavé lidi, urozeného pana Jana Felixa Jelínka z Lovoše touto ubrmanskou vejповědí na poctivosti a dobrém jménu i druhou stranu opatrujíce.

Fol. 34r

Pakli by se toho, kdo mimo tuto vejповěď dopustil a mezi nimi toho, co vyzdvihoval padesáté kop míš[eňských] pokuty se ukládá. *Actum* vejповědi *in curia Netolicensi anno et die supra citato.*

Fol. 34v

Fol. 35r

Léta Páně 1631 21. Martii. Pártl,³⁸⁹ truhlář ohlášení a přiznání učinil v plnosti rady, že nebožtík starej Brykcí i otec jeho z gruntu, Soudnej řečeného, ležící za gruntem Mikuláše Kafky,³⁹⁰ jdouce k Volšovovicím,³⁹¹ každoročně platíval po 1 [kopě] míš[eňské]. Čehož dotvrdili i některé osoby radní, jako urozený pan Jan Grejnar z Veveří a z Mysletína, pan Jiří Martius, pan Jan Slon,³⁹² že to vše v paměti dobré snášejí.

³⁸⁶ Zřejmě Kryštof Pavel hrabě z Lichtenštejna-Kastelkornu (1600-1648) moravský voják a politik, mezi lety 1640 až 1648 zastával funkci moravského zemského hejtmana.

³⁸⁷ Jan Alexandr Milius, farář v Netolicích.

³⁸⁸ Václav Benýdek z Veveří a z Mysletína, do roku 1608 českokrumlovský hejtman.

³⁸⁹ Pártl, truhlář, měšťan města Netolic.

³⁹⁰ Mikuláš Kafka, nepodařilo se blíže určit.

³⁹¹ Volšovice, Olšovice vesnice ležící přibližně 3 km východně od Netolice.

³⁹² Jan Slon, městský úředník, měšťan města Netolice.

Léta Páně 1667 6. [Sebtem]bris jest týž grunt Soudný o nadotčeného platu tý 1 [kopy], skrze složení 20 [zlatých] Capitálu a úroku 12 [zlatých] 51 [krejcarů] – A[ugit] 32 [zlatých] 57 [krejcarů], Janovi Achřentovi,³⁹³ držiteli téhož osvobození, kteréž to peníze p[an] Ondřej Vaněk³⁹⁴ a p[an] Vespucián Nejhouzar³⁹⁵ složil a Jan Křest'ánek,³⁹⁶ kostelník s[vatého] Václava záduší, je k sobě přijal a z nich, jakž kvitancí jeho v knihách městských trhových žlutých Folio 103 vložena, z ní kvituje. A tak více z téhož gruntu k žádnému záduší ani špitálu se od žádného platiti nic nemá. Což pro paměť k žádosti stran jichž se dotýče teď zapsáno jest. Za úřadu purkmist[rského] p[ana] Jakuba Plevky³⁹⁷ v domě [ra]dním u přítomnosti úřadu rychtáře i star[ších] obec[ních] dne 15. [Decem]bris 1684.

Fol. 35v

Fol. 36r

Jakož jest dvojí ctihodný kněz Jerman,³⁹⁸ na ten čas farář města Prachatic,³⁹⁹ k záduší města Netolic odkázal na místě Mandalény manželky své 12 [kop] míš[eňských]. Kteréžto peníze vykázal na Tomášovi Piporovi,⁴⁰⁰ sousedu téhož města Nettholic, a on je podle snešení vši obce každoročně po 1 [kopě] míš[eňské], při času svatého Jiří, vyplácti povinen bude. *Actum* v plnosti rady města Netolic 16. Maii An[no] 1631.

Léta 1631 den svatého Jiří, Tomáš Pipora složil při knihách těchto 1 [kopu] míš[eňskou].

Léta Páně 1636 19. Junii, za purkmistrství pana Šebesty Mollera, Tomáš Pipora položil na spravení špitálu [...].

A[no] 1638 23. Junii Tomáš Pipora položil, na sm[...] kostelníkům, [...].

³⁹³ Jan Achřent, řezník, měšťan města Netolice.

³⁹⁴ Ondřej Vaněk, koželuh, měšťan města Netolice.

³⁹⁵ Vespucián Nejhouzer, nepodařilo se blíže určit.

³⁹⁶ Jan Křest'ánek, kostelník v Netolicích.

³⁹⁷ Jakub Plevka, švec, městský radní, měšťan města Netolic.

³⁹⁸ Jerman, farář v Prachaticích.

³⁹⁹ Prachatice, okresní město v jižních Čechách, leží 35 km západně od Českých Budějovic.

⁴⁰⁰ Tomáš Pipora, nepodařilo se blíže určit.

Fol. 36v

Fol. 37r

{184} **Léta Páně 1588 přepsán byl registřík** tento, skrze kněze Jiříka Myškovina,⁴⁰¹ toho času faráře města Netolic, jakýchkoliv platův z města, z vesnic kostelům zdejšími náležitých. Obilí i co na vychování oficiálů od Jeho Milosti pána obilí, piva, dřev se dává, jakž níže poznamenáno jest.

Z města Netolic jak obec pořádně jde, ten jeden každý, kdo krávy má, povinen jest dáti každému faráři sejr letník,⁴⁰² a kdo nemůže dáti letníku, tehdy z krávy každé po 2 g[roších] míš[eňských] k tomu na svátost po 3 d[enářech]. Slepice z města. Osoby tyto vypravují též každému faráři za rok.

Hoblíkova vdova ⁴⁰³	2
Slaninka vdova ⁴⁰⁴	2
Bára z Kleče ⁴⁰⁵	2
Říha kožišník ⁴⁰⁶	2
<u>Smetanovský letník</u>	
Z Čapkovský chalupy	2
Strachotín ⁴⁰⁷	2
Jakubova vdova ⁴⁰⁸	2
Říha kožišník	4
Králíčková ⁴⁰⁹	2
Viktorinka ⁴¹⁰	2
Slombydlovský Šart	

⁴⁰¹ Jiřík Myškovin, farář v Netolicích.

⁴⁰² Letník, sýr neboli syrný koláč, označení letník získal podle termínu, kdy byl odváděn, tedy na Letnice.

⁴⁰³ Hoblíkova vdova, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁰⁴ Slaninka zřejmě Regina, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁰⁵ Bára z Kleče, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁰⁶ Říha, kožišník, měšťan města Netolic.

⁴⁰⁷ Strachotín zřejmě Jan, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁰⁸ Jakubova vdova, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁰⁹ Králíčková, nepodařilo se blíže určit.

⁴¹⁰ Viktorinka, nepodařilo se blíže určit.

{Šart viz. Brandl p. 334}	2
Doublebská ⁴¹¹	2
Hrubeš	1
Zigkmund ⁴¹²	1

Fol. 37v

Ondrášek	1
Václav Slovák ⁴¹³	2
Michal švec ⁴¹⁴	2
Vít Opavský ⁴¹⁵	2
Ondra Mácha	2

37

Od femere [?] faráři, když se zvoní všemi zvony u všech kostelů 4 g[roše].

Z vesnic desátek i jiné platy a koledy.

Ves Volšovice.

Podzimní po 3 d[enárech], koledu, vejce a letníky. Desátek trojího obilí, žita, ječmene, ova 21 st[rychů], jest sousedův devět.

Lepenka,⁴¹⁶ Jirkovic, Volšovička,⁴¹⁷ Na Jandově, Skola, Sluka,⁴¹⁸ [S]křivánek,⁴¹⁹ Kotlaba,⁴²⁰ ti všichni dávají desátek.

⁴¹¹ Doublebská, nepodařilo se blíže určit.

⁴¹² Zigkmund, nádeník, osedlí v Netolicích.

⁴¹³ Václav Slovák, též Slováček, městský úředník v Netolicích.

⁴¹⁴ Michal, švec, měšťan města Netolic.

⁴¹⁵ Vít Opavský, nepodařilo se blíže určit.

⁴¹⁶ Lepenka, ze vsi Olšovic nepodařilo se blíže určit.

⁴¹⁷ Volšovička, ze vsi Olšovic, nepodařilo se blíže určit.

⁴¹⁸ Sluka, ze vsi Olšovic, nepodařilo se blíže určit.

⁴¹⁹ Skřivánek ze vsi, Olšovic, nepodařilo se blíže určit.

⁴²⁰ Kotlaba, ze vsi Olšovic, nepodařilo se blíže určit.

Fol. 38r

Ves Hlava[t]ce⁴²¹ **s Hláskou**⁴²² žita, ovsu 27 str[ychů], koledu, letníky, podzimní⁴²³ a vejce.

	žito [čtvrtek]	oves [čtvrtek]
Svoboda ⁴²⁴	5	5
Rynda ⁴²⁵	2	2
Tesař ⁴²⁶	3	3
Kolafa ⁴²⁷	2	2
Sláma ⁴²⁸	3	3
Kašpar ⁴²⁹	4	4
Kouba ⁴³⁰	2	2
Mikeš ⁴³¹	4	4
Valenta ⁴³²	4	4
Rychlý ⁴³³	2	2
Jíra Bezděk ⁴³⁴	2	2
Rečka ⁴³⁵	2	2
Na žitnýho	3	3

⁴²¹ Hlavatce, obec v okrese České Budějovice v mírně zvlněné krajině Zbudovských Blat, 5 km severovýchodně od Netolic.

⁴²² Hláška, osada, část obce Olšovice v okrese Prachatice, asi 1 km na sever od Olšovic.

⁴²³ Podzimní, sýr, syrný koláč, označení podzimní získal podle termínu, při kterém byl odváděn.

⁴²⁴ Svoboda, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴²⁵ Rynda, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴²⁶ Tesař, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴²⁷ Kolafa, z Hlavatec, asi Mikoláš, šafář v sedlovitém dvoře.

⁴²⁸ Sláma, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴²⁹ Kašpar, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³⁰ Kouba, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³¹ Mikeš, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³² Valenta, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³³ Rychlý, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³⁴ Jíra Bezděk, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³⁵ Rečka, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

Mikuška ⁴³⁶	2	2	
Šanbar ⁴³⁷	2	2	
Zeman ⁴³⁸	2	2	
Žák ⁴³⁹	3	3	
Vovesnej ⁴⁴⁰	1	1	
Martin ⁴⁴¹	3	3	
Kahovej ⁴⁴²	3	3	
	13 ½	13 ½	
	gb[eru]	gb[eru]	

Fol. 38v

Ves Vavice.⁴⁴³ Letníky, podzimní, koleda, vejce, desátek, žita, ječmen, oves 24 str[ychů].

	Žito	Ječmen	oves
	[čtvrtek]	[čtvrtek]	[čtvrtek]
Dekol ⁴⁴⁴	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Mareš ⁴⁴⁵	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Wastl ⁴⁴⁶	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Steklej ⁴⁴⁷	2 [čtvrky]	2 [čtvrky]	2 [čtvrky]
Štěpán	2 [čtvrky]	2 [čtvrky]	2 [čtvrky]
Hanzl ⁴⁴⁸	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]

⁴³⁶ Mikuška, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³⁷ Šanbar, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³⁸ Zeman, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴³⁹ Žák, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴⁰ Vovesnej, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴¹ Martin, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴² Kahovej, z Hlavatec, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴³ Zřejmě Babice, vesnice asi 2km severovýchodně od Netolic.

⁴⁴⁴ Dekol, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴⁵ Mareš, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴⁶ Wastl, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴⁷ Steklej, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁴⁸ Hanzl, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

Michal ⁴⁴⁹	3 [čtvrtky]	3 [čtvrtky]	3 [čtvrtky]
Bárta ⁴⁵⁰	3 [čtvrtky]	3 [čtvrtky]	3 [čtvrtky]
Jílek ⁴⁵¹	2 [čtvrtky]	2 [čtvrtky]	2 [čtvrtky]
Krystl ⁴⁵²	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
	8 s[trychů]	8 s[trychů]	8 s[trychů]

Ves Podeřístě. Žita, ječmene, ovsá 36 s[trychů]. Koledu, vejce, letníky, že nikdá nedávali.

	Žito	Ječmen	Oves
Staněk ⁴⁵³	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Rubáň ⁴⁵⁴	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Koxl ⁴⁵⁵	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Sedláček ⁴⁵⁶	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Turek ⁴⁵⁷	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]

Fol. 39r

	Žito	Ječmen	Oves
Hlouška ⁴⁵⁸	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Král ⁴⁵⁹	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Mattouš ⁴⁶⁰	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Halík ⁴⁶¹	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]

⁴⁴⁹ Michal, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵⁰ Bárta, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵¹ Jílek, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵² Krystl, z Babic, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵³ Staněk, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵⁴ Rubáň, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵⁵ Koxl, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵⁶ Sedláček, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵⁷ Turek, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵⁸ Hlouška, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁵⁹ Král, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁶⁰ Mattouš, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁶¹ Halík, z Podeřístě, nepodařilo se blíže určit.

Novák ⁴⁶²	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Vlasák ⁴⁶³	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
Z Jirklova	1 s[trych]	1 s[trych]	1 s[trych]
	12 st[rychů]	12 st[rychů]	12 st[rychů]

Ves Lhota.⁴⁶⁴ Letníky, podzimní, koledu, vejce, desátku dvojího obilí 6 s[trychů]. A ze čtyř dvorů po 7 g[roších] míš[eňských], při svatém Jiří 28 g[rošů].

Ze dvora pana Jošta Kořenského⁴⁶⁵ 6 g[rošů].

Jest jich v té věci 4 7, s tím dvorem 8.

Jiří Mlynář⁴⁶⁶

Hamrlík⁴⁶⁷

Humdlík [?]⁴⁶⁸

Petr⁴⁶⁹

Plaček⁴⁷⁰

Na Freslově

Brož⁴⁷¹

Panský dvůr ten *per se.*⁴⁷²

Fol. 39v

Ves Mah[o]uš.

Letníky, podzimní, koledu a vejce.

⁴⁶² Novák, z Podeřišť, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁶³ Vlasák, z Podeřišť, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁶⁴ Lhota, Lékařova Lhota, část obce Sedlec, asi 2 km na západ od Sedlce, na levém břehu Bezdrevského potoka.

⁴⁶⁵ Jošt Kořenský z Terešova, pocházel ze staročeské rodiny prvotně vladycské, naposled hraběcí, jejich prvotním sídlem byl Terešov na Plzeňsku, vlastnili Sedlec.

⁴⁶⁶ Jiří Mlynář, ze dvora Jošta Kořenského.

⁴⁶⁷ Hamrlík, ze dvora Jošta Kořenského, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁶⁸ Humdlík, ze dvora Jošta Kořenského, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁶⁹ Petr, ze dvora Jošta Kořenského, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁷⁰ Plaček, ze dvora Jošta Kořenského, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁷¹ Brož, ze dvora Jošta Kořenského.

⁴⁷² Per se, samo sebou, sám o sobě.

Ves Sedlovice.⁴⁷³

Letníky, podzimní, koledu a vejce. Jest v té vsi osedlích 6.

Ves Zvírotice.⁴⁷⁴

Letníky, podzimní, koledu, vejce. Jest jich 6, chalupníci 2.

Ves Chvalovice.⁴⁷⁵

Letníky, podzimní, koledu, vejce. Jest jich 18.

Ves Lužice.

Letníky, podzimní, vejce a koledu. Jest jich 11, chalupník 1.

Ves Hrbov.

Letníky, podzimní, vejce, koledu. Jest jich 13.

Fol. 40r

Ves Třebanice.⁴⁷⁶

Letníky, podzimní, vejce, koledu. Jest jich 12.

Ves Žitný.⁴⁷⁷

Letníky, podzimní, koledu a vejce. Jest jich 12.

Ves Bor.⁴⁷⁸

Letníky, podzimní, koledu a vejce. Jest jich 11. Z té vsi dávají devět for dříví tito:

Novák,⁴⁷⁹

⁴⁷³ Sedlovice, malá vesnice, část obce Němčice v okrese Prachatice asi 1,5 km na jihozápad od Němčic.

⁴⁷⁴ Zvírotice, Zvěřetice, část obce Babice, asi 0,6 km na východ od Babic.

⁴⁷⁵ Chvalovice, vesnice asi 5 km jihovýchodně od Netolic.

⁴⁷⁶ Třebanice, část městyse Lhenice asi 3 km na severozápad od Lhenic.

⁴⁷⁷ Žitná, část obce Hracholusky asi 3 km na jihovýchod od Hracholusk.

⁴⁷⁸ Velký Bor, malá vesnice, část městyse Strunkovice nad Blanicí v okrese Prachatice, asi 6 km na východ od Strunkovic nad Blanicí.

Vackovic,⁴⁸⁰

Pilka,⁴⁸¹

Dlouhej,⁴⁸²

Tomášek,⁴⁸³

Brych,⁴⁸⁴

Šesták,⁴⁸⁵

Na Sejkově,

Pavel.⁴⁸⁶

Chrást'any⁴⁸⁷ oboje.

Letníky, podzimní, vejce, koledu. Jest vosedlých všech 10.

Fol. 40v

Malovice oboje.⁴⁸⁸

Letníky, podzimní, vejce koledu po 4 g[roších]. V bílou sobotu úroku při svěcení, schází se toho 2 [kopy] 3 g[roše] míš[eňské].

Které vsi jsou svedené a v nic obrácené v Voboře.⁴⁸⁹

Krtely.⁴⁹⁰ Ta jest nyní nově vystavena, ale předešlá léta byli v ní osedlých 21. Desátku dávali obilí 60 s[trychů] k tomu letníky, podzimní, vejce, koledu.

⁴⁷⁹ Novák, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸⁰ Vackovic, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸¹ Pilka, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸² Dlouhej, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸³ Tomášek, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸⁴ Brych, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸⁵ Šesták, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸⁶ Pavel, z Boru, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁸⁷ Dolní Chrást'any malá vesnice, část městyse Lhenice asi 5 km na severovýchod od Lhenic, Horní Chrást'any malá vesnice, také část městyse Lhenice, asi 3,5 km na východ od Lhenic.

⁴⁸⁸ Malovice, (dříve Horní Malovice) vesnice ležící v severovýchodním cípu Prachatického okresu, 5 km severovýchodně od Netolic. Malovičky, (dříve Dolní Malovice) část obce Malovice, asi 1 km severovýchodně od Malovic.

⁴⁸⁹ Obora, malá vesnice, část obce Hracholusky asi 2 km na východ od Hracholusk.

{Vrabín} **Wr[a]bín velký.**⁴⁹¹ Bylo osedlých 12, dávali trojího obilí desátku 36 s[trychů] k tomu letníky, podzimní, koleda, vejce.

Vrabín menší. Bylo osedlých 9. Dávali v bílou sobotu vždy po 7 g[roších].

Šitce.⁴⁹² Bylo osedlých 11, dávali letníky, koledu, vejce.

Sločovice.⁴⁹³ Sousedův 9, dávali letníky, koledu a vejce.

Třebánek menší.⁴⁹⁴ Bylo jich 8, dávali letníky, podzimní, vejce.

Fol. 41r

Třebánek větší. Bylo jich 9, dávali letníky, podzimní, vejce.

Oborníci okolo vobory všickni nechtěli se v žádný plat uvoliti, protož když faráře potřebují, s ním se jak mohou smlouvati mají.

Za ty odňaté vsi a pro snadší vychování dvou oficiálův, z důchodův J[eho] M[ilosti] Páně, dává se každému faráři žita 20 s[trychů].

Bílého piva do roka 12 věrtelův.

Dříví k palivu 20 sáhův.

Takové poznamenání jest z Krumlova odsláno kvitancí, farář každý má písari dů[chodní]mu od sebe dáti.

Vejšejí knězi se pouštějí zahrádky zvonické a z nich se pololetní plat vypravuje.

Pavel Kořínek⁴⁹⁵ ze dvou

1 [zlatý]

⁴⁹⁰ Krtely, vesnice, část obce Malovice v okrese Prachatice. Nachází se asi 4 km na západ od Malovic.

⁴⁹¹ Velký a Malý Vrabín, dnes jen zemědělský dvůr Rábín.

⁴⁹² Šitce, Západně od Čichtického rybníka, J od dvora Švarcenberk, SV svah.

⁴⁹³ Sločovice, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁹⁴ Třebánek menší, asi 1 km jihozápadně od zámku Kratochvíle, pravý břeh potoka Třebánka, mírný východní svah.

⁴⁹⁵ Pavel Kořínek, nepodařilo se blíže určit.

Melichar Krása z jedné	32 k[rejcarů]
Jiří Bohuslav ⁴⁹⁶ ze dvou	40 k[rejcarů]
Martin Shrbenej ⁴⁹⁷ z jedné	24 k[rejcarů]
Jan Dvořák z jedné	21 k[rejcarů]
	<hr/>
A[ugit]	3 [zlaté]

Fol. 41v

Fol. 42r

{1601} **Léta Páně šestnáctistého prvního, v pátek po neděli *Oculi*,**⁴⁹⁸ v přítomnosti pana Jana Nejhauszara, hejtmána panství Netolického, obojího úřadu i vsí obce tu přítomně Jan Meliš, spolusoused i písař radní náš, žádost uctívou na nás jesti vznášel. Za příčinou takovou, oznamujíc jakými velikými pracemi za časté nadevšechnu povinnost pro obecní dobré, budoucí naše, zaneprázdněn býval. Manželku, dítky, statček svůj, ano i sám hrdla svého neopovažoval, také až s pomocí Boží a přimluyv dobrých pánův *Privilegium*, nyní nám i k budoucímu dobrému, předně od vrchnosti naší milé objednal. Druhé, ačkoliv i s velikou útratou v mnoha nedělích byvší v Praze⁴⁹⁹ na jistou *Rellati* Jeho Milosti císařské i dskami zemskými⁵⁰⁰ k potvrzení takových milostí jest přivedl a nám vejpis toho všeho od desk zemských s pečetěmi i *Orginály* hlavně domův přinesl, kteréž jsme od něho neporušitelně z úplna a zase tak zcela přijali.

Poznávae je my v tom věrné a poctivé služby této obci naší platné i od něho s dostatkem vykonané v pravdě býti. Za kteréž dotče[nýmu] Janovi Melišovi nyní sami od sebe i dědicův a budoucích našich jemu z lásky, podle jeho spravedlivého a věrné[ho zas]loužení, k dědičnému užívání darujeme a vzdá[vám]e, plnou mo[cí] a právem na časy budoucí a věčné, louku, slove písařskou, jdouce k Podeříšťům za lukou Štěpána Elpeka. A on pan Meliš, aby s takovou loukou kšaftovati, prodati a s ní učiniti moc měl jako s kteroukoliv jinou.

⁴⁹⁶ Jiří Bohuslav, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁹⁷ Martin Shrbenej, nepodařilo se blíže určit.

⁴⁹⁸ 30. březen.

⁴⁹⁹ Praha, hlavní město České republiky.

⁵⁰⁰ Desky zemské, vedeny u zemského soudu, byly do nich pořizovány záznamy o vlastnictví šlechtické půdy a jiného nemovitého majetku, rovněž do desk zemských byly zaznamenávány ustanovení zemského sněmu a další obecně závazné dokumenty.

{N[ota] B[ene] [Obdarování Jana Meliše, radního písaře o luka, za prokázané služby městu Netolic učiněné.]}

Fol. 42v

Svou dědičnou věcí pro budoucí toho paměť i hodné důvěření tímto zápisem a těmito knihami městskými pamětnými s jistým naším vědomím, takovou louku jest často psanému Janovi Melišovi zjištěna. A k jeho jmění v držení, požívání hned beze všech překážek i na budoucí časy uvedena.

Jenž se stalo za úřadu purkmistrského Valentina Smahy a osob radních i vší obce napřed psaný. A jest vepsána na poručení pánův i vší obce skrze Štěpfa Lipolta, osoby z prostředkův vyžádaného.

Fol. 43r

{Konec XVI. Sled, 152} **Inventář** na kostely, špitál, vychování kněze, oficiálův školních i jiné řeholy v městě Netolicích.

Kostel založený Matky Boží, při něm kaplička založení svaté Barbory, ten jest pod jednou způsobou.⁵⁰¹ K tomu kostelu jsou tyto důchody:

Grunt u Vobory a k němu kus loučky, za užívání nájmu platí se z něho ročně po 2 [kopách] míš[eňských].

Druhej gruntíček a kus loučky, slove k Hejčanům,⁵⁰² za nájem dává se ročně po 1 [kopě] míš[eňské].

Krav k témuž záduší dobrým úmyslem odkázaných a odevzdaných jsou lidem pod plat pronajaty 30.

Při tomž kostele tyto věci níže psaný se nacházejí.

Monstranci ⁵⁰³ stříbrná	1.
Obraz paní Ma[ri]e stříbrný	1.
Pacem ⁵⁰⁴ stříbrný	4.

⁵⁰¹ Pod jednou způsobou, je přijímaná pouze hostie.

⁵⁰² Hejčany, území na pravém břehu Netolického potoka.

⁵⁰³ Monstrance, z lat. *monstrare*, předvádět, demonstrovat. Liturgický předmět z ušlechtilého kovu, zlacený a zdobený, slouží k vystavení Nejsvětější svátosti oltářní k uctívání nebo na její nošení při teoforických procesích.

Křížky stříbrný	2.
Kalich stříbrný pozlacený s kamín[ky]	1.
Kalichy stříbrný pozlacený	2.
Kalichův stříbrných	12.
Misek stříbrných na kališích	15.
Ornát ⁵⁰⁵ aksamitový červený s albou ⁵⁰⁶ a se vším	1.
Ornát aksamitový ⁵⁰⁷ modrý květovaný s vším i s albou	1.

Fol. 43v

Ornát bílej damaškovej ⁵⁰⁸ s albou a se vším	1.
Ornát hřebíčkový barvy damaškový s albou	1.
Ornát popelavý damaškový s albou se vším	1.
Ornát zelený damaškový s albou se vším	1.
Kápě zelená aksamitová	1.
Kápě černá vuchejrová ⁵⁰⁹	1.
Komže ⁵¹⁰	2.
Ubrusův na oltáře	18.
Ručníkův na oltář	7.
<i>Antifonáře</i> ⁵¹¹ přes celý rok	2.
<i>Graduál</i> ⁵¹² velký přes celý rok	1.

⁵⁰⁴ Pacem, zřejmě pacifikál, zdobený kovový kříž, někdy s ostatky svatých, uctíváný políbením při liturgii nebo vítání církevního hodnostáře při vstupu do kostela.

⁵⁰⁵ Ornát, liturgické roucho užívané u kněží v římskokatolické církvi na mši v liturgických barvách. Je to látkové svrchní roucho, které celebrant mešní liturgie klade na albu se stólou.

⁵⁰⁶ Alba, též žarek, (z lat. zarkones), případně říza, suchar, volný lněný bílý šat podobný dlouhé košili sahající ke kotníkům, převázaný cingulem. Nosí jej klerikové při liturgických příležitostech. Na spodním okraji a na manžetách bývá zdoben krajkou nebo výšivkou.

⁵⁰⁷ Aksamit, z řečtiny, hedvábný samet neboli tkanina s nízkým hustým a hebkým vlasem.

⁵⁰⁸ Damašek, tkanina s vetkaným lesklým vzorem, pochází pravděpodobně z Číny, do Evropy se dostal přes Sýrii, kde došlo ve 12. století ke značnému rozkvětu jeho výroby, začal se nazývat podle syrského hlavního města.

⁵⁰⁹ Vuchejrová, nepodařilo se blíže určit.

⁵¹⁰ Komže, svrchní kněžská bílá (krajková) košile.

⁵¹¹ Antyfonář, liturgická kniha obsahující liturgické zpěvy pro Liturgii hodin.

<i>Graduál malý</i>	1.
<i>Žalmy</i> ⁵¹³	4.
<i>Agendi</i> ⁵¹⁴	3.
Kniha slove <i>Vocabularis utrius[ue] iuris</i> ⁵¹⁵	1.
Knihy slove <i>sermones</i> ⁵¹⁶	3.
Knihy velký <i>opera Augustini</i> ⁵¹⁷	5.
Kniha latinská velká <i>de baptismo</i> ⁵¹⁸	1.
Kniha latinská <i>Augustini</i> ⁵¹⁹	1.
K[ni]ha latinská na všechny 4 Evangelisty	1.
K[ni]ha <i>Condordantia in maiori</i> ⁵²⁰	1.
Kniha <i>vocabularius</i> ⁵²¹	1.
<i>Rubrica</i> latinská velká	1.
<i>[Rubri]ca</i> malá	1.
[Knih]a <i>cum Concordatione Veteri</i> ⁵²²	6.
[Knih]a <i>Sermones Vestinis</i> ⁵²³	1.
[Kni]ha <i>destinctio legis</i> ⁵²⁴	1.

⁵¹² Graduál, liturgická kniha obsahující liturgické zpěvy ke mši svaté.

⁵¹³ Žalmy, tzv. žaltář, kniha žalmů, úřední sbírka starozákonních žalmů, hebrejských náboženských písní a chvalozpěvů.

⁵¹⁴ Agendi, typ obřadní knihy, předpisy pro liturgické úkony, které obsahovaly seznamy povinných svátků, byly vydávány konzistoří.

⁵¹⁵ *Vocabularis utrius[ue] iuris*, slovník obojího práva.

⁵¹⁶ *Sermones*, knihy satir.

⁵¹⁷ *Opera Augustini* spisy sepsané svatým Aureliem Augustinem.

⁵¹⁸ *De baptismo*, kniha křtů.

⁵¹⁹ *Augustini*, zřejmě kniha sepsaná svatým Aureliem Augustinem.

⁵²⁰ *Condordantia in maior*, biblická konkordance, abecedně řazené výtažky z bible, obsahuje rovněž odkazy na to, kde se přesně v bibli nacházejí.

⁵²¹ *Vocabularius*, slovníček.

⁵²² *Cum Concordatione Veteri*, biblická konkordance.

⁵²³ *Sermones Vestinis*, kniha kázání.

⁵²⁴ *Destinctio legis*, výtah ze zákonů.

Fol. 44r

Kostel založený svatého Václava při něm kaplička, založený svatého Michala, jest pod obojí způsobou.⁵²⁵ K tomu kostelu platův ročně vychází:

Z Hlavatec, z chalupy žakovský 4 g[roše].

Z domečku Chapalovského v městě 8 g[rošů] 6 d[enárů].

Krav k těmž kostelu, které jsou pod plat lidem pronajatý 28.

Grunt, dobrým úmyslem od neb[ožtíka] p[ana] Jana z Lovoše darovaný, ležící nad strouhami tři vejpreže.

Roucho mešné při témž kostele.

Ornát pomorančí barvy damaškový s albou 1.

Ornát hřebíčkový damaškový s albou 1.

Ornát zelený damaškový s albou a se vším 1.

Ornát starý karmazínový s albou 1.

Ornát šamlatový⁵²⁶ černý s albou se vším 1.

Knihy všely [?] 2.

Agenda 1.

Kalich se bere od kostela Matky Boží.

Grunt odkázaný od Matouše Hrata⁵²⁷ z Hradiště⁵²⁸ nad gruntem Jana Paura⁵²⁹ 2 vejpreže.

Kostel založený svatého Jana Křtitele božího na vrchu, při něm kaplička založení svatého Floriána. Jest pod jednou způsobou.

Důchodův k němu není, krom almužna, aneb kdo co odkazem dobrého učiní.

Krav pod plat pronajatých 4.

⁵²⁵ Pod obojí způsobou, z lat. *sub utraque species*. Při eucharistii je přijímáno Kristovo tělo, resp. krev. Boží tělo se přijímá *sub specie panis*, tzn. "pod způsobou chleba" (hostie), Boží krev *sub specie vini*, "pod způsobou (mešního) vína".

⁵²⁶ Šamlat, hustě tkané látky buď z velbloudí srsti, nebo čistě vlněné, jindy z kozí srsti kombinované napůl s hedvábím v osnově i v útku.

⁵²⁷ Matouš Hrat, z Hradiště, nepodařilo se blíže určit.

⁵²⁸ Hradiště, malá vesnice, část obce Malovice asi 2,5 km na jihozápad od Malovic.

⁵²⁹ Jan Paur, purkmistr, městský radní, měšťan města Netolice.

Ubrusův na oltáře	13.
Svícňův	8.

Fol. 44v

{ viz fol. 61 pag. vers. r. 1638 a fol. 83 okolo r. 1668? }

Kněz takové vopatření má:

1. Grunt vorný velký i s trávníkem při faře.
2. Grunt slove u Barborky s lučkou 1.
3. Grunt u Božích muk, jdouce k Olšovicům 4 vejpreže.
4. Grunt s paloučkem k Podeřišťům.⁵³⁰
5. Grunt k Volšovicům s paloučkem.

Ze zahrad zvonických z nich platu ročně 3 [zlaté].

Od Jeho Milosti pana, pana deputátu ročně.

Žita 20 st[rychů].

Piva bílého 12 věrtel[ův].

Dřev k palivu 20 sáhů.

Tento deputát každému faráři se vydává z důchodův Jeho Milosti císařské pro vychování oficiálův školních.

Desátek ze vsí okolních k té faře náležejících.

Žita ročně 45 s[trychů] 2 [čtvrtky].

Ječmene ročně 24 s[trychů] 2 [čtvrtky].

Ovsa ročně 46 s[trychů].

Letníkův od každé osoby z města a některých vesnic po 1 sejru, a kdo nemá krav po 2 g[roších] míš[eňských]. Na svátost slove podzimní po 3 d[enárech].

Fol. 45r

Slepíc za rok, z těch domečkův na obci vystavených 37. K tomu od vdavek, křtu, pohřbův a úvodův.

Ze vsi Malovic a ze Lhoty při svatém Jiří a při svěcení o velké noci dávají z obojí po 7 d[enárech] každý.

⁵³⁰ K Podeřišťům, Severovýchodně od města Netolice, levý břeh Netolického potoka.

Toto všechno poznamenání, napřed psaný jest každému knězi přidané pro snadší vychování bakaláře a kantora, jemuž k užívání pustili zahradu na svatém Janě.

K špitálu tyto důchody náleží.

Grunt vorný odkázaný od Jana Meliše k Podeřišťům, pod plat se pronajímá 2 [kopy] 30 g[rošů].

Z odkazu Ondřeje sladovníka z gruntu a louky 2 [kopy] 36 g[rošů].

Louka k Podeřišťům najímá se za 2 [kopy] 13 g[rošů] 5 d[enárů].

Krav pod plat pronajatých 4.

Z milostivé náklonnosti od Jeho Milosti pana, pana po Martinovi Mlynáři⁵³¹ ze statku zůstalého darováno pro věčnou památku:

1. Grunt vorný za hrází i s loučkou.
2. Grunt vorný v Hejčanech nedopracovaný, při něm palouček.

Louka k Podeřišťům.

Grunt se k záduší osívají a louky z platu pronajímají a z toho všeho počty se čí[ní].

Fol. 45v

V témž špitále vychovává se osob vosum. Též chudým lidem, že pro starost pracovati nemohou a někteří slepi jsou, též i do školy na vychovávání žákovstva z takových důchodův se vydává a podle register počet činí. {1594?}

Fol. 46r

{ 141 } **Inventář podle zapsání, co který hospodář zbraně má**, ve svém příbytku jmíti nahotově v městě Nettholicích od léta Páně 1594.

Hanuš Čevenska plech přední, zadní, švencšpis⁵³² a meč.

Jan Koubů⁵³³ plech přední, oštěp, šavli.

Jan Meliš halapartnu,⁵³⁴ hermelín, meč.

Jíra Krystlů plech přední, zadní, ručnici, šavli.

Z Jankovského domu oštěp, meč.

⁵³¹ Martin Mlynář, měšťan města Netolice.

⁵³² Švencšpis, nepodařilo se blíže určit.

⁵³³ Jan Koubů, provazník, městský úředník v Netolicích.

⁵³⁴ Halapartna, dřevcová zbraň vyvinutá v pozdním středověku pro boj s jezdeckem.

Z Markovského domu rejtarku, meč.
Kůjka⁵³⁵ oštěp, šavli.
Jílek Cip⁵³⁶ přední plech, oštěp, meč.
Matěj Bradavičnej⁵³⁷ přední plech, šorc,⁵³⁸ brnění, oštěp, šavli.
Kašpar Barvíř plech přední, oštěp, meč.
Jakub Kovář⁵³⁹ plech přední, oštěp, meč.
Erholt truhlář⁵⁴⁰ oštěp, meč.
Thomß z Palištanu⁵⁴¹ oštěp, meč.
Valentin Smaha ručnici, šavli.
Z Albrechtova domu ručnici, meč, hemelín.
Vásclav Ulman⁵⁴² halapartnu, meč.
{7} Václav Mučenej⁵⁴³ plech přední, oštěp, meč.

Fol. 46v

Hons Šírer⁵⁴⁴ halapartnu, šavli.
Jan Myslivec⁵⁴⁵ ručnici, meč, hemelín.
Jan Budějovský⁵⁴⁶ plech přední, ručnici, meč.
Ondřej Heřman⁵⁴⁷ ručnici, meč, hemelín.
Z Vrabcovského domu oštěp, meč.
Brichcí truhlář plech přední, ručnici, meč.
Tomáš Šílenej⁵⁴⁸ plech přední, ručnici, meč.

⁵³⁵ Kůjka, nepodařilo se blíže určit.

⁵³⁶ Jílek Cip, nepodařilo se blíže určit.

⁵³⁷ Matěj Bradavičnej, nepodařilo se blíže určit.

⁵³⁸ Šorc, z něm. *Schürze*, zástěra, spodní sukně, kus látky uvazovaný do pasu.

⁵³⁹ Jakub, kovář, měšťan města Netolice.

⁵⁴⁰ Erholt, truhlář, měšťan města Netolice.

⁵⁴¹ Tomaß z Palištanu, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁴² Václav Ulman, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁵⁴³ Václav Mučenej, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁴⁴ Hons Šírer, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁴⁵ Jan Myslivec, městský úředník v Netolicích.

⁵⁴⁶ Jan Budějovský, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁴⁷ Ondřej Heřman, nepodařilo se blíže určit.

Jan Chrást'anský⁵⁴⁹ oštěp, meč.
Šebesta Grejnar⁵⁵⁰ plech přední, zadní, oštěp, meč.
Ze Sloupova domu plech přední, zadní, hermelín, ručnici, meč.
Z Grejnarovského domu oštěp, šavle.
Matěj Kohout oštěp, šavli.
Kašpar krejčí⁵⁵¹ halapartnu, meč.
Matthouš přeslikář⁵⁵² oštěp, meč.
Z Benešovského domu oštěp, meč.
Vít Fukar⁵⁵³ rejtarku, tesák.
Václav mladší Nejhouzar plech přední, zadní, ručnici, šavli.
Jan Paulín plech přední, zadní, rejtarku,⁵⁵⁴ meč.
Mikoláš Beneš plech přední, zadní, rejtarku, meč.
{37} Matthouš Prázdnej plech přední, hermelín, šavli.

Fol. 47r

Z domu Heuserovskýho halapartnu, meč.
Z domu postřihačova oštěp, šavli.
Páni z Veverří plech pření, zadní, hermelín, dvě rejtarky, meč.
Valenta Valášek plech přední, zadní, meč.
Jakub Gros⁵⁵⁵ ručnici, šavli.
Jiřík Kuchta⁵⁵⁶ krejčí oštěp, šavli.
Lída Rambouzkovic⁵⁵⁷ oštěp, šavli.
Z domu Kyselovského oštěp, šavle.
Zigkmund Fras⁵⁵⁸ oštěp, šavle.

⁵⁴⁸ Tomáš Šilenej, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁴⁹ Jan Chrást'anský, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁵⁰ Šebesta Grejnar, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁵¹ Kašpar, krejčí, měšťan města Netolice.

⁵⁵² Matouš, přeslikář, měšťan města Netolice.

⁵⁵³ Vít Fukar, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁵⁴ Rejtarka, krátká ručnice jízdního vojáka.

⁵⁵⁵ Jakub Gros, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁵⁶ Jiřík Kuchta, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁵⁷ Lída Rambouzkovic, nepodařilo se blíže určit.

Jan kantor⁵⁵⁹ oštěp, šavle.
Z Koudelkovského oštěp, šavle.
Toušek nádeník⁵⁶⁰ oštěp, šavle.
{50} Kašpar Kocián⁵⁶¹ cepy železný, šavle.
Marek Hubáčků⁵⁶² oštěp, šavli.
Hoblíkova vdova cepy železný, meč.
Reg[i]na Slaninka oštěp, šavli.
Bára z Kleče oštěp, šavle.
Z domu Králíčková oštěp, meč.
Karpíšek oštěp meč.
Jakub Velkej⁵⁶³ oštěp, meč.
Pavel kolář⁵⁶⁴ oštěp, šavle.
{59} Šebesta Elpek oštěp, šavli.

Fol. 47v

Bartoš kameník⁵⁶⁵ oštěp, meč.
Valenta zámečník ručnici, meč.
P[an] Jan Nejhouzar plech přední, zadní, ručnici, šavli.
Zigmund Drábek halapartnu, šavli.
Štefan Lipolt ručnici, meč.
Mikuláš Valášek plech přední, zadní, hermelín, šavli.
Z Hájkova domu oštěp, šavli.
Tytus⁵⁶⁶ plech přední, zadní, ručnici, šavli.
Hans Vlach⁵⁶⁷ oštěp, meč.

⁵⁵⁸ Zikmund Frás, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁵⁹ Jan, kantor, obyvatel města Netolice.

⁵⁶⁰ Toušek nádeník, obyvatel města Netolice.

⁵⁶¹ Kašpar Kocián, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁶² Marek Hubáčků, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁵⁶³ Jakub Velkej, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁶⁴ Pavel, kolář, měšťan města Netolice.

⁵⁶⁵ Bartoš, kameník, měšťan města Netolice.

⁵⁶⁶ Tytus, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁶⁷ Hans Vlach, nepodařilo se blíže určit.

Jílek krejčí⁵⁶⁸ halapartnu meč.

Martin Židek přední plech, ručnici, šavli.

Mikuláš Hron plech přední, šavli.

Jiřík Vondru⁵⁶⁹ plech přední, oštěp, meč.

Janda nádeník⁵⁷⁰ oštěp, šavli.

Kašpar pekař⁵⁷¹ oštěp, šavli.

Petr Tloučků⁵⁷² oštěp, meč.

Dorota Chvátalka⁵⁷³ burdýř.

Václav Kroupa⁵⁷⁴ plech přední, zadní, oštěp, meč.

Václav Churáň⁵⁷⁵ ručnici, šavli.

Tomáš Šart⁵⁷⁶ ručnici, šavli, hermelín.

{86} Linhart na louži⁵⁷⁷ oštěp, meč.

Fol. 48r

Říha u fary⁵⁷⁸ meč.

Smetenovský.

Hovorkovský.

Jan Šviha⁵⁷⁹ plech přední, zadní, ručnici, meč.

Matěj Hovorka⁵⁸⁰ oštěp, meč.

Dorota Svobodka⁵⁸¹ oštěp, meč.

⁵⁶⁸ Jílek, krejčí, měšťan města Netolice.

⁵⁶⁹ Jiřík Vondru, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁷⁰ Janda, nádeník, měšťan města Netolice.

⁵⁷¹ Kašpar, pekař, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁵⁷² Petr Tloučků, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁷³ Dorota Chvátalka, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁷⁴ Václav Kroupa, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁷⁵ Václav Churáň, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁷⁶ Tomáš Šart, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁷⁷ Linhart na louži, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁷⁸ Říha u fary, městský úředník.

⁵⁷⁹ Jan Šviha, soukeník, měšťan města Netolice.

⁵⁸⁰ Matěj Hovorka, městský úředník v Netolicích.

⁵⁸¹ Dorota Svobodka, nepodařilo se blíže určit.

Krex⁵⁸² oštěp, meč.
Matthouš nádeník⁵⁸³ oštěp, meč.
Jan Strachotín oštěp, meč.
Jakubova vdova oštěp, meč.
Králíčková vdova oštěp, meč.
Říha ve Dvorcích⁵⁸⁴ oštěp, meč.
Václavíček⁵⁸⁵ oštěp, meč.
Slombydlovského domu oštěp, meč.
Jakub Doudlebský⁵⁸⁶ přední plech, oštěp.
Hrubeš oštěp, meč.
Zikmundovic oštěp, meč.
Ondrášek oštěp, meč.
Václav Slováček oštěp, šavli.
{100} Michal švec oštěp, šavli.
Vít Opavských oštěp, šavli.
Jan Šnejdl plech přední zadní, oštěp, šavli.
Štěpán krejčí⁵⁸⁷ oštěp, šavli.
{104} Šimon Bezouška⁵⁸⁸ oštěp, šavli.

Fol. 48v

Jan Toušek oštěp, meč.
Vítova vdova⁵⁸⁹ oštěp, meč.
Kozlová⁵⁹⁰ plech přední, zadní, brněnou čepici, oštěp, meč.
Adam Karásek⁵⁹¹ ručnici, meč.

⁵⁸² Krex, snad Ondřej, rolník.

⁵⁸³ Matouš, nádeník, měšťan města Netolice.

⁵⁸⁴ Říha ve Dvorcích, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁸⁵ Václavíček, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁸⁶ Jakub Doudlebský, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁸⁷ Štěpán, krejčí, měšťan města Netolice.

⁵⁸⁸ Šimon Bezouška, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁸⁹ Vítova vdova, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁹⁰ Kozlová, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁹¹ Adam Karásek, nepodařilo se blíže určit.

Václav pekař⁵⁹² oštěp, meč.
Urban pekař⁵⁹³ plech přední, zadní, ručnici, šavli.
Z Churáňovského plech přední, oštěp, šavli.
Matěj Chrást'anský čepici brněnou, rejterskou šavli.
Jan Kunda⁵⁹⁴[?] oštěp, cepy železný, meč.
Jiří Král⁵⁹⁵ plech přední, ručnici, meč.
Smolíkovského domu, oštěp, meč.
Židovského domu ručnici, hermelín, šavli.
Jakub truhlář⁵⁹⁶ oštěp, meč.
{Foberka} Foberka⁵⁹⁷ plech pření, zadní, rejtarku, tesák.
Kopravadlová⁵⁹⁸ oštěp, meč.
Jakub kolář oštěp, meč.
Daniel hrnčír⁵⁹⁹ oštěp, šavle.
Kryštof sklenář⁶⁰⁰ halapartna, meč.
{123} Matouš Brandejs⁶⁰¹ oštěp, šavle.

Fol. 49r

Wondra Havlíčku⁶⁰² oštěp, šavli.
Vít cihlár⁶⁰³ oštěp, šavli.
Suchánkovského domu oštěp, šavli.
Martin Škarda oštěp, šavli.
Ondřej Zbudovskej oštěp, šavli.

⁵⁹² Václav, pekař, měšťan města Netolice.

⁵⁹³ Urban, pekař, měšťan města Netolice.

⁵⁹⁴ Jan Kunda, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁹⁵ Jiří Král, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁹⁶ Jakub, truhlář, městský úředník v Netolicích.

⁵⁹⁷ Foberka, Fáberka, faber = kovářka, snad manželka Václava Fábera.

⁵⁹⁸ Kopravadlová, nepodařilo se blíže určit.

⁵⁹⁹ Daniel, hrnčír, měšťan města Netolice.

⁶⁰⁰ Kryštof, sklenář, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁶⁰¹ Matouš Brandejs, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁰² Havlíčku Wondra, pacholek ve dvoře Petrově.

⁶⁰³ Vít, cihlár, měšťan města Netolice.

Vidourková⁶⁰⁴ oštěp, šavli.
Říha Slavík⁶⁰⁵ oštěp, šavli.
Bartoš Lahvička⁶⁰⁶ oštěp, šavli.
Z Šilharovského domečku oštěp, šavli.
Josef Hlinských ručnici meč.
Jan Vatkovský oštěp, meč.
Ondra Machů⁶⁰⁷ plech přední, šavli.
Z Abrahamova domu ručnici, šavli.
Pavel Vorlík⁶⁰⁸ oštěp, šavli.
Štěpán Elpek oštěp, šavli.
Havel Holejch⁶⁰⁹ přední plech, oštěp, šavli.
Z Drábkovského domu ručnice, šavle.
Šimková⁶¹⁰ plech přední, oštěp, šavli.
Z Škopka mlynáře oštěp, šavli.
Ondra Štanczimlů⁶¹¹ oštěp, šavli.
Mikoláš Motáček oštěp, šavli.
{Filousků} Severín Filousků⁶¹² přední plech, šavli.
{146} Vdova Rambouzková oštěp, meč.

Fol. 49v

Bartoš Tlouček⁶¹³ ručnici.
Hans Prech⁶¹⁴ oštěp, meč.
Beneš Jíchů plech přední, oštěp, šavle.

⁶⁰⁴ Vidourková, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁰⁵ Říha Slavík, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁰⁶ Bartoš Lahvička, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁰⁷ Ondra Machů, fišmistr, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁶⁰⁸ Pavel Vorlík, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁰⁹ Havel Holých, nepodařilo se blíže určit.

⁶¹⁰ Šimková, nepodařilo se blíže určit.

⁶¹¹ Ondra Štanczimlů, nepodařilo se blíže určit.

⁶¹² Severín Filousků, nepodařilo se blíže určit.

⁶¹³ Bartoš Tlouček, nepodařilo se blíže určit.

⁶¹⁴ Hans Prech, nepodařilo se blíže určit.

{ 150 } Jiřík Grejnar⁶¹⁵ oštěp, šavli.
Jiří Churáň⁶¹⁶ oštěp, šavli.
Ziksovský chalupy oštěp, šavli.
Hanzl Utl⁶¹⁷ oštěp, šavli.
Barvíř⁶¹⁸ oštěp, meč.
Ziksová⁶¹⁹ oštěp, šavli.
Václav Kalivoda⁶²⁰ oštěp, šavli.
Vít Šrámek⁶²¹ oštěp, šavli.
Čapek krejčí⁶²² oštěp, šavli.
Pavel Krtas⁶²³ oštěp, šavli.
Vdova Rosova⁶²⁴ oštěp, šavli.
Děckovic⁶²⁵ oštěp, šavli.
Václav Beneš⁶²⁶ plech přední, zadní, oštěp, šavli.
Šimon krejčí oštěp, šavli.
Martin mlynář plech přední, zadní, meč.
P[an] Jan Benýdek ručnici, dlouhou halapartnu, za rukávy.
Jakub Děcků⁶²⁷ oštěp, šavli.
{ 167 } Václav zedník⁶²⁸ oštěp, meč.

⁶¹⁵ Jiřík Grejnar, městský radní, servus v Netolicích.

⁶¹⁶ Churáň Jiřík, nepodařilo se blíže určit.

⁶¹⁷ Hanzl Utl, koželuh, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁶¹⁸ Barvíř, nepodařilo se blíže určit.

⁶¹⁹ Ziksová, nepodařilo se blíže určit.

⁶²⁰ Václav Kalivoda, nepodařilo se blíže určit.

⁶²¹ Vít Šrámek, nepodařilo se blíže určit.

⁶²² Čapek, krejčí, měšťan města Netolice.

⁶²³ Pavel Krtas, nepodařilo se blíže určit.

⁶²⁴ Vdova Rosova, nepodařilo se blíže určit.

⁶²⁵ Děckovic, nepodařilo se blíže určit.

⁶²⁶ Václav Beneš, nepodařilo se blíže určit.

⁶²⁷ Jakub Děcků, nepodařilo se blíže určit.

⁶²⁸ Václav, zedník, měšťan města Netolice.

Fol. 50r

Šimek⁶²⁹ švec oštěp, šavli.

Mikuláš Rambouzek oštěp, šavli.

Jan Smejkal⁶³⁰ oštěp, šavli.

Hlucej Strejček⁶³¹ oštěp, šavli.

Ondra Vlach⁶³² halapartnu, meč.

Stará Benýdková oštěp.

Vilém Souček šavli.

Vít Novotnej⁶³³ pekař, oštěp, meč.

Beneš Čech⁶³⁴ plech zadní, oštěp, meč.

Vavřinec Krása⁶³⁵ oštěp, meč.

Marek soukeník⁶³⁶ oštěp, meč.

Strejček Svrchu oštěp, meč.

Vdova Mínkova⁶³⁷ oštěp, meč.

Jirchař⁶³⁸ oštěp, šavli.

Bartoš Krásů⁶³⁹ oštěp, šavli.

Matěj Šimanák⁶⁴⁰ korduláč,⁶⁴¹ oštěp.

Vdova Caletková⁶⁴² oštěp.

Tichej švec⁶⁴³ oštěp, šavli.

⁶²⁹ Šimek, švec, měšťan města Netolice.

⁶³⁰ Jan Smejkal, městský úředník.

⁶³¹ Hlucej Strejček, nepodařilo se blíže určit.

⁶³² Ondra Vlach, nepodařilo se blíže určit.

⁶³³ Vít Novotnej, pekař v Netolicích.

⁶³⁴ Beneš Čech, nepodařilo se blíže určit.

⁶³⁵ Vavřinec Krása, nepodařilo se blíže určit.

⁶³⁶ Marek, soukeník v Netolicích.

⁶³⁷ Vdova Mínkova, nepodařilo se blíže určit.

⁶³⁸ Jirchař, městský úředník.

⁶³⁹ Bartoš Krásů, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁴⁰ Matěj Šimanák, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁴¹ Korduláč, v Čechách v 15. a 16. Století těžký, široký dvojsečný meč.

⁶⁴² Vdova Caletková, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁴³ Tichej, švec.

Z Hovězího domu pancíř, šavli.

Jan Slon ručnici, šavli.

Z Doktorova domu oštěp, šavli.

Pavel mlynář⁶⁴⁴ oštěp, šavli.

Havličková⁶⁴⁵ oštěp, šavli.

{ 171 } Matthouš Svoboda oštěp, šavli.

Fol. 50v

Saloména Urbanka⁶⁴⁶ plech přední, zadní, hermelín, ručnici, šavli.

Partl kovář oštěp, šavli.

Urban Stejskal⁶⁴⁷ oštěp, meč.

Havel Holub⁶⁴⁸ plech přední, oštěp, šavli.

Vácslav Pištínský plech přední, zadní, šavli.

Pavel Nejhouzar ručnici, šavli, plech přední, zadní i s rukávy.

{ 197 osob zbraň majících }

Fol. 51r

{ 147 } **Na Krumlov byly odeslány zbraně.**

Halapartna panská	1.
Ručnice	33.
Klíček	27.
Toulcův	29.
Hemelínův	10.
Šavlí	10.
Forem k ručnicím	16.

Z Krumlova zase bylo přivezeno.

Ručnic	27.
--------	-----

⁶⁴⁴ Pavel mlynář, měšťan města Netolice.

⁶⁴⁵ Havličková, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁴⁶ Saloména Urbanka, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁴⁷ Urban Stejskal, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁴⁸ Havel Holub, nepodařilo se blíže určit.

Kliček	21.
Toulcův	9.
Hemelínův	22.
Forem	16.
Mečův	39.

A tak ještě na Krumlově zůstává.

Halapartna panská	1.
Ručnic	6.
Kliček	6.
Toulcův	20.
Mečův	1.

Fol. 51v

Do vsi, co oni ručnic, šavlí, toulců, kliček a forem vydali, všecko mají zase svý, kromě v městys Lhenicích. Zůstávají do obce zdejší.

Ručnici	1.
Hemelíny	2.

A co z kterého desátku a kolik jest jich nakládalo, to napřed poznamenáno i na koně, vůz vojenský, pacholky náležitě jest, vše se najde.

Fol. 52r

{ 148 } **Léta Páně 1606**, v sobotu po Božím Těle,⁶⁴⁹ poznamenání. Všelijaké zbraně na rathauze zůstávají.

Hákůch velkých	15.
Ručnice	11.
Rejtarky	2.
Hlavně	1.
Toulcův	8.
Kližky	4.
Forma	1.
Halapartny	4.

⁶⁴⁹ 25. květen.

Šavlí	12.
Hemelínův	17.
Šatův na devět pacholkův.	
Šaty starý	1.

Fol. 52v

A[nno] 1598 nad škodami:

Jan Slon,
 Jan Šnejdl,
 Ondra Machů,
 Vácslav Slovák,
 Hovorka,
 Vácslav Ulman,
 Jan Myslivec,
 Jakub truhlář,
 Marek Hubáčků,
 Říha u fary.

Téhož léta nad potokem voleni:

Štefan Elpek,
 Jozef Hlinských,
 Jan Toušek,
 Jan Šmejkal.

Téhož léta nad lesy:

Jan Koubů,
 Partl kovář,
 Erhart,⁶⁵⁰
 Jirchář.⁶⁵¹

⁶⁵⁰ Erhart, městský úředník v Netolicích.

⁶⁵¹ Jirchář, řemeslník vydělávající kůže hlinitými solemi.

Fol. 52/IIr

Poznamenání, co se má přijíti z města, z městys i z vesnic summy na skoupení čtyř koní, vo rudy [?] rozpor, na dva pacholky šatův, na bubeníka, pišce a na smukaře, který se při těch lidech na vojnu vypraviti má, jakž se uvolují.

Z města Netolic	30 [kop].
Z městys Lhenic	19 [kop] 30 g[rošů].
Z úřadu újezdeckého	13 [kop].
Z úřadu mahuského	11 [kop].
Z úřadu němčickýho	11 [kop].
Z úřadu zvírotického	11 [kop].
Z úřadu lužického	11 [kop].
Z úřadu hrbovského	8 [kop] 45 g[rošů].
Z úřadu vrbického ⁶⁵²	11 kop .
	126 [kop] 15 g[rošů]

Fol. 52/II.v**Fol. 53r**

Mezníci k malému Vrabinci dělic grunty Jeho Mi[los]ti Páně netholické a podeřišťské podle numerování jednoho každého mezníku, které jsou spatřeni na poručení Jeho Milosti Páně skrze urozené pány Jiřího Hohmuta,⁶⁵³ pana Adama Chřepického z Modliškovic,⁶⁵⁴ pana Jana Benýdka, pana Martina Grejnara,⁶⁵⁵ pana Adama Kroupy,⁶⁵⁶ pana Jana Nejhauzara v pondělí, den svaté panny Markéty léta Páně 1596.⁶⁵⁷

N[umero] 1. mezník v lukách dělic grunty netholické a podeřišťské.

N[umero] 2. od toho mezníku v lukách mezník.

N[umero] 3. od toho mezníku nová cesta přes mez nahoru.

⁶⁵² Vrbice, obec v okrese Prachatice, asi 1 km jihovýchodně je Vacov.

⁶⁵³ Jiřík Homut z Harasova na Peci nové a Bělé, († 1616) z české vladycké rodiny, hejtmanem na Třeboni, poté v Bechyni, hospodář v rožmberských službách podílel se na stavbě rybníků, kancléř.

⁶⁵⁴ Adam Chřepický z Modliškovic, správce rožmberské kuchyně a sklepů.

⁶⁵⁵ Grejnar Martin, urozený pán.

⁶⁵⁶ Adam Kroupa, urozený pán.

⁶⁵⁷ 13. červenec.

- N[umero] 4. na též cestě mezníci 2 N[umero] 4 a N[umero] 5.
 N[umero] 6. od toho zase po mezi přes mez panskou v louce.
 N[umero] 7. od toho v též louce mezi panskou a Pavla Nejhouzara.
 N[umero] 8. od toho zase nahoru po lukách k Vrábinci.
 N[umero] 9. od toho v rohu louky Pavla Nejhouzara.
 N[umero] X od toho před mez nahoru ke gruntu netholickému.
 N[umero] 11. od toho zase v mezi vsazenej mezi panskými grunty.
 N[umero] 12. od toho po též mezi u panských gruntův.
 N[umero] 13. od toho po široký mezi.
 N[umero] 14. od toho nedaleko v též mezi.
 N[umero] 15. od toho po tej mezi nahoru k cestě.
 N[umero] 16. od toho tou cestou v příkopě u rohu u sil {nice}.
 N[umero] 17. od toho nahoru silnicí v druhé straně u sil {nice dělíc} Jeho Milosti Páně grunty a obecní netolické {v rohu}.

Fol. 53v

- N[umero] 18. a N[umero] 19 tou mezí nahoru k Hradišti lesu.
 N[umero] 20. nahoru k Hradišti v příkopě u panských gruntův.
 N[umero] 21. od toho po též příkopě na straně naproti němu.
 N[umero] 22. od toho na rohu v cestě dělíc Jeho Milosti Páně grunty a hradiště.
 N[umero] 23. a N[umero] 24 od toho tou cestou, dělíc hradiště a grunty netholické.
 N[umero] 25. právě u průhona hlavní mezník.
 {N[ota] B[ene] Mezníci na Slouni jsou Sub: Fol[io] 23.}

Fol. 54r

V Brusným dělíc lhenické a lužické grunty.

- N[umero] 1. do Brusnýho jdouce na vršku u cesty po pravé straně.
 N[umero] 2. od toho touž cestou na druhým rohu dělíc louky lhenické.
 N[umero] 3. a naproti tomu hlavní starej mezník dělíc grunty a louky lhenické, k potoku. Od toho nahoru cestou travnou mezníky staří, na nich kříže a léta 1592, pořád nedaleko jeden od druhého, pět jich.
 N[umero] 4. nad těmi a při též cestě mezník léta 1596. Nad téhož nahoru starej mezník až k mezníku, kdež N[umero] 5. Od toho, při též cestě mezník na něm litera H. K rybníku Brusenskému mezníci dutka sebe staří 4.

N[umero] 6. a naproti nim, přes cestu hlavník mezník.
N[umero] 7., N[umero] 8. od toho nahoru k Chrášťanům od dolejší cesty.
N[umero] 9. odtudž nedaleko.
N[umero] X od toho uhnouce se do chraští a křoví k rybníku.
N[umero] 11. od toho travnou cestou podle stoky. Od toho mezník, na něm kříž a litera P. Od toho vejšeji mezník, na něm litera P. {Q}
N[umero] 12. od toho v louce při rybníce starým.
N[umero] 13. pod hrází hořejší u rybníka obecního netholického mezník.
N[umero] 14. od toho zase proti tej hrází nad cestou v rohu.

Fol. 54v

N[umero] 15. od toho, mimo týž rybník obecní Brusenský, od dolejší hráze jdouce k Netholicům průhonem staří mezníky, polevé straně na nich kříže 2. Od těch dvou na témž průhonu.

N[umero] 16. od toho na témž průhonu k městu. Odtudž tím průhonem polevé straně mezníky staří 3. Odtud jest mezník na něm N[umero] 17. a odtud nedaleko N[umero] 18.

Týmž průhonem naproti východu mezníci staří 2. Odtud konec lesu k průhonu k Netolicům N[umero] 19. Od toho v průhoně vsazenej, dělic grunty netholické a lužické N[umero] 20.

Mezi tím poznamenáním v tom položení jsou také rybníci k té obci zejména tito:

Rybník Naděje v násady 35 [kop].

Rybník Brusenský, při něm rybníček pustej starej, slove Tábořský. Do Brusenského se vsází 12 [kop].

Rybníček Machovský, nad ním druhý rybník malej. Do něho se vsází 8 [kop].

Rybník Michovský, v násady 40 [kop]

95 [kop]

Rybníček ze 2. udělaný pod Machovskými, slove dolejší 3 [kopy].

Rybníček Pobříšlovský 2 [kopy].

Rybníček horejší Vorlíkovský 12 [kopy].

[Ry]bníček dolejší Vorlíkovský 2 [kopy].

[Ryb]ník Hazelovský [?] 30 [kop].

[Rybník] Karbovský 5 [kop].

Kořínků 4 [kopy].

Fol. 55r

Úředníci nad grunty obecními A[nno] 1602:

Hanzl Utl,

Jan Slon,

Šimon barvíř,⁶⁵⁸

Kryštof sklenář,

Kašpar pekař,

Jiřík Ziksů.⁶⁵⁹

Fol. 55v

Fol. 56r

{ 167 } **Léta Páně 1637 10. Januarii.** Od jich vzácné poctivosti pana purkmistra, pánův radních, pá[nů]v starších obecních a s povolením vsí p[oc]tivé obce nařízení. Kdo by po dnešní den z povinnosti měšťanské vystoupil po hospodách, aneb kdekoliv jinde se v[i]děl rval, má do vězení z knížecí milosti vzat bejti a z něho nemá propuštěn bejti, až složí pokuty peněžité t[ři] kopy míš[eňské] k špitálu. Pakli by se podruhé toho [do]pustil 4 [kopy] míš[eňské], potřetí 5 a tak dále, a to neodpuštěné. Však pokuta panu rychtáři náležitá se vyhrazuje a [...] pojímá.

Fol. 56v

O Jiřího syna Štěpána Kasovského.⁶⁶⁰

Léta Páně 1637. 25. Februarii. Za purkmistrství pana Urbana Mokryho, v domu radním u přítomnosti všech pánův, sta[la] se smlouva ubrmanská mezi slovutným panem

⁶⁵⁸ Šimon, barvíř, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁶⁵⁹ Jiřík Ziksů, městský úředník v Netolicích.

⁶⁶⁰ Štěpán Kasovský, nepodařilo se blíže určit.

Izechielem Paulínem, rychtářem lozním, a panem Janem Václavem Hadušem⁶⁶¹ z jedné strany a Jiříkem, synem Štěpána Kasovského, ze strany druhé. A to taková smlouva, jakož tž Jiřík Kasovský, od nadepsaných osob, šesterým obviněním rozdílně pra[vil] z nářku poctivosti obviněn byl. Při složení své odpovědi, podle práva městského Q 22, vše k nemírnému opilství a nepaměti své to jest položil. Žádajíce jich vzácné poctivosti pana purkmistra a pánův v tom pro Boha za ochranu s tím doložením, že nadepsaných osob nic zlého není, anobřž je za lidi dobré a poctivé má a vždycky míti bude.

Přicházejíce nato pan purkmistr a páni radní, aby strany k dalšímu procesu [pr]vnímu připustili, že by z obojí strany útraty veliké a právu zaneprázdnění následovalo. Z takového stranám přednešení majíce to sobě v moc ku porovnání přátelskému dáno. Tu všecku nevoli mezi stranami zdvihají, moří, kazí a v niveč obracejí. Jednu i druhou stranu na poctivosti opatrují nyní i na časy budoucí a věčné.

Na způsob tento předně tž Jiří Kasovský, že se odboje proti právu rychternímu dopustili, co důkladu pan rychtář ku právu složil, má beze vší odpo-

Fol. 57r

rnosti panu rychtáři zase to navrátiti a pokuty 10 [kop] míš[eňských] na opravu špitála odvésti. Pět kop míš[eňských] ve dvou [ne]dělích pořád zběhlých a ostatních 5 [kop] míš[eňských] při s[vaté]m Jiří léta tohoto 1637.

Pro nářky, jak pana rychtáře pana Jana Václava Haduše i jiných osob vězení šatlavy za dvě neděle od dneška počítajíc podniknouti povinen jest a podobné důklady jimi, co na právo složili odvésti. Jestliže by se toho, kdy více dopustil tuplovanou pokutu i trestání podniknouti neodpuštěně povinen b[u]de. Kterážto smlouva ubrmanská k žádosti stran do tohoto manuálu z nařízení pana purkmistra a pan[ův] radních *ingrossirovana*⁶⁶² a stranou vejpis vydán. *Actum in Consilis*⁶⁶³ *Netolicensi Anno et die ut supra*. Walentin Koptiades Přeštický,⁶⁶⁴ písař radní přísežný.

⁶⁶¹ Jan Václav Haduš, advokát, měšťan města Netolice.

⁶⁶² Ingrosirovaná, z lat. *ingredior, gredi*, vkročit, vstoupit, vložit do něčeho.

⁶⁶³ Consilio, z lat. *consilium, ii*, radění se, rada, porada, poradní sbor.

⁶⁶⁴ Walentin Koptiades Přeštický, bakalář pražské university, městský písař literárně činný, rovněž písařem v Soběslavy.

Fol. 57v

Léta Páně 1637 26. Martii. Za purkmistrství pana Šebestiána Mollera v domu radním, po publikované vejповědi ubrmanské, Mates Fífar⁶⁶⁵ postavil za sebe rukojmě Zacharyáše Kroshopa⁶⁶⁶ a Václava Křepelku,⁶⁶⁷ oba sousedy netholické, že tomu všemu dosti činiti chce. Cokoliv v ubrmanské vejповědi v příčině mord[u] spáchaného nad Matějem Hoříkovským,⁶⁶⁸ perem stíženo jest. Na kteréžto ubrmanské vejповědi s [tě]mi přestali a pan přítel Matesa Fífera jich vzácné poctivosti panu purkmistru a pánům šetrné poděkování učinil. *Actum ut supra.*

Jakož jest rozepře právní při právě města Netolic o vraždu spáchanou nad Matějem Hoříkovským, někdejšímu sousedu, od Matesa Fífera obytného vznikla, tak dalece přišla, že vejповědi právní strany podělení jsouce. Mates Fífer nepřestávajíc na domácí vejповědi k vrchnímu právu své odvolání vzat. Prve, tehdy nežli *Appellaci* vyšla s povolením Jeho Milosti urozeného a statečného rytíře pana Ondřeje z Segregory,⁶⁶⁹ jeho císařské a jeho královské milosti, rady knížectví krumlovského a jiných všech panství, vrchního pana hejtmána, strany přátelskou smlouvou se koštovali a k ubrman-

Fol. 58r

ské vejповědi poručili učinili.

Tu purkmistr a rada s pilnou a bedlivou prací, majíce to vše ve svém pilném uvážení, co jim tak přednešeno a v moc dáno bylo. Touto ubrmanskou smlouvou takto o tom vypovídají. Předně útrat a důkladu, též pro vychování sirotkův zůstalých, po dobré paměti Matějovi Hoříkovském, 100 [zlatých] rejnských Mates Fífar složití bude povinen tímto způsobem. Od vejповědi této ubrmanské ve dvou nedělích pořád zběhlých léta tohoto 1637 20 [zlatých] rejnských [...]. Vystávající summu ročně, počne v létě 1638, při každém svatém Jiří po 10 [zlatých] až daný plnění summy celé odvozovati se uvolil.

⁶⁶⁵ Mates Fífar, zločinec.

⁶⁶⁶ Zacharyáš Kroshop, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁶⁷ Václav Křepelka, soukeník, měšťan města Netolice.

⁶⁶⁸ Matěj Hoříkovský, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁶⁹ Ondřej Segregora, rada na dvoře v Českém Krumlově.

Co se takových dává od Izechiela Paulína, rychtáře městského města Netolic, a od [...] (poněvadž se jeho Matesa Fífera, jeho *Excellentia*⁶⁷⁰ pan, pan hrabě de Marradas,⁶⁷¹ že poddaným jeho *Exceletii* jest, ujímati ráčí) se kasíruje, a aby jakož to člověk u vyhoštění, žádné pod tud živnosti nevedl to touto ubrmanskou vejповědí jemu se nachází. Nad to všeckno, poněvadž o něm Matějovi Fífarovi zpráva se dala, že jest pohrůžky těžké jak městě, tak straně původní zůstávaje, vězení činil. V tom se ohlásil, že nic takového ani mysliti, mnohem pak vejše skutkem se dopustiti nechce a nemíní. Rukojmí za sebe, že to vše, co slibuje splní postavil. V příčině pak *Andreasa* Mojžíše té věci do dalšího povážení nepropouštějíce ho z rukojemství, až též tomu již u ručení se stalo. Dosti učiní se pozůstavuje, kterážto smlouva ubrmanská do manuálu obec[ní]ho s poručení jich vzácné poctivosti pana purkmistra, pá-

Fol. 58v

nův. Do manuálu obecního s poručení jich vzácné poctivosti pana purkmistra, pánův radních jest to *Ingrasirovaná*. Kteréž datum *in curia*⁶⁷² *Netolicensi* 26. *Martii Anno* 1637.

O Matěje Pobríslo.⁶⁷³

Léta Páně 1637 6. Maii. Za purkmistrvství pana Mikuláše Zihávky v domu radním u přítomnosti pánův radních a pánův starších obecních stala se smlouva a ubrmanská vejповěď mezi Matyášem Kladrubou z jedné a Matějem Pobríslo, oba sousedy domácímí, ze strany druhé. A to taková smlouva a vejповěď, jakož v létu nadepsaném 26. Martii v příbytku slovutného pana Urbana Mokryho, poručeného pana primátora, podle nějakého starého zášti původem d'ábla nepřitele všeho dobrého rušitele. Týž Matěj Pobríslo z velikého svého užralství Matyáše Kladrubu nožem, zbraní zapověděnou, v stehno bodl, [a] kdyby se mu ochrany Pána Boha nebylo, nepochybně i jeho zabití úmyslu byl, čehož na ráno vyspavší se s pláčem litoval a na neštěstí nařikal.

⁶⁷⁰ *Excellentia*, z lat. *excellenst, entis, excello*, vynikající, znamenitý, výborný, proslulý.

⁶⁷¹ Baltasar Marradas i Vich, (1560-1638) šlechtic a císařský polní maršál španělského původu zúčastnil se boje proti českému odboji třicetileté války, guvernérem Prahy a Českých zemí, působil také jako mecenáš českého barokního umění.

⁶⁷² *In curia, in v, ve, a, mezi; curia, ae*, radnice, senát, rada.

⁶⁷³ Matěj Pobríslo, nepodařilo se blíže určit.

Jich vzácné poctivosti pana purkmistra a pánův za ochranu a odpuštění provinění jeho pro Boha prosil.

Ačkoliv nahoře opáčený Matyáš Kladruba strast velikou na těle svém měl i obmeškání v živnůstce a řemesle svém nesl, však když mu

Fol. 59r

Pán Bůh zase k zdraví (ač ne tak k dokonalému) pomoci ráčil nej[...] žádostiv lidského neštěstí šetřice a majíce na pozoru. Pod neštěstí lidské rozvažující při tom úpění a prosbu Matěje Pobríslo, více vážíce sobě přímluvy jich vzácné poctivosti pana purkmistra a pánův radních od procesu práva, kterémuž přišla, prominul jest, dobrovolně upustil a sebe k ubrmanské vejpovědi poručení učinil. Jsouce tehdy jich vzácné poctivosti pan purkmistr a páni radní žádostiví, aby mezi sousedy každého času láska, svornost sousedská zůstávala a dávouce na to pozor. Co se koliv mezi nimi tu stalo, že v té neštěstně z vá[žné]ho opilství, původem d'ábla, nepřítel vykonalo.

Pročež podle úřadu sobě od Pána Boha a vrchnosti svěřeného, předně obě dvě strany před jedním každým člověkem na poctivosti touto smlouvou, ubrmanskou vejpovědí opatrují, to zlé mezi nimi vyzdvihují, moří, [ni]čí a na věčné časy v niveč obracují. A tomu nakonec chtějí, aby mezi nimi láska svorná sousedská do skonání životův jejich zůstávala. Jeden pak druhému, ani kdo jiný pod vymyšleným způsobem toho ničímž zlým nikdy, pod propadením pokuty k záduší domácímú padesáti kop míš[eňských], neodpuštěně svý zdvyhovati nemá. On pak Matěj Pobríslo, že jest se toho dopustil, Pána Boha na pozoru neměl, pro budoucí lepší prozřetelnosti na sebe dání, k témuž záduší má složiti pokuty 20 [kop] míš[eňských] po třech kopách míš[eňských] počna na svatého Václava v létu přítomném až do zaplacení a spravení jich vždy ročně.

Jemu pak Matyášovi Kladrubovi, ne za zdraví, kteréhož [ne]možné jemu zaplatiti nebylo, ani za strast, ale za útratu, meškání a co dal farářovi od dnešního dne ve čtyrech nedělích beze všeho napomínání a odkladu, má složiti 20 [kop] míš[eňských] na den svatého Havla, opata, nejprv příštího v létu přítomného deset kop míš[eňských]. V létu 1638 v den svatého Havla, opata, 20 [kop] míš[eňských], čehož v summě jedné učiní 50 [kop] míš[eňských] a tomu všemu dosti činit připověděl. K[teráž] ubrmanská smlouva a vejpověď z nařízení jich vzácné poctivosti pana purkmistra a pánův radních do manuálu pamětního zeleného vepsána.

Fol. 59v

[Matyá]šovi Kladrubovi k žádosti výpis vydán, stalo se léta a [dne] svrchu položeného.

Léta Páně 1637 den svatého Jiří, rytíře, od pana purkmistra a pánův radních pronajat jest grunt vorný obecní při lese Brusným Pavlovi Vozábalovi⁶⁷⁴ ze vsi Lužic do tří let pořád zběhlých. Z téhož gruntu nájmu každého roku má dáti 2 [zlatý] rejnský a když peníze složí, [má] se jemu takový nájem vypsati.

Nadepsaného léta 1637 13. Maii poctivý cechmistři a mistři řemesla kovářského, kolářského, bednářského a truhlářského, měšťané města Nettholic v domě radním v přítomnosti pánův radních, pánův starších obecních, ohlášení své učinili a žádali. Poněvadž předkové jejich od starodávna toho užívali, že postavníky své cechovní při chrámě Matky Boží, řečeném [v k]apli svaté panny Barbory, stavěli a svíce cechovní na ně rozsvěcovali, aby i oni toho požití mohli. Jejichž to žádost pan purkmistr a páni ve svém uvážení majíce, na to přišli, že po spálení chrámu Páně i též kapli, poctivý cech řemesla tkalcovského tuž kapli na svůj náklad vyzdvihli, že slušně jmají ji i voltář opatrovati a svícny své rozsvěcovati. A nadepsané čtyři řemesla zatím u svatého

Fol. 60r

Václava toho mohou a mají bez překážky každého člověka požívat. A když Pán Bůh dá (čemuž se těšíme), že chrám Páně, [za]ložený Matky Boží zase k svému vyzdvižení přijde, slušně i spravedlivě, táž kaple zase týmiž cechma čtyřma má postoupena býti. + *Actum in Consilio Netolice[nsi] ut supra*. Valentin Koptiades Přeštický, písař radní.

Fol. 60v

{ 168 } **Léta Páně 1637 31. Julii** obec byla pospolu v domu radním. Toto nařízeno.

1. Nařízena kontribuci⁶⁷⁵ v městě na vystavení fary {A[nno] 1787 data negativa ze dvora Petrova}.⁶⁷⁶
2. Ze sádek mají platiti podle předešlého způsobu.

⁶⁷⁴ Pavel Vozábal, ze vsi Lužice, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁷⁵ Kontribuce, z lat. *contributio*, termín pro všechny dávky a daně.

⁶⁷⁶ Petrův Dvůr, vesnice, část města Netolice, asi 1 km na západ od Netolice.

3. Mají [z] pálenýho z jednoho letrunku⁶⁷⁷ 10 k[rejcarů], o frejlinku 5 d[enárů] k vybírání. Za *inspectores* Melichar Krása a Václav Vodička.⁶⁷⁸
4. Posudného⁶⁷⁹ z vína, z jedno vědra k obci 14 k[rejcarů], při frejlinku 7 d[enáry].
5. Za fišmistry⁶⁸⁰ k rybníku obecnímu Mach, Šimon [...]sha, Tomáš Kuliš.⁶⁸¹
6. Andreasovi Zbonerovi⁶⁸² a Petrovi Rulandovi⁶⁸³ pronajatá a puštěna sůl, máslo a sejry k prodávání. Mají dáti za užitek k obci ve čtvrt létě.
7. Cihel zdicích sousedům 1000 za 4 [zlaté], přespolním za 5 [zlatých].
8. Kdo by zlou vůli svedl a příčiny k ní podal, má pokuty složit k špitálu 3 [zlaté], panu rychtáři 30 k[rejcarů].
9. Hlásní, [kte]ří by ponocovali, stálé nařízení jim se má platiti. Na takový plat sbírka měsíčně od sousedů po 2 k[rejcarch].

Fol. 61r

Dictum⁶⁸⁴ mezi Martinem {Hofner} koželuhem a {Mikuláš} Liška⁶⁸⁵ o dům prodaný. Jakož jest nedorozumění skrze trh domu a gruntův vorných mezi Martinem Hofner⁶⁸⁶ koželuhem, prodávajícím z jedné a Mikulášem Liškou z města Bavorova, [?] kupujícím ze strany druhé. Při právě našem, že podle *termínu* v smlouvě dotčeného, závdavek nespraven a prodávající ve své věci obmeškán jest vzniklo. Tu my purkmistr a rada města Netholic uváživši obojí strany přednešení z plnosti, na takový spor takové *dictum* činíme. Poněvadž prodávající o tom dobrou vědomost měl, že žádnému při právě našem nemajícím vejhostu a zachovacího listu domu prodávati proti právu městskému G[...] B. F. 24 bejti. Majíce v obci mnoho napomenutí nemohou též také, že ten závdavek pod

⁶⁷⁷ Letruňk, zřejmě alkoholický nápoj.

⁶⁷⁸ Václav Vodička, městský úředník, inspektor.

⁶⁷⁹ Posudné, forma nápojové daně, placená podle počtu načerpaných a distribuovaných sudů. V českých zemích zavedeno v roce 1564, trvalo do 18. století.

⁶⁸⁰ Fišmistr, z něm. *Fisch* ryba, *Meister* mistr, porybný, správce rybníka.

⁶⁸¹ Tomáš Kuliš, fišmistr, měšťan města Netolice.

⁶⁸² Andreas Zboner, sýrař, obyvatel města Netolice.

⁶⁸³ Petr Ruland, sýrař, obyvatel města Netolice.

⁶⁸⁴ Dictum, z lat. *dictum*, i výrok, vyřčení, průpověď.

⁶⁸⁵ Mikuláš Liška, z Bavorova, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁸⁶ Martin Hofner, koželuh, měšťan města Netolice.

*Excepti*⁶⁸⁷ touto proti řádu, chvalitebným zvyklostem a právu E. 17 roz[hodnutí] 2, I 5. roz[hodnutí] 2 vykonán jest. Když se vejhost dostane, že teprva závdavek složití se má, a proti tomu v té nemluvě, proti té *Excepti* ke složení závdavku den termínován jest, a tak jedno proti druhému na odporu stojí a pochybné věci v sobě zdržuje. A kdyby vejhostu se nedostalo, tehdy tou měrou vždy by se závdavkem prodlévalo a druhá strana své věci by požívala, kteráž to *Contengientia ipsa iure sunt nulla*.⁶⁸⁸

Z těch příčin takový trh nesrozumitelný, nedokonalý, právo psáno i vejsady města urážející se zdvihá a z toho setého ječmene [<Poněvadž Martin Hofner dvojí roly dal zdělati a Mikuláš Liška toliko jediný>, poněvadž prodávající dvojí roly k němu připraviti dal a kupující toliko jednu polovici, prodávajícímu se] třetí poloviční díl dal, poněvadž prodávající na svůj náklad grunty orýti a osíti dal, prodávajícímu se, tak jakž zde obyčej jest, připojuje a právo vrchní se vyhrazuje. *Actum* tohoto *dictum* v městě Netholicích v domu radním 3. Julii A[nno] 1637.

Fol. 61v

Léta Páně 1638 7. Aprilis od velebné konzistoře pražské psaní k úřadu purkmistrskému učiněné v přítomnosti pánův radních, pánův starších obecních a vši poctivé obci jest publikováno, v kterémž se přímluva činí za pana faráře. Nemajíce od města žádného desátku, aby se jemu více od obce pro snadší jeho vyživení odvozovali. Po pilném, takové přímluvy uvážení, všeckna poctivá obec povolila tomu, aby týž pan farář, náš nynější, každého roku jednu várku pšeničnou ze svého forotu [a na jeho náklad] a půl ječný svoziti mohl. A to se jemu povoluje samému toliko d[o] libosti obce. Stalo se v domu radním léta a dne svrchu položeného.

An[no] 1638 24. [Septem]bris od Jich vzáctné poctivosti pana purkmistra a pánův radních, pánův starších obecních a vši shromážděné poctivé obce, na tom zaručeno, kdo by se v hospodách povadil, aneb porval, byť li nevokmrávil, má do [vě]zení dán bejti. Panu rychtáři pokuty složití musí 15 g[rošů] míš[eňských] a k vobci 1 [zlatý] a dokud nesloží, nemá z vězení puštěn bejti. A dopustili by se toho v advent, pod frejlinkem aneb ve dny sváteční, tehdy duplovanou pokutu složití musí. {168}

⁶⁸⁷ *Excepti*, z lat. *exceptio, onis* výjimka, omezení.

⁶⁸⁸ *Contengientia ipsa iure sunt nulla*, z lat. *contingentia* zdrženlivost, střídmost, umírněnost; *ipsa*, samo, *ius, iuris*, právo, právní moc, moc pravomoc; *esse*, být; *nulla*, žádný.

Fol. 62r

Fol. 62v

Fol. 63r

{197} **Psaní od p[ana] Segregory.** Moudří a opatrní mněnulý věc ta, že jsem na vaše toho vyhledávání, ano i posléze od nich vyznamenaných a mě odeslaných osob, [...] by se k přijetí povinnosti primaské záhodně učinili. K tomu p[ana] Urbana Mokrého, spolusouseda a radního vašeho, aby mu do dalšího nařízení a budoucí obnovení úřadu konšelského, též povinnost primaskou k sobě přijal, obral a vyvolil, pročez budete věděti. Do místa radního se sejdouce, jemu tuto vůli J[eho] M[ilosti] K[nížecí], aby on takovou povinnost primaskou k sobě přijmout. Hleděl se vynasnažovati ji pilností a bedlivostí svou, tak žádosti činiti v čem by předně Pán Bůh všemohoucí a J[eho] M[ilost] K[nížecí] zalíbení. A obec s ním ve všem spokojena býti mohla. O čemž nepochybují, než že on Urban Mokrej pamatující na svou povinnost konšelskou učiněnou. A co by k zdělení dobrého obecního bylo podle možnosti

Fol. 63v

své žádosti činiti nepomine. V čemž se vůle J[eho] M[ilosti] K[nížecí] skutečně naplní. Datum na Krumlově 11. Februarii 1637. Ondřej Segregora.

Fol. 64r

Fol. 64v

Fol. 65r

Vejpověď na Martina Touška.⁶⁸⁹ Jakož j[es]t právní rozepře, při právu našem města Nettolic, mezi panem Urbanem Mokrým na místě Alžběty, manželky jeho strany jedné a Martinem Touškem, soused[em] města Nettolic, strany druhé o náрек cti vznikla. Tu my purkmistr a rada města Nettolic přeslechší žalobu, původní i odpověď od první strany, též nahledší v práva městská a zřízení zemská a legáta i svědky k té přivedený,

⁶⁸⁹ Martin Toušek, koželuh, městský úředník, měšťan města Nettolic.

těž všeho do po naklazení. A toho bedlivě pováživše, z práva všeho o tom takto vypovídáme, poněvadž pan Urban Mokrý, na místě manželky své žalobu na Martina Touška vedenou dostatečně a náležitě provedl a on Martin Toušek, že té věci netoliko, aby odpor činil, ale i právo jakž se z svědkův vynachází, že by nespravedlivě soudcové soudili, a že by lépe bylo, aby ku právu povinnosti neměli, nařekl a potrápil, z té příčiny (ač, že by takový, jako bučíc podle práva

Fol. 65v

města pracen býti měl), však pro napravení života jeho za dvě neděle a druhý dvě neděle, za příčinou nářku p[aní] Alžběty, manželky p[ana] Urbana Mokrého, trestání od pánův se vyměřuje. Manželka pak pana Urbana Mokrého pro jízlivé lidi na poctivosti dobře se opatruje. Však Martin Toušek původní straně útratami i nákladnými škodami povinen býti má. Právo vrchní se vyhrazuje. Actum vejповědi na rathauze města Netolic v plnosti radě 20. Januarii léta 1633.

Purk[mistr] a rada města Netolic.

Fol. 66r

Vejповěď druhá na Martina Touška. Jakž jest Martin Toušek z jistých a těžkých provinění jak proti obojímu úřadu, tak proti celé obci, živnosti městské na časy budoucí a věčné zbaven spravedlivě byl a jí požívati neměl. Ale že pak nyní na mnohé ponížené žádosti jeho nad to vejše znamenitých a vzácných lidí přimluvy zakazující se, on do své smrti proti úřadu obojímu i celé obci nic takového před sebe nebrati. Jich poctivosti pana purkmistra, pány radní, starší obecní i celé obce milosrdenstvím hnůti i smíce pro napravení <jeho> života, snadší živnůstky ve věku starém jeho každého roku půl várky ječné, takovou beze všech společníků. Nýbrž aby sám svařil, z milosti jemu (však nic více) pouštějí. Dále jak se bude chovati, buď jemu {hrozná pokuta}

Fol. 66v

nic více v tej živnosti povoliti, anebo zase dokonce ji odníti. Toho sobě v moci své zanechávají. Stalo se v domě radním 4. Aprilis A[nno] 1648 a z poručení celého úřadu sem zaznamenáno. Purk[mistr] a rada města Netolic.

Fol. 67r

{198} Vyznamenání z register urburních J[eho] M[ilosti] Kn[ižecí] ve dvoře Petrově.
Co město Netolice do tichž důchodův J[eho] M[ilosti] Kn[ižecí] a z čeho platiti povinno
jest. Jakž níže.

		[kopa]	gr[roš]	d[enár]
V městě Netolicích osedlých	38, 1/16	míš[eňská]		
Kostely	4			
Fara, Collator, J[eho] M[ilosti] Kníž[ecí]	1			
Úroku hromničného		14		
Úroku s[va]tojiřského		24	23	6 ½
Z masných krámův řezníci v nově vystavených		7	42	6
Z chlebnic			24	
Z soukeníkův z valchy			16	
Úroku s[va]tohavelského		72	13	5
Z masných krámů řezníci		7	42	6
Z chlebnic			24	
Z valchy soukenické			46	
Koželuzi z stůr			32	
Ševci z řemesla			20	
Summa všeho trojího úroku z nadotčeného města ročně vychází { 1 gl = 7 d }		128	45	2 ½

Podruzi, co se jich koliv při témž městě nachází, jsou povinni jeden kaž[dý]

Fol. 67v

	[kopa]	gr[roš]	d[enár]
J[eho] M[ilosti] Kn[ižecí] za roboty při s[vaté]m Havle platili po		6	
Mejta z nadotčeného města Netolic J[eho] M[ilosti] Kn[ižecí] přináležejí a vychází ho ročně více i méně. Co jest domův pustým a gruntův porostlých, ladem ležících na ty se registřík upečetěný odvozovati má			

pod městskou pečeti.

*Actum Extractu*⁶⁹⁰ a vepsání sem do knih pamětních dne 2. Januarii A[nno] 1650.

Václav Michaelis Pacovský, toho času písař radní.

*Nottandum*⁶⁹¹ vynachází se stranu zbořeného stavení, též masných krámů, které to celí v roce 1710 d[ne] 17.^{ho} Sebtentbris od milostivé vrchnosti koupeno bylo a zcela z úplna za 600 zl[atých] hotových zaplaceno bylo dle přiložené *qvitantí* složené v depozity neb truhlici u pana primasa ležící *Numerus* je 2.us na Fasciculu napsáno.

Fol. 68r

{189} **Léta Páně 1656 dne 17. Junii** v městě Husinci⁶⁹² od velebně důstojného a vysoce urozeného pana Jiřího Wentschucha,⁶⁹³ preláta kláštera vyšebrodského, u přítomnosti urozeného a statečného rytíře pana Dytricha z Germershermu na Bzí, Vranovicích a Harpershoffu,⁶⁹⁴ J[eho] M[ilost] C[ísařské], též J[eho] M[ilosti] Kn[ížecí] kněžny z Eggenbergku,⁶⁹⁵ rady a knížectví krumlovského i jiných všech přivtělených panství v Království českém a v Rakousích, vrchního hejtmana a mnohých lidí jiných duchovních i světských posvěceny jsou dva zvony malý na věži při chrámu Páně s[vatéh]o Václava v městě Netolicích zavěšený, kterýmž jméno dáno. Jednomu Václav a druhému *Michael Archangel*. Což pro paměť do této knihy zapsáno ode mě níže podepsaného. *Anno et die ut supra*. Václav M[ichaelis] Pacovský, písař radní.

⁶⁹⁰ Extract, z lat. *extractum*, i výtažek, extrakt.

⁶⁹¹ Nottandum, z lat. *notatio, onis*, označení, poznamenání, vnímání, pozorování.

⁶⁹² Husinec, město v okrese Prachatice 4,5 km severozápadně od Prachatic.

⁶⁹³ Jiří Wentschuch, vyšebrodský opat, prelát kláštera ve Vyšším Brodě.

⁶⁹⁴ Dytrich z Germershiemu na Bzí Vranovicích a Harpershoffu, hejtman eggenberského panství.

⁶⁹⁵ Kněžna z Eggenbergu, Anna Marie, markraběnka braniborská.

Fol. 68v

Fol. 69r

{169} List zachovací synův Šimona Švihy.⁶⁹⁶

My purkmistr a rada města Nettolic známo tímto listem činíme všem, vůbec i jednomu každému zvláště, pak tu kdež sluší a náleží, že jest před nás předstoupil slovutný muž Šimon Šviha spoluměšťan náš s uctivou žádostí. Jsa již věkem hrubě přemožený a majíce z lože poctivého manželského dítky řádně zplozené, nevěda kde dnes neb přes čas se z tichž, který dostáti a své příležitosti hledati může. Abychom k žádosti téhož a potřebě tichž dítek budoucí a o jich poctivém na svět zplození a dobrém chování listovní vysvědčení pod pečeti městskou vydati odporni nebyli. Jakož pak i také předstávíce před nás osobně slovutné v poctivosti pány Jana Dvořáka 66 a Ondřeje Kuneše⁶⁹⁷ 65 let staří, oba měšťany a radní města nadjmenovaného Netolic, týž svědkové pod přísahou svou konšelskou a dobrým svědomím jednomyslně a jednosvorně před námi vyznali, že jim to v dobré paměti až posavad' pozůstává, kterak vpřed dotknutý Šimon Šviha jsa od rodičův svých pořádaných, totiž od Jana Švihy otce a Oršily matky, poctivě na svět zplozen. Od dětinství svého až do let dospělých při městě Netolicích vždy zůstával a potom sobě týž Šimon Šviha oblíbíce k stavu s[vatéh]o manželstva Annu, dceru vlastní Blažeje Jirsy⁶⁹⁸ ze vsi Hoříkovic,⁶⁹⁹ s ní v témž stavu s[vat]o manželském v chrámu Páně, založený s[vatéh]o Václava v městě Netolicích vedle ustanovení a nařízení církve s[va]té katolické skrze kněze jménem Hermana,⁷⁰⁰ toho času faráře netolického, v přítomnosti mnohých poctivých lidí, náležitě potvrzení jsouce. Z poctivého lože manželského Jiříka a Matěje, syny své, řádně ve svět zplodili a po ten veškeren čas, netoliko v před jmenovaní rodičové Šimona Švihy, ale i také týž Šimon Šviha, otec a Anna, matka tohoto Jiříka a Matěje, zůstávající mezi námi v sousedství poctivě, ctně a chvali-

⁶⁹⁶ Šimon Šviha, městský radní, měšťan města Netolice.

⁶⁹⁷ Ondřej Kuneš, městský radní, měšťan města Netolice

⁶⁹⁸ Blažej Jirsa, z Hoříkovic, nepodařilo se blíže určit.

⁶⁹⁹ Hoříkovic, vesnice, část městyse Lhenice asi 3,5 km na severozápad od Lhenic.

⁷⁰⁰ Herman, kněz, farář v Netolicích.

Fol. 69v

tebně jako i nápodobně nadotknutí synové jich. Vždy se chovali a po sobě ničehož takového, co by jich dobrou pověst hyzditi mohlo nepozůstavili. Kteréžto vysvědčení žádosti podstatně uznavší a v tento list náš uvéstí dávouce, aby jak rodičům, tak jich ctná, dobrá chování i jinde známé býti a ještě víceji budoucně prospívati mohlo. Ku potřebě téhož Jiříka a Matěje listu tohoto, ukazatelův jim tento list vysvědčující, že tomu, tak jakž se nadpisuje a nejinak j[es]t pod pečeti městskou vydáváme.

A přitom k V[aší] M[ilosti] a vám *respektive*⁷⁰¹ se přimlouvající, kdež by se koliv mezi V[aší] M[ilostí], aneb nás často psaný Jiří a Matěj, bratři vlastní, společně oba spolu neb rozdílně zahodili příležitosti své hledající byt sobě oblíbené se osaditi chtěli, že je sobě laskavě poručené míti, mezi sebe ve společnost sousedskou, jakožto lidi svobodné přijíti, živnosti přáti a ve všech náležitostech i jiných slušných věcech fedrovati. Ztížití sobě neráčíte a nestížíte, to učiníte pro rodičův jejich a jich samých poctivě na svět zplození, dobré a chvalitebné chování i také naší tuto, za ně přimlůvu a v podobných příčinách volnou odměnu. Na svědomí a pro lepší důvěrnost toho dali jsme pečeť naší městskou s jistým vším vědomím k tomuto listu zavěšeně přitisknouti: Tohož j[es]t datum v městě Netolicích, den památky s[vatého] Anastázia, to jest 21. dne měsíce února, léta od narození Syna Božího šestnáctistého padesátého devátého.

Tento vejš psaný list zachovací jest v tyto knihy pamětní za purkmistra p[ana] Ondřeje Macha přítomnosti jeho, pana Jana Plevky primátora a pana Šimona Švihy, jehož se dotýče, vložen dne 19. *Aprilis Anno* 1660. V[áclav] F[rantišek] Mokrý,⁷⁰² písař radní.

Fol. 70r**Geburths Brieff.**

Für Hanns und Geörgen Schillingern⁷⁰³ Gebrüedern <wa> Aufhausen gebürttig am Chmef[ü]r[s]tl[ich] [?] Rent ambt Staubing Sub dato 3. Aug[ust] 1655.

Ich Johann Pader eines hochwürdigen Thumb Capitls f[ü]r[s]tl[ich] hochstüffts Regenspurg.⁷⁰⁴ Pfleger zu auf: undt oberharthausen, urkhundte mit dißem Offernbrief

⁷⁰¹ Respektive, z *lat. respektive* hledíc k tomu, vlastně, pokud se týče, anebo spíš, lépe řečeno.

⁷⁰² Václav František Mokrý, městský písař.

⁷⁰³ Hanns und Geörgen Schillingern, nepodařilo se blíže určit.

gegen meniglich d[er] vor mir erschienen seindt der Erbaren hanß undt Geörg die Schellinger Gebrüeder, der Zeit mit heüsslicher Wahnung, zu Nettolitz am Khönigreich böhaimb, Weilandt Geörg Schillingers gewesten Schreiners alhie, Richilla seiner Ehelichen hausfrauen beeder seel: zu gedemkhen, Eheleibliche Söhn, gehorsamblich bittent, ihrer Ehelichen geburth nit weniger auch, d[er] sie mit leib aigenschafft nüemandt undterwarffen, glaubwürdige khundtschafft zuerthailen, Welches ich ihnen von obrigkheit weeg eitwaigere: Sondern der Warheit zur Steuer (Weillen Sie an guetten Catholischen Orten sich aufhalten) Statt thuen Wollen: hier auf mir gerichtlich zu Zeügen benent: Undt für gestelt haben, die Erbare undt beschadene Baidluß Städele Acht undt Sechtzig Jahr Wolfen Weissen fünffzig Mathaßen Rischer⁷⁰⁵ Acht undt vierzig undt blasÿ Carl Acht undt fünfzig Jahr Alters, Alle zu bemeltem Aufhausen solche von obrigkheit weeg An Aÿes statt yber ihr herkhom[m]en zuuerheren darumben auch ein ordentlichen Geburttsbrief, undt meinen Insiegl zuertheilen, gehorsams vleiß gebetten, hierÿber gedachte gezeug yeder in obwesen deß Andern Angeschwornen Äydtstatt Ausgesagt, d[er] ungeferlich vor acht undt dreisßig Jahren obbesagter gebrüeder, die Schillinger, Vatter Geörg Schillinger, undt Richilla beeder seel: Vatter undt Muetter

Fol. 70v

Ordentlicher weiß zu Khirchen undt Straffen gang damahls damahls durch herrn balthausern Bracheren gewesten Pfarern alhie seel: (Christlichen Catholisch gebrauch nach eingesegnet worden undt Sie beede gebrieder hannsen undt Geörgen ihme Ehelichen Standt geborn Auch ye[m]anden]: undt allzeit für ihre Rechteleibliche Sohn gehalten worden maßen dann mir selbst Auch nit anderst bewissen alß d[er] sich gedachte Eheleith auf Recht Redlich undt fromb verholten bezeugen auch benebens d[er] mergedachte beede brieder mit leib angenschafft niemandt verbundten, sondern ye[m]anden]: undt alzeit freÿleding undt loß gewest, Gelangt derowegen an aller meniglich, undt waß Standts undt wörden sie seÿen, mein gebührliche ansinen undt bitten, sie wollen nit allein dem volkhom[m]en glauben geben, Sondern Auch offtberiertten Schillingern ihrer notturfft undt Wolfartt nach, gemeisßen laßen deß zu Wahrem urkhundt, habe ich undterchriebner mein aigen Insigl (ÿedoch mir mein Erben

⁷⁰⁴ Regensburg, Řezno, právní středisko bavorského vládního obvodu Horní Falc.

⁷⁰⁵ Mathaßen Rischer, nepodařilo se blíže určit.

beambtung, undt Insigl in allweg ohne schaden) hier für undt aufgedrunkht, geben undt geschehen zu offt ermeltem Aufhausen den dritten Augusty Im Ein Tausent Sechs hundert fünff undt fünffzigisten Jahre.

L[ocus] S[igili] Joan[nes] Padera. J[oannes] Padera.⁷⁰⁶

Vejš psaný list zachovací Jana a Jiřího, bratří Šilingerů, j[es]t za úřadu purkmistrského pana Ondřeje Kuneše u přítomnosti pánův Jana Plevky⁷⁰⁷ primátora, Jiřího star[šíh]o Nejhauzara, Jana Václava Haduše, Václava Micha-

Fol. 71r

elis Pacovského, Kašpara Ernsta Píchy⁷⁰⁸ z originálu slovo od slova sem vložen dne 15. Octobris léta šestnáctistého padesátého devátého, skrze mě Václava F[rantiška] Mokryho, písaře radního.

Fol. 71v

Fol. 72r

Přátelské porovnání mezi dědici Kladrubovskými. Léta Páně 1659 31. *Octobris*, jakož p[aní] Lidmila, starší Kladrubka⁷⁰⁹ se sirotky svými Václavem, Vavřincem Kladruby, syny a Esterou dcerou, ta p[aní]: Lidmilou zůstalou vdovou po neb[ožtíku] Bartolomějovi Kladrubovi,⁷¹⁰ nevěstou svou jistou *praetensi* sobě, po témž oznámeném Bartolomějovi, též synu nejstarším jejím pokládala, ač i o to vše ku právu přikročeno a zaneprázdnění činěno, také i pokudž pamatovaná nevěsta její co proti tomu má, toho užítí nežádavše, doloženo bylo.

Čehož magistrát doslýchavše strany na přátelské porovnání z povinnosti svých podali. A pokudž by mezi nimi nic vyzejskáno nebylo k *suplicae*⁷¹¹ dne 7. měsíce listopadu termínovaly strany, pak k takovému otcovskému napomenutí a podání opravdově vstoupivše. Před psaný den k takovému přátelskému se ohledání, ač i

⁷⁰⁶ Joannes Padera, nepodařilo se blíže určit.

⁷⁰⁷ Jan Plevka, krejčí, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁷⁰⁸ Kašpar Ernst Pícha, nepodařilo se blíže určit.

⁷⁰⁹ Kladrubka Lidmila, netolická měšťanka, manželka Bartoloměje Kladruby.

⁷¹⁰ Bartoloměj Kladruba, měšťan města Netolice.

⁷¹¹ Suplica, z lat. *applicatio, onis*, prosba, žádost.

porovnání sobě volili a o to vše, co strana proti straně *Praetendirovala* takto. U přítomnosti níže psaných osob, přátelsky s pomocí Boží, se porovnali tak, že Lidmila, nevěsta zůstala vdova po vejš psaném Bartoloměji Kladrubovi, na místě jeho proti zase vydání svému a na zadrželé tři vejruňky švagrům svým a švagrovi, totiž za léto 1657, 1658 a 1659 z domu jim svého, jako i ze všech gruntův, jenž při podělení a v šacunku nebožtíkovi, manželu jejímu, obsazeny jsou. Ještě sedmnáct zlatých rejnských, dvaceti osum krejcarů, jeden peníz restýruje. A tak za ty tři léta, ty tři vejruňky vypsane míti náležitě má, k čemuž dobrovolně přistoupila a platiti se svolila. Též jednu truhlu s přehradami a kotel velký měděný paní tchýni své vydati povinna

Fol. 72v

bude. Strany pak toto porovnání přátelské do knih pamětných, kdež sluší a náleží pro dostatečnou toho všeho stálost a svornost přátelskou, vedle povinného toho zdržení J[eho] M[ilost]p[ána] P[ana], P[ana], P[ana] za vložení požádati připověděli. Stalo se v příbytku pana Jana Paura, ten čas lozního purkmistra, u přítomnosti jeho, p[ana] Jana Plevky, primátora, p[ana] Jana Dvořáka, p[ana] Jana Václava Haduše, dožádaných po straně sirotkův a pana Jiřího Nejhausara, p[ana] Václava Mollera a Ondřeje Touška po straně nevěsty vdovy a stran jich se dotýkalo. Léta a dne svrchu psaného.

Václav F[rantišek] Mokrý, písař radní.

Tak jakož v létu Páně 1659, 31. [Octo]bris jisté přátelské porovnání mezi dědici kladrubovskými, tak jakož též porovnání to v sobě šířeji obsahuje a zavírá v příbytku p[ana] Jana Paura, teháž úřad purkmistrský na sobě držícího, se stalo kdež Lidmila mladší Kladrubka, Vavřínovi, Václavovi bratřím Kladrubům a Esteře Kašparové,⁷¹² švagrům a švagroví za 3 léta pořad zběhlá, totiž za léto 1657, 1658 a 1659 Galli, 3 veruňky, každý po 15 [zlatých], tak jak pozůstávala jmenovitě 45 zlatých, týmž pak přátelským porovnáním, co na to jim třem všelijakými účty jako i věně vynětí sobě pro nápad přátel n[ebožtíka] Bartoloměje Kladruby, manžela jejího, vydala to sobě pořádně porazivše. Ještě jim pozůstávala 17 [zlatých], 28 k[rejcarů], 1 [denár]. Takových 17 [zlatých], 28 k[rejcarů], 1 [denár] v místě radním u přítomnosti jichž se dotýkalo zcela a z úplna na týž tři veruňky náležitě doplatila. Z nichž tak účtem i nahotově přijatých dostatečně se účtuje a dáleji následující veruňky v létu přítomném 1660, při čase

⁷¹² Estera Kašparová, dcera Bartoloměje Kladruby a Lidmily.

s[vatéh]o Havla, a tak ročně do zaplacení vystávající summy po 15 [zlatých] platiti povinna bude. *Actum in consilio Netolicensi konsule Do[min]o Georgio Nejhouzar 31. Aug[usti] A[nno] 1660. V[áclav] F[rantišek] Mokrý, písař radní.*

Fol. 73r

Frejmark⁷¹³ mezi pány Pavlem Holejch,⁷¹⁴ p[anem] Václavem Mokrým.

Léta Páně 1660 10. Aprilis mezi panem Pavlem Holejm z jedné a p[anem] Václavem Františkem Mokrejm ze strany druhé, stala se směna taková. Majíce týž Václav Mokrý tu svobodu a vůli z domu svého, z horní světnice do dvora Pavla Holejch, tak jak zapsaný v knihách městských trhových to sebou přináší, seces udělati. Však nechťice takové služebnosti pro dobré sousedství domu téhož Pavla Holejch činiti, toho se zbavuje a od toho upouští, tak činíce on ani budoucí držitelové domu toho, takového Secesu neb místa tajného do téhož dvora Pavla Holejch dělati dáti moci míti nebudou.

Naproti tomu Pavel Holejch, témuž Václavovi Mokrému kus místa od zahrady své k místu od paní matce téhož Pavla Holejch panu otci Václava Mokrého pro udělení druhé parni, zároveň s chlívy až naproti rohu stodoly jeho prodaného až pod svou plaňku, a tak jakž toho šňůra [?] ukazuje k dědičnému jmění, k držení, tím vládnutí i dědicům téhož Václava Mokrého. Aneb, kdo by koliv týž dům od něho sobě prodaný neb postoupený jměl, odevzdává, žádného práva více na tom sobě ani dědicům svým nepozůstávajíce. A což pro stálost a paměť do knih městských těchto pamětných z povolení pana purkmistra, pánův vloženo jest. Stalo se za purk[mistra]

Fol. 73v

za purkmistra pana Jiřího Lešetického⁷¹⁵ u přítomnosti pana Jana Plevky primasa, Jiřího Nejhouzara, Jana Dvořáka, Jana Paura, Václava Mollera a jich tu přítomných obouch stran. *Anno et die ut supra* a jest ode mě podepsaného, dožádaného zapsáno.

Jiří starší Neuhauszer.

⁷¹³ Frejmark, směna.

⁷¹⁴ Pavel Holý, hrnčíř, měšťan města Netolice.

⁷¹⁵ Jiří Lešetický, švec, radní, měšťan města Netolice.

Fol. 74r

V příčině for z vesnic panství libějického, pro přestěhování novotných farářův města Netolic.

Tak jakož jest v létu Páně 1661 přistěhování se sem do města Netolic novotného pana faráře Kašpara Erharda Dobřanského⁷¹⁶ z fary vacovské⁷¹⁷ na faru zdejší netolickou o fůry ze vsí panství libějického k záduší zdejšímu přivtělených, kteréž *magistrát* skrze přátelské psaní při p[anu] hejtmanu téhož panství p[anu] Raihardovi Teodoriuovi Paurovi,⁷¹⁸ podle předešlého někdejšího způsobu jsouc oni tím povinni, žádal a jeho v tom, aby asi pár for z těch vesnic k těmž záduším patřících pro věci jeho odesláno bylo následoval. Nesrozumění vzniklo tak, že týž sedláci se toho netoliko učiniti spečovali, ale i tím se nepovinni býti pravili a toliko to, že co se k záduším jakých for, když se co staví potřebuje, tak jakž předešle činívali. Tím, že se povinni býti uznávají v místě radním nadotčeného města Netolic dne 17. May léta 1661. Vypravíce se sem s nima nad jmenovaný p[an] hejtman libějický a tu věc k jich žádostivému úmyslu přivésti chtějí se přiznali, však nemoha k tomu podle svého a jich mínění přivésti a jich mínění přivésti. Anobřž týmž sedlákům peněz p[an] hejt[man] pod správu přináležejícím, aby to přísahou stvrdili, že tím povinni nejsou, a že toho za jich ani předkův jich paměti nikdá předešle nebývalo, a k té příčině žádných for od nich se nedávalo. Ukázáno by vše

Fol. 74v

týž p[an] hejtman jich dřív nežli-by je sedláky pod správu svou přináležející k přísaze připustil, že to panu vrchnímu hejtmanu svému jsouce teháž na Libějicích předněsti a následovně jakou *resoluti* dostane, to při hejtmanu panství netolického a helfemburského, určenému panu Pavlovi staršímu Špinkovi z Helfentalu,⁷¹⁹ skrze psaní v známost uvésti chce a neumine se <...>. U přítomnosti téhož pana hejtmana panství netolického, pana písaře důchodního a celého magistrátu prohlásil, v kteréž to příčině následovně sedláci rozmyslíce se a nepochybně povinni býti. Uznavše skrze psaní pana hejtmana často dotčeného panství libějického k panu hejtmanu panství netolického

⁷¹⁶ Kašpar Erhard Dobřanský, farář v Netolicích, dříve působil ve Vacově.

⁷¹⁷ Vacov, obec v Prachatickém okrese, 25 km Jihozápadně od Strakonice.

⁷¹⁸ Raihard Teodoriu Paur, hejtman Libějovického panství.

⁷¹⁹ Pavel starší Špinka z Helfentalu, hejtmanem Netolického a Helfemburského panství.

učiněné a sem do této knihy pamětní pro budoucí toho paměť slovo od slova vepsané přivoluje se k tomu <přivoluje se k tomu> jakž tož psaní šířeji v sobě obsahuje a zavírá. A to v jazyku německém, jehož originál do dvora Petrova J[eho] M[ilosti] Kní[žeti] *Expedici*⁷²⁰ zas navrácen. *Actum* v místě radním města Netolic <Prae> 20. May 1661.

Dem Edlen undt Restrengen herrn Paul Peter Špinka von Helffentall, hoch fürst[lich] Eggenbergischen dero herrschofften Netolitz undt hellfnburgkh Wollbestelten haubtman meinem Insonders hochgeehrten h[ern] Vatteren [...].

Petterhoff. Edler

Fol. 75r

Edler undt Restrenger herr haubtman.

In sonders hochgeehrt herr Vatter, groß g[nadigen] herr Nachbar: zur folge meines Ehrgestern gegebenen Worts berichte hiemit, d[er] meinem vorgesezten herrn oberhaubtman ich die ienige *quastion*, ob nemblich die, von hiesigen Ihrer Ex[ceptione]^m meinem g[na]digen herrn undt graffen angehörigen, undt nacher Nettolitz eingepfarten herrschafft undterthanen *praetendiate*,⁷²¹ von Ihnen undterthanen aber *absolute*⁷²² Wider sprachene schuldigkeit: zur beýhilfflich abholung deß neü aufgenommenen herrn Pfarers *mobilien*,⁷²³ Weill dergleichen beýhilff sich keiner zu erindern Weiß, zu erstatten seýe oder nicht, mit allen umstenden dreust[lich]: vorgetrag, undt so viell zur nachrichtlichen andtwarff bekomben: daß zwar Wollzubekennen, daß auf beýder Graff Buquoyischen herrschafft Grätzen undt Roßenberg dergleichen gebräuchig aber dar rieben, d[er] fast kheine, oder doch wenig eingepfarte frembdte undterthanen zubefinden nichts wider sprechigist: undt die hiesige bloß allein der Ursachen, d[er] Sie ein Solches niemallen *praestierte*⁷²⁴ zuhaben

⁷²⁰ Expedici, z lat. *expeditio, onis* výprava, vyřízení.

⁷²¹ Praetendiate, z lat. *praetendo, ere, tendi, tentum* vpředu, dopředu napínat, napřahovat, předstírat.

⁷²² Absolute, z lat. *absolute* naprosto, dokonale, zcela, určitě.

⁷²³ Mobilien, z lat. *mobilis, e* pohyblivý, nestálý, měnivý, vratký, vrtkavý.

⁷²⁴ Praestierte, z lat. *praesto* pohotově.

gedenkhen. Ihnen auch einicher *actus possessorius*⁷²⁵ zugenieg *probiert*⁷²⁶ khan werden, sich hierzur nicht verstehen Wollen. Nichts

Fol. 75v

Nichts desto weniger, zu bezeügung gueter Nachbarschafft, undt dem Ehrwierdigen herrn Pfarern zu Ehren (Alß Welcher denen undterthanen hienwie derumben will guettes erweißen khan:) solle Ihnen Angedeütett werden, eine guetwillige beyhilffe, so will *respectiue* der Anderen Pfar khindern Vonnöthen, Undt theinlich sein wirrdt khönnen, wirklich zu leisten: So meinem hoch geehrten herrn Vattern, ich dienstl[ich] nicht verhalten, undt unß darmit, allerseits der getreüen obsorge Gottes empfehlen wollen. Libiegitz den 19. May A[nno] 1661.

Meines hochgeehrten herrn Vatters.

Jederzeit schulddienst fertigster Knecht Richardi Theodori Paur.

Actum v tyto knihy vepsání výš položeného psaní za purg[mistra] Jana Plevky dne 28. May 1661. Skrze mě Václava Františka Mokryho, toho času písaře radního města Netolic.

Fol. 76r

{ 171 } **Instructi**, kterak se z usnešení p[ánův], p[ánův], panův, p[ana] rychtáře, p[ánův] star[ších] obec[ních] i celé obce dělníkům od rozličného díla platiti má. Vedle čehož jeden každý pod pokutou 5 [kop] míš[eňských] se chovati věděti bude.

Woračům.

kre[jcarů]

Od svorání vejpreže gruntu ke stravě

27.

Od zvlažení vej[přeže] gruntů po

9.

Nádenním dělníkům ke stravě.

Chmeličům od obrývání, nabíjení, osejpání a navozování chmele za

⁷²⁵ Possessorius, z lat. *Possessio, onis* držení, država, držba, majetek, statek, pozemek, držení majetku.

⁷²⁶ Probiert, z lat. *probo, are, avi, atum*, zkoušet, zkoumat, uznávat, schvalovat.

den po	6.
Mistru na den po	7.
Sekačům na travnou kopu za den po	8.
Hrabačkám trávy, plečkám a tčelkám po	3.
Sekáčům na hrabičnou kopu na den po	10.
Žencům od hrachu trhání na den po	5.
Od nahrabování, vozání a nakládání obilí po	4.
Řezači na den po	6.
Nádeníků od rozličného díla za den po	5.

Beze stravy!

Od posečení oukolem vej[přeže] gruntů po	18.
Od posečení, pak i svození vej[přeže] obilí po	24.
Od požetí a svázání vej[přeže] gruntů obilí po	24.
Od udělení a postavení sáhu dříví po	9.

Fol. 76v

	kr[ejcarů]
Od vytrhání hrachu 1 vejpreže	18.

Mlátcům ke stravě.

Do svatého Václava a na den po	5.
Od s[vatého] Václava do svatého Martina	4.
Od svatého Martina do Vánoc po	3.

A tak dále, vždy jak, kdy den dlouhý neb kratší jest se jim platiti má.

Actum v domě radním města Netolic dne 28. Junni anno 1669.

V[áclav] F[rantišek] Mokrý, písař radní.

Fol. 77r

O grunt od Zbonera na hlínu kopání koupenny.

Léta Páně 1669 26. Aprilis u přítomnosti vzácného magistrátu, pana rychtáře a pánův starších obecních koupen gruntík k ruce a dědičnému držení obce města Netolic,

nynějších i budoucích, od Václava Zbonera,⁷²⁷ ležící nad hlínou u rybníku městského, tak aby každý z pánův sousedův tu svobodně hlínu bráti a beze všelikého od koho bránění kopati mohl, dokudž by se týž grunt nepodebral, a to za summu peněz, jmenovitě osmnáct zlatých rej[nských], kteréž to on Václav Zboner z důchodu obecního nahotově přijal a z nich obec nyní i na časy budoucí kvituje, prázdná a svobodná činí nyní i na časy budoucí. Stalo se v domě radním dne a léta svrchu psaného.

V[áclav] F[rantišek] Mokrý, písař radní.

N[ota] B[ene] však týž grunt, dále se ho, co

Fol. 77v

osívati mocti bude. Má se z platu najímati a plat takový z něho bráti, jak mnoho ho zůstávati, kdy bude a se z něho mocti platiti.

Fol. 78r

S Rumpálovský[mi] porovnání.

Demnach zwischen h[err] Paul Slavickhen,⁷²⁸ Wentzl Duchekh,⁷²⁹ Heinrichen Dräpl,⁷³⁰ Ambroschen Dvorskej⁷³¹ undt Niclaßen Dicento,⁷³² burgern der fürstli[chen] Eggenbergli[chen] Statt Prachaticz, undt der Sambemtlich Rumpalisch Erben, undt verlaßenschafft verordneten voreinanderen Eineß, undt Einem ehrmiest: undt wohlweißnen Magistrat, ohe statt = undt Im Nahmen der gantzen gemein, der fürst[lichen] Eggenbergl[ichen] Statt Nettolitz, andern theilß: In Sachen Einer von gemelten Rumpalischen voreimderen, ohe die Statt undt gemein d[er] Statt Nettolitz *praetendierender* schildt p[er] 971 [schock] 25 g[roschen] 5 d[enaren] meis[enisch] *Capitalen*⁷³³ sambt aufgeloffenen *Interesse*,⁷³⁴ über welche der Ordentlich gefertigt:

⁷²⁷ Václav Zboner, nepodařilo se blíže určit.

⁷²⁸ Paul Slavickhen, Pavel Slavík z Prachatic, sklenář.

⁷²⁹ Wentzl Duchekh, Václav Duchek z Prachatic, řezník.

⁷³⁰ Heinrichen Dräpl, Jindřich Drápl z Prachatic.

⁷³¹ Ambroschen Dvorskej, Dvorský Ambrož, z Prachatic, živil se potahem.

⁷³² Niclaßen Dicento, vyučen jako soukeník, radní, měšťan města Netolice, pocházel z Prachatic.

⁷³³ Capitalen, z lat. *capitalis*, e týkající se hlavy, hlavový, hrdelní, hlavní, znamenitý, výborný.

⁷³⁴ Interesse, z lat. *intersum, esse, fui* být mezi něčím.

Undt in h[err] Mattheußen Rumpalen⁷³⁵ seel: *Testamentbegriffen*⁷³⁶ schuldtpuff, verlohren, nicht allein eins Strättigkeit, undt eineß [?] verstandt endtstandten, Sondern auch beÿ dem Recht anhengig gemacht worden, undt bereith bies aufbeederseits zeügen führung khomen wehre, zu beeder theil nitwenig uncosten;

Undt weillen verspürtlich worden, daß auch hinführo durch *Appellation*⁷³⁷ undt *revision*⁷³⁸ mitl die sach noch fehrrers in weitleiffigkeit gerath Khönte danenhero zu Ersparung fehrreren uncosten, undt damit beede partheyen, zu vorig Nachbahrlicher lieb: undt Einigkheit gebracht werdtten möchte.

Fol. 78v

Alßhaben obbemelte beede theil, umb Einen gutwillig: undt ubermansch vergleich, beÿ ihr g[na]d[igen] dem wohl Edl gebehren: undt gestrengen Rittern h[err] dietherichen von germerßheimb auf Bzy Braniowicz, undt Härperßhoff der Lob seeligist verstorbenen Röm[ischen] kay[ser] undt khönigl[ichen] May[estat] auch fürstl[ichen] Eggenbergli[chen] Stath, undtdeß herzog thumbs Crumaw bestelten oberhauptman, gehörl[ichen] angehalten, worauf seine g[na]d[igen] [?] unß unterschribenen *Commission*⁷³⁹ Entheilt, die selbe vor unß zu beriffen in Ihren *pratension*, undt *Exceptionem* zu Ernehmen, Reifflich zu Erweg undt ohe möglich zur Einigkheit: undt gutwillig vergleich zu bringen.

Welchen wür auch gehorsambe Einfolg geleißet: undt noch vernehmb: undt Reüfflich Erwegung, so wohl der Cläger anforderung alß der beelasten, hingeg Eingewerder widerspruch: undt *Exceptionen* dieße Sach: undt *Action*,⁷⁴⁰ bieß auf gnedigeß guetheißen, wollget[lichen] ihr g[na]d[igen] deß herrn oberhauptmanß. Volgeuter gestalt vereiniget: undt verglich haben; umblich daß Ein Ehrmiester undt wohl weiß[en] Magistrat der Statt Nettolitz, ohnstatt der gentzen gemein, ihren Erben undt nach khambenden, obget[lichen]: Rumpalischen vorminderen, ohn statt der

⁷³⁵ Mattheußen Rumpalen, majetný měšťan z Prachatic. Vlastnil mlýn a várečné právo.

⁷³⁶ Testamentbegriffen, z *lat. testamentum*, i závěť, poslední vůlet, testamen; z něm. *greifen* vzít, chytnout chopit se.

⁷³⁷ Appellation, z *lat. appellatio, onis*, označení, pojmenování, výraz.

⁷³⁸ Revision, z *lat. revisio, onis* opravný prostředek, přezkoušení.

⁷³⁹ Commission, z *lat. commissio, onis*, spojení, spáchání, přečin, zmocnění.

⁷⁴⁰ Action, z *lat. actio, onis* jednání, činnost, opatření, akce.

sambentlich Rumpalischen Erben, deren Erben, undt Nach khombenden, vor obbemelte, ihre *pratension*

Fol. 79r

deß *Capitals*, der 917 [schock] 25 g[roschen] 5 d[enaren] meis[enisch] undt verfehlene *Interesse*, auch alle bießhero aufgeloffene uncosten, zehrung: undt versaurbnußen, vor alleß undt Jedeß, *ain tausendt gulden* Reim[ischen] geben: undt bezahlen undt Solche volgender gestalt: undt Terminweiß abführen, undt Entrichten sollen; Wie sie dan auch Solcheß für sich, ihre Erben, undt nach kambenti, zu thuen undt ohne fehnere Erinderung, unweigerlich zu leisten versproch haben, Nemblich zu Instehenden heilig Weinachtzeit, dießeß [1]657isten Jahreß *Einhundert* undt *funfzig* guld[en] Reim[mischen] undt dan wie derumb zu Weinachten khönfftigen 1658isten Jahrß *Einhundert gulden*. Undt also fürderißhin alle Jahr zu weinachten *Einhundert gulden* bieß volliger bezahlung obbemelter *Eintausendt gulden* Reÿ[mischen].

Herentgegen wollen undt sollen Sÿe Rumpalischen vorseindere ohestatt d[er] sambentlichen Rumpalischen Erben, auch deren Erben, undt nach khambente, getl[ichen] [?] Nettolizirischen *Magistrat*: undt gantze gemein, deren Erben undt nach kambenden, solch obuermelten Schuldt der 971 [schocks] 25 g[roschen] 5 d[enaren] *Capital*, undt ferfahleiner *Interesse*, auch der auffgeloffenen uncost: zehrunge: Undt versambnuß wegen gantz freÿ: laß: undt ledig sprechen, jetzt: undt zu Ewigen Zeiten

Fol. 79v

damit auch under beeden Parthayen die vorig: Nachbahrliche lieb, undt friendtschafft Erhalten werde, so sollen durch dießen gutwillig vergleich alle in dießen sach vorgelofene schmeh: undt angreifung, auch die bey dehnen löbl[ich] Rechten, undt sonsten, gewechßlete schrifften, undt *acten* khunem zu schaden, ader Nachtheil gereichen, Sonderen gantzlichen *annullirt*.⁷⁴¹ undt zu nichten sein auch khein theil dem anderen, dießen ursach wegen, Etwas vorwerffen: auffropfen od[er] äberen, bey Einere nach der sachen beschaffenheit, von der höheren obrigkheit erk[...]dtlichen Straff.

Zu mehrerer beerefftigung, undt Resthaltung dießes seint dreÿ gleich laudente *Exemplar*⁷⁴² verfertigt undt Iedem theil Eins zugestellt, auch von unß vorordneten

⁷⁴¹ Annullirt, z lat. *annullo, are, avi, atum* zrušit, prohlásit za neplatné, anulovat.

⁷⁴² Exemplar, z lat. *exemplar, aris* obraz, vzor, příklad, opis, kopie.

Schudtleithen, Neben beeden Parthayen, doch ihren, ihren Erben, undt Nach kambenden ohneschaden, unterschriben: undt gefertiget worden, undt haben auch sie beede Parthayen, Mehr wolgetacht Ihr g[na]d[igen] der herrn oberhauptman, gehorsamnus gebetten dießen guettwilligen vergleich, doch dero Selben, Ihren Erben undt nachkhambenden ohne schaden, mit dero Eigenen handt unter-

Fol. 80r

schriftt undt Pettshafft zu *ratificiren* undt zu *Confirmiren*.

So geschehen Schloß Crumaw der Sieben Zehenden Monaths tag Augusti A[anno] 1657. L[ocus] S[igili] zu Bermersheim.

L[ocus] S[igili] Johannes Hend Beskovský⁷⁴³ buechhalter.

L[ocus] S[igili] Geörg Jacobbizský⁷⁴⁴ weisenschreiber.

L[ocus] S[igili] Johann Georg Eckstein buchhaltes⁷⁴⁵ *Adiunet* Bohuslav Grejnar.⁷⁴⁶

L[ocus] S[igili] Jiří starší Neyhauzar.

L[ocus] S[igili] Jan Václav Haduš.

L[ocus] S[igili] Wentzl M[ichaelis] Pacovský.

L[ocus] S[igili] Pavel Slavík.

L[ocus] S[igili] Ambrož Dvorský.

L[ocus] S[igili] Jindřich Drápl.

L[ocus] S[igili] Václav Duchek.

L[ocus] S[igili] Mikolaß Diciento.⁷⁴⁷

1657 dne 31. Decembris vedle této smlouvy obec města Nettolic odvedla pánům poručníkům a nápadníkům pozůstalosti Rumpálovské do města Prachatic prvního termínu, z kteréhož se teď kvituje jednoho sto padesáte zlatých rejnských. 150 [zlatých]. V[áclav] M[atěj] Pacovský, písař radní města Nettolic.

Léta 1658 30. [Decem]bris obec města Nettolic, dle této smlouvy odvedla pánům poručníkům a nápadníkům pozůstalosti Rumpálovské

⁷⁴³ Johannes Hend Beskovcký, účetní.

⁷⁴⁴ Georg Jacobbizský, weisenschreiber.

⁷⁴⁵ Johann Beorg Eckstein, účetní.

⁷⁴⁶ Bohuslav Grejnar, soukeník, radní, měšťan města Netolice.

⁷⁴⁷ Mikoláš Diciento, prachatický měšťan.

Fol. 80v

do města Prachatic peněz, jež p[an] Jiří Lešetický, úředník obecní dotčeného města Nettolic, vyčetl druhého termínu, z kteréhož se teď kvituje jedno sto zlatých rejnských. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý.

Léta Páně 1659 31. [Decem]bris. Dle této smlouvy opět obec města Nettolic pánům poručníkům a nápadníkům pozůstalosti Rumpálovské do města Prachatic skrze p[ana] Jiřího Lešetického, předního úředníka obecního, v domě p[ana] primátora Jana Plevky, odvedla třetího termínu, z kteréhož se teď kvituje a na minci berné a hodné, jmenovitě jedno sto zlatých rej[nských]. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý písař radní.

A[nno] 1660 30. [Decem]bris odvedla obec města Nettolic vedle smlouvy této, skrze nařízené úředníky, důchodu obecního Ondřeje Waňka⁷⁴⁸ a Václava F[rantiška] Mokrýho, v domě p[ana] primátora Jana Plevky pánům nápadníkům pozůstalosti Rumpálovského města Prachatic čtvrtého termínu, z kteréhož se teď kvituje na minci berné a hodné. Jmenovitě jedno sto zlatých rejn[ských]. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý, písař radní.

Fol. 81r

A[nno] 1661 30. [Decem]bris obec města Nettolic vedle smlouvy této odvedla skrze nařízené úředníky důchodu obecního Ondřeje Waňka a Václava F[rantiška] Mokrýho, v domě p[ana] primátora Jana Plevky pánům nápadníkům pozůstalosti Rumpálovské do města Prachatic pátého termínu, z kteréhož se teď kvituje na minci berné a hodné. Jmenovitě jedno sto zlatých rejnských. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý, písař radní.

A[nno] 1662 31. [Decem]bris obec města Nettolic skrze úředníky obecní, Řehoře Pátka⁷⁴⁹ a Pavla Setunského,⁷⁵⁰ za úřadu purkmistrského p[ana] Jana Václava Haduše,

⁷⁴⁸ Ondřej Waňek, městský úředník, měšťan města Netolice.

⁷⁴⁹ Řehoř Pátek, tkadlec, radní, měšťan města Netolice.

v domě jeho odvedla pánům nápadníkům pozůstalosti Rumpálovské do města Prachatic šestého termínu, z kteréhož se teď dostatečně kvituje na minci berné a hodné. K sobě přijaly jedno sto zlatých rejn[ských]. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý písař radní.

Anno 1663 29. Decembris obec města Nettolic skrze úředníky obecní Jiřího Lešetického a Václava F[rantiška] Mokrýho, za purkmistrství p[ana] Ondřeje Kuneše, zapravila pánům nápadníkům pozůstalosti Rumpálovské do města Prachatic sedmého termínu, z kteréhož se teď dostatečně kvituje jedno sto zlatých rejn[ských]. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý, písař radní města Nettolic.

Fol. 81v

Léta 1665 2. Januarii města Nettolic obec zapravila skrze úřed[lníky] obecní Jiřího Lešetického a Václav F[rantiška] Mokrýho, za purkmistrství pana Jana Mokrýho,⁷⁵¹ v domě pana primátora p[ana] Jiřího star[šího] Nejhausara, pánům nápadníkům Rumpálovským do města Prachatic osmého termínu, z něho tuto dostatečně kvitujícího jedno sto zlatých rejn[ských]. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý, písař radní.

Anno 1666 18. Februarii táž obec zapravila skrze úředníky obecní Jiřího Lešetického a Václava Frant[iška] Mokrýho v domě pana Jiřího star[šího] Nejhausara, primátora, pánům nápadníkům Rumpálovským do města Prachatic devátého termínu jedno sto zlatých rejn[ských]. 100 zlatých.

Václav F[rantišek] Mokrý, písař radní.

Tak jakož obec města Nettolic, nám níže podepsaným vedle této smlouvy a porovnání posledního termínu ještě 50 [zlatých] dlužna doplatiti zůstávala. O kterýchžto 50 [zlatých] po odvedení nadotčených 100 [zlatých] termínů 9.º přátelsky rozmlouvajíce sobě strany dobrovolně přátelským a upřímným míněním, pro budoucí a věčnou toho památku. Poněvadž teprve v roce odvedené býti měly, na tom jsme zůstali a se smluvili

⁷⁵⁰ Pavel Setunský, kožešník, městský radní, měšťan města Netolice.

⁷⁵¹ Jan Mokrý, purkmistr, radní, měšťan města Netolice.

tak, že táž obec Nettolická za často dotčených padesát zlatých rejnských třidceti čtyř zlatých

Fol. 82r

hotových položiti a doplatiti dala. Kteréžto peníze, tak nahotově položené, my k sobě zcela z úplna přijavše z nich dostatečně kvitujeme a při též obci nynějších ani budoucích jich sobě žádného práva ani k dědicům neb budoucím našim v té případnosti nepozůstavujeme, aniž můžeme. Anobř celé summy prázdna a svobodná činíme.

Pro čehož důvěření, paměť a pevnostálost při tom jsme se vlastníma rukama s přítistěním sekretův podepsali pod datum v městě Nettolicích 18. Febr[uarii] 1666 *id est* 50 [zlatých]. *Facta Ratio*⁷⁵² A[ugit] 1000 [zlatých].

L[ocus] S[igili] Dobiáš Victorin Rumpál.⁷⁵³

L[ocus] S[igili] Mikoláš Diciento.

L[ocus] S[igili] Jozef Klement.⁷⁵⁴

Fol. 82v

Fol. 83r

{177} <komora, špitál> {viz fol. <13>, 197, 198, rok 1660}.

Vyznamenání, co se nyní od obce panu faráři dává.

Předně každoročně od s[vatého] Havla až do s[vaté]ho Havla, za rok kaprů 1 gber.

Item soli za týž čas 1 bečku.

Másla od 1. Januarii až do 31. Decembris 40 žejdl[íků].

Koledu vánoční, když sousedstvo navštěvuje, dá každý dle možnosti.

Item má též v městě od křtu, vodavek a pohřbu, jak kdo, co dát může.

Item každou várku pro čeládku se mu dává piva řídkého 1 gber.

Mláta pro dobytek 1 gber.

N[ota] B[ene], co se koledy dotýče, poněvadž mu do domu těžce choditi přicházelo a mnozí pro chudobu, co dáti neměli, dává se nyní za takovou koledu od obce hotových peněz osmnácté zlatých rejn[ských].

⁷⁵² Facta Ratio, z lat. *factum*, i čin, skutek, výkon; z lat. *ratio, onis*, počet, účet, rozum, rozmysl.

⁷⁵³ Dobiáš Victorin Rumpál, majetný měšťan z Prachatic. Vlastnil mlýn a várečné právo.

⁷⁵⁴ Josef Klement, nepodařilo se blíže určit.

Gehorsambsten bericht. {1737 24/11, viz fol 197}

Waso der herr Pfarer In der hoch Füast[lich] ich wartsenbl[ich] Stadt Nettolitz von der gemeinde all Jährlichen deputat enpfanget dann welcher gestalt der Selbe Respectu hiesiger burgeschafft die *Stollam*⁷⁵⁵ erigren thuet.

1.º Empfanget der herr Pfareren Deputat Ihrluskarpfe [?] 1 guber.

Schmaltze 40 Seidl.

Saltz 1 st[rich].

Dann zu Weÿnachten und die besuchung und verpresung [?] denn gesenten biliger[lich] saystern, wo vor der Burger nacht zugeben schuldigist norme der sollende 18 [gulden].

Fol. 83v

2.de Was nun die Stollam belanget, solche ist bies anhero folgender wessen eridieret worden benant:

Vor Einer Kinds taufft dem h[err] Pfarer 30 [kreuzern].

Dem h[err] Caplan ein schreib geld 6 [kreuzern].

Den h[err] Pfarer von der einführung uno Eingegnung der khinder betterin 7.

3.to von der Copulation nach den dies vermogen deren braut beithenist, dem h[err] Pfarer zu 3. 4. auch 5 [gulden] Wann die Copulation anders werths geschiht, so bebrauet diese Pfarer vor die dreÿ nonslage urkundiglig allein 18 [kreuzern].

Vor die Einführung und Einseegnung der brauet 7 [kreuzern].

Dem h[err] Caplan einschreib gold 6 [kreuzern].

4. Vor des bekrabnus sambt einer h[err] Mess oder *Requiem*, nach dem der vörmögen die verstorbenen ist, dem h[err] Pfarer zu 2, 3, 4, 5, 6, 7 et 8 [gulden]. Vor nur begrabnus nur Kindts dem h[err] Pfarer zu 35 [kreuzern], 1 [gulden] auch 2 [gulden].

Wann zu euer begruben nebst den h[err] Pfarer auch der h[err] Caplan anbegeret wird, so bekommet der h[err] Caplan 1 [gulden].

Dem h[err] Caplan einschreib geld 6 [kreuzern].

Und das nun der h[err] Pfarer vor einer begrabnüs begehret v. g. 6 [gulden] so begehren die *officiales scholae* benantlich Cantor organist und Ad standt alle drey zusammen die selbste v. g. *Respectu* denen 6 [gulden], 3[gulden] welches aber aller rest zeith des

⁷⁵⁵ Stollam, z lat. *Stola*, *ae* štola, ženský šat, štóla.

jetzigen Cantors *respecticiret* wird vor ein haben die *officiales scholae respectu* h[err] Pfarer nur den 3 theilgeselbe den h[err] Pfarer von eine bitt 3 [kreuzern].

Der Cantor vor ein schreibung dieser bitt 1 [kreuzern].

Wann aber jemandts des gantze Jahr durch now[ember] alle Santag und Feyertag bitten Cappel so bekomet der ein Pfarer vor zu gantzen Jahr 2 [gulden].

Vor ein hinlegg mon[ath] 30 [kreuzern].

Vor ein hohes ambt oder *Requiem* 1 [gulden] 10 [kreuzern].

Sigl Stadt Nettolitz den 24. [Novem]bris A[nn]o <1769> 1757.

D[er] dieser bracht ist der h[err] sambtmann Jacob Paul Svoboda⁷⁵⁶ zugestellet werden die ut supra. Burgermeister und Rath derselbst.

Fol. 84r

{178} **Vyznamenání, co se oficiálům školním nyní dává.**

Kantoru.

Předně: kantorovi za každého úřadu purkmistrského 1 [kopa].

Přitom má kvartály od dětí, jak kterého co učí a o ty se s mládencem dělí.

Item též má koledu na den svatých Tři králův, od funusů a jiné actidente.⁷⁵⁷ O ty však se dělí s varhaníkem a mládencem.

Ve všech se mu dává obilí ve snopech dle předešlého obyčeje.

N[ota] B[ene] nyní se však kantoru platu přidalo a dává se mu za každého úřadu purkmistrského, jakž to sebou cedule jeho dále položená přináší 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

V zimě dvě forky dříví pro lepší topení dětem za 35 [krejcarů].

Varhaníkům?

Poněvadž záduší nyní chudé jest a špatné prostředky má, když nejprvnější varhaník Pavel Portýr⁷⁵⁸ k službě přestoupil na přímluvu p[ana] pátera Pavla

Fol. 84v

<p...cz> Luteolly⁷⁵⁹ [?] a pana Pavla Špinky z Helffentálu, hejtmana panství nettolického a helfemburského. Až Pán Bůh záduší k prostředku lepšímu pomoci ráčí,

⁷⁵⁶ Jacob Paul Svoboda, nepodařilo se blíže určit.

⁷⁵⁷ Actidente, z lat. *actio, onis* akce, jednání.

⁷⁵⁸ Pavel Portýr, varhaník v Netolicích.

zatím od obce mu služby každoročně od Vánoc do Vánoc povoleno peněz hotových 20 [zlatých].

K tomu se mu každoročně přistaviti má 1 sud piva bílého. Však na takový sobě má vždy sám dáti pšenice 1 st[rych]. *Actidenti* od funusů má s kantorem a mládcem, jakož vejš doloženo, též z koledy Tříkrálskej.

Mládenci.

Předešle se mu dávaly od pánův sousedův obědy, poněvadž pak mnozí páni sousedé pro nemožnost špatné obědy mu stavjiti mohli, tudíž on také obstáti nemohl, nýbrž za takové na hotových penězích, aby se sám stravovati mohl žádal. I aby lépe obstáti mohl povážice obec též žádost jeho. Na tom se usnesli a jemu každoročně od 1. Januarii až do 31. [Decem]bris za takové

Fol. 85r

obědy dávatí povolili a nařídili. Totiž 20 [zlatých].

K tomu má od dětí kvartály s kantorem.

Item s týmž kantorem a varhaníkem koledu Tříkrálskou, též od funusů a jiná *actidenti*.

Fol. 85v

Fol. 86r

{172} **Vyznamenání**, co se nyní pánům purkmistrům, panu primasovi a některým služebníkům obecním *deputátu* a platu dává. Jakž níže.

Pánům purkmistrům.

Jednomu každému panu purkmistru dává se dva sudy piva bílého. Bud' in natura, anebo za ně nahotově peněz 14 [zlatých].

Item žita 1 st[rych].

N[ota] B[ene] však, ale on z toho jeden každý servusa⁷⁶⁰ u sebe vychovati, anebo mu za stravu zaplatiti má.

Z každého jarmarku se p[anu] purk[mistu] na to přidává 3 [zlaté].

⁷⁵⁹ Pavel Luteolla, farář v Netolicích.

⁷⁶⁰ Servus, z lat. *servus*, i sluha, služebník, posel, úřední sluha.

Panu primasovi.

Svoleno od celé obce panu primasovi jednu každou várku bílou i starou dávatí piva 1 čtvrtci.

Item při dolévání piva starého i bílého dává se mu 1 žbán.

A při roztahování též 1 žbán.

Piva řídkýho při bílé várce 1 žber.

Mláta též 1 žber.

Při staré várce piva letního 1 žber.

Item řídkýho piva 1 žber.

Mláta 2 žbery.

Z každého jarmarku se mu dává 3 [zlatý].

Fol. 86v**Písaři radnímu.**

Za jednoho každého úřadu purkmistrského dává se mu dle starobylého obyčeje proti *approbati*⁷⁶¹ purkmistrské 3 [zlaté].

Každý jarmark 3 [zlaté].

K tomu, aby tím lépe obstáti mohl, přidána mu služba úřednická, od níž má do roka 15 [zlatých].

Při tom má své *actidenti* obyčejné, jakž sebou taxa písařská přináší a předešlí písařové je vždy mívali.

Item žita má do roka dostati 8 str[ychů].

Svíček za 18 [krejcarů].

Z várek bílých obecních má piva při dolévání a roztahování 2 žbány.

Mláta 1 žber.

Piva řídkého 1 žber.

Při várce staré má piva 1 čtvrt vědro.

A při dolívce, též roztahování 2 žbány.

Letního piva 1 žber.

Řídkýho piva 1 žber.

Mláta 2 žbery.

⁷⁶¹ *Approbati*, z lat. *approbatio, onis*, schválení, souhlas.

1692 7. Augusti v domě radním od obojího úřadu s *Consensem*⁷⁶² celé obce p[anu] písari přidáno k nadepsaným věcem za každého úřadu purkmistrského piva bílého 1 vědro.

Pšenice každý rok 1 str[ych], ječmene 1 str[ych], hrachu 1str[ych].

Úředník obecní.

Platu peněžitého má ročně 15 [zlatých].

Žita 2 str[ychy].

Piva bílého *deputátu* jako i starého, item letního a řídkého, též mláta má tolik jako písar radní.

Fol. 87r

Starší obecní.

Témuž se dává každoročně od 1. Januarii <Januarii> až do 31. Decembris *deputatu* piva bílého 1 sud za 7 [zlatých] {7fl[orénů]}.

N[ota] B[ene] však když *renovati*⁷⁶³ následuje a jiný volen jest, přijme svůj *deputát* celoroční má a druhý až do Vánoc, neb posledního decembris. Též celý sud od *renovati* se dává.

Polnímu.

Za práci téhož vždy od 1. Januarii až do 31. Decembris každoročně se dává *deputátu* 1 sud piva bílého za 7 [zlatých].

N[ota] B[ene] však kdyby někdy špatný výdělek na poli byl, má se takový *deputát* zmenšiti dle uznání.

Od hodin natahování.

Každoročně se dává od obecních hodin natahování a na ně pozor dání 7 [zlatých].

Každý jarmark oleje 1 [libru].

Žita 4 str[ychy].

Hrachu 2 [čtvrky].

⁷⁶² Consensem, z lat. *consensus*, *us*, souhlas, jednomyslnost, shoda mínění společenství, zejména živelný souhlas.

⁷⁶³ Renovace, z lat. *renovatio*, *onis* obnova představitelů města.

Pšenice 2 [čtvrtky].

Fol. 87v

Písaři obročnímu.⁷⁶⁴

Písař obroční má platu peněžitého ročně 1 [zlatý].

Deputátu ½ sudu piva za 3 ½ [zlatých].

Žita 2 str[ychy].

Každou várku obecního piva 1 žbán.

Mláta 1 žber.

Servusovi.

Dává se za každého úřadu purkmistrského proti *approbati* peněz 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

Každý jarmark 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

Vychování přítom má u pana purkmistra.

K tomu se mu dává žita *deputátu* do roka 6 str[ychů].

Řídkého piva každou várku obecní 1 žber.

Mláta též 1 žber.

Obsílky a jiné *actidanti* obyčejné také bere.

Calcontu.⁷⁶⁵

Za koledu vánoční se dává každý rok 1 [zlatý].

Pšenice *deputátu* 2 [čtvrtky].

Žita 2 str[ychy].

Hrach 1 [čtvrтка].

Fol. 88r

θ Fišmistrům obecním.

3 fišmistrům, každému ročně na pár stěvíc po 45 [krejcarech] se dává 2 [zlaté] 15 [krejcarů].

Od lovení rybníka městského 1 [zlatý] 10 [krejcarů].

⁷⁶⁴ Písař obroční, měl na starost hospodářské záležitosti města, např. vedl záznamy o odvádění obilí.

⁷⁶⁵ Calcont, nepodařilo se blíže určit.

Od Hrbovského, jináč Naděje 1 [zlatý] 10 [krejcarů].
Od Benýdkovského 46 [krejcarů].
Machovského 35 [krejcarů].
Karbovského 18 [krejcarů].
Šmahovského 9 [krejcarů].
Novýho 12 [krejcarů].
Brusenskýho 1 [zlatý].
Mollerovskýho 18 [krejcarů].
Od vyměření každého žberu kaprův v rybníce dává se jim po 3 [krejcarech].
Pšenice *deputátu* 3 [čtvrtky].
Žita 6 str[ychů].
Hrachu 3 [čtvrtky].

Zvoníkům.

Od zvonění poledne se dává 1 ½ [zlatého].
Za koledu Vánoční 1 [zlatý].
Pšenice *deputátu* 2 [čtvrtky].
Žita 4 str[ychy].
Hrachu 2 [čtvrtky].
Od Cantora má k tomu pšenice 2 [čtvrtky].
Žita 2 st[rychy].
Ječmene 1 st[rych].

Fol. 88v

Vodákovi.

Od pozor dání na kašnu a vodu, též do ní vedení ročně se dává 6 [zlatých].
Žita *deputátu* 1 st[rych].
Od vrtání trub se mu dává po 3 [krejcarech].
Od kladení tichž, též po 3 [krejcarech].

Za žnění luk.

Dává se každému na pár střevícův do roka 45 [krejcarů].

Ponocným.

4 ponocným dává se každému $\frac{1}{4}$ letně po 1 [zlatém] a tak všem do roka 16 [zlatých].

Pšenice *deputátu* 2 str[ychy].

Žita 2 str[ychy].

Hrachu 2 [čtvrtky].

Chmelřům.

Od obrývání chmelnice se dává 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

Od nakypření 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

Od obsejpání též 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

Od štípání od každého str[ychu] 2 [krejcarey].

Fol. 89r**Pastejřům.**

Slouha velkého stáda má do roka zavírek dle cedule jeho 7.

Žita *deputátu* 2 str[ychy].

Hrachu 2 [čtvrtky].

Slouha drobného stáda do roka tolik zavírek, jak dlouho pase.

Žita *deputátu* str[ych].

Hrachu 1 [čtvrtku].

A když ovce zvlášť pase, dává se mu sukna na kabát.

Závdavku se každému dává po 15 [krejcarech].

Poslu právnímu.

Za každého úřadu purkmistrského se dává 1 [zlatý] 10 [krejcarů].

Za koledu vánoční 35 [krejcarů].

Pšenice *deputátu* 2 [čtvrtky].

Žita 4 str[ychy].

Hrachu 2 [čtvrtky].

Fol. 89v

Fol. 90r**Cedule a instructi servusova.**

Léta Páně 1675 7. Decembris Jiří Grejnar z usnesení obojího úřadu přijat jest za servusa, v kterémžto povolání, neb službě své se takto chovati má.

Předně vezmouce má se příklad svaté pobožnosti a ctného chvalitebného se chování. Bude věděti všelikého všetečného Tovaryšstva se vystříhati, nočního toulání, hraní a pití se varovati, anobrž vždy střízlivým se vynacházeti.

2. U pana purkmistra jak denního, tak nočního času vždy se vynacházeti a odsud často k panu primasovi docházeti. A kdyby ho v čem potřebovali, to s pilností vyřizovati a zase se hned bez zdržování se kde navracovati. A kdyby se mu časem událo potřebou svou něco vyříditi, má

Fol. 90v

se panu purkmistru opověděti. A kde bude, by se kde hledati věděl oznámiti.

3. V domě radním, kdež páni na radu zasednou, má i hned se vně před dveře postaviti a žádnému ke dveřím, aby snad ven zdání a mluvení pánův radních neslyšel přistupovati nedáti. Když poté se na něj zazvoní do sednice rychle vstoupiti a co se při něm nařídí to vykonajíc, hned se zas u dveří postaviti podobným způsobem. Když páni u pana purkmistra i kde jinde v některém domě pro spěšnější vyřízení se sejdou, tak se chovati, a když se mu zavolá neb zatluče, do sednice vstoupiti má.

4. Co se v radě ano i jinde, kdy od pánův slyší to vše dle znění

Fol. 91r

práv, jak nyní, tak budoucně, když by se z služby dostal v tejnosti zachovati a s žádným o tom nikdy žádné zmínky neučiniti. Ani niakým jinčím navržením [?] to vyjevovati do psaní, kde by mu nenáleželo nenahlídati a nic co přepisovati, krom co se mu při úřadě nařídí, neb od p[ana] písaře radního k přepsání dá, to pilně vykonati má a povinen jest.

5. V domě pana purkmistra neb pana primasa, ano i jiných pánův radních, co slyší neb vidí o tom mlčeti. Jednoho k druhému nedonášeti, tudíž by nijaké zášti poctimyslnosti a nesvornosti od jednoho proti druhému snadno se poskytovatí a povstati mohli. Anobrž je též pány starší obecní v povinné uctivosti a počestnosti míti. I [...] když se kde sejdou a v posečkání jsou jim k službě se postaviti

Fol. 91v

a jednomu každému posloužití má.

6. Co se mu jakých dluhův k vyupomínání dá, to pilně upomínati, peníze neutráceti, nýbrž pohromadě chovati a z úplna do důchodu obecního, neb kde by náležely vše náležitě a povinně odvozovati neméně, i co tak z něho <se> mu svěřeno jest a bude, a to věrně opatrovati, tak aby nic zmrháno nebylo.

7. A naposledy má tu summu ve všem slušném a náležitém všelijakou věrnost, pilnost a poslušnost zachovati, a co by koliv proti povolání a povinnosti jeho čelil, toho se dokonale a skutečně vystříhati, a to co by k dobrému obecnímu sloužilo a prospěšné bylo, nechť jest to v této ceduli postřeno [?], nebo ne tomu všemu připilnile žádosti činiti se zavazujíc

Fol. 92r

povinen jest. Naproti kteréž to službě jeho od obce se jemu takto platiti má.

Předně za každého úřadu purkmistrského proti *Approbati* peněz hotových 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

2. Stravu u pana purkmistra dle možnosti, s kterouž za vděk přijíti povinen bude a pokudž mu, který pan purkmistr stravy nedá, tehdy mu za ní dáti má 2 [zlaté].

3. Žita do roka pořad zběhlého od obce se mu dáti má 6 str[ychů].

4. Každý jarmark má střevíce dle starobylého obyčeje a počtův znění, tak jak kdy jarmark dobrý jest od 1 [zlatého], též 1 [zlatý] 10 [krejcarů] až do 1 [zlatého] 30 [krejcarů].

5. Obsílky dle starobylého způsobu. Totiž od přespólního 6 [krejcarů], od domácího 3 [krejcarů], jako i jiné *Actidenti*, obzvláště když někdy někomu kvůli paní ob[...] buď k nějakému srovnání,

Fol. 92v

trhův a prodají, co kdo z *Discreti*⁷⁶⁶ dáti chce, to se mu též přeje.

Actum této cedule, kteréž to skrze mě níže podepsaného, zaručení obojího úřadu jest sepsána a nadotčenému Jiřímu Grejnarovi prose spravení, jak by se on v své službě servuské vykonajíc povinnost chovati měl, vydána dne a léta svrchu psaného.

V[áclav] F[rantišek] Mokřý, písař radní.

⁷⁶⁶ *Discreti*, z lat. *discretio*, *onis* rozlučování, zkoušení; opatrnost, moudrost.

Fol. 93r

Instructi obnovená a vydána od jich vzácných poctivosti pana purkmistra, pánův radních, pánův starších obecních a celé obce města Nettolic, jak se pánům nákladníkům⁷⁶⁷ sladovna v pivovaru. Tolikéž sládkům při várkách obecních i sousedských, (kteříž to rozpomenouce se na přísahy své, které předně Pánu Bohu a obci vykonali, proti tomu spravedlivě pracovati mají). Od čeho platiti má pořádně na papír vsazená a zapsaná jakž následuje.

Předně nákladníkům várky od polití 13 str[ychů] pšenice na slad 15 [krejcarů].

2. Nákladník nemá více mimo 26 str[ychů] ječmene míry vrchovaté na slad dáti a sládek přijdouce k míře očitě sám, ječmen spatříc jak hodný jest, aby budoucně, kdyby škodu komu udělal, jim se vylouovati neměl. Nemá také od žádného chudého ani bohatého více přijímati. A pokudž by takový ječmen hodný nebyl jej nebrati. Polijíce pak takový na slad, jež dobře a náležitě vyváletí a [...]. Každý nákladník od každého [...] vody má sládkovi, i ne peníze

Fol. 93v

než dvě pinty piva, chleba a sejra dáti. Sládek pak to s těma pomocníky svýma, kteří mu pomáhají vodu táhnouti zpotřebovati má.

3.^{tio} Od dělání sladu pšeničného, od strychu pánům nákladníkům po 2 ½ krej[carech] a sládkovi též po 2 ½ krej[caru]. A[ugit] 5 [krejcarů] platiti se má.

4. Od dělání sladu ječného pánům nákladníkům po 3 krej[carech] a sládkovi tolikéž po 3 krej[carech]. Od strychu ječmene A[ugit] 6 [krejcarů].

5. Pánům nákladníkům od pánve [?] po 1 [zlatém] 6 [krejcarech].

6. Sládkovi mistru (nejsouce mu ničímž více, ani tovaryšům jeho žádný povinen), od svaření várky ječné za všecko, totiž za skropení, fasování, chmele svezení i za oběd peněz hotových 1 [zlatý].

7. Tovaryšům jeho dvěma, kteří mu při várce pomáhají za všeckno všudy, každému po 45 krej[carech]. A[ugit] 1 [zlatý] 30 [krejcarů].

Fol. 94r

⁷⁶⁷ Nákladník, držitel domu nadaného právem vařit pivo.

Od bílé pak várky, poněvadž větší práce než při ječné várce jest, má se jim sládkům dáti za všecko 3 [zlaté].

8. Pomahači při várce, kterýž toliko jeden bejti má a má se jim ke stravě dáti peněz 18 [krejcarů].

9. Nemá také sládek z napřed psaných ječných sládův, buď on, kdokoliv bohatý, neb chudý, více piva starého nežli padesáté tři vědra i s dolívkou vystavovati, nýbrž ve všem spravedlivě jednomu každému činiti. A kdyby který z sousedův tomu chtěl, aby sládek odlíval, to učiniti povinen bude.

10. Při strhování piva hospodář má dáti sládkovi toliko: dvě pinty piva šrotýřům po roztažení várky celé, piva šest pineth, k tomu chleba a sejra. Item mlynáři z tržného půl druhý pinty.

11. Co se várky dotýče, ta se sládkům nakonec zastupuje, ale nákladník vedle libosti své po roztažení piva pozvouce sládka k sobě s ním se napítí může.

12. Pivo bílé, když na kantory

Fol. 94v

přijde, má se skrze osoby nařízené staré pak při strhování koštovati. A kdyby za nehodné uznáno bylo, tehdy sládkovi přivřené bude a on nákladníků várky zas škodu do dvou nedělí, totiž za celou várku piva penězi hotovými práv býti musí. Ke koštování pak piva jsou nařízeny osoby tyto: pan Jiří Nejhauzar, pan Jan Plevka.

13. Sládek mistr povinej pozor dáti má, aby jednomu každému sousedu z jeho vlastního ječmene udělaný slad druhému sousedu podřadným vymyšleným způsobem neproměňoval z něho jinému (mimo vlastního nákladníka) nevařil. Pokudž by pak kterýkoliv se toho dopustil, a to na něj se proneslo, každý ten má řemesla poctivosti a města pracen býti bez prominutelnosti.

14. Slady mají před kropením nákladníkům várky vyměřené býti, ale k spatřování jich, jak dobře a hodně udělané jsou. Těž k jich vyměření má přítomen býti některá osoba z těchto, totiž pan Ondřej Vaněk, pan Jiří

Fol. 95r

Brabeneček,⁷⁶⁸ Kašpar Koláček,⁷⁶⁹ Řehoř Pátek.

15. Spilku,⁷⁷⁰ kde by sobě nákladník objednal, to sládek mu zastupovati nemůže. Co se pak dolívky dotýče z toho sudu toliko, aby se jinší sudy dolívaly, píti pak jako v hospodě niací zanechali a semotam je spilky piva neroznášeli. Po vytažení pak piva ze spilky, co dolívky zbyde, toho sládek nakonec ujímati se nemá, nýbrž nákladníků várky to odvésti povinen bude.

16. Též úředníkům obecních, neb přítomnosti várky nákladníka, nemá sládek sudův dolívati. A poněvadž se na várku pšeničnou více sladu nežli ve dvoře J[eho] M[ilosti] Kníž[ecí] Petrově zde dává, aby se přípilnili sládci piva dobrá a hodná vařiti.

17. Pivo řídký a mláto po svaření várky, když nákladník várku přijme, z toho bude toliko povinen mistru 1 žbeřík. Tovaryšům pak jeho dvěma, též pomaha[čům] a sudomyčce po 1 škopku.

Fol. 95v

Na obecní míru, neb škopek piva a mláta odvésti a dáti a na tom přestati každý má.

18. Co se kvasnic na várku dotýče. Ačkoliv předešle na toho v plnosti obce sládkům pohledávání jim v slušném platu takové kvasnice po várce pšeničné obecní neb sousedské (zakazujíc se oni sami k várce dobrých kvasnic za své peníze opatřiti bez starostí obce neb nákladníka) puštěné byly. Nyní se jim zas odnímají a o ně se obec neb nákladník várky starati a je sobě opatřiti má.

19. Pak-li by kdo z měšťanův toho se dopustil, že by mimo toto usnešení, co víceji dal, neb jináče než jak se nadpisuje postupoval, ten každý bude povinen do západu slunce pokuty k obci osum kop míš[eňských] složiti. Z sládkův pak kdo by na tuto *instructi* přestati, a tak se chovati nechtěl, ten aby řemesla svého tak nechal, sladoven pracen byl. A jiným,

⁷⁶⁸ Jiří Brabeneček, soukeník, radní, měšťan města Netolice.

⁷⁶⁹ Kašpar Koláček, nepodařilo se blíže určit.

⁷⁷⁰ Spilka, část pivovaru, ve které probíhá kvašení piva.

Fol. 96r

kteří na ta místa dosazení budou, překážky nečinil. Kdyby pak, na kterého se proneslo, že by jeden druhému zlým účinkem při várce uškodil a obci neb sousedu várka skrze to k škození přišla, ten a takový pro příklad jiných zlých škůdcův má hrdlo propadnouti.

Actum instructi této v domě radním města Nettolic dne 27. Novemb[ris] Anno 1658.

V[áclav] F[rantišek] Mokrý, písař radní.

Fol. 96v**{ 157 } Přísaha sládkův?**

Přisahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené Panně Marii, všem Božím svatým, tak jakož jsem v městě Nettolicích povinen sousedům z pšeníc a ječmenův k děláni sladův hodných a z nich piv náležitých bílých i starých vaření. A co slušného vystavování nařízen, že v tom věrně a upřímně (čehož zpytatel srdcí lidských za svědka mi býti rač), beze všech fortelův,⁷⁷¹ i což by lest lidská vymysleti mohla věrně a povinně se chovati. Pšenice neb ječmeny od kohokoliv bohatého neb chudého pak časně k sobě přijmu. Ty také tak časně, jak kdo dřívěji mu do díla dá a nejináče beze všelikého ušetření osob dělati pilně v větření [?] a ve všem díle vyhlídati. Z sladu jeho vlastního piva vařiti a žádnému z nižádného jakéhokoliv úplatku a vymyšlení všelikých fortelův sladu jednoho souseda druhému neproměňovati ani nebrati neb odnáseti. Piva hodná

Fol. 97r

a dobrá vařiti. Co nařízeno a nic víceji každému vystavovati při várkách pilným býti. Dříví, chmel i cokoliv po usušení sladu a svaření várky zbyde, všechno nákladníkům vrátiti a nikdy víceji ničehož, než co náleží nežádati. Ani nakládající na várku k jakým zbytečným útratám přivozovati, pití zbytečného skrze kteréž se častokráte zameškání stává zanechati na jiné se nebezpečiti, tak aby lidé k žádným škodám nepřicházeli a nic v ničemž ustraňováno nebylo. Na to povinný pozor dáti a nejináče nežli podle *articulův* nám od cechu našeho sladovnického vydaných a od pana purkmistra, panův *instructi* dané postupovati, tak a nejináče pokračovati vždy, dokud zde v kterém pivovaře za sládka, neb napomáhání budu, chci a připovídám. Toho mi

⁷⁷¹ Fortel, lest, úskok, mazanost, zručnost, mazanost, odvody, praktiky, falše.

Fol. 97v

dopomáhej Bůh otec, Bůh syn, Bůh Duch svatý, blahoslavená a nerozdílná Trojice svatá. Jeden všemohoucí Pán Bůh, Rodička Boží Panna Maria i Všeckni svatí. Amen.

Fol. 98r**Cedule mlynáři na pronájem mlejna horního.**

Léta Páně 1668 dne 1., měsíce Januarii od jich vzácné poctivosti pana purkmistra, pánův radních, pánův starších obecních a celé obce města Nettolic pronajat jest verkštat⁷⁷² mlejna obecního pod rybníkem městským a při sádkách ležících do roka pořád zběhlého, a to Jiřímu Brúnovi.⁷⁷³ Mlynáři, kterýž to slibuje v tomž mlejně dobrým hospodářem býti. Verkštat mlýnský, tak jakož na dobrého, poctivého řemeslníka sluší a náleží na schválení spravovati, chudému, tak jak bohatému věrně a upřímně podle spravedlivosti ve všelikém melivu posluhovati. Sousedům, kteří by sobě sami mlýti chtěli, mlejny beze všeho fortele připravovati a aby se žádnému škoda nedbanlivostí neb nepilností jeho nečinila. K tomu často dohlídati, kdyby pak jaká škoda skrze nebedlivost jeho komu se stala,

Fol. 98v

ten každý o to k němu mlynáři hledíc moci bude. A on jemu z toho všeho náležitě práv býti má.

Při nájmu jest mlynáři nařízeno toto:

Od každého pytle šrotu buď ho sobě sám souseď neb mlynář mlel (nemajíce z toho mlynář měřičného bráti) má se mu dáti po 3 krej[carech].

Item od připouštění sladu na pálení (neberouc též měřičného) od každého pytle po 4 krej[carech].

Od sladu pšeničného souseďského má se mu platiti po 10 krej[carech].

Od semlení sladu ječného též souseďského má se mu dáti po 15 krej[carech]. 14 [krejcarů].

N[ota] B[ene] [strany piva 6 pinet neb 18 krej[carů], mouka na jistě [?].]

Od obecních, pak bílých ani ječných sladův se nic nedává.

⁷⁷² Verkštat, z něm. Werkstatt dílna, pracovní místo.

⁷⁷³ Jiří Brůna, mlynář, měšťan města Netolice.

Od mlení pšenice a žita na chléb z každého strychu obilí měřičného po jedný měrce od sousedův bráti má a po jednom krejcaru. Ale však, když sám mlynář mlýti bude, tehdy od strychu po <jednom> dvouch krejcaru <třech peněžích> a od strychu ječmene na kroupy stlučení po dvouch krej[carech].

Fol. 99r

Z kteréhož nájmu má dáti obci do roka užitku. Totiž:

{25 [zlatých], <N[ota] B[ene] 19 s[trychů] [pr]imo>} peněz hotových 15 [zlatých].

{19 s[trychů] 2.nd} pšenice 18 str[ychů].

{63 s[trychů] 3.rd} žita 60 str[ychů].

Co se dotýče sladův pšeničných a ječných. Pšenice na calty⁷⁷⁴ k Štědrému večeru, jako i obilí pro šafáře a čeládku, též dobytek šrotu přepouštění. To vše darmo bez měřičného a záplatku mlýti a k tomu každý měsíc do dvora obecního dávati povinen bude krup jednu měrku a krupice též jednu měrku.

Naproti tomu pak zase přeje se mu od obce jedna kráva, dva vepře, které by sobě mohl krmiti a jedna svině chovati. Však aby tuž svini do stáda na pastvu honil a prasat při ní nic déleji přes tři neděle nechoval. Nýbrž je odbíti hleděl. Pokudž by týž mlynář na svůj náklad při mlejně, co spraviti dal, aneb potřebu dle uznání koupil.

Fol. 99v

Co tak za to, jako za nové dílo kroucení kamením aneb sice jináče by vydal, dle spatření a pošacování⁷⁷⁵ toho, to se mu (mimo pytlíky, kteréž sám sobě spravovati a kupovati povinen jest) z nájmu peněžitého *defaltirovati*⁷⁷⁶ má.

K žádosti pak tomu všemu, což se nadpisuje učinění vpřed psaný Jiří Brůna jako poctivý člověk svým vším jměním ručí, což nařízení pana purkmistra, panův ve dvě cedulae pro nájímání, za něž mlynářem jedna a druhá v *depositi*⁷⁷⁷ purkmistrské zůstává zapsáno. Ode mě níže podepsaného léta a dne *ut supra*.

V[áclav] F[rantišek] Mokrý, písař radní.

⁷⁷⁴ Calta, druh staročeského pečiva, např. houska, koláč, vdolek, pečená placka.

⁷⁷⁵ Pošacování, taxa.

⁷⁷⁶ Defaltirovati, z lat. *defalco, are, avi, atum* srazit z ceny, odečíst.

⁷⁷⁷ Depositum, z lat. *depositum, i* svěřená, uložená věc, uschování.

Fol. 100r**Zvonička.**

Instructi, co se jim každoročně obilí od zvonění rozličného jako i proti mračnům dávati a kterak od hran zvonění⁷⁷⁸ platit má, jakž níže.

Obilí ročně mají: Od obce města Nettolic pšenice 2 [čtvrky].

Žita 4 st[rychy].

Hrach 2 [čtvrky].

Od kantora školního též se jim dává totiž:

Pšenice 2 [čtvrky].

Žita 2 str[ychy].

Ječmene 1 str[ych].

A takové sumě obého vynáší:

Pšenice 1 str[ych].

Žita 6 str[ychů].

Ječmene 1 st[rych].

Hrach 2 [čtvrky].

A[ugit] 8 str[ychů] 2 [čtvrky].

Zvoničké *actidentie* k tomu: od zvonění poledne do roka a proti mračnům dávalo se předešle od každého souseda po jednom krej[caru]. Nyní z toho sešlo a

Fol. 100v

na místě toho od obce se jim má dávati každoročně po 1 [zlatém] 30 [krejcarech].

Colledu vánoční, kdo jim co z pánův sousedův dle možnosti své z dobré vůle učiní.

Od zvonění Rarate Curliste retský [?] platí ročně po 24 [krejcarech].

Od hran zvonění dvěma malýma zvony u Matky boží po 2 [krejcarech].

Třema zvony po 4 [krejcarech].

Všemi čtyřmi zvony po 6 [krejcarech].

U svatého Václava od hran zvonění od každých po 2 [krejcarech].

⁷⁷⁸ Od hran zvonění, vyzvání se v poledne po úmrtí.

Nota!

Poněvadž okolní vesnice neb sedláci to za obyčej sobě berou a míti žádají, aby se mrtvému tělu, když s ním k městu jdou, obzvláště zvonilo. Kdo to bude chtíti míti, bude od toho povinen se se zvoníkem urovnati a jemu zaplatiti.

Actum této instructi v domě radním dne 2. Januarii A[nno] 1669.

V[áclav] F[rantišek] Mokrý.

Fol. 101r

{180} **O kantora.**

Vyznamenání, co se v městě Nettolicích pánu kantoru a mládenci školnímu {školnímu} odkad' platit a dávatí má:

Předně platu peněžitého od obce každý měsíc se dávalo 1 [kopa] míš[eňská]. P[anu] kantoru nyní pak obec se usnesla, aby se mu dávalo 1 [zlatý] 30 [krejcarů]. Z quartálu od malých dětí až do čtení se dává, z čehož však mládenci polovici náleží po 15 [krejcarech].

Item od těch, kteří čtou, píší principy i z paměti se učí a muziku i počtů odkadž též mládenci polovic náleží, po 18 [krejcarech].

Kolleda tříkrálská dle možnosti pánův sousedův. Kdo, co dáti může. O kterouž se pan kantor s panem varhaníkem i mládencem rovným dílem dělí.

Snopný⁷⁷⁹ z vesnic totiž.

J[e]ho M[ilost] Kníž[ecí] vsi Mahouše, Sedlovic, Zvěretic, Bavic, Lužic, Chrást'an hořejších, Chrást'an dolejších, Chvalovic, Hrbova, Třebanic a Žitného.

Fol. 101v

Z panství Hlubuckého?

Ze vsi Podeřišť a Lhoty.

Z panství Libějského?

Ze vsi Volšovic, Hlavatec, Hlázky, + Boru.

Tak jakž od starodávna dávatí obyčej jest. Však z toho snopného má se od pana kantora dávatí toliko zvoníku:

Pšenice 2 [čtvrtky].

⁷⁷⁹ Snopný, obilní desátek.

Žita 2 str[ychy].

Ječmene 1 str[ych].

Obilí pak na svůj náklad domů sobě svěsti pan kantor dává ze všech dotčených vesnic. K svátkům trojím vejročním, totiž o Velkonoci, svatém Duchu a Vánočních od špitála masa se dává panu kantorovi 2 lib[ry].

Panu varhaníku 2 lib[ry].

A p[anu] mládenci též 2 lib[ry].

V zimě na dříví se dává ku pomoci do školy, aby se v ní lépe dětem topilo 35 [krejcarů]. Děti pak po polínku v čas velké zimy přinášejí.

Fol. 102r

Mládenci se ročně dává za obědy od obce 20 [zlatých].

Z nadotčených kvartálův, jakž nadepsáno od jednoho každého dítěte polovici. Item z funusův i jiných *actidenti* pan kantor dává rovný díl panu varhaníkovi a mládenci.

Actum v domě radním města Nettolic dne 29. *Aprilis anno* 1681.

V[áclav] F[rantišek] Mokrý, písař radní.

Fol. 102v

Velkého stáda slouhy cedule obnovena.

Léta Páně 1685 1. *Februarii* obnovena jest tato cedule Jiřímu Štukpaurovi,⁷⁸⁰ kterýž jest zas přijat od obce města Nettolic k pasení velkého stáda do roka pořád zběhlého, a to od svatého Ondřeje léta minulého 1684 počítajíc. A slibuje, též připovídá v pasení takového dobytka věren a pilen býti. Časně na pastvu vyháněti, a když čas káže zas domu přiháněti a žádnému žádné škody nečiniti. Za kterouž to práci jeho do roka pořád zběhlého platu se mu nařizuje a pouští totiž:

Žita 2 str[ychy].

Hrachu 2 [čtvrtky].

Od krávy jedné zavírky po 2 [krejcarech].

Od jalového kusu, a co rok stáří jest, po 1 [krejcaru].

Od telete, co roku nemá po 3 d[enářech].

Co se mu pak, kdy vydá, má se vždy do cedule zapsati. *Act[um] ut supra* V[áclav] F[rantišek] Mokrý.

⁷⁸⁰ Jiří Štukpaur, pasák obecního stáda, městský zaměstnanec.

N[ota] B[ene] Když do Brusnýho žene, od jednoho každého kusu po 2 [krejcarech].

Fol. 103r

Slouhovy velkého {drobného} stáda.

Léta Páně 1685 1. *Februarii* přijat jest zase slouha drobného stáda, kterýž to slibuje a připovídá v pasení téhož dobytka pilen býti, věrnost zachovati. Časně na pastvu vyháněti, zase když čas káže domů přiháněti a bedlivost v tom, aby žádná škoda se sousedům nestala a na ničemž nečinila zachovati. Za takovou práci má se mu dáti do roka pořád zběhlého,

Žita 7 str[ychů].

Hrachu 1 [čtvrka].

Však proti tomu také jest povinen obecní dobytek darmo pásti. K tomu se mu pouští zavírek šest, každé zavírky od ovčího a svinského dobytka, co přes rok stáří jest po 1 [krejcaru]. Od mladého dobytka, co roku stáří není po 3 d[enárech].

Však tak, aby i v zimě když čas k tomu pohodlný j[es]t pásti povinný byl. Takové pak zavírky při níže položených termínech sobě též slouha upomínati má. Jakož pak, kdy tak, co na to obilí neb zavírky vybere, to se mu má vždy do cedule pro toho paměť vpisovati.

Fol. 103v

První zavírku má, na kterouž z jiné druhé vždy cedulku od pana primasa jest povinen vyzdvihnouti:

Dne 25. Janurarii.

Druhá 21. Martii.

Třetí 17. May.

Čtvrtá 12. Jully.

Pátá 6. Sebt[embris].

Šestá 1. Novemb[ris].

A[ugit] 6 zavírek.

Act[um] ut supra. V[áclav] F[rantišek] Mokry.

Fol. 104r

Léta Páně 1642 dne 24. Maii pronajat jest rybníček, slove Novákovský, pod vsí Horními Chrášťany nad rybníkem, k Nettolicům přináležejícím od Jiříka Nováka⁷⁸¹ souseda též nad jmenované vsi, pro budoucí obecních rybníkův města Nettolic pod ním ležících vodou fedrovaný a násadou za dvanácté let na způsob tento.

Předně obec Nettolická mají sobě při témž rybníčku troubu skrze kterouž voda uchází dáti zpraviti a hrázku odevrouc zase zapraviti.

2. Každoročně počnouce od léta 1643 témuž Jiříkovi Novákovi při svatém Janu Křtiteli i tomu každému, kdož by po smrti jeho v témž statku držitelem byl, z téhož nájmu rybníčného po dvouch kopách míš[eňských] od obce Nettolické platiti se má. A při každém lovení pár kaprů tomuž odvozováno býti má. Načež po učiněné smlouvě a pronájmu nad jmenovanému Jiříkovi Novákovi za pět let pořad zběhlých pro vystavení dvora jeho po ohni spáleného deset kop míš[eňských] jest odevzdáno a po vyjití těch pět let každoročně po dvouch kopách až do druhých pět let. I z odvozování každého lovení dvouch kaprův obec Nettolická vypravovati povinna bude. Co se dotýče dvouch let totiž 1653 a 1654 za takový, poněvadž na opravení hráze a trouby skrze otevření a zase stěžení týž nájem. Totiž čtyry kopy míš[eňských] se porážejí a ničímž býti mají.

Fol. 104v

3.rd Co Jiřík Novák zakázal se, co může hráz při témž rybníčku snést, aby se vodou vytápěl, by pak i louce neb gruntu jeho, kteréhož ustoupiti slíbil škoda se činila, že toho všeho chce při tom zanechat tak, aby služebnost vody z téhož rybníčka do našich prohazovaná nyní i na budoucí časy byla a býti mohla. Ve všem bez překážky jednoho každého postupuje. Toliko to sobě vymluvil, aby mohl po krajích v témž rybníčku však nic jináče, nežli až kdokoliv z nařízených osob jsa k tomu volen tu přítomen bude trávu sobě dáti posícti. Tato smlouva nebo nájem stal se v domě Michaela Pacovského u přítomnosti urozeného a statečného rytíře pana Jana Grejnara, p[ana] Matyáše Kladruby,⁷⁸² p[ana] Jiřího Neuhauzara, měšťanův zdejších Hanzla Šimánka⁷⁸³ a Jiříka Nováka sousedův z Horních Chrášťan, léta a dne svrchu psaného.
{ 1642 }

⁷⁸¹ Jiřík Novák, z Horních Chrášťan, nepodařilo se blíže určit.

⁷⁸² Matyáš Kladruba, radní, měšťan města Netolice.

⁷⁸³ Hanzl Šimánek, z Horních Chrášťan, nepodařilo se blíže určit.

Fol. 105r

Placení od sousedský várky ležatý, níže psaným.

{158} A[nno] 1732 dne 23. *januari sessio substituto konsule*⁷⁸⁴ *de Thoma Kanka*,⁷⁸⁵ u přítomnosti p[ana] rychtáře, pánů starších obce a celé početné obce za příčinou várek ječných.

Unešeno, jak se komu, co platiti a dávatí má.

P[anům] nákladníkům dle předešlého způsobu od paměti 2 [zlaté] 30 [krejcarů].

Piva témuž stržnýho 6 pinet.

Mláta 3 džbery.

Ředěný 2 džebry.

Sládkovi od várky 4 [zlatý].

Matky se jemu dá 16 pinet.

Mláta 1 džber.

Ředěný 1 džber.

Tovaryšovi mláta též ředěný 2 džbery.

Dvoum pomahačům spolu za mláto 36 [krejcarů].

Ředěný oboum 2 džbery.

Sládkům, kdo chce oběd skrovnej dáti, může.

Svačina oněm sládkům při držení chmele dle předešlýho způsobu 1 [zlatý].

Mlynáři od mletí sladu 12 [krejcarů], za pivo 18 [krejcarů], společně 30 [krejcarů].

Ředěný témuž 1 džber.

Bečváří při požihání piva 2 pinty.

Mláta a ředěný společně 2 džbery.

Od potažování θ .

Šrotýřům od každý šestýrky⁷⁸⁶ po 7 [krejcarech].

Od špuntování piva θ .

Po vytažení piva se jim dá 8 pinet.

Mláta a ředěný 2 džbery.

⁷⁸⁴ *Sessio substituto konsule*, z lat. *sessio, onis*, zasedání; *substituo, ere* postavit pod, dosadit; *consul, lis*, radní, člen městské, obecní rady.

⁷⁸⁵ Thomas Kanka, městský radní, měšťan města Netolice.

⁷⁸⁶ Šesterka, typ sudu o obsahu 339 litrů.

Actum v městě Nettolicích Anno et die ut supra.

Fol. 105v

Instructi sladovnická.

Léta Páně 1749 dne 11. Januarii konsule Do[mino] Ondra Břečka⁷⁸⁷ u přítomnosti pánů radních, pana rychtáře, pánů starších obecních v místě radním popsána jest následující *instructi*, dle které z každé várky sousedské, jak pánům nákladníkům a sládkům, též jiným pracujícím má se dle *conclusi*⁷⁸⁸ odváděti násl[eduje].

Pánům nákladníkům od kotle 3 [zlaté].

Z každé várky 8 pinet piva. Kdo by odepivo dáti nemínil, dá peněz 40 [krejcarů].

Ředěný džebry 2 a mláta 3.

Nota B[ene] netlačené míry obecním cejchem cimentírované.

Jak předešle sládci z obce v obyčej uvedli, že skropnýho požiti mají 20 [krejcarů]. Od podpálení 20 [krejcarů], při várce na pivo 1 [zlatý] 30 [krejcarů]. K snídani po várce 16 [krejcarů], za oběd a svačinu 2 [zlatý] 10 krejcarů se platívalo. Usnešeno by jeden každéj várku mající po skropení sladu jim sládkům odvedl 4 [zlatý]. Za což onen čeled' opatřiti zavázán bude a více jemu dále dáti nic nepatří.

It[em], kdo potahu nemá, nákladníkovi odvede od vezení sladu 18 [krejcarů]. Který p[an] soused svůj potah má, sám sobě slad doveze do mlejna též do pivovara. Matky sládek požije při stahování 1 vjedro piva, mláta míry onen sládek požije netlačené 1 džber, ředěný též 1 džber.

Dvoum pomahačům od práce na penězích 42 [krejcarů], ředěný bez mláta požijou 2 džbery.

Tovaryšovi 1 džber mláta, 1 džber ředěný nebo 10 [krejcarů].

Šrotýřům piva 8 pinet.

Na chléb a sejr 10 [krejcarů].

Od každé šestýrky po 7 [krejcarech].

Ředěný oněm šesti 1 džber.

⁷⁸⁷ Ondra Břečka, městský radní, měšťan města Netolice.

⁷⁸⁸ Conclusi, z lat. *conclusio*, *onis* uzavření, sevření, závěr.

Fol. 106r

Bečváři ředěný 1 džber.

Při požíhání 2 pinty piva, též mláta 1 spělák.⁷⁸⁹

Mlynáři od mletí sladu 30 [krejcarů].

Ředěný 1 džber.

Veleb[nýmu] panu deputátu mláta 1 džber.

Ředěný též 1 džber.

S tím pak to vše pracujícím dáti se dle usnešení povoluje, že sládci splávky ječný zpátky p[ánům] sousedům navrátiti a slad dokonale vyváletí povinni budou dle přísahy své. Pokudž by várka nedbalostí jeho v zkázu přišla, onen takovou škodu penězi dosaditi má. Úřad burgermistrský *ibidem*.⁷⁹⁰

Psaní na mil[ost] kněžnu od kněze Václava V[ojtěcha] Palackýho.⁷⁹¹ Milostivá kněžno, paní, paní *collátorkině*⁷⁹² má laskavá.

Tak jakož z rozsudku božího, též příčině laskavé *Prasentati* V[aše] Kn[ižecí] Mil[osti] za správce církevního města Nettolic sem se dostal a tam chrám Páně Nanebevzetí Panny Marie, Rodičky Boží spálený a v nic obrácený se spatřuje. A k vyzdvižení téhož lid usedlí ve veliké nemocnosti, bídě a nouzi postavený tak, že mnozí chleba k vyživení svému míti nemohou. Ačkoliv by téměř nad možnost svou, čehož nemožné jest, rádi učiniti chtěli, v pravdě sem poznal, kdež to taková nemožnost jest, také u Boha též u lidí vymluvená. Zatím služby Boha nejvyššího a blahoslavené Panny Marie, matky jeho se zanedbávají, o čemž před V[áší] Os[vícenou] kní[žecí] Mil[ostí] nesluší mě tajiti. Z té tehdy příčiny by čest a chvála boží dále svůj průchod míti mohla. K Vaš[í] M[ilosti] se utíkám dle povinnosti mé modlitebně za ty mě svěřené ovčičky nettolické osady se přimlouvám a duchovně

Fol. 106v

⁷⁸⁹ Spělák, zřejmě stará měrná jednotka.

⁷⁹⁰ *Ibidem*, tamtéž, na témže místě.

⁷⁹¹ Václav Vojtěch Palacký, kněz v Nettolicích.

⁷⁹² *Collátorkině*, zastaralé patronka, patron udílející církevní obročí, majitel podacího práva k zdejšímu kostelu, významné panské právo dosazovat a odvolávat plebana.

žádám, aby V[aše] Kn[ižecí] Mil[ost] pro nebeskou odplatu v nebi věčnou se smilovati, skloniti a k vyzdvižení téhož chrámu Páně jistou pomocí přispěti ráčila. Kteréžto památky sklad [?] a odmění V[aše] Kn[ižecí] Mil[osti] k věčné radosti s vyvolenými Božími míti ráčí. Ta pak při službách božích V[aší] Kn[ižecí] Mil[osti] odsluhovati se duchovně vynasnažím a v Mil[osti] chrámu božím V[aše] Kn[ižecí] Mil[osti] i se vším vysoce vzácným rodem V[aší] Kn[ižecí] Mil[osti] poručejícího činím.

Za V[aší] Kn[ižecí] Mil[ost] na modlitbách trvajících kněz Václav Vojtěch Palacký.⁷⁹³

Milostivá kněžno paní, paní.

My na nejvyšší stupeň chudoby touto nešťastnou vojnou, skrze oheň a soldátečku J[eho] Mil[osti] Císař[ské], též švédskou vojnu uvedení a *rujnírovani*⁷⁹⁴ lidé V[aší] Kn[ižecí] Mil[osti] poddaně oznamujeme, kterak chrám Páně Nanebevzetí Panny Marie v městě Netolicích skrze týž oheň v nic obrácení jest přišel. A od mnoha let pro velikou nemožnost naši k náležitému vyzdvižení mimo té víry, malý začátek k cti a chvále Pána Boha všemohoucího a od Marie Panny přijíti nemůže. Z té příčiny, nemocnosti naši majíce po P[ánu] Bohu k V[aší] Mil[ost] Mil[ost] paní, naší dědičné povinné zření ve vši poníženosti, aby tak Milost se nakloniti a pro čest a chválu Boží, též Marie Panny, ano pro neumírající a věčnou památku V[aší] Kn[ižecí] Mil[osti] vysoce u[rozeného] rodu a pro samou odplatu a milosrdenství Boží, na týž chrám Páně pomoci nám potřebným lidem. Odkudž by takový chrám Páně k svému náležitému vyzdvižení přijíti mohl. Čest a chvála Bohu našemu a blahoslavené Panně Marii v něm připomínáním na V[aší] Mil[ost] Kn[ižecí] povinně konati se mohla, přispěti ráčila, žádati nepřestáváme. Za což Pán Bůh v nebi věčně oplatitelem býti ráčí. My pak ubozí, v nouzi postaveni, na modlitbách trvajících za J[ejí] Kn[ižecí] Mil[ost] ustavičně odsluhovati se zavazujeme, k ochraně se poroučíme. Na modlitbách trvajících.

J[eho] M[ilosti] purkmistr a rada starších, celá počestná obec města Netolic.

⁷⁹³ Václav Vojtěch Palacký z Kernšteina, netolický farář a v letech 1655–1656 duchovní správce písecké farnosti.

⁷⁹⁴ Rujnírování, z lat. *ruina, ae*, zřícení, zboření, sesutí, zkáza, pohroma.

Fol. 107r**Ouředníku libějovskému.**

Věř, že jsem k ponížené žádosti od burgermistra a konšelův na místě vší obce města Nettolic, na mě složené se sklonil od piv bílých vaření, tu v témž městě upustil a jim k obci jich taková vaření a vystavování piv bílých na místě toliko samé propustil. Na ten však způsob a jináče nic, aby povinni byli do[t]čený burgermistr a konšelé na místě obce své *revers*,⁷⁹⁵ kteréhož ti teď přiložili přípis odsílám. Od sebe mě odvésti, že těch krčem ve vesnicích u *privilegijích* jich obsažených (leč pohoršení, však práva a spravedlnosti a tichž *privilegiich* užití nedají, protož jest poručení mé, postup jim na místě mém ihned po přijetí toho mého psaní, takových piv vaření proti přijetí <toho mého psaní> od nich svrchu jmenovaného *reversu*, tak a na ten způsob, aby oni Nettolický, jak ječná, tak pšeničná neb bíla piva buď k obci na pořádek vařiti a taková sami v domech svých vydávati, aneb šenkýřkám vystavovati na míru, jakž drženo), mohli bez všelijaké překážky. A poněvadž slady mé, jak tu na sladovnách neb sejkách při pivovaře je zkoupiti a jeden každý strych sladu za 2 [kopy] 30 [krejcarů] míš[eňských] zaplatiti mi chtějí. Budeš jim mocti takové slady poručiti vyměřiti při míře. Sám býti a přijíma od nich za takové slady, co se jich koliv odměří, peníze aneb dostatečnou jistotu splnění summy při s[vatém] Jiří jim je též spolu s dřívím hvozdoým, též várovým, též chmelem, což toho tak k várkám mým v Nettolicích jest se připravilo odvésti. A toto psaní mé bedlivě schovati. Věda, že jistou vůli mou na tom naplníš. Datum na Hradčanech⁷⁹⁶ v domě mém v pátek po s[vatém] Řehoři léta 1602.⁷⁹⁷

Revers.

{100} My burgermistr a konšelé, starší obce, též obec nynější a budoucí města Nettolic vyznáváme tímto listem obecně pře-

⁷⁹⁵ Revers, z lat., rub, zad; úpis, písemné vlastnoručně podepsané prohlášení obsahující určitý závazek vydavatele k příjemci reversu.

⁷⁹⁶ Hradčany, městská čtvrť Prahy, značnou část čtvrti zaujímá Pražský hrad.

⁷⁹⁷ 15. březen.

Fol. 107v

de všemi, jakož jest J[eho] vysoce urozený pan Petr Vok z Rožmberka, pán a vládce slav[ného] domu rožmberského, pán náš milostivý k ponížené prosbě naší a žádosti od vaření piv bílých v městě svém, u nás v Nettolicích milostivě upustiti ráčil. A podle obdarování a vejsad nám od jeho mil[osti] na onen čas vydaných a dskami zemskými potvrzených vaření takových piv bílých, neboližto pšeničných, buď k obci naší, neb na pořádek sousedský propustiti a přidavší nám i jeho mil[ost] dobroty, ze své k nám náchylnosti dříví jak várová, tak hvozdvová pro potřebu k jejich mil[osti] pivovarů v Nettolicích přichystána spolu s chmelem, což ho tak tu při pivovaře před rukama jest mil[ostivě] postoupiti ráčí. To vše přijímání od J[eho] milosti s velikou vděčností, ponížeností z oné veliké prokázané milosti a dobrodiní děkujeme a nevěda se jeho mil[osti] čím jinším odměniti, z dobré svobodné a nepřinucené vůle své. Toto pohodlí naproti tomu i budoucím jich milostem, pánům a vrchnostem našim činíme a od vystavování jak ječných, tak bílých piv do vesnic a krčem ve svrchu jmenovaných vejsadách našich obsazených upouštějíce. Tímto *reversem* se již též budoucím pánům a vrchnostem my zavazujeme, že těch a takových krčem bez pohoštění a protržení vejsad a *privilejích* našich, práva a spravedlivosti té, kterouž k oním krčmám vesnim máme) v ničem dále užítí nežádáme. A že to naše od často psaných vesnic, krčem upuštění dokonali jest z dobré a svobodné vůle, to pečeti naší městskou utvrzujeme. Datum.

{108} Výsady a privilegia Netolickým.

My Petr Vok z Rožmberka, vladař domu rožmberského, známo činíme tímto listem otevřeným, obecně přede všemi,

Fol. 108r

jakož jest mně na onen čas moudrému a opatrnému burgermistru a opatrným konšelům starším obce, též vší obci města Nettolic, tu milost prokázati k ponížené jich prosbám jejich výsady a *privilegia* jak od jich králův českých slavné, tak také, tak také od pánův předků jich i milosti oddané listem našim obnovyvsé toho všeho na milostivou J[eho] Mil[ost] kníž[ecí] *Relati* dskami zemskými potvrdili. Ano, taky aby týmž burgermistru a konšelům a vší obci města dočteného, Nettolic za živobyetí našeho ty některé v nadepsaným potvrzením našim obtížené milosti v držení a užívání přivedeni byli. Jimž jsme toho skrze úředníka našeho panství libějovského z úplna, jak jsme sami v držení a užívání byli postoupiti poručili. Protož, aby budoucně jistou paměť toho, co

jim tak z poručení našeho skrze jmenovaného úředníka našeho postoupeno jest mohli míti, tímto listem otevřeným k tomu se přiznáváme, že svrchu doloženým burgermistru a konšelům, též celé obci města podle vejsad a obdarování od nás jim vydaných, od nás jim vydaných, a jakž dotčeno dskami zemskými potvrzených odevzdali a postoupili jsme. Předně mlejna řečeného Šnejdlovského s rybníkem nad týmž mlejnem s vodotečí na týž rybník tekoucí i se sádkama, mlejnem slove Markovským. Item chmelnice pod kostelem s[vatého] Václava, blízko Nettolic ležící, tak také piv ječných a bílých neb pšeničných vaření jim toho všeho přejíce, aby těch a jiných vejsad a mil[ostivých] obdarování jich obsažených volně, svobodně a dědičně, jakož již své vlastní věci užívati beze vsí překážky mohli. A pro lepší toho jistotu tento list otevřený pečetí naší menší jsme upečetiti rozkázali, v němž jsme se jí rukou vlastní svou podepsali. Jehož datum na Krumlově v úterý, po neděli Květné léta Páně 1602.⁷⁹⁸

Fol. 108v

Na to *instructi*.

My Petr Vok z Rožmberka, vladař domu rožmberského známo činíme obecně a přede všemi, obzvláště tu, kde náleží, že vysíláme ur[ozeného] vладыku Wintíře z Vlčkovic a na Kolínci a v Líkovicích,⁷⁹⁹ kanclíře svého věrného milého. Jemu o tom poručivší, aby podle jisté důležitosti mezi J[e]ho Cís[ařskou] Mil[ostí] jakožto králem, česku pána, pánem mým nejmilostivějším a osobou naší uznáním a dskami zemskými utvržené smlouvy. Jménem a na místě našem, zámku a panství našeho krumlov[ského], též zámku Kratochvíle⁸⁰⁰ a panství netolického, městečka Volar⁸⁰¹ a vesnic k tomu náležejících se vším a všelijakým, k těmž zámkům a panství příslušenstvím od jejich Mil[ostí] Cís[ařské], zřízeným pánům komisařům postoupil i lidí, jak předně měšťany krumlovské a nettolické z poddanosti, také jiné všechny na těch panstvích usedlé z poddanosti, člověčenství rukou dáním propustíce v poddanost. Zase v právě člověčenství jmenovaným pánům komisařům uvedl a postoupil, protož všem burgermistrům, konšelům, též jinším lidem v městech Krumlově Českém a Nettolicích,

⁷⁹⁸ 30. březen.

⁷⁹⁹ Wintíř z Vlčkovic a na Kolínci a v Líkovicích, kancléř v kanceláři Petra Voka v Českém Krumlově.

⁸⁰⁰ Zámek Kratochvíle, renesanční zámek 2 km severozápadně od Netolice.

⁸⁰¹ Volary, město na jihu Čech, asi 16 km jihozápadně od Prachatic.

též v městečku Chvalšínách, Volařích, Planejch,⁸⁰² podobně jí všem rychtářům a konšelům ve všech vesnicích k panství krumlovskému, nettolickému i volarskému náležejících osedlých společně, též jinému každému obzvláště poroučíme, co tak dotčení kanclíři na připostupování k ruce J[eho] Mil[osti] Císařské na hoře jmenovaných panství jménem a na místě našem vám přednášeti a mluvíti bude, že se netoliko toho všeho jemu z úplna a docela důvěříte. A též v tom všem poslušnost a věrnost, jako bych sám osobně toho přítomný byl zachovati, jináče nečiníce a že jistá vůle naše v tom jest. Tento *patent* pečeti a ruky vlastní naší podpisem utvrzujeme. *Datum* na Třeboni⁸⁰³ ve středu po neděli *Cantate*.⁸⁰⁴

Fol. 109r

Grosmöchtigster undt unüber wündtlichster.

Aller durchleichtigster Römischer Kayser zu hungarn undt boheim köni[g]. Euer Kayser[lichen] Mayes[tat] sein meine aller unterthenigste undt gehorsambst treü Willigste auch Schuldigste dienste, auch jeder zeith zu vor aller gnadigster Kayser undt Herr.

Mier gibt burger Meister, Rats undt gantze gemeinde E[uer] g[nädlich] Maistet Stadt Nettolitz, so jetzt, mahle auserschoft Crumau zu geeignet gebierlichen zu vernehmen, wie das gemeinde Stadt Nettolitz seit der obtretung Crumau, das weise bier zu breüen ringestellet undt verbothen worden, mit eben mösigen anlaagen. Ich wolte nach beschoftnen billichen, undt mier bewusten dingen des wegen, gegen Eier Römisch[en] Kay[s]er Maiesthet in aller unterthenigkeith *interordieren*,⁸⁰⁵ do durch sie zur gnädigsten *Resolution*⁸⁰⁶ zu kommen in aller demuth verhoften; Wan ich mich wolte zu erinieren weis d[e]r hier befohr berirter Rath Nettolitz in ansehung des beseren aufkomens, undt das auser desen sie sich nicht wohl auf undt durch bring mögten, das weise bier macht haben zu breyen ein *Privilegium*, desent wegen von Mier, alsich Nach Nettolitz in meinen hoden gehobt erlanget undt dan solches *Privilegium* mit E[uers] G[nädlichen] Kay[serliche] Mayest[at]. Aller gnadigster bewilligung, nebst vor her

⁸⁰² Planejch, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁰³ Třeboň, město v okrese Jindřichův Hradec, 22 km východně od Českých Budějovic.

⁸⁰⁴ 8. květen.

⁸⁰⁵ *Interordieren*, z lat. *inter* mezi uprostřed; *ordo*, *inis* řada, řád, pořádek, uspořádání.

⁸⁰⁶ *Resolution*, z lat. *resolutio*, *onis* rozvázání, rozklad, ochabnutí, rozhodnutí.

gegangenes Resolution der landt Tafeln ordentlich bey geleet, undt dahero *Ratificatieret*⁸⁰⁷ worden, als habe derentwegen Ietzst nicht wollen Rhöm[ischen] E[uers] K[äyserlichen] May[estat] dieses zu aller unterthenigkeith zu erefnen aller gehorsambst bittend, die wohl berirte Stadt Nettolitz bey der *Approbirten*, undt landttaf[lich] hinterlegten freyheith genedigeit bleiben undt sie beydem Weis bier breyen wildiglich brauchen lasen, dar durch sie die Nettolitzer, andere beschwerte biser ertragen undt gemeisner Stadt obnehmen verhütten khönnen So bin ich es auch umb E[uer] Röm[ischen] Kay[serlichen] May[estat] zu aller unterthenigkeith so wohl schuldig als willig E[uer] Röm[ischen] Kay[serlichen] May[estat] mich

Fol. 109v

hin nemb[lich] zu besarglich: kayser Milde genaden zu aller damith befelendt A[nno] 1662.

Dle prošlého patentu měřino na kroky město Netolice skrze pány susedy. A[nno] 1775 nás[leduje] do okrouhlosti.

{199} Od Antonína Lva⁸⁰⁸ až konec zahrady Kaňkovský

činí	510 kroků.
Odtad' až k Denklově stodole	450 [kroků].
Odtad' až k obecní chalupě	1400 [kroků].
Odtad' až k Valše	700 [kroků].
Odtad' až k Chrášťanskýmu	400 [kroků].
Odtad' k p[anu] Pincka lufthausu ⁸⁰⁹	400 [kroků].
Odtad' až k pile	400 [kroků].
Od pily až k domu Lvova	263 [kroků].

A[ugit] 4523 kroky.

Oprava.

{160} O pronájmu hospodářství obecním dle prošlého *patentu* A 17, kterak tak panu Janovi Pinckovi⁸¹⁰ obecní celý hospodářství, totiž 3 pivovary, všechny pole a luka,

⁸⁰⁷ *Ratificatieret*, z lat. *ratifico, are, avi, atum* potvrdit.

⁸⁰⁸ Antonín Lev, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁰⁹ Lufthaus, letohrádek, zámeček, na venkově užívaný k zábavě a odpočinku, který není svým majitelem obýván celoročně.

rybníky, též jiné rubriky pronajaté byly A[nno] 1755 až do *ulta* [Decem]bris A[nno] 1760 na 6 pořad zběhlých let.

Tak jakož milostpán krajskej Bješín ve dvoře Petrově na kanceláři 930 sv[o]jí kníž[ecí] mil[osti] *licitando*⁸¹¹ celé ob[ce], hospodářství obecní, též 3 pivovary panu Janovi Pinckovi za 7300 [zlatých] sousedu <jest> *licitando* dne 8. Januarii A[nno] 1755 jest pronajal. Poněvadž žádného jiného *licitanda* tu nebylo na to dne 9. překládajíce to vše. V[zácný] magistrát, p[an] rychtář, páni starší obecní na pozorné povážení to vzali, uznávajíce, že by tu důchod obecní okolo 1000 [zlatých] každý rok škodu trpěl. *Conclusum* jest učiněné, by p[an] primas Šíre,⁸¹² též p[an] Brych⁸¹³ radní do Vídně N[aší] mil[osti] knížeti panu se vypraviti a Páně prosebně o to jednali, by ještě jedenkráté *licitati* skrze milostp[ána] vrchního burkharta⁸¹⁴ před sebe vzata byla. Načež dle prosby a žádosti to všechno obdržeti, navrátíce se zpátky *de novo*⁸¹⁵ skrze *deputirovaného*⁸¹⁶

Fol. 110r

milostpána vrchního Hartmana {Burgharta} *licitati* předsevzata. Zase s panem Janem Pinckem, předešlým *licitantem*, pan Jan Brych, p[an] Lambert An[tonín] Moller,⁸¹⁷ p[an] Šimon Křenek,⁸¹⁸ p[an] Matěj Michálek,⁸¹⁹ p[an] Matěj Mařík,⁸²⁰ p[an] Petr Šviha, p[an] Linhart Michálek⁸²¹ *licitovali* do spolku a přidali oni na pana Jana Pincka,

⁸¹⁰ Jan Pincek, hospodář v Netolicích.

⁸¹¹ *Licitando*, z lat. *licitatio, onis* podávání, nabídka, dražba, veřejný prodej, domlouvání se, smlouvání.

⁸¹² Šír, městský radní, primas, měšťan města Netolice.

⁸¹³ Brych, Jan, radní, měšťan města Netolice.

⁸¹⁴ Burkhart = vrchní Hartman, Godfríd Hartman.

⁸¹⁵ *De novo*, z lat. znovu, od začátku.

⁸¹⁶ *Deputirovaného*, z lat. *deputo, are, avi, atum* posílat, vysílat, určovat, odevzdávat.

⁸¹⁷ Lambert Antonín Moller, městský radní, měšťan města Netolice.

⁸¹⁸ Šimon Křenek, městský radní, měšťan města Netolice.

⁸¹⁹ Matěj Michálek, obročník, měšťan města Netolice.

⁸²⁰ Matěj Mařík, obročník, měšťan města Netolice.

⁸²¹ Linhart Michálek, městský radní, měšťan města Netolice.

jak počty arendátorský,⁸²² poukazují na každý rok 1 515 [zlatých] 58 [krejcarů], což činí na přídavek p[ana] Jana Pincka ročně 8 815 [zlatých] 58 [krejcarů]. A tak dle sečtení skrze 6 let činilo 52 895 [zlatých] 58 [krejcarů]. Dále ještě svolili vypadající *reparaci*⁸²³ do 15 [zlatých] za všechny *rubriky*, že platiti chtějí. Kteréž to zprávy dle počtu *arendátorských* 6tiletých sečtena 1343 [zlatých], a tak v jednej summě to vše činí 54 238 [zlatých]. A tak na summu pana Jana Pincka přidali za prošlých 6 let více vo 10 433 [zlatých], kterouž to hlavní summu 54238 [zlatých], z které se odráží na vydání *reparati* 1 343 [zlatých]. Zůstává ještě k vyupominání ve všelikých *rubrikách* okolo 3 000 [zlatých], které se též za 9 let do důchodu obecního odvedly. Na kterouž to summu *Qvictanti* jest z důchodu obecního odvedena, ještě však ke všemu tomu za oněch 6 pánů *Consortu*⁸²⁴ [?] p[an] Matěj Moller⁸²⁵ *Cavendo*⁸²⁶ býti mušel a mnoho škody ve velké trpělivosti snášeti, kteréžto nesnáze mezi nima konec vzaly A[nno] 1782. Obzvláště na sejkách přes 300 str[ychů] obilí jakožto proměrku, dyž se jim pánům obročníkům p[anu] Maříkovi, též p[anu] Mat[ěji] Michálkovi nedostávalo. Zkázou všichni trpěti museli nebo na nich, co vzíti nebylo, jakož dále p[an] Matěj Moller na rozsudek milostp[ána] vrchního Godfrída Hartmana drovný rest 133 [zlatých] vynášející platiti mušel. Kteréžto peníze na poručení Petra Švihy a p[ana] Linharta Michálka sedlákům na dříví se vydávaly a rejstřík onen drovný p[an] Linhar Michálek až do roku 1782 za sebou zadržel. Též a vedle toho rejstříku 51 [zlatých], které vyupomínal dosaditi musel, které neprávě za sebou tolik let zadržoval. Po vyšetření toho všeho, kdyby dlužný do počtu *arendátornýho* nebyly na jednoho každého 52 [zlatých] dobíratí by bylo vypadlo.

Fol. 110v

Fol. 111r

Privilegium. Potvrzení J[e]ho M[ilosti] kn[ížecí] pod můj spis. Durchleüchtig hochgebohner herzog. Gnädigster fürst undt herr, herr. Euer hoch fürtlich Redlich: in

⁸²² Arendátorský, nájemné.

⁸²³ Reparati, z lat. *reparatio, onis* znovuzřízení, napravení, obnovení, náhrada.

⁸²⁴ Consortu, z lat. *consors, tis* společník.

⁸²⁵ Matěj Moller, nepodařilo se blíže určit.

⁸²⁶ Cavendo, z lat. *caveo, ere, cavi, cautum* míti se na pozoru, vyvarovat se.

aller dieffester demuth undt underthanigster *Devotion*⁸²⁷ hiemit zu behöllig, khennen wier keines Weegs umbgehen, Was gestalten in vergangenen langwirigen unfriedt samben Zeiten undt Kriegs leüffen Wier Arme leütthe viel außstehen, undt große Noth, wieder wertigkeit, undt Schädliche Anstas erdulden müßen, In dehme Wier nicht allein durch uilstaltige Marsch undt durchgäg Sondern auch Schwäre Einloschirung uiler her undt hin *Campirender Regimender* zu großer Ruin gerath, oft undt uiel mahl, durch der Nachläßiger *Soldatesca*⁸²⁸ unacht sambkeit, undt zum theil auch uorgesezten mitwill mit urglückffeeligen

Fol. 111v

heuer brunsten heim gesucht, Nicht Weniger offtere von dem Schwedischen volk [?] unserer Statt außplinderung, undt nach derüber höchstens *Rationiren* wohl empfunden, daraus erfolget, daß wier so wohl zu hauß alß auf dem feldt mit obschneid = undt verterbung des lieben Retraüdt. Verwüstung der obst undt anderer haußgarten, So dann auch höchster *Ruinirung* uieller häüßer Welches bis dato der augenschein weißet undt unßerer herumbliegender Nachbarschaft, auch der unß vorgesezten obrigkeith gar zu wohl bewust undt bekandt ist, Gantz zu Grundt undt boden gerichtet, undt umb unseres weniges vermög undt schlechtes güetel (So gewießlich einsteines hertz mitleidentlich betheüren könnte) öffterers gantz undt gar khommen seÿn. Allermaßen

fol. 112r

dan auch letztlich da den „10. Jully“ deß verwichenen „1663 Jahr“. Euer hoch fürstlich durchleicht undt gnad[lich] zweÿ angehörige der größere hrbovský undt Podraußký Teüchte wegen überschrenung der Wäßer Zerrißen worden undt der unvershene gewalt nicht allein unßeren Stadtß teücht durch gebrachen, Sondern auch die mühle undt etliche deren armen handwerksküthen häüßer, Khallupen undt andere gebeÿ undterwaschen, überhauff geworffen, undt hinweg getragen, In denen garten, feldtbauen, getraidt wißmathen, undt andern Sachen Großen undt unwiederbringlichen schaden (Welches wier nach dato über all angewende bemühung zu kheiner *Defalcation* [?] bringen können) zu gefüget undt *Lansiret*. Dahero damit Wier unß beÿ so gestalten Sachen hinwiederumb in etwas erhollen,

⁸²⁷ Devotion, z lat. *devotio*, *onis* zaslíbení, obětování.

⁸²⁸ Soldatesca, z it. *soldato* voják, skupina vojáků, složená z najatých žoldněřů.

fol. 112v

Undt aufferbauen möchten, haben So Wohl uns selbst, alß unßerer Arme gemein in die höchste Schulden einlaßen müßen, In welchen Wier bieshero bis undter die ohren steiken, undt wann auch wie, beÿ diesem ohne dieß schwären Zeiten unß hierauß helffen, undt schwer der werden khönen, der Wier in aller undterthänigst fueßfall unßer zu flicht zunehmen undt in ansehung wir von vorigern gnädigen obrigkeiten mit gewißen gnaden undt *Privilegien* begabet seyn damit unsß auch gleicher gestalt von dem hoch löblichen herzögl[ichen] undt fürtl[ich]en] hauße von Eggenberg alß jetzigen unß von dem mittreichen Gott vorgesetzter gnädigster Obrigkeit solch genandte gnaden undt freÿheiten zu Einer Ewiger undt unsterblicher gedächtnus deßen.

Fol. 113r

Sich auch unßere Khindts Khinder zu erfreÿen hetten, *Renoviret*, bestettiget undt *Confirmiret* werden khöndten offft undt vielmahl die gelegenheit unß gewünschen, undt umb einige fernere bey nadunger Wie dann auch obrigkeitliche hülf undt vor angedeüten beschwerden *Remedirung*⁸²⁹ undterthänig: gehorsambist zu bitten willens gewesen, Nichts desto weniger haben wier wegen abwesenheit unßer gnädigster obrigkeit undt weidte des Weegs unßere höchste Antigenheit Noth undt Eüßeriste bis dato vor augenschwebende urmueth, zu mahlen Wier Anderwerts khun einiges mittel unß zu helffen, außer der obrigkeitlicher Gnad zu fünden nach erdenken khennen bis auf gegenwertige zeit nothtrügendtlich anstehen laßen, undt mit unßeren selbst eigenen hertzens leyd verschieben müßen. Daß aber anjetz Euer hoch fürtl[ich] durchleucht undt gnaden.

Fol. 113v

(Dar für wier dem liebeichen höchsten Gott Ehe, lob, undt dankh zu sagen ursach haben) allhier in diesem Königreich böheimb zu *residiren*,⁸³⁰ undt unß undter dehro fürstliche gnädige augen undt obrigkeitliches angesicht zu gehen, auß dehro angebohrene mülde rueffen, auch die längst verlangte gelegenheit an die handt zu geben Gnädigist geruhen. Haben Wier uns dessen nicht allein undterthänig: gehorsambst zu

⁸²⁹ Remedirung, z lat. *remeo, are, avi, atum* kráčet zpět, vracet se.

⁸³⁰ Residiren, z lat. *reside, ere, sedi* sedět, usednout.

bedanken, Sondern auch hertzlich zu erfreuen dahero auch zu Euer hoch fürtl[ich] durch[leuchten] undt gnäd[lichen] in aller undterhänigster *Submission*⁸³¹ undt Schuldgehorsambster undterhänigkeit unßer zu flicht nemendte, In ständigist undt umb Gottes willen bitten.

Dieselbe geruchen unß die hohe fürtl[ich] Gnad zu Erweisen undt anfangs berührte unßer *Privilegia* undt freyhaten (so <hierunt> hierunt in *forma authentica*⁸³²

Fol. 114r

Anbefapener naßen Schuldigist obgelegt werden) in allen außatz = undt inhaltungen, waß darinnen zum nutzen undt frummen unß undt unßer armen gemein begrieffen ist, Gnädigist zu verneuern bestettigen undt *Confirmiren*.

Mit dießer nach fernerer unßer undterhänig gehorsambister bitte, diejenige bedingnuß so auf die geben oder zeibe undt geschütte von denen Mühlen, undt daß getraidt zehendtweiß von denen gründten gewiedert, Weil solches schon vorhero anderwertes *transferiret*⁸³³ undt verwexelt worden, auß obbenandten brieffen außzulaßen undt an Statt deßen, daß wier solcher bediegnus undt erstattung befreyet seyn, Wie dann solches von Ihrer Kay[s]erlichen undt könig[lichen] mayest[et] *Mathia* glorwürdigstene gedechtnus gnädigist Ertheilter Mayestetbrieff undt *Confirmation*, So hiermit auch gehorsambist abgelegt wirdt, in sich mit

Fol. 114v

Mehreren enthaltet, einzuschreiben undt einzutragen gnädigst anzubefehlen. Waß aber die in den schafft anbelangt, So hat vor Zeiten so wohl unßerem vorfohren, alß uns selbstener in unßeren schlechten Nachrungen hinderen wollen, Ja auch in dem weile selbstener bey denen gefährlichen Kriegs Zeiten mit heimlicher Einkhaufung undt *verpartirung*, So wohl von denen Soldaten alß auch von anderen landt: undt leuth: Schädlichen Menschen gestollenen Sach allerhandt ungelegenheit undt Kastbare stritt *Confiret*,⁸³⁴ undt mit seinem unzählbaren Jüdischen *Partiten*⁸³⁵ dahin bewegen, bis wier

⁸³¹ *Submission*, z lat. *submissio*, *onis* snížení, poslušnost, poddajnost.

⁸³² *Forma authentica*, z lat. *forma*, *ae* tvar, vzhled, podoba, forma; *authenticus*, *a* původní, pravý.

⁸³³ *Transferiret*, z lat. *transfero*, *ferre*, *tuli*, *latum* přenášet, přepravovat, překládat, přemístit.

⁸³⁴ *Confiret*, z lat. *confio*, *fieri* být dokonán, být sehnán.

ihne in sonderbahrer ansehung er kein fug undt Recht sich beÿ unß aufzuhalten gehalt, vermög allhier *Sub signo*⁸³⁶ + von Ihre *Excellentz* undt Gnaden denen königlichen herrn, herrn Statthalteren undt Kraÿßhauptleüthen ergangenen außsprächen, undt menstlichen befelch von der Statt *Qvitiren* undt

Fol. 115r

Verweißen laßen enüßen; Alß bitten Wier zugleich gehorsambist Euer hoch fürstl[ich] durchl[euchter] undt gnad[licher] geruch unß zu vorigen unßeren begnadung annach auch dieße besondere Gnadt mitzuteilen, auf daß von der Statt Nettolitz auf Euer hochfürtl[ich] durchl[euchtig] undt gnädl[ich] herzogthumb khein Einiger Iudt Menns oder Weibs Persohn eine weyl herumb sich anzuseczen oder in der herberg zu behalten, undt allhiesigen unßern, ohne dieß betrangten, undt Ihr burgerliche last tragenden auch viel außgestandenen burgeren khein eintrag oder hindernuß zuthuen führo hin befugt undt berechtiget seÿn solte. Gestalten dann in dessen *Conformitet*⁸³⁷ zu Euer hoch fürtl[ich] angebohrner milde undt freÿgebigkeit Wir nach ferners allen undterthänig: gehorsambstes vertrauen setzen, undt mit wiederhalter demüttigster bitte eüferig: undt wehemütigist ansuchen, Weilen wier laut des von vohrigen hauptman herr Paul Spinka von

Fol. 115v

Helfental an unßeren angeneen Schreiben in unßern Weltdt brusný genandt, etliche viel hindert Kloßter Stein so wohl vor dem aufs Neü erbautem Partlovský Schaff Stadl, alß auch mühls undt dem Podrauskischen Teücht, auch vor die fiesch Einsäg brechen laßen, undt dadurch unß nicht ein geringe Schade, mit auß haueung des fuhr weegs, undt allda man sonst gebrach, an dem Jung Walddt zugefügt worden zu dehme auch mit denen Schaffen außgemeldten Neüen Schaff Stadl fast alles in dem brusný außgehiettet undt verzehret wierdt, undt wier dar durch von unßer eigeneß riech [?] an solcher hütweid große noth, Mangal, undt verkhurtzung leyden Nicht weniger wegen anstellung auf der Posstaigen undt Iagerhaiß des Schönkens, So zuvor niemahlen gewesen, dergleichen auch des getreüds handl, Wier in unßern ohne dieß gering nahrungen sehe geschwächt

⁸³⁵ Partiten, z lat. *partito*, *onis* dělení, rozdělení.

⁸³⁶ Sub signo, z lat. *sub* pod; *signum*, *i* znamení, značka.

⁸³⁷ Conformitet, z lat. *conformo*, *are*, *avi*, *atum* utvářet, zpodobovat, vzdělávat.

undt großen obbrüch empfinden müßen; daß Euer hoch fürst[ichen] durchl[euchtiger] undt gn[adiger].

Fol. 116r

*Intuitu*⁸³⁸ abkerihrt unßeren *motiven* sich über unß gnädigist erbermen, undt an Statt dessen waß wier hierinnen Schadens gelietten, daß in der Statt Nettolitz beÿ denen fleischbänken liegendes Öed undt wüst eingefallenes hauß, So Euer hochfürtl[ich] durchleucht undt gnadl[ich] zu gehörig undt meisten theils zu ausferbauung des Pettershoff daß gestein schon vorhero abgeföhret ist. Auß gnaden zu *doniren*⁸³⁹ undt uberlaßen.

Wegen aber der jenigen Statt burgerlichen gründe, So an jetzto die bauren zu Poderzisst genießen, In deme wier beÿ dem von herrn hauptman von Frauenberg⁸⁴⁰ ungleich undt ohne Grundt gefasten bericht, nicht verbleiben khenen, unß zu abtretung dem selben mit obrigkeitlicher hilff undt ahschentz gnädigist beÿzustehen, Undt dieß (wie oberwendt) mit solcher kräfte undt versehung, damit unß diese auß obrigkeitlicher höchster gnadt undt natürlicher gegen unß Armen undterthanen fürstlichen.

Fol. 116v

Neÿgung Ertheilte fhreyheiten undt *Privilegien* hinführo auf künfftige Ewige Zeiten undter keinerley Erdichten *Pratext*,⁸⁴¹ was Menschens Sünn undt witz erfinden mächte, kein künfftige obrigkeit verendern, umbstoßen, undt verhindern khöndte, oder gewaldt undt macht haben Solte: Sondern Wier je undt allezeit darbey un außsetzlich erhalten, handtgehabt, undt *Conferniret* wurden, mit diesem nach verneren undt albereit vorhin ernandten außatz, dafern über kurtz oder lang durch die Gnad undt verleÿhung Gottes sich unßer vermögen dahin Ertrecken mächte, Wier solche freÿheiten, undt *Privilegia* in die königl[ichen] land Taffel Einzuuerleiben laßen, begnadet würden, undt also alles undt, jedes zubeßern der ganzen gemein verstandt in böhmischen Sprach unß außgesetzt, bestettiget undt *Confirmiret* werden mächten, Jedoch alles dieses

⁸³⁸ Intuitu, z lat. *intuitus, us* pohled, zohlednění, zřetel.

⁸³⁹ Doniren, z lat. *dono, are, avi, atum* darovat, obdarovat, obětovat, odpustit, prominout.

⁸⁴⁰ Frauenberg, Hluboká nad Vltavou.

⁸⁴¹ Pratext, z lat. *praetextum, i* záminka, předstírání, vážnost.

Fol. 117r

Was vor angedeußen massen von unß undterthanig gehorsambist gebetten, undt verlanget wirdt, ohne gernigister unßer maßgebung zu verstehen, undt in Gnaden auf undt anzunemen ist, Wie wier uns dann allerdings undt in allen unßeren anliegenheiten, Gemeinen Nöthen undt anderwerttigen außerer unmögligkeiten, zustandt, in höchsten zu Ewer hochfürstl[ich] durchl[euchtig] undt gnad[iger] vertrauen gehorsambist ubergeben undt empfehlen, undt vor diese unß hoffentlich Erzeigende begnadung Wier je undt allezeit treü undterthänige undt pflichtschuldigiste undterthanig sambt unßeren Nach kümblingen zu Ewigen undt immer wehrenden Zeiten in Standthoffter *fidelitet*⁸⁴² undt *Submission* verhoeren, darbey aber sonderlich damit der allmechtige Gott Ewer hoch fürstl[ich] durch[leuchtig] undt g[nadlich] sambt dero fürst[lichen] gemahlin

Fol. 117v

Unßerer Gnädigister fürstin undt Frawen, Frawen höchst verlangenden lang würig bestandigen gesundtheit, allerseits glühlicher *Regierung*⁸⁴³ erhalten, Die selben zu Ehre undt Glori Gottes auch vermehrung undt *propagation*⁸⁴⁴ deß hochlöbl[ich] hertzoglich = undt fürstlichen haußes von Eggenberg Ewer beeden fürstlichen durchleucht undt Gnaden zum höchsten trost undt frewden, Unß aber undt anderen Treügehorsambsten unterthanen höchster *Consolation*⁸⁴⁵ undt Schutz mit einen leibsprucht: undt Erben erfreyen vätterlich Segnen undt bemdeyßen, Auch So dann zu einer unsterblicher *posteritet*⁸⁴⁶ erwachßen laßen, undt hierdurch Ewer hoch fürstl[ich] durch[leuchtig] unit gnä[digen] Auffnahmb wohl fahrt, undt *prosperitet*⁸⁴⁷ glorwürdig beferderen, undt unwieder treüblich *Stabiliren*⁸⁴⁸ wolte, bey tag alß nacht in unßeren unwür-

⁸⁴² Fidelitet, z lat. *fidelitas*, *atis* spolehlivost, oddanost, poctivost, upřimnost.

⁸⁴³ Regierung, z lat. *regnum*, *i* nejvyšší moc, řízení, vláda.

⁸⁴⁴ Propagatoin, z lat. *propagatio*, *onis* rozmnožování, rozšiřování, prodlužování.

⁸⁴⁵ Consolation, z lat. *consolatio*, *onis* útěcha.

⁸⁴⁶ Posteritet, z lat. *posteritas*, *atis* budoucnost, potomstvo, potomci.

⁸⁴⁷ Prosperitet, z lat. *prosperitas*, *atis* zdar, štěstí, úspěch, blahobyť.

⁸⁴⁸ Stabiliren, z lat. *stabilitas*, *atis* stálost, pevnost, trvalost.

Fol. 118r

tigene gebett zu betten undt bitten nicht undterlaßen werden, Sondern jederzeit samb außern unwürdigen Khindern undt Khindts Khindern leben, verbleiben, undt in gehorsambster erwartung einer umbschlägig Gnädigster *resolution* mit frewden Sterben werden.

Ewer hochfürstl[ich] durchl[euchtig] undt Gnad[igen].

Aller undterthänig: demütigist gehersambste undterthanen

Burgermeist undt Rath, Richt undt geshwerne Eltiste sambt d[er] gantzen Armen gemein dero Statt Nettolitz.

Dem durchlechtig hochgebohrnen hertzog undt fürsten, herrn herrn Johann Christian⁸⁴⁹ herzogen zu Crumau undt fürsten zu Eggenberg. Gefürstetten Graffen zu Gradischken, graffen zu adelßberg, herrn zu Pettaw, Rakerspurg, Ehrenhaußen, Stroß undt Wehlstein.

Obristen Erb Marschallen in ober undt

Fol. 118v

Undter östereich, obristen Erb Cammerern in Stayer, undt obristen Erb schenken in Crau auch der Weideschen Markchen, Unßeren gnädichsten fürsten undt herrn herrn.

Alter undterthänig gehorsambtes ansuchen undt unständiges bitten.

Von uns Inuermelten [?].

Oprava.

Tento vejš položený spis jest podaný s vejписы, *authentickými Privilegii* města tohoto Nettolic v královském svobodným městě Budějovicích Českých *vidimírovanými*⁸⁵⁰ v příčině jich potvrzení a něco obnovený a přidáný s poníženou žádostí J[eho] M[ilosti] Kn[ížecí] při slavné dvorské kanceláři, na zámku krumlovském za pana kancléře Jana Fridricha Augusta z Hosffenu⁸⁵¹ a p[ana] *secretáře* Jana Puffera z Greýfentalu.⁸⁵² Skrze k tomu od obojího úřadu a celé obce na-

⁸⁴⁹ Johan Christian, Jan Kristián I. z Eggenberku (1641, 1710), sídlem Český Krumlov, zahájil barokní přestavbu zdejšího zámku.

⁸⁵⁰ Vidimírovaný, z. lat. *video, ere*, vidět, hledět, dávat se, ověřený.

⁸⁵¹ Jan Fridrich Augusta z Hosffenu, kancléř na krumlovském panství, (Hospental).

Fol. 119r

řízené osoby, totiž: pana Jiřího staršího Nejhausara, primátora a Václava Františka Mokryho, písaře radního. Jakož toho doleji položené vysvědčení z kanceláře J[eho] M[ilosti] Kn[ížecí] dvorské od pana Tobiáše Pryxe,⁸⁵³ kancelisty vysvědčuje pod datum na zámku Krumlovském dne 13. Januarii Anno 1668.

Následuje od pana Thobias Prixe nato toto vysvědčení.

Daß durch den herren *Primatori* undt herrn Stattschreiber der Statt Nettolitz, Zwey *Vidimus* Ihrer *Privilegien* Eins in Böhmischen undt daß andere in Teitscher Sprach, Neben Einer verbscheidung *Ratione*⁸⁵⁴ der mit einem Juden daselbst Geschwebten

Fol. 119v

Stritigkeit. Item auch das tuech macher handtwerkch ein Teütsches *Vidimus* Ihrer handtwerkhs begabnußen heüdt dato zu hießiger fürstlichen hoff *Canzelleÿ* abgelegt haben; bezeügt hiemit mein Eÿgene handt undterschrift. Schloß Crumaw den 13. January 1668. Thobias Prix.

Fol. 120r

Od pana kanclíře psaní s příloženýma *Artikuly* sklenářskými.

Therueste für sichtige undt Wolweiße. Sonders freündtlich geliebte herrn.

Dem noch die hießige Glaßer beÿ mir abermahlen einkommen, undt gebetten, Weillen sich etwelche, So Ihrem *Privilegiem* zu wieder handeln von der der deswegen Ihrer fürst[ichen] Gnaden undt ihnen verfallenen Straff mit der urwießenheit *Excusiren*⁸⁵⁵ wolten, Gewieße *Puncten*⁸⁵⁶ So thaner *Privilegien* zu Mänigkliches Nachricht zu *Publiciren*.⁸⁵⁷

Also undt die weillen unter anderen Sonderlichen die Statt Nettolitz deiß fahlß

⁸⁵² Jan Puffer z Greÿfenthalu, sekretář krumlovského panství.

⁸⁵³ Tobiáš Pryx, důchodní písař na netolickém panství.

⁸⁵⁴ *Ratione*, z lat. *ratio, onis*, počet, rozpočet, účet.

⁸⁵⁵ *Excusiren*, z lat. *excuso, are, avi, atum* omlouvat, vylouvat, odpírat, zbavit se.

⁸⁵⁶ *Puncten*, z lat. *punctum, i* bod, hlas.

⁸⁵⁷ *Publiciren*, z lat. *publico, are, avi, atum* zabavit, učinit přístupným uveřejnit, vydat.

Fol. 120v

Von Ihnen beschuldiget wirdt, habe nit umbhin gekhönt, denen herrn bemelte *Puncta* in *Authentica forma* hiebeÿ zu *communiciren*⁸⁵⁸ undt mit zu geben, daß sie Selbige aldorten gehörigs orthen *ad notam*⁸⁵⁹ nehmben, undt der burgerschafft damit Sie darnach leben undt sich künfftig vor Schaden huetten ordentlich vortragen, den beÿ schluß aber überbringeren dießes zu Ihren der glaßeren ferneren Notturfft wiederumb zurükh Schikhen möchten. Verbleibe in übrigen der Herrn.

Schloss Crumau den 22. aug[usti] 1668. Freudterlliger J[an] F[ridrich] Aug[ust] v[on] Hosffen.

Fol. 121r

Extract undt obsebriff etlicher *Articul* von Ihro hoch fürtl[ich] Gn[adig] *Privilegien*.

N[umero]: 2: Dahe sich zu tragen möchte, d[er] ein Meisten oder Gesell auß einer andern Statte Markh oder dorff, auff unßern herzog thumbs undt gebiett gründen in der arbeith angetroffen würde, welcher in dießer glaßer zunfft nicht wehre weder fueg undt recht zu arbeithen hatte, dem solle alle arbeith des urgloßens verboten sein, und wan er darwieder erdapt wurde, mit hilff unßerer Richter undt beambten die arbeit hin wekh genohmen, undt halb in unßer Cammer, die anderhalb scheidt dem handt werkh zur geaignet werden.

N[umero]: 3. Nach dehme d[er] glaßer handtwerkh gahr inschlecht aufnehmung, zu vor auß in Sommers Zeiten, So wohlen wier, damit sie sich umb so treill leucht nemehren möchten, angeordnet undt eingesezt haben, daß unßer Ihrer niemandtander, der seÿ auch wehr er wölle, auß der freÿ Markht, ainige trunkh undt andere glaßer einzubringen undt selbe feil zu haben. Undt zu verkauffen.

Fol. 121v

Gestatten Werden solte, dehe aber Iemandt auß unßer verwilligung hier wieder betretten würde, So Ihren hierinnen ainig eintrag thette, deme Sollen mit hülff unßeren Statt gericht, alle der gleichen feil habende Glaßer abgenohmen, undt obigen gestalt,

⁸⁵⁸ Communiciren, z lat. *communico, are, avi, atum* sdilet, svěřovat, přijímat.

⁸⁵⁹ Ad notam, z lat. *ad* na, k, ke, ku, u, do , při; *notam, ae* známka značka, znamení; *ad notam* k záznamu, na vědomí.

halben theil in unßere Cammer undt der ander halben theil dem handtwerkh zu geaignet werden. Herentgegen aber werden die gloßer Schuldig, Sich umb aller handt gläßer zubewerben, undt selbige umb einen rechten werth Mänigklichen zu verkauffen.

26. Wann einer auß dem Meistern in dießer Zunfft angeklogt würde, daß Er verächtliche Schlimme arbeits Gennacht hette, So seindt die andere Meister verbindten, dem beklagten dahin anzuhalten, damiter solche arbeits besßeren undt wie sichs Gebührt, machen solte.

Fol. 122r

Nicht wenigen auch, Wan irgendt ein Meister eine arbeits anfangen in verfertigung aber deßen langsam: undt Nachlässich sich erzeigte, undt darüber anklagt würde, dem selben Sollen die Meister, zur berürten verfertigung gewieße Zeit beygenanter Straff aufflegen, undt darzu mit *arrest*⁸⁶⁰ anhalten.

Daß dieße hierhaben beschriebene *puncten* auß dem wahren *Originalii* datiert zu Eggenberg den 24. Jullÿ 1651. Außgezogen, undt mit dem selben in allem gleich lautendt seÿen Solches wierdt hiemit Krafft auffgetrukhten fürstlichen Canzley Sigills beurkghundet, So geschehen Schloss Crumau den 21. augusti anno 1668.

L[ocus] S[igili] Johan Carl Puffer von Greifenthal fürstl[ich] Eggenber[gen] Secretar.

Fol. 122v

Fol. 123r

Vyznamenání desátkův k faře Němčickéj přináležejících, z knih pamětných.

J[eho] M[ilost] Kn[ížecí] *Cancellare* Dvora Petrova vytažené slovo od slova, jakž *Verso folio* následuje. An[no] D[omi]ni 1649 dne 24. Julli.

Václav Michálek Pacovský, toho času písař radní.

⁸⁶⁰ Arrest, z lat. *arresto, are, avi, atum* zadržet, uvěznit, vzít do zástavy.

Fol. 123v

{rok 1689} Kryštof Pešl⁸⁶¹ z Němčic, jemuž do 64 let dává toho opravu, že knězi Stanislavovi,⁸⁶² který se z Hosína⁸⁶³ do Netolic na faru dostal, čemuž přes 40 let jest, jak z Němčic, tak z Chrást'anek půl desátku dávali.

Potom se po něm dostal kněz Petr⁸⁶⁴ z Plzně,⁸⁶⁵ též do Netolic. I tomu, že toliko z obou vesnic, půl desátku platili.

Zase po něm dostal do týchž Netolic kněz Hermann. I témuž, poněvadž u nich toliko třetí neděli přisluhoval, půl desátku dávali.

Zase se do týchž Netolic dostal kněz Jan Kryzius.⁸⁶⁶ Tomu, poněvadž u nich třetí neděli přisluhoval, že polovici desátku platili.

Po shoření pak města dostal se týž kněz na faru Němčickou, i ten ačkoliv u nich zůstával, však že týž němčičští do Netolic a Hlenic⁸⁶⁷ po třech záduších ke mši svaté propůjčovali. Z té příčiny toliko od nich půl desátku přijímal.

Potom se kněz Řehoř⁸⁶⁸ z Příbrami⁸⁶⁹ do Netolic na faru dostal, že pak týž kněz v Netolicích a Lhenicích přisluhoval, ku kterýmž to záduším nemaje svých potřeb, od záduší němčického potřeby ke mši propůjčován byl. Z té příčiny od osadních k faře němčické přináležejících půl desátku přijímal.

Opět se dostal kněz Bartholoměj⁸⁷⁰ do Netolic, ten přisluhujíc třetí neděli v Němčicích. Jemu, že toliko půl desátku platili. {1649}

Fol. 124r

Po něm se zase dostal kněz Jan Milius⁸⁷¹ do Netolic, který podobně třetí neděli tam přisluhoval. A tomu celý desátek platili.

⁸⁶¹ Kryštof Pešl, z Němčic, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁶² Kněz Stanislav, kněz v Netolicích, dříve působil v Hosíně.

⁸⁶³ Hosín, obec v Jihočeském kraji, asi 7 km severně od Českých Budějovic.

⁸⁶⁴ Kněz Petr, kněz v Netolicích, dříve působil v Plzni.

⁸⁶⁵ Plzeň, statutární město v západních Čechách na soutoku Mže, Radbuzy, Úhlavy a Úslavy.

⁸⁶⁶ Kněz Jan Kryzius, kněz v Netolicích.

⁸⁶⁷ Lhenice.

⁸⁶⁸ Kněz Řehoř, kněz v Netolicích, dříve působil v Příbrami.

⁸⁶⁹ Příbram, okresní město ve Středočeském kraji asi 54 km jihozápadně od Prahy.

⁸⁷⁰ Kněz Bartoloměj, kněz v Netolicích, rovněž přisluhoval v Němčicích.

⁸⁷¹ Kněz Jan Milius, kněz v Netolicích, rovněž přisluhoval v Němčicích.

Potom se dostal kněz Jan Zikmund Wanšuer.⁸⁷² I tomu celý desátek dávali.

Po něm se dostal pan Páter nynější, Jan Hynek Bílský.⁸⁷³ Témuž za 7 let celý desátky dávali a potom, že od starodávna předešlým pánům správcům (mimo kněze Mílyusa Zikmunda a nadotčeného pana Bílského) toliko po půl desátku platívali, se proti tomu odepřeli.

Poddaní jeho M[ilos]ti Kníž[ecí], níže poznamenání, jsou panu Páterovi svému představenému desátku ročně odvozovati povinni.

Ze vsi Nĕmčic	Žito			oves		
	žb[er]	p[inta]	m[ěrice]	žb[er]	p[inta]	m[ěrice]
Ambrož Tomaš ⁸⁷⁴	1	2		1	2	
Říha Krystl ⁸⁷⁵	1	1		1	1	
Urban Kokutek ⁸⁷⁶		2			2	
Pavel Trčka ⁸⁷⁷	1	2		1	2	
Pavel Klimeš ⁸⁷⁸	1	2		1	2	
Ambrož Holub ⁸⁷⁹	1	2		1	2	
Šimon Vávra ⁸⁸⁰	1	1		1	1	
Klement		1	2		1	2
Mikuláš Kovář ⁸⁸¹		3			3	
Matěj na Kryštofově		3			3	
Melichar Prokš ⁸⁸²	1			1		
A[ugit]	11	3	2	11	3	2

⁸⁷² Kněz Jan Zikmund Wanšuer, kněz v Netolicích.

⁸⁷³ Jan Hynek Bílský, páter, kněz v Netolicích.

⁸⁷⁴ Ambrož Tomaš, z Nĕmčic, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁷⁵ Říha Krystl z Nĕmčic, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁷⁶ Urban Kokutek, zahradník z Nĕmčic.

⁸⁷⁷ Pavel Trčka, rolník z Nĕmčic.

⁸⁷⁸ Pavel Klimeš, rolník z Nĕmčic.

⁸⁷⁹ Ambrož Holub, rolník z Nĕmčic.

⁸⁸⁰ Šimon Vávra, z Nĕmčic, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁸¹ Mikuláš Kovář, rolník z Nĕmčic.

⁸⁸² Melichar Prokš, chalupník z Nĕmčic.

Fol. 124v

Víc jsou povinni správci svému duchovnímu koledu, letníkem a podzimním.

	Žita			oves		
	Žb.	Pin.	měj.	Žb.	Pin.	měj.
Vít Šašek ⁸⁸³	1					
Jan Kešar ⁸⁸⁴	1			1	1	
Tomáš Nařchově ⁸⁸⁵	1			1	1	
Šimon Šťastný ⁸⁸⁶	1			1	1	
Florián Vrabec ⁸⁸⁷	1			1	1	
Havel Lojda ⁸⁸⁸	1			1	1	
Jan Brožka ⁸⁸⁹		2			2	2
Au[git]	6	2		8		2
<i>Actum této zprávy u přítomnosti všech osadních J[eho] M[ilosti] Kn[ižecí] a p[ana] pátera města Netolic ve Dvoře Petrově 5. [Novem]bris 1644.</i>						
<u>Ze vsi Vyhlav.</u>						
Matěj Bárta ⁸⁹⁰	1		2	1		2
Václav Kotač ⁸⁹¹	1	2		1	2	
Pavel Charvát z Kraupovského ⁸⁹²		3			3	
Jakub Mojha ⁸⁹³		3			3	
Pustej: Štěrbovskej		2			2	

⁸⁸³ Vít Šašek, rolník z Chrást'aneč.

⁸⁸⁴ Jan Kejšar, z Chrást'aneč, rolník.

⁸⁸⁵ Tomáš Nařchově, z Chrást'aneč, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁸⁶ Šimon Šťastný, rolník z Chrást'aneč.

⁸⁸⁷ Florián Vrabec, rolník z Chrást'aneč.

⁸⁸⁸ Havel Lojda, rolník z Chrást'aneč.

⁸⁸⁹ Jan Brožka, chalupník z Chrást'aneč.

⁸⁹⁰ Matěj Bárta, rolník z Vlhlav.

⁸⁹¹ Václav Kotač, z Vlhlav, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁹² Pavel Charvát, z Kraupovského, nepodařilo se blíže určit.

⁸⁹³ Jakub Mojha, zřejmě Mejcha, z Vlhlav.

Jiří Bauslav ⁸⁹⁴	1	2		1	2	
Vít Novák ⁸⁹⁵		3			3	
Bárta Knotek ⁸⁹⁶		3			3	
Matěj Světlýko ⁸⁹⁷	1		2	1		2
Pustej: Řezáčovská a Kakšova		1			1	
Václav Pícha ⁸⁹⁸	1	2		1	2	
Charvát na chalupě ⁸⁹⁹		1	2		1	2
Sýkora na chalupě ⁹⁰⁰		1	2		1	2
Petr Krčmář ⁹⁰¹ na chalupě		1	2		1	2
Au[git]	10	3	2	10	3	2

Fol. 125r

	Žito			ječmen			oves		
	Žb.	Pi.	Mě.	Žb.	Pi.	Vě.	Žb.	Pi.	Mě.
Ze vsi Tupes ⁹⁰²									
Kožíček ⁹⁰³ [?]	1			1			1		
Kolář ⁹⁰⁴ chalupník		1	2		1	2		1	2
Pustej: Marek ⁹⁰⁵	1			1			1		
Pustej: Pelc ⁹⁰⁶	1			1			1		
Blažek Chalupník ⁹⁰⁷		2			2			2	

⁸⁹⁴ Jiří Bauslav, rolník z Vlhav.

⁸⁹⁵ Vít Novák, rolník z Vlhav.

⁸⁹⁶ Bárta Knotek, rolník z Vlhav.

⁸⁹⁷ Matěj Světlýko, zřejmě Světlík, rolník z Vlhav.

⁸⁹⁸ Václav Pícha, rolník z Vlhav, také Pýcha.

⁸⁹⁹ Charvát, zřejmě Pavel, rolník z Vlhav.

⁹⁰⁰ Sýkora, z Vlhav, nepodařilo se blíže určit.

⁹⁰¹ Petr Krčmář, rolník z Vlhav.

⁹⁰² Tupesy, malá vesnice, část obce Radošovice, asi 1,5 km na východ od Radošovic.

⁹⁰³ Kožíček, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹⁰⁴ Kolář, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹⁰⁵ Marek, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹⁰⁶ Pelc, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹⁰⁷ Blažek, zřejmě Jan, z Tupes, chalupník.

Kučerka ⁹⁰⁸		3			3		1		
Pustej: Trnka ⁹⁰⁹		2			2			2	
Pustej: Člínkovskej		2			2			2	
Thoman ⁹¹⁰	1			1			1		
Dělněj ⁹¹¹	1			1			1		
Pečka ⁹¹²	1			1			1		
Vacek ⁹¹³	1			1			1		
Lukeš ⁹¹⁴		1			1			1	
Reysík ⁹¹⁵ [?]	1			1			1		
Au[git]	10	3	2	10	3	2	10		2
Summa všech desátků.	40		2	10	3	2	42		
Vynachází se z toho schodkův ve dvou vesnicích k panství hlubockému přináležejících.	3	3		2			3	3	
A tak zůstane mimo schodek čistého desátku.	36	1	2	8	2	2	38	7	

Fol. 125v

Zpráva v příčině for pro přistěhování novotných pánův farářův města Nettolic z panství libějovického dávaných a činěných. Jakž následuje.

P[an] Pavel Holejch, starší obecní, stáří 56 let, zprávu dává a vysvědčuje, že toho dobře povědomost a v paměti snesli, že z těch vesnic, který k záduší Netolickému, z panství libějického přináleží, když se tak, kdy pro pány faráře přistěhování jakých for

⁹⁰⁸ Kučerka, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹⁰⁹ Trnka, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹¹⁰ Thoman, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹¹¹ Dělněj, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹¹² Pečka, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹¹³ Vacek, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹¹⁴ Lukeš, z Tupes, nepodařilo se blíže určit.

⁹¹⁵ Reysík, rolník z Tupes.

potřebovalo. Tehdy, že jsou, jak toho potřeba kázala, fůru jednu nebo dvě dávali. Jako někdy pro nebo[žtíka] kněze Řehoře⁹¹⁶ do Neveklova,⁹¹⁷ též pro neb[ožtíka] Miliusa, neb[ožtíka] kněze Waysa, pro pana děkana Pelátského⁹¹⁸ [?] do Písku,⁹¹⁹ item pro nebo[žtíka] kněze Pavla Luteolu do Boršova.⁹²⁰ To vysvěd[čení] pod svou povinností, že tomu tak jest.

Martin Toušek, stáří 72 let, vysvědčuje tím způsobem, jakž nahoře doloženo jest. Šimon Šácha,⁹²¹ starší obecní, stáří

Fol. 126r

74 léta, vysvědčuje též pod svou povinností, že volšovičtí, hlavatečtí, oboje Malovice, z Hlásky, když jaké fůry k záduší svatováclavskému se pro přistěhování pánův páterův potřebovali, že jsou vždycky k svrchu psanému záduší forami z týchž vesnic, jak potřeba a jak dávati museli.

Actum v místě radním města Nettolic 4. *Aprilis* A[nn]o 1661.

Fol. 126v

{208} **Paměť povodně.**

Léta Páně 1663 dne 3. Jully z deště přišla povodeň veliká. Rybník pak Hrbovský J[eho] M[ilosti] Kn[ížecí] byvše plný opustiti nechtěli a na něj se špatný pozor dal. Fišmistr s pěšimi na baště⁹²² víc píti hleděli, nežli pozor dali. Takže zameškajíc pely⁹²³ vysekati, dokud se k němu mohlo, než se senem zaneslo. Voda přes hráz šla, malé loviště, u téhož hráz strhla, též rybník Podroužský a odtad se do městského rybníka, jako niaká hráz, vysoko hnala. A také strhla mnoho chalup okolo potoka, pobrala i domův sousedských, tak že sotva lidé se solvírovali. Dva mlejny, jeden obecní a druhý Odráčkovi prodaný z gruntu vyvrátila. Valchy dvě soukenický, tak tu znáti nebylo, kde stály. Kamen

⁹¹⁶ Kněz Řehoř, kněz z Neveklova.

⁹¹⁷ Neveklov, město v okrese Benešov, asi 14 km jihozápadně od města Sedlčany.

⁹¹⁸ Děkan Pelátský, děkanem v Písku.

⁹¹⁹ Písek, jihočeské město, dříve krajské, sídelní město Prácheňského kraje.

⁹²⁰ Boršov, Boršov nad Vltavou menší obec, zhruba 6,5 km jihozápadně od Českých Budějovic.

⁹²¹ Šimon Šácha, městský radní, měšťan města Netolice.

⁹²² Bašta, doměk na hrázi rybníka; obydlí baštýře.

⁹²³ Pely, vodní hladina.

mlýnský daleko zaválela, na obilí krmítek [?] zanešením ramen, též potrhání zahrad velkou škodu na některý tisíc udělala. Ty největší stromy v sadech vyvrátila a odnesla.

Fol. 127r

A tak vysoko vystoupila, že lidé užili siesty na skále, nádobami vodu brali a dosahovali. U pana Jiřího Nejhouzara sadu by nejvyšší stromy něco málo toliko za vršky se spatřovaly. Na hrázi chalupy několik dní všudy okolo vodou obklíčené byly, že lidem nemajícím tam jistý chléb přes vodu házeti museli. Pán Bůh rač dále budoucně od takové strašlivé a hrozné příhody a povodně chrániti. Stalo se za správy hejtmanské pana Pavla Špinky a pana Jana,⁹²⁴ syna jeho, písaře důchodního, dne a léta svrchu položeného.

N[ota] B[ene] je potřeba budoucně na rybníky lepší pozor dáti. Právu nad starobylý způsob nezvyšovati a raději časněji, kdež rybníkové příliš plný jsou a pršky následují něco opouštěti, a tak škodě vstříc vjíti.

{sva[tý] kříž na sv[atém] Jáně,⁹²⁵ nad Valchou }

Fol. 127v

{289} **O shození krovu z věže paměť.**

Léta Páně 1683 v úterý svatodušní strhnouce se veliké povětrí a hromobití. Nenadále udeřil hrom do kostela Nanebevzetí Panny Marie, založený zde v městě Nettolicích, v kterémž to kostele natož zeď prorazil. Totiž předně u vokna, kdež kaple s[va]té panny Barbory, mučednice, u malých dvířek a za velkýma dveřmi, za pilířem u stolice Jiřího Vaněčka Lešetického⁹²⁶ a tu tak tuze, že z druhé strany na krchově přes sáh navýš díru, však toliko as na ¾ lokte šířky udělal a kamení až k vratům krchova naproti vyházel. Na krovu kostelním některá krokve⁹²⁷ roztřískal. Odtad do věže šel od hodin drát steolil [?], kteří zvonili, omráčil. Jeden pomoc té dvoum [?] přerážel a zvoníky usmudil [?].

⁹²⁴ Špinka Jan, důchodní písař v Nettolicích.

⁹²⁵ Svatý Ján, vrch na okraji města Nettolice, dříve se zde nacházelo slovanské hradiště, dnes je zde archeologický park.

⁹²⁶ Jiří Vaněček Lešetický, ševcovský tovaryš, původem ze vsi Lešetic na Příbramsku.

⁹²⁷ Krokve, šikmý prvek krovu, nesoucí střešní latě, na nichž je upevněna střešní krytina.

Následovně pak z krovu všechny háky a prejzy⁹²⁸ dolu sházel. Krokvim pak a latím nic ne-

Fol. 128r

uškodil, krom že okolo komínu očadil. Věží otřásl a v rohu kamení rozpinkal. Na báni⁹²⁹ pak dva plechy vyráží, však Pán Bůh z dobroty své nesmírné od zapálení chránil. Věži pak zase od Adama Hojera⁹³⁰ znovu přikryta jest, od kteréž to mu dáno jakž s ním dne 14. Juni, téhož léta smluveno bylo. Totiž:

Předně peněz hotových	30 [zlatých].
Piva bílého jeden sud za	7 [zlatých].
Žita	1 str[ych].
Hrachu	2 [čtvrtky].
Sejra	15 lib[er].

Létha Páně 1688 jest přikryt krov na témž chrámě Páně prejzy. Mistr byl Matěj Bohdal,⁹³¹ tovaryš jeho Baltazar Karom.⁹³² Však krov nad kůrem dřív byl a v létu 1686 přikryt a <slove> kaple s[va]té panny Barbory <...> skrze Matěje

Fol. 128v

Trčku⁹³³ zjednána, kterýž však něž jí dokryl z krovu dolu na zem spadl a se zabil. Kterémuž Pán Bůh milostiv bejti rač.

Anno 1690 jest při témž chrámě Páně věže rekvírovaná, v jednom rohu kamení štukové několik kusův vybráno a některém zas nové dány. As 13.^{ty} kleště železné dané, do kterýchž do 50 li[ber] [?] železa vešla. Hranice pro zvony též nová udělána, což několik set stálo. Jakž v počtech zádušních se nachází.

⁹²⁸ Prejzy, označení pro pálenou střešní krytinu skládající se ze dvou dílů, ploššího spodního háku (korýtko) a více vyklenuté vrchní prejzy (kůrky).

⁹²⁹ Bání, jinak kopule, základní sférická klenba tvořená částí kulové nebo jiné rotační plochy nad kruhovým, čtvercovým nebo polygonálním půdoryse.

⁹³⁰ Adam Hojer, tesař.

⁹³¹ Matěj Bohdal, tesař.

⁹³² Baltazar Karom, tovaryš řemesla tesařského.

⁹³³ Matěj Trčka, tesař.

N[ota] B[ene] jakož také roku 1770 na den nejsvětější, blahoslavené Nanebevzetí Panny Marie⁹³⁴ mezi 6.^{toú} a 7. hodinou odpoledne zase skrze velké povětrí uhodil Boží posel do věže. Tu, kde se tam ta tabulka zaznamenaná vynalézá, tak že celou střechu prejzovou najednou za minutu dolu jest srazil. Však buď Pán Bůh pochválen, nezahálil, ale ledcz sem tam strefoval, kde se to spravilo a tam zaznamenan stojí: stalo se *ut supra*, kde se vynalézá základ na ní dálej *ut Folio 206*, kde všechno, zejména celého nákladu zaznamenáno jest.

Fol. 129r

Vejpisové privilegium města tohoto Nettolic teď pořádně vepsány následují. Jak v řeči české, tak také na německo transferírovány.⁹³⁵

Vert[atun].

Fol. 129v

Fol. 130r

{43, 1596} My Petr Vok z Rožmberka a na Českém Krumlově, vladař domu rožmberského, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, kdež čten nebo čtoucí slyšán bude, že jsou předstoupili před nás opatrný purkmistr a konšelé i všeckna obec města našeho Netholic, poddaní naši věrní milí, prosíce nás poníženě, abychom jim majestáty, *privilegia*, milosti, vejsady a svobody, jimiž od dávných časův na díle od Jich Milosti slavné a svaté paměti králův českých tolikéž i od pánův předkův našich milých, dobré a hodné paměti pánův a vladařův domu rožmberského jakožto vrchností svých a jiných obdaření sou schválili, obnovili a potvrdili i některé zatmělosti v tichž obdarování jich obsažené vysvětlili, napravili. Ano i k předešlým jich takovým milostem některé obzvláštní artikule podavší jich v [...] spisu svém přidali.

Kteréžto *privilegia* a ob[da]rování i ponížené další jich žádosti od rad našich kanceláře Krumlova Českého z bedlivosti přehlédnouti davše i sami též do nich nakladše znamenaje, že jsou se nadepsaný purkmistr a konšelé i všeckna obec města Netholická pánům předkům našim, tudíž i k nám pánu svému po všechny časy, vždy

⁹³⁴ 15. srpen.

⁹³⁵ Transferírováné, z lat. *transfere, ferre* přepravovat, překládat, přemístit.

věrně poddaně a poslušně chovali i na potomní časy chovati připovídají. Znaje pokornou prosbu jich slušnou a spravedlivou býti oslyšeti té své nemohli.

Protož s dobrým rozmyslem, s jistým vědomím a s bedlivým rad našich věrných milých uvážením takové jejich *Majestáty, Privilegia, Milosti, Vejsady* a *Svobody*, které sobě takkoliv od Jich Milostí králův českých slavné paměti i jiných pánův vrchností svých

Fol. 130v

utvrzené a oddané mají sme schválili, obnovili a potvrdili. A tímto listem naším ve všech jejich znění položení, punktích, klausulích a artikulích jakoby sem slovo od slova vložené a vepsané býti schvalujem, obnovujem a potvrzujem.

1. Předně: poněvadž se to z tichž obdarování jich vynachází, že tím od starodávna a přes paměť lidskou s dostatkem obdařeni jsou, takže o statečcích svých řídití a kšaftovati svobodně mohou. Při kteréžto milosti a chvalitebné dobré zvyklosti i My je docela a z úplna pozůstavujem a tu moc obyvatelům všem předeepsaného města našeho nynějším i budoucím dávajíce, aby o statečcích svých mohovitých i nemohovitých na čem by ti koliv a jakýmikoliv jmény jmenováni býti mohli, buď za zdravého života neb na smrtné posteli (jakž se i na tom prve chovali), řídití, kšaftovati, též dáti, prodati, odkázati, směniti a s tím se vším jakož se svou vlastní dědičnou věcí podle své líbezné vůle činiti nyní i na časy budoucí a věčné bez překážky všelijaké.

2. Na to vejše přemýšleje na zrast [?], rozšíření a rozmnožení téhož města našeho chtěje, aby na časy budoucí jak lidmi učenými, též také všelijakými řemeslníky i jinými hodnými lidmi osazeno a vyzdviženo býti mohlo. K tomu i tento artikul, jakožto vrchnost jich přidáváme, tak aby oni purkmistr a konšelé i všeckna obec nynější i budoucí města Netholic, pokudž by který z obyvatelův oblíbit sobě živnost jinde odtad se odebrati a odstěhovati chtěl, toho každého buď svobodného neb ženatého s manželkou a dítkami jeho, obojího pohlaví, se vši spravedlností jich

Fol. 131r

moc měli a mohli. Purkmistr a konšelé sami od sebe propouštěti a naproti tomu jiné osoby hodné a dobře zachovalé mezi sebou v sousedství v bytnost přijímati a v tom se tak jak jiná města naše Krumlov neb Třeboně, aneb královská města v království tomto Českém řídití a spravovati bez překážky naší i jiné všelijaké budoucí vrchnosti své mohli. S tauto však při tom výminkou, aby ten kdož by takkoliv takové svobody užití a

odtad se odebrati jinam chtěl, povinen prve byl a má dům neb příbytek svůj jinou osobou hodnou, dobře zachovalou a té obci příjemnou osaditi. Což učiníce, bude se motzi se vším svým statečkem svobodně odstěhovati a odebrati, kdy kdekoliv se jemu dobře líbiti a viděti bude.

3. A jakož též poddaní naši netoličtí, ačkoliv patrných vejsad a obdarování na vaření piv sou, neměli však té a takové živnosti od starodávna vždy v svobodném užívání bez zastupování jim toho od předešlých vrchností jich sou, byli piva pšeničná i ječná vařili a ty jak v městě mezi sebou vydávali i jinam přes pole svobodně vystavovali. Až teď teprva před nedávnými některými léty, na žádost vysoce urozeného pana pana Viléma z Rožmberka a vladaře domu rožmberského, zlatého rouna rytíře a nejvyššího purkrabího pražského, pana bratra našeho nejmilejšího sou takové živnosti piv vaření pánu do času pustili. A protož nechťíce jim dále tauž živnost zastupovat, poznávajíc to při sobě, kterak nemalou chudobou a spuštěním domu obtíženi jsou. A přemýšlejíce, nato aby se tíž Netoličtí zase

Fol. 131v

vzdvihnouti, z takový chudoby vyjítí a k předešlým svým živnostem přivedeni býti mohli. V tu a takovou živnost piv vaření je zase uvozujem a jim ji z auplna pouštíme, toho jim dovolujíc, aby již jak předešle, tak nyní i na budoucí věčné časy piva pšeničná i ječná svobodně vařiti a ty netoliko v městě mezi sebou šenkovati, ale i do níž psaných vesnic Mahouše, Zvěřetic, Sedlovic, Chvalovic, Chrást'an horních, Chrást'an dolních, Lužic, Hrbova, Hoříkovic, Vrbic, Třebanic a Žitného vystavovati a vybejvati moc měli a mohli. { 12 vesnic }

Však naproti tomu povinni budou a mají tak, podle svého dobrovolného se nám v tom uvolení z jednoty o každého věrtele piva pšeničného i ječného po šesti groších míš[eňských] nám i budoucím vrchnostem svým do důchodův spravovati a zachovajíce se v tom věrně a spravedlivě. Cokoliv takových piv svařeno bude při každém půllétě, totiž při svatém Jiří jednu a při svatém Havle druhou polovici, vždy časně bez odporosti a protahův spravovati a odvozovati. Což vykonajíce, nemá se jim od nás ani budoucích vrchností a pánův jich v tom ni žádným vymyšleným způsobem, což by lest lidský jakýmkoliv jménem vymysleti a natahovati mohla, žádné překážky činiti ani jinejm toho dopouštěti.

Dáleji, kdež jsou i na nás tíž netoličtí obyvatelé svrchu psaného města vznesli, kterak za živobyti pana Viléma

Fol. 132r

4. z Rožmberka, pana bratra našeho nejmilejšího nemálo rybářův na sady, lesův, porostlin, pastvišť též i gruntův vorných i loučních k obci často jmenovaného města Netolic přináležejících oborou zvířecí, důtka téhož města před někderými nedávnými léty zaraženou a ustanovenou zahrazeno jest a až dosavad' sobě žádných odměn za to nemají. Což i skze nemalou újmu v svých chudých živnůstkách trpí. Nás z poníženosti, za to poddaní prosíce abychom zhlédla na takové jejich odnětí, jim zase proti tomu odměnu slušnou a spravedlivou učinili, aby se snáze v tom městě Netolicích živiti mohli.

I aby v té příčině žádného ublížení tíž Netoličští poddaní naši neměli. Tuto obzvláštní milost jim činíme a za ty všechny rybníky, lesy, porostliny, pastviště, grundy purkmistru a konšelům i vši obci, nynějším i budoucím řečeného města našeho Netolic mocí listu tohoto postupujeme a odevzdáváme mlejn, slove Šnejdlovský, při městě, který jest za peníze naše kaupen i vystavený s rybníkem, z kteréhož na týž mlejn voda se vede a potokem neb vodou týž rybník jdoucí. A s těmi dvěma mlejny Markovským a Jírovským od starodávna k šosu městskému přináležejícími i se sádkami při těch mlejních, které jsou, v užívání měli. Nad to vejše i chmelnici naší velikou, která pod kostelem svatého Václava, tu při městě oblízce položeno jest.

Kterýchžto mlejnů, rybníku, chmelnice, sádek i dotčených dvou mlejnův Markovského a Jírovského nadepsaná obec města Netolic bez překážky, svobodně nyní i na budoucí věčné časy, aby užívati mohla dáváme. S tou však přitom znamenitau výminkou, aby oni Netoličští

Fol. 132v

Nám i budoucím vrchnostem svým byli povinni všelijaké poplatky + a vospy⁹³⁶ [?] od starodávna v tich mlejnech stále vypravovati.

5. Co se vypravování desátku všelikého obilí dotýče, jakož obyvatelé často psaného města z gruntův neb dědin svých vorných, co jim koliv z požehnání božího na tichž dědinách obilíčka každého roku jse urodí, tím od starodávna sou, jakž předešlým vrchnostem a pánům svým i nám povinni desátý mandel každého obilí aneb desátý snop žita, pšenice, ječmene, ovsa jeden každý z nich, který by grundy měli, jakž předešlej

⁹³⁶ Vospa, nepodařilo se blíže určit.

způsob toho jse zachovával do stodoly naší, tu při městě Netolicích, která od obce postavena jest, co na koho jak mnoho mandelů aneb snopu jakého obilí přišlo svěsti, v tom se spravedlivě chovati.

A protože netolické ještě nyní i na budoucí časy pozůstavujem, tak aby nikam jinam nežli do té stodoly, tu při městě Netolicích, takové obilí byli povinni svožovati. A co z toho se komu z týchž gruntův urodí, aby při přítomnosti úředníka našeho netolického, při přítomnosti osob z úřadu konšelského, aneb koho bychom neb budoucí držitelé k tomu nařídili vykazováno bylo. Držívají, aby ni žádnějm obilím pod jistým trestáním z polí hejbáno nebylo.

6. {Jarmark} Item co se Jarmarkův a týhodnech trhův dotýče, poněvadž na to od starodávna od Jich Milostí králův českých jisté výsady, též Netolíčští poddaní naši mají. Při takových vejsadách a svobodách je též zauplna pozůstavujeme a tomu chceme, aby mohli a moc měli při takových jarmarcích a týhodních trzích jinde, kdež by koliv jich příležitosti byly, v všelijakých handlech a kaupech, jak

Fol. 133r

v vínech, tak i v jiných Abxfmbertích [?] obchod v živnosti své vésti a svobodně, bez všech a všelijakých nám i budoucím vrchnostem svým poplatkův na časy věčné toho užívati, tak jakž předešlé vejsady jich ukazují.

6. Naposledy, jakož jsou tíž obyvatelé často psaného města našeho Netolic od Židův, kteří jsou na onen čas tu mezi nimi v městě domy a zákupy své měli, v živnostech svých městských překážky mnohé trpívali a tíž židé landováním všudy okolo města, po vesnicích se podle obyčeje svého pouštějíce v mnohých věcech přede k před měšťany a obyvateli jinými jměli je lichvami i jináče utiskali. Drahotu činili i jiných mnohých neřádův sou se tíž židé dopouštěli. I nechtíce, aby budoucně průchod v tom, týmž židům, dáti se měl. Tomu chceme, aby nyní i na budoucí věčné časy ni žádným způsobem, kdo z židův více do téhož města našeho Netolic se přijímal. Nad to vejše zákupův jakýchkoliv aneb obydlí, při témž městě, aneb v podružství žiti jměl. Nýbrž odtud se do konce odstěhoval a tu trpěn nebyl. N[ota] B[ene] [židé, nýbrž odtud se dokonce odstěhoval a tu trpěn nebyl].

A protož pro čest a chválu Pána Boha všemohoucího i pro vzdělání a rozšíření často psaného města našeho Netolic, zvláště nechtíce proseb pokorných a poddaných jich oslyšeti, tomu chceme a tímto listem našim do konce ustanovujeme, aby ani purkmistr a konšelé i všeckna obec téhož města Netolic od nás otcův a budoucích našich i jednoho

každého člověka na časy budoucí a věčné, přitom našem schválení, obnovení a potvrzení řečených *privilegií* a obdarování, kteréž tak sobě koliv od starodávna oddané, utvrzené, od předešlých vrchností svých, tudíž i nyní v nově od nás propůjčené mají, jiný držány a neporušitedlně zachovány byli. Učení žádná

Fol. 133v

budoucí vrchnost neb pán, ni žádným vymyšleným způsobem, což by lest lidská jakýmkoliv rozumem vymysleti mohla, žádné překážky jim činiti ani kteréhokoli toho artikule napřed psaného bez jich vlastního a dokonalého dovolení rušiti, změnití aneb jinačiti nemá a moci nebude. A pro lepší stálost toho a upevnění k tomu jim netolickým dovolujuj, aby se k Jeho Milosti Císařské, pánu našemu nejmilostivějšímu, utekli a za to poníženež prosili, aby toto stvrzení a nadání naše s tímto listem naším mohlo, jim měšťanům a obyvatelům města Netolic, do desk zemských na jistou *Rellaci* vjíti. Tu, aby žádná budoucí vrchnost jim v tom dání našem nemohl a moc neměl jaké překážky a zjinačení na časy věčné a budoucí odjímáním činiti.

Na potvrzení a zdržení toho všeho pečeť naší větší a podpisem ruky vlastní poručili jsme přivěsiti k tomuto listu. A pro lepší toho jistotu dožádali jsme se urozených vladyk Jiříka Homuta z Harasova na Peci Nové a Bělé, kancléře našeho krumlovského Silvestra Mlazovského z Těšnice a na Chocholové Lhotě⁹³⁷ a Vegnharta Jana Gerharta z Lišvic,⁹³⁸ služebníkův a rada našich kanceláře krumlovské, že jsou taky pečeti své, vedle naší k tomuto listu (však sobě i budoucím jich bez škody) na svědomí přivěsiti dali.

Jenž jest dán a psán na zámku našem Krumlově Českém léta od narození Syna božího tisícího pětistého devadesátého šestého, ve čtvrtek po památce Seslání Ducha svatého.⁹³⁹

Petr Vok z Rožmberka. {1596}

⁹³⁷ Silvestr Mlazovský z Těšnice, kancléř v rožmberských službách.

⁹³⁸ Vegnhart Jan Gerhart z Lišvic, lovčí na Krumlově, radou dvorské kanceláře, měl na starost správu rožmberské horní podnikání.

⁹³⁹ 6. červen.

Fol. 134r**Georgius Hobmut a Harasova Rosenbergiacus Cancellarius.**

Tato *privilegia* a obdarování městu Netolicům, od slavných pamětí králův českých, též i držitelův téhož města dána a od J[eho] M[ilosti] C[ísaře] Rudolfa, toho jména druhého, jakožto krále českého potvrzena a schválena s povolení J[eho] M[ilosti] C[ísaře]. (Jakž o tom rellaci Jeho Milosti v kvaternu rellací Tělném léta 1600 v pondělí po svatém Martinu⁹⁴⁰ F[olio] 10 zapsána plněji svědčí) v desky zemské, do kvaternu trhového růžového, léta výš psaného, pod literou B. 25. vložena a slovo od slova vepsána jsou.

Adam Skála ze Zhoře,⁹⁴¹ *Registrátor* desk zemských.

Venceslaus Marcus a Bavorova,⁹⁴² *Rosenbergiacus secretarius*.

Fol. 134v

{38} N[umero] 2. **V kvaternu trhovém, růžovém L[éta] 1600. B. 30. {1596}**

My Petr Vok z Rožmberka a na Českém Krumlově, vladař domu rožmberského, známo činíme tímto listem naším otevřeným obecně přede všemi, kdežkoliv čten nebo čtoucí slyšán bude, že jsou předstoupili před nás opatrní purkmistr a konšelé i vseckna obec města našeho Netolic, poddaní naši věrní milí, nás z poníženosti jako pána svého, nyní dědičného, prosíc. Poněvadž jsou dobrovolně dobré a hodné paměti nebožtíkovi panu Vilémovi z Rožmberka, panu bratru našemu nejmilejšímu, od luk, polí vorných, lesů, pastvišť, rybníků od téhož města Netolic do vobory zvířecí, slove Kratochvíl, zahrazených postoupili a od nich upustili. Což v té voboře až posavad k užívání našemu jest obráceno, abychom jim ty odměny od dědin vorných, luk, lesů pastvišť rybníčků, což jim za téhož pana bratra našeho nejmilejšího dáno jest, totiž od vsi pusté, malého Vrabince, od statku a panství libějovského a potom kus lesa a pastvišť od městečka Lhenic, slove v Brusným a tři rybníčky, první slove Naděje, druhej Brusenskej, při něm starej rybníček slove Tábořský a třetí Machovský s tím malým rybníčkem nad ním, listem naším na budoucí časy zpevnili a dokonce utvrdili.

I prohledaje My k nadepsaným sníženým prosbám svrchu dotčených netolických věrných našich milých a zvláště poznávajíce to při sobě sami, že slušné, náležité,

⁹⁴⁰ 13. listopad.

⁹⁴¹ Adam Skála ze Zhoře, registrátor desk zemských.

⁹⁴² Venceslaus Marcus a Bavorova, Václav Marek z Bavorova, sekretář ve službách Rožmberků.

spravedlivé věci při nás vyhledávají. Spatří vše i to sami očitě, jaké jsou se jim s poli a dědiny vorný, tolikéž luky, lesy, pastviště

Fol. 135r

a rybníky touž nahoře psanou voborou zahradili a odňali.

A protož s dobrým rozmyslem a vědomím našem jistejm a dospělou radou svou i rad našich věrných milých v ty časy, když jsme to dobře a svědomě jakožto právy na ten čas dědičný pán učiniti bez překážky mohli, svrchu psaných měšťanů i vší obce poddaných našich věrných milých netolických snažnou a pokornou prosbu uslyšeli jsme a jim takové vrchy a dědiny vorné od vsi pusté Vrabince malého, jakž jistými mezníky skrze poctivé lidi a služebníky naše počna od luk našich ode dvoru rožmberského dělic tu troje grunty od dotčeného dvoru rožmberského, města Netolic a ode vsi Podeřišť pana Bohuslava Malovce⁹⁴³ až do průhonu starého hlavního, od města Netolic jakž týž mezníci pořád kamením s jistými cejchy a znameními vysazeny jsou. 1. Více kus lesu a pastvišť, slove v Brusným, jakž též vesnici jdouce do téhož lesu na vršku po pravé straně první mezník a kámen vsazený pořád ukazují až do průhonu od téhož města Netolic, kde se dělí grunty netolické od vsi Lužic. K tomu svrchu psané tři rybníky, jakž jména jejich nahoře položeny jsou, i se všemi vokrajky, jakž vejš stojící ukazuje i s těmi dvěma malými rybníky, jakž to naše napřed v tomto listu položeno jest. Týmž purkmistru a konšelům i vší obci dotčeného města Netolic za takové odměny tou voborou Kratochvílí zahrazeny k věčnému dědickému užívání na budoucí časy dáváme, a tomu chcem, a v tom jakž sami sebe dědice a budoucí své držitelé po nás statku a panství libějovského, městečka Lhenic a města Netolic zavazujeme, aby od žádného na takové odměny jim odjímány nyní a na budoucí časy od často psaného města Netolic, což by lest lidská mohla vymysleti, nastupováno nebylo. Nýbrž oni Netoličští, aby to svobodně a volně bez překážky každého člověka,

Fol. 135v

jako svou dědičnou věc k témuž městu Netolicům užívati a z toho se radovati mohli. A taky, aby z těch polích neb dědinách, za odměnu daných mohli jako o jiných statečcích svých při tomž městě řídit, kšaftovati, vše podle vůle své. Jestliže by pak,

⁹⁴³ Bohuslav Malovec, Bohuslav Malovec z Malovic a na Dřítini, ve službách pánů z Rožmberka, později majitelem Hlubockého panství.

který pán a vrchnost těch nadepsaných statků a panství našich, jim odjímáním jakou překážku činiti chtěl neb chtěli buď to od Vrabince malého ty roly [?] a dědiny vorný neb louky i tolikéž ten les, slove Brusnej, pastviště, rybníčky, tehdy budou jse motzi svrchu a často psaný purkmistr, konšelé i všeckna obec nynější neb budoucí v ty ve všeckny dědiny vorný, luka, pastviště, lesy, rybníky, což do též vobory Kratochvíle od téhož města zahrazeno jest uvázati a toho všeho na budoucí časy jako své vlastní dědičné věci prve k tomu městu a vobci náležité bez ukračování jim každé vrchnosti téhož města Netolic a vobory zvířecí Kratochvíle svobodně užívati a od toho na věčnost zase neupouštěti. A když by koli oni netoličští poddaní naši věrní, milí to sobě při Jeho Milosti Císařský jakožto králi českému objednatí mohli, aby jim vedle jiných nadání a milostí od nás učiněných mohl tento list, buď ke *konfirmování* aneb do desk zemských přijíti, k tomu jim své dovolení dáváme.

Čehož na svědomí a pro lepší toho jistotu pečet' naší s podpisem ruky vlastní jsme k tomuto listu přivěsiti rozkázali. Jehož jest datum na zámku našem Krumlově Českém, ve čtvrtek po svatém Martinu,⁹⁴⁴ léta od narození Syna božího tisícího pětistého devadesátého šestého.

Petr Vok z Rožmberka. {rybníky, lesy, pole}

Fol. 136r

{1495, 89} **My Petr z Rožmberka, hejtman království Českého**, jménem svým a jménem urozených pánův pana Voka a pana Oldřicha z Rožmberka, bratří našich a dědicův i budoucích našich vyznáváme tímto listem zjevně přede všemi, k tož jej užřiv anebo čtouce slyšeti budu, že jsu předstoupili před nás opatrný purkmistr, rychář a konšelé jménem vsí obce města Netolic, kláštera svaté Koruny,⁹⁴⁵ kteréhož My nyní v držení jsme a na něm dědičné svrchnost, též jakožto na všem jiným zboží téhož kláštera máme a prosili nás pokorně, jakož jsu vždycky od starodávna na nich odúmrtí byli, abychom je takového obtížení milostivě zbavili a v tom se obdařiti a osvoboditi ráčili, aby budoucně na věčnost takových odúmrtí ni žádnému dávati nebyli povinni.

I znamenajíc My v tom jich prosbu snažně a pokorně, jenž jsu nám také při tom dali summu peněz jménem pocty, kterou sme My od nich s vděčností přijali. Hledíc také

⁹⁴⁴ 14. listopad.

⁹⁴⁵ Klášter svaté Koruny, Zlatá Koruna, tento Cisterciácký klášter byl založen roku 1263 Přemyslem Otakatem II., nachází se asi 8 km od Českého Krumlova.

na jich věrnost, poddanost, poslušenství, kterýmž jsu se nám až dosye [?] chvíle dobře zachovali. Také majíc toho zvláštní žádost, aby svrchu psané město naše v časech budoucích tím lépe vyzdviženo a rozmnoženo bylo. Činíc by větší svobodu opatřeno bylo s dobrým a vážným rozmyslem a dospělů radů předešlů a zvláště s jistým vědomím a dobrovolným povolením důstojného a nábožného v boze, otce, kněze Jiříka,⁹⁴⁶ opata i všeho konventu kláštera svatě Koruny, kdež to také témuž knězi, opatovi, konventu a klášteru svrchu psaným při tom nemalé dobrodiní skrze to stalo se. Jest svrchu psané město naše Netolice a všecky obyvatelé jeho nynější i jich dědice a budíce osvobodili sme a tutu milost sme učinili a je milostně tímto obdařili. A mocí listu tohoto osvobozujem, obdařujem a tuto mi-

Fol. 136v

lost činíme tak, aby všickni měšťané a obyvatelé téhož města obojího pohlaví všecken svůj statek a zboží mohvité i nehmovité, kterýmž by jmény mohlo jmenováno býti, kterěz mají, aneb míti budou, mohli svobodně prodati, dáti, odkázati a kšaftovati, všecken pospolu nebo rozdílně, za zdravého života neb na smrtdelné posteli komuž by a kamž by koliv chtěli.

Pakli by, kto o svým statku žádného zřízení neb kšaftu učiniti nechtěl, nebo zanedbal, aneb skrze náhlost smrti z tohoto světa dopuštěním božím bez kšaftu sšel a dědicův žádných po sobě nezůstavil, tehdy takový statek všecken mohvitý i nemohvitý, aby připadl na nejbližšího přítele jeho přirozeného. Kdežby ten kolivěk obýval bez naší i dědicův a budoucích našich i také svrchu psaných opata a konventu nynějších i budoucích všech kteraké překážky. Neb již po tento den od datum listu tohoto, dále ni žádná odúmrt' z svrchu psaného města na věčnost nemá brána býti. Kromě toliko jestliže by se přihodilo, že by kdo umřel bez kšaftu ani žádných přátel po něm nikdež nebylo, tehdy aby takový statek po něm pozůstalí na opravu kláštera svatě Koruny, ku polehčení jeho duše byl obrácen.

Než kteříž jsu dvorové a mlýny v ně před městem, ti v svrchu psané osvobození přijati nejsou, ale v takověz pouze zvošťávají jakož jsu byli od starodávna. Kterěz to osvobození a obdaření svrchu psané má skrze nás a bratří a dědice a budoucí naše i také skrze opata a konvent kláštera svrchu psaného, svrchu psaným mě-

⁹⁴⁶ Kněz Jiřík, na přelomu 15. a 16. století knězem v klášteře ve Zlaté koruně.

Fol. 137r

šťanům Netolickým i všechněm jich dědicom a budoucím po všecy časy budoucí skutečně zdržáno a zachováno býti, bez zmatku a přerušení všelikterakého. Tomu na potvrzení a na pevnost vlastní pečeť svů rozkázali sme přivěsiti k tomuto listu.

Jenž jest dán na Krumlově léta od narození Syna božího tisícího čtyrstého devadesátého pátého, ve čtvrtek před nedělí postní,⁹⁴⁷ jenž slove *Judica*.

{advent}

Fol. 137v

{1540} **My Petr z Rožmberka**, vladař a správce domu našeho rožmberského, jménem vlastním i všechněch dědicův a budoucích našich vyznáváme tímto listem zjevně a obecně přede všemi lidmi nynějšími i budoucími, kdež čten aneb čtoucí slyšán bude, že jsou předstoupili před nás moudří a opatrní purkmistr a rada i na místě vší obce města našeho Netolic, lidé naši poddaní, věrní, milí a ukázali jsu nám list obdarování, vysvobození téhož města i osob v něm odúmrti, jim daný od dobré paměti strejce našeho, někdy pana Petra z Rožmberka v ty časy hejtmana království českého, vladaře domu našeho rožmberského, nás snažně a pokorně prosíce, abychom je při témž obdarování zachovajíc, znova listem a slovem našim pod pečeti potvrdili a upevniti ráčili. Kterýžto list z odúmrti vysvobození slovo od slova takto zní:

My Petr z Rožmberka, hejtman Království českého, jménem svým a jménem urozených pánův, pana Voka a pana Oldřicha z Rožmberka, bratří našich a dědicův i budoucích našich vyznáváme tímto listem zjevně přede všemi, k tož jej užří anebo čtůce slyšeti budu, že jsu předstoupili před nás opatrný purkmistr, rychtář a konšelé jménem vší obce města Netolic, kláštera svatě Koruny, kteréhož My nyní v držení sme a na něm dědičnů svrchnost též jakožto na všem jiným zboží téhož kláštera máme a prosili nás pokorně. Jakož jsu vždycky od starodávna na nich odúmrti byli, abychme je takového obtížení milostivě zbavili a v tom je obdařiti a osvoboditi ráčili. Aby budoucně na věčnost takových odúmrtí ni žádnému dávati nebyli povinni.

I znamenajíc My

⁹⁴⁷ 4. duben.

Fol. 138r

v tom jich prosbu snažnů a pokornů, jenž jsu nám také při tom dali summu peněz jménem pocty, kterouž sme My od nich s vděčností přijali, hledíc také na jich věrnost, poddanost poslušenství, kterýmž jsu se nám až do si chvíle dobře zachovali. Také majíc toho zvláštní žádost, aby svrchu psané město naše v časech budoucích, tím lépe vyzdviženo a rozmnoženo bylo, čím by větší svobodu opatřené bylo. S dobrým a vážným rozmyslem a dospělů radů předešlů a zvláště s jistým vědomím a dobrovolným povolením důstojného a nábožného otce, kněze Jiříka, opata i všeho konventu kláštera svatě Koruny, kdež to také témuž knězi, opatovi konventu a klášteru svrchu psaným přitom nemalé dobrodiní skrze to, stalo se. Jest svrchu psané město naše Netolice a všecky obyvatelé jeho nynější i jich dědice a budoucí sme osvobodili a tutu milost sme učinili a je milostně tím obdařili. A mocí listu tohoto osvobozujem, obdařujem a tutu milost činíme.

Tak, aby všickni obyvatelé téhož města obojího pohlaví všecken svůj statek a zboží mohvitě i nemohvitě, kterýmž by jmény mohlo jmenováno bejti, kterýž mají aneb míti budů, mohli svobodně prodati, dáti, odkázati a kšaftovati všeckem pospolu nebo rozdílně, za zdravého života neb na smrtné posteli, komuž by a kamž by kolivěk chtěli.

Pakli by, kto o svém statku žádného zřízení neb kšaftu učiniti nechtěl nebo zanedbal, aneb skrze náhlost smrti z tohoto světa dopuštěním božím bez kšaftu sešel a děti buď mužského neb ženského pohlaví po sobě pozůstavil, kteříž by jinde kdežkolivěk kromě města našeho Netolic obydli své měli a chtěli by s jinými dětmi, ač by kteří tu v Netolicích pozůstali, toho statku otce svého užití, tehdy se do Netolic, města našeho přibrati a tu předkem osaditi, a tak potom podle práva města toho statku užití a s ním tu ostatí mají.

Pakli by žádných dětí po sobě nepozůstavil, tehdy takový statek všecken mohvitý i nemohvitý, aby připadl na nejbližšího přítele jeho přirozeného, kterýž by s městem ponůčkami a hlásku trpěl. Pa-

Fol. 138v

kli by tu žádného přítele přirozeného nebylo, aneb byl-li by kde jinde bližší přirozený přítel po krvi a chtěl toho statku dle příbuznosti krve před tím, který by tu v městě našem Netolicích byl užití, tehdy se nejprv do Netolic přibrati a tu osaditi, a tak potom toho statku pravým přirozeným nápadem užití a s ním tu ostatí má bez naší i všech

dědicům a budoucím našich i také svrchu psaných opata, konventu, nynějších i budoucích všelikteraké překážky. Neb již po tento den, od datum listu tohoto, dále ni žádná odúmrt' svrchu psaného města na věčnost nemá brána býti. Kromě toliko, jestliže by se přihodilo, že by kdo umřel bez kšaftu ani žádných přátel po něm nikdež nebylo, tehdy aby takový statek po něm pozůstalý na opravu kláštera svatě Koruny, ku polehčení jeho duše byl obrácen.

Než kteří jsu dvorové a mlýny v ně před městem ti v svrchu psané osvobození přijati nejsou, ale v takové povaze zůstávají jakož byli od starodávna. Kteréž to osvobození a obdaření svrchu psané má skrze nás a bratře a dědice a budoucí naše i také skrze opata a konvent kláštera svrchu psaného, svrchu psaným měšťanům Netolickým i všechněm jich dědicům a budoucím po všecky časy budoucí skutečně zdržáno a zachováno býti bez zmatku a přerušení všelikterakého.

Tomu na potvrzení a na pevnost vlastní pečeť svů rozkázali sme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán na Krumlově léta od narození Syna božího tisícího čtyřstého devadesátého pátého, ve čtvrtek před nedělí postní, jenž slove *Judica*.

A protož, My Petr z Rožmberka etc., z počátku psaný spatřivší nebožtíka dobré paměti, pana strejce našeho,

Fol. 139r

takoví jich Netolických měšťanův osvobození a povinnosti, a sice jmíti nad tím ruku obrannů držeti a je při tom zachovati.

Též prosbu jejich snažně a pokorně i slušně vážíce, majíce také před očima jejich upřímné poddané a poslušné proti předkům našim a nám zachování znamenajíce. Přitom i téhož města našeho, tudíž obyvatelův v něm dobré vzdělání a rozmnožení s dobrým a vážným rozmyslem i s dospělů radů věrných našich prosbu takovů jich sme uslyšeli tak, že list ten osvobození od odúmrti, takž jakž v tomto listu vepsán v svých sentenciích⁹⁴⁸ znění položený, punktech, artikulých i klauzulích, slovo od slova j[es]t motcí listu tohoto, jménem našim i všeckněch dědicův a budoucích potomkův našich, obnovujem, potvrzujem, vyzdvuhujeme a pevníme. Nic ovšem nevyměňujíce ani umenšujíce.

Chtíce tomu konečně, aby již psaný město naše Netolice a obyvatelé v něm poddaní, věrní naši milí takové vejsady a obdaření strany odúmrti, tak všelijakými i

⁹⁴⁸ Sentencie, z lat. *sententia*, *ae* mínění, myšlenka, názor, úsudek.

v časích budoucích svobodně požívali a tím město a sebe snázeji vzdělávati, a to bez naší, dědicův a budoucích našich i jiných všech lidí všelikteraké vymyšlené překážky.

Tomu na svědomí pravé pevnosti pečeť naší větší s naším jistým vědomím rozkázali jsme k tomuto listu přivěsiti a přitisknutí. Dán na Krumlově, ten úterý po Obrácení na víru svatého Pavla, léta patnáctistého čtyřicátého.⁹⁴⁹

{ 1540 } Joannes a Hradištěmann [?].

Fol. 139v

{ 97,1576 } **My Vilém z Rožmberka, správce a vladař domu rožmberského**, nejvyšší purkrabí pražský, vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, zvláště tu kdež náleží.

Jakož jsou Tomáš, bečvář,⁹⁵⁰ Jiří sládek,⁹⁵¹ Lukáš krejčí,⁹⁵² Linhart Welis,⁹⁵³ Šimon Gallus [?], Beneš Čížek,⁹⁵⁴ Linhart, sládek,⁹⁵⁵ Jan Černej Kaplanských,⁹⁵⁶ Jíra Kulhánek,⁹⁵⁷ Zikmund, nádeník,⁹⁵⁸ Petr Šilhanů,⁹⁵⁹ Havel, nádeník,⁹⁶⁰ Janda Čížek,⁹⁶¹ Havel kozák,⁹⁶² Urban, pekař, Matěj Chrástanský, Jan starej Nejhouzar, Pavel, soukeník,⁹⁶³ Jan Hlinský, mlynář,⁹⁶⁴ Vaněk Kryxl⁹⁶⁵ [?], Řehoř Košťál,⁹⁶⁶ Jan Špalek,⁹⁶⁷

⁹⁴⁹ 30. leden.

⁹⁵⁰ Tomáš, bečvář, osedlí v Netolicích.

⁹⁵¹ Jiří, sládek, osedlí v Netolicích.

⁹⁵² Lukáš, krejčí, osedlí v Netolicích.

⁹⁵³ Linhart Welis, osedlí v Netolicích.

⁹⁵⁴ Beneš Čížek, osedlí v Netolicích.

⁹⁵⁵ Linhart, sládek, osedlí v Netolicích.

⁹⁵⁶ Jan Černej Kaplanských, osedlí v Netolicích.

⁹⁵⁷ Jíra Kulhánek, osedlí v Netolicích.

⁹⁵⁸ Zikmund, nádeník, osedlí v Netolicích.

⁹⁵⁹ Petr Šilhanů, osedlí v Netolicích.

⁹⁶⁰ Havel, nádeník, osedlí v Netolicích.

⁹⁶¹ Janda Čížek, osedlí v Netolicích.

⁹⁶² Havel kozák, osedlí v Netolicích.

⁹⁶³ Pavel, soukeník, osedlí v Netolicích.

⁹⁶⁴ Jan Hlinský, mlynář, osedlí v Netolicích.

⁹⁶⁵ Vaněk Kryxl, osedlí v Netolicích.

⁹⁶⁶ Řehoř Košťál, osedlí v Netolicích.

⁹⁶⁷ Jan Špalek, osedlí v Netolicích.

Ondřej, kolář,⁹⁶⁸ Ambrož Strejček,⁹⁶⁹ Pavel Steklej,⁹⁷⁰ Tomáš Štýcha Wolf,⁹⁷¹ Tomáš Svoboda,⁹⁷² Jan, soukeník⁹⁷³ a Vaněk, řezáč,⁹⁷⁴ osedlí v městě našem Netolicích, poddaní naši dědiční věrní, milí, po rodičích svých odúmrti nám zavázani byli.

Předstoupili jsou před nás a prosili sou nás pokorně, abychom to břemeno odúmrtí z nich sňali a je v tom, aby všech práv a svobod města našeho Netolic, jako i jiný sousedé osedlí v tom městě pod právem tím zrozený účastni býti mohli, obdařiti a osvoboditi ráčili. Začež jsou nám podle povahy jich záplatu a poctu slušnú, kteruž sme My od nich jakožto od lidí našich dědičných dobrotivě a vděčně přijali dali.

I znamenavše my jich prosbu pokornů a snažnú a majíce také před otčima moudrých a opatrných dobrých lidí za ně přímluvy časté, i také jich poslušenství a věrně proti nám zachovati a majíce žádost, aby v časech budoucích včasné [?] živnosti a statečku i obchodu svém skrze takové obdaření a osvobození, tím lépe a více, a rozmnožení bych a nám i budoucím našim v potřebách našich, tím lépe a dostačněji posluhovati hoditi se mohli. S dobrým i vážným rozmyslem v jich prosbě a žádosti jsme je uslyšeli a [...] milosti takové břemeno a nezvolí, v kteréž jsou až do týž

Fol. 140r

chvíle trvali, z nich sňali jsme a snímáme a je i všecky jich dědice obojího pohlaví od takového odúmrtního obtížení vysvobodili jsme a mocí listu tohoto vysvobozujeme. Na takový způsob, aby všickni před psaný poddaní naši věrní milí i dědicové jich obojího pohlaví mužského i ženského a každéj z nich všecko své zboží mohovitě i nemohovitě mohli prodati, dáti nebo odkázati, společně nebo rozdílně, za zdravého života, nebo na smrtelné posteli komužkolivěk nebo kdyžkolivěk podle své dobré a svobodné vůle, jakž by se jim koliv vědělo. I též aby, aby všech jiných práv, svobod a živností města našeho Netholic byli účastni, jako jiní sousedé téhož města našeho Netholic, bez naší i našich dědicův a budoucích překážky odporu všelijakterakého.

⁹⁶⁸ Ondřej, kolář, osedlí v Netolicích.

⁹⁶⁹ Ambrož Strejček, osedlí v Netolicích.

⁹⁷⁰ Pavel Steklej, osedlí v Netolicích.

⁹⁷¹ Tomáš Štýcha Wolf, osedlí v Netolicích.

⁹⁷² Tomáš Svoboda, osedlí v Netolicích.

⁹⁷³ Jan, soukeník, osedlí v Netolicích.

⁹⁷⁴ Vaněk, řezáč, osedlí v Netolicích.

Tomu na svědomí a pro lepší toho jistotu, pečeť naší s podepsáním vlastní ruky poručili jsme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest psán a dán na Krumlově ve čtvrtek po památce Na nebesa vzetí blahoslavené Panny Marie, léta Páně patnáctistého sedmdesátého šestého.⁹⁷⁵ Vilém z Rožmberka.

Fol. 140v

V kvaternu trhovým papouškovým léta 1616, ve středu den svatého Václava F[olio] 29.

My Matyáš,⁹⁷⁶ z Boží milosti volený římský císař, po vseckny časy rozmnožitel říše a uherský, český, dalmatský, charvatský král, arcikníže rakouské, markrabě moravské, lucemburské, slezské kníže a lužický markrabě.

Oznamujem tímto listem všem, že jsme v poníženosti prošení od opatrných purkmistra a konšelův i na místě vší obce města našeho Netolic, věrných milých, abychom jim tu milost učiniti a je netolické spolusousedy jich a obyvateli téhož města našeho nynější i budoucí v příčině té směny, jakož jest se s nimi na místě našem skrze direktora a rady komory naší české o platy roční, jakož jsou nám oni od starodávna do důchodův našich krumlovských za plat obilný a desátečný a berně šacovní, totiž každoročně po čtyrech stech patnácti kopách, čtyřiceti osmi groších vše míš[eňských] platiti a odvozovati povinni byli. Stalo a tak také pro budoucí paměť do knih neb rejster pansvtí našeho krumlovského vepsána a pečeťmi hejtmána a purkmistra našeho na témž panství upečetěna jest. Čehož *Actum* v městě Netholicích dvacátého druhého dne měsíce [...] léta šestnáctistého jedenáctého před rukama se nachází. [...] nám oni Netholící i na místě starších obecních i vší [obce] města proto prominutí a odpuštění jim tichž platův místo [...] platy jistým zápisem, jehož jest datum ve čtvrtek po památce s[vatého] Thomáše,⁹⁷⁷ apoštola Páně léta šestnáctistého jedenáctého.

Mlejn jejich, řečený Jírovský, k tomu některé sádky, dědiny

⁹⁷⁵ 19. srpen.

⁹⁷⁶ Matyáš Habsburský (1557-1619) císař římský, král český, uherský a chorvatský a arcivévoda rakouský.

⁹⁷⁷ 10. březen.

Fol. 141r

a louky, což vše mimo všecken náklad ročně na šest set šedesáte kop míš[eňských] užitku podle správy nám učiněné i vynášenýma ke dvoru našemu Grejnarovskému,⁹⁷⁸ k dědičnému jmění držený odstoupili a odevzdali, náležitě opatřiti i takové jich opatření majestátem naším potvrditi ráčili.

K jejichž to tichž Netholických ponížené prosbě jsouce milostivě nakloněni, protož s dobrým rozmyslem, naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, s radou věrných našich milých, často jmenovaným Nettolickým nynějším i potomným oznámenou summu, kterouž oni Netholičtí nynější i potomní proti odstoupení nám k ruce vejš psaného <v listu> mlejna s jeho příslušenstvím, takových platův stálých za desátek obilný a berně šacovní, jimiž jsou nám předešle povinni dávatí byli, od nás do konce osvobození a z nich propuštění jsou. Tím vším způsobem, jakž jest se stalo, a tak k svému stvrzení aneb poznamenání do register purkrechtních panství našeho Krumlovského přišla sme ve všech punktích a klauzulích schváliti a potvrditi ráčili. A tímto našim listem schvalujíc potvrzujem.

Takže týž purkmistr, konšelé i všeckna obec nadepsaného města našeho Netholic nynější i potomní přitom při všem, jakž táž směna ve všech punktech a klauzulích zní, bez přerušení, zastavení a zachování býti mají a budou bez naší, dědicův našich a budoucích králův českých i budoucích držitelův panství našeho Krumlovského i jiných všech lidí všelijaké překážky nyní, na časy budoucí a věčné.

Poroučejíce přitom všem, vůbec i jednomu každému, obzvláště ze všech stavův království našeho českého, též presidentu a radám našim komory české, tolikéž hejtmanu a správčům panství našeho Krumlovského nynějším i potomným, abyste často psané purkmistra a konšeli i všecknu obec téhož města Netholic nynější i potomní při tomto našem milostivém obdarování, poručení jměli drželi a neporušitedlně nyní i na časy budoucí zachovali.

Fol. 141v

Žádných jim v tom překážek nečiníce a nikomu jinému činiti dopouštějíce v podvarování hněvu a nemilosti naší císařské a královské, dědicům i budoucích našich

⁹⁷⁸ Grejnarovský dvůr, Grejnarov renesanční statek u Netolic, tuto usedlost obýval na přelomu 16. a 17. století rod Grejnarů, úředníků při rožmberském dvoře.

králův českých. Tomu na svědomí pečet' naší císařskou k tomuto listu sme přivěsiti rozkázali.

Jehož jest datum v městě Vídni v sobotu po svatém Stanislavu, to jest jedenáctého dne měsíce máje léta šestnáctistého třináctého a království našich římského druhého, uherského šestého a českého třetího. Mathiáš.

Vilém Slavata. *Ad mandatum D[omi]ni electi Imperatores proprium* Jaroslav z Martinic,⁹⁷⁹ D[aniel] Škréta.⁹⁸⁰

Tento majestát v desky zemské na relaci J[eho] M[ilosti] C[ísařské] jakožto krále českého vložen a slovo od slova vepsán jest, tak jakž o tom relaci v kvaternu relací, novém zeleném, léta 1616 v pondělí po svatém Matouši⁹⁸¹ f[olio] 30 plněji svědčí.

Tento vejpis dán jest z desk zemských z povolení urozeného a statečného rytíře pana Kryštofa Vratislava z Mitrovic na Březině a Dírném,⁹⁸² J[eho] M[ilosti] C[ísařské] rady, komorníka a nejvyššího písaře království českého, pod pečetí Šťastného Václava Pětipeského z Chýš a z Egenberku,⁹⁸³ J[eho] M[ilosti] C[ísařské] rady a místosudího království českého a Jana Hynka Wamberského z Rohatec,⁹⁸⁴ místopísaře téhož království českého v pondělí po svatých Fabiánu a Šebestiánu léta 1628.⁹⁸⁵

Locus sigilli, Locus sigilli.

Jan Hynek Wamberský z Rohatec, místopísař Království českého.

⁹⁷⁹ Jaroslav Bořita z Martinic (1582-1649) královský místodržící v Čechách.

⁹⁸⁰ Daniel Škréta Šotnovský ze Závořic, pražský erbovní měšťan, v letech 1603–1619 sekretář České komory, 1615 defenzor konzistoře a vysokého učení, po Bílé Hoře emigroval.

⁹⁸¹ 36. září.

⁹⁸² Kryštof Vratislav z Mitrovic na Březině a Dírném, český šlechtic, 1603-1605 purkrabí v Hradeckém kraji, 1605-1612 karlštejnský purkrabí.

⁹⁸³ Václav Pětipeský z Chýš a Egenberku, († před 1638) z české rytířské rodiny, účastníkem českého stavovského povstání 1618, členem direktoria, 1635 získal titul císařského rady a úřad místosudího Království českého.

⁹⁸⁴ Jan Hynek Wamberský z Rohatec, pocházel se staré slovanské rytířské rodiny, v letech 1627-1636 byl místopísařem Království českého.

⁹⁸⁵ 24. leden.

Fol. 142r

My purkmistr a rada královského a svobodného horního města Budějovic Českých⁹⁸⁶ známo činíme, tu kdež náleží, že jsme na šetrnou žádost opatrných purkmistra a rady J[eho] V[ysoce] O[svícená] K[královská] M[ilos]ti schwarzenberského města Netolic tuto nahoře kopírováno od někdy vzácné paměti, předně od pana Wilhelma z Rožmberka, de dato v Krumlově v sobotu po svatým Bartoloměji,⁹⁸⁷ apoštolu božím léta Páně 1552^{ho}. Za druhé od pana Petra Voka, odtud z Rožmberka, de dato na zámku Krumlově Českém léta od narození Syna božího 1590. Item za třetí od téhož p[ana] Petra z Rožmberka, de dato na témž Krumlově Českém ve čtvrtek po Svatým Martinu⁹⁸⁸, téhož 1596 roku jakožto bývalých vrchností Netholických, témuž městu udělené. Pak za čtvrté od slavné a svaté paměti J[eho] M[ilos]ti císaře římského a krále českého Rudolfa, toho jména druhého, nejmilostivěji potvrzené nadání, de dato na hradě Pražském v pátek po s[va]tém Lukáši, léta božího 1605⁹⁸⁹ [...] pravými nám jak na pieně [?] a podpisech, tak pečetích neporušenými originály. A za páté J[eho] císařské

Fol. 142v

a královské m[ilost]ti Matyáše nejmilostivějšího, jisté směny (kdež na místě do důchodu krumlovského předešle dávaných platův komorních a berně šacování J[eho] M[ilos]ti císařské, jistý mlejn Jírovský, řečený se všemi, k témuž mlejnu patřícími grunty postoupen jest) de dato v městě Vídni 11.^{ho} Máje Anno 1613. S autentickým, z desk zemských výpisem z přeschvalní, z prostředků našeho obranou *Commissi* bedlivě *collationirovati* dáli. Kdežto tři *Copie* s jich *originály* a výpisem desk zemských slovo od slova porovnalé následovně znějící vynalezené jsou. Tomu na svědomí a pro důvěření dáti jsem tuto pečeť naši městskou větší přitisknutí vědomě. Jenž se stalo v zpočátku psaným král[ovským] a svobodným horním městě Budějovicích Českých dne 10.^{ho} měsíce prosince léta od narození Božího 1731.

Purkmistr L[ocus] S[igilli] a rada ibidem.

⁹⁸⁶ České Budějovice, statutární město a správní a metropole Jihočeského kraje. Město nechal založit český král Přemysl Otakar II. v roce 1265.

⁹⁸⁷ 30. srpen.

⁹⁸⁸ 14. listopad.

⁹⁸⁹ 21. říjen.

Pater Jan Ant[onín] Hodides⁹⁹⁰ p[leno] t[itulo] Synd[icus] iurati, ibidem.

Fol. 143r

Diese nach folgende *Vidimation* auff unser nachbarliches anlangen weillen die vorige etwas abgenutiet ware ist den 31.ten Monaths tag Aug[ust] A[nn]o 1731 von dem löbb[lichsten] Magistrat der könig[liche] befreÿeten berg Stadt Böhmisches Budweis vor Neuen auß gefertiget, undt in einigen worten etwas *genuine* die *translation* verbeßert worden. *Generoso Consule D[omi]no de Spini et Syndico <D[omi]no> Seniore D[omi]no Petro Hodides.*

Wier F[...] X[...] Burgermeister undt Rath der könig[liche] undt betreiten berg Stadt böhmischen budweiß urkhunden mit diese offenen *Vidimus* vor jedermöniglich Sonderlich aber da es von nöthen, Was gestaltens Burgermeister, undt Rath der Stadt Nettolitz. Freündt, undt Nachbarlich ersuecht, daß wier denen selben folgende von Lobwürdiger Gedächtnuß denen wohl gebohrnen herren, herren Peter Wok undt Wilhelm von Rosenberg Ihren [...] <mahligen> undt auf böhmischen Crummau Registern des Haußes Rosenberg, Ihren

Fol. 143v

damahligen Obrigkeiten ihnen, ihnen in böhmischer Sprach ertheilt undt in unversehrten *Originalibus* uns vorgebrachte voriger ihrer *Privilegien*, undt freyheiten drey *Confirmationes*, wie auch eine obsonderliche von Weÿlandt Erüstmüldigst undt Glorwürdigsten angedenkens Römisch[chen] Kay[er] auch zu Hungarn, undt böheimb König[lichen] Maÿ[estat] Mathia ihren böhmisch ertheilt = auf der König[lichen] Landtaffel ob dem Prager Schloß in *Authentico* erhobenen undt uns vorgewiesenen Kayserlichen begnadungs brieff (So Wier alle Vier Stuckh wohl, undt zugeneigen gesehen hören leßen auch theils selbst geleßen haben) auß bemelter böhmischer in die deütsche Sprach *transferiren*, undt von Worth zu Worth in dieß unßer *Vidimus* Ein verleiben laßen wolten worinnen Wier dan Ihnen Gewillforset undt lauten die *translata* in der theütschen Sprach, wie folget.

Fol. 144r

⁹⁹⁰ Jan Antonín Hodides – páter.

Wier H[err] Burgermeister undt Rats der König[liche] und betregten Bergktstadt Böhmischen Budweis uhrkhunden mit diesen unsern offenen *Vidimus* vor Jedermeniglich, Sonderlich aber da es vornöthnen. Was gestalt unß Burgermeister und Rath der Stadt Netholitz freündt und nachbarlich ersucht daß wier denen selben folgende von Lobwürdiger gedächtuns denen Wohl gebohrnen herrn, herrn Petr Wok und Wilhelm von Roßenberg, undt auf böhmischen Crummaw Regirern das Hauses Rosenberg Ihren damahligen Obrigkeiten, ihnen in böhmischer Sprach, ertheilt und in *Originali* unß vorgebrachte voriger ihrer *Privilegien* und freüheiten drey *Confirmationes*, wie auch Eine absonderliche von Waylandt Christmildigist, und glorwürdigsten angedenkens Röm[ischen] Kay[ser] auch zu hungern und böheimb Köni[gliche] May[estat] Matthia, ihnen böhmisch ertheilt aus d[er] königlichen Landtafel ab dem Prager Schloß glamwürdig gefertigt erhobenen, und unß vorgewisenen Kayserlichen begnadungs brieff, So wier alle vier stukh wohl und zugeniegen gesehen, hörn leißen auch thails selbst geleißen und unuerseht befunden, auß bemelter bömischer in die deutsche Sprach *transferiren*, und von Worth zu Wort in dieß unßer *Vidimus*, Ein verleiben leißen wolten weliche deroholben lauten wie folgt.

Wir Peter Wok von Rosenberg und auf Böhmischen Crumau Regirer houses Rosenberg bekennen mit dießem brieff vor Jedermenniglich denen Solchende zu leißen und zu hören vorkombt, daß vor auß die Ehrsamben bur-

Fol. 144v

germeister, Rath und gemeine unßerer Stadt Netholitz unßere lieben getreu untereshanen diemüetig bittendt erschiyen, damit wier ihre, Ihre Maÿestet brieff, *Privilegia* Gnaden freÿheiten, und *Immuniteten*⁹⁹¹ mit Welchen Sie von glorwürdigst und Seeligsten angedenkens könig[lichen] Maÿesteten in böhmen, Wie auch von unsern lieben herren vorfahren guelter und lobwürdiger gedachtnuß herren und regirern alß haußen Rosenberg, alß Ihre und Anderer Obrigkeiten begabet, *Confirmiren* verneuern, und bestattigen, auch Eczliche, in solchen Ihren *Privilegiem* begriffene tunkhlheiten, erleuütern, zurecht bringen, Wie in gleichen dießen ihren begnadungen, in deme Sie unß eczliche Absonderliche Artikul, mit ihrer schrift eingereicht, hin zugeben wolten.

⁹⁹¹ Immuniteten, z lat. *immunitas, atis*, osvobození od povinností, služeb, poplatků, volnost.

Demnach Wier nun Solche ihre *Privilegia* freyheiten und ferner ehr diemüetiges Anbringen durch unßere zu bömischen Crumau *Canzlay*, Rätthe fleißig ersehen laßen, auch selbsten durch leßen und befunden daß sich burgermeister, Rath und gantze gemein d[er] Stadt Netolitz gegen unßern vorfahren, alß auch gegen uns ihrem herren zu aller Zeiten, treu gehorsamb und, underhenig verhalten, und khünfftiger Zeiten zuhalten versprachen, auch solche ihre bitte recht und billich zu sein erkandt, dieselbe nicht Abschlagen können, deroholben wir mit gueten vorbedacht aigentlichen wißen, und fleißigen unßerer lieben getreüen Rätthe erwegen, solche Ihre Maÿestät brieff, *Privilegia*, Gnaden, freyheiten und *Immuniteln*, so ihnen also von könig[lichen] Maÿesteten in böhmen glorwürdiger gedächtnus, auch von denen herren und ihren Obrigkeiten ertheilt, und *Confirmirt* Worden, ihnen *Confirmirt* verneürt, und bestettiget *Confirmiren* verneüern und bestettigen mit desern unsern briff dieselben auch alles ihres inhalts, verfaßund *Clausulen*,⁹⁹² Punkten und Artikuln als Wan Sie von Wortt zu Wortt allhero ein geschrieben und ein verleibt wehren.

Erstens Alldieweillen sich dieß auß ihren freyheiten (befindt daß Sie hieueft von alters hero und uber Menschliches geden khen zugenüegen peinilegirt [?] sein alß das sie von Ihren haab, und gueth frey Ordnen und testiren können. Bey solcher gnadt und löblichen guetten herkhomen, Wie es auch allerdings verbleiben laßen.

Dießen gewalt allen unßerer vorbesagter Stadt Jerügen und khunfftigen Inwohnern mit theilende solche Ihr liegende und fahrende haab, wie die selbe bestehendt gefunden und mit Was nahmen genändt Werden möchte, es sey bey gesunden leib oder auf dem Todt bette, gestalten Sie sich vorgehents hierinnen vorhalten, zu vermachen, vertestiren, hin zugeben, zu verkhou-

Fol. 145r

ffen, zu legiren und zu verwechslen und mit allem dem Alß ihren aigenthumblich und Erblichen sachen nach ihrem Wohlgefallen zuthuen iecz und in künfftige Ewige Zeiten ohne Einzige hindernus.

Über dieß betrachtendt unßerer bemelten Stadt mehrern erwachs und erweiterendes aufnehmen, und verlangendt, damit solche khünfftiger Zeiten So wohl mit gelehrten alß allerlay handwerkhs und andteren tauglichen leüthen besezt und erhebt werden möchte geben Wir ihnen auch Obrigkeitlichen dießen Artikhl hinzue.

⁹⁹² Clausulen, z lat. *clausula*, *ae* závěr, konec, klausule, doložka.

Das Sie burgemeister und Rathsmanne auch Jeczige und künfftige ganzte gemein d[er] Stadt Netholitz, Wo fern Einer auß den Inwohnern ihre Andersewo seine nahrung erboßen, von dar hinweg Ziehen, und sich begeben wolte, Einen Jedten der gleichen ledigen oder beheürathes mit Weib, und Kindern, beedes geschlechts, Sambt aller ihrer gerechtigkeit, für sich selbst zuentlaßen, und hergegen Andere taugliche und Wohl verhaltene Personen, unter sich in die Wohn und nachbarschafft auf zunehmen befüegt sein sollen, Und sich hierinne Wie andere unßere Städte Crumaw od[er] Wittingaw, oder Königliche Städte in dießem Königreich böhmen, ohne unßere und aller anderer künfftiger Obrigkeit hindernuß, richten und halten können mit dießem iedach darbey außsaz, damit d[er] Jehnige, so solcher freyheit genießen und sich anders Wohin begeben wolte zuvor schuldig sey sein hauß oder Wohnung, mit Einer andern tüglich und Wohl verhaltenen Persohn zu besezen.

Solches Erzeigendt, Wirdt Er mit seiner Rölligen guttlein sich hinweg Ziehen, und begeben können, Wan und Wohin es ihme gefällig zu sein bedunkhte.

Und gestalten besagte unßere Netholiczen unterthanen ab sie zwar keine außdrückliche freyheiten und begnadungen auf das bier brewen nicht gehabt, Jedoch solcher nahrung von alters hero allezeit, ohne deßen von ihren vorigen Obrigkeiten ihnen beschehene einstellung frey genoßen Weitzen und gersten bier gebrewet und solches wie un d[er] Stadt undtereinander auß geleüth geben, auch ander werts uber feldt frey auß gesezt biß aller erst aniezo vor Wenig Jahren auf begeren, des Wohlgebohrnen herrn, herrn Wilhelmb von Roßenberg, Regirern des haußes Roßenbergk, Rittern des guldenen flußes und Obristen burgkraffen in Prag, unßers allerliebsten herrn bruders solche nahrungen des bier brewen ihren herren auf Eine Zeit uberlaßen.

Und demnach Wir ihren Solche Nahrung ferners mit abstellen Wöllen, in erkhandtuns daß Sie nicht mit kleiner Armuth und abstehung der heüßer beladen

Fol. 145v

auch in betrachtung deßen, Damit + Sie Netholizer widerumb aufkommen, auß solcher Armuth Sich aufschwingen und zu vorigen ihren nahrungen gelangen möchten, thuen deroholben Wir die selben in Solche vahrung des bier breüers Widerumben einführen, und Selbe ihnen gantzlich zuelaßen, verwilligendt, daß Sie Wie vorhin, also anietz und in khunfftige, ewige Zeiten, Weiczen und Gersten bier, frey brewen, und nichtallein in der Statt unter einandter außschenken, Sondern auch in folgendts ernandte dörffer

Mahausch, Swierschetitz, Sedlowitz, Kholowitz, ober Graschun und undter Graschun, Haidt, Herbes, Horschikowitz, Helbern, Trschebanitz, und Schittna, auß zusetzen und hinzugeben macht haben und können. Hergegen aber vor den und sollen Sie vermög ihrer unß guettwillig gethaner bewiligung von Einem viertl Weitzen und gersten bier, zu Sechs groschen Meiß[enisch] uns und künfftigen ihren obrigkeiten, in das Rent Amt abführen, und hie rinnen sich treü, und aufrichtig verhaltendt, Waß An bier abgebreüet Werden Wirdt, bey Jedem halben Jahr, das ist zu S[ank]t *Georgii* die Aine, und zu *Galli* die andere helffte, Jedes mahl Zeitlich ohne Widernuß und aufschub richtig machen und abstatten, auf solliche vollzeihung Soll ihnen Weder von unß, nach von khünfftigen obrigkeiten, ihren herren, in dießem, inkeinerley erdachte Weis, Was des menschen list unter einem Jedten titl oder *praetext*, erdenkhen und anziehen möchte, einige hindernus beschehen noch von anderer zugelaßen werden.

Ferners noch dehne auch obbemelter Statt Inwohnere die Netholizer und vorgebracht, Wasß maßen Sie zu lebens Zeiten, herrn Wilhelmbs von Roßenberg, unßers vielgeliebten herrn brueders, nicht Wenig teücht einsacz Woldungen, Streich Weide, auch bau und Wißen gründt, d[er] gemein offternandten Statt Netholitz gehörig, mit dem an die Statt langenden, vor etlich wenig Jahren umbfangenen, und auf gebauten Thürgarten eingezogen, und bis dato ihnen keine ergöcz lickheit dar für beschehen, War durch Sie auch an ihren armen nahrungen nicht einen kleinen [obgang brüden uns in die diemuth unterthänig bittende in an sehung] solches abnambs wie ihnen hergegen ein billich und rechtmäßige erstattung, sich desto leichter in der Stadt Netholitz zuernehmen mit theilen Wolten.

Damit nun hierinnen bemelten unßern Netholizer undterthanen, keine kürz beschehe, thun wier denen Selben dieße unßere Sondere Gnadt geben, und welten, Burgermeister, Rath und ganczer gemein Jeczigen und khünfftigen, ernandter unßerer Statt Netholitz, Crafft, diesßes brieffs für alle besagte teicht.

Fol. 146r

Wälder, Streich, Wayd und gründt ab eine bey d[er] Statt Schneidlowiskische Mühl genandt Welche umb unßer geltt erkaufft und erbauet Sanibt dem teücht auß Welchem das Waßer auf die mühl geleitet wirdt, Und darauf gerichtten graben oder Waßer, Wie auch mit denen zwo Markovský und Jirkovský von alters hero unter d[er] Statt Schloß gehörige Mühlen, Sambt beyhabenden Einseczen derer Sie genosßen uberdieß weiters, Wie auch unßeren größern unters d[er] Kirchen S[ank]t *Wenceslai* bey d[er] Statt

nahendt liegendten hopfengarten, und solche mühlen teicht, hopfengarten, Einsäcz und bemelte zwo Markovský und Jírovský Mühlen, damit obbesagte Gemein der Statt Netholitz ohne hindernuß frey, Jecz, und in khunfftige Ewige Zeiten, genüßen können, ihnen geben, mit deißem dar bay sonderlichen außnamb, daß Sie Netholitzer unß und ihren khünfftigen obrigkeiten allerlay auf Solchen Mühlen von alters hero gebührende Jährliche Gülden und mauth getreidt stets abzuführen schuldig Sein sollen.

Was die abführung des Zehendts an allerley getreidt an langt Solchen seindt offt ernandten Statt Inwohner von ihren gründen akr baufelderer, Was ihnen durch den Seegen Gottes auf solchen Jedes Jahrs Wachsen thuet, Wie vorigen Obrigkeiten und ihren herren Also auch und schuldig, daß zehendte Mandl iedes getreits od[er] die Zehende garben, Korn, Weiczen, gersten, habern, ein iedter auß den selben, so gründte haben möchte, nach dem vorigen gehaltenen brauch In unßeren bey d[er] Stadt Netholitz, von d[er] gemein aufgebauten Stadl waß auf einen, Wie viel Mandeln oder garben, Waß vor getreidt abzuführen komme, und hierinnen sich aufrichtig zuuerhalten.

Dero wegen Wir Sie Netholitzen in khünfftige Zeiten noch darbey laßen, daß Sie also miegendte anders hin, alß in dem gemelten bey d[er] Statt Netolicz Stadl, solch getreidt abzuführen schuldig sein sollen, und Waß einem von den angeregten gründen würdt, Zu beisein unßers Netolitzer vermalter, oder Wem wier oder künfftige Innhaber hier zu vorordnen möchten, abgefürt ehundert aber kein getraidt bey gewißer Straff, von dem feltdt verruckht worde.

Item die Jahr und Wochen Markh betreffendt, all die weillen Sie Netolitzer unßere undterthanen hierauf von alters hero von köni[glichen] Mayesteteten zu böhmen, gewisse freyheites haben, bey dießen freyheiten und *Immuniteten*, Wier die Selben, auch allerseits verbleiben laßen, Und Wölen, das Sie können, und macht haben, bey solchen Jahr: und Wochen Markhten, auch andern Orths, Wo ihnen gelegen sein mö-

Fol. 146v

chte, in Allerley handelschaffter, und kauffen, Wie in Wein also in andteren Pfenwerten, ihre nahrungen und gewerb frey, auch ohne alle und Jedte, unß und khünfftigen ihren Obrigkeiten laistendte gaben, auf Ewige Zeiten ihrer vorigen frayheiten außweißung nach, solches zu genießen.

Leczblischen zu deme offt jedachter unßerer Stadt Netholicz Inwohner von den Juden Welche verschiener Zeit allda unter Ihnen in der Stadt ihre heüßer und ankeüff gehabt, In Ihren burgerlichen nahrungen, viel hindernuß gelieten, und Sie Judten mit

ihrem handl, allenthalben umb die Stadt, In den dorfschafften, noch ihrem gebrauch, herumb zeihendt, in viellen sachen, ihren vorzug vor den burgern und andern Inwohnern gehabt, Sie mit ihren wurchen, auch andererwegs beschwehret, teürung verursacht, und Andterer villen un ordnungen sich besagte Juden unter standen, und Wir nun nicht gesunnen, das besagten Juden khünfftiger Zeit hierinn fort zufahren, gestattet Werde; So Wollen wir damit iezc und in khünfftige Ewige Zeiten, einigerlei weiße, niemands mehr auß den Juden in ermeldte unßere Stadt Netholitz angenahmen, Was mehrers, einziger Ankauff oder Wohnung bey d[er] Stadt, oder herberg zuegelaßen, sondtern mit gänzlichen von danen obzug alda nicht gedultet werde.

Derohalben zu des allmechtigen Gottes lob und Ehr, auch zu erhoch und erweiterung unßerer offt bemelten Stadt Netholitz, beuorab ihre diemietig und undterkheniges bitten nicht abzuschlagen, Wollen und bestettigen wier mit dießen unßern brieff gentslich, daß Sie burgemeister und Rath auch gantze gemein ernandten unßerer Statt Netholitz von unß, unßern Erben und khünfftigen, auch von Einem iedten menschen, in khünfftige Ewige Zeiten, bey dießer unßer verneüern bekräftigt: und *Confirmierung* angezogener *Privilegien* und begnadungen, Welche Sie also von altershero, von vorigen ihnen Obrigkeiten, gegeben und bestettigt, Wie auch an ieczo von unß neu ertheylter haben, geachtet [gehalten und underbrüchlig gehandt] habt werden sollen.

Warinnen Ihnen einige khünfftige Obrigkeit oder herr, in keiwerley erdachte Wieß, Waß des Menschen list einigem verstandt noch erdenkhen möchte, einzige vorhinderuß thun noch Einen auß den obstehendten Artukhln.

Fol. 147r

Ohne ihr aigentlich und genczliche verwilligung venichten endtern oder Mutiren könne, noch macht haben Solle.

Und zubeßern bestandt, und bekräftigung deßen verwilligen wier ihnen Netholiczern ihre zuflucht zu Ihre Kay[serlichen] May[estat] unßern Allerg[na]d[ig]sten herrn zu nehmen hierumben dienütig zu bitten, damit diese unsere *Confirmation* und befreýung, mit dießem unßern brieff ihnen burgern und Ihnwohnern der Stadt Netholitz in die Landtafel, auff gewieße *Relation* eingelegt werde, hierinnen keine khünfftige obrigkeit, ihnen an dießer unßerer gnadt einzige hindernus, und verenderungen, in khünfftige Ewige Zeiten, mit hinweg nehmung, zu füegen könne, noch macht habe.

Zu bestettigt und festhaltung deßen, haben Wier unßer großer Insigl nebenst aigner handt unterschrifft an diesen brieff anhangen laßen, und zu beßer deßen

Sicherheit, die Edle Wladiken, Georgen hochmuet von Harasowa, auf Peczinou und Biela unßern Crumauschen Canzler, Silvester Mlaschowsken von Tieschincze und auf Chocholow Lhota, und Reyhorten Hanßen Beruharten von Lischwitz unßere diener und Crumawischen *Canczlay* Rätthe ensecht, daß sie auch ihre Petschafften nebenst unßern, auf dießen brieff (Jedach ihnen und Ihren khünfftigen ohne Schaden) zur Zeignuß anhangen lasen.

So gegeben und geschrieben auf unßern Schloß böhmischen Crumaw, Nach Christi geburth Im Eintausendt fünff hundert Sechs und Neüzigsten Jahr, am Donerstag nach der gedechnus herabsendung des heilligen Zeites.

Petr Wok von Roßenberg.

N[umero] 1.mo ad *Extra Georgius Hobmut a[von] Harasowa, Rosenbergiacus Cancellarius.*

Diese von Glorwürdigster gedechnus, denen königen zu Böhmen d[er] Statt Netholitz, Wie auch von Inhabern derselben ertheilt, und von Ihr Kay[serlichen] May[estat] Rudolffo des Nahmens dem andern, alß Könige zu böhmen *Confirmirt* und bestettigte *Privilegia*, und begnandungen Seindt mit Ihr Kay[serlichen] May[estat] bewilligung (gestalten Solches Ihr May[estat] im leibfarben *Relation Qvatern A[nn]o 1600* den Montag nach S[ank]t Martini E. 10. eingeschriebene *Relation* mehrern, In halts bezeiget) in die landtafel, in der roßenfarben Kauff Quatern, obbemelten Jahrs undter dem buchstabem B. 25. ein verleibt uns von Wort zu Wort eingeschrieben.

Adam Skala von Zhorze, registrator beÿ der landtafeln.

Wencaslaus Marcus a [von] Bavorova, Rosenbergiacus Secretarius.

Fol. 147v

Wir Peter Wok von Roßenberg und auf Böhmischen Crumaw, Regirer der haußes Roßenberg, füegen mit dießem unßern offenen brieff allen und Jedten, denen Er zu leßen und zu hören vorkommen Wirdt, zu Wißen, daß vor uns die Ehrsamben burgermeister und Rats auch gancze gemein unßerer Statt Netolicz unßere liebe getrewe underthanen, unß alß ihren Jeczigen Erb herrn, diemüttig bittende erschinen Nachdehne Sie lobwürdig und gueter gedachtnuß Seel herrn Wilhelmb von Roßenberg.

Unßern allerliebsten herrn brueder, die Jenige von der Statt in den Thirgarten kurzweill genandt umbfangene wießen, Akher, bawfelder, Waldungen, Waÿd, teicht, guetwillig abgetretten und hingelaßen, Welche biß dato in dem Thiergarten zu unßern genuß

verbleiben damit wir ihnen die erseczung an baufeldern, Wißmäts, Waldern, Weyd, teichten, So den selben zu Zeiten gemelten unsers allerliebsten herrn brueders gegeben Worden, Nemblichen von dem ödten kleinen dorff Wrabinecz, von dem guet und herschafft Libeticz, hernach einstukh Waldt und Waÿd von dem Stadte Elhenicz genandt zu brusný und dreÿ teichtl, daß Erste die hoffnung, das ander brusensker darbey Ein alter teicht genandt Taboriter, und das dritte Machovský mit dem kleinen teüchtl, ob dem selben mit außern brieff auf khünfftige Zeiten bestettigen, und genzlich bekräftigen wolten. In ansehung derohalben vorbesagten unßerer lieben getrewer, Netoliczer diemüettigen bitte, beuorab, aber deßen selbst bey unß, daß Sie ein billige gebührendt, und rechtmeßige Sach bey unß ersuchen, in erkantnuß, und eingehnomen angenschein, waß ihnen vor äkher und baufelder, ingleichen Wißmath Wandlungen, Weid und teichtl mit Oberwöhnten Thürgarten umb hangen, und Weeg genamben worden haben wier mit gneten vorbedacht, und unßern, aingentlichen vorwißen unßern reifen, auch unßerer lieben getrewen Rätthe, Rath, Selbigen Zeiten, da wier solches Wohl und freÿ alß Ein rechtmeßiger dieser Zeit Erbherr, ohne hindernuß thuen, können, unßerer obgemelten burger und ganczen gemein, unßerer lieben getreuer Netoliczer undterthanen, ambsig und diemütige bitte erhert, und ihnen solche äkher und baufelder von der ödten dorffschafft klein Wrabinecz, gestalten mit gewißen Marchsteinern durch Ehrliche leüthe und unßere dieser, anfähendt von unßern Wießen von dem Roßenberger hoff [scheidet da dreÿerley Gründte besagten Rosenburg hoff] der Stadt Netolitz, und von dem dorff Poderschischt, des herren Bohuslai Malowitz biß in den alten haubt trieb von d[er] Statt Netolitz die

Fol. 148r

reinen nach einander mit bemelten steinen so gewiße Zeichen haber auß gesezt sein. Mehrer ein stukh Waldt und Waind im brusny genandt, masßen die besagte marchstein gehendt in den Waldt auf den bühl zur rechten, seiten der Erste eingesezte march und reinstein nach einander auß weißen biß in denn trieb von d[er] gemelten Statt Netolitz Wo sich die Netoliczer gründt von dem dorff Lužicz abtheillen, darzu obbershriebene derÿ teichte wie solche oben benandt Worden, sambt allem umbweiß Welchen ihre außteüffung, außweiset, sambt den zwaÿ kleinen teichtlen allermaßen solches vorgehendts in dießem brieff gemeldet, ist erwöhnten burgermeister, Rath, und ganczer gemein ernandten Statt Netolicz, mit dem Thürgarten kurczweil umbfangenen erstattungen halber, zu Ewigen Erblichen genuß, auf khünfftige Zeiten geben, und

Wollen, auch hierzu Wier unßselbst, unßere Erben und khünfftige und nach unß deß Guets und herrschafft Libeticz des Städtlein Elhenicz und der Statt Netholicz Inhabere verbunden, damit von kheinen auf Solche erstattungen mit Einem hinwegnamb von der Statt Netholicz, iecz und in khünfftigen ewige Zeiten, Waß des Menschen list erdenkhen möchte, getreten werde, Sondern Sie Netoliczer derselben fraÿ und füglich ohne eines Jedten menschen hindernus, alß ihre Erblichen besagter Statt Netolicz, zuegehöriger Sachen [genuß und dar obsicherfenuen auch von solchen] in Erstattung erfolgten äkhern oder gründten, Wie von andern ihren beyden Statt güettern ordnen und testiren können, alleß nach ihrem gefahlen.

Dafern ober ein herr, und obrigkeit vor benendter unßerer güeter, und horschafften ihnen durch hinwegnehmung einzige hindernuß zuefügen Wolte oder Wollten, es Sey von dem kleinen Wrabinecz die äkher baufelder oder Wißen, wie Imgleichen den Waldt brusny genandt, Waÿde, teichtl, So werden sich ob und offt gedachte Burgemeister und Rath auch gancze gemein Ieczige und khünfftige in Alle dieße baufelder, Wißmasten Weide, Woldungen, Teichtel, So Viel mit dem Thürgarten kurzweille von der Statt und gemein zuegeheriger Sachen, ohne dem bemelten Stadt Netolitz, und Thürgartens kurzweil, Jeder Obrigkeit eingrieff freÿ genüeyßen können und in Ewigkeit dorwen nicht ablaßen.

Und wan besagte unßere liebe getrewe Netholiczer unterthanen dieß bey Ihr Kay[serlichen] May[estat] alß Könige zu böhmen erhalten möchten damit Ihnen nebenst andern Ihnen von unß ertheilten freÿheithen und Gnaden dießer brieffeß sey *Confirmirt*, oder in die landtafel angetragen Werden könnte, thuen Wir hier zu verwilligen.

Deßen

Fol. 148v

zur Zeügnuß und mehren begräfftigung haben wier unßer Insigl nebenst eigener handt undterschrifft auf dießer brieff auzuhangen befohlen, So gegeben auf unßern Schloß böhmischen Crumaw, den donerstag nach heÿligen Martini. Nach Christi Geburth aber Im Eintaußendt, fünff hundert Sechs und Neünczigsten Jahr.

Petr Vok von Roßenberg.

N[umero] 2.do *ad Extra*. In dem Roßen farben kauf Quatern A[nno] 1600. B. 30.

Fol. 149r

{1552} **Wir Wilhelmb von Roßenberg Regierer** und herscher unsers Hauses Rosenberg in meinem wie auch herren Petr Vok unßers allerliebsten bruedesr, und aller unßerer Erben und khünfftigen nahmen, bekennen mit dießem brieff vor Jedermeniglich wo solcher gelesen und angehört werden wirdt, daß für uns burgermeister, Richter, und Rath, unßerer Statt Netolicz auch an statt ganczer gemein, kommen vorbringendt, waß vor Ein vorgeleich zu unßerer herren vormunder Zeiten, durch die hauptleüth und damahls unßere vorordnete Räthe, zwischen ihnen Netoliczern, Wolschowiczern, Hlaseczkern, Mahauschern, Swierscheticzern und Wabiczkern, Wegen hüteweide getroffen worden anzeigendte unß das wier auch den vorgeleich in unßerer *Canczley* verzeichnet und einverleibter haben, und in aller diemut unß bittendt damit wir ihnen solchen vorgeleich mit unßern brieff auf Pergament, Wegen khünfftiger Ewigen Zeiten bekräftigen wollen.

Nach dem wir nun Solchen vorgeleich unß unßeren Erben und khünfftigen, ohne Schaden und unßeren Netoliczer unterthanen, Wie auch bemelten dörffern, mit guetten und fromben zu sein ersuchen, haben Wir hierczu verwilligt, verwilligen, auch mit dißem brieff alß regirer und herscher, unßers haußes und begräftigen ihnen Solches wöllendt daß Selliges auch in khünfftige Ewige Zeiten gehalten und vollzogen Werde.

Welcher vorgeleich in folgenden Worten verschrieben worden.

Gestolten ein Strittigkeit zwischen d[er] Netholiczern gemein Eines und den Wolschowskern andern theils Wegen d[er] Waid in d[er] herrschafft Waldungen Welche Seindt, oder Sich derlunge nach nebenst den Netoliczer gründten zu den Hlaseczker, Wolschowsker, Mahauschkher, Swirscheticzer, und Wawiczekern in den bemelten Waldungen gehüetet, und ihnen solche geschueczet, mit Einstellung denen Netoliczer und Andtern darin d[er] Waid, vorgebendte das ihnen allein Solche aigentlich zuegehörig, deßen Ein augenschein ein zunehmen, und zu besichtigen, seindt von denen damahls deß haußes der herrn von Roßenberg, herren vormündern Ihre Gna[digen] die Edle Wladiken, herrn Adam Sudek von langendarff,⁹⁹³ herr Heýnrich Drachovský von drachow,⁹⁹⁴ und herr Heýnrich Wogirz von Protiwcz,⁹⁹⁵ damahls

⁹⁹³ Adam Sudek von langendarff, Adam Sudek z Dlúhé, dvořanem rožmberského dvora.

⁹⁹⁴ Heýnrich Drachovský von drachow, Jindřich Dráchovský z Dráchova, dvořanem rožmberského dvora.

verordnete Rätthe zu Crumau, und Simon auch der herschafft Crumaw forster außgeschikht Worden, und noch fleißiger erfassung dieß befunden daß solche Waide in den angeregten Waldungen, Ihren Gnaden deren herren von Roßenberg, grüntlich und aigenmöchtig zur und angehörig

Fol. 149v

auf Welche Sich die Wolschowsker meistens bezogen, benebenst die Netholiczer Gemein, daß dorff Mahausch, und Swirscheticz gebetten damit ihnen in dießen Wäldern, auch ein orth zu ihres riechs hüettung außgewißen Worden möchte, mit anerbietung daruen Einen erkennen den Zins zu geben, Allers dan benandte herrn Ein große Weite der Wälder gesehen, haben Sie dießes zwischen ihnen also vermittelt, daß die Netoliczer gemein die Waide in angezeigten Waldt, anfasendt von den Netoliczer gründen in die lange, biß an das Orth, des alten triebts Welchen Sie dem herren Waldt auf der Jenen Seiten, hindter den Wißen und herren Korschensky, graben gewießen, genießen, und von dießem orth bis zu des Waniek heÿne von Wolschowicz⁹⁹⁶ gehelcz auf dem Steinen fälßel genandt, gehen soll, von dießen gehülz über den Weeg Trhowicze genandt, den geraden graßweg hinauf zu dem bergl unter dem Mansberg⁹⁹⁷ und hin durch gerichtts zu dem Mansperg, und von danen umb den berg, biß widerumben zu den kleinern bergl, hindter dem Mansberg von danen herunter zu dem gezeichneten kreuczweg, beÿ dem Weeg hernach über den andern Mahauscher Weeg gehendt, den groß Weeg bis zu d[er] Hlodeczker Weeg, zu dem gelegten Stein, von dem Stein auf dem dem Hlodeczker weeg, Welcher neben dem Janowsker berg laitet, geradens weegs hindurch biß in den Niemtschitzer Weeg, Welchen die Wolschowsker vermacht, So weit und nicht Weiter Sollen die Netoliczer der obbeschribenen Waid in dem angedeüten Waldt genießen, und also in Su[m]ma von dem bemelten aufang der Waid, damit Sie zu Einem gewißen Zeichen die hiebl der berg haben, dieselben berühren und nicht Weiter außßer des Johan bergs, hinter dem selben könen Sie hüeten biß in der Hlodeczker Weeg, so zu dem Niemtschitzer Weeg leitet und Wie es oben beschriben wirdt und also von solcher Waidt sollen die Netoliczer Ihrer Gnaden dem

⁹⁹⁵ Heÿnrich Wogirz von Protiwce, Jindřich Ojř z Protivce, dvořanem rožmberského dvora, vlastnil Římov.

⁹⁹⁶ Waniek heÿne von Wolschowicz, nepodařilo se blíže určit.

⁹⁹⁷ Mansberg, nepodařilo se blíže určit.

herren, in die Cammer, nebens den Zienßen Jedes Jahrs zu S[ank]t Georgii ein Schokh meÿ[senisch] zu S[ank]t Galli eben so viel abführen.

Die Wolschowsker und Hlaseczker Sollen Sambent und sonders von ihnen beedten gründten anfaheindt, ihrer Weidt genießen biß zu d[er] Netolczer Waid, und dieße ist in die breidte gehendt nebens der Netholiczern außweißund noch dem Strich in der Neischowsker Wießen biß auf den Weißen Stein, Welcher ist bey derselben Wießen, an dem haßelnuß gestreich, und also thuet Sich allda ihre breidte endten, und von dem

Fol. 150r

bemelten Stein Schließen gehendt gerichts nebens dem angesakhter holtz hernach zu dem groben, und durchs grabl, ob der haydt genandt hin bis zum alten Steinsaz <obstgarten> nebens Welchem die Wolschowsker in die herren gründt geakhert von Welchem ein akhern zu dem Wald und heyd Sie also balt ablaßen sollen damit es in d[er] beschaffenheit wie es von altets hero gewest auch an jeczo verbleibe und von dießem seindt die Wolschowsker mir den Hlasezkern zu sambt schuldig Ihr Gnads in die Crumau Iedes Jahrs zu S[ank]t Georgii ein Schokh meyst[enisch] und zu S[ank]t Galli widerunmb So weil zu geben schuldig.

Die Mahauscher sollen der Wayd also gemießen Erstens von ihren feldern von den steinern Obstgarten anfahendt von Welchen die Wolschowsker nebenst hin zu den weißen steinen und widerumbt in die breite von bemelten Steinern Obstgarten, damit es biß in den Niemtschitzer Weeg sey, und also durch den Neimtschitzer Weeg endet sich der anders theyll, biß in des Petrschik Wiesen und von aber thuet er Sich denen selben biß Widerumben zu dem obgedachten Weißen gestem nebenst der Raÿschowiz her Wißen, und von dießem sollen die Mahauscher ihr Gnaden dem herrn jedes Jahrs zu S[ank]t Georgii ein halb Schokh meyst[enisch] im die Cammer nebens den Zinsen abführen und zu S[ank]t Gallii eben So viel.

Ubrigens verbleibt daß Walts Ein großstukh dieß bleibt zur Wayd den Wawizkern mit den Swierschetizern jedoch sollen die Swierschetizer ihnen Einen trieb von ihren gründten machen und dem Wawickern ohne schaden in den herrn Waldt treiben die gründt oder oder Wawicker gemein nicht berühren noch ihnen in ihren eigenthumblichen Eine hindernus und schaden zuefügen und von dießem seindt die Wawizker und Swierchetizer mit einander Ihr Gnaden in die Cammer jedes Jahrs zu

S[ank]t Georgii Ein Schokh meyst[enisch] und zu S[ank]t Galli im gleichen so vhiel schuldig.

Zu bekräftig und versicherung deßen, auf khünfftig Ewige Zeiten haben Wir obbemelter Wilhelmb von Roßenberg unßer aigner Petschafft deßen Wier unß derzeit gebrauchen an dießen brieff anhangen lasßen.

So gegeben zu Crumaw den Sambstag nach des heyl[igen] Apostels Bartholomei gedachtnuß. Im Jahr Christi Ein Taußenth fünffhundert zwey und fünffzig.

Fol. 150v

In dem papageyfarben kauff Quatern A[nn]o 1616. Am mitwochs tag S[ank]ti Wenceslai F. 29.

Wier Mathias von Gottes Gnaden erwölter römischer Kayser zu allen Zeiten mehrer des Reichs, und zu hungarn, böheimb, dalmatien, Croaten, König, Erzherzog zu Österreich, Margkraff zu Mähren, herzog zu Luzenburg und ein Schlesiens und Margkraff zu Lausnitz etc.

Fügen mit diesem brieff allen und Jedten bauernnehmen das wier von denen fürsichtigen burgermeister und Rath, auch an Stath gantzen Gemein unßerer Statt Netolitz, unßern lieben getreüen, in diemut erbeten Worden damit wier ihnen dieße Gnadt erzeigen, und Sie Netholitzer mit Ihren Nachbarn und Inwohner besagter unßerer Statt Netolitz, Jeczige und khünfftige, der Jehnigen abwechslung halber, gestalten mit Ihnen, anstatt unßer durch unßern bömischen Cammer *Director*,⁹⁹⁸ und Räte, Wegen der Jahrlichen Zinßen Welche Sie unß von alters hero in unßer Crumauische ambter für das getreidt Zehendt, und Steuer Schaczung, das ist Jedes Jahrs zu *vierhundert funffczehen schokh, acht und vierzig Groschen* aller Maÿssnich, zu zahlen, und abzuführen schuldig gewest beschehen, und solche auch ob khünfftiger getechtuns in unßerer herschafft Crumaw büchern oder Register eingeschrieben, und mit des hauptmans, und burgkrafens, Pettschafften auf bemelter Herschafft gefertigt Worden, deßen *Actum* siech in d[er] Stadt Netholicz den Zwey und zwainczigsten Manaths tag *Decembris* anno Sechczehenhundert un Eylffte, zu handen befindet; Also das Sie Netholiczer Auch anstatt der geschwarnen Eltisten und ganczer Gemein erfröheten Stadt gegen nach und hinlaßung Solicher Zinßen an Statt und für Solche Zinßen, mit gewißer verschreibung, So datirt donners tag nach d[er] gedechtuns des heillig Apostels Thoma, des

⁹⁹⁸ Director, z lat. *director, oris* ředitel.

Sechzehnhundert eylfften Jahrs, ihre Jirowsker Mühl, Sambt etlichen Einsacz, felde baw, und Wießen, Weliches alles uber allen aufwenbenden uncosten Jährlich Einen auf Sechshundert und Sechzig Schokh meÿß[enisch] belaufen den nutzen.

Fol. 151r

(dem uns gethanen bericht, nach) außtragen Soll, zu unßerm Greinerischen hoff, zu erblichen haab und gebrauch abgetreten, und eingeraumbt, gebührndt versichern, und Solche ihre versehung mit unßerm Mayestätt brieff begrefftigen Wolten.

Solcher nun ihrer der Netholiczer diemietigen bitte gnedigst geneigt, haben wier danen hero mit gueten vorbedacht, unßern aigentlichen vorwisßen Crafft königl[iche] giralt [?] im böhmen und mit Rath unßerer lieben getreüen offt ernandten Netholiczeren Jeczige, und khünfftige, vorbemelte abwechslung, in deme Sie Jeczige und khünfftige Netholiczer gegen abtretung, zu unßern handen abbeschriebener Mühl samb der Selben zugehör Solcher stendigen Zinsen für das getraidt Zehendt, und Steuer Schazung, Welche Sie uns vorgehendts schuldig gewest, von unß gancz befreüet, und der selben entlaßen werden, aller masßen Solche beschehen, und zu ihrer bestetigung oder verzeüchnus in die burgrechtliche Register unßerer herrschafft Cruamu kommen, in allen *Puncten*, und *Clausulen* die selbe auch *Confirmirt* und bekräftiget, *Confirmiren* und bestettigen mit diesem unßern brieffs, also das berührte burgermeister Rathsmanne und Gancze Gemein oberwöhnten unßerer Statt Netolitz, Jeczige und khünfftige bey dießem allen, Wie die abwechßlung in allen Punkten und Clausulen, lautet, un verbrüchig gelaßen und gehalten werden sollen, und mögen ohne unßere, unßerer Erben und khünfftigen König zu böhmen, auch khünfftig unßerer herrschafft Crumaw inehaber und aller anderer leüthe alle hindernus, Jecz und in khünfftige Ewige Zeiten.

Gebietendt benebents Jeder meniglich, und in Sonderheit einen Jedten auß allen vierständen unßers Königreich böhmen, auch unßern böhmischen Cammer *praesidenten* und Räten, im gleichen unßerer Crumauschen herrschafft, haubtleüthen und verwaltern, Jeczigen und khünfftigen, damit ihr offtbesagte Burgermeister und Rath, und gancze gemein der Stadt Netholicz Jeczige und khünfftige bey deißer unßer Gnädigster begnadung und *Confirmation* halten, handthaben, und un verbrichlich iecz und in khünfftige <zeiten> Schutgen sollet.

Ihnen kheine hindernußen heirin zuefüegendt, nach einem andern zu thuen vestattendt, bey, vermeidung unßerer Kayserlich und Königlichen, unßerer Erben und

khünfftigen Königen zu böhmen ungnadt zu uhrkunt dies brieffs besigelt mit unßern anhangen den Kayserlichen

Fol. 151v

Insigl der geben ist, zur Wien am Sambtstag nach S[ank]t *Stanislai*, das ist den Eylfsten Monathstag Maii Im Sechzehnhundert dreÿ zehenden, unßerer Reÿche des Römischen im andern des hungarischen im Sechsten, und des böhmischen im dritten Jahr. Mathias. Wilhelm Slawata.⁹⁹⁹ *Ad mandantum D[omin]i Electi imperatoris proprium.*¹⁰⁰⁰ Jaroslaw von Martinicz, D[aniel] Schkreta.

Dieser Mayestät brieff, ist auf Ihr Kays[erliche] May[estat] als Königen zu böhmen, *Relation* in die landtafel ein verleibt und von Wort zu Wort eingeschrieben worden, Also wie dar von die *Relation* in dem Neüen grüenen *Relation Quatern A[nno]* 1616 den Mantag nach S[ank]t *Mathei* f. 30. mehrers bezeüget.

Dieße obschrift ist auß der Landtaffel mit bewilligung des Wohl Edlen und gestrengen Ritter, herrn Christoph Wratislaw von Mitrowitz auf Brzezynie und dirna, Röm[ischen] Kays[erlichen] May[estat] Camereres und obristen Landschreiber im Königreich böhmen, unter den Pettschafften des Felix Wenczl Pietipesky von Chish, und Egebergkh, Röm[ischen] Kay[serlichen] Mayes[tat], Rath und *Vice* landtrichter im Königreich böhmen, und hansen hynek Wamberski von Rohatecz *Vice* landtschreibers ein bemelten Königreich böhmen, den Mantag nach S[ank]t *Fabiani* und *Sebastiani A[nno]* 1628 ertheilet worden.

L[ocus] S[igilli], L[ocus] S[igilli].

Hans Hinekh Wamberski von Rohatecz *Vice* landtschreiber des Königreichs böhmen.

Fol. 152r

Das derohalben obstehendter dreÿ *Confirmation*, und Begnadungen erbettene *transferirung* dem oberwöhnten verhalt aingentlich und Warhafftig beschehen, und mit

⁹⁹⁹ Wilhelm Slawata, z Chlumu a Košumberka, (1572-1652) český šlechtic, patřil mu titul karlštejnského purkrabího a českého královského místodržícího.

¹⁰⁰⁰ *Ad mandantum D[omin]i Electi imperatoris proprium*, z lat. *ad* na, k, ke, ku, u, do, při; *mandantum*, *i* úkol, vzkaz, příkaz, rozkaz; *dominus*, *i* pán, hospodář; *electus*, a vyvolený; *imperator, oris* císař, panovník, vladař; *proprius, a, um* vlastní, zvláštní, příznačný.

dem böhmischen *Originalen* in allen gleich lautend, haben wir eingangs ernannte Burger und Rath, zu mehrer glaub würdigkeit, auf dieß *Vidimus* unßer gemeiner Stadt Insigell (dießen fertigung Jedach anderwerts ohne allen nachheil und schaden) Wißentlich fürtrukhen lasßen. So beschehen In obbemelter könig[lichen] und befreÿten bergk Stadt böhmischen Budweiß den achtzehenden Monaths tag *Decembris* Im Sechzehen hundert zwaÿ und fünffzigsten Jahr.

*Sigill[i] Liberea Montans Cuitalis Buduicensis.*¹⁰⁰¹

Das nun die hierobenstehende sowohl Obrigkeitliche Roßenbergische dreÿ *Confirmationes* alß aller Gnadiste Kay[serlichen] begnadung alle ihren eigentlichen verhalt nach undt in *suo genuino Sensu* ins theütshe übersetzter sich befinden, haben wier anfangs gemelte burgermeister undt Rath zue mehrerer beglaubigung dessen dieses *transferirte Vidimus* unter unsern, undt gemeiner Stadtgrösßtern Insigel. (Jedoch uns, undt gedachter gemeinen Stadt ohne Nachtheil) wissent-

Fol. 152v

lich fertigen lassen: So beschehen in mehr obbesagter könig[lichen] befreÿten berg Stadt böhmish Butweiß den „31.,“^{ten} Monaths tag *Augusti Anno* 1731.

Sigill[i] liberae Montana Civitatis Budvicensis.

Fol. 153r

{199} **Tento výpis z rejster urburních panství jeho mi[losti]ti císařské netolickeho** mou vlastní rukou iuxtam psán, na žádost pánův purkmistra a konšelův i na místě vši obce města Netolicz, slovo od slova pod početí a podpisem ruky mé vlast[ní] {vlastní} pro budoucí paměť. Jakým způsobem sousedé a osedlí města k sečtení přišli, co z úrokův každého termínu {schá} [schá]zeti má a jakou směnou peněžitého platu za mandelní desátek {desá} jsou osvobozeni nyní i budoucně.

Summa v městě Netolicích.

Osedlých lidí	161.
Bez domův	40.
	201.
	A[ugit]

¹⁰⁰¹ Sigilli Liberea Montans Cuitalis Buduicensis, *sigillum*, i pečeť; *liber*, *era*, *erum* svobodný, volný; *montanus*, *a*, *um* horský, horní; *cuias*, *cuisatis* odkud rodem.

Iuxta na mnohé a snižené *Suplikování* purkmistra a konšelův, starších obecních i dcelé obce města Netolic J[eho] M[ilost] krále uherského a českého, pány rady zřízené komory v království Českém, ráčili jsou jménem a na místě J[eho] M[ilosti] tomu milostivě povolití, aby se v témž městě všickni domové pořádně a poctivě sečtly a sousedé podle sečtení jako jiná města berně do[movní] {domovní}, sněmy svolený spravovaly. Což se skrze urozené a statečné rytíře pana Příbýka Čakovce z Bohušic¹⁰⁰² a pana Zdeňka Vithy z Zrzavého,¹⁰⁰³ toho času hejtmana na Libějovicích, ode mě {ode mě} dožádaných z bedlivostí vykonalo a všech domův podle jich {listo} [listo]vního upečetěného vysvědčení toliko *sto čtyřiceti tři* {tři ose} [ose]dlých sečtlo.

Protož z poznamenání přítomného v urbur[áře] {ráře} tomto položeného ze 161 osedlého a ze 40 bez domův schází a bu[dou] {budou} dotčení Netoličtí nynější i potomní toliké z napřed ps[aných] {psaných} 143 osedlých berně domovní, sněmem svolený, dávati p[ovinni] {povinni} budou tak, jakž na druhém listě dotčené J[eho] M[ilosti] poruč[e]né a urče[né] {né a urče} šířejí v sobě obsahuje v patrně zavírá. [Datum] {datum} na zámku Krumlově Českém v pondělí po pam[átce bla]hoslavené {mátce bla} Panny Marie 1611.¹⁰⁰⁴

Fol.153v

Za úroku s[va]¹⁰jiřského 12 s[kop] 21 g[rošů] 2 d[enárů] 1 h[alěr].

Úroku s[va]¹⁰havelského 81 s[kop] 34 g[rošů] 6 d[enárů] 1 h[alěr].

Iuxta z jednoho i druhého úroku, totiž to při každém jmenovaném termínu, nyní i budoucně, scházeti má ze mlejna Jírovského a gruntův J[eho] M[ilosti] Cís[aršské] postoupených po 3 kopách míš[eňských], a tak ročně 6 kop míš[eňských].

Hromniční úrok *perse* zůstane.

Desátku obilí z města Nettolic každoročně dávají na polích v slámě, pšenice, žita, ječmene ovsa, jak se kdy obroda podaří, desátej mandel.

¹⁰⁰² Příbýk Čakovec z Bohušic, pocházel se starobylé vladycké rodiny, ač byl katolík působil ve službách odbojných stavů, po Bílé Hoře mu byl konfiskován majetek.

¹⁰⁰³ Zdeněk Vít Zrzavý, byl hejtmanem na Jindřichohradeckém panství. Vítové ze Rzawe byly starou českou vladyckou rodinou, ve druhé polovině 17. století byly povýšeni do stavu svobodných pánů.

¹⁰⁰⁴ 31. říjen.

Iuxta: místo toho mandelního desátku purkmistr a konšelé, starší obecní i všeckna obec města Netolic objednali jsou sobě při J[eho] M[ilost] Cís[aršské], aby každoročně při s[va]tém Havle na hotové sumě po 200 kopách míš[eňských] do důchodův panství netolického spravovali tak, jakž list na to svědčící téhož datum v Praze na hradě Pražském ve středu po s[va]tém Janě Křtiteli 1608¹⁰⁰⁵ ukazuje. Ale poznáváje, že sou sobě i budoucí své takovým jich uvolením zavedli a z takové platzení, že nikterakž býti nemohou, protož na snížené jich pohledávíní, co jsou sobě v té příčině při mně, při J[eho] M[ilosti] krá[lovské] a J[ejich] M[ilostech] páních radách zřízené komory české objednali, a jak jsou za týž plat mlejnu, gruntů vorných, luk jeho Mil[osti] královské a dědicům Jeho Mil[osti] k mocnému dědičnému užívání postoupili. To se z psaní J[eho] M[ilosti] v tento urburář níže Incrossirovanýho, i také ze zápisu o tuž věc učiněného a v registratoře krumlovské složeného, světleji vynajde a takž nynější směnou z peněz desátečných i z obilí desátečního schází.

Actum na zámku Krumlově Českém v sobotu po s[va]té panně Kateřině léta 1611.¹⁰⁰⁶

Fol. 154r

{201} Jeho Mil[osti] královské, hejtmanu panství krumlovského Zikmundovi Turnovskému z Turnštejna,¹⁰⁰⁷ příteli našemu jmilému.

Pane hejtmane, příteli náš milý, zprávy vaší, kderou jste nám na suplikování purkmistra a konšelův i vší obce města Nettolic pod správou vaší v příčině směny za platy roční od nich do důchodův vycházejících a povinných učinili. Porozuměli jsme tomu, že oni netoličtí, podle na onen čas uvolení svého, tím obojím platem těch čtyřstaptnácte kop čtyrydzeti vosum grošů míš[eňských] Jeho Mil[osti] král[ovské] sou platiti povinni, a to se za stálý plat pokládá. Naproti tomu za ten obojí plat směnou mlejnu svůj Jírovský, k tomu některé sádky, dědiny a louky, což tak mimo všechn náklad ročně šest set šedesát kop míš[eňských], a tak více nežli těch čtyry sta patnáct kop čtyrydceti osum grošů míš[eňských] a dvě stě čtyrydceti čtyry kopy dvanácté grošů vynášeti bude, postoupiti žádají.

¹⁰⁰⁵ 25. červen.

¹⁰⁰⁶ 26. listopad.

¹⁰⁰⁷ Zikmund Turnovský z Turnštejna, císařský hejtman krumlovského panství.

Což mě vše v svém uráčení nacházíme, že ačkoliv takový důchod na tichž gruntech se za stálý, proti tomu druhému pokládati nemůže, však nicméně kdyby si kderého roku neúrodou neb jinak na těch důchodech neb užitecích nějaký díl z těch platův aneb i těch 244 [kop] 12 g[rošů], kdy ucházeti mělo, že by při nejmenším aspoň zase těch čtyry sta patnáct kop čtyrydcti vosum grošův, týž užitky přinéstí mohly. A tou příčinou, vždy by nic proti předešlému platu počítajíc neušlo, obzvláště prohledajíce k tomu, že takové grunty se dvorem J[eho] M[isloti] král[ovské] grejnarovským se stejíkájí a tudy se rozšíření na dědinách a lukách, při témž dvoru stane.

Protož, znajíce dotčenou směnu s lepším Jeho Mil[osti] královské k té směně povolujem, aby takový jich netolických grunty, podle příležitějšího nám od vás odeslaného rozepsaní, ke dvoru J[eho] M[ilosti] král[ovské] obráčení a připojení byly. A proti tomu od takového platu ročního jich netolických 415 [kop] 48 gr[ošův] míš[eňských] upouštíme. Vám poroučejíce, abyšte uvedouce takové povolení naše jim netolickým v známost.

Fol. 154v

Jak odstoupení jejich gruntův k ruce Jeho Mil[ost] král[ovské] povinného dostatečně z obojí strany zápisy a jinak podle potřeby ubezpečili a opatřiti hleděli. S tou znamenitou vejmkou, kterouž vejslovně do týchž zápisův poznamenati dejte, aby oni netoličtí jako jiná města berně domovní, sněmy zvolený učiníc s nimi, co se domův při témž městě nachází teď, nyní, nové a pořádné sečtení předešlým způsobem dávatí povinni byli. Na tom Jeho Mil[osti] královské jistou vůli naplníte. Datum na hradě Pražském v sobotu, den památky s[va]té Alžběty léta 1611.¹⁰⁰⁸

Krále, Jeho Mil[ostivé] rady zřízení komory v království Českém, p[an] Zigmund L[ocus] S[igilli] Turnovský z Turnštejna, hejtman panství Krumlova Českého.

Tomu na svědomí a pro lepší jistotu, my purkmistr a rada města Nettolic k tomuto listu jsme pečeť naší městskou přitiskli a jej upečetěný panu hejtmanu krumlovskému odeslali. *Actum* v městě Netolicích v čtvrtek po svátku Michala, Archangela dne 3. Octobris 1613.

L[ocus] S[igilli]

¹⁰⁰⁸ 19. listopad.

Fol. 155r

Zpráva Jich Mil[osti] na komoru Království českého o směně, který by purkmistr a konšelé i celá obec města Netolic za některé platy J[eho] M[ilosti] kníž[ecí] v poníženosti učiniti mínili léta 1611.

Léta Páně 1611 ve čtvrtek po památce Povýšení svatého kříže, jináč 15. dne měsíce září {spatřován} spatřován mlejn Jírovský, obci města Netolic náležející, a proti dvoru J[eho] M[ilosti] k[rálovské] slove Grejnarovskému ležící, kterýž jim na onen čas hodné a svatě paměti Jeho Mil[ost]pán, pan Vilém z Rožmberka za upuštění várek pšeničných k dědičnému jich jmění a užívání postoupiti ráčil.

{Do něho} Do něho obyvatelé téhož města Netolic každého času svobodu měli a po dnes mají i budoucně míti budou všelijaká obilí k semlení voziti a nositi. Při něm {něm} tři kola moučná, kořeční a jedny stoupy. V tom se nájemný mlynář chová a z užívání jeho podniku je sanstav [?] opravy obci žita ročně dává 60 str[ychů] míry pražské počítaje každý str[ych] po 1 [kopě], učiní 60 [kop] míš[eňských].

Voda se na něj z potoka stokou vede a tý, jak kdy léto padne, spotřeba bývá.

Stavení jeho na střeších i ve mlejně, při hranici opravy a nákladu potřebovati bude, tou příčinou pokládá se ve 600 [kop] míš[eňských].

Více se spatřily všeckny dědiny i louky okolo nadepsaného dvoru J[eho] M[ilosti] kr[álovské] ležící, z nichž jeden každý kus, podle spravedlivého uznání ušetřením příležitosti a položení pošacován takto.

Předně pak o blízce téhož mlejna leží pět sádek, rybník na tarasích a hrázích zapuštěných, na kteréž se z stoky tý, která na mlejn jde, voda pouští. Ty se pokládají, protože v čas potřeby užívány býti mohou ve 70 [kopách] míš[eňských].

Dědiny, kteréž k nadepsanému mlejnu náleží, na ně by zrna ozimního podle jisté zprávy sousedův netolických padnouti mělo 48 str[ychů] a ty přední strany gruntův J[eho] M[ilosti] král[ovské] se dotýkají se ve 400 [kopách] míš[eňských].

Fol. 155v

K tomu náleží louka, na které se někdy sena votavy 5 vozů nabíralo, kteráž nyní od povodně nánosem znečištěna jsouce, pastvou se užívá, ale napravena býti může. Šacuje se v 60 [kopách].

{důtka} Item důtka tý louky, kde někdy chmelnice bývala, jest kus gruntu vornýho pod 3 ½ str[ychu]. Klade se v 60 [kopách].

Druhé strany nad hájem obecním a dvorem J[eho] M[ilosti] kr[álovské] grunty slove Brusenský, nyní přílohem ležící na ně se vysítí může 55 str[ychů]. Pokládají se ve 250 [kopách].

Při tom louka řečená pastýřská, na níž se sena a votavy, jak kdy rok padne do 3 vozů nabírá, klade se v 50 kopách.

Item v témž položení a pádu a téměř jako v jednom zavření a gruntu a louky sousedské stející se s dědinami a lukami J[eho] M[ilosti] kr[álovské], takto se šacuje etc.

Předně louka pana Václava Benýdka z Veveří a Mysletína, právě mezi lukami a pode dvorem J[eho] M[ilosti] kr[álovské] ležící, na níž se podle jisté zprávy sena i votavy nabírá 8 vozů. Pokládá se ve 225 [kopách].

Václava mladšího Nejhauzara louka, na kteréž se sena i votavy nabere do 6 vozův, klade se ve 140 [kopách].

Víta Fukara louka, na níž se podle zprávy sena a votavy naklízuje 2 vozy, šacuje se ve 50 [kopách].

Jana Strejčka¹⁰⁰⁹ grunt, na nějž na zimu padne 2 str[ychy] 2 pinty položen ve 35 [kopách]. Při něm loučka, na níž se sena i votavy nabírá 2 vozy, pokládá se ve 35 [kopách].

Grunt sirotkův Šípalovských, na níž se ozimného zrna podle jisté zprávy sousedův netolických vsívá 22 str[ychů], pokládá se ve 250 [kopách].

Dědina Jana Cipa,¹⁰¹⁰ na kterou padne ozimního semena 3 str[ychy] 2 pinty šacuje se v 50 [kopách].

Při ní loučka, na níž se sena i votavy nabírá 3 vozy, pokládá se v 45 [kopách].

Fol. 156r

Grunt Anny Grásový,¹⁰¹¹ na který se vsívá 1 str[ych], pokládá se ve 30 [kopách].

Při těch gruntech vorných porostlin a pastvišť nemalá šířka.

Učiní za týž mlejn, sádky, grunty a louky peněz, což se tuto za tou samotnou příčinou poznamenalo, aby se věděti mohlo, zač který kus stojí 2440 [kop] míš[eňských].

¹⁰⁰⁹ Jan Strejček, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰¹⁰ Jan Cip, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰¹¹ Anna Grásová, nepodařilo se blíže určit.

Podle tohoto poznamenání a jisté zprávy úředních i některých z obce starožitných osob vseje se na nadepsané grunty obilí ozimního žita nebo pšenice míry pražské 135 str[ychů] 2 p[inty].

Sena a votavy na nadotčených lukách nakliditi se může vybočítých vozův 31 vozův.

N[ota] B[ene] A poněvadž podle jistého vyšetření a zkušení v těch místech, jeden každý str[ych] ozimní seje, když Pán Bůh podařiti ráčí a pohodlné léto padne 6 str[ychů] zrna, časem 8 i 9, jaře {jaře} pak 10 i 12 str[ychů]. Mnohdykráté i víceji vynésti může, pročež z vysetí ozimního obilí 135 str[ychů] 2 p[inty] užitku vynese a vypadne zrna 813 str[ychů] míry pražské. Z toho odejmouce semene těch 135 str[ychů] 2 p[inty], zůstane prost 677 ½ str[ychu]. Počítaje pšenice i žito v jedné ceně, a to pro samé vyrozumění a z nadepsaných gruntův vykázání užitkův po 1 [kopě] míš[eňské]. A[ugit] 677 [kop] 30 gr[ošův].

K tomu se přiloží nájmu ročního ze mlejna 60 [kop] za 31 fůru sena nebo votavy po 1 [kopě]. Učiní všeho příjmu do roka 768 [kop] 30 gr[ošův].

Fol. 156v

Z kteréžto sumy, když se sejme za všelijaký náklad, který se vede na vorbu, zasívání, zem, klizení, mlázení i dčeládku, na týž díl vychování 108 [kop] 30 gr[ošův].

Přebíhá užitkův 660 [kop] míš[eňských].

Na to zpráva.

Purkmistr, konšelé, starší obecní i všeckna obec napřed psaného města Netolic uvolivše se před půl čtvrtém létem J[eho] M[ilosti] císařské, ročně, vždy při sv[atém] Havle 200 [kop] do důchodův panství nettolického vypravovati. A to za desátej mandel ozimního i jirního obilí, které sou oni odstarodávna z některých svých gruntův času z ně dávati. A do stodoly k tomu zřízení svozovati povinni byli vseji, i to na ně uloženo bylo, aby za propuštění várek pšeničných, polovici berně, podle šacunku každého termínu S[va]tobartholomejského a Mikolášovského po 107 [kopách] 54 gr[oších], ročně 215 [kopách] 48 gr[oších], a tak všeho 415 [kop] 48 gr[ošův] míš[eňských] odvozovali. I poznamenaje, že se tímto obojím platem k zavedení přivedli a pro velikou mnohých sousedův toho vojenského pasovského lidu příčinou schuzení, že jim takové summy vypravovati budoucně nikterak možné není.

Pročež skrze své stížné suplikování při J[eho] M[ilosti] král[ovské], milosti a jich z takového obojího placení propuštění vyhlídavajíce. Místo nadepsaných 415 [kop] 48 gr[ošův] míš[eňských] z počátku psaný mlejn Jírovský, sádky, grunty, louky a což v tomto poznamenání obsaženo jest, k dědičnému J[eho] M[ilost] král[ovská] jmění to vše očistíce a svými spolusousedy o každý kus strefice v sníženosti postoupiti a odevzdati chtějí.

Protož za tou, vlastně příčinou proti takovému jich *suplikování* toto rozvržení s pilností jsem učinil, aby se patrněji poznati

Fol. 157r

mohlo, jakby s lepším a užitečnějším J[eho] M[ilost] král[ovská] tento důchod nežli směnu i také rozšířením a vyzdvižením napřed psaného dvora Jeho Mil[osti] státi se mohlo. A že místo těch 415 [kop] 48 gr[ošův] do důchodův 660 [kop], vejšeji 244 [kop] 13 gr[ošův] se scházeti a mlejn vejšeji nežli těch 60 str[ychů] vynášeti bude. Jichž to ponížené poddaní, aby od nich vzato a k oznámenému dvoru, též příležitost jsa vše v jednom téměř položení a zavření připojena byla lepší *Interesse* býti, k tomu zdáním svým se přimlouvám.

Čemuž obšírněji z psaní mého obzvláštního, který J[eho] M[ilosti] na komoru podle *suplicati* jich činím, vyrozumíno bude.

Actum v městě Netolicích 17. Octobris 1611.

{26} Jich M[ilosti] o tichž Netolických.

Jaké milosti purkmistr a konšelé, starší obecní i všeckna obec města Nettolic v některých svých poplatných obtížnostech při J[eho] M[ilosti] král[ovské] v nejhlavnější pokoře i toliký při V[aší] M[ilosti] v poníženosti skrze *supplicati* svou vyhledávají z přečtení tej jsem vyrozuměl, na níž V[aše] M[ilosti] tuto zprávu pravdivou i dobré zdání své činím.

Předně pak toho před V[aší] M[ilostí] netajím, že tomu v skutku tak jest, že oni netolícíti uvoleni svému nyníž sou se před půl čtvrt létem J[eho] M[ilosti] k[rálovské] poníženě zavázali a tím nyní J[eho] M[ilosti] k[rálovské] povinni zůstávají, že každoročně za desátý mandel obilí ozimního, jařního, kteréž času z ně do stodoly, k tomu vykázané svými potahy svozovati museli 200 [kop] míš[eňských] ročně, vždy při s[va]tém Havle do důchodův netolických spravovati a za propuštění jim várek pšeničných, každého termínu s[va]tého Bartolomějského a Mikolášovského

Fol. 157v

polovici berně podle způsobu šacunku po 107 [kopách] 54 gr[oších] ročně 215 [kopách] 48 gr[oších], obojího 415 [kop] 48 gr[ošův] míš[eňských] dávati chtějí.

Ale nyní to samý při sobě poznávaje, že sou takové své svolení na onen čas bez jistého uvážení, více k zavedení nežli k vyzdvižení svému před sebe vzali a na budoucí časy jakby těžká léta padnutí mohly, pozoru neměli. Jakož i hned při začátku takového jich uvolení, jakž mi toho jistá oprava učiněna jest, prvnímu termínu ze své obecní truhlice dosti učiniti nemoha, jinde se peníze vzdlužily a z nich až posavad úroky spravují. Za rok pak pominuli tichž peněz desátečních, kteréž písaři důchodnímu do příjmu přišly a vypraveni býti musejí 54 [kop] míš[eňských]. Berni, pak polovičních šacunkových, kteréž měli, jakž napřed doloženo za propuštění várek pšeničných dávati. Až posavad žádných nespravili. Jisto v tom ode mě za časté a tvrdě až i trestáním napomínání bejvali.

Pročež chtějí sobě z též nemožnosti a obtížnosti pomoci napřed dotčené Milosti při J[eho] M[ilosti] kr[álovské] a V[aší] Mil[osti] v sníženosti vyhledávali, aby od nich mimo těch 200 [kop] desátečních šacuňkových, napřed dotčených 215 [kop] 48 gr[ošův] peněz tyto na příležitím rejstříku poznamenané a ode mě očitě spatřené gruntovní věci jako za směnu přijaté byly, sice berně sněmem svolené a již zasedělé, pokudž by jim z milosti odpuštěné býti nemohly, spravovati podle ně chtějí.

I poněvadž to z přítomného rejstříku spravedlivě vynajíti a podle toho i zdání mé jmíti ráčíte, i s tím doložením, že taková směna s lepším J[eho] M[ilosti] kr[álovské], kdež se místo 415 [kop] 48 gr[ošův] míš[eňských] „660 [kop]“ vejšeji 244 [kop] 12 gr[ošův] scházeti mocti bude a <my> oni jsouce již na nejvyšší znuzení a schuzení, tím prostředkem před dokonalejší záhubou schránění a zachování budou. Nepochybují, že se V[aše] M[ilost] pro odplatu boží k často psané obci netolické Milostivě nakloniti a takové jih snížené podání na místě

Fol. 158r

J[eho] M[ilosti] K[rálovské] oblí býti i ujíti prve, nežli by týchž platův na sobě vícejí zadrželi a tudy jich povinnosti J[eho] M[ilosti] k vypravovati nemohli, povoliti ráčíte.

Z ní až kdybych při této směně co jinšího poznával, že by k dobrému J[eho] M[ilosti] K[rálovské] a rozšíření předně důchodův jeho Mil[osti] potomě i často psaného dvoru Grejnarovského nesloužilo, nechtěl bych se k tomu zdáním svým

přimlouvati a jich netolických na újmu Interesse J[eho] M[ilosti] K[rálovské] v nejmenším ušetřovati.

V kterej to příčině, jaké mi se další poručení stane, tak se poslušně zachovám.
Actum 17. Octob[ris] 1611 v městě Netolicích.

{Žádost, aby <kníže> {král} přijmul na místě každého desátého mandele ozimního i jarního obilí – mlýn Jírovský a některé louky a pole při dvoře Grejnarovském. Dtto 17./10. 1611 fol[io] 155-157.

Návrh ku knížeti panem - ? (snad hejtmanem?), aby směna ta přijata byla. Dtto 17./10. 1611 fol[io] 157. 185.}

Fol. 158v

Fol. 159r

{621} **List panu Urbanovi Mokřému Soběslavskejmu**¹⁰¹² na spáleníště pokrovoví bytu, témuž darovaný, jakž následuje.

Zdeněk Lev Libštejnský z Kolovrat a na Svojkově¹⁰¹³ J[eho] M[ilosti] císařské], též J[eho] M[ilost] arciknížete rakouského Leopolda,¹⁰¹⁴ rada a komorník, nejvyšší jakermistr¹⁰¹⁵ království českého, nejvyšší laytenandt¹⁰¹⁶ a gubernátor kraje Bechyňského a pevnosti města Budějovic Českých.

Známo činím vůbec přede všemi, jakž jeden každý věrný služebník věrnosti své odměny očekává ani se těší, pročež tím srdnatěji v službách i hrdlech svých se vynasazují. Což i ukazatel listu tohoto slovutný Urban Mokřý Soběslavský, J[eho] M[ilosti] Císařské] proviantmistr,¹⁰¹⁷ v městě Vodňanech statečně jest službami svými

¹⁰¹² Urban Mokřý Soběslavský, (asi 1577-1658) ve službách Petra Voka, měšťanem v Netolicích, od 1621 vojenským komisařem ve Vodňanech.

¹⁰¹³ Zdeněk Lev Libštejnský z Kolovrat a na Svojkově, († 1640) císařský rada a komorník, hejtman litoměřického kraje.

¹⁰¹⁴ Leopold V. Habsburský (1586-1632) byl rakousko-tyrolský arcivévoda, biskupem pasovským a tyrolským místodržícím.

¹⁰¹⁵ Jakermistr, jägermeister, nejvyšší lovčí.

¹⁰¹⁶ Laytenandt, poručík.

¹⁰¹⁷ Proviantmistr, správce vojenských zásob potravin, proviantu.

dokázal a obzvláště v tuto Rebelii při službách a poselství za příčinou armády J[eho] M[ilosti] Cís[ařské] s vynaložením hrdla svého věrně se jest choval po všecy časy.

Pročež za odměnu věrnosti dotčenému Urbanovi Mokřému, za nahoře psaný moci sobě od J[eho] M[ilosti] Cís[ařské] danou a propůjčenou, spáleniště a grunt pozůstalý po Adamovi Áronovi,¹⁰¹⁸ židu v městě Netolicích dávati, darovati a postupovati jsem uměnil a před dotčený grunt dávám a daruji, aby on Urban týmž gruntem svobodně vládl, jej držel a užíval on i dědicové jeho beze všelijaké překážky nyní i na časy budoucí.

A na potvrzení toho pečeť svou vlastní s podpisem ruky mé k tomuto listu sem přitisknutí dal a se podepsal. Jehož jest datum v městě horním, Budějovicích Českých v sobotu po svatě Scholastice léta Páně tisícího šestistého dvacátého prvního.¹⁰¹⁹

Zdeněk L[ocus] S[igilli] Libštějnský z Kolovrat.

N[ota] B[ene] originál listu tohoto nachází se schovaný při privilejích města tohoto Netolic.

Fol. 160r

{1681} **Zpráva na vzkázání** J[eho] M[ilost]pána doktora Nikola¹⁰²⁰ k žádosti pana purkmistra a rady města Strakonice,¹⁰²¹ v příčině milostivé vrchnosti slibování věrnosti učiněná, jakž následuje.

My purkmistr a rada J[eho] M[ilosti] O[svícené] Kní[žecí] M[il]oti města Netolic známo činíme, kdež by toho koliv jaká potřeba ukazovala, že jsme od slovné a vzácné poctivosti pana purkmistra a rady města Strakonice sousedsky požádáni, abychom jim k jisté příčině jejich, kterak při ujímání panství vrchnosti naší milostivé slibujeme hodnověrně vysvědčení uděliti odporni nebyli, kteréžto žádost jejich sousedské odepřít nemohu, tak činíme a tímto vysvědčujeme, když J[eho] M[ilos]ti P[án], pan z Frimberka¹⁰²² /titul/ k ruce obouch p[ánův], pánův bratří nynějších J[ejí] M[ilos]ti kní[žecí] z Eggenberku /titul/ knížat a pánův, pánův našich milostivých, takéž to zřízení poručník panství ujímal, že jsme Milostivé vrchnosti naší věrnost a poslušnost rukou

¹⁰¹⁸ Adam Áron, Žid, obchodník, osedlý v Netolicích.

¹⁰¹⁹ 13. únor.

¹⁰²⁰ Doktor Nikola, advokát ve Strakonících.

¹⁰²¹ Strakonice, okresní město v Jihočeském kraji, 52 km severozápadně od Českých Budějovic.

¹⁰²² Pan z Frimberka, zřejmě Albrecht Vilém Krakovský z Kolovrat, rada na dvoře pánů z Eggenberku.

daním slibovali. A ačkoliv J[eho] M[ilos]t pan poručník /titul/ a něco více *Disputirovati* ráčil, však nebejvajíce předešle k něčemůž

Fol. 160v

více povoliti nechtěli. Ano, i J[eho] M[ilos]ti p[anu], panu Commissari tu tehďáž přítomnu, že toho nebyvalo a města privilegovaná toho nečinili J[eho] M[ilos]ti zprávu učiniti a z toho sraziti ráčili. A když týž J[eho] M[ilos]ti pan poručník z poručenství propuštěn byl a jej V[ysoce] O[svícená] kníž[ecí] Mi[los]ti věčná a p[ana], pana naše milostivá vysoce vznešeně dotčených knížat /titul/ panu Matěji, staré paměti poručenství přijíti ráčila majíce sobě J[eho] M[ilost] pan Dětrych z Germersheunu, ustanovený vrchní hejtman všech panství, jak v Čechách i Rakousích od její V[ysoce] O[svícené] kníž[ecí] Mi[los]ti plnou moc danou, vedle kteréžto jsouc podruhé předvolaní zase nic vícce než toliko, tak jako předešle věrnosti a poslušnost zachovati jsme slibovali a více od nás nic žádáno nebylo.

Na potvrzení toho, že tomu tak jest, dali jsme k této Atestati pečeť naší městskou přitisknouti vědomě. Již jest datum v městě Netolicích den 4. Decembris Anno 1681.

L[ocus] S[igilli]

Fol. 161r

{ 1684 } **Zpráva v příčině špitála** v městě Netolicích se nacházejícího odkad, co k němu přišlo, odkázáno bylo, jakž následuje J[eho] Mi[los]ti kníž[ecí] učiněná. { 169 }

Předně! Tomuto, kdež špitál na díle toho toliko vystaven jest, jmenuje se od starodávna k Kožešníkowský, mnohá léta vždy pusté leželo, aneb Šebestiánovi Mollerovi náleželo. Od kteréhož v létu 165115. Martii koupené bylo za peníze od obce složené, kteréž dlužna byla neb[ožtíku] p[anu] páterovi Janovi Wajsovi z Hadisek,¹⁰²³ faráři zdejšímu, po němž J[eho] M[ilosti] kn[íže]cí, když on umřel, díl zděditi a ten k záduší zdejšímu Nanebevzetí Panny Marie darovati ráčila a jsouce tehďáž od velebné *Consistorii*¹⁰²⁴ a psáno, aby se pánům farářům něco nadlepšovalo, jest tehdy to místo k staré faře připojeno, k čemuž obec zdejší také ještě velký kus místa vedle něho k tomu přidala a široké průchodiště mezi trávníkem farním a sadem obecním na mnoho kroků,

¹⁰²³ Páter Jan Wajs z Hadisek, farář v Netolicích.

¹⁰²⁴ Consistorii, z lat. *consistorium*, ii shromaždiště, císařská rada.

jak týž trávník dlouhý jest postoupila, aby také někdy tu z předu na kusu špitál vystaven býti mohl.

Když pak díl toho místa k Kožešníkovského a díl od staré fary v létu 1671 pro vystavení nadotčeného špitála (nemohouc ho páni faráři ničímž pro vel-

Fol. 161v

ké famy a školu užívati. Profrejmarcem bylo zas panu faráři nato místo zůstalo vedle toho místo od obce, z předu u sadu obecního postoupené a nad to vejše k tomu ještě velký kus místa, kdež někdy sousedské chalupy bývaly, od ulice slove Pražský přidáno a oboje k trávníku farnímu přihrázeno. Tak, aby pan farář lepší užitek míti a špitál (na kteří obec a susedé vožením dříví, hlíny, skály, písku, vápna i jiných věcí forami peněz učinili) vystaven býti mohl.

2. Co se gruntův dotýče. Jest někdy od slavné paměti jednoho p[ana], p[ana] a vrchnosti milostivé netolické jeden kus gruntu s lučkou za hrází po nějakém Martinovi mlynáři, sousedu netolickému, pro věčnou památku darováno. Kterého léta aneb jak se týž J[eho] M[ilost]pán jmenoval vyhledati se nemůže a za

3. Jest také od zdejší obce nápodobně k témuž špitálu kus gruntu dáno a Ondřej sladovník,¹⁰²⁵ soused zdejší též odkázal jeden kus gruntu s loučkou. Což vše troje dohromady s lukami i s mezema před mnoha léty zvoráno jest. Krom kus mokředy pro palouček zanecháno z těchž

Fol. 161r

příčin se věděti nemůže, jak mnoho na který padlo aneb sena vynášeno. Na všechny pak dle zprávy Jakuba Plevky, kterýž jich užívá, seje se. Jsouc místy země písčítá a skalnatá 12 str[ychů]. Na paloučku sena bývá ¼ fůry.

Více po témž mlynáři daroval týž J[eho] M[ilost]pán kus gruntíčku vorného v Hejčanech ležících pod 1 str[ychem].

Item vedle něho loučku, též po témž mlynáři, na níž sena bývá robotník aneb ½ fůry.

Více ještě týž J[eho] M[ilost]pán po témž mlynáři ráčil dáti louku k Podeříšťům pod 2 fůry.

¹⁰²⁵ Ondřej, sladovník, měšťan města Netolice.

Neb[ožtík] Jan Meliš, soused města Netolic, odkázal grunt k Podeřišťům pod 4 str[ychy], kterýž však nyní pro mokrost větším dílem na louku zanechání a vynáší sena 2 fůry.

Co se pak od něho vozí, seje se na něj 1 str[ych].

Nebo[žka] Dorota Brabenečková,¹⁰²⁶ souseda netolická, odkázala kus gruntu vornýho na Smrčku pod 2 ½ str[ychu].

Obec Netolická dala vypleniti u cesty k Podeřišťům kus místa a k špitálu odevzdala pod ½ str[ychu].

Summa 7 str[ychů] obilí, 4 ¾ fůry sena.

Fol. 161v

4. Užívají týchž gruntů.

Pod těch 12 str[ychů] gruntu užívá Jakub Plevka a dává z nich, co pohnojí. Nejprvnějšího obilí k špitálu 4 [čtvrky], a potom druhého obilí, dokud zas nehnojí vždy třetí mandel. Item z paloučku hotových ročně 17 ½ [krejcarů].

Gruntíkův v Frejčanech¹⁰²⁷ pod 1 str[ych] i loučky užívá, vždy od starodávna varhaník zdejší a z něho nic nedává, protože mu s povolením vrchnosti, k polepšení služby, k užívání zanechán jest.

Louku k Podeřišťím užívá pan farář zdejší a dáva z ní ročně 2 [zlatý].

Gruntu k Podeřišťím na větším díle lukou užívá, i co se vorá Barbora Široká¹⁰²⁸ a dáva z něho ze všeho pěněžitého platu ročně 4 [zlatý].

Grunt od neb[ožky] Doroty Brabenečková odkázání na ten způsob, aby ho vždy jeden z přátel jejích užíval a z něho k špitálu třetí mandel. A když se pohnojí grunty dával. Nyní užívá ho Lukáš Šulda.¹⁰²⁹ A když z gruntů obilí se sejme, má také vždy z něho 1 str[ych] se na chléb dáti a chudým rozdati.

¹⁰²⁶ Dorota Brabenečková, vdova po Jiřím Babenečkovi.

¹⁰²⁷ Frejčany, zřejmě hejčany.

¹⁰²⁸ Široká Barbora, manželka Jiřího Širokého.

¹⁰²⁹ Šulda Lukáš, sládek u Mollerů.

Fol. 162r

Pod toho půl strycha gruntík užívá Lidmila Kunešová.¹⁰³⁰ Dává z něho, když hnojí čtvrtý a následovně třetí mandel.

Actum této zprávy v městě Netolicích dne 12. Januarii Anno 1684.

Purkmistr a rada města Nettolic.

N[ota] B[ene] Žádajíce její mi[los]ti knížete kněžna a p[aní], paní milostivá skrze [...] ctihodného a vysoce učeného pana pátera Jana Pistorýnsa¹⁰³¹ pod něho zas také o týž špitál zprávu učiněnou míti na vzkázání a se jeho o to ohlašování jest mu, p[anu] faráři, zas též nadotčená zpráva, pro v tom se informování v létu 1688, dána.

Vejtah svrchu psaný jest náš úrad krejský dne 3. Augusti A[nno] 1754 odeslán.

Item in vim duplicati dne 5. [Decem]bris A[nno] 1761 podle prošlého kraj[ského]

Patentu de dato 17. [Novem]bris A[nno] 1761 zase tam *Expedirování*.

Fol. 162v

O vodotok mezi obcí a p[anem] Špinkou, J[eho] M[i]losti K[nížecí] vejповěď.

Von des durchleüchtig „hochgebohrenen fürsten undt herr, herr Johann Christian, herzogen zu Crumau, undt fürsten zu Eggenberg titul. Unßere gnädsten fürsten undt herr, herr wegen N[...] Burgermeistern undt Rath den Statt Nettolitz hiemit anzufüegen: hochgedacht Ihre fürst[lich] gna[den] hetten Ihre die von dero deselbstigem haubtman h[err] Geörgen andere obereren undt Rändtschreiber Mathia Faschumbauer¹⁰³² [?] undttherthenigst eingeschidete *Relation*, über die Ihnen g[nä]d[ig]ist anbefohlene augenscheins Einnehmung, wegen des Pauln Antonii Špinka mitburgers undt Rathe verwandten, Wieder einen *Magistrat* alda, eines seinem Wißflökh[lich] durch daß von Neüer peinten Statt Rohr Casten ablauffende weßer vermeintlich zuefürgenden Schadenes halber, eingereichte beschwöhede, gehor[licher] *referiren*¹⁰³³

¹⁰³⁰ Lidmila Kunešová, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰³¹ Jan Pistorýns, farář v Netolicích

¹⁰³² Mathia Faschumbauer, duchovní písař ve službách pánů z Eggenberku.

¹⁰³³ Referiren, z lat. *referens*, *ntis* podávající zprávy, informující.

Fol. 163r

laßen, undt Sintemahlen nun mit bemelten augenscheue undt glaubwürdiger Zeügen aussag gleichwohl Souil beweiffen wurde, daß das Überflüßige waßer von dem alten Röhrkhosten durch den alten Waßerlauff, alwohe es auch anjeczo gehe, Über den der Zeith der Gemein gehörigen Wißflekh, undt So dann über des Clägers Grundt in Benidker {Benid} teücht von altersher, undt von deisem ebenfahls seine ablauff gahabt, undt also die gemeine Statt in *possessione vel quasi*¹⁰³⁴ wäre. Alß ließen hoch Gedacht Ihre fürstli[chen] gna[den] Sie dabey g[na]digist Urbleiben dahie gegen aber befehlten Sie dem Magistrat auch Gnad[ig]ist, daß derselbe die undterhalb des Spinkischen grundts zu dem benidker Statt teücht Gehende Geriben, damit sich daß durch erigießung eines großen

Fol. 163v

Regens dahin fallede Waßer mit auffhalten, undt ihne Spinka keinem Schaden zuefüegen möge, von der gemeinde Raumen laßen solte, Gestaldten ein gleichmäßiges auch erstbemeltem Spinka in seinem graben zu vollziehen, *per decretum*¹⁰³⁵ angedeüet worden.

Welchem nach also ein Magistrat wir zu thuen wißen wirdt, Schloß Crumaw den 29. Novembris anno 1686.

Joann Zeignuß,¹⁰³⁶ [?] Cantzler.

Fol. 164r

Léta Páně 1717 dne 9. Aprilis k J[eho] V[ysoc]e O[svícen]é kníž[ecí] milosti odeslaný následující Memorial.

Durchleuchtigste hertzogin. Gnadigste furstin undt fraw, fraw Ewer hertzog[lich] durch[leuchtigen] dero Statt Nettolitz treü unterthonig gehorsambste burgermeister undt Rath, wir auch Statt Richter und gemein Elteßte Sambt der armen gemeindte zu g[na]digsten obrigkeitlichen fueßen, fueß fallendt demuttigist *sconttiren* [?] undt unterthönigist, umb die liebe beständig lang wührige Ewer hertzog[lichen]

¹⁰³⁴ Possessione vel quasi, z lat. *possessio*, *onis* držení, držba, država; *vel* bud', bud'to, nebo, neboli; *quasi* jakoby, jako.

¹⁰³⁵ Per decretum, z lat. *per* skrze, přes, po, v, za; *decretum*, i rozhodnutí, rozsudek, nařízení.

¹⁰³⁶ Joann Zeignuß, kanclér v krumlovské kanceláři.

durch[leuchtiger] unß Er frenlichste Gesundt: heit alß der Zeit[lich] unßer undt unßern Nachkommenden einiger trost undt hoffnung Sambent[lich] treü demuttigist gehorsambst die Gottliche Majestät undt *Providenti* tag undt Nacht Sambt denen unmündigen Kinderen anruffen undt imploriren nie unserlasßen werden.

Anbey aber Ewer hertzog[lichen] durchleücht auß großer leydt undt hertznus betriechnus in tieffester demuth beybringen müsßen waß gestalten wier in Anno 1668 auch in Nachgehenden Jahren bey Ihro hertzog[lichen] durch[leuther] Seeligsten andenkens alß unßern gewesten gnadigsten fursten, und herrn, herrn unterthönig gehorsambst *Supplicando* einkomen, undt unßern in *forma autheticca* beeder teutsch und bohm[ischen] Sprach demuttigist abgelegter *Privilegien* undt freyheiten

Fol. 164v

Gnädigste *confirmation*, in unterthönigster *Devotion* gebetten haben, aber arme treü unterthonig gehorsambste einmahlen gnadigist erhöret undt der hohen und Mildtreuhester Sothaner Eggenbergisher gutte (welche von hertzen betauern undt unß destwegen unglig Seelige erachten mußen) nicht theilhofftig worden.

Daß aber die Gotliche *Providenti* Ewer hertzog[lichen] durch[leuchtiger] zu unßer undt unßern Nachkumblickhen einiger trost und gedächtnus bieß dato guttenlich bey friescher gesundtheit erhaltet darfur wier, liebeichen hochsten Gott, ewiglich Ehr lob und dank[lich] zusagen die große ursach haben auch ins gesambt abzustatten nicht unterlasßen werden, Auch an Ewer hertzog[lichen] durchleucht, daß ohne der jenigen trost undt ewiger gedachtnus die angebohrne hohefurstlich wir auch hertzog[lich] Weldt berichmbte *Climenti* unß arme Henlicanti <undt> alß alle zeith demuttigste undt in allen willigste nicht verlasßen worde unßere gänzliche hoffnung treü unterthonig gehorsambst darauf beuen.

Gelaget derowegen an Ewer hertzog[lich] durchleücht unßer treü unterthönig gehorsambst ineßfallendes bitten.

Fol. 165r

Undt *Supliciren*, dieselbe geruhen gnädigist, außhohen angebohrner fuerst[lich] undt hertzog[lich] gnaden, undt g[na]digster *Reflexion*¹⁰³⁷ unßerer unterthönigster demuth und allezeith treüester *Devotion* damit dieselbe ohne *Consolation* verbleiben möchte,

¹⁰³⁷ Reflexion, z lat. *reflecto, ere, xi, xum* obracet, zpět otáčet.

unß unßere *Privilegien* undt fryheiten zu Confirmiren, wie auch damit wier oder unßere Nachkümblingen in *Contribuendo*¹⁰³⁸ inemer in eine *Confusion*¹⁰³⁹ so dan Schaden undt unkosten kunfftig hin gerothen dorfften unß zu *Separiren*,¹⁰⁴⁰ Nicht ründer [?] die Neü unß auffgetrogene Straff geldter (mit welcher die Statt Nettolitz vermög der *Privilegien* nicht verkunden ist auch bey Menschens gedemkten vorhero memahlens erfordert worden) damit daß Recht undt liebe *Inssiti*¹⁰⁴¹ freyen gang undt desto äyffrigste beferderung gelangen möge (unßer der vermüschung unterdenen Pottmäsßig unterthönigen Persohnen) zu *limitiren*¹⁰⁴² undt *annulliren*, zu ewiger weldt berümbter gedachtnus undt Glori unß darmit gnadigistzu begnaden Welcher hohen <undt> angebohrnen furst[lich] undt Muldt raichester hertzog[lich] auch hohobrigkeit Gnade wir arme Sambt unßeren Kindern undt allen Nachkümblingen treü unterthonig getrösten undt beydem allerhochsten undt Gottigsten Gott in der tie [?] fester demuth

Fol. 165v

Dieselbe in inbringstigen gebett immer undt allezeith tag undt Nacht zu *demetiren*¹⁰⁴³ nicht unterlasßen werden die Wier unß zu behorlich hohen obrig[keith] hulden undt Gnaden unterthonigist gehorsambst empfehlen.

Einer hertzog[lich] durchleücht.

Daß an Ihro durchleücht unßere gnädigste furstin und frawen, frawen zurukh bringer dießes ein Schreiben von der Statt Nettolitz die *Confirmation* derer *Privilegien*, undt Waß deme Weithers anhangigist betr[...] zurecht uberbracht hat, ein solches wirdt hiemit bescheiniget. *Actum* Wienn den 22.ten April 1717.

Hochfurst[lichen] Eggenberg[lichen] hoff Cantzler alda.

Fol. 166r

Fol. 166v

¹⁰³⁸ Contribuendo- z lat. *contribuo, ere, ui, utum* připojit, přispívat.

¹⁰³⁹ Confusion, z lat. *confusio, onis* smíšený, zmatený.

¹⁰⁴⁰ Separiren, z lat. *separo, ate, avi, atum* oddělovat, odlučovat.

¹⁰⁴¹ Inssiti, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁴² Limitiren, z lat. *limito, are, avi, atum* vymezovat, ohraničovat.

¹⁰⁴³ Demetiren, nepodařilo se blíže určit.

Fol. 167r

{204} **Specificati zádušních z polí a gruntův**, co tak chrámové Páně při Kníž[atech] Schwarzenbbergských městě Netolicích skutečně mají. Kde jeden neb druhý grunt leží, a kde týž a takové ze susedstva nyní užívá, jakž následuje.

Farní kostel založený Nanebevzetí blahoslavené Panny Marie.

Má grunt v Hejčanech, blíž části pod lesem Volšovským ležící, který Jan Plánička,¹⁰⁴⁴ starší kostelník a Jakub Berounský,¹⁰⁴⁵ kostelník, z třetího mandelu užívá pod 2 str[ychy] 2 [čtvrky].

Též jednu louku Jan Plánička užívá a z ní dává pod 1 víc 1 str[ych].

Item grunt v Hejčanech u lesa ležící, 4 kostelníci, totiž Bouslav Grejnar,¹⁰⁴⁶ Daniel Beneš,¹⁰⁴⁷ Jakub Berounský a Vojtěch Fučík¹⁰⁴⁸ z třetího mandele užívají pod 8 str[ychů].

Též nápodobně dva kusy gruntu pod Faraský ležící, Josef Chmela,¹⁰⁴⁹ kostelník, z třetího mandele užívá pod 4 str[ychy].

Kostel svatého Václava.

Má grunt za Spravedlností ležící, který Jiří Kuliš¹⁰⁵⁰ z třetího mandelu užívá pod 2 str[ychy].

Item grunt k Hradišti ležící, Jiří Michálek¹⁰⁵¹ z třetího mandelu užívá pod 2 str[ychy] 2 [čtvrky].

Latus 19 str[ychů].

Fol. 167v

Latus na tu stranu 19 str[ychů].

Též grunt vedle spravedlnosti ležící, Urban Denkl,¹⁰⁵² kostelník, užívá (a ročně z něho platí = 1 str[ych]) pod 3 str[ychy].

¹⁰⁴⁴ Jan Plánička, starší kostelník v Netolicích.

¹⁰⁴⁵ Jakub Berounský, kostelník v Netolicích.

¹⁰⁴⁶ Bouslav Grejnar, kostelník v Netolicích.

¹⁰⁴⁷ Daniel Beneš, kostelník v Netolicích

¹⁰⁴⁸ Vojtěch Fučík, kostelník v Netolicích.

¹⁰⁴⁹ Josef Chmela, kostelník v Netolicích.

¹⁰⁵⁰ Jiří Kuliš, kostelník v Netolicích.

¹⁰⁵¹ Jiří Michálek, kostelník v Netolicích.

Kostel svatého Jana 00.

Úřad purkmisterský ibidem.

Actum v městě Nettolicích, dne 3. Januarii A[nno] 1729.

Když p[an], p[an] farář dostal *Consistoriální Patenti*¹⁰⁵³ strany popsání duchovních a zádušních gruntův, nadepsaná *Specificati*, jest panu duchovnímu zdejšímu vydána a tuto pro paměť se vepsala.

Fol. 168r

{204} **Extract** deren jenigen *Realitēten* welche Sich bey der gemein der hochfürst[lichen] Scharzenbergischen Stadt Nettolicz befinden. Nemb[lich].

In der Stadt.

Daß Rathauß auf dem Platz nebst darbey leigenden frohefesten	1
Item Benidkowský genandt gemein = würrschafft undt leey hauß sambt einen darbey ligender groß garten	1
Nacher Neben der fleisch benkh ein verfallenes hauß oder Prendt Statt	1
Chalupen ein welicher „2“ Inwachene gehalten werden	1
Mehr hütter heüßel	2

Mahl Mühlen auf unstetten Waßer.

Gäng

Obere Mühl hat	3
Mitlere oder Wodrasskowský genant	1
Unter Sspiczkowský, jest odprodaný	1

A[ugit] 4

Fol. 168v

Num.		str[ich]	v[iertel]	m[etze]
Top[...]	Diese stad gemeinde bossediret an Acker bahren foldern an allen „3,, siethen			
<u>1366</u>	K Podrousskam genandt unter	31	2	

¹⁰⁵² Urban Denkl, kostelník v Nettolicích.

¹⁰⁵³ Consistoriální Patentí, sněmovní nařízení.

1466	Ke dworu	5	-	
350	Beÿ dem gemein hauß za tráwníkem	7	-	
348	Auf den Berg u Kříže Schlecht	13	-	
418	Kraupovskej	3	-	
419/14	Gegen den Wrabinec hoff	29	-	
628	Hinter den gerichtten horzegssích průhonů	9		
698	Schlecht			
	Der Mutere prostrzední	7		
715	Der untere dolejší Schlecht	2	-	
695	Gegen Podeřišť u dolejšího mezníku	28		
694	U štěpu	19	-	
	Na hořejším a dolejším zavrezi [?]	18	-	
686	Na Krátkejch	6	2	
625	Kozlovský	14	3	
641	Unter den Mollerovský těch klín	19		
788	Mezi potoky	9	-	
	Pod vrchem	7	-	
	K Mahouši	17	-	
999	Mollerovský	2	1	
	Třetina	8	-	
516	Špinkovský	6	2	
	A[ugit]	262		
	Die obbeschreibene felder theils auf halßen undt beegen ligen welche vor wenigen Infern fero durch auß brechung des Steines undt <i>per industriam economicam</i> in Etwas beser <i>Culticius</i> ¹⁰⁵⁴ werden.			
Fol. 169r	Mehr genüßen die alhiesige mit burgerer einige schlechte. Item Sändige, undt			

¹⁰⁵⁴ Culticius, z lat. *cultio, onis* pěstění, pěstvání.

	weüth, von der Stadt entlugende felder gegen Jahrs zins „10 f[lorin] 28 [kreuzer] unter	30		
377	Item ein Acker Pisařowský genandt (wie auf darbey eine wißen a 1 ½ führ			
378	Beÿ, genüset der Stadt Schreiber, maßen Er khein Schwaltz = Saltz, nach saltz <i>deputat</i> empfanget unter	3		
	Wir Nicht weniger der Stadt füscheister zu bechuff seines dienstem Schlechtes feldt geniset in beusez genandt unter	3		
	A [ugit]	36		
	<u>Wieß Wachs.</u>			
1368	K Podraužskou genandt unter	6 führ		
1465	Ke dvoru	4		
344	Ku šenku	2		
417	Kroupovská	2		
839	Mezi potoky k Podeřištím	2		
	Palouk za mezníkovský	½		
869	U Karlovského rybníku	½		
314	Trávník u vobecní chalupy	2		
	Třetina	½		
315	Špinkovská	1		
	A[ugit]	20 ½		
Fol.				
169v	<u>Hopffen Garten.</u>	1		
	Beÿ den Stadt teücht unter 2 st[richen]			
	Item Neben den gemein Acker	<u>1</u>		
	Mezi potoky genandt	2		
		Kharft	Sträk	
	<u>Teücht</u> dir liger an ungewißen Waser	[schock]	[schock]	
1364	Rybník Mnišský genandt auf	24		
347	Benýdkowský	24		

843	Naděje	24	
1046	groß Machowský		8
1047	klein Machowský		3
824	Nowej		6
1044	Táborskej		8
1045	Brusenskej		18
1125	S Machowskej		5
997	Mollerowskej		8
870	Karbowskej		6
514	Spinkowskej		2
		A[ugit]	72
			54
<u>Füsch Einsatz:</u> Unter dem Stadt teicht			
			3

Fol. 170r

Gemein Waldungen und gestreich bestchen in Nach folgenden.

Der Wald brusný genandt darinen fehrchen, als Prukh und gespor holtz sich befindet (in fo hl einer feüer beurs gott wohle ursab werden) als ein Schatz auf behalten, undt auch das geltes sich darinen geweidet wirdt Erstreket vich auff 96 Landtsailen.

Der Walt gegen Wolssovicz, Mahous undt Niemczicz, Enthaltet in Sich etwas von krumpen fehechen undt gestreyß femti: fuiret nichts sondern zu liecht undt been holtzen dem gemein hauß, wir auch mehren theils zu Riech wirdt dieret Enthaltet in sich 36 landtseilen. A[ugit] 132 land[tseilen]

Dabeÿ ist auch zu Erwohnen das die Stadt Einige *Realiteten* Erkhaufft hatt Nemb[lich].

A[nno] 1711 Eine alte Prandt Safd a	600 f[lorin].
1714 Item eine Spitzkesche muhl	233, 20 [kreuzer].
1718 Třetina A[ugit]	400.
1727 Einen teicht Špinkowský genandt sambt einen Acker.	
Undt wisen A[ugit]	1250

A[ugit] 2483 f[lorin] 20 [kreuzer].

Fol. 170v

2. An Langendt die Gruberische *Foundations*¹⁰⁵⁵ Gelder Seindt unter der burgerschafft alle auff Interesse theils „5“ undt „6“ p[er] Cento außgelichem 3000 f[lorin] Pobuislische *Foundations* Gelder.

Ebener maßen „5“ undt „6“ p[er] Cento alle auff Interesse auß gelichen 1250.

1. Sonsten *Ordinari* bessiro Schulden beÿ der Stadt Nettolitz 00.

Activ Schulden lott die gemein Stadt Nettolitz welche auf Interesse zu „5“ theils auch „6“ p[er] Cento bies ultima [Decem]bris A[nno] 1728.

Auß gelichen worden 3427 f[lorin].

Actum in Ehrhenter Stadt Nettolitz den 14. febru[arii] A[nno] 1729.

Burgermeister undt Raths gemeinen ältisten daßelbst.

Nadepsaný *Extract* jest Ad et die p[anu] vrchnímu vydán.

Fol. 171r

Hiemit Seind die Nach ist algende *Puncta* von *Titul* herrn Uberhauptman Wilhelm Esser, fürst[lich] *Capo Comissari*¹⁰⁵⁶ Nach der *Renovation* dem Magistrat dar auf zu antreten Ein höndiget worden.

Kommet [?] an nach beÿ zulein Schuldigst geharsambester.

Gen.

Bericht.

1° Auff wir viel unß bier in den gemeinen breü hauß gebreüet wirdt, undt wie vill die Shuttung an gestehenen, oder gehaufften Maas.

1.º Es wirdt auf „13“ a ¼ Vaas in dem gemein breü hauß geberüttet, undt die Schütthung Wietzem Maltz „17“ str[ich] 2 v[iertel] gestrichene maas beÿ welicher auß mösung allezeit Ein anderer Gemein Eltesterist gegeben.

2.do Wie viel gebreü daß vernichene 1728 Jahr in den gemein breühauß gehen seÿn!

2.do A[nno] 1728 von Weitzen Moltz „34“ dan Ein geesten gebreü (a „12“ ¼ vaas, war auf die Schuttung gehaupter mit „24“

¹⁰⁵⁵ *Foundations*, z lat. *fundatio*, *onis* založení, základ, položení základů.

¹⁰⁵⁶ *Capo Comissari*, z it. *capo*, šéf, vedoucí, hlava; z lat. *commisarius*, ii pověřenc, zmocněnec, komisař.

3.^{tio} Wie viel dem berümeister an gehalt
Deputat undt Madka passirt, wie auch
wohin die Weber gespillichen gegeben
werden.

str[ichen] matz gegeben) zu Sammen
seindt „35“ gebreü verbreüten werden.

3.^{tio} Dem breümeister wirdt, vor
vorrichtung Jedweder geberü sambst
seinen gefelen 3 f[lorin] von waseen des
Witzen undt gerster in Stackh, von Jeden
„a“ 15 [kreuz] von verarbeiten oder vor
maltzen 35 [kreuz] zusammen 3 f[lorin] 50
[kreuz] gegeben, Samsten Reinandern
deputat nach Quartir (masen Ein mit
buerger ist) geniset waß anbeteif die
terber, wirdt von Jeden gebreü dem
alhiesigen.

Fol. 171v

Titl heren vauhe Eine geniße maas oder
huber, wie auch denen Stadt betinten wie
vor alters gegeben, daß übrige aber Sambt
allen geschlitter [?] den gemein uns zu
Nutzen Komet. Es wirdt auch von jeden
gebreü Weihens libes von denen „13“ $\frac{1}{4}$
veseen das „13“ vaas vor ty Matka mit
dieser weiß passiret das von Solchen vaas
Ihrer breümeister *Ordinari* Ein halb zu
seinen trunk gelasen von denen aber $\frac{1}{4}$
vaas biers ließ zur völligen außstölung
angefüllet, das über blibens aber, wan die
gebreü Ester ein meereres, wo aber langß
sommer, do weniger oder gehe nichts der
gemeinde zur Nutzen Khomet, und nie vill
sich deßen in Gantzen Jahr Ershbaret in
der geeldt Rechnung *per* Embfang
genommen wirdt.

4to Ob alle undt jede oder nuhr einige burger des Reyberien geißen, wie die Ordnung damit gehalten werde!

4to. Des Reübreüen gedinen [?] sich alhier die buergere nicht Sondern Ein jeder buerger wie Er auf Seinen hauß, die halt oder Kontze Nahrungs breü gerechtigkeit vor alters undt unenglichen Jahren hero geniset Einen jeden in *Particulae*¹⁰⁵⁹ alle Jahr Einmahl zu breüre freÿstehet undt geinen non Solches urschrönket wirdt.

Fol. 172r

5.to Auf wie vill vaas Ein solches Reügerbreü geshohen undt was für eine Schittung an gersten Matz dar zu genohenen werde.

5.to Das burgerliche gebeü wirdt auf „12“ vaas gegen Schittung „22“ st[rich] gersten Sambt zu machs gebreütet.

6.to Wie das gemeine bier auß geschenket, oder verleit gegeben werde.

6.to Des gemein bier wirdt under der burgerschafft, daß vaas p[er] „9“ f[lorin] auß geschenket.

7.mo Wie das burgerliche brauns bier auß geschenkt werde.

7.mo Einige Selben undt ander Erben vaals under der burgerschafft Solches brauns bier ausschönketen.

8.vo Ab daß Reügebreü in gemeinen Stadt breü hauß oder aber wir auch das maaltz in *Privat*¹⁰⁵⁷ buregerlichen heusern gemocht undt ab hier von der Stadt Etwaß gerechet werde.

8.vo Daß gemeine Weitzen undt gersten maltz alles in gemein breühauß urarbeitet <das burger> undt verbreüet: das burgerliche aber in burgerlichen breü hausern gemacht undt verarbeitet wirdt; hin gegen aber, von der Stadt denen buregern dar zu gnahr nichts geerichet werde, Sondern der breügende alles *pesen* undt unkhosten dar auf werden muß.

9.no Wir weit die *Contributiones* bezahlet, undt ab die selbe auß Eigenen Schöckh oder aber zum theil von denen gemein

9.no Die *Contributionen* durch vill Jahr hero theils auß Eigenen Söckheln, theil

¹⁰⁵⁷ Privat, z lat. *privatim* soukromě, v soukromí, osobně.

¹⁰⁵⁹ Particule, z lat. *partikula*, *ae* dílek, částka, kousek.

Mitteln beschteiken werde.

aber von denen gemein mitteln bies ultima
86 [...]

A[nno] 1738 Richtig betzolet worden.

Fol. 172v

10.mo Weitten die Röchenungen *pro*
A[nno] 1727 et 1728 nach nicht abgelegt
seindt, als ist die ursach der diß velligen
urschubs undt auch die Rechnungen
Sollsten bey zu benigen.

10.mo Daß die Röchnungen *pro* 1727 nicht
abgelegt woren ist die Einzige ursach,
masen der forige Stadt Schreiber Franz
Max Rýchlíkh Solchs nicht <vor> khor
verförtiget welche Erster aber Ehest an
seyer geherde möglister maßen wie auch
pro A[nno] 1728 vollgens abgeliget werde.

11.mo Weillen S durchleicht indero
gnädigsten *Resolution de dato* Lexinburg
den 16. Junni A[nno] 1726 *ad punctum*
biten, Gnädigst befahlen haben, daß führo
hin die werungen von 100 f[lorin] 10
Jahrig mit hin in 10 Jahren Erleget
werden. Solle alß hatt die Magistrat zu
berichten undt zu zeigen ab undt wie
dieses befolget werden.

11.mo Wan Ein hauß Einem Erben ab jedes
[?] *dato vel per Ainkca bitem* [?]
Compositionem,¹⁰⁶⁰ oder Einen andern
Licitatorie zu khomet, ist der Magistrat
Städß an deme bestlüssen, wo mit der khauf
um baare Gelder, oder möglist maßen
auf gurher [?] Werunge beschloßen werde
welches die Neü angelegte Stadt bischer
betzeigen können.

12.mo Die Nach ab Sterben derer Raths
verwanten undt burgeren gemochte
*Inventuren*¹⁰⁵⁸ undt vertheilungen
forzuweisen.

12.mo Wegen denen *Inventuren* deren
verstarbenen Raths verwanter wirdt hie mit
die bericht gegeben, wir auch daß behörige
vor gewissen werde.

13.^{tio} Wegen des Wasers khors ab undt wir
weit Solcher zu gerichtet worden.

13.^{tio} Das Waser khor ist berit zusammen
gerichtet undt vorfertiget, wir auch die
Rheren von dem theicht, woher daß waser
an khomet bier ans khor gelegelt, von
danen,

¹⁰⁵⁸ Inventuren, z něm. *Inventuren (die) soupisy*.

¹⁰⁶⁰ Compositionem- z lat. *compositio, onis* skládání, slžení, usořádání, dohoda, smíření.

Fol. 173r

aber der ablauf Eintzige allein aber den Plazan das gemeine hauß an Nach Eigest in Frühling er erfet undt vor fertiget werden muß. So den vollgenst gleich daß waser Schbringen khan.

14.mo Warum biß hehro dir flasterung die Stadt nicht forgenomen worden.

14.mo Mit der z Pokostening des Plahes were beerits allfemoch in Etwas Ein anfang gemocht worden, so vornuhr die sähr an nach beretigte *Reparation* beÿ dem gemein hauß nicht in möge Stunde: wie auch mit bretteit um der das zu vonniten [?] harbenden gisle Stein (welicher nachendt in unsere gegendt nicht zu hin den ist unß besorgen.

Actum Stadt Nettolitz den 19. Februarii A[nn]o 1729.

Burgermeister undt Rathrichter u[nd] gemein ältisten.

Fol. 173v

Erleütarung über den „9“ *Punct* die *Contributiones* beträfent waß von 1. Nevomb[ris] A[nn]o 1727 bies ultima Octo[bris] A[nn]o 1728 die buergerschafft bezalet undt von denen gemeinen Röetchen Entrichtet worden.

Ver mög der herschoff *Sub Repartition* ist

pro Anno Militati 1728 der Stadt Nettolitz 1456 [gulden] 5 [kreuzern] 3 ³/₄ zu *Contribuirem* khomen. d[enaren]

Wahr auf vermög der Magistratischen *Repartition* hatt die burgerschafft wie auch die Inwonere zu Samen 441 fl[orin] 2 [kreuzen] 3 d[enaren] abführen Sollen, jedoch wegen Groser Erharnunkh Nuhe Erleget.

220 [gulden] 5 [kreuzern] 5 ³/₄ d[enaren].

Samsten aber der unter der burgerschafft in *Partikulari* ferblibene Rest auß zu wisen undt Ein zu teilen ferbleibet. Von denen

gemeinen Röethen zu bezolung des ubrigen

Qvanti Entrichten worden.

1236 [gulden].

A[ugit]

1456 [gulden]5 [kreuzern] 3 $\frac{3}{4}$ d[enaren]

Fol. 174r

Řezníkův se dotýče.

Tak jakož řezníci v městě Netolicích nenáležitě se proti úřadu zbouřice, masem obce povinně fedrovati nechtěli. Nýbrž se do vězení vsaditi dali i následovně skrze spis [...] k hejtmanství panství netolického podaný, vyslaný od úřadu k témuž hejtmanství o nařízení vydání klíče od krámu primasa i úřad neprávne a těžce dotýkali a neslušně sobě do nich stěžovali. Kterýžto spis jejich dajíce se úřadu k odpovídání a úřad zase odpověď na týž složíce. Taková jim řezníkům přečtena a zdali dali nato, co odpovídati a v tom sobě proti úřadu a primasovi obstati troufají, aby se pronesli oznámeno bylo i nechtějice se oni v žádné viny odpovídání dávati, za k konci a místu toho přivedení žádali. Tu tehdy spisu jejich, též odpověď úřadu města Netolic i ústní mluvení stran bedlivě na pozor vzato, by vše patrně se vynašlo. A to uznáno jest, že oni řezníci toho se dopustiti neměli, protož proto předstoupeni a neslušně se proti úřadu zbouření, též neposlušnost nad vystali. *Arest* se jim vyměřuje, aby předně do jeho mi[lo]sti kníž[ecího] důchodu 10 [kop] pokuty a úřadu města Netolic, kterýžto úřad k záduší Matky Boží odevzdává, 10 [kop] složili.

Fol. 174v

Budoucně jak pokudž by se, co podobného dopustili, zanechávající se Magistrátu nad nimji *Inspecti* splna, přísně dle uznání a vyměření práva trestání budou. Nyní, pak také za:

2. V čem tak úřad primasa i k hejtmanскому úřadu vyslané osoby, do téhož je v tom odprosilí a dáleji v ničemž zlém pod nad dotčením trestáním dotýkati nemají.

3.° Co se pak na lidi broukání, jakož se do nich jistá stížnost vede, dotýče, to se při nich přijmá a pod pokutou dle provinění zastavuje, a nýbrž každému bohatému i chudému dobré slovo dáti a jej pěkně odbejvati nařizuje.

4.° Hovado kdyby, který spatřiti nedal na živě, jestli by to zdravé, hodné nebo nehodné k bjítí bylo, anebo kdyby tak, jakž se mu maso dáti, je neprodával (který to však nic dráže, než jako v jiných okolních městech aneb povážení toho přítomného

v *Revíru*¹⁰⁶¹ se jim sázeti má), tehdy pokaždé ihned neproměnitelně a již *ordinární* pokuty. Každý, jenž by se toho dopustil 10 [kop] dáti povinen bude, a to se hned *Erequirovati*¹⁰⁶² od primasa má.

Fol. 175r

Item 5., když se maso kterémukoliv a jakékoliv sadí, tehdy každému taxa na krámě i všelikého masa na vratech krámových pověšena neb přibita a od sadšího podepsána býti má. Tak aby lidé jací, které maso jest věděti mohli.

Neméně za 6.te oni řezníci také ve všelijakých nařízeních úřadu, rychtáři, starším obecním poslušni býti. Jich napomínání v skutečný pozor bráti, je plniti, jim náležitý *respekt* i sadším a nařízením k spatřování dobytku na znoje pod pokutou dle provinění dávati. Obec masy všelijakými hodnými zdravěji vepřovými ne uhřívými [?] bez nedostatku a všechné spoury neb broukání na lidi fedrovati a na libry sekati a nikdy budoucně se, co podobného, což se dočinili dotčičnovati nemají. I tak, aby tudy skrze povjinou, poctivou a náležitou počestnost netoliko oni pochvalu a v věčnost mjilostivá a obzvláště Pán Bůh také svý zalíbení nad tím míti ráčil.

Za 7. a posledně, co se dotýče Ondřeje Touška,¹⁰⁶³ pana Churáně a Jana Ařbona,¹⁰⁶⁴ poněvadž úřadu náležitou poslušnost vykonali, ti se z té pokuty z počátku vyměřené vynímají a toliko ti neposlušní
vertatem

Fol. 175v

jí složiti mají. *Actum* tohoto vyměření skrze mě níže podepsaného v domě radním města Netolic dne 1. Septemb[ris] Anno 1666. Johan Andtlaurrad.¹⁰⁶⁵

1680 jest řezníkům v paměť uvozována a čtena. 1729 dne 20. Aug[usti] jest řezníkům za úřadu p[ana] Matěje Paulína¹⁰⁶⁶ u vejpisu odeslána.

¹⁰⁶¹ Revír, z něm. *Revier (das)* revír, okrsek, obvod, rajon, oblast.

¹⁰⁶² *Erequirovati*, zřejmě z lat. *requiro, ere, quisivi, situm* hledat, vyhledávat.

¹⁰⁶³ Ondřej Toušek, řezník, měšťan města Netolice.

¹⁰⁶⁴ Jana Ařbona, řezník, měšťan města Netolice.

¹⁰⁶⁵ Johan Andtlaurrad, hejtman netolického panství, urozený pán.

¹⁰⁶⁶ Matěj Paulín, nepodařilo se blíže určit.

Fol. 176r

{162} *Specification deren jenigen heüsern* welche die gantz: oder halbe breÿ Uachrungs gerechtigkeit in der hoch fürstl[ichen] Schwartzent[ergen] Stadt Netolitz von undenklichen Jahren heron genoßen folgender Masen.

In Ersten viertl

Breÿ Uahrungs gerechtikeit.

breÿdikarn	Gantz	Halbe
Füsern [?]		

Andreas Debois ¹⁰⁶⁷ {211neue}	1	<1/8>
104 stamen		
Andreas Liška ¹⁰⁶⁸ {212/105}	1	
Antoni Hoker ¹⁰⁶⁹ {213/106}		½
Paul = Chrášťanské Erben ¹⁰⁷⁰ {214/107}	1	
Jakub Kuspaum ¹⁰⁷¹ {217/109}	1	
Martin Polák ¹⁰⁷² {220/112}		½
Elisabetha Pragerin ¹⁰⁷³ {230/119}		½
Lukáš Arrent ¹⁰⁷⁴ {231/120}	1	
Johann Kudrna ¹⁰⁷⁵ {232/121}		½
Dorothea Kulišin ¹⁰⁷⁶ Wittis ¹⁰⁷⁷ {234/122}	1	
Andreas Břečka {235/123}	1	
Anna Beškin {Pešková} ¹⁰⁷⁸ Wittis {236/128}	1	

¹⁰⁶⁷ Andreas Debois, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁶⁸ Ondřej Liška, tesařský mistr, synové Jan a Tomáš tesařští učni.

¹⁰⁶⁹ Antoni Hoker, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷⁰ Paul Chrášťanský, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷¹ Jakub Kuspaum, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷² Martin Polák, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷³ Elisabetha Pragerin, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷⁴ Lukáš Arrent, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷⁵ Johann Kudrna, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷⁶ Dorothea Kulišin, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁷⁷ Wittis, z něm. *Witwe (die)* vdova.

¹⁰⁷⁸ Viz. Anna Peškin.

H[ern] Thomas Nachlinger ¹⁰⁷⁹ {240/126}		½
Šimon Geraperger ¹⁰⁸⁰ {241/127}	1	
H[ern] Johann Lešetický ¹⁰⁸¹ {244/128}	1	
H[ern] Leopoldt Waihlinger ¹⁰⁸² {245/129}	1	
Gabriel Denkl ¹⁰⁸³ {246/130}	1	
Anna Polarin an jetzo Smudkin {247/131}	1	
Fol. 176v		
	Ganze	halbe
H[ern] Johann Moller číslo { <u>248</u> neue}		
132 staue	1	
H[ern] Joseph Chmela 279/133}	1	
H[ern] Wentzl Pobřísló ¹⁰⁸⁴ {1/134}	1	
Antoni Míka {4/135}	1	
<u>In andern viertl.</u>		
Justina Wankin ¹⁰⁸⁵ {5/136}	1	
Walentin Hoffer ¹⁰⁸⁶ {6/137}	1	
Jakub Holej ¹⁰⁸⁷ {7/138}	1	
H[ern] Jakub Mallý ¹⁰⁸⁸ {11/140}	1	
Johan Georg Bláha ¹⁰⁸⁹ {13/141}		½
Bartolome Bradavičný ¹⁰⁹⁰ {14/142}		½
Mates Hazuka ¹⁰⁹¹ {16/144}		½

¹⁰⁷⁹ Thomas Nachlinger, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸⁰ Šimon Geraperger, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸¹ Lešetický Johann, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸² Leopoldt Waihlinger, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸³ Gabriel Denkl, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸⁴ Wentzl Pobřísló, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸⁵ Justina Wankin, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸⁶ Walentin Hoffer, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸⁷ Jakub Holej, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸⁸ Jakub Mallý, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁸⁹ Johan Georg Bláha, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁹⁰ Bartoloměj Bradavičný, nepodařilo se blíže určit.

Thomas Potměšil ¹⁰⁹² {21/146}		1/2
Johann Michl Reither ¹⁰⁹³ {22/147}	1	
Sára Holejch ¹⁰⁹⁴ {23/148}	1	
Augustin Dvořák {24/149}		1/2
Barth[oloměj] Brůžek ¹⁰⁹⁵ {26/151}		1/2
Martin Kusbaum ¹⁰⁹⁶ {27/152}	1	
Martin Taušek {28/153}	1	
H[ern] Johann Nusbaum ¹⁰⁹⁷ {29/154}	1	
H[ern] Mates Jílek ¹⁰⁹⁸ {30/155}	1	
H[ern] Mates Paulín {31/156}	1	
Dorothea Kudrnin ¹⁰⁹⁹ {32}	1	
Mates Týr ¹¹⁰⁰ {33/158}	1	
Georg Všetečka ¹¹⁰¹ {34/159}	1	
Georg Neuhauszer ¹¹⁰² {36/160}	1	

Fol. 177r

<u>In 3ten viertl.</u>	Ganze	halbe
Urban Denk l číslo {44/164}	1	
Dobias Michálek ¹¹⁰³ {45/165}		1/2
Agnes Jaroslavin ¹¹⁰⁴ wittis ob {46/166}	1	

¹⁰⁹¹ Mates Hazuka, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁹² Thomas Potměšil, nepodařilo se blíže určit

¹⁰⁹³ Johann Michl Reither, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁹⁴ Sára Holejch, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁹⁵ Barth[oloměj] Brůžek

¹⁰⁹⁶ Martin Kusbaum, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁹⁷ Johann Nusbaum

¹⁰⁹⁸ Mates Jílek, nepodařilo se blíže určit.

¹⁰⁹⁹ Dorothea Kudrnín, - nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁰⁰ Mates Týr, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁰¹ Georg Všetečka, krejčí, městský radní, Netolický měšťan.

¹¹⁰² Georg Neuhauszer, městský radní, měšťan města Netolic.

¹¹⁰³ Dobias Michálek, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁰⁴ Agnes Jaroslavin, nepodařilo se blíže určit.

Hauberin ¹¹⁰⁵ wittis {47/167}	1	
Daniel Beneš {48/168}	1	
Jakub Borovskej ¹¹⁰⁶ {50/170}		½
H[errin] Elisabetha Auchoverin ¹¹⁰⁷ [?] wittis {51/171}	1	
H[ern] Johann Plánička {52/172}	1	
H[ern] Elisabetha Gubin ¹¹⁰⁸ Wittis {53/173}	1	
Petr Šviha ¹¹⁰⁹ {54/174}	1	
H[ern] Georg Greyner {55/175}	1	
H[ern] Wentzl Špinka ¹¹¹⁰ {56/176}	1	
H[ern] Georg Michálek {57/177}	1	
Gregori Perger ¹¹¹¹ {59/179}	1	<½>
Georg Prérach ¹¹¹² {60/180}		½
Georg Pletrbaur ¹¹¹³ {61/181}		½
Ferdinand Schtraperger ¹¹¹⁴ {62/182}		½
Mates Neuburský ¹¹¹⁵ {64/184}	1	
H[errin] Justina Chrášťanskin ¹¹¹⁶ {68/186}		½
Georg Pícha ¹¹¹⁷ {70/167}		½
Johanidesin ¹¹¹⁸ Wittis {72/189}		½
Šimon Pletrbauer ¹¹¹⁹ {73/190}		½

¹¹⁰⁵ Hauberin, Uršula, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁰⁶ Jakub Borovskej, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁰⁷ Elisabetha Auchoverin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁰⁸ Elisabetha Gubin, viz. Elisabetha Kubin.

¹¹⁰⁹ Petr Šviha, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹⁰ Wentzl Špinka, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹¹ Gregori Perger, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹² Georg Prérach, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹³ Georg Pletrbaur, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹⁴ Ferdinand Schtraperger, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹⁵ Mates Neuburský, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹⁶ Justina Chrášťanskin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹⁷ Georg Pícha, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹⁸ Johanidesin, Rusana, nepodařilo se blíže určit.

¹¹¹⁹ Šimon Pletrbauer, nepodařilo se blíže určit.

Andreas Taušek {75/191}		½
Gubinin wittis {76/1}	1	
Dobiáš Pranhoffer ¹¹²⁰ {77/2}	1	

In 4ten viertl.

H[ern] Frantz Krestianek ¹¹²¹ {78/3}	1	
---	---	--

Fol. 177v

	Ganze	halbe
Johann Schtraperger ¹¹²² číslo {79/4 neue steue}	1	
Wankin wittis {80/5}	1	
H[ern] Thomas Kanka {81/6}	1	
Johanna Batalin ¹¹²³ wittis {82/7}	1	
Andreas Dumont ¹¹²⁴ {83/8}		½
H[ern] Joseph Andráška ¹¹²⁵ {84/9}	1	
Joseph Cígler ¹¹²⁶ {85/10}	1	
H[ern] Joseph Ciedl ¹¹²⁷ [?] {86/11}	1	
Rinshin wittis {87/12}		½
Frantz Michálek ¹¹²⁸ {88/13}	1	
Wentzl Preyer ¹¹²⁹ {89/14}	1	
Katharina Michálkin ¹¹³⁰ {90/15}	1	
Katharina Chrášťanskin ¹¹³¹ {109/25}		½

¹¹²⁰ Dobiáš Pranhoffer, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²¹ Frantz Krestianek, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²² Johann Schtraperger, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²³ Johanna Batalin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²⁴ Andreas Dumont, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²⁵ Joseph Andráška, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²⁶ Joseph Cígler, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²⁷ Joseph Ciedl, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²⁸ Frantz Michálek, nepodařilo se blíže určit.

¹¹²⁹ Wentzl Preyer, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³⁰ Katharina Michálkin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³¹ Katharina Chrášťanskin, nepodařilo se blíže určit.

H[ern] Andreas Holej ¹¹³² {95/20}		½
Maria Holubin ¹¹³³ {102/30}		½
H[ern] Wentzl Uttl ¹¹³⁴ {112/26}		½
H[ern] Frantz Pfefer ¹¹³⁵ {113/32}	1	½
Matěj Michálek {114/33}		½
Pavel Urbin ¹¹³⁶ {117/36}		½
Heindrich Grotz ¹¹³⁷ {116/35}		½
H[ern] Georg Břečka ¹¹³⁸ {117/36}	1	

In 5ten viertl.

Lešetickin Wittis {118/37}	1	
Bohuslav Grejnar {120/38}	1	
Bernhardt Kresl ¹¹³⁹ {121/39}	1	
Jakub Sintler ¹¹⁴⁰ {122/40}		½
Adam Wejman ¹¹⁴¹ {123/41}		½
Casparus Chnilička ¹¹⁴² {124/42}	1	½

Fol. 178r

	Ganze	halbe
Petr Pobřísl ¹¹⁴³ číslo {125/43 neuer, stamen}	1	
H[ern] Wentzl Pfeffer ¹¹⁴⁴ {126/44}	1	

¹¹³² Andreas Holej, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³³ Maria Holubin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³⁴ Wentzl Uttl, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³⁵ Frantz Pfefer, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³⁶ Pavel Urbin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³⁷ Heindrich Grotz, nepodařilo se blíže určit.

¹¹³⁸ Georg Břečka, soukeník, městský radní, měšťan města Netolice.

¹¹³⁹ Berichardt Kresl, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴⁰ Jakub Sintler, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴¹ Adam Wejman, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴² Casparus Chnilička, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴³ Petr Pobřísl, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴⁴ Wentzl Pfeffer, nepodařilo se blíže určit.

Utikalín wittis { 127/45 }	1	
H[ern] Maxmilian Grejnar ¹¹⁴⁵ { 128/46 }	1	
Uršula Hollin ¹¹⁴⁶ { 129/47 }	1	
Mates Schultz ¹¹⁴⁷ { 130/48 }	1	
Lorentz Pátek ¹¹⁴⁸ { 131/49 }	1	
Adalbert Futčik { 132/50 }		½
Lešetickin Wittis { 133/51 }	1	
Frantz Cogemeyer ¹¹⁴⁹ { 134/52 }	1	
Antonín Hledikh ¹¹⁵⁰ { 135/53 }		½
Johann Gerner ¹¹⁵¹ { 136/34 }	1	
Georg Uttl ¹¹⁵² { 138/55 }	1	
Georg Bradavičný ¹¹⁵³ { 139/56 }		½
Magdalena Andráškin ¹¹⁵⁴ { 141/57 }	1	
Paul Bartzaba ¹¹⁵⁵ { 143/58 }	1	

In 6ten viertl.

Bernhard Neüreitter ¹¹⁵⁶ { 151/63 }		½
Andreas Brich ¹¹⁵⁷ { 157/64 }		½
Pletrbauerin ¹¹⁵⁸ wittis { 155/65 }		½
Paul Uttl ¹¹⁵⁹ { 158/67 }	1	

¹¹⁴⁵ Maxmilian Grejnar, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴⁶ Uršula Hollin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴⁷ Mates Schultz, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁴⁸ Lorentz Pátek, tkadlec, městský radní, měšťan města Netolice.

¹¹⁴⁹ Frantz Cogemeyer, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵⁰ Antonín Hledikh, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵¹ Johann Gerner, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵² Georg Uttl, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵³ Georg Bradavičný, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵⁴ Magdalena Andráškin, nepodařilo se blíže určit, zřejmě manželka Josefa Andráška.

¹¹⁵⁵ Paul Bartzaba, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵⁶ Bernhard Neüreitter, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵⁷ Andreas Brich, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁵⁸ Pletrbauerin, nepodařilo se blíže určit.

H[ern] Antoni Mokřý ¹¹⁶⁰ {159/68}	1	
Leopold Mikšovský ¹¹⁶¹ {160/69}	1	
Georg Kudrna ¹¹⁶² {169/74}		½
Šimon Uttl ¹¹⁶³ {182/82}		½

Fol. 178v

	Ganze	halbe
Casparus Setunskej ¹¹⁶⁴ {183/83}	1	
Allbert <Vojtěch> Šortner ¹¹⁶⁵ {185/84}		½
Mára Nemastilin ¹¹⁶⁶ Wittis {186/85}	1	
Katharina Nemastilin ¹¹⁶⁷ wittis {187/86}	1	
Joseph Vaněk ¹¹⁶⁸ {188/87}	1	
Filip Puchmeier ¹¹⁶⁹ {193/92}	1	
H[ern] Jan Pýger ¹¹⁷⁰ {194/93}	1	
Frantz Široký ¹¹⁷¹ {197/95}		½
Wentzl Kuliš ¹¹⁷² {196/94}		½
Johann eltere Lešetický {199/96}	1	
H[ern] Antoni Schire {200/98}		½
Berth[oloměj] Schwinger ¹¹⁷³ {205/99}	1	

¹¹⁵⁹ Paul Uttl, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶⁰ Antoni Mokřý, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶¹ Leopold Milešovský, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶² Georg Kudrna, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶³ Šimon Uttl, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶⁴ Casparus Setunskej, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶⁵ Allbert <Vojtěch> Šortner, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶⁶ Mára Nemastilin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶⁷ Nemastilin Catharina, manželka Václava Nemastila.

¹¹⁶⁸ Joseph Vaněk, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁶⁹ Filip Puchmeier, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁷⁰ Jan Pýger, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁷¹ Frantz Široký, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁷² Wentzl Kuliš, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁷³ Bertholoměj Schwinger, nepodařilo se blíže určit.

<Camila> Andreas Plánička ¹¹⁷⁴ {206/100}	1	
Švihín ¹¹⁷⁵ wittis {207/101}	1	
	88	45

Actum Stadt Netolitz den 21. Februarii A[nno] 1730.

Burgermeister undt Rath Stadtrichter und gemein eltisten.

Eodem dato ist diese *Specification* dem H[ern] Oberhauptman auf Crumau abgeschükt worden. Vermäg bey liegenden ersten *Extract* uttig[liche] haben sich *Aotio* schulden bey der Stadt Netolitz leis *ultima Decembris* A[nno] 1728 befunden 3427 f[lorin].

Item 1.ma Januarii lies *ultima* [Decem]bris A[nno] 1729 elovirt werden 55 f[lorin].

A[ugit] 3482 f[lorin].

Sig[num] Stadt Netolitz den 23. May A[nn]o 1730. Eodem dito p[anu] vrchnímu bylo vydáno.

Burgermeister undt Rath daselbsten.

Fol. 179r

{218} Zpráva o brusenským lese.

Tak jakož dále možné nebylo v lese brusenským [...] sousedům do jichž hájiti a brániti, škody přetrhovati. Pročež, dle usnešení vej[pis] magistrátu, pana rychtáře, p[ánův] starších ob[ecních] de dato A[nno] 1785 za úřadu burgermistrského pana, by se stamě v oném lese chalupa pro dva hajný vystavěla, kteří by onen les věrně hájili, co takové stavení koštovalo a na ně se vydalo níže psaná *conzignati* toho poukazuje.

Jmistrem zednickým Matějem Kudrnou, míněný <i>contract</i> , též spolu od gruntu kopání v sumě 57 [zlatých] 48 [krejcarů].	[zlatý]	[krej.]	d[en.]	
Od hanění [?] 75 sáhu stáli zedníka 24 [krejcarů] 30 [zlatých].	}	14		
Od pozdívání a dláždění chlívu dle smlouvy 3 [zlaté] 26 [krejcarů].				91
Za vápno vydáno 14 str[ychů] za 40 [krejcarů].				9nem
Za 100 cihel a + 100.	14	6nem		

¹¹⁷⁴ Andreas Plánička, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁷⁵ Švihín, nepodařilo se blíže určit.

Od hlíny kopání na lepenici, ¹¹⁷⁶ též od lepení půdy dle <i>Contractu</i> .	4	30	
Od pomoci nádeníkům všeliké, dle rejstříku pana staršího obecního za 100 % dne po 6 [krejcarech] činí 10 [zlatých] 3 [krejcarey].	28	27	
Item, co tak dělníci robotou dělali dle sečtení činí 184 dní za 6 [krejcarů] činí 18 [zlatých] 24 [krejcarů].			
Tesařům od dělání 7 futer, do oken 6 futer, pro okna, dveře pokládání, půdy peření, vázání krovu, šindelem pobíjení, 7 okenic strojení 32 [zlatých].	31		
Od lavic dělání a chliva stavení a vázání 9 [zlatých].	54		
P[an] Matěj Pletr, ¹¹⁷⁷ truhláři za 3 menší rámce do oken 18 [krejcarů].			
Za 4 vječí 36 [krejcarů].	10	38	
Za mečnickáře dle <i>consignati</i> ¹¹⁷⁸ ve 13 pastách.	7	51	
Sklenáři dle <i>consignati</i> ve 4 pastách.	7	30	
Hrnčíři za dvoje kamna.	1		
Mlynáři brusenskýmu za postoupení pole [...].			
A[ugit]	206	10	
<u>Materiále od dřeva.</u>			
Šindele vyšlo 6000 za 6 [zlatých], též na chlív 36 [zlatých].	44		
Hřebu šindelního za 1 [zlatých] 6 [krejcarů] 6000 za 6 [zlatých] 36 [krejcarů].			
Hřebu prkenýho hřebu 6 [kop] a 12. 1 [zlatý] 12 [krejcarů].			
Laťovýho hřebu 30 kusů. 12 [krejcarů].	7		
Latí vyšlo na 105 kusů a 4 [krejcarey].			

¹¹⁷⁶ Lepenice, hliněná mazanina na podlahy a omítky.

¹¹⁷⁷ Matěj Pletr, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁷⁸ *Consignati*, z lat. *consignatio, onis* označení, zaznamenání.

	Latus	51		
Fol. 179v		[zlatý]	[krejcar]	d[enár]
<u>Materiále je Foroty vydané.</u>	Latus	51		
Fošena na dveře, futra a vokna vyšlo 6 kusů za 5 <4> 5 [zlatých] 24 [krejcarů]. Prken falcovních na půdu a jima 32 kusy 24 [krejcarů], 12-48. Prken tenkých na bednotí, na štichy na dveře 43 kusy a 15 [krejcarů], 10-45.		}	63	57
Na krov dříví trémovýho 4 kmeny za 3 [zlaté] 12.				
Stínacího 6 kmenů a 2 [zlaté] 12.				
Krokevního 22 kmeny a 30 [krejcarů] 11.		}	22	27
<u>Na chlívy.</u>				
Šindele 700 za 6 [zlatých], 1000. 4 [zlaté] 12 [krejcarů].				
Latí 13 kusů za 4 [krejcarů]. 51 [krejcarů].		}	24	34
Hřebů 800, 48 [krejcarů].				
Prkenýho hřebu 12 [krejcarů].				
Podlažnic 13 kmenů za 1 [zlatý]. 13 [zlatých].		}	137	24
Prkna tenký 30. S krokev 30 [krejcarů].				
Item na lavice do sednice 6 kusů a 24 [krejcarech], 2 [zlaté] 24 [krejcarů].				
	A[ugit]	137	24	
A tak dle účtu peněz vydáno 206 [zlatých] 10 [krejcarů]		}	343	34
In Materiály koštuje 137 [zlatých] 24 [krejcarů]				
Adalbert Anselm Moller ¹¹⁷⁹ p[leno] t[itulo] Primas				

Fol. 180r

Že dle generální *Commissi Visitationis* léta 1654, stále a při J[eho] M[ilosti] Císa[řském], královském úradě berničném na hradě Pražském se vynacházející *Rulle*,

¹¹⁷⁹ Adalbert Anselm Moller, nepodařilo se blíže určit.

město Netolice v kraji Prácheňským ležící. Od nadotčené generální Comissi *Visitationis* za 41 $\frac{3}{4}$ skutečně usedlých *Contribuentův* uznáno a následovně při nynějším novým způsobu *Contribuendi* od 1.^a Octobrii léta 1683 in *statu quo*, to jest v vejš podotknutým počtu těch 41 $\frac{3}{4}$ usedlých zanecháno jest. A až posavad z tolika témuž městu *Contribucirovati* přísluší. Na potvrzení toho s povolením J[eho] M[ilosti] Císa[řské] skutečného komorníka, soudův lenního a komorního rady a nařízení krá[lových] pánův, pánův nejvyšších berníkův v Krá[lovství] českém se přítomě úřední *Attestatum* uděluje. *Actum* při témž J[eho] M[ilosti] krá[lovském] úřadě berničném na hradě Pražském dne 1. Junni léta 1703.

N[ota] B[ene] Inter acta rectificationis, eodem Folio se nachází, žádost ve 3 arších in inventario ut N[umero] 6.to Folio ut supra 180.

L[ocus] S[igilli] Karel František Felix,¹¹⁸⁰ vrchní registrátor, ibidem.

Tento *Ectract* neb *Attestati* berničná jest od nadepsaného pana falešně vydána, nýbrž v létu 1718 Comissi Rectificationis Mag[istrátu] zdejšímu vyjevila, že při berni město Netolice od *Visitationis Comissi* v létu 1654 jen za 38 $\frac{1}{16}$ usedlých uznáno jest, a tak se platí. {více F[olio] 68}

Fol. 180v

Fol. 181r

Specification der burgerschafft zumfften undt [...] leuten welche sich bey der hoch fürstl[ichen] schwartzenberg[lichen] Stadt Netolicz befinden. Nemb[lich].

<u>In ersten viertl.</u>	Personen
Andreas Debois	1
Andreas Liška	1
Antoni Hoker	1
Paul = Chrášťanskeishe Erben	1
Jakub Kusbaum	1
Martin Polák	1
Elisabetha Prageri wittis	1
Lukáš Arrent	1

¹¹⁸⁰ Karel František Felix, vrchní registrátor, druhý manžel Sidonie Voříkovské z Kundratic.

Johann Kudrna	1	
Dorothea Kulišin wittis	1	
Andreas Břetshka	1	
Anna Peshkin ¹¹⁸¹ Wittis	1	
Thomas Nachlinger	1	
Šimon Schtraperger ¹¹⁸²	1	
Johann Lešetický	1	
Lorentz Sekll ¹¹⁸³ [?]	1	
Gabriel Denkl	1	
Šimon Smudek ¹¹⁸⁴	1	
Johann Moller ¹¹⁸⁵	1	
Joseph Chmela	1	
Terezia Dvořákin ¹¹⁸⁶ wittis	1	
Antoni Míka ¹¹⁸⁷	1	
Fol. 181v		
<u>In 2.ten viertl.</u>	personen	
Josanie Kuntz ¹¹⁸⁸	1	
Catharina Hofferin ¹¹⁸⁹	1	
Jakub Mallý	1	
Jakub Holej	1	
Hans Georg Bláha	1	
Barth[olomej] Bradavičný	1	
Mates Hazuka	1	
Thomas Potměšil	1	

¹¹⁸¹ Anna Peshkin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸² Šimon Schtraperger, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸³ Lorentz Sekll, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸⁴ Šimon Smudek, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸⁵ Johann Moller, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸⁶ Terezia Dvořákin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸⁷ Antoni Míka, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸⁸ Josanie Kuntz, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁸⁹ Catharina Hofferin, nepodařilo se blíže určit.

Hans Michl Reüther	1	
Sára Holejch wittis	1	
Augustin Dvořák ¹¹⁹⁰	1	
Barth[olomej] Brůžek	1	
Martin Kusbaum	1	
Dorothea Gillein ¹¹⁹¹ wittis	1	
Mates Paulín	1	
Dorothea Kudrnin	1	
Wentl Týr ¹¹⁹²	1	
Georg Vschetitshka	1	
Georg Neuhauszer	1	
<u>In triten viertl.</u>		
Urbanus Denkl	1	
Dobias Michálek	1	
Agnes Jaroslavin wittis	1	
Uršula Hauberin wittis	1	
Daniel Beneš	1	
Fol. 182r		
Jakub Borovský	1	
Elisabetha Anichoverin wittis	1	
Johann Plánička	1	
Elisabetha Kubin ¹¹⁹³ Wittis	1	
Petr Šviha	1	
Maxmilián Greyner	1	
Wentzl Špinka	1	
Georg Michálek	1	
Gregor Perger	1	

¹¹⁹⁰ Augustin Dvořák, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁹¹ Dorothea Gillein, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁹² Wentl Týr, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁹³ Elisabetha Kubin, nepodařilo se blíže určit.

Georg Petrich ¹¹⁹⁴	1	
Wentzl Pletrbaur ¹¹⁹⁵	1	
Ferdinandt Schtraperger	1	
Mates Neuburský	1	
Justina Chrášťanskín wittis	1	
Georg Pícha	1	
Rusana Johanidesin wittis	1	
Šimon Pletrbauer	1	
Andreas Taušek	1	
Magdaléna Kubinin ¹¹⁹⁶ wittis	1	
Dobiáš Pranhoffer	1	
<u>In vürten viertl.</u>		
Frantz Křestianek ¹¹⁹⁷	1	
Johann Schtraperger	1	
Ursula Wankin ¹¹⁹⁸ wittis	1	
Thomas Kanka	1	
Frantz Waněk ¹¹⁹⁹	1	
Fol. 182v		
Bartho[lomej] Pícha ¹²⁰⁰	1	
Joseph Ondráshka ¹²⁰¹	1	
Joseph Khirhler ¹²⁰²	1	
Joseph Ciedl	1	
Justine Rinshin ¹²⁰³ wittis	1	

¹¹⁹⁴ Georg Petrich, nepodařilo se blíže určit

¹¹⁹⁵ Wentzl Pletrbaur, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁹⁶ Magdaléna Kubinin, nepodařilo se blíže určit

¹¹⁹⁷ Křesťánek František, městský radní, primas, měšťan města Netolice.

¹¹⁹⁸ Ursula Wankin, nepodařilo se blíže určit.

¹¹⁹⁹ Frantz Waněk, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰⁰ Bartholoměj Pícha, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰¹ Joseph Ondráshka, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰² Joseph Khirhler, nepodařilo se blíže určit.

Frantz Michálek	1	
Wentzl Preyer	1	
Catharina Michalkin	1	
Katharina Chráštianskin wittis	1	
Andreas Hollej	1	
Marwina Holubin wittis	1	
Wentzl Uttl ¹²⁰⁴	1	
Frantz Pfeffer	1	
Heindrich Krotz ¹²⁰⁵	1	
Georg Břetshka	1	
<u>In 5ten viertl.</u>		
Adalbert Gruber ¹²⁰⁶	1	
Bohuslav Greynar	1	
Bernhart Kresl	1	
Jakub Schinttler	1	
Adam Weyman	1	
Caspar Chnilička	1	
Petr Pobřísl	1	
Wentzl=Pfefferishe Erben	1	
Catarina Utikalin ¹²⁰⁷ wittis	1	
Seych Greynar [?] ¹²⁰⁸	1	
Wentzl Holej ¹²⁰⁹	1	
Fol. 183r		
Mates Schultzishe Erben	1	
Lorentz Pátek	1	

¹²⁰³ Justine Rinshin, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰⁴ Wentzl Uttl, zřejmě radní a měšťan města Netolice.

¹²⁰⁵ Krotz Heindrich, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰⁶ Adalbert Gruber, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰⁷ Catarina Utikalin, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰⁸ Seych Greynar, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁰⁹ Wentzl Holej, hrnčíř, radní, měšťan města Netolic.

Adalbert Futzík	1	
Catharina Lešetickin ¹²¹⁰ wittis	1	
Frantz Cogemeier	1	
Antoni Hledík ¹²¹¹	1	
Johann Gerner	1	
Georg Uttl ¹²¹²	1	
Georg Bradavičný	1	
Ignatius Ondráška ¹²¹³	1	
Paul Bartzaba	1	
<u>In 6ten viertl.</u>		
Bernhard Neüreitter	1	
Andreas Brich	1	
Susana Pletrbaurin ¹²¹⁴ wittis	1	
Paul Uttl	1	
Antoni Mokrý	1	
Leopold Mikshovský ¹²¹⁵	1	
Georg Kudrna	1	
Šimon = Utlishe Erben	1	
Caspar Setunský	1	
Adalbert Šortner	1	
Mariana Nemastilin wittis	1	
Catharina Nemastilin wittis	1	
Joseph Vaněk	1	
Fol. 183v		
Filip Puchmager	1	

¹²¹⁰ Catharina Lešetickin, nepodařilo se blíže určit.

¹²¹¹ Hledík Antoni, nepodařilo se blíže určit.

¹²¹² Georf Uttl, nepodařilo se blíže určit.

¹²¹³ Ignatius Ondráška, nepodařilo se blíže určit.

¹²¹⁴ Pletrbaurin Susana, nepodařilo se blíže určit.

¹²¹⁵ Mikshovský Leopold, nepodařilo se blíže určit.

Johann = Payerishe ¹²¹⁶ Erben	1	
Wentzl Kuliš	1	
Frantz Široký	1	
Johann eltere Leshetický	1	
Antoni Schire	1	
Bartolome Schwinker	1	
Andreas Plánička	1	
Ludmilla Schwihin ¹²¹⁷	1	
	Augit	133
<u>Handt werks zunfften.</u>		
Fleish Haber	1	
Bier breier	1	
Pecken bedzelter undt laütner Reygnuft	1	
Schneider	1	
Schuhmacher	1	
Hoch gärber	1	
Schmidt tüşler, Wagner undt Paindter Rey zunfft	1	
Tuchmacher	1	
Lein erber	1	
Töpfer	1	
	A[ugit]	10
<p>Sig[natum] Stadt Nettolitz den 25.ten Mai A[nn]o 1730. Burgermeister undt Eodem dito panu vrchnímu odesláno. Rath ibidem.</p>		

Fol. 184r

Puncta vor die stadt Nettolitz.

Fernerer gehors[ambsten] bericht.

1.º Ob die hauser, höffe undt Chaluppen in 1. Die Heyser in der Stadt Nettolitz dortigen Stadt Nettolitz sambt, und undt Chaluppen haben alle besitzere

¹²¹⁶ Payer Johann, kovář.

¹²¹⁷ Ludmilla Schwihin, nepodařilo se blíže určit.

sonders Ihre Inwohnere und besitzere haben undt wann dem nicht also, obgleich wohlen die herischafft^{en} undt landts Paestanta daran entrichtet werden.

undt Inwohnere außer daran welche die bey liegende *Spedification* auß weyset: undt wann einer auch seyn hauß auf eine Zeith Selbst nicht bewohnete demnach von dem zum die *Praestiren* khommende *Praestanda* ein zutreiben khomen undt wirdt aber die *Ordinari* gebichr mit der Stadt bey dem Herrschafft Nettolitzer undt Ambt die Richtigkeith alle Jahr gepflegen.

2.do Ist eine *Specification* aller hauser, höffen undt Chaluppen die sich in dasiger Stadt befinden *Summariter* mit auß drückhlicher benennung deren Jenigen welche keine besitzer haben einzuschickhen.

***Specification* deren heißern undt Chaluppen die sich in der Stadt Nettolitz befinden.**

Fol. 184v

Burgerliche heißer 133.

Unbewante heißer.

Johann Paýerisches haüs ist

sub hasta schulden habber zu verkhaufen 1.

Johann Kuntzishes haüß welches bauheligist

ein bier breüer zu Blatná dar an Pauet 1.

Augustin Dvořákisches hauß eines *Philosophi* zu Prag 1.

3.

Höffe befunden Sichalsier <00> .

Chaluppen züßtahre 21.

Mehr welche dem (tit.) H[ern] Stadtpfarer mit

geweißten geldt gebuhrjahr verbunden sein 4.

Ohne Zins 7.

Diese gleich *Summariter* erwohnte Chaluppen werden alle von dern besitzeren, Inwohnern der tag bähnern bewahnet.

Sig[natum] Stadt Netolitz den 3.ten Junni A[nn]o 1730. Burgermeister undt Rats ibidem.

Fol. 185r

{189, zvon} **Účet na zvon**, který dědicové [na interpositi k cti S[lavného] magistrátu] po panu Václavovi Pobříslvi, bývalému měšťaninu a spoluprimátorovi kníž[ectví] schwartzenber[ského] města Netolic, z pozůstalosti jeho, k větší cti a slávě Pána Boha všemohoucího jménem *Josephus Wenceslaus donatus* na věčnou památku zhotoviti. A posvěcenede dne 25. Mai 1730 léta, na věž S[va]továclavskou šťastně vytáhnouti dali, což tuto pro věčnou paměť následovně se notýruje. Jenž se stalo za úřadu purkmistrského p[ana] Ondřeje Brycha, za primaství pana Jana Mollera. *Anno et die ut supra.*

A[nn]o 1730 dne 29. Martii dle nezměného *Contractu* na vyhotovení téhož zvonu jemu *Anticipírováno*¹²¹⁸ 299 [zlatých] 34 [krejcarů].

Dne 25. Martii dle *Producírovaného* vysvěcení a *Ambitu* budějovského, 7 centnířů 23 lib[er] vážící zvon a zhotovené dílo jest mu doplaceno 218 [zlatých] 14.

Latus 517 [zlatých] 48 [krejcarů].

Fol. 185r

{189, zvon} **Účet na zvon**, který dědicové [na interpositi k cti S[lavného] magistrátu] po panu Václavovi Pobříslvi, bývalému měšťaninu a spoluprimátorovi kníž[ectví] schwartzenber[ského] města Netolic z pozůstalosti jeho k větší cti a slávě Pána Boha všemohoucího jménem *Josephus Wenceslaus donatus* na věčnou památku zhotoviti. A posvěcenede dne 25. Mai 1730 léta, na věž S[va]továclavskou šťastně vytáhnouti dali, což tuto pro věčnou paměť následovně se notýruje. Jenž se stalo za úřadu purkmistrského p[ana] Ondřeje Brycha, za primaství pana Jana Mollera. *Anno et die ut supra.*

A[nn]o 1730 dne 29. Martii dle nezměného *Contractu* na vyhotovení téhož zvonu jemu *Anticipírováno*¹²¹⁹ 299 [zlatých] 34 [krejcarů].

¹²¹⁸ Anticipírováno, z *lat. anticipo, are, avi, atum napřed brát, předstihnout.*

Dne 25. Martii dle *Producírovaného* vysvěcení a *Ambitu* budějovského, 7 centnřů 23 lib[er] vážící zvon a zhotovené dílo jest mu doplaceno 218 [zlatých] 14.

Latus 517 [zlatých] 48 [krejcarů].

Fol. 185v

Latus 517 [zlatých] 48 [krejcarů].

Handlíři Budějovskému za okování, tažení jakož i tesaři

a od provazu dáno 8 [zlatých].

Tovaryši handlířova *discreti* dáno 45 [krejcarů].

Formanovi od vezení Rumpálu,¹²²⁰ provazů a jiné k tomu

přináležející nádoby zaplaceno 2 [zlaté].

Od vážení zvonu v Budějovicích zaplac[eno] 17 [krejcarů].

Prvnímu poslovi, který k zvonáři za tou příčinou šel ve 12 [krejcarech].

dne 16. Junii dle přiložené *Specificati* N[ume]ro 1.mo

Petrovi Pobříslovi za příčinou zvonáře na pojíšky

zesle útraty zaplac[eno] 27 [zlatých] 11 [krejcarů].

P[anu] Matějovi Paulinovi, který handlířova tovaryši,

když strany hnuté pánvičky při zvonu schválněj jsem

přišel. Od cesty zaplac[eno] 24 [krejcarů].

A[ugit] 556 [zlatých] 33 [krejcarů].

Anno et die ut supra. Wenceslaus Franc Špinka de Helfenthal Syndicus ibidem.

Fol. 186r

Heüth unter gesetzten dato ist in gemeiner Stadt waag durch unseren Gloken Gißer ein Neüe Gloken Naher Nettolic abgewogen worden alß mit 7 Ccenter 23 li[ber].

Daß dem also beziagt meines handt undt nahmens undkrschrift undt gemeiner Stadt waag *Insigill* baygetrucktht actum bud den 20. May 1730.

Conrad Küntzlinger¹²²¹ burger undt Laagmeistr.

¹²¹⁹ Anticipováno, z *lat. anticipo, are, avi, atum napřed brát, předstihnout.*

¹²²⁰ Rumpál, jednoduché strojní zařízení, které usnadňuje vertikální zvedání břemen nebo napínání drátů a lan.

¹²²¹ Conrad Küntzlinger, nepodařilo se blíže určit.

Ich Endes benandte bekenne mit gegen wärttig d[e]r ihn hochwürden, undt Gnaden herr *Philiphus Pager* in den Konig[liche] Stiff undt Closter heyl[igen] Cron würdigster Abbl undt in könig[liche] Reich böheimb *Praelath* eine Glocken zu Ehren des heyl[igen] *Josephi Wenceslai, Donati*, undt *Michaelis Consecrret* undt gaweyhet habe. Datum in Closter heyl[igen] Cron 24. Maii 1730.
Fr[ater] Dominicas Sacrista alda.

Fol. 186v

Ex parte Archi = E[piscop]alis Vicariatus Foranei Wodnianiensis collandatur pia intentie haeredum Pobrztianorum, Ecclesia S[ancti] Wenceslaviin Civitate Netolicensi, campanam Josephus, Wanceslaus Donatus dictam offerentium. Ara propter ad instantiam Providi Senatus conceditur facultas, quantum quidem ad Vicariatus officium attinet, quatenus memorata Campana ad turrim levare et ap[er]to loco collocari valeat. Signatum Wodniana die 24. Maji A[nn]o 1730.

L[ocus] S[igilli] Antonius Joannes Wokaun De[canu]s Vodnian p[ro] p[ar]tem districtus Prach[atensis] Vic[ariati] foranius.

P[ater] Ignatius Machachekh Capell[anicus] Wodniandsis pro H[uius] Q[ue] D[istrictio] Secretario.¹²²²

Inscriptis¹²²³ Campana.

Hanc Campanam Haeredis defuncti D[omi]ni Wenceslai Pobrztislo quondam Primatoris Netolicensis Deo uno Et trino B[eate] V[irginis] Maria, S[ancto] Josepho, S[ancto] Wenceslao et S[ancto] Donato dedicarunt. Et fieri fecerunt. A[nn]o 1730.¹²²⁴

¹²²² Je kolaudován zvon, zasvěcený Josefovi, Václavovi, donátovi ve zbožné památce Pobříslavských dědiců v kostele sv. Václava v městě Netolicích od arcibiskupského vikariátního okrskového úřadu ve Vodňanech. Vikariátnímu úřadu bylo ponecháno oprávnění ke svěcení, aby mohl být vzpomínaný zvon vyzdvižen na věž a umístěn na určené místo, v přítomnosti prozíravé rady. Místo pečeti, Antonín Jan Václav Vokoun, děkan prachatického okresního vikariátu. Otec, Ignác Macháček, vodňanský kaplan a sekretář.

¹²²³ Inscriptiones, z lat. *inscriptio, onis* nápis, nadpis.

¹²²⁴ Nápis na zvonu. Tento zvon darovali a nechali vyrobít dědici zesnulého Václava Pobřísla, primátora Netolic, trojjedinému bohu, blahoslavené Panně Marii, sv. Josefu, sv. Václavu a sv. donátovi v roce 1730.

Fol. 187r

[...] [...] Ch[...]

Infra Subscriptus testor hodierno Die 1 [?] ritu Ecclesiae consveto per Reverendissimum per illustrem et Amplissimum Dominum Domunum Adalbertum Prechte Canoniae nostre Ord[inis] Canonorum Regul[aris] Lateranes S[ancti] Augustini Abbatem et Prelatum Infulatum Benedictam esse campanam medii circiter Centenarii ponderis in honorem Sancti Joannis Baptista Praecursoris Domini Eiusdem Sancti effigie et vocabulo insignitam et ad Ecclesiam Nettolicensem Spectantem in cuius in dubitatam fidem praesens attestatum proprio chyographo exaratum et usuali Sigillo corroboratum dedi Trebonae die 20. mensis Decembris A[nno] 1733.

L[ocus] S[igilli] P[ater] Wenceslaus Ant[on]is Mann Canlates ibidem professus p[leno] t[itulo] Sacra Supellectilis custos et R[everend]i D[omi]ni Abb[ati] secretarius.¹²²⁵

Inscripti campana.

In honorem S[ancti] Joannis Baptista fieri fecit Wen[zeslai] Uttl.¹²²⁶

Mit diesen Zeillen attestire d[e]rich [?] vor dei Joannes glockhen 42 f[lorin] 45 [kreuzen] eichtig zu meinen henden empfangen hobi.

Georg Wentzl Kohler burger Stukh undt glockhen giesen in Budweiß.

61 ¼ libb[er] wegt d[er] glikhl. Joann Carl Bãth[ali]

Fol. 187v

{219} **Stavení chalupy v lese Volšovským** vejklad toho ut Folio 179. A[nno] 1786.

Předně jest ona chalupa, též s krovem, koupena od Křezela	[zlatý]	[krejcar]	d[enár]
---	---------	-----------	---------

¹²²⁵ Níže podepsaný svědek (znalec), dnešního nedělního dne, podle církevních zvyků skrze nejtihodnějšího a nejvěrnějšího pana Vojtěcha Prechtla, naší kanonie lateránské sv. Augusta opata a preláta byl posvěcen zvon o váze okolo sta liber ke cti sv. Jana Křtitele, předchůdce páně a také byl označen písmeny a přináleží k netolickému kostelu, v čemž podle povinností víry vydal osvědčení a vlastní rukou a běžnou pečeti pověřeno. Dáno v Třeboni 20. Prosince 1733. Místo pečeti, Václav Antonín Mann, usazený v kanonii správce, knihovník a sekretář pana opata.

¹²²⁶ Nápis na zvonu. Ke cti Jana Křtitele nechal vyrobít Václav Uttl.

z Malovic. ¹²²⁷ Dle <i>Contractu</i> mimo kětiny a zednickýho nákladu, též bez latí za	46		
Zedníkům od podezdívání oné chalupy, též kuchyně vystavení, též komína dle <i>Contractu</i> 13 [zlatých].	35	10	
Za 1300 cihel přichází 11 [zlatých] 30 [krejcaů].			
Za 7 st[rychů] vápna po 40 [krejcarech] 4 [zlaté] 40 [krejcarů].			
Za 15 sáhů kamene po 24 [krejcarech], 6 [zlatých].			
Item tesařům od laťování, též pobíjení střechy, pažení a jiného díla, dle námluvy učiněné.	3	35	
Díla nádenického dle rejstříku sečteno po 6 [krejcarech], 24 ½ dne.	2	27	
Hrnčíři od postavení nových dvojích kamen.	4	30	
Sklenáři dle <i>Consignati</i> v okna překládal.	3	36	
Zámečnickovi dle <i>Consignati</i> za dílo.	7	16	
Za hřeb laťový, 60 kusů 24 [krejcarů].			
Za 6 šinů do kamen díla 28 [krejcarů].			
6 párů pantů 1 [zlatý] 30 [krejcarů]. 1 [zlaté] 58 [krejcarů]			
Za 20 lib[er] železa do kamen 2 [zlaté].	33	2	
Na panty 25 lib[er] ke dveřím 6terým 2 [zlaté] 30 [krejcarů].			
Prkenýho hřebu 2 [kopy] za 12. 24 [krejcarů].			
Šindele dle sečtení 2640 za 6 [zlatých], 21 [zlatých] 10 [krejcarů].			
Hřebů šindel[ových] 2671 a 6 [krejcarů]. 3 [zlaté] 4 [krejcarů].	143	36	
Prken falcovních 4 kusy a 27 [krejcarů], 1 [zlatý] 48 [krejcarů].			
Tenkých prken na be[d]nění 20 kusů po 15 [krejcarech], 5 [zlatých].			
Latí 30 kusů a 4 [krejcarech], 2 [zlaté].			
A[ugit]			

¹²²⁷ Křezel, z Malovic, nepodařilo se blíže určit.

<u>Náklad na chlívy a komory.</u>			
	P[er]	Se	
Zedníkům od podezdívání, též komína vyvejšení dle contractu všeho díla na chlívek dle <i>Contractu</i> 3 [zlaté] 30 [krejcarů].	5	51	
Za skálu vydáno 2 sáhy 48 [krejcarů].			
Za cihly na komín za 60 kusů 48 [krejcarů].			
Za 1st[rych] vápna 45 [krejcarů].			
	Latus		
	[zlatý]	[krejcar]	d[enár]
Fol. 188r	5	27	
	Latus	30	
Hajnejm od sroubení 2 komor a chlívu dle úmluvy.			
Zámečnickovi od dělání pantu a háků komorám 15 [krejcarů].	2	30	
Ke kuchyni 4 panty 18 [krejcarů].			
Řetízky na půdu, též chlívu, též 10 skob 15 [krejcarů].			
Krokům 2 pantíky 9 [krejcarů].			
Železa na to vše vyšlo 8 lib[er].			
In materiály ve dříví 2 stěny a 2 [zlaté], 4 [zlaté].	48	19	
Poslužnic 20 kusů a 1 [zlatý], 20 [zlatých].			
Krokví 16 kusů a 30 [krejcarů], 8 [zlatých].			
Na bednění chlívu komor a dveří prken 5 a 15 [krejcarech], 1 [zlatý] 15 [krejcarů].			
Latí 40 kusů a 4 [krejcarech], 2 [zlatý] 40 [krejcarů].			
Prkenýho hřebu 60, 24 [krejcarů].			
Na desky 4 kopy slámy a 3 [krejcarech], 12 [zlatých].	57	29	
	A[ugit]		
Na chalupu vydáno 143 [zlatých] 36 [krejcarů].	201	5	
Na chlívy a komory 57 [zlatých] 29 [krejcarů].			
Adalbert Anselm Moller p[leno] t[itulo] Primas.			

Fol.190r

Nach dem Wier beede Endes unterschriebene Eheleüthe bey unßern ver Eheligung keinen Schriefftl[ich] heürath Contract auf gerichtet Sondern daß wenige gutt So wier beede Posten gleichen theillen gesabt zu saneben getragen, undt beeden gemein gemacht haben, auch daß jenige waß wier bieß hero in unßern Ehestandt mittls Getlichen Snegen durch beedenseiths Mühe undt Sargkh erwarben, undt kunfftig hin nach erwerben möchten gleicher gestalt beeden gemeiner achten und halten. Dahin gegen dach erfarden = undt billich ist daß wier beede eines durch daß andere vermög verschreibung versichert seindt, besonders in dem fahl da dem Aller höchsten Gott belieben möchte Eines auß unß durch den zeitlichen todt undt ohne hinterlasßung Eheleiblichen Erben von dießer Weltdt abzufordern damit so dem daß im leben verbleibende

Fol. 190v

Ehe glied von des verstorbenem nechsten bluth freinden sein an fechtung ihrung undt hindernuß in dem hinterlaßenen vermogen erleiden möchte, dahero in betrachtung dießer umbfände haben würbende wohl bedächtlich mit einander verobredet undt beschlasßen, daß in fahl Gott der Allmächtige, mich Frantz Adalbert Ehender: auß meine Ehr liebste Annam Mariam von deßer Weltdt ohne hinter lasßung eines Eheleibl[ich] Erbens abforderen tette, besagt = Meine Eheliebste Anna Maria zu all = undt jeder verlaßenschafft Eßbestehende solche in bahren geldt Capitalen auf Interesse oder andern Sachen wie die immer gennamet werden mögen allenig wahre vollkomenn Erbin in allen undt jeden

Fol. 191r

nichts außgenohmen, sein undt verbleiben solle, ohne hindernus. Eintrag, undt ihrung meiner befreindten, undt geschwiestern Welchen von berührter nach meinen ableiben befündtlichen verlaßenschafft nicht daß mundeste gebühren soll; Undt *vice versa* Infall Gott der allmächtige mich Annam Mariam vor meinen Eheliebsten Frantz Adalbert von dießer zerganglichkeit ohne Ehelichleibs Erben weeg nehmen solte, besagt = mein Eheliebster Frantz Adalbert auff eben dieße weiße wie oben gedacht worden alleinig, wahrer vollkommener Erb in allen undt jeden Sein undt verbleiben solle ohne hindernus eintrag, undt Irrung meines Geschwister undt nechsten bluts befreinden, undt solle dieße unßere der gestalt gemachte verobredt = verschrieb undt versicherung

Fol. 191v

Auch in dem jenigen fahl, da von einem auß unß weither kein besonders *Testament* gemacht werde eben die krofft haben, als Wan von dem verstorbenen Ehe gliedt ein ordentliches *Testament* gefertigt = undt hinterlaßen worden wöhre.

Dessem allen zur urkundt haben wir uns beede Ehe laithe nicht nur allein aigenhändig unterschrieben undt unßere Pettschafft bey getruckht Sondern auch unten benandte herren daß Sie Sich neben unßer alß zeügen (jedach ihnen undt denen ihrigen ohne nachtheil undt Schaden) gefertigt haben) Eigener fleißer ersuchet. So geschehen in Petter hoff urweith der Statt Nettolitz den 20. Monaths tag Aprilis des 1719 Jahrs.

L[ocus] S[igilli] Frantz Adal[bert] Sitter.¹²²⁸

L[ocus] S[igilli] Anna Maria Siterin.

L[ocus] S[igilli] Nicols Prambhoffer¹²²⁹ erbettener zeüg.

L[ocus] S[igilli] Johan Paul Battaly¹²³⁰ der zeit syndicg in Netolitz [...] in fidem.

Fol. 192r

Předcházející fol[io] 190, 191 manželské zdání v přítomnosti pana Jana Neuhausera, ten čas purkmistra, pana Františka Křesťánka¹²³¹ Primasa, pana Mikoláše Michálka¹²³² a pana Jeremiáše Vaňka¹²³³ s povolením V[záctného] magistrátu na žádost uroz[eného] pana Franze Adalberta Sittera, J[eho] V[ysoce] U[rozené] kníž[ecí] milosti z Schwarzenberku (titul), panství netolického důchodního, v městě radním do těchto knih vepsáno jest dne 12. Julii 1719.

Jan Pavel Battali syndicus ibidem.

Fol. 192v

¹²²⁸ Franz Adalbert Sitter, důchodní písař netolického panství, ve službách Schwarzenberků.

¹²²⁹ Nicols Prambhoffer, nepodařilo se blíže určit.

¹²³⁰ Jan Pavel Battali, syndik.

¹²³¹ Františka Křesťánka, městský radní, primas, měšťan města Netolice.

¹²³² Mikoláš Michálek, městský radní, měšťan města Netolice.

¹²³³ Jeremiáš Vaňek, městský radní, měšťan města Netolice.

Fol. 193r

In dem Rosen farben khauf Quatern A[nn]o 1600 am deitwach den tag S[anc]tae Lucia Ottilia Sub lit[tera] P.25.

Befinden sich die *Privilegia* der Stadt Netolitz, bey welchem auch folgende kay[serlichen] *Confirmation* stehet undt von Worth zu Worth also leuthet.

Wir Rudolff der andern von Gottes gnaden erwöhlter Römischer Kayser, zu allen Zeiten mehrer des Reichs zu hungarn, boheim, Dalmatien undt Croatien König etc., hertzog zu Lutzenburg, und in Schlesien, undt Marggraff zu Lausnitz etc. bekennen mit diesem brief undt thuen kundt[ftig] vor mäniglichen, das wier von denen vorsichtigen burgermeister undt Rath auch der ganzen gemein der Stadt Netolitz ihnen hier unter geschriebene freyheiths brieffe, undt habende begnadungen, welche Sie von ihrer Obrigkeit dem hochgebohrnen herrn Petr Vokh von Rosenberg, auf böhmischen Crummau Regirern des hauses Rosenberg

Fol. 193v

unsern lieben getreuen ertheilter haben, deren datum ist deßersten auf dem Schloss zu böhmischen Crummau im Jahr von der geburth Christi Ein tausent fünff hundert Sechs = und Neunzig, am doner Stag nach pffingsten des andern ebenfahls in Schloss boheimbischen Crummau am donerstag nach S[ank]t Martini undt in Jahr von der geburth Christi Ein tausent fünff hundert Sechs undt neüntig zu *Confirmiren* geruhen möchten. Zu welchen des burgermeisters Rath, undt gantzen gemeinde obbemelten Stadt Nettolitz demüttiges bitte wir genaigt seynde undt in ersehung, daß diese freyheiths brieff gantz undt unterletzt seyndt, wir mit guthen wissen undt Rath unsern lieben geereuen, auß königlicher Macht in höhmen gedachte freyheiths brieff ihren verneüert belobet undt bekräftiget haben undt mit diesem brieff als König in böheimb wißentlich in allen ihren Inhalt, *Satzung, Puncten, Clausuln* undt *Artikln*, als mann solche hiehero in gegen wärtigen unsern König[lichen]

fol. 194r

brieff von worth zu Worth eingetragen wären beloben verneüern, undt bekräftigen thuen gantzlichen vollende daß dieselbe hiebey von jeder möniglichen also undt der gestalten, wie Sie von alters hero in deren gebrauch gewesen seyn gehabt gehalten, und un verbrüchlich geschuetzet werden sollen, ohne unser undt unsern Nach khommender

Könige zu boheimb, wie auch ohne jeder mäniglichen hindernus <beh> fehlende alle Inwohneren, undt unseren unterthanen auf allen vier Ständhen unseres Königleuchs böheimb, jetzigen undt khünfftigen lieben getreüer, deß Ihr Sie obbeschribene Inwohnern der Stadt Nettolitz, und Ihre khünfftige beÿ dieser unser belobung verneüerung, undt bekräftigung ohne aller Irrung, undt wider Sprechen jetzt, undt auf khünfftige zeithen erhalter kheine hindernus verursachen, auch jemandt andern zu thuen nicht gestaltet sollet, unter vermeidung unsers könig[liche] Zorns, undt ungnade unserer Erben undt nach khommender Könige zu boheimb zur urkhundt desen haben wier unser kay[serlichen] Insigl zu diesem brieff angehangen zu worden, anzubefehlen geruhet, der geben

Fol. 194v

ist ab unsern könig[lichen] Prager Schlos am freitag nach S[ank]t Lucie im Ein tausent Sechs hunderten, und unserer Reiche des Römi[schen]; im fünf = und zwanzigsten, des hungarischen in neün undt zwantigsten undt des bömischen im Sechs undt zwanzigsten Jahren. Rudolf.

Sdenco A[dalbert] Poppel de Lobkovic S[ummus] R[egni] Bohemia Cancellari.

Ad mandantum Sa[crae] Caes[arae] M[ajesta]tis p[ro]prium. In Millner.

Diese abschrift aus der könig[liche] Landtaffel ist gegeben worden mit bewilligung des Wohl Edl gebohrnen undt gestrengen Ritters herrn Petr Niklas Straka von Nedablitz auf Podhořan,¹²³⁴ ober = Malobratitz, Lhota und Chostačov die Römi[schen] kay[serlichen] May[estat] Raths kön[iglichen] Stadt halters grosern Landt rechts beÿ sitzers, undt obristen landt Schreibers in König auch Boheimb. Unter deren Pett

Fol. 195r

schafften des Lorentz Hloschekh von Žampach¹²³⁵ dan des Frantz Sezima Mitrovský von Nomyšle auf Getřichowitz.¹²³⁶ Der Römi[schen] kay[serlichen] may[estat] Rätthen,

¹²³⁴ Petr Niklas Straka von Nedablitz auf Podhořan, zastával úřad nejvyššího zemského písaře v Českém království.

¹²³⁵ Lorentz Hloschekh von Žampach, (Hložek ze Žampachu), purkrabí Pražského hradu.

¹²³⁶ Frantz Sezima Mitrovský von Nomyšle auf Getřichowitz, (1688- 1720) místopisář Království českého.

Cammer undt hofflehen Rechts beÿ sitzern *Respektive vice* landt Richters und *vice* Landtschreibers in Königreich böheimb den 10. [Sebtem]bris 1709.

L[ocus] S[igilli]

L[ocus] S[igilli]

Kristoff Carl Bukovský von Hustyčan¹²³⁷ Ihro Kay[serlichen] May[esta]tto Rath undt minder Schreiber in Königreich Boheimb.

Fol. 195v

Fol. 196r

{190} **Polodní zvon od vzáct[ného] magistrátu** přelíti se dal a koštoval dle následující specificati.

Specificati, co tak polední zvon na věži hořejšího kostela Nanebevzetí Nejsvětější Panny Marie (který vzáct[ný] magistrát v 1700 roku přelíti dal) koštoval, vážil. A že co váží, jenž skrze pana Petra Antonína Jaromíra sousedu a spoluradního, též zvonaře jeho kníž[ete] Bykulskýho, Eminenci města Pasova, za městem dle zahrady Bartoloměje Bavorskýho proti stodole pana Josefa Chmeli přelíván byl. A dle stejné *specificati* koštoval následovně.

Starý vážil 10 cent[něřů] 88 lib[er], který dne 8. [Novem]bris A[nn]o 1760 jniže zchozen byl, z toho ve ohni z každýho cent[něře] po 12 lib[rách] počítajíc ušlo a činilo 1 cent[něř] 8 $\frac{3}{4}$ lib[bry], a tak zůstalo 9 cent[něřů] 79 lib[er]. Od těch po 6 [krejcarech] od libry přišlo nadepsanému zvonaři k zahlázení 115 [zlatých] 54 [krejcarů].

A[nn]o 1760 dne 13. [Novem]bris, téhož 1760 roku přelity byl a nový téhož dne vážen byl a následovně 15 dito novej táhnuti byl, 13 cent[něřů] 118 lib[er]. Od toho starý jistý zvon 9 cent[něřů] 79 lib[er] se srazilo, a tak zvonař svý Materie¹²³⁸ 4 cent[něře] 99 lib[er] přidal. Od libry přišlo mu platiti 36 [krejcarů], jenž činilo 311 [zlatých] 24 [krejcarů].

Od vytáhnuti téhož zvonu na věž témuž (poněvadž on při práci jakož i taky svůj vlastní provaz k tomu dal) 20 [zlatých].

Za 4 hukury¹²³⁹ na tom zvoně vyhotových po 2 [zlaté], 8 [zlatých].

¹²³⁷ Kristoff Carl Bukovský von Hustířan, Krištof Karel Bukovský z Hustířan, menší písař v Království českém.

¹²³⁸ Materie, z lat. *materia*, ae látka, hmota, předmět, obsah, námět.

¹²³⁹ Hukury, nepodařilo se blíže určit.

Od 13 slov, jenž na písma *Sancta Maria Libera nos a Lave, Donate a tonItiV fLorIane ab Igne* po 3 kr[ejcarech], 2 [zlaté] 3 kr[ejcarey].

Činí 457 [zlatých] 57 [krejcarů].

Fol. 196v

{191} **Vytaženo z kostelního rejstříku bývalého staršího kostelníka Františka Švihy,**¹²⁴⁰ který dne 4. Juli 1781 zemřel.

Dne 16.^{ho} Augusti 1760 byl přelíván

a) velký zvon od pasovského zvonáře Antonína Jakominy¹²⁴¹ a 25.^{ho} téhož měsíce na věž chrámu Páně Nanebevzetí Marie Panny vytažen. Váží 19 cent[něřů] 89 lib[er]. Posvěcen jest skrze P[ana], P[ana] Františka Šulpacha,¹²⁴² preláta krumlovského, bývalého děkana zdejšího.

Dne 10. Novembris 1760 byl přelíván

b) zvon polední mezi 3.^{tí} a 4.^{tou} hodinou odpoledne, nákladem obce města Netolic. Přešle vážil 10 cen[tněřů] 88 li[ber], nyní ale váží 15 cent[něřů] a několik lib[er]. Byl posvěcen též 13. [Novem]bris od P[ana], P[ana] Šulpacha, jak nahoře.

N[ota] B[ene] ostatní dva menší zvony jsou 1717 z Lince¹²⁴³ přivezeny.

Tuto poznamenal jeho syn Jan Šviha.

Fol. 197r

O[mnia] ad M[aiorem] D[e]i G[loriam]

Behorsamster bericht. {viy. 83}

Was der Herr Pfarrer in der Hoch Fürst[liche] Schwartzenberg[liche] Stadt Nettoliz van der Gemeinde alljährlich an *Deputat* einfanget, dann welicher gestalten derselbe *Respectu* hiesiger burgerschafft die *Stolam* zu nehmen hat:

1.mo Empfanget der Herr Pfarrer an Deputat alljährlich

Barschen

1 Zuber.

Schmaltz

40 Seidl.

¹²⁴⁰ František Šviha, kostelník v Netolicích.

¹²⁴¹ Antonín Jakomin, zvonář z Passova.

¹²⁴² František Šulpach, krumlovský prelát.

¹²⁴³ Linec, hlavní město rakouské spolkové země Horní Rakousy.

Saltz

1 Strich.

Dan zu Weynachten vor der besuchung und Einsigung deren gesamten burgerlichen hausern Wovor der burger nicht zu geben Schuldig ist *Nomine Colledge* 18 [gulden].

2.do Nach nun die *Stolam* anbelanget, Solche ist benanntlich var Eine lindes Tauch dem H[err] Pfarrer 30 [kreuzern].

Dem Herrn *Caplan* Einschrieb geld 6 [kreuzern].

Dem Herrn Pfarrer var der Einföhrung undt Einsegnung der Kindl betterin 7 [kreuzern].

3.to Van der *Copulation* (nach dem das vermögen deren leüthen ist) dem herrn Pfarrer zu 3.4 auch 5 [gulden] var die gmahlige vor kündegung allein 18 [kreuzern].

Var die Einföhrung und Einseugung der braut 7 [kreuzern].

Dem Herrn *Caplan* Einschrib Geld 6 [kreuzern].

Dem *Cantor* vor den verkundigung Zettl 6 [kreuzern].

4.to vor die begräbnus samlt einer heiligen Mess oder *Requiem* nach deme das vermogen der

Fol. 197v

verstarbener ist, dem herrn Pfarrer zu 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 auch vor die begräbnus eines lindes dem H[errn] Pfarrer zu 35 [kreuzern] zu 1 [gulden] auch 2 [gulden].

Wann zu einer begräbnus welst dem herrn Pfarrer auch dem H[errn] *Caplan* anbegehret wirdt, sa beghambt der H[errn] Caplan 1 [gulden].

Dem H[errn] Caplan Ein schreib Geld 6 [kreuzern].

Und was nun der H[err] Pfarrer von Einer begebenus empfängt, so bekhomen die *officiales Scholae* benant[lich] Cantor, Organist und *Ad Stant*, aller dreÿ zusammen die helfte.

Dem H[errn] Pfarrer vor Eine bitt 3 [kreuzern].

Dem Cantor vor schreibung desen bitt 1 [kreuzern].

Wenn aber jemant das ganze Jahr hindurch nemlich den Sonntag, und Veÿertag bitten loset, so bekommet der H[errn] Pfarrer vor Ein ganzes Jahr 9 [gulden] vor Eine Herrn Mess 30 [kreuzern].

Ver Ein hohes Amb oder *Requiem* 1 [gulden] 10 [kreuzern].

Sig[ilum] Stadt Nettolitz den 24. [Novem]bris Anno 1737.

Burgermeister und Rath allda.

Fol. 198r

Verzeichung was der H[err] Pfarrer in der hoch=fürstlich Schwartzenberg[liche] Stadt Nettolitz, von der gemeinde alt Jäehrig an *Deputat* empfanget, dann Welcher geschadten derselbe *Respectu* hiesigen burgerschafft die *Stolam* zunehmen hat? Alß.

1.mo Einfanget der H[errn] Pfarrer an *Deputat* all Jährig Karpfen Ein Zuber id est 1 Zuber.

Schmaltz vierzig saydln id est 40 Seidl.

Saltz ein strich id est 1 strich.

Dan zu Weÿnachten var die besuchung, und Einfregung deren gesamben burgerlichen hausern wa var der burger nichts zugeben Schuldig ist nomnne *Colledi* achtzig Gulden id 18 [gulden].

2.do was nun die *Stolam* anbelanget Solche ist benandlich var eine Kindts tauff dem H[errn] Pfarrer ins gemein a 30 [kreuzern] jedoch ist man der hofnung wa etwan einen Armen betrefen möchte auch wömger und zwar 21 [kreuzern] abgenohmen wurde Ein Schreib Geldt dem H[errn] *Caplan* vi 6 [kreuzern].

3.^{lo} van einseegen der Kinde ebetterin dem H[errn] Pfarrer 7 [kreuzern].

Fol. 198v

Van der *Copulation* sambt heÿligen Messe zu 1 [gulden] 30 [kreuzern], 2 [gulden], 3 [gulden], 4 [gulden] undt bies 5 [gulden] abzureichen.

Var die 3.^d Mahlige vörkündigung allein 18 [kreuzern].

Van Einführung und Einfeegen der brauth 7 [kreuzern]

Hinschreib Geldt dem H[errn] *Caplan* 6 [kreuzern].

Dem Cantori von schreiben der verkündig[en] Zettl 6 [kreuzern].

Vor hin taufft *Copulation* undt Todtenschein vi 30 [kreuzern], 45 [kreuzern] et 1 [gulden].

4.to Var die begräbnussten, sambt der heÿligen Mess, oder *Requiem* nach dem das vermögen des verforbenen ist. Dem H[errn] Pfarrer vor armen a 1 [gulden] 30 [kreuzern] und so weither a 2 [gulden], 3 [gulden], 4 [gulden], 5 [gulden], 6 [gulden], 7 [gulden] auch 8 [gulden] jedach damit nicht etterdiret werde ersehen falls der Magistrat das arbiterinen sich vorbehaltet.

5.to Von den Kinder begerbnußen zu 35 [kreuzern], 45 [kreuzern] und entlich bies 10 Jahr a 1 [gulden], 1 [gulden] 30 [kreuzern] auch 2 [gulden].

Dem H[errn] *Caplan* der einschrieben 6 [kreuzern].

Wann dann nun zubegräbnusßen nebst des H[errn] Pfarrer, die H[errn] Caplan als Assistentes an verlangete werden. Von assistirung a *Conducte*¹²⁴⁴ 30 [kreuzern] und bey Cupiren der heyl[igen] messe auch 30 [kreuzern] den Selben abzugeben seyn wird zusammen zu 1 [gulden].

Fol. 199r

6.to vor ein hohes umbt oder gesungenes Requiem komet 1 [gulden].

Vor eine stille mees aber 30 [kreuzern].

7. dem H[errn] Pfarrer vor eine bitte 3 [kreuzern].

Den Cantori von auf schreibung selbe 1 [kreuzer].

Mann aber jemandt des gantze Jahre hien durch alle Somi = und feyertag betten lasset 1 fl[orin] 30 [kreuz].

Und was nun die herr Pfarrer vor eine begräbnus empfanget so bekommen die oficiales Scholdt benantz Cantor organist und ad thand [?] alle drey zusammen die helfte.

Gleich wir nun vergestelte Fara der gnadigster obrikeit *qua Patrono*¹²⁴⁵ in A[nn]o 1737 gehorsambst angegrüget wo bey eben bies daher gebliebe also auch ent ihre heswirdigen (titul) Herrn Deikanten beis verneürt und zu urbleiben reistinnug werden und daher solches zwey gleich Lurtende ettemplune verfasst ende nur jeden Perthe unter gewöhnlichen unterfertigung zu einzthiger stoch echtung zugesteltet worden. [...] in der stad Nettolitz den 7. [Octo]bris A[nn]o 1769.

Carl Josephsi Pallentin dehand alda.

Fol. 199v

{216} **1770 roce se přihodilo**, že celá zima jest byla shnilá, načež též jaro podobný následovalo, takže sotva s velkou těžkostí lidé skrze veliké mokra zasítí mohli. Takže, kde bylo v těžkej zemi v rovině skoro sotva semeno ječmene, chrachu, jarýho žita se co dostati mohlo. Takže potom na rok 1771 taková nebyrzy slýchaná bída, nouze a drahota mezi lidem <post> povstala, že čemu říkajíce lidé mdlobou po cestách ledckdes se polomrtví nacházeli. Jakož skutečně mnoho i hladem ze světa sešli. Žebráků tolik množství hodilo, že žádného pamětníka nebylo by to pamatoval. Též zlodějů množství,

¹²⁴⁴ *Conducte*, z lat. *conductio*, *onis* shrnutí, najímání, nájem.

¹²⁴⁵ *Patrono*, z lat. *patronus*, *i* patron, ochránce, zástupce.

všudy kráderže na vše strany slyšeti bylo, terak semotam vobírali, nočního času se do stavení podkopávali a kradli. Jakož z Čech do Rakous, do Uher na mnoho tisíc lidu z obojího pohlaví i s dětmi, s nábytkem se tam skrze hlad solvírovali,¹²⁴⁶ aby svý životy zachovati mohli. Takže už potom král[ovské] poručení a záповěď přišla, by více žádnému se tam nepovolovalo jíti ani possi dávatí, aniž tam do Uher neb Rakous už je pouštěti nechtěli, že se sami už tam drahoty obávali pro množství jich příchozů. Čeládky na zahálce hrozná neslýchaná síla jest byla. Skrze nedostatek chleba jedli lidé z jara rozličné trávy, pejř, lebedu, kopřivy, jetel, řebříček, pejř i také dětiny sobě míchali s votrubma, jeden žejdlík za 4 ½ [zlatých] bylo. U nás obilí platilo 1 st[rych] pšenice za 12 [zlatých], 1 st[rych] žita za 11 [zlatých] 15 [krejcarů], 1 st[rych] ječmene za 9 [zlatých] 30 [krejcarů], 1 st[rych] hrachu za 16 [zlatých], 1 st[rych] ovsa za 4 [zlatý] 30 [krejcarů] i věřtel votrub za 36 [krejcarů], chleba za 3 [krejcar] 19 lotů, žemlička za 1 [krejcar] 9 loty. Kořalka byla zahavřena z obilí, táhnouti obilí, ale zde v Čechách

Fol. 200r

téměř žádné k dostání nebylo, a to byla ta příčina, že předešlý rok se to nepozorovalo, že na mnoho tisíc strychů se ze země jinam z Čech vyvésti dovolilo a nato ta neúroda přišla, takže dyby Rakous, též obzvláště Uherský země nebylo, jistě byl by takový hlad byl, že snad veliký drahý léta podobný nebyl. Ale že Bůh všemohoucí dal, že tam obilí v Uhřích {k} dostání bylo, tak tam celá země Česká svý Refugium {refugium} vzala, a kdo ten poslední krejcar měl, aby snad pod koží byl, musel ven a všechno to tam se za obilí zavezlo, takže se počítalo jedním dnem for, co už do Uher šlo na 1700 dle palet setčený, že se sku skutečně to shledalo. Takže ne na tisíce, ale na mnoho millionů obilí, dle těch for vyvésti muselo, kde také Praha hrouznu těžkost stranu nedostatku chleba jest pocítla. Že tam as 4 dni v celém městě ani za 1 [krejcar] chleba a žemličky k dostání nebylo. Až potom (titul) císař, tak milosti jim nakloněný, náky tejden bylo obilí a fary zaraženy, keré tam v stujrmově byly. Ty všechny hned se kvaltem potahy s vozy brali a nakládat museli v makačíných {v mapacínech} a do Prahy vésti, takže za náky tejden 72 000 měř tam přivezeno bylo, kde potom chléb jen jedna mouka se mlela a bochník jako veganský za 10 [krejcarů]. Vůbec všemu lidu podáváno bylo, kde předešle ten veganský bochníček i unnás platil za 18 [krejcarů]. To byla bída a těžkost mezi lidmi, takže lidé ze sebe šaty a rozliné věci, stříbro ležatý a jiné mobilia prodávali,

¹²⁴⁶ Solvírovat, z lat. *solvo, ere, solvi, solutum* rozvázat, uvolnit, zprostit.

aby sobě na chléb mohli něco pomoci a hladu a jíti sebe s dítkama, s manželkou od tý metličky smirti hladový ujíti. Mnozí dobytka odprodali, a to všechno na chléb vyšlo, takže potom ani pole tažiti nemohli. Na čem nyní nejvíce pozůstává, bychom Pána Boha tak těžce nehněvali, nobrž jeho za pomoc a svaté požehnání žádali, by skrze orodování kralovic nebeský a vyvolených, Božích svatých na nás zhlédnutí ráčil a nám šterou {stědrou} ruku svou svatého požehnání udělil, bychom více takové těžkosti nezakusili, ale Pána Boha jak zde šťastně, tak někdy věčně hraditi až na věky věkův. Amen.

O[mnia] ad M[aiorem] D[e]i G[loriam]

BES

Fol. 200v

Fol. 201r

{102} **Psaní od Jeho Milosti p[ana] Petra Voka z Rožmberka** (titul) úředníku Liboseckému Vítovi Zdeňkovi Zirzavému v příčině stranu postoupení městu Nettolickému, várek bílých neb pšeničných naproti tomu též Nettolící jeho milostpánu a všem dědicům Jeho Milost ustoupili od hospod, vesnic [?].

Věř, že jsem k ponížené žádosti od purkmistra a konšelův na místě vši obce města Nettolic, na mě vložené, se sklonil od piv bílých vaření, tu v témž městě neupustil a jim k obci jich taková vaření a vystavování piv bílých na město toliko samo propustil. Na ten však způsob a jináče nic, aby povinni byli dotčený purkmistr a konšelé na místě obce své. *Revers*, kterejch ti teď připis odesílám od sebe mě odvésti, že těch krčem v vesnicích v *Privilegiích* jich obsažených, bez pohoštění však práva a spravedlnosti a tichž *Privilejí* svých užití nežádají.

Pročež jest poručení mé, postup jim na místě mém i hned po přijetí tohoto mého psaní, takových piv vaření proti přijetí od nich svrchu psaného *Reversu*, tak a na ten způsob, aby oni Netolící jak ječná, tak pšeničná neb bílá piva buď sami v domích a příby[t]cích svých vydávati, neb šenkýřkám vystavovati na něho toliko (jakž dotčeno) mohli bez všelijaké překážky. A poněvadž slady mé, což jich tak tu na sladovnách neb sejpách při pivovaře jest, skoupiti a jeden každý strych sladu za 2 [kopy] míš[eňské] 30 gro[šův] zaplatili.

Fol. 201v

Mil[lost] Chtí [?] budeš se jim motcti takové slady poručiti, vyměřiti a při míře sám býti a příma od nich za takové slady, co se jich koliv odměří, peníze aneb dostatečnou jistotu pilněním summy. Při S[va]tém Jiří jim je spolu s dřívím hvozdovním i várovým též s chmelem, což toho tak várkám mým v Nettolicích se jest přihotovilo, odvésti a toto psaní mé bedlivě schovati. Věda, že jistou vůli mou na tom napilní. Datum na Hradčanech, v domě mém, v pátek po svatém Řehoři léta 1602.¹²⁴⁷

Revers.

My purgkmister a konšelé, starší obecní i všeckna obec nynější i budoucí města Nettolic vyznáváme tímto listem obecně přede všemi, jakož jest J[eho] Mil[ost] vysoce urozený pan, pan Petr Vok z Rožmberka, pán a vladař slavného domu Rožmberského, pán náš milostivý, k ponížené naší žádosti od vaření piv bílých v městě svém upustiv Nettolicích, milostivě upustiti a podle znění obdarování a vejsad, nám od Jeho Mil[osti] na onen čas vydaných a deskami zemskými stvrzených, vaření takových piv bílejších neboližto pšeničných buď obci naší neb na pořádek sousedský připustili. Dříví jak varová, tak hvozdová pro potřebu Jeho Mil[osti] a k

Fol. 202r

Nettolicích jchystaná spolu s chmelem, což ho tak tu při pivovaře před rukama jest milostivě postoupiti ráčil. To přijavše od Jeho Mil[osti] s velikou vědčností. Poníženě Jeho Mil[osti] za takové milosti dobrodiní děkujeme a nevěda se Jeho Mil[ost] čím jinším na ten čas odměniti. Z dobré, svobodné a nepřinucené vůle své toto pohodlí naproti tomu Jeho Mil[osti] i budoucím Jich Milostem, pánům virchnostem našim činíme a od vystavování jak ječných, tak bílých piv do vesnic a krčem v svrchu jmenovaných vejsadních našich obsažených, upouštějíce tímto *Reversem*, se Jeho Mil[osti] i budoucím pánům a virchnostem našim zavazujeme, že těch a takových krčem bez pohoršení, však u podtržení vejsad a *Privilegijí* našich. Právu a spravedilnosti té, kterouž k těmž krčmám mé věčné užití nežádáme, a že to naše od často psaných vesnických krčem upuštění dokonalé, jisté za dobré a svobodné vůle jest to pečeti naší městskou stvirzujeme. Datum.

¹²⁴⁷ 15. březen.

Fol. 202v

{217} **Passánž neb exact** téhož terak, tak se stranu bydlícího Jidouše město uházelo a *Sollicitírovalo*¹²⁴⁸ by práznej zdejšího města býti mohl, tak jakž následuje 15<7>96. {1656!!}

Milostivý pane, pane, též urozený a statečný rytíři nám milostivě příznivý. Milostivé nařízení Vaší Milosti v příčině neřádův židovských na sporu majíce, tak poslušně se chovajíc, tuto pravdivou zprávu V[áš]i Mi[losti] činíme a jak se našem *Privilegium* o Židech nachází vejpis hodnověrný k vyrozumění V[áš]i Mi[losti] příkládané. Ale že po spálení města našeho 1619, ten Josef Žid v obci naší se až dosavad zdiržuje, ten přijímaní od soldátův kráderže, které se příčině mnoha skrze jeho nešlechtnosti spáchané zanepráznění sme měli. Se živí ve všem, co peníz platí, všechno překupující, handle, toliko se mu pivo vaření nedostává a obci na velikou škodu a záhubu jest jeden dům nájemný dirží, že sedláci na gruntech obilí seje a dvě osoby ženského pohlaví u sebe v službě chová. Jemu toho virchnosti Vaší milostivě snášeti musíme.

My abychme měli sobě na ně jak právo <pokla> a podstatu pokládati žádného jiného toliko, aby obce naší dokonalé pracen byl. Toho celého a vejmněitelného úmyslu sme uložení V[áš]i Mi[losti] poslušně sme zpraviti neuminuly. Poroučejíce se vždy lásce a milosti V[áš]i Mi[losti] vostáváme.

Datum v městě Netto[licích] 1650.

K službám každého času poslušně purgmistr a rada.

Fol. 203r

Dále jest zpráva o témž zlohovesním Židu.

My Peter Vok z Rožumberga, vladař z domu Rožumberského, na poslední jakož sou též obyvatelé často psaného města Nettolic od Židův, kteří jsou na onen čas tu mezi nimi, v městě domy a zákupy své měli, živnostech svých městských překážky mnohé tyrpívali a ti Židé landováním všudy okolo města po vesnicích se podle obyčeje svého pouštějí a mnohých věcech předek před měšťany a obyvateli jinými mněli je lichvami a jináče utiskali. Drahotu činili i jiných mnohých neřádův jsou ti Židé se dopouštěli. I nechťice, aby budoucně průchod v tom, tímž Židům dáti se mněl. K tomu chceme, aby nyní i na budoucí věčné časy žádným způsobem, kdo z Židův více do téhož města našeho Nettolic se přijímal nad vejše zákupy jakýchkoliv býti může aneb obydlí, schránky

¹²⁴⁸ Sollicitírovat, z lat. *sollicito, are, avi, atum* hýbat, štvát, pobuřovat.

jejich skladů při témž městě aneb podruství užití měl. Nýbrž odtud se dokonce, tíž Žid odstěhoval a tu více tírpen nebyl. Actum A[nno] 1596 v štžvirtek¹²⁴⁹ po památce Soslání Ducha S[va]tého.¹²⁵⁰ Peter Vok z Rož[mberka].

L[ocus] S[igilli] Georgius a Terchova,¹²⁵¹ cancelarius Rosenbergis.

L[ocus] S[igilli] Silvester Mladovský z Tehnic.

Jan Raihart z Lišvitz.¹²⁵²

Tyto *Privilegia* a obdarování městu Nettolicům od slavných pamětí králův českých, též i držitelův toho města dána a od Jejich Mil[osti] Rudolfa, toho jména druhého, jakož to krále českého, potvrzena a schválena. S povolením Jejich Milosti (jakož o tom *Relati* jeho v kvaternu tyrhovém léta 1600 v pondělí po s[va]tém Martinu¹²⁵³ folio 10.mo zaslána pilněj svěčí) ve desky zemské do kvaternu tyrhového růžového léta psaného pod *literam* B. 25. vložena slovo od slova vepsána sou.

L[ocus] S[igilli] Adam Skála ze Zhoře, registrátor desk zemských.

Dále je už to z druhé strany také.

Fol. 203v

Fol. 203/II

My Petr Vok z Rožmberka, vladař domu Rožmberského.

Naposledy jakž jsou týž obyvatelé často psaného města našeho Netolic [od Ži]dův, kteří jsou na onen čas tu mezi nimi v městě domy a zákupy měli, v živnostech svých městských překážky mnohé trpívali a ti Židé la[víro]vaním všudy okolo města po vesnicích se podle obyčeje svého pou[štější] v mnohých věcech předek před měšťany a obyvateli jinými, že lichvami i jináč utiskali, drahotu činili i jiných mnohých n[eřá]dův, jsou se týž Židé dopouštěli. I nechtějíce, aby budoucně pr[ůchod] v tom týmž Židům dáti se měl. Tomu chceme, aby nyní i na bud[oucí a] věčné časy žádným způsobem, kdo z židův víc do téhož města na[šeho] Netolic se přijímal. Nad to výše zákupův

¹²⁴⁹ Čtvrtek.

¹²⁵⁰ 6. červen.

¹²⁵¹ Georgius z Terchova, rožmberský kancléř.

¹²⁵² Jan Raihart z Lišvitz

¹²⁵³ 13. listopad.

jakýchkoliv a obydlí při témž městě aneb podružství užití měl, nýbrž odtud se nakonec odstěhoval a tu trpěn nebyl. Actum 1596 v čt[vrtek] po památce Seslání Ducha Svatého. Petr Vok z Rožmberka.

Georgius Homut z Harasova, Rosenbergiari Cancellarii.

Silvester Mlazovský z Tešnice.

Reihart Jan Gerhart z Lišvic.

Tato *Privilegia* a obdarování městu Netolicům od starých pamětí králův českých, též i držitelův téhož města dána a od J[eho] M[ilosti] Rudolfa, toho jména druhého, jakožto krále českého, potvrzena a schválena s povolením J[eho] M[ilosti] (jakž o tom v *Relaci* Jeho M[ilosti] v kvaternu relací tělném léta 1600 v pondělí po s[va]tém Martinovi E. 10 zapsána plněji svědčí) v dsky zemského do kvaternu trhového růžového, léta výše psaného v pod literami B. 25. vložena a slovo od slova vepsána jsou.

Adam Skála ze Zhoře, registrátor desk zemských.

Fol. 203/IV

{217} **Milostivý pane, pane**, též urozený a statečný rytíři, páni milostivě, nám laskavě příznivý. Milostivé nařízení V[aší] Mil[osti] v příčině neřádův židovských na pozoru majíce, tak poslušné své <chování> chování tuto pravdivou zprávu V[aší] Mil[osti] činíme [peněz platí dne překupu] <že> v našem *Privilegium* o Židech nachází vejpis hodnověrný k vyrozumění <přik> V[aší] Mil[osti] příkládáme. Ale že po spálení města našeho zpět Žid v obci naší se až dosavad zdržuje, ten přijímáním od soldatův krádeže, v kteréžto příčině mnoha skrze jeho takové nešlechtnosti spáchalé zanepráznění jsme měli).

Se Židy ve všem [...] milostivě [...] handluje a obci na velikou škodu a záhubu jest, toliko se mu nedostává piv vaření, to pak s přehlídáním jemu toho vrchnosti snášeti musíme. My abychme měli sobě na tom jaké právo pokládati, žádného jiného toliko, aby obci naší dokonale pracen byl, toho celého a neměnitelného úmyslu jsme učeni V[aší] Mil[osti] poslušně jsme spraviti neuminuli. Poroučejíce se vždy k lásce a milosti V[aší] Mil[osti] zůstáváme.

Jeden dům nájemný drží s sedláky, <své> na gruntech obilí seje a dvě osoby ženského pohlaví u sebe v službě chová. V[aší] Mil[osti] k službám každčasně poslušni.

Datum v městě Netolicích Jullii A[nn]o 1650. Purkmistr a rada města Netolic.

Fol. 204r

Narovnání mezi obcí Netolickou a obcí Lužickou stranu Mezníkův vyvrhnutých v Brusným lese nad rybníčkem Brusenským. Tuto pro paměť, však *originál* v *Depositum* Magistrátu se vynachází, do této knihy pamětní sou vepsané.

Heünt untergesetzten dato ist zwischen der alhiesiger Nettolizer Stadt gemeinde einem = dann zwischen denen Luzitzer baume andirten theils eingutteiliger Regleich getroster, und beschlafen worden folgende massen.

Auch der abbereiths über 60. Jahren zwischen ewehnter Luzitzen bauren, und der alhiesiger Stadt Gemeinde durch auswerfung eins Marekstein bey den brusner Nettolitzer Stadtradt, und neben den auch Netolitzer Stadt teücht einer, und wider halten Lusitzer [...] underteitheils anliegende bunken und andern holtz abgewöhhs die Stattbarkeit fort getauret der weder von einen, nach der ander Seithen gedachtnus gerüchs ansich zuziehen, und zu zueignen, folgsar den von vershiedern leuthen verursachen Schaden durch die Höger zu Hütten, und urwöhren mann befugt were und weillen die *Visitationung* deren Marcksteinen von seithen der Stadt Nettolitz vorgenehmen worden, als hat mann den Lusitzer Richter Georg Berl mit seinen Nachbahren diese einemen wie des die besichtigung deren Marksteinen den 6. Julli [...] [...] sich gehen werde, wo mit der Selbe, und Sie bauren mit alhiesigen Nettolizer Stadt gemeinde in gedachten brusner malinug [?] sich versiegen und allda nachri[...] nüendlichen.

Fol. 204v

Und reift überlegter verabredung (jedach beeder seiths unnachteilig) wegen gedachter holtz gewachs die Sache der mahl eins zur einer ruhiger *Possession*, und genüssung gelangen möchte.

Endlich ist es nach beede seithigen untertodnung emhellig Rest geschlaffen worden, d[er] das oft <berete> berührte holtz gewachß in zwey gleiche theille mit der Schnur abgetheillet, und folgbahr mit deren 6. Marcksteinete besetzt werden solle, ein welches auch von beeder seithen bewerkstelliget worden: als Sub die Nettolitzer Stadt gemeinde den unterheil neben den brusner teucht, die Lusitzer baurn aber den oben theil neben den weeg zu kunftigen ewigke zeithen in besitz gewohnen zu dessen besserer sücherheit, und verhaltung ist dieser guttwilliger vertrag in zwey gleich buntende *Exemplaria* nicht nur urfertiger sondern auch von beeder seithen unterschrieben, und mit alhiesiger Stadt *Insigil* bessiglet worden. So gestehen Stadt Nettolitz *Consule*

D[omi]no Fernando Arnosht in bysem deren unterschriebenen herrn Raths verwenten Stadt Rattern und gemeinen eltisten wie auch andern burgern den 6. Julli 1758.

Fol. 205r

{191}A[nn]o 1772 dne 2. [Novem]bris od budějovskýho zvonaře p[ana] Jozefa Pernera,¹²⁵⁴ který se tam z Plznic¹²⁵⁵ před ¼ létem dostal, byvše přivezen cimbál ulitý 138 lib[er]. Nový k bití hodinám (který hodiny byly z dolejška nahoru skrze zedníka Šandery dle sumy ingenérsho Contractu 58 [zlatých] přenešený), platila se jemu každá libra po 42 kr[ejcarech]. Společně se jemu přišlo 96 [zlatých] 36 [krejcarů].

Nato přijmul 41 ½ rozličného mosazu, který od zdejšího měšťanstva shledán byl a po 22 kr[ejcarech], takový vjal jenž činilo 15 [zlatých] 13 [krejcarů].

K tomu téhož dne jemu dáno a Conto těch 96 [zlatých] 36 [krejcarů], na hotovosti 32 [zlatých] 23 [krejcarů]. Co přijal spolu činilo 46 [zlatých] 36 [krejcarů].

Má ještě k pohledávání 50 [zlatých]. Který V[áš] M[ilostivý] magistrát ulíti dal byl jař A[nn]o 1773 zaplacen, nic víc k pohledávání nemá.

Fol. 205v

1773 roče, stranu veleb[ných] pánův Jesovitův.

Nottandum pro budoucí v paměť se tu uvádí, terak tak dvojí ctihodní, velební páni *Societatis Jesu*, téhož roku svrchu psaného, sou byli v celej královskej českéj, rakouskej, uherskej, moravskéj dědičných zemí z jejich společnosti u Polojův vypovězeni. A to d[ne] 15. [Septem]bris 1773 poněpirv sme to uslyšeli, takže také vůli od svátosti *Papesse* na světlo přišla. Kde také, kdo jen to poněpirv slyšel, s velikou autěhností každej se na tím zdíržoval. Poněvač téměř hned, jak to kam to poručení jak papežský, spolukrálovský přišlo, tu kde Jezovité se vynacházeli, hned ten den sa museli hledět z koleje stěhovat a šaty v nákych 8mi dnech hned sobě dáti svěcký, duchovní sšítí a zjinačiti nechat a takové oblécti. Přitom také všechny panství, *Nobilia*,¹²⁵⁶ cokoliv tu se vynacházelo, mušeli zanechat [jakož chrámích Páně všechny ornamenta chrámoví] a postoupit (a[d] p[rotocollum] [?]) pánům krajským hejtmanům, který také co tu bylo

¹²⁵⁴ Jozef Perner, zvonař, pocházel z Plzně, v Netolicích přeléval zvony.

¹²⁵⁵ Plznice, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁵⁶ *Nobilia*, z lat. *nobilis*, e znatelný, slavný, proslulý, vznešený.

od Victualních¹²⁵⁷ vědci hned se prodávalo, kdo jen co chtěl. Oni pak páni Páteři Jesovité hned svou každý dietu dostal, totiž na měsíc 16 [zlatých] a na šaty pro interim každý 40 [zlatých] tozér. A hned pomalu semotam byli neomendýrováni jak za kaplany, *Ad ministratori* také za faráře, tak jak dále se kam uveden na místa to

Fol. 206r

ještě k očekávání na budoucí čas máme je. Ale každý dobrý křesťan velikou autěhnost s nima mněl, když to ponejprv slyšel, že se každý na tím účinku pozastavit mušel a velice jich litoval, poněvač velební, učení, cnostní, pobožní duchovní byli a dosavade sou, kde nejenom duše zemřely, ale také živý souce ještě ve světu. Velké prospěchy učili a dosavade učívajíc. Od těch dobrých příkladůch veleb[ných] pánův vyjímajíce, že také mezi nima těch bylo mnoho, kerý trochu *mamonie* rádi obydlí dávali a do svědeckého úřadu se trochu míhali, že politování těch nevinných jest velice, že spolu s nima tirpět museli. Pán Bůh nebeský dej, aby to pro budoucí časy všechno dobrý se obrátilo a se vypilnilo. Amen. Více se vynalézá *ut folio* 208.

{210} **Nottatum stranu věže u matky boží.**

Anno 1771 byla jest téhož roku střecha celá, totiž krov též <p> pobita plechem nově, která předešlého roku 1770 byla jest, skrze božího posla uhození, zkažena a prejz všecken dolů shozený, že ale Bůh náš, Královna nebeská zastíniti ráčila, že žádný boží voheň ne[v]znítíl ščeho buď věčná chvála, bychme toho na věky více takového strachu nedočkali. A pročež na klid byl tento na ní. {Co tak vyšlo totiž!}

Fol. 206v

Předně plechu na ní vyšlo 21 soudekův, a to po 18 [zlatých] soudek, od takového vybití plechaři přišlo. Tesaři od díla jeho práce přišlo summou 230 [zlatých]. Ítem zedníkovi 100 [zlatých], vápna 100 strychů, cihel 2900 k[us]ů, dříví 70 kmenů, za železo 50 [zlatých], od pozlacení klovlíků 80 [zlatých]. A tak, co se dokonale nezvědělo, *plus minus preter propter* byl by ten krov neb střecha zabílením zevnitř kostela 2000 [zlatých] koštoval. Tejkaje se velikosti klovlíků a voka Páně nad ním. Ten je velikosti, dýlka klovlíků toliko 2 ½ lokte dlouhého, šířka toho klovlíku též 2 ½ lokte dlouhého, spodku pod klovlíkem 4 lokte dlouhý. Nejvejš voko Páně, vejška 2 ¼ lokte, šířka voka

¹²⁵⁷ Victualní, z lat. *victus, us* živobyčí, způsob života, výživ, potrava, jídlo.

Páně 4 lokte dlouhý; ta pak půl na kerej navlečený jest klovlík, váží železa 100 lo[tů] p[fund = libra]. A tak se tu vynachází celý náklad, čehož Bože rač ji ji svej ochraně, též královnanebeská, spolu celé město v tvej ochraně mítí. A na nás tvým Okem milosti boží zhlédnouti, obzvláště dyž toho největší potřeba nastávat bude. Bychom od vši zkázy hromobití, krupobití a škodlivého vohně chrániti a opatrovati ráčil, bychom ty milosti božský, jak zde ščasně, tak někdy slávě věčné užítí mohli:

O[mnia] ad M[aiorem] D[ei] G[loriam]

FAB, FBA

Fol. 207r

{211} *Nottati, kdy se začala platit Contribuci.*

1773 d[ne] 24. No[vem]bris poněvadž takové téměř železné, těžké časy nastaly, tak jak tu napřed 2 listy zaznamenáno těch hrozných <ny> neúrodných let dvouch se vynalézá, že <téměř> naše chudá obec do největší zkázy a chudoby jest přišla. Kde téměř nebylo možná více důchodů králo[vská] *Praestanda* za sousectvo platiti. Tak dyž ani *in teres*¹²⁵⁸ se nemohl zaplatit, kdo co při obci jaký *capital* měl a protož přinuceni, Vz[acný] Mag[istrát], p[an] richt[ář], p[áni] starší obecní, že sou se moci sebou spolu s počestnou obcí usnesli (a nikoliv skirze veliké nedorozumění sousedské, že nechtěli se tomu podvolit přeci, ale skirze *deputyrovani* od Vz[ácného] Mag[istrátu] do slav[ného] králo[vského] úřadu, žádajíce *locální comissi*, aby to svůj začátek tý *contributi* a toho nedorozumění se upokojiti mohlo), a pročež dříve než přijela byli *deputyrovani* z Vz[ácného] Mag[istrátu], též z pá[nů] starších obec[ních] a 12 aušus {aušus} z prostředků obce a začala se znova dle *Rurch kontribu[ci]* u přítomnosti jednoho každého, jeho usedlosti všechno považovati a o 1^v olus [?] jak na polích, tak v šacunku domův a ve *in fiticio*¹²⁵⁹ dle uznání výsady. Bože dej, aby jen dobrý ten začátek byl a ščasný konec, dyž by nám Pán Bůh svaté požehnání dal spolu ščasně přestala: toliko zase v strachu my všichni pozůstáváme, poněvač vůkol všudy daleko široko dobytek padá, aby nás Bůh všemohoucí, s[va]tý Linhart od tý metličky zůstaviti ráčil. Kde před rokem 1772 také tu v městě 76 kusů vypadalo, na domě obecním skoro všechno, čehož nás už s vychovaná dobrota brzská od tý zkázy rač zachovati po všechny časy až navěky. Ut futur [?].

¹²⁵⁸ In teres, z lat. *terra, ae* země, hlína, půda, kraj.

¹²⁵⁹ Infiticio, z lat *infitialis, e* popírající, záporný.

Fol. 207v

Nato hned v roce 1774 d[ne] 1.^{nih0} Sebte[mbris] *et pro Martio* ty 2 měsíce najednou platit začátek se stal takovým křikem a nedorozuměním, že zase poznovu mnozí sousedé na žádný způsob se odporovali platit *Contrib[uci]* a bylaš za 2 měsíce až kolem přišlo, že se mušela *qualt excenti* potřebovat, kde se *execution pillet* dostala z Král[ovského] kraj[ského] úřadu by magistrát, co nejvostřej pokračoval a *Specialites*¹²⁶⁰ tem v delším [?] hleděl napřed položit. Kde také by se bylo stalo, ale že s tou zvěděli, že tu *excenti*¹²⁶¹ jest, hned pomalu všichni *Contri[buti]* za 2 přinesli a složili toliko as 5ti, přeci se jim dala užiti as na náky 2 hodiny. Hned, ale potom všichni přinesli a složili, že se jim vyzvihla a osvobozeni byli. Kde zase poznovu mnozí sousedé začínali zbytečný otázky stranu *extra ortinarium*¹²⁶² by se jim to ráčilo [?] upustiti učinilo. Poněvadž to se státi nemůže, to by odbýti by sobě dali, pokoj až dále bude že Resoluti od Vz[áctného] Magi[strátu] otčekávání mají. Dej Bože, aby pokoj s[va]tý zachován byl a Pán Bůh se na [nás] nehněval.

Fol. 208r

{211} **Následuje dále o velebných pánů Páterů Jezovitích.**

Památka 1773 roku. Zbouřilo se celé peklo a vyslance své ke všem Europeiským dvorům nastražilo (tito byli samí *Atheisté, Naturalisté, Libertini, Indiferentisté*, jih to každý dvůr na vše tajné rady měl a podle jejich vymyšleného pískání sou svolili) ta těchž pekelná vyslaná Rotta vědouce dobře, že svého bezbožného předsevzetí ku konci vynšovanému přivedeti stavu nejni, dokavač nejsilnější podpora církve svaté (rozumněj skrze ní bývalé slavné svaté a celému světu příkladné a na nejvejš užitečné Tovaryšstvo pana Ježíše, někdy od s[vatého] *Ignatia z Loyoly*¹²⁶³ založené), státi bude a k vyvrácení nepřijde. Pročež aby ten slavný sloub podkopati a jednou témuž ranou zbořiti mohli. Na to při všech dvořích nastupovali a pravdo podobnými důvody dokazovali (poněvač na cnostním a svatém jejich životě nic vynalézti nemohli), kterak by to Tovaryšstvo

¹²⁶⁰ *Specialites*, z lat. *specialis*, e zvláštní, speciální, cenný.

¹²⁶¹ *Exeunti*, z lat. *exeo, ire, ii, itum* vyjít, odejít, vytáhnout.

¹²⁶² *Extra ortinarium*, mimořádná daň.

¹²⁶³ *Ignatius z Loyoly*, (1491-1556), duchovním otcem a zakladatelem Tovaryšstva Ježíšova.

Ježíšovo bylo všechnem zemím a *Potentatum*¹²⁶⁴ na pod zemských statcích škodlivé a protož, aby každá zem tím snáze svého blahoslavenství na pod zemských statcích míti mohla. Zapotřebí jest, aby skrze Bullu od svátosti papežské prožšlou toto Tovaryšstvo vyhlazeno a pořád z paměti vyvirženo bylo. Důtlala tato, celému světu velice škodívá a v srdcích všech *Europejských Potentatův* slavných štěpena k vyvrácení téhož Tovaryšstva Ježíšova skrze několik let dychtivost a náchylnost a ačkoliv z mnohých východních zemích již kněží a mistři téhož Tovaryšstva vyhnáni byli. Nicméně nevystupovali pekelným pochopové při slavných dvořích usilovati, aby do kruntu celé to společné Tovaryšstvo Ježíšovo všude Europě (vyňato, tak jak se povídá, u krále pruského dosavade zachované býti má), ale jinde skutečné to pobožné a příkladné, velebné

Fol. 208v

Tovaryšstvo zkaženo a vyhlazeno bylo. Čehož jsou také dovedli tohoto, když se psalo 1773^{ho} roku, že po celém světě, celé to svaté Tovaryšstvo na usilování dvoru pirvního portugalského, španhelského, frankrejského skrze Bulu vyzvyženo a v nic uvedeno bylo N[ota] B[ene]. Komu bylo tím lépe poslouženo, jako peklu nebo ďábel dostal věcí moc a svobodnou vůli na pole hospodáře nebeského koukol rozsívati. <mravná> Mravopočestné učení samo od sebe přestalo rozličná učení (které se dosavate věděti nemohou, až se po ovotci svém v nekrátkým čase poznají) zatím do *Utopie* se odebrat museli, páni naproti země vložili se v jejich statky *Collegia* a mohovitosti. Toliko dovoleno bylo těm ubohým knězům vzíti to, co každý v svém pokoji, za své peníze koupeného měl a vynésti. Ostatně, co byly věci společně, jako *Bibliothéky* neb knihárny, *Muzea Mathematica* a *summou* všechny užitky, ty byly předně zapečetěné, *zinventýrované* a kam přijdou, a jak mnoho z nich pro čest a chválu boží vynaloženo bude, to samému Bohu jest povědomé. Ale soudit může každý sám, jak se dobře vede myši mezi kočkama, žábě mezi čápama a ovci mezi vilkama. Toto vyviržení Tovaryšstva se stalo za panování nejsvětějšího otce *Climenta*¹²⁶⁵ 14.^{ho} a správy zemské nejjasnějšího domu rakouského *Marie Terezie*¹²⁶⁶ a nejsvěcenejšího pana, pana *Josepha*,¹²⁶⁷ syna

¹²⁶⁴ *Potentatum*, z lat. *potens, entis* mocný, schopný, vládnoucí.

¹²⁶⁵ Climent XIV., Giovanni Vincenzo Antonio Ganganelli (1705-1774) papež.

¹²⁶⁶ Marie Terezie, Marie Terezie Valpurga Amálie Kristýna z rodu Habsburků, manželkou císaře Františka Štěpána Lotrinského.

jejího, římského císaře. Tomu útrpnému s[vatému] Tovaryšstvu hrobovní nápis neb *Epitafium*¹²⁶⁸ jest toto z druhého listu strany.

Fol. 209r

Hrobovní nápis aneb *Epitaphium*.

Vaticani Iovis Tulmine prostrata.

Societas JESY

Mirare Viator.

Ingentem tumulum sine cadavere,

Cadaver sine tumulo iacet,

Dirutus contritus Collossus Ecclesiasticus,

Non lapillo neo lapide offensionis,

Ipsa diruente Ecclesia

Infelix Societas.

Qua multorum invidiam

Plurimorum sibi as scivit

Admirationem & gloriam

Heu

Iudicata, damnata es

Sine forma iudicii

Sine trepitu forensi

Dissociati plaudite socii

Nunc vobis imminet

Pax vobis.

Tuto leží: *Viticanského Jupitera* poražené hromem vel[lebené] Tovaryšstvo Ježíše, pozastav se počestný a pobožný, horlivý křesťane.

¹²⁶⁷ Joseph, (1741-1790) císař Svaté říše římské, syn Marie Terezie.

¹²⁶⁸ Epitafium, z lat. epitaphium, ii náhrobní kámen, pomník, náhrobní nápis.

Podive se nad hrobem bez těla, náramným tělem bez hrobu. Zahrabáním sloub církevní rozkotaný. Snad více nebude, tak spořádaný ah ah pamatuj. Každý věrný. Amen

Fol. 209v

1775 d[ne] 6. Martii počali se řeči trousiti, terak tak Králohradeckém kraji a Bydžovským, stahující ten kus země až ku Praze, rozliční pro nevěry, totiž husité, obřezanci, též beraníci bratrstvo se po rozličně velkém počtu shromáždili a svou steklou nevěru počínali šířiti. Ačkoliv ze všech stran se jim v tom jejich bludu jak od svěcký veřejnosti, tak od duchovní stříhání dosti byli a jim dost překážka a odpor. Ty steklý pro nevěry a d'ábelskýho bludu se jim činila, nic se přeci vyříditi nemohlo, poněvač den ode dne vidí více a více jich přibývalo a se množili, takže se silně povídalo, že jich se už vynachází přes 40 000. Kde také duchovenstvo, množství tisíc knih jim pobralo, takže potom nelze jim to bylo tu d'ábelskou proklatou Sectu přetirhnouti. Dyž tak daleko to přišlo, že sou se ty d'ábelský Rotty a husité tolik *praesumirovali* důtklivým *Memoriálem*, až k našemu milostivému král[lovskému], císa[řskému] dvoru, svý *Resugigum* vzíti a svou styčností jak na duchovní, tak svěckou virchnost žalovati, že by v jejich d'ábelském proklatým bludu pokoje jim se nedalo a překážka činiti neměla, že žádají čertového bludu svobodný glejt obdržeti, jak toho tato přiložený *extract* toho *Memotiálu* se ukazuje. { viz 211 }

Fol. 210r

Extract memoriale in welches die hezerische Husiten in böheim A[nno] 1774, d[en] 28. Octobris I 240 kay[serliche] kay[serliche] May[estat] in Prag fussöllegst [?] eingerecht. {213} Aller durchleüchtigster groszmöchtist = und un über wündlichster Kayser auch in Germanien und zu Jerusalem König aller gnödigster mit = Regent Erb = thron folger und herr herr. Eüer keyser[lichen] Mayestat unterwieden wie uns allerunterthönungst zu füssen fallen unser und unserer mitbrüden aus erste Rotth urhemüthigs und demüthigs var zustellen, und hast deren selben allergnädigste hülfe und beýstandt aller unterthenigs anzuflehen.

Es haben sich seits einiger Zeith unser gegend verschiedene betriebst fölle ereignet die gewies wieder Eüer keyser[liche] May[estat] allergnädigste befehle wie auch allerhöchsten Willen laufen. Undenen da durch bereites eine beträchliche Anzal höchst deroselben aller gehansamsten unterthauern so zu sogen aus dem lande getriben und sic unter frembden schutz zu geben geswungen werden.

Ja die allergeträste unterthannere werden genöthiget durch die Patres Missionarios, wie auch weltliche obrigkeit als Wentzl Niemetschek zu Satyka,¹²⁶⁹ P[ater] Misisonarius Jakob Zelenka¹²⁷⁰ Pfarrer zu Staniekh Joseph Benedigti¹²⁷¹ director zu radieren und andere mehr in der Crau böheimb hin und her wohnende, alles das ihrige zu verlasen und sich auser lande zu begeben um nur entsetzen Krausamkeith der geistlichkeit die sich nicht als hirten sandern in der thatt alls reisende wölfe bezeü zu entgehen, Ein beÿgiel der grausammkeith aller untertheünight an zu führen, Sa haben sie den 10. [Oc]tob[ris] A[nno] 1774 eine der heerschafft Zdieshowitz in Chrudinner Creys {chrudimský kraj} mit 52 Mann Infantern von hoch löbl[iche] Palaviciny Regim[ente] unfermüthet überfallen die Einwohnere bey welchen sie einige zur seelen Erbaunung bücher gestunden gebunden auf dem Wagen gewarften und in der gefängnus gefüheit Wird es sa verfallen so wird.

Fol. 210v

Die heisige gegende von Einwohnern <bald> bald eintblöset werden und das Landt unbeurbeitet vordieben in deme die meiten der sa genanten kötzerey anfangen, und lieber das ihrige zu vorlassen entschlafen seynd, als das Sie sich ihrer gewissens freÿheit beerben sollen; die freÿheit ist ja kein ziegel = bese aus schweifung, Sondern Sie macht die Obrigkeit in den augen der zu unterthanenen emmem Schatzbahrer und Spornet den Menschen an, einstillen und frieden fortiges leben zuführen.

Erbarmen Sich doch Eüer Kay[serliche] May[estat] deroselben zwar armen getruckt = und verfolgten, dach aber getreüen und gehorsammen unterthannern die sich nicht als wieder spänstige sondern als falgsammer Kinder ihren allergnädigsten Landes = Vater zu beweisen bemühen, und erhören unser demüthigstes bitten und befehlen der Welt = und geistleihen Obrigkeit huldreichst die statten zu verfolgen, ihnen die bücher (welches <shon über> 4000 weg genohmen haben) das eintzige tags Mittl nicht zu nehmen, damit wie getrugte neüe ursach haben für höchst deroselben wohl in bringstige hebetter zu Gott zu schicken, und uns mit unsern kindern, sambt allen *arrestanten*, die um solche bücher *arrestiret* seynd, einiger freÿheit erfreuen, die bereit in dem mehresten Königreich allgemein ist wür ersterben.

¹²⁶⁹ Wentzl Niemetschek zu Satyka, farář.

¹²⁷⁰ P[ater] Misisonarius Jakob Zelenka, farář.

¹²⁷¹ Pfarrer zu Staniekh Joseph Benedigti, farář.

Eüer Kay[serliche] Köni[gliche] May[estat].

Unterthanig gehorsamster Johann Hlasek.¹²⁷² Frantz Karban.¹²⁷³ Prokop Mishka.¹²⁷⁴

Georg Blÿn,¹²⁷⁵ sambt allen übrigen Mitbrüdern deren shanithiche taüsend seÿnden.

Fol. 211r

{ viz 209 p. v., } A poněvadž po tak dlouhém toho rozmáhání toho d'ábelského bludu, nic přeci se vyříditi a překaziti nemohlo, takže je mnohem více d'ábel nafoukal, dyž viděli ty zlořečení husité, že se jim tuze na paty šlape, tak sou sobě čertovnou radu mezi sebou usnesli, aby v jiných krajích také sedláky skirze Roboty a svobodu popuditi mohli. Že tudy tím spíše jejich d'ábelská sekta svůj průchod a stálost míti bude. Mezi čím také, dyž čím dále tím více se to špuntovalo, tak také, že se skutek a účinek téhož pozvyžení seldckého skutečně se shledalo, tak silný počet, že se povídalo jak husitů, tak sedláků, že pohromadě ve třech panstvích býti má vokolo 6000. A tak že sou hospodařili, že nejvíce na vrchnos[tens]ký zámky a úředníky doráželi, pálili vokna, kamna, dveře. Truhly rosekali, vobilí králi rozhazovali, pivovařích piva, v sklepích vína vytahovali, a co nezkonsumírovali, to sudy rosekali a čapy zvytahali a nechali to na zem vytécti. Tak sou ty dobrý sedláci s těma proklatejma husity hospodařili. A dyž čím dále tím více se to rozmáhalo a ta seldcká Rotta se už porozličně zvyhala, tak to nebezpečný bylo, že musely Regimenty,¹²⁷⁶ jak od Cavalerie,¹²⁷⁷ tak od Infante¹²⁷⁸ se stahovati a tam do těch krajů Králo[vo]hrad[eckého] až ku Praze se stahovati a jim na odpor, těm zbojníkům, se postaviti. Poněvač se už <se> až ku Praze dostali, kde těch zbujníků seldských a tý Rotty d'ábelský úmysl byl do Prahy se dostati a Averno¹²⁷⁹ a vrchnosti šturmovati, aby jim svobod aneb ty *Patenty* král[ovské], strany tý Roboty neb svobody vydány byly, kde potom pro jejich zlé

Fol. 211v

¹²⁷² Johann Hlasek, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁷³ Frantz Karban, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁷⁴ Prokop Mishka, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁷⁵ Georg Blÿn, Jiří Blín, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁷⁶ Regimenty, pluk.

¹²⁷⁷ Cavalerie, jezdeckvo, jízda, pozemní vojsko bojující na koni.

¹²⁷⁸ Infante, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁷⁹ Averno, z lat. *avernus*, *a*, *um* podsvětní.

a nedovolené výstupky, které semotam dělali a s lidma, jak s duchovníma, tak svědckýma zle nakládali a je trýznili. A to bylo věcí dyl a nafoukaný těch d'ábelských husitův, poněvač už počali kostely rabovati. Tak že i kalichy monstrancí ciboria *cum Venerabile*¹²⁸⁰ keré *Particule* vysychali a sobě z toho smích dělali. Dyž ale už to tak počalo se dítí, že bylo obávání zkázy celé země, také počali tepirva Pražtí velké vrchnosti a úřady se toho ujímati a Regimentům povolení, by na vostrach je trochu stříhati mohli, kde také těch zbujníků 5 při pražkejch branách po jednom zvěšeli a nakých 6 neděl pro příklad druhejm je viseti nechali, ostatní se povídalo nětco domu, nětco semotam se reterýrovali¹²⁸¹ druhý as 16 000 jich do lesa zasekali, který mnoho neděl tam v lese skrytí byli, až potom také d[ne] 26. <Martii> April[is] p[an] Obristleitner vod Colloredo¹²⁸² toho dle tohoto německého přiloženého Coppey se spatřuje jakž následuje.

Der Herr Obrist Laitner van Joseph Colloredo gros Risse hat das bauren Guvernium auf gehaben welches in einem Obrist burgrafen, so der Richter van Náchodt waro desen *Secretens* Emanuenti und 5 Gubernial Röthen bestimde bey nache 1 Jahr ist diese Sache unteredet gewesen um 2 Monath aber wieder willen zu feür zeidig aus gebrachen dieser obristloiten hat sie in der *Session* überfallen, so mit der

Fol. 212r

gantzen Conzlei, buch trukerey ga sogar Handbuch trukerey gefangen, und ihre Cassa p. 20 000 weg genamen.

Der Plan ware van ihren d[en] 15ten May als an den tag von den fest *Sancti Johani Nepomucens* sollen sie sich gegen 100 000 bauren zu 20 und 30 von ihren Richtern gefihret unbewasurt als wen sie wahsfarhter weren in Prag einfinden und 15 000 bewafurte für welche theils in Sachsen in der Pfalz in Brantenburg und in Schlösien, Kurtze, Flinte, Shan in der gebürth seind auch einige Quantatet bey einigen haubt Rebellen fertig ligen sollen sich abens nemblichen tag bey Prag vor döbt auch als Wahl fahoter [?] nöheren dan in der Stadt würde in der Mitter nicht = stunde (nach deme solche zu var ehe in allen 3 theillen sich nach ein leithung ein quartiret die

¹²⁸⁰ Cum Venerabile z lat. *venerabilis*, e ctihodný, velebný, ctěný.

¹²⁸¹ Reterýrovalo, z lat. *retexo, ere, texui, textum* obnovit, zmařit.

¹²⁸² Obristleitner vod Colloredo, Rudolf Josef Colloredo-Waldsee 1706-1788, říšským místokanclěm.

inhereste aber auf offenen gasen gelegen ween) solchen in Mitter nach lasbrechen der 1te befehl ware alle würlkliche= und quase= Cassnemen mochten zu überstahlen und alles ohne barmherzikeit umzubringen anderer Salten die 3 Städte jede in 6 arthen anzinten und die Hauser durchtengen der heroschanfften zu erist sa dan in der Burger heiser eintringen und alles Nahsacariren [?], damit aber weder Burger nach saldaten fliehen könnten sollen die 15 000 Bewaffurt weliche sich in zwischen in 8 Corps zu denen 8 theren begen saltan alles wieder machen um aber eine ordentliche Sicilianische *Vesper*¹²⁸³ anzustellen sallten alle bey deren bauen bequartirte Soldaten umgebracht werden und zwar in

Fol. 212v

In der stýle so dan die datte alle in die Moldau oder samst verschleget werden die Bevuldanten aber sich aus den *Ecconomie* haus *Mondiren*¹²⁸⁴ und aus den Zeyhaus bewasnen alle Stuk sallten auf die wöhlen gefiret werden alle in Prag befindliche varräthe und lebens mittel in einigen Hausern zusammen gebracht die aus theillung verbachung vermahlung ordentlich und behandelt werden salte sa dan wallten sie mit dem haff *Capituliren*¹²⁸⁵ etwerder die freiheit oder alle um bhamend.

Var gestern hat man in Prag einen Schmidt eingebracht welcher 700 stub eihlen lange Szeis [?] arbeithete welche den wahlfarhten beshtimen waren diese Szeis [?] hetten sie anfenglich in ihren bleidern vārstóbt sie sallen auch ein fügenes *Consistori* haben welches nach nicht ertaget worden, weder ihren *Comendiende generale*.¹²⁸⁶

Da aber die Shtug ankhamen und ernst gebracht wirdt sa fungen sie an anjedzo zu sagen sie sehetten sie, sie weren betragen.

Sanc[to] Deo et B[eatae] V[irginæ] M[ariae], S[anc]ti Joanii Nepom[uceni].

Mezi čím dyž Regimenti se hustějc stiskly, tak jim odpor přeci se činil, že pomalu dále ty *excesy*¹²⁸⁷ provozovat nemohli. Dyž jim dále tím více vojsko jim překážšku činilo,

¹²⁸³ Sicilianische Vesper, Sicilské nešpory, Velikonoční pondělí.

¹²⁸⁴ Mondiren, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁸⁵ Capitiliren, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁸⁶ Comendiende generale, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁸⁷ Excesy, z lat. *excessus*, *us* provinění, neřest.

tak že pomalu sami sedláci upouštěli a zase domu navracovali. Však, ale leckde na panství jako Jindřichohradeckém,

Fol. 213r

tak také na panství Vorlickém se zase počali pozvyhovati, že zase na ně mušeli vojáci na ně táhnouti, kde zase trochu je upokojili. Ale špatná naděje se ukazuje mezi sedláky k tomu pokoji, poněvač letcos slyšet je, že mluví až bude po s[va]tým Václavě, že voni jímaje ještě se opatří a svou svobodu vyhledati budou. Co dej Bože, aby se jim ten úmysl a účinek jejich skazil, by jim Pán Bůh v cestu v kročil, a to raděj v mír a pokoj uvedl, jakmile [?] bude to čas se ukazuje toliko dyž nám Pán Bůh toho času božích z ní [?] dočekati ráčil. Z potěšení (ačkoliv nás Bůh všemohoucí škodlivým povětrím jest naštvil, přeci tak jak se ostatní ukazovalo boží obilí v poli koho netrefilo boží požehnaní, obilí bylo) to potlučení nejvíce nás tudíž celá strana od Slouně až k Selci tudy od města na šíři až za Ptáčník¹²⁸⁸ a u Vrábina všechno potlouklo d[ne] 14. Juli 1775. Jaká náhrada bude, to se ještě neví. Co ale nejbolestivějšího bylo, že ty nešťastný sedláci se tak zatvdili, že na mnohých panstvích jako na libjeckým, též vlahobřežským ne žádnéj způsob robotovat v času z nich žádnou pomoc činiti nechtěli, až jim platit slíbili tepirva dyž až téměř tři díli božího obilí stojací jak pšenice, tak žita, ječmeny a ovsí téměř vypiršely a vypadaly, tak že se místy vojáky sobě, kde leželi, jednat museli, jim po 20 [krejcarech] platit přinuceni byli. Na zdejším, ale panství netolickým přeci, tak zatvirzelí nebyli, vobří volův bez odporu pomoc tu robotný, tak jako jindy sou činili, aby to boží obilíčko se šťastně skliditi mohlo. Tu volnost a poslušnost, tak jako jindy sou učinili. Dále pak se zase nenanadále povyskytlo jistý *Pahovie*¹²⁸⁹ jináče jménem otce, náš Seldcký, který tuto se klade, jak následuje Vertatum.¹²⁹⁰

Fol. 213v

Otče náš selskej.

1. ^{mo} Pohled', kterak smí souzení, }
od barabáčníků zedření. }	Otče náš.
2. ^{do} Ohlédni jen se sám na nás, }
}	Jenž jsi.

¹²⁸⁸ Ptáčník, území asi 1,5 km severně od Netolic.

¹²⁸⁹ Pahovie, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁹⁰ Vertatum, nepodařilo se blíže určit.

Císaři, milý pane náš.	
3. ^{to} My víme, že to nežádáš. } ani milosírdný bůh náš. }	Nanebesích.
4. ^{to} Plačtivě na tě čekáme, } a za krále tebe žádáme. }	Posvěď se.
5. ^{té} Neb jest tuze povýšeno, } ve všech zemích rozhlášeno. }	Jméno tvé.
6. ^{té} Slibujem ti věrný býti, } až budeš zde s náma býti. }	Přijď království tvé.
7. ^o Ve všem se chceme podati, } hled' s náma, co chceš dělati. }	Bud' vůle tvá.
8. ^{mo} Nebo víc drženi nebudem, } tak z radosti živi budem. }	Jako v nebi.
9. ^{té} Přitom budem věděti, } komu máme věrni býti. }	Tak i na zemi.
10. Dyt' nemůžem již obstát, } nebo nám chtějí, tak již brát. }	Chléb náš vezdejší.
11. ^{té} Ani do zejtrí čekat nechtějí, } pořád s barabáčem hrozejí. }	Dej nám dnes.
12. ^{to} My dost prosíme sidce, } ach pane nebi nás více. }	A odpust' nám.
13. ^{té} Na prosby naše nic nedbá, } na zádech s barabáčem hledá. }	Naše viny.
14. ^{to} Sou rovně měšťané podaní, } od těch dříčů sužování. }	Jakož i my.

Fol. 214r

15. ^e My ledakdys s pacholkama koně, } když se jim zalíbí jezdit pro ně. }	Odpouštíme.
16. ^{té} Ó císaři, pane náš milý, } Za poruč, by nás nesoužili. }	Našim viníkům.
17. ^{té} Ach, dej nějaké polehčení, } a sprost nás od toho soužení. }	Neuved' nás.

- 18.^{té} Dej, dej prostředek malý, } V pokušení.
by sme všichni nezoufaly. }
- 19.^{té} Nedej nás více soužiti, } Ale zbav nás.
a víc do krve oddřítí. }
- 20.^{té} My sice v Bohu doufáme. } Od zlého.
a přeci dycky couváme. }
21. Dej nám pane Bože, boží stálost, } Amen!
a po smirti věčnou radost. }

Za ten otčenáš jeden každý, ten robotní člověk potěšený byl, jakoby jeho kráva zlaté tele porodila.

Fol. 214v

Anno domini 1775 d[ne] 4. [Decem]bris poznamenání, že téhož roku jest kající svatá kří{žo}vá cesta, zde při chrámu Páně Nanebevzetí Blahoslavené Panny Marie jest byla vyzvyžena za času a živobití správce a duchovního zdejšího (ti[tuli]ssimo) jemnostpana Carla Palentina,¹²⁹¹ spoluvicariusu Fora[...] a též kanovníka staroboleslavského S[vatého] S[vatého] Cosmi et Damiani,¹²⁹² jakož za primasství p[ana] Josefa Chrášťanského¹²⁹³ a druhých p[ánův] radních, totiž též p[ana] Vojtěcha Mollera, p[ana] Václava Thira,¹²⁹⁴ B[ratra] Arnošta, p[ana] Jeremiáše Mollera, p[ana] Václava Kouby, p[ana] Vá[clava] Uttle, p[ana] Jana Míky, p[ana] Vojtěcha Bláhy, p[ana] Danhele Jilláka, p[ana] Matěje Břečky. Pak syndikusa Ignatiusa Kratochvíle¹²⁹⁵ a servusa Antonína Mokryho, též p[ana] rychtáře Thomáše Nusbauma¹²⁹⁶ a staršího obecního p[ana] Václava Raittera¹²⁹⁷ jest se to stalo. A začátek vzala obzvláště <od> počátek a

¹²⁹¹ Carel Palentin, Karel Josef Pallentin, děkanem ve Volarech a od roku 1764 v Netolicích, v letech 1762-1787 působil jako vikář v Netolicích.

¹²⁹² U svatého Cosmi et Damiani, nejstarší dosud existující kolegiální kapitula v České republice.

¹²⁹³ Josef Chrášťanský, městský radní, primas, měšťan města Netolice.

¹²⁹⁴ Václav Thir, městský radní, rovněž Týr.

¹²⁹⁵ Ignatiusa Kratochvíle, syndikus v Netolicích.

¹²⁹⁶ Thomáš Nusbaum, rychtář.

¹²⁹⁷ Václav Raitter, starší obecní.

náklad na ní jest od pánův dobrodincův jest ten celý náklad ještě shledán a založen, kde okolo všeho vydání na 300 [zlatých] by košťovat mohla. Co dej Bože, aby který nejvčci cti a slavě Boží a vám všem celého města ctitelům, toho přehořkého umučení, duši spasení byla. Co dyž se to všechno ve jménu nejsladšího jména Ježíše se to stalo a prospěchu dušich našich.

A jakož také téhož roku 1775 a začnouc 1776 od Vánoc taková hrozná zima byla a trvala as 4 neděle, kde starý lidi povídali, že jaké živi podobný zimy žádněj pamětník nebyl. Kde mnohý lidi po cestách pomirzli, jiní mnoho množství vozibli, takže

Fol. 215r

žádný, kdo tuze nemušel ani z domu nechodil. Takže také všichni téměř studnice zamrzli, též voda v kašně neb trouby všechny zamrzly, takže žádná voda do kašen nešla a veliká nouze jak vo vodu, tak vo dřiva tenkrát jest byla. Že také zajíce v poli zmrzli mnozí nacházeli, dej Bože, aby nám na budoucí čas to zlé v něcto dobrého se obrátiti a přiněsti mohlo, co dej bylo skrze tvé nejsladší jméno Ježíše.

{192} Inscriptioes na zvonech u Matky boží.

Na velkém zvonu u Matky boží: A[nno] 1650 durch da Faier gos Ich Wolfram Grandte diese gloken. A. S. B. P. L. Tento zvon slit jest ke cti a chvále nerozdílné trojice S[vaté] Blahoslavené Panně Marii, Matce Boží, za správce církevního, kněze Václava Vojtěcha Palackýho z Kernšteina, hejtmana panství netolického pana Pavla Špinky z Helffenthálu, p[ana] primátora Jiřího Nejhausera dne 23. July.

Zvon <klein> D. B. M. V. S[ankti] Joanni, S[ankto] Wencslao et D[omini] Sanctis Dedicata Silvius Geis golmich in Lintz A[nno] 1717 zait Regierung ihro durchleucht Maria Ernestiana zu Krumau unt fürstin zu Eggenberkh. Zvon klekání.

Zvon polední. A[nno] 1627 golmich Albertus Arnoldt von Budweis.

Zvon malý. A[nno] 1700 a Fulqude et Tempestate libera nos D[omino] Jesu Christe, Marie Ernestina ab Egenbergh, golmich Melchior Schores in Lintz.

Nápisy na zvonech věže s[vatého] Václava.

Zvon Pobříslavský. Hanc Campanem Haeredes de Functi D[omini] Wenceslai Pobříslo quondam Primatis Nettolicensis A. M. D. CCXXX pro uno duo trino B. V. M. S. Josepho S[anktus] Wenceslao S[ankto] Donato dedicarunt Fieri Fecenant Budweis.

Na druhým A[nno] 1734 Jesus Nazarenus Rex Judeorum golmich Georg Wentzl.

Na třetím A[nno] 1653 Durch dar Feier. Golmich Wolf Prantl.

Loretanský zvonečky v Marie Coeli koupený po 27 [zlatých], na horejší věži jeden.

Na věži s[vatého] Václava po 24 [zlatých], též jed[en]. A[nno] 1747. Od dobrodinců

Adalbert Anselm Moller to vše upsal.

Fol. 216v

Dne 8.^{ho} 7[Septem]bra 1785 jest posvěcen celý vrch Svatojánský na krchov, zde se budoucně pochovávat bude. Od pana děkana a spolu Vicariusu p[ana] S[vatéh]o Karla Palentina.

Dne 29. Juli 1791 byl obnovený cech řeznický, který roku 1781 vyzdvižen byl. Ráno v 8 hodin byl celý Sl[avný] Magistrát v domě radním shromážděný a všichni místní téhož řemesla s tovaryšemi a pindečkami¹²⁹⁸ [?], v domě již prve zvoleného cechmistra Vojtěcha Kudrny,¹²⁹⁹ pro které 2 páni radní, totiž inspektor pan Vojtěch Moller¹³⁰⁰ a radní p[an] Petr Plánička¹³⁰¹ posláni a v pořádku s šerulí¹³⁰² tovaryšové, pak mistři a muzikou vedený byli. A dež to se jim při zvuku bubnů a trup, pak střílení z moždýřů¹³⁰³ před radním domě vystavených – e. t. Paten čtem a přísaha od cechmistrů skládána. Pak dlouhá řeč od tehdejšího syndikusa p[ana] Jakuba Reina¹³⁰⁴ držána, dle které se cech řeznický zase uvedl a všichni mistři, tovaryšové a

Fol. 217r

i řendlíři k jejich povinnostem, které toto řemeslo obnáší, pak to v lidnosti napomínané byli, pak se šlo odtud do chrámů Páně, napřed tovaryšové k pěkně uzdobenou Šerulí a tovaryšskou pokladnicí, pak všichni mistři s mistrovou pokladnicí, která jim od

¹²⁹⁸ Pindečka, nepodařilo se blíže určit.

¹²⁹⁹ Vojtěch Kudrna, řeznický mistr, měšťan města Netolice.

¹³⁰⁰ Vojtěch Moller, městský radní, inspektor, měšťan města Netolice.

¹³⁰¹ Petr Plánička, městský radní, měšťan města Netolice.

¹³⁰² Šerule, nepodařilo se zjistit.

¹³⁰³ Moždíř, krátké dělo velké ráže, které střílí vrchní skupinou úhlů.

¹³⁰⁴ Jakub Rein, syndik.

Sl[avného] Magistrátu odevzdána byla. Nešena od mladšího mistra, při kterémž šli z obou stran cechmířtři, nesouce v pěkných rámech tištěný patent, uvedení cechu se týkající. Pak v zobrazemi císaře Leopolda II.,¹³⁰⁵ který ten cech zase uvedl. Pak celý sl[avný] Magistrát, dle pořádku, při muzice, bubnech a troubení a střílení z moždířů do chrámu Páně Nanebevzetí Panny Marie, kdež slavná mše svatá čtena byla s modlitbou za zachování pořádku při témž cechu. Po skončení té pobožnosti se šlo v tom samém pořádku k panu cechmistřovi p[anu] Vojtěchu Kudrnovi, když následovala skvostná hostina, při které celý magistrát, všickni 4 duchovní pozváni byli. Na večer byla držána muzika, a tak se celé 3 dny skvostně hodovalo, ale vše v tom nejlepším pořádku a pokoji.

Fol. 217v

Fol. 218r

1799. Roce i jáma jest zaházena. Kus lesa, co mahoušský sedláci chodí – od města jdouce po pravé straně.

1801. Též i jáma jest zase, kus lesa Volšovského zaházeno, totiž ten díl pod Mužským vrchem.¹³⁰⁶

Fol. 218v

1802. I fara jest dlážděná, ulice s[va]továclavská – od rynku až k uličce, která k dolejšímu mlejnu vede. Dále [1]804 – [1]814.

Též v témž roce se dělala silnice neb cesta na s[vato]gerdrútskej vrch.

1803. Jest dělána silnice k Jakrhauzu.

Pak jsou sázeny stromy topolový na s[va]tojánském vrchu kusů od dolejška, pak na hrázi rybníka Benýdkového kusův.

¹³⁰⁵ Leopold II., (1747-1792), předposlední římský císař, český a uherský král a vellkovévoda toskánský.

¹³⁰⁶ Mužský vrch, s výškou 502 m nad mořem je to nejvyšší vrchol na Netolicku.

Byly na 6 let pachtovány měšťanský várky.

Fol. 219r

1804. Bylo sázených 90 kusů stromků topolových při silnici k s[va]té Gerdrůtě, pak byla dělána silnice na vrchu proti Krejčarkám až k Můstku.

Téhož roku dlážděné ostatní ulice sva[to]václavská.

1812. Vysázeny topolové cestou k Rábínu od dolejška.

1814. Dlážděna ulice Elhenická, jak obecní počet poukazuje.

Fol. 219v

V roce 1822 dělána silnice proti staré cihelně, 125 sáhů dýlky okolo rybníčka Michu. {konec Lhenické ulice}

1823. Při nové cestě u Michu sázeno 80 topolových stromků. {Lhenické ulice}

1824. Dne 11. Marce zasázeno 25 lipových <25> stromků na silnici k šibenici, vzaté byly i bažantnice.

1825 jest opět kus Lhenické ulice vydlážděn, a sice sáhů dýlky při konci té ulice.

Fol. 220r

1826. Jest od vrchu u spravedlnosti, až blíž libějských hranic sáhů silnice vyrovnáno a z obou stran příkopami obehnána. {pod šibenicí}

1826. 8. Augusti byl nový p[an] purkmistr Josef Grüner¹³⁰⁷ instalován.

1828. Jest s[va]továclavská ulice předlážděna.

1829. Baborovská ulice předlážděna, od té ulice sáhů dýlky silnice k Jägerhaus¹³⁰⁸ uděláno. Scrisevit J[an] Šviha.

¹³⁰⁷ Josef Grüner, městský radní, purkmistr, měšťan města Netolice.

Fol. 220v

Fol. 221r

**Pamětní popsání, které ze kroflíků věže chrámu Páně Matky Boží dne 13. září
1773 vloženo bylo.**

Kdo o věc pominulých,
lid není na světě zběhlých.
První licero [?] výmluvný,
že jest k dítěti podobný.

Když česká země náramně
hladem jest zápasila,
co furt holka přeukrutně
lid napořád dávila.

Tak, že za dvě léta pořád
přes dvakrát, sto tisíců
rozmnožila umrlých, řád
bez několik měsíců.

A když drahota tesklivá
v obilí i zelinách
nikdy před tím neslýchaná
byla ve všech dědinách.

V trhu netolickém žito
přes deset se platilo
regenských zlatých každý víc to,
kterak všechny rmoutilo.

Přišla na dvanáct pšenice,

¹³⁰⁸ Jägerhaus, myslivna.

hrách také tak drahý byl
byla by platila víc,
kdyby nebyl Uher byl.

Který do těch na tisíc
měr obilí přepustil
na miliony i víc
těch mu jiněž přepustil.

Ječmen sedm zlatých platil,
plíva, oves čtyry bral,
jaký hlad chudého trápil,
když již všechno vyprodal.

Fol. 221v

Když tehdy tak zem náramně s tou bídou zápasila, těch časů byla pořádně za nic dávno jmusila koruna, nádherná dáma na tuto přítomnou věc, jenž dříve byla shozena zvukem hromu, tomu věř. Chtěla tomu Matka Páně, jenž v tom chrámě se zde ctí, by stará střecha i báně jest v den Nanebevzetí vzala hromem porušení, ne bez velkého hluku, skrz to nové okrášení dostala v slonovém zvuku.

Zkáza ta se přihodila, když přes tisíce sedumset církev svatá počítala, prošlých sedmdesát. Na to když se o dvě víc psalo ted' v církvi Páně, dostala věc této – sice

Synu svému moc vojenskou Josefovi pustila, sama správu politickou na ten čas jest řídila. Při všem pak správu vojenskou Josefovi svěřila. Kdo uslyší o popsání lidu všeho napořád, může on bez namítání o rok sadit přijd' ten řád. Toho času víře slavné Josef, pán z Šwarcenberku,¹³¹⁰ místo metálu ochranné měl jest od Rožmberků, byl spolupatronem chrámů. Svolil též v těžké časy, bez již vídce krása Páně stala se po všechny časy.

Pásl ovce netolické Karal Josef Pallentin, v hodnosti arcibiskupské Vicarius byl, jest ctín. Byl též slavným kanovníkem to

¹³¹⁰ Josef, pán z Šwarcenberku, Josef Adam ze Schwarzenberku (*1722), byl tajným radou, nejvyšším dvorním maršálkem a nejvyšším hofmistrem u císařského dvora.

novou střechu, též báně s knoflíkem zlatým i s okem, tuto věc okrášlili. I sloupem nádherným vysokým celou jsou ošlechtili. Spravoval tehdáž papežství Kliment, otec čtrnáctý, Antonín Petr Příchovský¹³⁰⁹ pražské arcibiskupství řídil a berlu královskou Maria Terezia.

Fol. 222r

Třetí kaplan Karel Payer¹³¹⁴ i nyní všudy pracoval, kantor byl Leopold Rakmuzer,¹³¹⁵ jenž ty verše zformoval. Při vrchnosti netolicke byl vladyka statečný, v povinnosti hospodářské, knížeti užitečný. Hynek Wavřinec Navrátil,¹³¹⁶ pán jistě dobrotivý, který krásu chrámu vrátil skrz *parere* pečlivý. Důchodnický úřad vedl, berním braní vždy bedlivý, když chléb obročnický jedl Jakub Tarcha¹³¹⁷ – i Vy Jene Leomomanský¹³¹⁸ [?] máte proč nás

v Starý Boleslavě,¹³¹¹ největším též prostředníkem pro tu věc k boží slávě. Nápomocni tehdáž byli jemu v pastvě duchovní, na děkanství též bydlely tři osoby duchovní. Dominika¹³¹² a Václava¹³¹³ cti je fundírování, ten Pakosta, onen Bláha přijímám svým jmenováváný.

Zavírám tu přední stránku, aby nebyla mejlka, připisuji Vencle Kaniku,¹³²⁵ též Daniele Jílka,¹³²⁶ by nadarmo žádná chvíle by nebyla. Tento kus přidán Josef Kratochvíle¹³²⁷ byl na ten čas Syndicus. Starší obce jsou zřízení, jak nyní je počítán Tomáš Nustbaum,¹³²⁸ rychtář lozní, k hospodářství přičítán. Vencle Reitma¹³²⁹ za staršího jak jej Magistrát vyvolil, jmenujem ho obecního i on k tomu přivolil. Chrást'anský Jakub zas zůstal [však brzy na to v Páně usnul, *Requiescat*

¹³⁰⁹ Antonín Petr Příchovský, 1707-1793, český šlechtic, katolický duchovní, biskup, arcibiskup pražský a primas český.

¹³¹¹ Stará Boleslav, součást města Brandýs nad Labem, v okrese Praha-východ, patří k nejstarším poutním místům spojených svatováclavskou tradicí a mariánským kultem.

¹³¹² Dominik Pakosta, duchovní v Netolicích.

¹³¹³ Václav Bláha, duchovní v Netolicích.

¹³¹⁴ Karel Payer, kaplan v Netolicích.

¹³¹⁵ Leopold Rakmuzer, kantor působící v Netolicích.

¹³¹⁶ Hynek Wavřinec Navrátil, řemeslník, který v Netolicích opravoval kostel.

¹³¹⁷ Jakub Tarcha, vedl důchodní úřad v Netolicích.

¹³¹⁸ Jan Leomomanský, vedl úřad v Netolicích.

tuto posvěcení pojezemský úřad znáte, proto nás sem usázím.

Řád městský stál v dobré správě, ač v též kostech postaven pomysli to každý zdravě. Zdež maj být lží zůstaven. Renovati v městě dřel Gotthard vrchní krumlovský, když Primasství zas obdržel v městě Josef Chrást'anský. Radní byly učiněny Josef Moller,¹³¹⁹ Václav Týr, Bernard Arnošt,¹³²⁰ připojený Jeremiáš Moller¹³²¹ k nim. Šimon Křenek, Vojtěch Bláha,¹³²² Václav Uttl, Johan Mikyle¹³²³ jak je divná povaha, Matěj Břečka¹³²⁴ k nim se šik.

in pace!]¹³³⁰ i Matěj Michálek s ním starý řád v celosti zůstal. Hynek Pfeffer¹³³¹ také s ním. Seděl s nimi Jakub Moučka,¹³³² nejstarší mezi nimi. Martin Mík,¹³³³ Petr Plánička srovnávali se s nimi. V nově jsou k nim připočteni Jan Pniškr¹³³⁴ a Franc Šviha,¹³³⁵ František Lang¹³³⁶ připojeni. Jak dosvědčuje kniha Ferdinand Reisswetter,¹³³⁷ mydlář s nimi oheň spravoval. Jan pak Lautte,¹³³⁸ [?] zdejší jirchář, ve všem jim pamatoval.

¹³²⁵ Vencle Kanika, městský radní v Netolicích.

¹³²⁶ Daniel Jílek, městský radní v Netolicích.

¹³²⁷ Josef Kratochvíle, syndikus v Netolicích.

¹³²⁸ Tomáš Nustbaum, lozní rychtář v Netolicích.

¹³²⁹ Vencle Reitma, městský radní v Netolicích.

¹³¹⁹ Josef Moller, městský radní v Netolicích.

¹³²⁰ Bernard Arnošt, městský radní v Netolicích.

¹³²¹ Jeremiáš Moller, městský radní v Netolicích.

¹³²² Vojtěch Bláha, městský radní v Netolicích.

¹³²³ Johan Mikyle, městský radní v Netolicích.

¹³²⁴ Matěj Břečka, městský radní v Netolicích.

¹³³⁰ Requiescat in pace, odpočívej v pokoji.

¹³³¹ Hynek Pfeffer, městský radní v Netolicích.

¹³³² Jakub Moučka, městský radní v Netolicích.

¹³³³ Martin Mík, městský radní v Netolicích.

¹³³⁴ Jan Pniškr, městský radní v Netolicích.

¹³³⁵ Franc Šviha, městský radní v Netolicích.

¹³³⁶ František Lang, městský radní v Netolicích.

¹³³⁷ Ferdinand Reisswetter, mydlář, městský radní v Netolicích.

¹³³⁸ Jan Lautte, jirchář v Netolicích.

Fol. 222v

Sloužili též chrámu tomu byl však Palír¹³⁴⁶ [?] díla zednického byl jest kostelíček starší František Šviha, věř tomu Ondřej Šandera¹³⁴⁷ u panství netolicického a v té péči nejstálější. Skrz svou pilnost a u Petrova dvora. Ten měl svoje bedlivost [...] přispíšil toto dílo a skrz pomocníky, na které vydal vše břímě, se svou opatrnost v místo uved až milo. Druzí ctí sobě ty zedníky, které sázím upřímně: byli spomocníci při tomto chrámu ležice a Prvý jest Matěj Kudrna,¹³⁴⁸ mistr zdejší v to věrní kostelníci tuto tu je položím. zednický, který to v um Šandera vilínoval Antonín Karásek¹³³⁹ prvně sem se tuto mistrovsky do svého stavu uvedl, jak to posásí též za ním Antonín Skýre¹³⁴⁰ vidíš, očitě svou prací dobře dovedl až na upřímně se nachází. Ted' Bartoloměj místo určité. Tovaryš Lukáš Novotný,¹³⁴⁹ Borovský,¹³⁴¹ k nim se musí přičísti Franc zde přítomně pracoval, oři své práci nikdy Pranghafer,¹³⁴² též bratrský služebník má smutný všecky obveseloval. Marin se čísti. Ostatní Břečka Viktorín¹³⁴³ tu vás Kašpar¹³⁵⁰ také tu byl s přezděním svým všechních šest sloužic. K nim posledně Kovařík mného mrzutosti nabyt skrz všem připojím nyní Jiříka Kroupu.¹³⁴⁴ přezdění na se křik, že všech, ale Řemeslníci při té práci to díla tesařského nejstálější byl Maděra nádeník.¹³⁵¹ byli jsou dva mladý žáci mistra Jakub,¹³⁵² jehož vždy nejradši měl jeden

¹³³⁹ Antonín Karásek, kostelník v Netolicích.

¹³⁴⁰ Antonín Skýre, kostelník v Netolicích

¹³⁴¹ Bartoloměj Borovský, kostelník v Netolicích

¹³⁴² Franc Pranghofer, kostelník a bratrský služebník.

¹³⁴³ Břečka Viktorín, kostelník v Netolicích.

¹³⁴⁴ Jiří Kroupa, kostelník v Netolicích.

¹³⁴⁶ Palír, z fr. *parleur*, mluvčí, technický i administrativní prostředník mezi mistrem a dělnictvem.

¹³⁴⁷ Ondřej Šandera, palírem v Netolicích a Petrově Dvoře.

¹³⁴⁸ Matěj Kudrna, zednický mistr v Netolicích, pomocník O. Šandery.

¹³⁴⁹ Lukáš Novotný, tovaryš zednického řemesla, pomocník O. Šandery.

¹³⁵⁰ Marin Kašpar, Kovařík, pomocník O. Šandery, zedník.

¹³⁵¹ Maděra, nádeník v Netolicích.

¹³⁵² Jakub, klempíř.

netolického, synové Ondřeje Lišky,¹³⁴⁵ oba každý zedník, tu všechnu práci přemile do věku útlého. Jan a Tomáš, kteří vždycky plechu jest oblékl. Ji pak ušlechtil přelible zastali otce mdlého. S ním oni tu celou a když ji s zlatem převlékl mistr práci postavili, jak slušej, protože také v té z Litoměřic, byl rodilí podle otce, usedlí své práci je znamenat přísluší. však v Krumlově byl Hynek Mayer¹³⁵³ světíc [?].

Fol. 223r

Jeho tovaryš Vídeňský jméno jeho bylo Ty pak matko, paní slavná Maria ctná Jan Mešenlentner,¹³⁵⁴ též mistrovský to rodičko, vypros ať je milost dána, jasná dovedl v jeho panty oba s boží pomocí. mořská hvězdičko, všechněm, kteří se Práci svou jsou zemřelí, jména jejich na starali o tvou slávu na zemi, by po smrti budoucí časy jsou nezemřelí. Také tehdy své dosáhli odměnu svou na nebi. Amen. velký luče [?] ať se ta líbí práce, ať ji nezastihá hoře, jak v pokoji, tak v válce.

Plechu se vykrylo na tu věž 21 soudkův a jeden se platil za 36 [krejcarů]. 756 [krejcarů]
Od vydělání neb přibrítí jednoho soudku dáno flašnerovi 18 [krejcarů]. 378 [krejcarů].
Od knoflíků a jeho s okem pozlacení 80 [krejcarů].
Mistrovi zednickému mimo vápna a pomoci 100 [krejcarů].
Mistrovi tesařskému mimo dříví 230 [krejcarů].
A[ugit] 1544 [krejcarů].

Ostatky svatých mimo věnce bobkového, který od 6 dvanácti letích po něm před velkým oltářem uvitý a od jemnostpána pod zvukem trub a bubnů s knoflíkem posvěcený byl. Tyto jsou byly do knoflíků v [...] k tomu vyhotovené opatrně od samého jemnostpána spolu s tímto spisem složené.

¹³⁴⁵ Ondřej Liška, tesařský mistr, synové Jan a Tomáš tesařští učni.

¹³⁵³ Hynek Mayer, mistr kovářského řemesla z Českého Krumlova.

¹³⁵⁴ Jan Mešenlentner, vídeňský tovaryš, pracoval na opravě kostela v Netolicích.

S[vaté]ho Modesta - S[vaté]ho Františka i Pauli, S[vaté]ho Innocentia, S[vaté]ho Mansveta, Reliquiář¹³⁵⁵ mnohých svatých ostatkův. S[vaté]ho Gaudenti aneb Radislava jeden kus svěcenýho Pašchalovýho mosku a jedno svěcené grávum, které věž dne 13.^{ho} září 1773 od půldne mezi třetí a čtvrtou hodinou na horu věže vytáhnuté a posazeno bylo s hlučným trub a bubnů zvuků, jakož i střelby z moždířův na rynku.

Fol. 223v

Rok 1848 – 15. března konstitucí.

26. dubna začalo se spisovat s národní gardě.

28. – první cvičení v zbrani.

27. srpna slavná mše na náměstí u sošky sv[atého] Jana, ke které gardy z Vodňan, Bavorova, Lhenic a Strunkovic¹³⁵⁶ přišly.

2. září – netolická garda v Lhenicích při slavnosti.

<... ..>

Fol. 224r

Fol. 224v

Fol. 261r

Dům Brázdovský Jana Jícha.

Létha Páně 1630 2. Aprilis prodán dům Brázdovský, spáleniště nad valchou podle předešlého způsobu, a to bez živnosti městské Janovi Jíchovi,¹³⁵⁷ knihaři, k jeho dědičnému a budoucím jeho vládnutí za summu 20 [kop] míš[eňských]. Ihned zavdal hotových 4 [kopy] míš[eňské]. Léta 1634 na dluh Pavla Grosa,¹³⁵⁸ pan Urban přijal od Jana Jícha 5 [kop] míš[eňských]. Za knihu novou svázání p[ana], p[ana], p[ana]

¹³⁵⁵ Reliquiář, schránka na relikvie, jsou v ní uloženy a vystavovány části těl světců nebo předměty, související s Ježíšem Kristem.

¹³⁵⁶ Strunkovice, městečko na řece Blanici, v podhůří Šumavy, asi deset kilometrů severovýchodně od okresního města Prachatice.

¹³⁵⁷ Jan Jícha, knihař, měšťan města Netolice.

¹³⁵⁸ Pavel Gros, nepodařilo se blíže určit.

porážena 1 [kop] míš[eňská]. Léta 1637 v neděli po svatém Filipu a Jakubu,¹³⁵⁹ za úřadu purkmistrského pana Mikuláše Zihávky do jeho počtu odvedl Jan Zich 8 [kop] míš[eňských].

Za ostatní dvě kopě míš[eňské] má odvésti knihu svázanou, nepsanou, která by za to stála, ku potřebě obecní. A tak týž domeček svůj má zcela a z úplna zaplacený. Stalo se za purkmistrství pana Mikuláše Zihávky léta 1637 v neděli po s[vatý]ch Filipu a Jakubu.

Léta Páně 1637 29. Aprilis v příbytku slovného pana Urbana Mokrého, ložního pana primátora, v přítomnosti pana Jana Šťastného,¹³⁶⁰ Jelínka z Lovoče, Jana Churáně. Kateřina Kajmarská¹³⁶¹ prodala jest jedno jitro gruntu vorného, slove Hubáčkovský, Janovi Jíchovi, knihaři, za summu třiceti kop míš[eňských]. Na to jí odvedl hotových 20 [kop] míš[eňských] a deset kop míš[eňských] na den svatého Havla, oppatta v létě přítomném. 1634 má a povinně jí doplatiti, a tak svůj grunt bude míti očištěný. *Actum* léta a dne *ut supra*.

Fol. 261v

Fol. 263r

Léta Páně 1637 26. Junii za purkmistrství pana Pavla Nejhausara, Blažej Jícha svou svobodnou vůlí prodal jest grunt vorný, ležící pod svatým Janem, slove Hejkovský, mezi grunty Kateřiny [...] a Pavla Holejch ležící, Jakobovi Jíchovi za summu dvaceti jedné kopy míš[eňské]. Ihned při knihách mu složil 11 [kop] míš[eňských], kteréž Blažej Jícha k sobě přijal. Ostatních deset kop od zapsání trhu tohoto v roce má a povinen bude jemu doložiti a grunt sobě očistiti. Stalo se léta a dne svrchu položeného.

Fol. 263v

1495

Fol. 278r

¹³⁵⁹ 3. květen.

¹³⁶⁰ Jan Šťastný, nepodařilo se blíže určit.

¹³⁶¹ Kateřina Kajmarská, hospodářka v Netolicích.

Index pro zpředu psané staré památky založení, jak Numera In Foliis poukazují.

Folium N[umero]

- 1.mus Jarmark svatováclavský de Anno 1463.
{N[ota] B[ene]} O lukách obecních, jak mají na ně vycházeti a trávu prodati A[nno] 1560.
Kteří sousedé dobytek chovati mají.
- 2.do Snešení, by žádněj soused kobyli nechoval A[nno] 1587.
By žádných kachen nechoval. Snešení A[nno] 1588.
Dyž do potoka kachna přijde má se zabíti. Snešení A[nno] 1602.
Snešení skrze boží oheň A[nno] 1598.
- 3.^{tio} Skrze vožení dříví. By se žádný dřívím více neforotoval dle usnešení. Žádný hospodář nemá lidí trpěti, kteří pijí jen do 3tí hodiny na noc.
Obeslání sousedů, že hned poslušnost má zachovati.
O ovce usnešení. By pokutu dal za škodu od nich učiněnou, kdo by ovce do stáda nehnal. Pokuta.
- 4.to Škúdcové polní mají bejt u planýře trestání.
Kterak se páni, též páni starší obecní chovati mají. Usnešeno A[nno] 1557.
Kdo má obec obcházeti dle snešení.
Správy plotu a hradeb, snešení A[nno] 1572.
Mlynářův narovnáni.
- 5.to Stany pastvy koňů, usnešení 1572, též sviň.
Zřízení k napravování Rathausu 1626.
Skrze vodotoky snešení v městě A[nno] 1562.
Item kdo by se do obce najíti nedal A[nno] 1586.
- 6.to Artikulové cechů pekařskému dáni.
Přiznání mistrův koželužských A[nno] 1568.
Kdo by na rathaus nešel usnešeno A[nno] 1572.
Item k vážení chlebům zvoleni A[nno] 1592.
- 7.mo Vejpis listu řemesla sladovnickýho, dále Fol[io] 8, 9. 1515.
- 10.mo Obilé várky snešení. A[nno] 1576 Puncta 11.^{té}.

- 11.mo Snešení strany vožení piva a sladu. Snešení A[nno] 1594.
Strany Caple S[vatého] Michala *de Sepultura Benitkiana* A[nno] 1592.
- 12.mo Přihlížení ke čtvrtníkům skrze všeliké neřády A[nno] 1594.
Kda se klekání a polední zvoniti má. Snešení A[nno] 1594.
Ve svátek žádné šenky nedržeti.
- 13.^{tio} Nad hromováním a zlořečením 8 p[ánův] úředníků A[nno] 1598.
Všeliký žactvo šitý pro zbrojné lidi.

Fol. 278v

Folio

- 14.to Pro zbrojný lid všeliký mundýruňk šití.
- 15.to Co se tak zbrojnému lidu na penězích dalo. A[nno] 1594.
- 16.to Inventář všeliké zbraně mezi obcí pozůstávající. A[nno] 1595.
Instructi farářům netolickým, též oficiálům školním. Dále poukazuje Folio 17, 18.
- 19.mo Smlouva o rybník Machovský A[nno] 1587.
Item co má přijíti na skoupení tich komu. A[nno] 1696. Fol[io] 20.mo
- 21.mo Valentina zámečníka sepsána paměť A[nno] 1601.
- 22.do Snešení mistrů pocti[vého] řemesla sladovnického A[nno] 1609.
- 23.to Mezníci nad Slouní, kterých jest 31. Et Folio 24, 25.
- 25.to Popsaný nárek Martina Tuhýho, též Beneše Jíchy A[nno] 1608.
- 26.to Na obnovení Privilejiích všech čtyr stavů král[ovství] českého Fol[io] 27.
- 28 Confīrmati na odoumrť, Confīrmati p[ana] Vilíma z Rožm[berka].
- 20, 30 Na Jarmark svatojánský Confīrmati A[nno] 1540.
- 31 Co tak v truhlici se peněz nachází při radě městské.
- 32.to Proces s panem radním Marciusem.
- 33 Žádosti pana Matěje Doudlebskýho.

- 34 Item vejpověď od práva mezi p[anem] Felixem Jelínkem A[nno] 1631.
- 35 Přiznání Pártla truhláře A[nno] 1631.
- 36 P[an] páter Jermanus, ženatý farář v Prachaticích A[nno] 1631.
- 37 Všelický platy popsany, knězi Moškovinovi patřící 1588, a tak dále až do Folio 41.
- 42 Panu písaři radnímu, Janovi Melišovi louka k Podeříšším darována z ohledu Privilejiích A[nno] 1601.
- {Špitál} 43 Inventarii na vychování kněze na kostel a špitál.
- 44 Kostel zaležený s[vatého] Václava, též kostel s[vatého] Jana Křtitele, kněze spatřený. Polma.
- {Špit}45 Jaký důchodové ke špitálu náleží.
- 46 Jakou zbraň, který hospodář má od roku 1597, též Fol[io] 47, Fol[io] 48, 49, 50.
- 51 Jak mnoho zbraně na Krumlov jest odeslané a zase časem nazpátek přivezené.
- 52 Jak mnoho zbraně v rathause pozůstává A[nno] 1606.
A[nno] 1500, kteří sousedé nad škodami zvoleni, nad lesy, též potokem.
Jak mnoho z města, též ze Elhenic, vesnic na vojnu se odvédsti má.
- Fol. 279**
- Folio
- 53 Mezníci k malému Vrabinci ve 25 kusech. A[nno] 1596.
- 54 Mezníci v Brusným, dělic Lužické a Elhenické A[nno] 1592.
Eodem Folio 3 rybníky.
- 55 Úředníci nad grunty obecními A[nno] 1602.
- 56 Kdokoliv by se po hospodách rval zapověď A[nno] 1637.
- 57 Jiřího Štěpána s[ummou] 50 [kop] potrestán. A[nno] 1637.
{kasovský}
- 57 též Jistá vejpověď za burgermistra p[ana] Šebestiána Mollera A[nno] 1637.

- 58 Matěj Fišar kládsti má pokuty 100 [kop] reg[enských]. Ročně po 10 [kop]. A[nno] 1637.
- 59 Původem diabla, nepřítele Matěj Pobříslu Mathiáše Kladrubu nožem píchnul. A[nno] 1638. 50 [kop] pokuty potrestán. Item grunt brusenský pronajatý na 3 léta A[nno] 1637. Dále poctivý cech kovářský postavníky stavěl v Capli s[vaté] panny Barbory.
- 60 Tkadlcovský cech capli s[vaté] panny Barbory po spálení vystavěti dal. Dále poukazuje, dále poukazuje, že Contributi na vystavení fary se skládati má, etc.
- 61,2 O prodaný dům mezi Martinem koželuhem, Mikulášovi Liškovi až vejhost poukáže A[nno] 1637. Dále přímluva od slávě konzistoře, by se p[anu] faráři nemajíce desátku něco od města na vyžádanou dalo A[nno] 1638. Eo Anno pro rvanice jaký trest býti má.
- 630, 64 Psaní od Mil[ost] p[ána] vrchního Segregory by p[an] Urban Mokřý úřad primaskej na sebe přijal A[nno] 1637.
- 65 Martin Toušek obžalovaný, odsouzen ke trestu A[nno] 1633.
- 66 Vejповěď druhá na Martina Touška A[nno] 1648 a pokuta.
- 67 Poznamenání Register urburních a úrokův A[nno] 1650.
- 68 Zvonové menší svrzení od Mil[ost] p[ána] Praelata vyšebrodského pro kostel s[vatého] Václava v Husinci A[nno] 1656.
- 69 List zachovací synův p[ana] Šimona Švihy A[nno] 1660.
- 70 Geburtsbrief desen Johan und Georg Schilinger 1655.
- 71,0, 72 Přátelské porovnaní p[ánův] nápadníku Kladrubovských A[nno] 1660.
- 73
- 74 Frejmark mezi Pavlem Holejch a Vác[lavem] Mokřým anno *ut supra*.
- 76 Tejká se stěhování pana faráře skrze fůry libějickejch vesnic od roku 1661. Folio 75 jest odpověď.
- 77 Jak se nádeníkům a jiným dělníkům platiti má A[nno] 1669.

Grunt koupený pro kopání hlíny k stavení A[nno] *ut supra*.

Fol. 279v

Folio

- 78, 79, 80, 81, 82 Rumpálovský pořádnosti mezi magistrátem a pány dědici A[nno] 1666.
- 83 Co se nyní p[anu] faráři dává a oficiálům školním 84. 85. Folio.
- 86, 87, 88, 89 Co tak p[an] burgermistr, p[an] primas, p[an] úředník obroční, starší obecní, servus a jinší sloužící služby mají.
- 90 Poukazuje se Instructi servusa radního A[nno] 1675 dne 17. Dece[mbris].
- 96, 97 Instructi a přísaha sládkům A[nno] 1668.
- 98, 99 Cedula na pronajati mlejn horejší A[nno] 1668.
- 100 Instructi zvonická a o plat jeho A[nno] 1669.
- 101 Co tak Cantor a Adstant služby požívá A[nno] <ut supra> A[nno] 1681.
- 102 Cedula slouhy stáda velkého obnovena A[nno] 1685.
- 103 Slouhy stáda drobného anno *ut supra*.
- 104 Popsání rybníka Novákovského z Chrášťan pronájem A[nno] 1642.
- 105 Jak sládci byli platzeni a pomahači dle resol[uce] A[nno] 1732.
- 106 Instructi sladovnická vydána A[nno] 1749. Eo Folio skrzez Pátery chrámu Páně.
- 107, 108, 109 Strany postoupení hospod mil[ostivé] vrchnosti A[nno] 1602, též strany postoupení vážení bílých piv. Eo Anno.
- 110 Správa jak obecní statek, též pivovary arendirované byly A[nno] 1755.
- 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119 Confirmatio privilegiorum dle žádosti podané jak se vše stalo a vyplnilo A[nno] 1668.
- 120 Od pana Canclíře psaní s příloženými Articuly sklenářskými *ut supra*.
- 121, 122 Příložení u psaní Article *hoc Folio Anno ut supra*.

- 123 Vyznamenání desátků k faře Němčickej přináležející A[nno] 1649.
- 125 též 126 Poukazuje, že fůry libějské p[ana] faráře stěhovali dle vysvěčení starých způsobů.
- 127 Paměť povodně A[nno] 1663 dne 3. Julii skrze pití fišmistra Pártla se vina vypisuje.
- 128 Jak hrom udeřil do věže chrámu Páně Nanebevzetí Panny Marie A[nno] 1686, též Folio 129.
- 130, 131, 132, 133, 134, 35, 36, 37, 38, 39, 141 Privilegia ve 12ti listech upsany, též od úmrtí propuštění A[nno] 1495. Od zlatokorunských vrch[nost] pánů Confirmati Privilegium A[nno] 1616.

Fol. 280

Folio

- 142, 143 *Vidimatio Privilegiorum* A[nno] 1681. V král[ovském] městě Budějovicích. Dále Folia prikazují 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 158 Folio.
- 159 List dán panu Urbanovi Mokřýmu, kde Áron žid zůstával po rebelii A[nno] 1627 na spálenišťě.
- 160 Věrnosti Strakonického vrch[nostenského] Magistrátu se tejká A[nno] 1681.
- 161 dále 162 Zpráva o polích špitálských, též lukách. Kdo je tehdáž užíval A[nno] 1688. Opakovaná A[nno] 1761.
- 163 Vejpověď od Je[ho] Osvícenosti skrze vodotok obcí a panem Špinkou z Helfenthalu, jak se pozornost míti a zanešenou stoku pozorovati A[nno] 1686.
- 164, 165 Potvrzení žádosti od mil[ost] paní, kněžny ze Eggenberku A[nno] 1717.
- 167 Jest popsání zádušních polí a kostelů ve 4 kusech A[nno] 1729.
- 168, 169, 170, 171 Až do téhož folium obecní Realitates popsané domy, pole, luka, rybníky, lesy, pastvišťata *Anno ut supra*.
- 171, 172, 173 Čtrnácté punctu dle žádosti mil[ost] pána vrchního z od požádání

- dne 19. Feb[ruarii] A[nno] 1729.
- 174, 175 Ve 6.ti punctech řezníků se tejká A[nno] 1680. Opakování A[nno] 1720.
- 176, 177, 178 Popsání domu z celými várkami, též půl várkama A[nno] 1730.
- 179 Co se tak na stavení chalupy v Brusným vynaložilo A[nno] 1785.
- 180 Poukazuje usedlosti falešně udané 41 $\frac{3}{4}$ usedlých v městě. Rectificationis comisio 38 $\frac{1}{16}$ a kontinuíruje do dešního dne 31. Aug[usti] A[nno] 1787.
- 181, 182, 183 Jak mnoho domů se počítá v městě A[nno] 1730. 133 domů. Dále také dvorů chalup 21.
- 184, 185, 186 Na zvon svatováclavský velký co koštoval od pánů dědiců Pobříslavských jejich nákladem způsobený A[nno] 1730.
- 187 Co onen zvon vážil, onen list poukazuje.
- 188 Náklad pro vystavení chalupy v lese Volšovským A[nno] 1786.
- 189
- 190, 91, 192 Dispositi neb[ožtíka] pana Františka Sitera, též paní Anny, manželky jeho, bývalého důchodního ve dvoře Petrově.
- Fol. 280v**
- Folio
- 193, 194 Od slavné paměti Rudolfa císaře, privilegia potvrzené A[nno] 1600. Téhož roku criminále město obdrželo.
- 195 Vejpis ze desk zemských obdržení té confirmati A[nno] 1709.
- 196 Polední zvon přelitej, dle popsání A[nno] 1760. Nákladem obecním.
- 197 Deputátu v[rechnost] pán, co tak dostával až do A[nno] 1737.
- 198 Zase Conventio stola popsána vel[ebným] p[anem] děkanem Carlem Palentinem A[nno] 1769-
- 199, 200 Popsání bídy a těžkosti, též dílem hladu v Čechách a drahoty skrze léta 1770 též 71 a 72 rok.
- 201 Strany bílých várek od J[eho] M[ilosti] pana Petra Voka městu postoupených A[nno] 1602.
- 202, 203 Jak se naši předkové o žida starali, by města pracen byl A[nno]

- 1596.
- 204 Narovnění mezi obcí Netolickou, též obcí Lužickou o mezníky A[nno] 1758.
- 205 Ulitej novej cimbál pro hodiny na věž chrámu Páně Nanebevzetí Panny Marie a hodiny pod bání přenešeny A[nno] 1773.
- 206 Veleb[ní] páni Patres Josovitae ve všech zemích Casírování A[nno] 1773 více bude Folio 208.
Eo Folio jak byla věž plechem poběna A[nno] 1773, poněvadž bylo darebný dílo a za plech zatékalo. Zase de novo Revidirována a dělání lešení A[nno] 1786, pak zase v roce 1802.
- 207 Začala se platit contributi (a to, že obec do dluhu přišla v sedmiletéj pražskej vojně), roku A[nno] 1773 ostatně za celou obec se z důchodu obecního platívalo 208 de Societate.
- 209 Jak opovězení a scalírování sou p[áni] Societatis, jak dále A[nno] 1775 jiné všeliké bludy nastávaly.
- 210 Memorial od husitů na milost císaře pana A[nno] 1775, a také až ad Folium 214 všeliké sedlské psoty popisují.
- 216 Popsání zvonu na obouch věžích k dolití zbily.

Fol. 281r

Fol. 281v

1703

1592

- 111

1703

Jmenný rejstřík

Do jmenného, osobní rejstříku byla zařazena všechna jména, která se v netolické městské pamětní knize vyskytují. Vzhledem k tomu, že některá jména se v zápisech vyskytují ve více podobách, jsou v rejstříku uvedeny pouze pod heslem jedním. V mnoha případech nebylo možné rozlišit, zda se jedná o příjmení osoby nebo označení řemesla, které vykonává. V takových případech tyto údaje pro potřeby rejstříku nahrazují příjmení a jsou podle nich abecedně řazena. Také u psaní osobních jmen nebylo ustáleno užívání velkých a malých písmen, proto bylo upraveno podle dnešních pravidel. V mnoha případech se rovněž setkáváme s užitím více variant psaní jednotlivých jmen např. Štefan, Štephan, Štěpán.

A

Achřent Jan *fol.* 35r.
Ambrož Tomaß *fol.* 124r.
Andráška Joseph *fol.* 177v.
Andráškin Magdalena *fol.* 178r.
Andtlaurrad Johan *fol.* 175v.
Antonín Petr Příkladovský *fol.* 221v.
Arnošt Bernard *fol.* 214v, 222r.
Áron Adam *fol.* 159r.
Arrent Lukáš *fol.* 176r.
Ařbon Jan *fol.* 175r.
Auchoverin Elisabetha *fol.* 177r.

B

Baltasar Marradas i Vich *fol.* 58r.
Bára z Kleče *fol.* 37r, 47r.
Bárta Matěj *fol.* 124v.
Bárta z Babic *fol.* 38v.
Bartzaba Paul *fol.* 178r, 183r.
Barvíř *fol.* 49v.
Barvíř Kašpar *fol.* 46r.
Barvíř Šimon *fol.* 55r.
Batalin Johanna *fol.* 177v.

Battali Jan Pavel, Johan Paul Battalý, Joann
Carl Bāthali *fol.* 187r, 191v-192r.
Bauslav Jiří *fol.* 124v.
z Bavorova Marcus Venceslaus *fol.* 134r,
147r.
Bečvář Tomáš *fol.* 139v.
Bednář Hans *fol.* 15v.
Beneš Daniel *fol.* 167r, 177r, 181v.
Beneš Mikuláš, Mikoláš *fol.* 15r, 46v.
Beneš Václav *fol.* 49v.
Berounský Jakub *fol.* 167r.
Beskovcký Johannes Hend *fol.* 80r.
Bezděk Jíra *fol.* 38r.
Bezoustka Šimon *fol.* 48r.
Bílský Jan Hynek *fol.* 124r.
Bláha Hans Georg *fol.* 176v, 181v.
Bláha Václav *fol.* 221v.
Bláha Vojtěch *fol.* 214v, 222r.
Blažek, zřejmě Jan, *fol.* 125r.
Blýn Georg, Jiří Blín, *fol.* 210v.
Bohdal Matěj *fol.* 128r.
Bohuslav Jiří *fol.* 41r.
Bohuslav Pavel *fol.* 15v.
z Bohušic Přibýk Čakovec *fol.* 153r.
Borovský Bartoloměj *fol.* 222v.

Borovský Jakub, Borovskej *fol.* 177r, 182r.
Brabeneček Jiří *fol.* 95r.
Brabenečková Dorota *fol.* 161r.
Bradavičnej Matěj *fol.* 46r.
Bradavičný Bartoloměj *fol.* 176v, 181v.
Bradavičný Georg *fol.* 178r, 183r.
Brandejs Matouš *fol.* 48v.
Brich Andreas *fol.* 178r, 183r, 185r.
Brikcí, Brichcí *fol.* 21r, 35r, 46v.
Brož *fol.* 39r.
Brožka Jan *fol.* 124v.
Brůna Jiří *fol.* 98r-99v.
Brůžek Bartoloměj *fol.* 176v, 181v.
Brych z Boru *fol.* 40r.
Brych, zřejmě Jan *fol.* 109v-110r .
Břečka Georg *fol.* 105v, 176r.
Břečka Matěj *fol.* 214v, 222r.
Břečka Ondra, Andreas *fol.* 176r, 177v.
Břečka Viktorín *fol.* 222v.
Budějovský Jan *fol.* 46v.
Burkhart *fol.* 109v.

C

Caletková vdova *fol.* 50r.
Ciedl Joseph *fol.* 177v, 182v.
Cígler Joseph *fol.* 177v.
Cihlář Vít *fol.* 49r.
Cip Jan *fol.* 155v.
Cip Jílek *fol.* 46r.
Climent XIV. *fol.* 208v.
Cogemeier Frantz *fol.* 178r, 183r.
Colloredo-Waldsee Rudolf Josef *fol.* 211v.
Ctiborů Mareš *fol.* 15r.

Č

Čapek *fol.* 49v.

Čech Beneš *fol.* 50r.
Černej Kaplanských, Jan *fol.* 139v.
Červenka Hanuš *fol.* 12r.
Čížek Beneš *fol.* 139v.
Čížek Janda *fol.* 139v.

D

Debois Andreas *fol.* 176r, 181r.
Děckovic *fol.* 49v.
Děcků Jakub *fol.* 49v.
Dekol *fol.* 38v.
Dělnej *fol.* 125r.
Denkl Gabriel *fol.* 176r, 181r.
Denkl Urban, Urbanus *fol.* 167v, 177r, 181v.
Dicento Mikolaß, Niclaßen *fol.* 78r, 80r.
Dlouhej *fol.* 40r.
z Dlhé Adam Sudek, Adam Sudek von Langendorff, *fol.* 149r.
Dobřanský Kašpar Erhard *fol.* 74r.
Doktor Nikola *fol.* 160r.
Doublebská *fol.* 37r.
Doudlebský Jakub *fol.* 48r.
Doudlebský Matěj *fol.* 33r.
Drábek Zikmund *fol.* 12r, 47v.
z Dráchova Jindřich Dráchovský, Hejnrich Drachovský von Drachow *fol.* 149r.
Drápl Heinrichen, Jindřich Drápl *fol.* 78r, 80r.
Duchekh Wentzl, Václav Duchek *fol.* 78r, 80r.
Dumont Andreas *fol.* 177v.
Dvorskej Ambroschen, Dvorský Ambrož *fol.* 78r, 80r.
Dvořák Augustin *fol.* 176v, 181v, 184v.
Dvořák Jakob *fol.* 14r.
Dvořák Jan *fol.* 12r, 32r, 41r, 69r, 72v, 73v.

Dvořákin Terezia *fol.* 181r.

E

Eckstein Johann Georg *fol.* 80r.

z Eggenberku Anna Marie, , *fol.* 68r.

z Eggenberku Jan Kristián I., Johan Christian *fol.* 118r.

Elpek Šebesta 2v, 47r.

Elpek Štefan, Štěpán, Štephan *fol.* 15v, 42r, 49r, 52v.

Erhart *fol.* 52v.

Erholt *fol.* 46r.

F

Faber Blažej Václav, faber = kovář *fol.* 3r.

Fáber Václav - faber = kovář *fol.*

Faschumbauer Mathia *fol.* 162v.

Felix Karel František *fol.* 180r.

Fendrich *fol.* 13v.

Ferdinand II. Štýrský *fol.* 26r, 27v, 29v.

Fífar Mates *fol.* 57v.

Filousků Severín *fol.* 49r.

Foberka, Fáberka, faber = kovářka, *fol.* 48v.

Fras Zikmund *fol.* 47r.

Fučík Vojtěch *fol.* 167r.

Fukar Vít *fol.* 46v, 155v.

G

Gallus Šimon *fol.* 2v, 139v.

Georgius z Terchova *fol.* 203r.

Geraperger Šimon *fol.* 176r.

z Germersheunu Dětrych, Dytrich

z Germershermu na Bzi, Vranovicích a

Harpershoffu, *fol.* 68r, 78v, 160v.

Gerner Johann *fol.* 178r, 183r.

Gillein Dorothea *fol.* 181v.

Grásová Anna *fol.* 156r.

z Greifenthalu Jan Karel Puffer, Greyfenthalu *fol.* 118v, 122r.

Grejnar Bouslav, také Greynar, Bohuslav *fol.* 80r, 167r, 177v, 182v.

Grejnar Jiřík, Jiří *fol.* 49v, 90r, 92v.

Grejnar Martin *fol.* 53r.

Grejnar Maxmilian *fol.* 178r.

Grejnar Šebesta *fol.* 46v.

Greynar Seych *fol.* 182v.

Gros Jakub *fol.* 47r.

Gros Pavel *fol.* 261r.

Gruber Adalbert 182v.

Grüner Josef *fol.* 220r.

H

Haduš Jan Václav *fol.* 56v, 70v, 72v, 80r, 81r.

Halík *fol.* 39r.

Hamrlík *fol.* 39r.

Hanzl *fol.* 38v.

Hanzl Šimánek *fol.* 104v.

z Harasova Jiřík Homut na Peci nové a Bělé, Georgius *fol.* 53r, 133v, 134r, 147r, 203/II.

Hauberin Uršula *fol.* 177r, 181v.

Havlíčková *fol.* 50r.

Havlíčků Wondra *fol.* 49r.

Hazuka Mates *fol.* 176v, 181v.

z Helfenthalu Pavel Špínka starší *fol.* 74v, 84v, 127r, 162v.

Herman *fol.* 36r, 69r, 123v.

Heřman Ondřej *fol.* 46v.

Hlasek Johann *fol.* 210v.

Hledík Antoni *fol.* 183r.

Hlinský Jan *fol.* 139v.

Hlinských Josef, Hlinskejch Jozef *fol.* 15v,
49r, 52v.
Hlouška *fol.* 39r.
Hluczej Strejček *fol.* 50r.
Hobezssporarová Žiofie *fol.* 11v.
Hoblíkova vdova *fol.* 37r, 47r.
Hoffer Walentin *fol.* 176v
Hofferin Catharina *fol.* 181v.
Hofner Martin *fol.* 61r.
Hojer Adam *fol.* 128r.
Hoker Antoni *fol.* 176r, 181r .
z Holsteinu Vincent Holzsparrer *fol.* 11v.
Holej Andreas *fol.* 177v.
Holej Jakub *fol.* 176v, 181v.
Holej Urban *fol.* 15v
Holej Wentzl *fol.* 182v.
Holejch Pavel, Holých *fol.* 73r, 125v, 263r.
Holejch Sára *fol.* 176v, 181v.
Hollin Uršula *fol.* 178r.
Holub Ambrož *fol.* 124r.
Holub Havel *fol.* 50v.
Holubin Maria, Marwina *fol.* 177v, 182v.
Holých Havel *fol.* 49r.
Honza Šmukař *fol.* 13v.
z Hosffenu August Jan Fridrich *fol.* 118v,
120v.
Hoříkovský Matěj *fol.* 57v.
Hovorka Matěj *fol.* 48r, 52v.
Hrat Matouš *fol.* 44r.
Hrnčír Daniel *fol.* 48v.
Hron Mikuláš, Hronek *fol.* 15r, 32r, 47v.
Hronků Šimon *fol.* 15r.
Hrubeš Vít *fol.* 15r, 37r, 48r.
Hubáčků Marek *fol.* 47r, 52v.
Humdlík *fol.* 39r.
z Hustířan Křištof Karel Bukovský, Kristoff
Carl Bukovský von Hustířan *fol.* 195r.

CH

Charvát *fol.* 124v.
Charvát Pavel *fol.* 124v.
z Chlumu a Košumberka Vilém Slavata,
Wilhelm Slawata z Chlumu a Košumberka
fol. 141v, 151v.
Chmela Josef, Joseph *fol.* 167r, 176v, 181r.
Chnilička Caspar, Casparus *fol.* 177v, 182v.
Chrást'anskin Justina *fol.* 177r, 182r.
Chrást'anskin Katharina *fol.* 177v, 182v.
Chrást'anský Jan *fol.* 46v.
Chrást'anský Josefa *fol.* 214v, 222r.
Chrást'anský Matěj *fol.* 15v, 48v, 139v.
Chrást'anský Paul *fol.* 176r, 181r.
Chrást'anský Vavřinec *fol.* 5r.
Churáň Jiřík *fol.* 15v, 49v.
Churáň Václav *fol.* 47v.
Chvátalka Dorota *fol.* 47v.
z Chýš a Egenberku Václav Pětipeský *fol.*
141v, 151v.

J

Jacobbizský Georg *fol.* 80r.
Jakomin Antonín *fol.* 196v.
Jakubova vdova *fol.* 37r, 48r.
Jan Wajs z Hadisek *fol.* 161r.
Jaroslavin Agnes *fol.* 177r, 181v.
Jícha Beneš *fol.* 24v, 49v.
Jícha Jan *fol.* 261r.
Jílek Daniel *fol.* 222r.
Jílek Mates *fol.* 176v.
Jílek z Babic *fol.* 38v.
Jirchař 50r, 52r.
Jirsa Blažej *fol.* 69r.
Jiří z Kunštátu a Poděbrad *fol.* 1r.

Johanidesin Rusana *fol.* 177r, 182r.
Joseph císař Svaté říše římské *fol.* 208v.

K

Kafka Mikuláš *fol.* 35r
Kahovej *fol.* 38r
Kajmarská Kateřina *fol.* 261r.
Kalivoda Václav *fol.* 49v.
Kameník Bartoš *fol.* 47v.
Kanika Vencle *fol.* 222r.
Kanka Thomas *fol.* 105r, 177v, 182r.
Kantor Jan, *fol.* 47r.
Karásek Adam *fol.* 48v.
Karásek Antonín *fol.* 222v.
Karban Frantz *fol.* 210v.
Karom Baltazar *fol.* 128r.
Karpíšek Ambrož *fol.* 13v, 47r.
Kasovský Štěpán *fol.* 56v.
Kašpar Marin, Kovařík *fol.*
Kašpar z Hlavatec *fol.* 38r.
Kašparová Estera *fol.* 72v.
Kejšar Jan *fol.* 124v.
z Kernšteina Václav Vojtěch Palatský *fol.*
106v, 215r.
Khirhler Joseph *fol.* 182v.
Kladruba Bartoloměj *fol.* 72r.
Kladruba Matyáš *fol.* 58v-59v, 104v.
Kladrubka Lidmila *fol.* 72r.
Klement Josef *fol.* 82r, 124r.
Klempíř Jakub *fol.* 222v.
Klimeš Pavel *fol.* 124r.
kněz Bartoloměj *fol.* 123v.
kněz Jan Kryzius *fol.* 123v.
kněz Jan Milius *fol.* 124r.
kněz Jan Zikmund Wanšuer *fol.* 124r
kněz Jiřík *fol.* 136r.
kněz Petr *fol.* 123v.
kněz Řehoř *fol.* 123v.
kněz Stanislav *fol.* 123v.
Knotek Bárta *fol.* 124v.
Kocián Kašpar *fol.* 47r.
Kohout Matěj *fol.* 12r, 46v.
Kokutek Urban *fol.* 124r.
Koláček Kašpar *fol.* 95r.
Kolafa *fol.* 38r.
Kolář *fol.* 125r.
Kolář Jakub *fol.* 13r, 15r, 48v.
Kolář Ondřej, *fol.* 139v.
Kolář Pavel, *fol.* 47r.
z Kolovrat Zdeněk Lev Libštejnský a na
Svojkově *fol.* 159r.
Kopravadlová *fol.* 48v.
Kořínek Pavel *fol.* 41r.
Košťál Řehoř *fol.* 139v.
Kotač Václav *fol.* 124v.
Kotlaba *fol.* 37v.
Kouba *fol.* 38r.
Kouba Jan *fol.* 46r, 52v.
Koubek *fol.* 20r.
Kovář Jakub *fol.* 46r.
Kovář Mikuláš *fol.* 124r.
Kovář Pártl, *fol.* 15v, 50v, 52r.
Kovář Urban *fol.* 3r
Koxl *fol.* 38v.
Kozák Havel *fol.* 139v.
Kozlová *fol.* 48v.
Kožešník Říha *fol.* 37r.
Kožiček *fol.* 125r.
Král *fol.* 39r.
Král Jiří *fol.* 48v.
Králičková *fol.* 37r, 48r.
Krása Melichar *fol.* 32r, 41r, 60v.
Krása Vavřinec *fol.* 50r.
Krásů Bartoš *fol.* 50r.

Kratochvíle Ignatius *fol.* 214v.
Kratochvíle Josef *fol.* 222r.
Krčmář Petr *fol.* 124v.
Krejčí Jílek *fol.* 47v.
Krejčí Kašpar *fol.* 46v.
Krejčí Šimon, *fol.* 13r, 49v.
Krejčí Štěpán *fol.* 48r.
Kresl Bernhart *fol.* 177v, 182v.
Krex, snad Ondřej *fol.* 48r.
Kroshop Zacharyáš *fol.* 57v.
Krotz Heindrich *fol.* 182v.
Kroupa Adam *fol.* 53r.
Kroupa Jiří *fol.* 222v.
Kroupa Václav *fol.* 47v.
Krtas Pavel *fol.* 49v.
Krypl Vaněk *fol.* 139v.
Krystl z Babic *fol.* 38v.
Krystlů Jiřík, Jira *fol.* 13r, 14r, 46r.
Křenek Šimon *fol.* 110r, 222r.
Křepelka Václav *fol.* 57v.
Křesťánek František, Franz *fol.* 182r, 192r.
Křesťánek Jan *fol.* 35r.
Křezel *fol.* 187v.
Kubin Elisabetha, Gubin *fol.* 182r.
Kubinín Magdaléna *fol.* 182r.
Kučerka *fol.* 125r.
Kudrna Georg *fol.* 178r, 183r.
Kudrna Johann *fol.* 176r, 181r.
Kudrna Matěj *fol.* 179r, 222v.
Kudrna Vojtěch *fol.* 216v.
Kudrnin Dorothea *fol.* 176v, 181v.
Kuchta Jiřík *fol.* 47r.
Kůjka *fol.* 46r.
Kulhánek Jira *fol.* 139v.
Kuliš Jiří *fol.* 167r.
Kuliš Tomáš *fol.* 60v.
Kuliš Wentzl *fol.* 178v, 183v.

Kulišín Dorothea *fol.* 176r, 181r.
Kunda Jan *fol.* 48v.
Kuneš Ondřej *fol.* 69r, 70v, 81r.
Kunešová Lidmila *fol.* 162r.
Kuntz Josanie *fol.* 181v.
Küntzlinger Conrad *fol.* 186r.
Kusbaum Martin *fol.* 176v, 181v.
Kuspaum Jakub *fol.* 181r
Kustbaum Tomáš *fol.* 222r.

L

Lahvička Bartoš *fol.* 49r.
Lang František *fol.* 222r.
Laurenc Šebesta *fol.* 15r.
Lautte Jan *fol.* 222r.
Leomomanský Jan *fol.* 222r.
Leopold II. *fol.* 159r.
Leopold V. Habsburský *fol.*
Lepenka *fol.* 37v.
Lešetickin Catharina *fol.* 177v, 178r, 183r.
Lešetický Jiří *fol.* 73v, 80v.
Lešetický Jiří Vaněček *fol.* 127v.
Lev Antonín *fol.* 109v.
Libišar Jakub *fol.* 5r.
z Lichtenštejna-Kastelkornu Kryštof Pavel
fol. 33v.
Linhart na louži *fol.* 47v.
Lipolt Štěfan, Štefan *fol.* 15r, 47v.
Liška Andreas *fol.* 176r, 181r.
Liška Mikuláš *fol.* 61r.
z Lišvic Erhart Jan Gerhart Lišvic,
Vegnhart, Reihart *fol.* 133v, 147r, 203r,
203/II.
z Lobkovic Zdeněk Vojtěch Poppel, Sdenco
Adalbert Poppel de Lobkovic *fol.* 27v,
194v.
Lojda Havel *fol.* 124v.

z Lovoše, Jan Felix Jelínek *fol.* 22r, 31r,
33v.
z Loyoly Ignatius *fol.* 208r.
Lukeš *fol.* 125r.
Luteolla Pavel *fol.* 84v, 125v.
Lyska Jakub *fol.* 15v.

M

Maděra *fol.* 222v.
Mach Ondřej, Machů Ondra *fol.* 37v, 49r,
52v, 60v, 69v.
Mácha Vít *fol.* 19r.
Mallý Jakub *fol.* 176v, 181v.
Malovec Bohuslav *fol.* 135r, 147v.
Marek *fol.* 125r.
Mareš *fol.* 38v.
Marie Marie *fol.* 208v.
Martin z Hlavatec *fol.* 38r.
z Martinic Jaroslav Bořita *fol.* 141v, 151v.
Martius Jiří *fol.* 5r, 22r, 32r, 33r, 35r.
Mařík Matěj *fol.* 110r.
Matěj z Veveří *fol.* 20r.
Mathaßen Rischer *fol.* 70r.
Mattouš, z Podeřišť, *fol.* 39r.
Matyáš Habsburský *fol.* 114r, 140v, 142v.
Mayer Hynek *fol.* 222v.
Meliš Jan *fol.* 21r, 42r, 45r, 46r.
Meliš Linhart *fol.* 139v.
Meliš Václav *fol.* 21r.
Mešenlentner Jan *fol.* 223r.
Michal *fol.* 38v.
Michálek Dobias *fol.* 177r, 181v.
Michálek Frantz *fol.* 177v, 182v.
Michálek Jiří, Georg *fol.* 167r, 177r, 182r.
Michálek Linhart *fol.* 110r.
Michálek Matěj *fol.* 110r, 177v, 222r.

Michálek Mikoláš *fol.* 192r.
Michálkin Katharina *fol.* 177v.
Mík Martin *fol.* 222r.
Míka Antoni *fol.* 176v, 181r.
Mikeš *fol.* 38r.
Mikshovský Leopold *fol.* 183r.
Mikuška *fol.* 38r.
Mikyle Johan *fol.* 222r.
Milius Jan Alexandr *fol.* 33v.
Mínkova vdova *fol.* 50r.
Mishka Prokop Mishka *fol.* 210v.
z Mitrovic Kryštof Vratislav na Březině a
Dírném *fol.* 141v, 151v.
Mlynář Jiří, *fol.* 39r.
Mlynář Martin, *fol.* 45r, 49v.
Mlynář Pavel *fol.* 50r.
z Modliškovic Chřepický Adam *fol.* 53r.
Mojha Jakub *fol.* 124v.
Mokrý Antoni, Antonín *fol.* 178r, 183r,
214v.
Mokrý Jan *fol.* 81v.
Mokrý Urban *fol.* 22r, 56v, 58v, 63r, 65r-
65v, 159r, 261r.
Mokrý Václav František *fol.* 69v, 71r-73r,
76v-77r, 80v-93r, 95v, 99v-100v, 102r,
103v, 119r.
Moller Adalbert Anselm *fol.* 179v, 188r,
216r.
Moller Jeremiáš *fol.* 214v, 222r.
Moller Johann, Jan *fol.* 176v, 181r, 185r.
Moller Josef *fol.* 222r.
Moller Lambert Antonín *fol.* 110r.
Moller Matěj *fol.* 110r.
Moller Šebesta, Šebestián *fol.* 25r, 36r, 57v,
161r.
Moller Vojtěch *fol.* 214v, 216v.
Motáček Mikoláš *fol.* 15r, 49r.

Moučka Jakub *fol.* 222r.
Mučenej Václav *fol.* 46r.
Mučenejch Jakub *fol.* 15r.
Myslivec Jan, *fol.* 47r, 52v.
Myškovin Jiřík *fol.* 37r.

N

Nádeník Havel *fol.* 139v.
Nádeník Janda, *fol.* 47v.
Nádeník Matthouš *fol.* 15r.
Nádeník Toušek *fol.* 47r.
Nachlinger Thomas *fol.* 176r, 181r.
Nařchově Tomáš *fol.* 124v.
Navrátil, Wavřinec Hynek *fol.* 222r.
z Nedabyle Petr Miuláš Straka, Petr Niklas
Straka von Nedablitz auf Podhořan *fol.*
194v.
Nejhauzer Georg, Jiří *fol.* 70v, 72v, 73v,
81v, 94v, 104v, 119r, 127r, 176v, 181v,
215r.
Nejhauzer Jan *fol.* 2r, 42r, 47v, 53r, 139v,
192r.
Nejhauzer Pavel *fol.* 21r, 25r, 32r, 50v, 53r,
263r.
Nejhauzer Václav, *fol.* 25r, 31r, 46v, 155v.
Nejhauzer Vespucian *fol.* 35r.
Nemastilin Catharina *fol.* 178v, 183r.
Nemastilin Mára, Mariana *fol.* 178v, 183r.
z Nemyšle František Sezima Mitrovský a
na Jetřichovicích, Frantz Sezima Mitrovský
von Nemyšle auf Getřichowitz *fol.* 195r.
Neuburský Mates *fol.* 177r, 182r.
Neüreitter Bernhard *fol.* 178r, 183r.
Novák Jiří *fol.* 104r.
Novák Vít *fol.* 124v.
Novák z Boru, *fol.* 40r.
Novák z Podeřišť, *fol.* 39r.

Novotnej Vít *fol.* 50r.
Novotný Lukáš *fol.* 222v
Nusbaum Johann *fol.* 176v.
Nusbaum Thomáš *fol.* 214v.

O

Ondráshka Joseph *fol.* 182v.
Ondráška Ignatius *fol.* 183r.
Opavský Vít *fol.* 37v, 48r.

P

Pacovský Václav Mikuláš, Michaelis *fol.*
33r, 67v, 68r, 71r, 80r, 104v, 123r.
Padera Joannes, Johann Pader *fol.* 70r-70v.
Pakosta Dominik *fol.* 221v.
Palentin Carel, Karel *fol.* 214v, 216v.
Pan z Frimberka *fol.* 160r.
Pátek Řehoř, Lorenz *fol.* 95r, 178r, 183r.
Paulín Izechiel *fol.* 32r, 56v.
Paulín Jan *fol.* 12r, 13v, 46v.
Paulín Matěj, Mates *fol.* 175v, 176v, 181v,
185v.
Paur Jan *fol.* 44r, 72v.
Paur Raihard Teodorus *fol.* 74r, 75v.
Pavel z Boru *fol.* 40r.
Payer Karel *fol.* 222r.
Payerische Johann, *fol.* 183v.
Pečka *fol.* 125r.
Pekař Kašpar *fol.* 47v, 55r.
Pekař Urban *fol.* 48v, 139v.
Pekař Václav, *fol.* 48v.
Pelátský děkan *fol.* 125v.
Pelc *fol.* 125r.
Perger Gregori, Gregor *fol.* 177r, 182r.
Perner Jozef *fol.* 205r.

- Peshkin Anna, Peškin, Beškin *fol.* 181r, 176r.
- Pešl Kryštof *fol.* 123v.
- Petr ze dvora Jošta Kořenského *fol.* 39r.
- Petrich Georg *fol.* 182r.
- Pfefer Frantz *fol.* 177v, 182v.
- Pfeffer Wentzl, Pfefferishe *fol.* 178r, 182v.
- Pffefer Hynek *fol.* 222r.
- Pícha Bartholoměj *fol.* 182v.
- Pícha Georg *fol.* 177r, 182r.
- Pícha Kašpar Ernst *fol.* 71r.
- Pícha Václav *fol.* 124v.
- Pilka, z Boru, *fol.* 40r.
- Pincek Jan *fol.* 109v-110r.
- Pipora Tomáš *fol.* 36r.
- Písař Michal *fol.* 10v.
- Pistorýns Jan *fol.* 162r.
- Pišťinský Vácslav, Václav *fol.* 6v, 12v, 15v, 50v.
- Plaček *fol.* 39r.
- Plánička Andreas *fol.* 178v, 183v.
- Plánička Jan, Johann *fol.* 167r, 177r, 182r.
- Plánička Petr *fol.* 216v, 222r.
- Pletrbauer Šimon *fol.* 177r, 182r.
- Pletrbaur Georg *fol.* 177r.
- Pletrbaur Wentzl *fol.* 182r.
- Pletrbaurin Susana *fol.* 178r, 183r.
- Plevka Jakub *fol.* 35r, 161r.
- Plevka Jan *fol.* 69v, 70v, 72v, 73v, 75v, 80v, 94v.
- Pniškr Jan *fol.* 222r.
- Pobřísl Matěj *fol.* 58v.
- Pobřísl Petr *fol.* 178r, 182v, 185v.
- Pobřísl Wentzl *fol.* 176r.
- Polák Martin *fol.* 176r, 181r.
- Portýr Pavel *fol.* 84r.
- Postřihač Bartoš *fol.* 13v.
- Potměšil Thomas *fol.* 176v, 181v.
- Pragerin Elisabetha *fol.* 176r, 181r.
- Prambhoffer Nicols *fol.* 191v.
- Pranghofer Franc *fol.* 222v.
- Pranhoffer Dobiáš *fol.* 177r, 182r.
- Prázdnej Matthauß *fol.* 13r, 21r, 46v.
- Prech Hans *fol.* 49v.
- Prérach Georg *fol.* 177r.
- Preyer Wentzl *fol.* 177v, 182v.
- Prokš Melichar *fol.* 124r.
- Provazník Jan, *fol.* 13v.
- Pryx Tobiáš, Prix *fol.* 119r-119v.
- Přeslikář Matouš *fol.* 46v.
- Puchmeier Filip *fol.* 178v.
- Pýger Jan *fol.* 178v.
- R**
- Raitter Václav *fol.* 214v.
- Rakmuzer Leopold *fol.* 222r.
- Rambouzek Mikuláš *fol.* 15v, 50r.
- Rambouzkovic Lída *fol.* 47r, 49r.
- Rečka *fol.* 38r
- Rein Jakub *fol.* 216v.
- Reiswetter Ferdinand *fol.* 222r.
- Reither Johann Michl *fol.* 176v.
- Reitma Vencle *fol.* 222r.
- Reysík *fol.* 125r.
- Rinshin Justine *fol.* 177v, 182v.
- Rischer Mathaßen *fol.* 70r.
- z Rohatec Jan Hynek Wamberský *fol.* 141v, 151v.
- Rosa Václav *fol.* 15v.
- Rosova Vdova *fol.* 49v.
- z Rožmberka Petr IV. *fol.* 7r.
- z Rožmberka Petr Vok *fol.* 28r, 107v, 130r, 133v, 134v, 135v, 142r, 148v, 193r, 201r, 203r, 203/II.

z Rožmberka Vilém *fol.* 28r, 131r, 134v, 139v, 155r.

Rubáš *fol.* 38v.

Ruland Petr *fol.* 60v.

Rumpál Dobiáš Victorin *fol.* 82r.

Rumpalen Mattheußen *fol.* 78r.

Rychlý *fol.* 38r.

Rynda *fol.* 38r.

Ř

Řezáč Vaněk *fol.* 139v.

Řídl Šebesta *fol.* 15r.

Říha Krystl *fol.* 124r.

Říha Slavík *fol.* 49r.

Říha u fary *fol.* 48r, 52v.

Říha ve Dvorcích *fol.* 48r.

S

Sedláček *fol.* 38v.

Segregora Ondřej *fol.* 57v, 63r.

Sekll Lorentz *fol.* 181r.

Setunsej Casparus, Caspar *fol.* 178v, 183r.

Setunský Pavel *fol.* 81r.

Shrbenej Martin *fol.* 41r.

Schillinger Geörg *fol.* 70r.

Schillinger Geörg¹ *fol.* 70r.

Schillinger Hanns *fol.* 70r.

Schtraperger Ferdinandt *fol.* 177r, 182r.

Schtraperger Johann *fol.* 177v, 182r.

Schtraperger Šimon *fol.* 181r.

Schultz Mates, Schultzische *fol.* 178r, 183r.

ze Schwarzenberku Josef Adam, Josef, pán z Šwarzenberku *fol.* 221v.

Schwihin Ludmilla *fol.* 183v.

Schwinger Bartholoměj, Schwinker *fol.* 178v, 183v.

Simon, lesník na Českokrumlovském panství 149r.

Sintler Jakub *fol.* 177v.

Sitter Franz Adalbert *fol.* 191v, 192r.

Sklenář Kryštof *fol.* 48v, 55r.

Skřivánek *fol.* 37v.

Skýre Antonín *fol.* 222v.

Sládek Jiří, *fol.* 139v.

Sládek Linhart *fol.* 139v.

Sladovník Ondřej, *fol.* 45r.

Sláma *fol.* 38r.

Slaninka Regina *fol.* 37r, 47r.

Slavickhen Paul *fol.* 78r.

Slombydlo Pavel *fol.* 15r.

Slon Jan *fol.* 35r, 50r, 52v, 55r.

Sloup Jiřík *fol.* 15r.

Slováček Václav, Slovák *fol.* 37v, 48r, 52v.

Sluka *fol.* 37v.

Smaha Walentin *fol.* 12r, 42v, 46r.

Smejkal Jan, Šmejkal *fol.* 50r, 52v.

Smudek Šimon *fol.* 181r.

Souček Vilím, Vilém *fol.* 12v, 13v, 15v, 50r.

Soukeník Jan, *fol.* 139v.

Soukeník Marek, *fol.* 50r.

Soukeník Pavel *fol.* 139v.

Staněk *fol.* 38v.

Stejskal Urban *fol.* 50v.

Steklej Pavel *fol.* 139v.

Steklej z Babic *fol.* 38v.

Strachotín Jan *fol.* 37r, 48r.

Strejček Ambrož *fol.* 139v.

Strejček Hluchej *fol.* 50r.

Strejček Jan *fol.* 50r, 155v.

Světýlko Matěj *fol.* 124v.

Svoboda Jacob Paul *fol.* 83v.

Svoboda Matthauß, Matouš *fol.* 12v, 13v,
50r.
Svoboda Tomáš *fol.* 139v.
Svoboda z Hlavatec *fol.* 38r.
Svobodka Dorota *fol.* 48r.
Sýkora *fol.* 124v.

Š

Šácha Šimon *fol.* 125v.
Šanbar *fol.* 38r.
Šandera Ondřej *fol.* 205r, 222v.
Šart Tomáš *fol.* 47v.
Šašek Vít *fol.* 124v.
Šebesta Laurenc *fol.* 2v, 15r.
Šesták *fol.* 40r.
Šílenej Tomáš *fol.* 46v.
Šilhanů Petr *fol.* 139v.
Šimanák Matěj *fol.* 50r.
Šimánek Hanzl *fol.* 104v.
Šimková *fol.* 49r.
Šípal Matěj *fol.* 13v-14r.
Šír *fol.* 109v.
Šírer Hons *fol.* 46v.
Šíroká Barbora *fol.* 161v.
Šíroky Frantz *fol.* 178v, 183v.
Šíve Hans *fol.* 15r.
Škarda Martin *fol.* 13r, 49r.
Škopek Jan *fol.* 22r.
Šnejdl Jan *fol.* 13r, 15v, 48r, 52v.
Šortner Allbert <Vojtěch> *fol.* 178v, 183r.
Špalek Jan *fol.* 139v.
Špinka Jan *fol.* 127r.
Špinka Wentzl *fol.* 177r, 182r, 185v.
Šrámek Vít *fol.* 49v.
Štanczimlů Ondra *fol.* 49r.
Šťastný Jan *fol.* 261r.
Šťastný Šimon *fol.* 124v.

Štemba Havel *fol.* 13v.
Štěrbá *fol.* 20r.
Štukpaur Jiří *fol.* 102v.
Šulda Lukáš *fol.* 161v.
Šulpach František *fol.* 196v.
Švec Michal, *fol.* 37v, 48r.
Švec Šimek *fol.* 50r.
Šviha František, Franz *fol.* 196v, 222r-
222v.
Šviha Jan *fol.* 48r, 196v, 220r.
Šviha Petr *fol.* 110r, 177r, 182r.
Šviha Šimon *fol.* 69r-69v.
Švihín *fol.* 178v.

T

Tarcha Jakub *fol.* 222r.
z Terešova Jošt Kořenský *fol.* 39r, 149v.
Tesař *fol.* 38r.
z Těšnice Silvestr Mlazovský *fol.* 133v,
147r, 203/II.
Thir Václav, Týr Wentl Václav *fol.* 181v,
214v, 222r.
Thoman *fol.* 125r.
Tichý Martin *fol.* 24v, 50r.
Tlouček Bartoš *fol.* 49v.
Tloučků Petr *fol.* 47v.
Tomáš z Palistanu *fol.* 46r.
Tomášek *fol.* 40r.
Tomaß Ambrož *fol.* 124r.
Toušek Jan *fol.* 15v, 48v, 52v.
Toušek Martin *fol.* 65r, 125v.
Toušek Ondřej *fol.* 72v, 175r.
Trčka Matěj *fol.* 128r.
Trčka Pavel *fol.* 124r.
Trnka z Tupes *fol.* 125r.
Trnka ze Lhenic *fol.* 14v.
Truhlář Jakub *fol.* 48v, 52v.

Truhlář Pártl, *fol.* 35r.
Třebanický Vondřej *fol.* 12r.
Tschernichen Jan František Antonín *fol.*
142v.
Turek *fol.* 38v.
z Turnštejna Zikmund Turnovský *fol.* 154r-
154v.
Týr Mates *fol.* 176v.
Tytus *fol.* 47v.

U

Ulman Albrecht *fol.* 12v, 15r.
Ulman Václav *fol.* 46r, 52v.
Umřel *fol.* 20r.
Urban Mokřý Soběslavský *fol.* 159r.
Urbanka Saloména *fol.* 50v.
Urbin Pavel *fol.* 177v.
Utikalín Catarina *fol.* 178r, 182v.
Utl Hanzl *fol.* 49v, 55r.
Utlishe Šimon, Utlishe *fol.* 183r.
Uttl Georg *fol.* 178r, 183r.
Uttl Paul *fol.* 178r, 183r.
Uttl Šimon *fol.* 178r.
Uttl Wentzl, Václav *fol.* 177v, 182v, 187r,
214v, 222r.

V

Vacek *fol.* 125r.
Vackovic *fol.* 40r.
Václaviček *fol.* 48r.
Valášek Mikuláš *fol.* 14r, 15r, 21r, 47v.
Valášek Valenta *fol.* 13r, 15r, 47r.
Valenta z Hlavatec *fol.* 38r.
Vaněček Lešetický Jiří *fol.* 127v.
Vaňek Jeremiáš *fol.* 192r.
Vaněk Joseph *fol.* 178v, 183r.

Vaněk Ondřej *fol.* 35r, 94v.
Vatkovský Jan *fol.* 31r, 49r.
Vatkovský Šebestián *fol.* 31r.
Vávra Šimon *fol.* 124r.
Velkej Jakub *fol.* 47r.
z Veveří a Mysletína Jan Benýdek *fol.* 11v,
49v, 53r.
z Veveří a z Mysletína Jan Grejnar *fol.* 22r,
35r.
z Veveří a z Mysletína Václav Benýdek
fol. 33v, 155v.
Vidourková *fol.* 49r.
Viktorinka *fol.* 37r.
Vilíková Alžběta, Vilímková *fol.* 33r.
Vítova vdova *fol.* 48v.
Vítů Jíra *fol.* 15v.
Vlach Hans *fol.* 47v.
Vlach Ondra *fol.* 50r.
Vlasák *fol.* 39r.
z Vlčkovice Jindřich Wintřít a na Kolinci a
v Líkovicích *fol.* 108v.
Vodička Václav *fol.* 60v.
Volšovička *fol.* 37v.
Vondruš Jiřík *fol.* 47v.
Vorlík Pavel *fol.* 49r.
Vorlík Václav *fol.* 33v.
Vovesnej *fol.* 38r.
Vozábal Pavel *fol.* 59v.
Vrabcová Kateřina *fol.* 25r.
Vrabec Florián *fol.* 124v.
Všetečka Georg *fol.* 176v.

W

Waihlinger Leopoldt *fol.* 176r.
Walentin Koptiades Přeštický *fol.* 57r, 60r.
Waněk Frantz *fol.* 182r.
Wankin Justina *fol.* 176v.

Wankin Ursula *fol.* 182r.
Wastl *fol.* 38v.
Weissen Wolf *fol.* 70r.
Wejman Adam *fol.* 177v.
Wendschuch Jiří *fol.*
Wintř z Vlčkovic a na Kolínci a
v Líkovicích *fol.* 108v.
Wogirz von Protiwcz, Heýnrich *fol.* 149r.
Wolf Štýcha Tomáš *fol.* 139v.
z Wolschowitez Waniek Heýne *fol.* 149v.

Z

Zámečník Valentin *fol.* 21r, 47v.
ze Závořic Daniel Škréta Šotnovský *fol.*
141v.
Zboner Andreas *fol.* 60v.
Zboner Václav *fol.* 77r.

Zbudovský Ondřej *fol.* 15v, 49r.
Zedník Václav, *fol.* 49v.
Zeignuß Joann *fol.* 163v.
Zeman *fol.* 38r.
ze Zhoře Adam Skála *fol.* 134r, 147r, 203r,
203/II.
Zihávka Mikuláš *fol.* 32r, 58v, 261r.
Zikmund *fol.* 37r.
Ziksová *fol.* 49v.
Ziksů Jiřík *fol.* 55r.
Zrzavý, Zdeněk Vít *fol.* 153r.

Ž

Žák *fol.* 38r.
ze Žampachu Hložek, Lorentz Hloschekh
von Žampach *fol.* 195r.
Židek Martin *fol.* 12r, 47v.

Místní rejstřík

Místní rejstřík zahrnuje jména označující územní, správní celky, místa, či jejich části a další geografické oblasti. Pokud to bylo v mých silách, byly tyto oblasti blíže identifikovány.

Vzhledem k tomu, že ne všichni písaři užívali velkých písmen na začátcích místních slov, byly všechny názvy upraveny podle dnešních pravidel užívání velkých a malých písmen. Ostatní odlišnosti v psaní typické pro jednotlivé písaře byly ponechány jako Nettolice, Netholice atp. Lokalizace měst byla přiblížena pomocí světových stran a údajem o počtu kilometrů, který určuje vzdálenost od nejbližšího většího města. Ve většině případů se jedná o místa na území České Republiky. Bylo-li tomu jinak, je uvedena země, kde se dnes toto místo nachází. Všechny údaje jsou řazeny v abecedním pořádku. K jednotlivým heslům jsou uváděny čísla folií, na kterých se nacházejí. Tento postup byl vynechán pouze v případě města Netolice, jelikož figuruje téměř na každém foliu.

A

Adelßberg, (Postojna) město na jihozápadě Slovinska *fol.* 118r.

B

Babice, Wabiczkern, Wawiczekern vesnice asi 2 km severovýchodně od Netolic *fol.* 38v, 148r.

Boršov, Boršov nad Vltavou menší obec, zhruba 6,5 km jihozápadně od Českých Budějovic *fol.* 125v.

Brusný, malá vesnička ležící v Brusenském lese mezi městem Netolice a Lhenicemi *fol.* 19r, 54r, 59v, 102v, 115v, 134v, 135r, 147v, 170r, 204r, 279, 280.

Č

České Budějovice - statutární město a správní a kulturní metropole Jihočeského kraje. Město nechal založit český král Přemysl Otakar II. v roce 1265 *fol.* 143r, 144r, 215r.

Český Krumlov, jihočeské okresní město, 22 km jihozápadně od Českých Budějovic, sídlo pánů z Rožmberka *fol.* 10r, 13v, 16r, 22r, 29v, 41r, 51r, 57v, 63v, 68r, 108r, 108v, 118v, 119r, 130r, 131r, 133v, 134v, 135v, 137r, 138v, 139r, 140r, 140v, 141r, 142r-142v, 153r-154v, 196v, 222r. Též **Crumau** *fol.* 109r, 118r, 120v, 122r, 144r-144v, 147r, 149r, 150r-151r, 162v, 178v; **Crumaw** *fol.* 78v, 80r, 119v, 145r, 147r-147v, 148v-151r, 163v.

D

Dalmácie, Dalmatien historické území při východním pobřeží Jaderského moře, dnes rozdělené mezi Chorvatsko a Černou Horu *fol.* 26r, 29v, 140v, 150v, 193.

Dolní Chrášťany, Undter Groschau malá vesnice, část městyse Lhenice asi 5 km na severovýchod od Lhenic *fol.* 40r, 54r, 124r.

Dolní Malovice, viz. Malovičky.

Ehrenhausen, město nacházející se ve Štýrsku, Rakousko, blízko slovinských hranic *fol.* 118r.

F

Frauenberg, Hluboká nad Vltavou *fol.* 116r.

Frejčany, zřejmě Hejčany *fol.* 161v.

G

Germersheim, okres na jihovýchodě spolkové země Porýní-Falc v Německu *fol.* 68r, 78v, 80r, 160v.

Gradischken, (Gradiška, Gradisca) historické území, původně hrabství, dnes z větší části na území Slovinska a menší jihozápadní část na území Itálie, které je součástí autonomní oblasti Furlantsko-Julské Benátsko *fol.* 118r.

Grejnarovský dvůr, Grejnarov renesanční statek u Netolic, tuto usedlost obýval na přelomu 16. a 17. století rod Grejnarů, úředníků při rozmberském dvoře *fol.* 46v, 141r, 154r, 155r, 158r.

H

Hejčany, území na pravém břehu Netolického potoka *fol.* 43r, 45r, 161r, 167r.

Hispanie, historické území nacházející se na Pyrenejském poloostrově *fol.* 29v.

Hláška, Hlaseczkern osada, část obce Olšovice v okrese Prachatice, asi 1 km na sever od Olšovic *fol.* 38r, 101v, 126r.

Hlavatce, obec v okrese České Budějovice v mírně zvlněné krajině Zbudovských Blat, 5 km severovýchodně od Netolic *fol.* 38r, 44r, 101v, 126r.

Horní Chrášťany, Ober Groschau, malá vesnice, také část městyse Lhenice asi 3,5 km na východ od Lhenic *fol.* 40r, 104r.

Horní Malobratřice, obec asi 13 km severovýchodně od Mladé Boleslavi, původně tvrz *fol.* 195r.

Horní Malovice, viz. Malovice.

Hoříkovice, Horschikowitz vesnice, část městyse Lhenice asi 3,5 km na severozápad od Lhenic *fol.* 69r, 131v, 145v.

Hosín obec v Jihočeském kraji, asi 7 km severně od Českých Budějovic *fol.* 123v.

Hostačov, vesnice ve východních Čechách, bývala zde tvrz *fol.* 195r.

Hradčany, městská čtvrť Prahy, značnou část čtvrti zaujímá Pražský hrad *fol.* 107r, 201v.

Hradiště, malá vesnice, část obce Malovice asi 2,5 km na jihozápad od Malovic *fol.* 44r, 53v, 139r, 167r.

Hrbov, Herbes část městyse Lhenice v okrese Prachatice asi 3,5 km na sever od Lhenic *fol.* 19v, 39v, 52/IIr, 54v, 101r, 131v, 145v.

Husinec, město v okrese Prachatice 4,5 km severozápadně od Prachatic *fol.* 68r.

Ch

Chorvatské království, Croaten na pobřeží Jaderského moře na pomezí střední a jižní Evropy *fol.* 26r, 29v, 140v, 150v, 193r.

Chrášťanky, Malé Chrášťany, malá vesnice asi 3,5 km na jih od Sedlce *fol.* 124v.

Chvalovice, Kholowitz vesnice asi 5 km jihovýchodně od Netolic *fol.* 39v, 101r, 131v, 145v.

K

K Podeřišťům, Severovýchodně od města Netolice, levý břeh Netolického potoka *fol.* 44v.

Kláster svaté Koruny, Zlatá Koruna, tento Cisterciácký klášter byl založen roku 1263 Přemyslem Otakarem II., nachází se asi 8 km od Českého Krumlova *fol.* 68r, 136r-136v, 137v-138v.

Kostel Matky Boží, tedy kostel Nanebevzetí Panny Marie, který byl vystavěn v gotickém slohu v druhé polovině 13. století, patří k dílům stavební huti kláštera Zlatá Koruna. Nachází se ve starém městě, Školní ulice *fol.* 6r, 43r, 127v, 167r, 196r.

Kostel sv. Václava, byl postaven kolem poloviny 13. století, v románsko-gotickém slohu. Původně sloužil jako farní kostel. Nachází se mezi Rynečkem a Vodňanskou ulicí *fol.* 7v, 35r, 44r, 108r, 132r.

Krtely, vesnice, část obce Malovice v okrese Prachatice. Asi 4 km západně od Malovic *fol.* 40v.

L

Leptáč, obora, kterou nechal zbudovat Jan Krčín a na místě které později vznikl renesanční zámek Kratochvíle *fol.* 23r.

Lhenice, městy v jižních Čechách, asi 7 km jihozápadně od Netolic *fol.* 13v-14v, 19v-20r, 51v, 52/IIr, 54r, 123v, 135r, 147v, 219r.

Lhota, Lékařova Lhota, část obce Sedlec, asi 2 km na západ od Sedlce, na levém břehu Bezdrevského potoka *fol.* 39r, 194v.

Libějovice, Libeticz obec ležící ve Strakonickém okrese, asi 7 km severně od Netolic, též Libiegitz *fol.* 74r-74v, 75v, 101v, 107r, 108r, 125v, 134v, 147v, 153r, 219v.

Linec, hlavní město rakouské spolkové země Horní Rakousy *fol.* 196v.

Lucembursko, Luzenburg Velkovévodství lucemburské, západoevropský vnitrozemský stát *fol.* 1r, 26r, 29v, 140v, 150v, 193r.

Lužice, Lužicz obec leží zhruba 2 km jižně od Netolic, první zmínka o obci pochází z roku 1400 *fol.* 19r-19v, 39v, 52/IIr, 54r, 59v, 101r, 131v, 135r, 148r, 204r.

Lužice,² Lausnitz historické území dnes spadající převážně pod Německo, menší část území spadá pod Polsko a Česko *fol.* 1r, 26r, 29v, 140v, 150v, 193r.

M

Mahouš, Mahausch obec ležící 4,5 km východně od Netolic *fol.* 14r, 19v, 39v, 101r, 131r, 145v, 148r, 168v.

Malovice, (dříve Horní Malovice) vesnice ležící v severovýchodním cípu okrese Prachatice, 5 km severovýchodně od Netolic *fol.* 40v, 126r.

Malovičky, (dříve Dolní Malovice) část obce Malovice, asi 1 km severovýchodně od Malovic *fol.* 40r, 126r.

Mansberg, nepodařilo se blíže určit *fol.* 149v.

Mužský vrch, s výškou 502 m nad mořem je to nejvyšší vrchol na Netolicku *fol.* 218r.

N

Nedabylice, zaniklá vesnice a tvrz, dříve ve východních Čechách *fol.* 195r.

Němčice, Niemtschitzer nejvýchodnější obec prachatického okresu, zhruba 6 km východně od Netolic *fol.* 19v, 52/IIr, 123v, 124r, 149v.

Nestanice, vesnice zhruba 7 km severně od Netolic *fol.* 20r.

Netolice, jihočeské město, v severovýchodní části okresu Prachatice, 25 km severozápadně od Českých Budějovic. Též Netholic, Nettolitz, Netholitz.

Neveklov, město v okrese Benešov, asi 14 km jihozápadně od města Sedlčany *fol.* 125v.

O

Obora, malá vesnice, část obce Hracholusky asi 2 km na východ od Hracholusk *fol.* 40v, 41r, 43r, 134v-135r.

Olšovice, Wolschowiczern vesnice ležící přibližně 3 km východně od Netolic *fol.* 35r, 37v, 44v, 101v, 148r.

P

Petrův Dvůr, vesnice, část města Netolice, asi 1 km na západ od Netolic, též Petterhoff *fol.* 60v, 67r, 74v, 109v, 116r, 124v, 222v.

Pettaw, (Ptuj) město na území slovinského Dolního Štýrska *fol.* 118r.

Písek, jihočeské město, (dříve krajské, sídelní město Prácheňského kraje) *fol.* 125v; s. 146

Planejch, *fol.* 108v.

Plzeň, statutární město v západních Čechách na soutoku Mže, Radbuzy, Úhlavy a Úslavy *fol.* 123v.

Plznice, *fol.* 205r.

Podeřiště, Poderschischt malá vesnice, část obce Malovice, asi 2 km jižně od Malovic *fol.* 38v, 42r, 44v-45r, 53r, 101v, 135r, 147v 161r-161v, 168v.

Podhořany, vesnice ve východních Čechách, bývala zde tvrz *fol.* 195r.

Praha, Prag hlavní město České republiky *fol.* 42r, 153v, 200r, 209v, 211r, 212r.

Prachatice, okresní město v jižních Čechách, leží 35 km západně od Českých Budějovic *fol.* 36r, 78r, 80r-81v.

Příbram okresní město ve Středočeském kraji asi 54 km jihozápadně od Prahy *fol.* 123v.

Ptáčník, území asi 1,5 km severně od Netolic *fol.* 213r.

R

Radkerspurg, okres v rakouské spolkové zemi Štýrsko *fol.* 118r.

Regensburg, Řezno, právní středisko bavorského vládního obvodu Horní Falc *fol.* 70r; s. 86.

Rožmberk, Roßenberg, město v Jihočeském kraji, 23 km jižně od Českého Krumlova, nachází se zde nejstarší rožmberské sídlo *fol.* 7r, 28r-29v, 75r, 107v, 108v, 112r, 130r, 131r, 134v, 137v, 139v, 144r, 147r, 155r, 163r, 203/II.

S

Sedlovice, Sedlowitz malá vesnice, část obce Němčice v okrese Prachatice asi 1,5 km na jihozápad od Němčic *fol.* 19v, 39v, 101r, 131v, 145v.

Slezsko, Schleßien historické území, rozkládající se v současnosti převážně v Polsku, Česku a v Německu *fol.* 1r, 26r, 29v, 140v, 150v, 193r.

Sločovice, *fol.* 40v.

Slouně, osada nedaleko Netolic, směr Bavorov *fol.* 23r, 53v, 213r.

Stará Boleslav, součást města Brandýs nad Labem, v okrese Praha-východ, patří k nejstarším poutním místům spojených svatováclavskou tradicí a mariánským kultem *fol.* 221v.

Stajyer, (Steiermark, Štýrsko) spolková země na jihovýchodě Rakouska *fol.* 118v.

Strakonice, okresní město v Jihočeském kraji, 52 km severozápadně od Českých Budějovic *fol.* 160r.

Straß in Steiermark, obec nacházející se ve Štýrsku, okres Leibnitz *fol.* 118r.

Strunkovice, městečko na řece Blanici, v podhůří Šumavy, asi deset kilometrů severovýchodně od okresního města Prachatice *fol.* 223v.

Svatý Ján, vrch na okraji města Netolice, dříve se zde nacházelo slovanské hradiště, dnes se zde nachází archeologický park *fol.* 127r, 263r.

Š

Šitce, Západně od Čichtického rybníka, jižně od dvora Švarcenberk, severovýchodní svah *fol.* 40v.

T

Třebáněk menší, asi 1 km jihozápadně od zámku Kratochvíle, pravý břeh potoka Třebánka, mírný východní svah *fol.* 40v.

Třebanice, Trschebanitz část městyse Lhenice asi 3 km na severozápad od Lhenic *fol.* 40r, 101r, 131v, 145v.

Třeboň, Wittingaw, město v okrese Jindřichův Hradec, 22 km východně od Českých Budějovic *fol.* 108v, 131r, 145r.

Tupesy, malá vesnice, část obce Radošovice, asi 1,5 km na východ od Radošovic *fol.* 125r.

U

U svatého Cosmi et Damiani, nejstarší dosud existující kolegiátní kapitula v České republice *fol.* 214v.

Uhry, Uherské království, hungarn historický mnohonárodnostní státní útvar, též Hungar *fol.* 15r, 109r, 150v, 193r, 199v.

Újezdec, současný název Třešňový Újezdec část městyse Lhenice, asi 3 km na jihovýchod od Lhenic *fol.* 19v, 52/IIr.

V

Vacov, obec v Prachatickém okrese, 25 km Jihozápadně od Strakonice *fol.* 74r.

Velký a Malý Vrabín, Wrabinecz dnes jen zemědělský dvůr Rábín *fol.* 40v, 147v.

Velký Bor, Haidt, malá vesnice, část městyse Strukovice nad Blanici v okrese Prachatice, asi 6 km na východ od Strunkovic nad Blanici *fol.* 40r, 101v, 145v.

Videň, sídelním městem Habsburků v současné době hlavní město Rakouska *fol.* 27r, 109v, 141v, 142v; s. 35, 130, 165, 167.

Vlhavy, malá vesnice, část obce Sedlec, asi 2,5 km na jih od Sedlce *fol.* 124v.

Volary, město na jihu Čech, asi 16 km jihozápadně od Prachatic *fol.* 108v.

Volšovice, viz Olšovice.

Vrbice, Felbern obec v okrese Prachatice, asi 1 km jihovýchodně je Vacov *fol.* 52/IIr, 131v, 145v.

W

Wohlstein, zřejmě hrad Waldstein ve Štýrsku *fol.* 118r.

Wyhlavy, viz. Vhlavy.

Z

Zámek Kratochvíle, renesanční zámek 2 km severozápadně od Netolic *fol.* 108v, 134v- 135v.

Zlatá Koruna viz. Klášter svaté Koruny.

Zvírotice, Zvěřetice, Swierschetitz část obce Babice, asi 0,6 km na východ od Babic *fol.* 39v, 52/IIr, 101r, 131v, 145v, 148r.

Ž

Žitná, Schittna část obce Hracholusky asi 3 km na jihovýchod od Hracholusk *fol.* 40r, 101v, 131v.

Věcný rejstřík

Věcný rejstřík obsahuje termíny z různých oblastí života městské společnosti, jako je oblast městské samosprávy, označení řemesel, cechů, termíny užívané v církevní oblasti a rovněž údaje o z oblasti hospodaření města. Většina hesel, pokud to bylo v mých silách, byla blíže určena. Všechny údaje jsou řazeny v abecedním pořádku.

A

Aksamit, z řečtiny, hedvábný samet neboli tkanina s nízkým hustým a hebkým vlasem *fol.* 43r-43v.

Alba, též žarek, (z lat. zarkones), případně říza, suchar, volný lněný bílý šat podobný dlouhé košili sahající ke kotníkům, převázaný cingulem. Nosí jej klerikové při liturgických příležitostech. Na spodním okraji a na manžetách bývá zdoben krajkou nebo výšivkou *fol.* 43r – 44r.

Antyfonář, liturgická kniha obsahující liturgické zpěvy pro Liturgii hodin *fol.* 43v.

Artikul, z lat. *articulus, i*, článek stanov, článek, předpis *fol.* 2v, 6r, 22r, 26v, 120r, 130r-133v, 139r, 144v.

B

Báň, jinak kopule, základní sférická klenba tvořená částí kulové, nebo jiné rotační plochy nad kruhovým, čtvercovým nebo polygonálním půdoryse *fol.* 128r, 221v.

Bašta, domek na hrázi rybníka; obydlí baštýře *fol.* 126v.

Bečvář, řemeslník, v počátcích vyráběl bečvy, sudy (ležácké, transportní) a kádě z „černého“ tvrdého dřeva (dubové a bukové). Tyto výrobky byly pobity kovovými, převážně železnými obručemi. Od 19. století splynulo toto řemeslo s bednářem *fol.* 10v, 105r, 106r, 139v.

C

Calcont, nepodařilo se blíže určit *fol.* 87v.

Calta, druh staročeského pečiva, např. houska, koláč, vdolek, pečená placka *fol.* 99r.

Cánon, z lat. *canon, onis*, (původně z řečtiny) církevní zákon, pravidlo, soubor zásad, ustanovení církevního práva *fol.* 17r.

Cavalerie, jezdectvo, jízda, pozemní vojsko bojující na koni *fol.* 211r.

Cech, sdružení řemeslníků, které hájilo práva a zájmy členů, dohlíželo na jakost a cenu výrobků a rovněž mělo na starost výchovu učedníků, též plnil funkce reprezentativní, náboženské a sociální *fol.* 6r-6v, 7v-9v, 59v, 97r, 216v.

Collátorkině, zastarale patronka, patron udílející církevní obročí, majitel podacího práva k zdejšímu kostelu, významné panské právo dosazovat a odvolávat plebána *fol.* 106r.

Consistoriální Patenti, sněmovní nařízení *fol.* 167v.

Č

Čeládka, služebnictvo žijící v domě, případně nájemní pracovníci v zemědělství *fol.* 2v, 83r, 99r, 156v, 199v.

Čeřen, druh rybářské sítě čtvercového tvaru *fol.* 2r.

D

Damašek, tkanina s vetkaným lesklým vzorem, pochází pravděpodobně z Číny, do Evropy se dostal přes Sýrii, kde došlo ve 12. století ke značnému rozkvětu jeho výroby, začal se nazývat podle syrského hlavního města *fol.* 43v.

Denár, z lat. *denarius*, ii, stříbrná mince *fol.* 3v, 60v, 72v.

Desátek, z lat. *decuma, ae, decima*, desátek. Původně desetiprocentní daň placená náboženské (např. kostelu, chrámu, církvi) či světské instituci *fol.* 15r-15v, 18.r, 37v, 38v, 39r, 40v, 44v, 51v, 61v, 123r-125r.

Desky zemské, vedeny u zemského soudu, byly do nich pořizovány záznamy o vlastnictví šlechtické půdy a jiného nemovitého majetku, rovněž do desk zemských byly zaznamenávány ustanovení zemského sněmu a další obecně závazné dokumenty *fol.* 42r, 107v, 108r-108v, 134r, 135v, 142v, 201v, 203/II.

Director, z lat. *director, oris* ředitel *fol.* 150v, 210r.

Dráb, pěší voják, žoldněř, rovněž dozorce na polích a panských statcích v dobách feudalismu, vykonavatel tělesných trestů *fol.* 15r.

F

Fedrovní list, vysvědčení, které bylo dle českého zemského zřízení vydáváno čeládce a nádeníkům na důkaz, že odešli ze služby s povolením pána, jemuž sloužili *fol.* 7v-8r.

Fišmistr, z něm. *Fisch* ryba, *Meister* mistr, porybný, správce rybníka *fol.* 60v, 88r, 126v.

Forman, vozka, kočí, povozník neboli osoba vykonávající formanské řemeslo. Jednalo se o těžkou nebo dálkovou nákladní dopravu potahovými vozy, které byly zpravidla taženy koňmi *fol.* 11r.

Fortel, lest, úskok, mazanost, zručnost, mazanost, odvody, praktiky, falše *fol.* 96v, 98r.

Frejd, volný prodej vína v jarmareční době *fol.* 1r.

Frejmark, směna *fol.* 73r.

G

Graduál, liturgická kniha obsahující liturgické zpěvy ke mši svaté *fol.* 43v.

Groš, z *lat. denarius grossus*, tlustý denár, stříbrná mince *fol.* 5v, 11r, 131v, 140v, 154r.

Grunt, selský statek, půda, pozemek. *fol.* ; s. .

H

Halapartna, dřevcová zbraň vyvinutá v pozdním středověku pro boj s jezdectvem *fol.* 46r-52r.

Hermelín, nejušlechtlejší kožešina pocházející z lasice hranostaje, v zimě je bílá s černou špičkou ocásku *fol.* 16r, 46-52r.

Hrnčíř, řemeslo, které se zabývalo výrobou keramiky a nádob z hlíny *fol.* 3r, 48v, 179r, 187v.

Hukury, nepodařilo se blíže určit *fol.* 196r.

Hvozd, hluboký, rozsáhlý les *fol.* 3r, 107r-107v, 201v.

I

Inventář, z *lat. inventarium*, seznam, soupis, spis *fol.* 16r, 43r, 46r.

J

Jägerhaus, myslivna *fol.* 220r.

Jakermistr, jägermeister, nejvyšší lovčí *fol.* 159r.

Jarmark Svatováclavský, výroční trh (z německých slov *Jahr*, rok a *markt*, trh), udělen na den sv. Václava *fol.* 1r.

Jirchář, řemeslník vydělávající kůže hlinitými solemi *fol.* 52v, 222r.

K

Kantor, z *lat. cantor*, oris, zpěvák, hráč *fol.* 17r-17v, 45r, 47r, 84r-85r, 94r, 100r, 101r-102r, 222r.

Kaple svatého Michala, nachází se v kostele sv. Václava, byla přistavěna na severní straně kostela *fol.* 11v.

Klekání, zvoní se po dobu trvání modlitby Anděl Páně, asi dvě a půl minuty *fol.* 12v, 215r.

Komže, svrchní kněžská bílá (krajková) košile *fol.* 43v.

Konšel, z *lat. consul*, *lis*, radní, člen městské, obecní rady. Volba byla vázána na plné městské právo. Též čtvrtníci *fol.* 2v, 6v, 12v, 16v, 28r, 63r, 69r, 107r, 108r-108v, 130r, 131r, 132r-132v, 134v-137v, 140v-141r, 153r-155r, 156v, 201r.

Kopa, početní jednotka 60 kusů, v českém mincovnictví se používala od roku 1300, značena ss, zkratka pocházející z německého Schock, tedy kopa *fol.* 1v-3v, 5v, 10r-10v, 13v-15v, 19r-20r, 24v, 31r, 34r-36r, 40v, 43r, 45r, 52/IIr, 54v-56r, 57r, 59r, 67r, 76r, 84r, 95v, 101r, 104r, 141r, 153v-157v, 174r-175r, 179r, 187v, 201r, 261r.

Korduláč, v Čechách v 15. a 16. Století těžký, široký dvoječerný meč *fol.* 50r.

Koželuh, řemeslník, který zpracovával kůže zvířat *fol.* 6v, 61r, 67r.

Krejcar, z něm. *Kreuzer*, mince s křížem. Stříbrná mince, v českých zemích byl zaveden ve druhé polovině 16. století, jako drobná mince *fol.* 35r, 72r, 76v, 84r, 86v, 87v-89r, 92r-93v, 98v, 100v, 101v-103r, 105r-105v, 107r, 110r, 161v, 179r-179v, 185r, 187v-189v, 196r, 199v-200r, 205r, 223r.

Krokve, šikmý prvek krovu, nesoucí střešní latě, na nichž je upevněna střešní krytina *fol.* 127v, 179v, 188r.

L

Laytenandt, poručík *fol.* 159r.

Lepenice, hliněná mazanina na podlahy a omítky *fol.* 179r.

Letník, sýr neboli syrný koláč, označení letník získal podle termínu, při kterém byl odváděn, tedy na Letnice *fol.* 37r-44r, 124v.

Letruňk, zřejmě alkoholický nápoj *fol.* 60v.

Libra- hmotností jednotka, původně jednotka římské váhy, která se dělila na 12 uncí *fol.* 6r, 9r, 175r, 196r, 205r.

List zachovací, list, který potvrzoval, že zájemce o vstup do cechu byl zplozen v řádně uzavřeném manželském svazku a byl pokřtěn *fol.* 7v, 10r, 33v, 61r, 69r, 69v, 70v.

Loch, z něm. *Loch*, díra, středověké sklepení, hloubené ve skále či pískovcovém masivu. Sloužily jako úkryty, skryše a zásobárny potravin, protože zde bylo chladno a stálá teplota *fol.* 11r.

Lub, dřevěné bednění, které slouží k zakrytí mlecího kamene *fol.* 3v.

Lucerna, jednoduché svítidlo *fol.* 3r.

Lufthaus, letohrádek, zámeček, na venkově užívaný k zábavě a odpočinku, který není svým majitelem obýván celoročně *fol.* 109v.

M

Markrabě, z něm. *Markgraf*; lat. *marchio* jedná se o titul vládce závislého území, nebo vysoký šlechtický titul. Původně se jednalo o titul královského nebo císařského úředníka spravujícího marku *fol.* 1r, 26r, 29v, 140v.

Máry, z něm. *(Toten)Bahre*, pohřební nosítka *fol.* 9v.

Mistr, majitelem a vedoucím řemeslnické dílny, jeho povinností pedagogické vedení učňů *fol.* 3v, 6v-10r, 22r, 76r, 93v-95r, 216v-217r, 222v-223r.

Míšenský groš, mince, kterou razila saská knížata, 1 groš míšenský = ½ groše pražského *fol.* 5v, 11r-11v, 131v, 140v, 154r.

Mláto, nerozpustné tuhé zbytky po filtraci piva, díky vysokému obsahu živin užíváno jako krmivo *fol.* 11r, 76v, 83r, 86r-86v, 87v, 95r, 105r-106r, 156v.

Mlynář, majitelem nebo nájemcem mlýna, obstarával chod mlýna, mlel *fol.* 3v, 45r, 49r, 50r, 94r, 98r-99v, 105r, 139v, 161v, 179r.

Mohegrová, mohér, vlna z angorské kozy *fol.* 43v.

Monstrance, z lat. *monstrare*, předvádět, demonstrovat. Liturgický předmět z ušlechtilého kovu, zlacený a zdobený, slouží k vystavení Nejsvětější svátosti oltářní k uctívání nebo na její nošení při teoforických procesích *fol.* 43r, 211v.

Moždíř, krátké dělo velké ráže, které střílí vrchní skupinou úhlů *fol.* 216v-217r, 223r.

Mustrunk, přehlídka naverbované vojenské jednotky před tzv. mustrovními komisaři. Cílem ověření počtu vojáků a stavu jejich výzbroje. Dnem mustruňku začínala vojákům služba a vznikal jim nárok na žold *fol.* 16r.

N

Nákladník, držitel domu nadaného právem vařit pivo *fol.* 93r-97r, 105r-105v.

Neděle jubilate, třetí neděle po Velikonocích, tzn. 12. duben *fol.* 13r.

Nešpory, odpolední či podvečerní pobožnost *fol.* 12v.

O

Obec, orgán v čele města, který měl nestarost chod města *fol.* 1v-2r, 3v, 10v, 11v, 19r, 22r, 32r, 60v, 61v, 76r, 77r, 80r-82r, 84v, 101r, 104r, 106v-107r, 130r-130v, 132r, 134v, 141r, 153v, 155r, 156v-157r, 161r, 201v.

Od hran zvonění, vyzvání se v poledne po úmrtí *fol.* 100r-100v.

Ornát, liturgické roucho užívané u kněží v římskokatolické církvi na mši v liturgických barvách. Je to látkové svrchní roucho, které celebrant mešní liturgie klade na albu se štólou *fol.* 43r-44r.

P

Pacem, zřejmě pacifikál, zdobený kovový kříž, někdy s ostatky svatých, uctívány políbením při liturgii nebo vítání církevního hodnostáře při vstupu do kostela *fol.* 43r.

Pahovie, nepodařilo se blíže určit *fol.* 213r.

Pacholek, čeledín, který zapřahal koně, pomocník v různých zaměstnáních *fol.* 14r, 16r, 19v, 51v-52/IIr, 214r.

Palír, z fr. *parleur*, mluvčí, technický i administrativní prostředník mezi mistrem a dělnictvem *fol.* 222v.

Pastýř, měl nestarost pastvu především užitkových zvířat, skotu, ovcí atp. *fol.* 5r, 88v.

Pekař, pekl chléb, housky a jiné tehdy běžné pečivo *fol.* 3v, 6r, 12r, 47v, 48v, 50r, 55r, 139v.

Pely, zřejmě vodní hladina *fol.* 126v.

Pindečka, *fol.* 216v.

Písař obroční, nestarost hospodářské záležitosti města, např. vedl záznamy o odvádění obilí *fol.* 87v.

Pod jednou způsobou, je přijímaná pouze hostie *fol.* 43r, 44r; s. 52, 56.

Pod obojí způsobou, z lat. *sub utraque species*. Při eucharistii je přijímáno Kristovo tělo, resp. krev. Boží tělo se přijímá *sub specie panis*, tzn. "pod způsobou chleba" (hostie), Boží krev *sub specie vini*, "pod způsobou (mešního) vína" *fol.* 44r.

Podruh, námezdní zemědělský pracovník, který bydlel v nájmu u sedláka *fol.* 16v.

Podzimní, sýr, syrný koláč, označení podzimní získal podle termínu, při kterém byl odváděn *fol.* 37v-44v, 124v.

Posudné, forma nápojové daně, placená podle počtu načerpaných a distribuovaných sudů. V českých zemích zavedeno v roce 1564, trvalo do 18. století *fol.* 60v.

Prejzy, označení pro pálenou střešní krytinu skládající se ze dvou dílů, ploššího spodního háku (korýtka) a více vyklenuté vrchní prejzy (kůrky) *fol.* 127v-128r, 206r.

Privilegia, z lat. *privilegium*, *ii*, zákon, zvláštní právo, výsada *fol.* 26r-26v, 42r, 107r-107v, 109r, 111r, 112v-113v, 116v, 118v-121r, 129r-130r, Fol. 133r-133v, 143v-144v, 146v-147r, 160v, 164r-165v, 193r, 201r-203/IIv.

Prokurátor, z lat. *procurator*, *oris*, správce, místodržitel. Většinou zastupoval svého pána v obchodech nebo u soudu *fol.* 32r.

Proviantmistr, správce vojenských zásob potravin, proviantu *fol.* 159r.

Průhon, cesta, která slouží pro vyhánění dobytka např. na pastvu nebo k napajedlu, tedy pruh území ohrazený proti pronikání dobytka na okolní pozemky, zpravidla dřevěnou ohradou *fol.* 19r, 53v-54v, 135r-135v, 168v.

Přehršle, stará česká jednotka objemu, byla používána pro sypké látky. Množství, které se vešlo mezi dvě dlaně *fol.* 9r.

Purkmistr, předseda městské rady, popřípadě obecní rady. Zpočátku se konšelé v úřadu purkmistra střídali, v pozdější době byl volen a potvrzován vrchností *fol.* 1v, 3v, 6v, 12v, 16v, 24v-25r, 28r, 33v, 56v-58r, 59r-61r, 65r-66r, 69r-73v, 81r, 84r-84v, 87v, 89r-93r, 97r, 106v, 130r-137v, 140v-141r, 142v, 153r-154v, 156v, 160r, 192r, 201r, 203/IIv, 220r, 261r-263r.

R

Rebelie, z lat. *rebellio*, *onis*, vzpoura, odboj povstání, forma boje proti vládnoucí vrstvě, či okupující armádě armádě, kterého se účastí zpravidla větší část obyvatelstva *fol.* 26r, 27r, 159r, 212r.

Rector, z lat. *rector*, *oris*, rektor, představený církevního ústavu *fol.* 17r-17v.

Regimenty, pluk. *fol.* 211r-211v.

Rejtarka, krátká ručnice jízdního vojáka *fol.* 46r-48v, 52r.

Reliquiář, schránka na relikvie, jsou v ní uloženy a vystavovány části těl světců nebo předměty, související s Ježíšem Kristem *fol.* 223r.

Renovace, z lat. *renovatio, onis*, obnova představitelů města *fol.* 87r, 113r, 171r, 222r.

Revers, z lat., rub, zad; úpis, písemné vlastnoručně podepsané prohlášení obsahující určitý závazek vydavatele k příjemci reversu *fol.* 107r-107v, 201r-202r.

Revír, z něm. *Revier (das)* revír, okrsek, obvod, rajon, oblast *fol.* 174v.

Rozšafnost, Podle slovníku českých synonym rozšafnost znamená rozumný, uvážlivý, moudrý, rozvázný. V tomto případě zřejmě chápáno ve smyslu rozpustilost, roztržitost *fol.* 2v.

Rubrika, z lat. *ruber* červený, původně poznámka v liturgických knihách (obvykle psaná červenou barvou), později označení pro titulek zákona či části knihy *fol.* 17r, 43v, 110r.

Ručnice, označení pro každou ruční palnou zbraň s delší hlavní a s hladkým vývrtem hlavně *fol.* 16r-16v, 46r-52r.

Rumpál, jednoduché strojní zařízení, které usnadňuje vertikální zvedání břemen nebo napínání drátů a lan *fol.* 185v.

Rychtář, také *richter, iudex* v historickém hledisku se více či méně podílel na chodu měst *fol.* 6v, 12r-13r, 35r, 56r-57r, 60v-61v, 76r-77r, 105r, 108v, 109v, 175r, 179r, 214v, 222r.

Rynek, starší označení pro náměstí, tedy volné veřejné prostranství ve městě, ohraničené přílehlými domy, často mu dominuje významná stavba kostel, radnice, atp. v centru je zpravidla umístěna kašna či nějaký monument *fol.* 3r, 5v, 218v, 223r.

Řezník, řemeslo zabývající se porážkou, porcovaním jatečních zvířat a dalším zpracováním masa *fol.* 5r, 67r, 174r, 175r.

S

Sáh, stará délková míra, původně délka vodorovného rozpětí ramen dorostlého muže od špiček prstů jedné ke špičkám prstů druhé ruky. Dětila se na 6 stop po 12 palcích *fol.* 3r, 41r, 44v, 76r, 127v, 187v, 219v-220r.

Sak, pytel, žok *fol.* 2r.

Sermones Vestinis *fol.* 43v.

Servus, z lat. *servus, i*, sluha, služebník, posel, úřední sluha *fol.* 86r, 87v, 90r-92r, 214v.

Sicilianische Vesper, Sicilské nešpory, Velikonoční pondělí *fol.* 212r.

Sladovník, řemeslo, prováděl odborné práce při výrobě sladu *fol.* 3r, 7r-10r, 22r, 97r, 105v, 161v.

Snopný, obilní desátek *fol.* 101r.

Soldatesca, z it. *soldato* voják, skupina vojáků, složená z najatých žoldněrů *fol.* 111r.

Spělák, stará množství jednotka *fol.* 106r.

Spilka, část pivovaru, ve které probíhá kvašení piva *fol.* 95r.

Strych, také korec je stará obilní míra *fol.* 84v-87r, 92r-93v, 98v, 107r, 162r, 201r, 206v.

Suché dny, lat. *quattuor temporum* jsou to postní dny, které se v církevním roce opakují čtyřikrát a to v týdnu po třetí neděli adventní, po první neděli postní, ve svatodušním týdnu a po svátku Povýšení svatého Kříže *fol.* 9r-9v.

Sukno, tkanina se zplstěným povrchem *fol.* 13v, 89r.

Š

Šamlat, hustě tkané látky buď z velbloudí srsti nebo čistě vlněné, jindy z kozí srsti kombinované napůl s hedvábím v osnově i v útku *fol.* 44r.

Šavle, sečná zbraň obvykle zakřiveného tvaru s ostřím na jedné straně, může ale být i přímá a oboustranná *fol.* 16r, 46r-52r.

Šenkýř/ka, zastaralé označení pro hospodského, výčepního, měl povolená prodávat pivo *fol.* 10v, 107r, 201r.

Šerule, *fol.* 216v.

Šesterka, typ sudu o obsahu 339 litrů *fol.* 105r.

Šlotýř, řemeslník, který vyráběl sudy *fol.* 11r.

Šmukař, výrobce ozdobných věcí, zvláště klobouků *fol.* 13v.

Šorc, z něm. *Schürze*, zástěra, spodní sukně, kus látky uvazovaný do pasu *fol.* 46r.

Šturm, z něm. *sturm*, zvonit na poplach *fol.* 2v.

Švencšpic *fol.* 46r.

T

Testamentbegriffen, z lat. *testamentum*, i závěť, poslední vůle, testamen; z něm. *greifen* vzít, chytnout chopit se *fol.* 78r.

Tlouk, mechanický nástroj využívající momentu hybnosti kladiva, např. součást hmoždíře *fol.* 2v.

Toulec, pouzdro na šípy *fol.* 16r, 51r-52r.

Tovaryš, (Gesell) učeň, který úspěšně dokončil tovaryšské zkoušky, poté mohl samostatně vykonávat práce ve svém oboru *fol.* 7v-10v, 90r, 93v-95r, 105r, 121r, 128r, 185v, 216v, 222v.

Truhlář, **Schreiners** řemeslník, který vyrábí a opravuje výrobky ze dřeva, jako je nábytek, části staveb okna, dveře a jiné dřevěné užitkové předměty *fol.* 70r.

V

Vědro, stará jednotka objemu, odpovídala přibližně 56 litrům *fol.* 11r, 86v, 94r.

Vejrůnk, stejně veliké každoroční splátky, též zvané področní nebo gruntovní peníze *fol.* 33r, 72r.

Vejvoda, též vévoda, něm. herzog, hodnost panovníka *fol.* 1r.

Verkštāt, z něm. Werkstatt dílna, pracovní místo *fol.* 98r.

Vertatum *fol.* 213r.

Věrtel, z něm. viertel, stará česká jednotka objemu užívaná pro sypké látky. Rovněž užívána jako jednotka plošného obsahu, přibližně 1/4 korce *fol.* 10v, 41r, 44v, 87r, 88v, 124r-125r, 131v, 199v.

Vigilije, svatvečer, tedy bohoslužba v předvečer náboženského svátku *fol.* 6v, 10r, 22r.

Vospa, *fol.* 132v.

Ž

Žalm, tzv. žaltář, kniha žalmů, úřední sbírka starozákonních žalmů, hebrejských náboženských písní a chvalozpěvů *fol.* 43v.

SLOVNÍČEK PŘEJATÝCH SLOV, LATINISMŮ A ARCHAISMŮ

A

Absolute, z lat. *absolute* naprosto, dokonale, zcela, určitě **fol.** 75r.

Actidente, z lat. *actio, onis*, akce, jednání **fol.** 84r, 84v, 86v, 92r, 100r, 102r.

Action, z lat. *actio, onis*, jednání, činnost, opatření, akce **fol.** 78v.

Actum, z lat. *acta, orum*, činy, skutky, jednání, zápis o jednání **fol.** 1v, 5r, 22r, 24v, 32r, 34r, 57r, 60r, 61r, 65v, 72v, 74v-76v, 92v, 96r, 100v, 105r, 124v, 140v, 150v, 153v, 157r, 165v, 167v, 170v, 173r, 175v, 178v, 180r, 186r, 203r, 261r.

Actum die Sabati, viz. *actum*; die z lat. *dies, ei*, den; Sabati z lat. *sabbata, orum*, sobota **fol.** 1v.

Ad mandantum Domini Electi imperatoris proprium, z lat. *ad* na, k, ke, ku, u, do, při; *mandantum, i* úkol, vzkaz, příkaz, rozkaz; *dominus, i* pán, hospodář; *electus, a* vyvolený; *imperator, oris* císař, panovník, vladař; *proprius, a, um* vlastní, zvláštní, příznačný **fol.** 141v.

Ad notam, z lat. *ad* na, k, ke, ku, u, do, při; *notam, ae* známka značka, znamení; *ad notam* k záznamu, na vědomí **fol.** 120v.

Agendi, z lat. *agendus, i*, typ obřadní knihy, předpisy pro liturgické úkony, které obsahovaly seznamy povinných svátků, byly vydávány konzistoří. **fol.** 43v-44r.

Anno, z lat. *annus, i*, rok, léto; užíváno téměř v každé dataci.

Anno et die ut supra, viz *anno*; *et, a, i, ale*; die z lat. *dies, ei*, den; *ut*, jak, jako, jakož, jakožto; *supra*, nahoře, svrchu **fol.** 5r, 57r, 68r, 73v, 105r, 185r-185v..

Annullirt, z lat. *annullo, are, avi, atum* zrušit, prohlásit za neplatné, anulovat **fol.** 79v, 165r.

Anticipíváno, z lat. *anticipo, are, avi, atum* napřed brát, předstihnout **fol.** 185r.

Appellation, z lat. *appellatio, onis*, označení, pojmenování, výraz **fol.** 185r.

Approbatí, z lat. *approbatio, onis*, schválení, souhlas **fol.** 86v, 87v, 92r, 109r.

Arendátorský, nájemné fol. 110r.

Arrest, z lat. *arresto, are, avi, atum* zadržet, uvěznit, vzít do zástavy **fol.** 122r, 174r, 210v.

Artikul, z lat. *articulus, i*, článek stanov, článek, předpis **fol.** 2v, 6r, 22r, 26v, 120r, 130r-133v, 139r, 144v.

Augustini, zřejmě kniha sepsaná svatým Aureliem Augustinem **fol.** 43v.

Averno, z lat. *avernus, a, um* podsvětní **fol.** 211r.

C

Campirender Regimender fol. 111r.

Canzelleý, (der Kanzler), kancléř, kancelář **fol.** 108v, 119v, 120r, 122r, 133v, 141v, 147r.

Capitalen, z lat. *capitalis, e* týkající se hlavy, hlavový, hrdelní, hlavní, znamenitý, výborný **fol.** 78r, 79r, 190v, 206v.

Capitiliren *fol.* 212v.

Capo Commissari, z it. *capo*, šéf, vedoucí, hlava; z lat. *commisarius*, ii pověřenc, zmocněnec, komisař *fol.* 171r.

Cavendo, z lat. *caveo, ere, cavi, cautum* mítí se na pozoru, vyvarovat se *fol.* 110r.

Clausulen, z lat. *clausula, ae* závěr, konec, klauzule, doložka *fol.* 144v, 151r, 193v.

Comendiende generale *fol.* 212v.

Commission, z lat. *commissio, onis*, spojení, spáchání, přečin, zmocnění *fol.* 78v.

Communiciren, z lat. *communico, are, avi, atum* sdílet, svěřovat, přijímat *fol.* 120v.

Compositionem- z lat. *compositio, onis* skládání, slžení, usořádání, dohoda, smíření *fol.* 172v.

Conclusi, z lat. *conclusio, onis* uzavření, sevření, závěr *fol.* 105v, 109v.

Condordantia in maiori *fol.* 43v.

Conducte, z lat. *conductio, onis* shrnutí, najímání, nájem *fol.* 198v.

Confiret, z lat. *confio, fieri* být dokonán, být sehnán *fol.* 114v.

Confirmatio, z lat. *confirmatio, onis*, upevnění, tvrzení, upokojení, potvrzení *fol.* 28r, 114r, 143v, 147r, 151r-152r, 164v-165v, 193r.

Conformitet, z lat. *conformo, are, avi, atum* utvářet, zpodobovat, vzdělávat *fol.* 115r.

Confusion, z lat. *confusio, onis* smíšený, zmatený *fol.* 165r.

Consensem, z lat. *consensus, us*, souhlas, jednomyslnost, shoda mínění společenství, zejména živelný souhlas *fol.* 86v.

Consignati, z lat. *consignatio, onis* označení, zaznamenání *fol.* 179r, 187v.

Consilio, z lat. *consilium, ii*, radění se, rada, porada, poradní sbor *fol.* 57r, 60r, 72v.

Consistori, z lat. *consistorium, ii* shromaždiště, císařská rada *fol.* 161r, 212v.

Consolation, z lat. *consolatio, onis* útěcha *fol.* 117v, 165r.

Consortu, z lat. *consors, tis* společník *fol.* 110r.

Contengentia ipsa iure sunt nulla, z lat. *contingentia* zdrženlivost, střídmost, umírněnost; *ipsa*, samo, *ius, iuris*, právo, právní moc, moc pravomoc; *esse*, být; *nulla*, žádný *fol.* 61r.

Contribuendo- z lat. *contribuo, ere, ui, utum* připojit, přispívat *fol.* 165r, 172r, 173v, 180r, 207r.

Culticius, z lat. *cultio, onis* pěstění, pěstování *fol.* 168v.

Cum Concordatione Veteri *fol.* 43v.

Cum Venerabile, z lat. *venerabilis, e* ctihodný, velebný, ctěný *fol.* 211v.

D

De baptismo, kniha křtů *fol.* 43v.

De facto, *de*, předložka s ablativem; *facto* z lat. *factum, i*, čin, skutek, výkon => podle skutku, ve skutečnosti, v praxi *fol.* 27r.

De novo, z lat. znovu, od začátku *fol.* 109v.

Defaltirovati, z lat. *defalco, are, avi, atum* srazit z ceny, odečíst **fol.** 99v, 112r.
Demetiren fol. 165v.
Deposití, z lat. *depositum, i* svěřená, uložená věc, uschování **fol.** 99v, 204r.
Deputirovaného, z lat. *deputo, are, avi, atum* posílat, vysílat, určovat, odevzdáva. **fol.** 109v.
Destinctio legis **fol.** 43v.
Devotion, z lat. *devotio, onis* zaslíbení, obětování **fol.** 111r, 164v-165r.
Dictum, z lat. *dictum, i* výrok, vyřčení, průpověď **fol.** 61r.
Discreti, z lat. *discretio, onis* rozlučování, zkoušení; opatrnost, moudrost **fol.** 92v, 185v.
Domini, z lat. *dominus, i*, pán **fol.** 1v, 151v, 214v.
Doniren, z lat. *dono, are, avi, atum* darovat, obdarovat, obětovat, odpustit, prominout **fol.** 116r.

E

Epitafigum, z lat. *epitaphium, ii* náhrobní kámen, pomník, náhrobní nápis **fol.** 208v.
Erequirovati, zřejmě z lat. *requiro, ere, quisivi, situm* hledat, vyhledávat **fol.** 174v.
Examen, z. lat. *examino, examinare*, zkoušet **fol.** 17v.
Excellentia, z lat. *excellenst, entis, excello*, vynikající, znamenitý, výborný, proslulý **fol.** 58r, 114v.
Excepti, z lat. *exceptio, onis* výjimka, omezení **fol.** 61r, 78v.
Excesy, z lat. *excessus, us* provinění, neřest **fol.** 212v.
Excusiren, z lat. *excuso, are, avi, atum* omlouvat, vymlouvat, odpírat, zbavit se **fol.** 120r.
Exemplar, z lat. *exemplar, aris* obraz, vzor, příklad, opis, kopie **fol.** 79v, 204v.
Exeunti, z lat. *exeo, ire, ii, itum* vyjít, odejít, vytáhnout **fol.** 207v..
Expedici, z lat. *expeditio, onis* výprava, vyřízení **fol.** 74v, 162r.
Extra ortinarium, mimořádná daň **fol.** 207v.
Extra tempus, *extra* na vnější straně, vně, vyjma, kromě, mimo; *tempus, oris*, čas, doba, chvíle **fol.** 17v.
Extract, z lat. *extractum, i* výtažek, extrakt **fol.** 67v, 121r, 168r, 170v, 178v, 209v-210r.

F

Facta Ratio, z lat. *factum, i* čin, skutek, výkon; z lat. *ratio, onis*, počet, účet, rozum, rozmysl **fol.** 82r.
Fidelitet, z lat. *fidelitas, atis* spolehlivost, oddanost, poctivost, upřímnost **fol.** 117r.
Forma authentica, z lat. *forma, ae* tvar, vzhled, podoba, forma; *authenticus, a* původní, pravý **fol.** 113v.
Fundations, z lat. *fundatio, onis* založení, základ, položení základů **fol.** 170v.

I

Ibidem, tamtéž, na témže místě **fol.** 106r, 142v, 167v, 180r, 183v, 184v, 185v, 187r, 192r.

Immuniteten, z lat. *immunitas, atis*, osvobození od povinností, služeb, poplatků, volnost **fol.** 144v, 146r.

In curia, *in* v, ve, a, mezi; *curia, ae*, radnice, senát, rada **fol.** 34r, 58v.

In forma universitatis, *in*, v, ve, na, mezi; *forma, ae*, tvar, vzhled, podoba; *universitas, atis*, všeobecnost, veškerenstvo, souhrn **fol.** 26r.

In teres, z lat. *terra, ae* země, hlína, půda, kraj **fol.** 207r.

Infante, **fol.** 211r.

Infiticio, z lat. *infitalis, e* popírající, záporný **fol.** 207r.

Ingrosirovaná, z lat. *ingredior, gredi*, vkročit, vstoupit, vložit do něčeho **fol.** 57r.

Inscriptiones, z lat. *inscriptio, onis* nápis, nadpis **fol.** 186v, 215r.

Inspectores, z lat. *inspecto, are, avi, atum*, znovu se na něco dívat, pohlížet na něco, zkoumat **fol.** 17r-17v, 174v.

Instructi, z lat. *instructio, onis*, zřízení, vystavění, uspořádán. **fol.** 16v, 76r, 90r, 93r, 95v, 97r, 100r-100v, 105v, 108v.

Interesse, z lat. *intersum, esse, fui* být mezi něčím **fol.** 78r, 79r, 157r, 158r, 170v, 190v.

Interordieren, z lat. *inter* mezi uprostřed; *ordo, inis* řada, řád, pořádek, uspořádání **fol.** 109r.

Intuitu, z lat. *intuitus, us* pohled, zohlednění, zřetel **fol.** 116r.

Inventuren, z něm. *Inventuren (die)* soupisy **fol.** 172v, 180r, 208v.

K

Kšaftovati, obchodovat a odkazovat svůj majetek **fol.** 28v, 42r, 130v, 135v, 136v, 138r.

Kvittance, z lat. *quietatio, onis*, písemné potvrzení věřitele dlužníku, že splnil svůj závazek **fol.** 33r, 35r, 41r, 77r, 80r-82r.

L

Legitimu, z lat. *legitimatio, onis* oprávnění, zmocnění k právním úkonům, podle práva, zákonně, správně **fol.** 33r.

Licitando, z lat. *licitatio, onis* podávání, nabídka, dražba, veřejný prodej, domlouvání se, smlouvání **fol.** 109v, 172v.

Limitiren, z lat. *limito, are, avi, atum* vymezovat, ohraničovat **fol.** 165r.

M

Materie, z lat. *materia, ae* látka, hmota, předmět, obsah, námět **fol.** 196r.

Mobilien, z lat. *mobilis, e* pohyblivý, nestálý, měnivý, vratký, vrtkavý **fol.** 75r, 200r.

Mondiren fol. 212v.

N

Nobilia, z lat. *nobilis*, e znatelný, slavný, proslulý, vznešený **fol.** 205v.

Nottandum, z lat. *notatio, onis*, označení, poznamenání, vnímání, pozorování **fol.** 67v, 205v.

O

Officium, z lat. *officium*, ii služba, práce, denní modlitba, tvořící oficiální liturgickou modlitbu římskokatolické církve, církevní úřad **fol.** 9r.

Opera tuguslini, fol. 43v.

P

Particule, z lat. *partikula, ae* dílek, částka, kousek **fol.** 171v, 173v, 211v.

Partiten, z lat. *partito, onis* dělení, rozdělení **fol.** 114v.

Patrono, z lat. *patronus, i* patron, ochránce, zástupce **fol.** 199r.

Per decretum, z lat. *per* skrze, přes, po, v, za; *decretum, i* rozhodnutí, rozsudek, nařízení **fol.** 163v.

Per se, z lat. samo sebou, sám o sobě **fol.** 39r.

Possessione vel quasi, z lat. *possessio, onis* držení, držba, država; *vel* buď, buďto, nebo, neboli; *quasi* jakoby, jako **fol.** 163r.

Possessorius, z lat. *possessio, onis* držení, država, držba, majetek, statek, pozemek, držení majetku **fol.** 75r, 204v.

Posteritet, z lat. *posteritas, atis* budoucnost, potomstvo, potomci **fol.** 117v.

Potentatum, z lat. *potens, entis* mocný, schopný, vládnoucí **fol.** 208r.

Praestiert, z lat. *praesto* pohotově **fol.** 75r, 184r.

Praetendiate, z lat. *praetendo, ere, tendi, tentum* vpředu, dopředu napínat, napřahovat, předstírat **fol.** 72r, 75r, 78r.

Pratext, z lat. *praetextum, i* záminka, předstírání, vážnost **fol.** 116v.

Privat, z lat. *privatim* soukromě, v soukromí, osobně **fol.** 172r.

Probiert, z lat. *probo, are, avi, atum*, zkoušet, zkoumat, uznávat, schvalovat **fol.** 75r.

Prokurátor, z lat. *procurator, oris*, správce, místodržitel. Většinou zastupoval svého pána v obchodech nebo u soudu **fol.** 32r.

Propagatoin, z lat. *propagatio, onis* rozmnožování, rozšiřování, prodlužování **fol.** 117v.

Prosperitet, z lat. *prosperitas, atis* zdar, štěstí, úspěch, blahobyť **fol.** 117v.

Publiciren, z lat. *publico, are, avi, atum* zabavit, učinit přístupným uveřejnit, vydat **fol.** 120r.

Puncten, z lat. *punctum, i* bod, hlas **fol.** 120r, 122r, 151r, 171r, 172v, 184r, 193v.

R

Rathauz, z něm. Rathaus tedy radnice, hlavní sídlo a budova městské správy, zasedají zde radní, slovo bylo odvozeno od slovesa radit se **fol.** 2v, 5r, 6v, 52r, 65v.

Ratificatieret, z lat. *ratifico, are, avi, atum* potvrdit **fol.** 80r, 109r.

Ratione, z lat. *ratio, onis*, počet, rozpočet, účet **fol.** 119r.

Rebelie, z lat. *rebellio, onis*, vzpoura, odboj povstání, forma boje proti vládnoucí vrstvě, či okupující armádě armádě, kterého se účastí zpravidla větší část obyvatelstva **fol.** 26r, 27r, 159r, 212r.

Rector, z lat. *rector, oris*, rektor, představený církevního ústavu **fol.** 17r-17v.

Referiren, z lat. *referens, ntis* podávající zprávy, informující **fol.** 162v.

Reflexion, z lat. *reflecto, ere, xi, xum* obracet, zpět otáčet **fol.** 165r.

Regierung, z lat. *regnum, i* nejvyšší moc, řízení, vláda **fol.** 117v, 144r-144v, 147v, 149r, 193r, 215r.

Remedirung, z lat. *remeo, are, avi, atum* kráčet zpět, vracet se **fol.** 113r.

Reminiscere, druhá neděle postní **fol.** 26v.

Renovace, z lat. *renovatio, onis*, obnova představitelů města **fol.** 87r, 113r, 171r, 222r.

Reparati, z lat. *reparatio, onis* znovuzřízení, napravení, obnovení, náhrada **fol.** 110r, 173r, 173v.

Repositi, z lat. *repono, ere* zpět položit, uložit, vložit **fol.** 31r.

Requiescat in pace, odpočívaj v pokoji **fol.** 222r.

Residiren, z lat. *reside, ere, sedi* sedět, usednout **fol.** 113v.

Resolution, z lat. *resolutio, onis* rozvázání, rozklad, ochabnutí, rozhodnutí **fol.** 74v, 109r, 118r, 172v, 207v.

Respektive, z lat. *respektive* hledíc k tomu, vlastně, pokud se týče, anebo spíš, lépe řečeno **fol.** 69v, 75v, 195r.

Reterýrovalo, z lat. *retexo, ere, texui, textum* obnovit, zmařit **fol.** 211v.

Revers, z lat., *rub, zad*; úpis, písemné vlastnoručně podepsané prohlášení obsahující určitý závazek vydavatele k příjemci reversu **fol.** 107r-107v, 201r-202r.

Revision, z lat. *revisio, onis* opravný prostředek, přezkoušení **fol.** 78r.

Rujnírovaní, z lat. *ruina, ae*, zřícení, zboření, sesutí, zkáza, pohroma **fol.** 106v.

S

Sentencie, z lat. *sententia, ae* mínění, myšlenka, názor, úsudek **fol.** 139r.

Separiren, z lat. *separo, ate, avi, atum* oddělovat, odlučovat **fol.** 165r.

Sepultura, z lat. *sepultura, ae*, pohřbívání, pohřeb, hrob, hrobka **fol.** 11v.

Servus, z lat. *servus, i*, sluha, služebník, posel, úřední sluha **fol.** 86r, 87v, 90r-92r, 214v.
Sessio substituto konsule, z lat. *sessio, onis*, zasedání; *substituo, ere* postavit pod, dosadit; *consul, lis*, radní, člen městské, obecní rady **fol.** 105r.
Sigilli Liberea Montans Cuitalis, *sigillum, i* pečeť; *liber, era, erum* svobodný, volný; *montanus, a, um* horský, horní; *cuias, cuisatis* odkud rodem **fol.** 152r.
Soldatesca, z it. *soldato* voják, skupina vojáků, složená z najatých žoldnéřů **fol.** 111r.
Solicitírovat, z lat. *sollicito, are, avi, atum* hýbat, štvát, pobuřovat **fol.** 202v.
Solvírovat, z lat. *solvo, ere, solvi, solutum* rozvázat, uvolnit, zprostit **fol.** 126v, 199v.
Specialites, z lat. *specialis, e* zvláštní, speciální, cenný **fol.** 207v.
Stabiliren, z lat. *stabilitas, atis* stálost, pevnost, trvalost **fol.** 117v.
Stollam, z lat. *Stola, ae* štola, ženský šat, štóla **fol.** 83r-83v.
Sub signo, z lat. *sub* pod; *signum, i* znamení, značka **fol.** 114v.
Submission, z lat. *submissio, onis* snížení, poslušnost, poddajnost **fol.** 113v, 117r.
Suplica, z lat. *aupplicatio, onis*, prosba, žádost **fol.** 72r, 157r.

T

Testamentbegriffen, z lat. *testamentum, i* závěť, poslední vůle, testamen; z něm. *greifen* vzít, chytnout chopit se **fol.** 78r.
Transferiret, z lat. *transféro, ferre, tuli, latum* přenášet, přepravovat, překládat, přemístit **fol.** 114r.
Transferírováné, z lat. *tranfero, ferre*, přepravovat, překládat, přemístit **fol.** 129r.

U

Universitatem- z lat. *universitas, atis*, všeobecnost, veškerenstvo, souhrn **fol.** 26r.

V

Verkštat, z něm. *Werkstatt* dílna, pracovní míst. **fol.** 98r.
Vertatum **fol.** 213r.
Victualní, z lat. *victus, us* živobytí, způsob života, výživ, potrava, jídlo **fol.** 205v.
Vidimírovaný, z. lat. *video, ere*, vidět, hledět, dávat se, ověřený **fol.** 118v.
Vocabularis utriusg[ue] iuris, slovník obojího práva. **fol.** 43v.

W

Wittis, z něm. *Witwe (die)* vdova **fol.** 176r, 177r-178v, 181r-183v.